

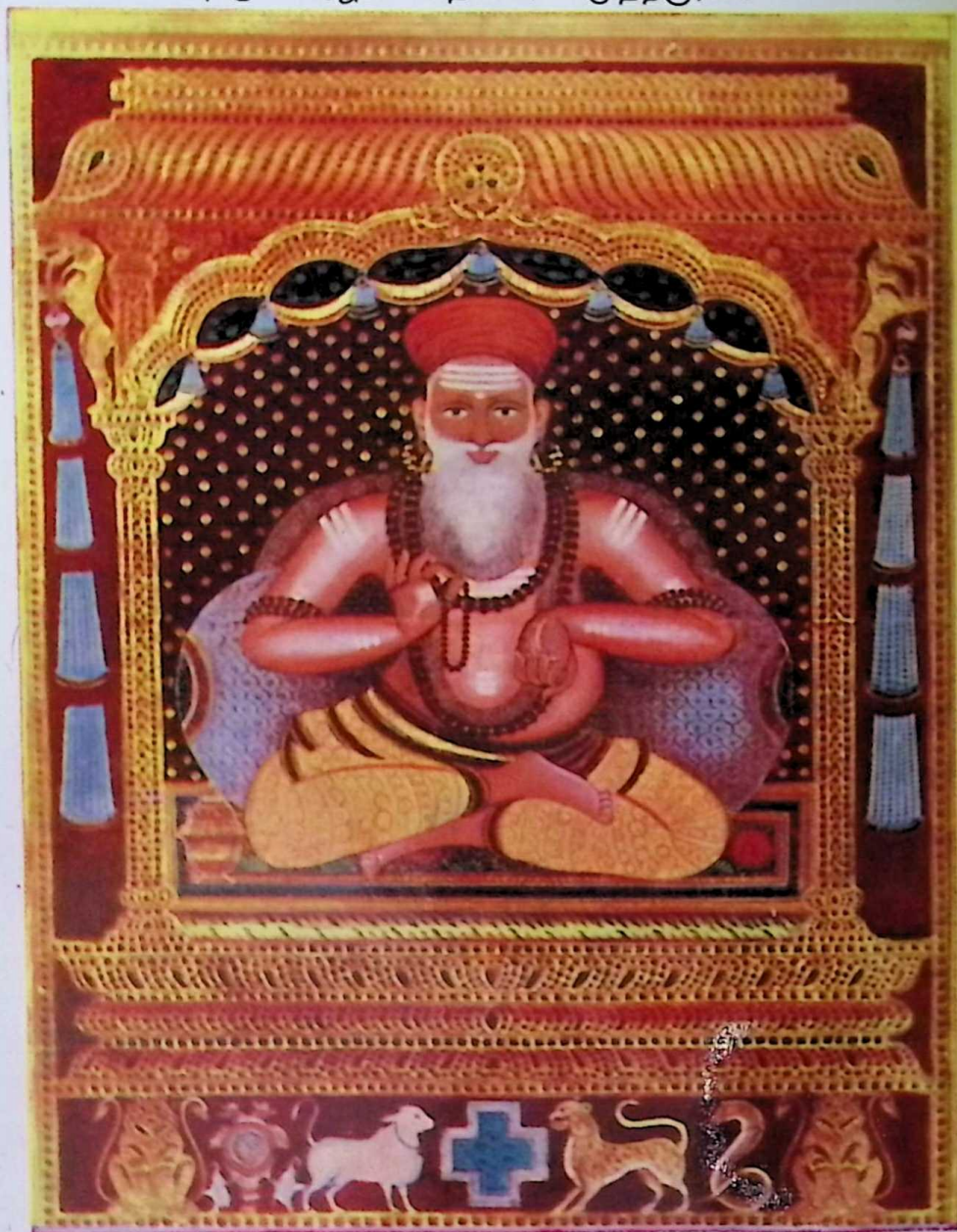
பெரியிடு எண்: 998

ஒன்பதாம் திருமுறை

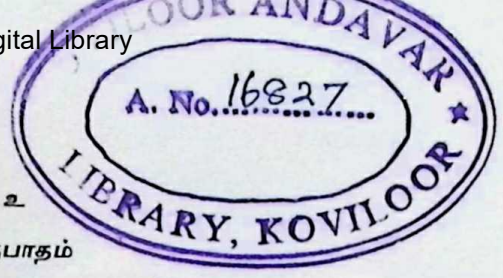

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம்
தருமை ஆதீனம்
மயிலாடுதுறை 609 001

திருமுறைகள் ஓதாய் தினமும் என அறிவித்த
தருமை ஆதீன ஸ்தாபகராம் முதற்குரவர்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

சுருபாதம்

தருமை ஆதீனம்

25 ஆவது குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி கயிலைக்குருமணி குருபூஜை வெள்ளிவிழா

நினைவு வெளியீடு

சிதம்பரம்

அருள்மிகு நடராஜப் பெருமான்
சந்திதியில் வைத்துப் பூசித்து,
ஆயிரங்கால் மண்டபம் என வழங்கும் இராஜ சபையில்
உரை அரங்கேற்றம் செய்து,
வெளியிடப் பெற்றது.

திருமுறைகள் உரையோடு வெளிவருமாறு அருள் சுரந்து,
ஒன்று முதல் ஒன்பதாம் திருமுறைகள் வெளியிட்ட,

தருமை ஆதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்திதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

வெளியீடு எண்: 996

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமானிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர்

அருளிச்செய்த

திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

பொழிப்புரை,

விளக்கக் குறிப்புரைகளுடன்

இந்நூல்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்

26 ஆவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருவருள் ஆணையின் வண்ணம்

சிதம்பரம், ஸ்ரீ நடராஜா ஜுவல்லரி, தருமபூஷணம்,

திரு செ. ரெத்தினசாமி செட்டியார் திருமதி சேஷம்மாள் நினைவாக

அவர்களின் மக்கள்

திரு. ரெ. பாலசுப்பிரமணியம் திரு. ரெ. இராமநாதன்

திரு. ரெ. திருநாவுக்கரசு ஆகியோரின்

அறக்கொடை வெளியீடாக

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தில்

வெளியிடப்பெற்றது.

1997

உரிமை பதிவு]

1997

[தருமை ஆதீனம்

பதிப்புரிமை : ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமை ஆதீனம்,
மயிலாடுதுறை - 609 001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முதற் பதிப்பு : 1969

இரண்டாம் பதிப்பு : 1997

பதிப்பாசிரியர்:

ஸ்ரீமத் திருஞானசம்பந்தத் தம்பிரான் சுவாமிகள்,

திருக்குவளை தேவஸ்தானம் கட்டளை விசாரணை,

விளக்கக் குறிப்புரை:

தருமை ஆதீனப் புலவர், சித்தாந்தக் கலைமணி, முதுபெரும்புலவர்,
மகாவித்துவான்,
முனைவர் சி. அருணைவடிவேலு முதலியார்
காஞ்சிபுரம்.

இப்பதிப்பில் புதிதாகச் சேர்க்கப் பெற்ற

பொழிப்புரை:

செந்தமிழ்க் கலாநிதி,
பண்டித வித்துவான் திரு. தி. வே. கோபாலய்யர்,
பேராசிரியர், பிரஞ்சு இந்தியக் கலை நிறுவனம்,
புதுச்சேரி.

அச்சிடல்-தயாரிப்பு:

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

காந்தளாகம்

(யாழ்ப்பாணம் - சென்னை),

834. அண்ணா சாலை, சென்னை - 600 002.

உ

ஒன்பதாம் திருமுறை
(திருவிசைப்பா -
திருப்பல்லாண்டு)

சிதம்பரம்
ஸ்ரீ நடராஜா ஜுவல்லரி
தருமபூஷணம்
திரு செ. ரெத்தினசாமி செட்டியார்
திருமதி சேஷம்மாள் நினைவாக

**திரு. ரெ. பாலசுப்பிரமணியம், திரு. ரெ. இராமநாதன்,
திரு. ரெ. திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் வழங்கிய நன்கொடை**

தில்லைக் கூத்தனின் திருவடி மறவாது சமயப்பணி கல்விப் பணி சமூகப் பணிகள் பலவற்றை ஆற்றித் தில்லைப் பகுதி மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பெற்ற பெருமைக்குரியவர் திரு. செ. ரெத்தினசாமி செட்டியார். இவர் தில்லை ஸ்ரீ சபாநாயகர் திருக்கோயிலை, ஆடூர் திரு. எம். இரத்தினசபாபதிப்பிள்ளை அவர்களுடன் இணைந்து, அன்பர்கள் பலரின் ஆதரவோடு, திருப்பணிகள் செய்வித்து, தருமை ஆதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக் குருமணி அவர்களை அழைத்துச் சென்று 7.7. 1955ல் மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தியதை அன்பர்கள் பலரும் நன்கறிவர்.

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது

ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.

குறள் 231

என்ற குறளுக்கு இலக்கியமாக, பதிபுண்ணியத்தோடு ஏழை எளியவர்க்கு உதவும் பசுபுண்ணியத்தையும் இவர் இயற்றிவந்தார். சிற்றம்பலம்மேய செல்வன்கழல் ஏத்துவதையே செல்வமாகக் கருதிச் சிவ புண்ணிய சீலராய் விளங்கிய இவர், அடியவர், அந்தணர், அறவோர், ஆன்றோர், சான்றோர் அனைவரையும் பேணி வாழ்ந்து, தருமபூஷணம், திருப்பணிச் செல்வர் முதலான விருதுகளைப் பெற்றுயர்ந்தார். இவர் செய்த நல்லறங்களுக்குத் துணை நின்றவர் இவர் தம் இல்லத்தரசியார் திருமதி சேஷம்மாள் ஆவார். ஆல்போல் தழைத்து வரும் திரு. இரத்தினசாமி செட்டியார் குலம் விளங்க வந்த திருக்குமாரர்கள் திரு. ரெ. பாலசுப்பிரமணியம் திரு. ரெ. இராமநாதன் திரு. ரெ. திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் தந்தை சென்ற நல்லற நெறிகளில் தலைநின்று இப்புண்ணியங்களை ஈட்டி வருகின்றனர். இம்மூவரும் இணைந்து வழங்கிய நன்கொடையால் தில்லையைப் போற்றும் திருப்பதிகங்களை மிகுதியாகக் கொண்ட இத்திருமுறை தருமை ஆதீனம் ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தின் சார்பில் வெளி வருகிறது.

குறிப்பு: இத்திருமுறைப் பதிப்பின் விற்பனைத் தொகை மீண்டும் இத்திருமுறையைத் தொடர்ந்து வெளியிடப் பயன்படுத்தப் பெறும்.

ஒன்பதாம் திருமுறை

நூல் அளவுகள்

பக்கங்கள்:	514
படிகள்:	1,000
அளவு:	215மிமீ. X 135 மிமீ. (1/8 டிமை)
அச்சுக்கோப்பு:	கணிப்பொறி- லேசர்ஒளி அச்சுக் கோப்பு
எழுத்தளவு:	10 மற்றும் 12 புள்ளி அச்சுமுறை:எதிரம், அச்சுத்தட்டு, மறுதோன்றி
தாள்:	மீவெண் மாப்லித்தோ 70ஜிஎஸ்எம். (18.6கிகி.)
கட்டு:	அட்டை, ரெக்சின்போர்வை, உருள்முதுகு

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தருமை ஆதீனத்தை நிறுவியருளிய

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு

சீரணியும் நுதலின்விழி மழுமான் நாகம்
 திருந்தும்எரி பொருந்துவிடம் தெரிந்தி டாமல்
 தாரணிஅன் பரையாள அவர்போல் வந்த
 சைவசிகா மணிஎவர்க்கும் தலைவன் எங்கோன்
 காரணியும் நெடியபொழிற் கமலை வேந்தன்
 கருணைமழை பொழியும்இரு கடைக்க ணாளன்
 பாரணியும் ஞானசம் பந்தன் எந்தை
 பரமன்இரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம்.

- ஸ்ரீ சம்பந்தசுரணாலயர்.

ஞானக்குழந்தை:

தமிழகத்தில் - தென்பாண்டி நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் காரகாத்த வேளாளர் மரபில் சுப்பிரமணிய பிள்ளை மீனாட்சியம்மை என்ற நல்லறப் பெரியோர்கட்கு அருந்தவ மகவாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் அவதரித்தவர், தருமை ஆதீன முதற் குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள். இவருக்குப் பெற்றோர்கள், திருஞானசம்பந்தரைப்போல் தமது குழந்தையும் சிவஞானம் பெற்றுச் சைவம் வளர்க்கும் ஞானாசிரியனாகத் திகழ வேண்டும் என்று எண்ணி 'ஞானசம்பந்தன்' என்ற நற்பெயரைச் சூட்டி வளர்த்து வருகையில், தமது குலதெய்வமாகிய சொக்கநாதரையும் மீனாட்சியம்மையையும் தரிசிப்பதற்கு ஞானசம்பந்தருடன் மதுரை சென்று பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் நீராடி வழிபட்டனர். பெற்றோர்கள் ஊருக்குப் புறப்படுங்கால் ஞானசம்பந்தர் தன்னைத் தொடர்ந்து நின்ற தாயும் தந்தையுமாகிய சொக்கநாதரைப் பிரிய மனமின்றி, உடலுக்குத் தாய் தந்தையர்களாகிய பெற்றோர்களுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பிச் சொக்கநாதர் வழிபாட்டிலே ஈடுபாடு கொண்டவரானார்.

கண்ணுக்கினிய பொருள்:

நாள்தோறும் பொற்றாமரைக் கரையில் அடியார்கள் சிவபூசை புரிவதைக் கண்டார் ஞானசம்பந்தர். தாமும் அவ்வாறு சிவபூசை புரிய

எண்ணினார். சொக்கநாதரை வேண்டினார். கருத்தறிந்து முடிக்கும் கண்ணுதற் கடவுளும் அன்றிரவு அவர் கனவில் தோன்றி, 'நாம் பொற்றாமரைத் தடாகத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் கங்கைக்குள் இருக்கிறோம். நம்மை எடுத்துப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அவ்வண்ணமே மறுநாள் காலையில் பெருமானின் கருணையை வியந்து போற்றிப் பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் மூழ்கினார். ஸ்ரீ சொக்கநாதப் பெருமான் கண்ணுக்கினிய பொருளாகத் தமது கரத்தில் வரப்பெற்றார். 'ஆசாரியன் மூலமாகத் தீக்ஷை பெற்றுத்தானே சிவபூசை புரிதல் வேண்டும்; ஆசாரியன் வேண்டுமே; சிவஞான உபதேசம் பெறவேண்டுமே; எப்படிப் பூசையைப் புரிவேன்! என்ற எண்ணம் தோன்றவே, அது பற்றி இறைவனிடமே முறையிட்டார்.

ஞானாசாரியனை அடைதல்:

வேண்டத்தக்கது அறிந்து வேண்ட முழுதுந் தருவோனாகிய சொக்கநாதப் பெருமான் மறுநாள் கனவில் எழுந்தருளி 'திருக்கயிலாய பரம்பரை - திருநந்தி மரபு மெய்கண்ட சந்தான வழியில் திருவாரூரில் விளங்கும் கமலை ஞானப்பிரகாசர் என்ற ஆசாரியரிடத்தில், வருகிற சோமவாரத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்று நம்மைப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அன்றிரவே கமலை ஞானப்பிரகாசர் கனவிலும் எழுந்தருளி, 'ஞானசம்பந்தன் வருகிற சோமவாரத்தன்று வருவான்; அவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து சிவபூசையும் எழுந்தருளுவிப்பாயாக' என்று அருளினான். ஞானசம்பந்தர் பல தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூர் சென்று, பூங்கோயிலில் உள்ள சித்தீச்சரம் தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் அமர்ந்திருந்த கமலை ஞானப் பிரகாசரைக் கண்டார். காந்தம் கண்ட இரும்புபோல ஆசாரியரால் ஈர்க்கப்பட்டார். சமய விசேட நிர்வாண தீக்ஷைகளால் பாச ஞானம் பசுஞானங்கள் நீங்கிப் பதிஞானம் கைவரப் பெற்றார். சொக்கநாதப் பெருமானை ஆன்மார்த்த பூஜாமூர்த்தியாகப் பூசிக்கப்பெறும் பேற்றையும், ஞான அநுபூதியையும் அடைந்தார்.

கைவிளக்குப் பணிவிடை:

பன்னாளும் ஆசாரியப் பணிவிடை செய்து தங்கி இருக்கும் நாள்களில் ஒருநாள் தியாகராசப் பெருமானின் அர்த்தயாம பூசையைத் தரிசித்து ஆசாரியர் தமது மானிகைக்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது கைவிளக்குப் பணியாளன் உறங்கிவிட ஞானசம்பந்தர் தமக்கு ஞான ஒளியேற்றி நல்வழிகாட்டிய ஞானாசாரியருக்கு ஒளிவிளக்கு ஏந்தி முன்சென்றார். திருமாளிகையின் வாயில் முன்னர்ச் சென்றவுடன்,

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு

சிவாநுபூதியிலேயே திளைத்திருந்த ஞானப்பிரகாசர், அருள்நிலை கைவரும் பக்குவத்திலிருந்த ஞானசம்பந்தரை 'நிற்க' எனக் கட்டளையிட்டு உட்சென்றார். ஆசாரியர் பெற்ற சிவாநுபூதியை ஞானசம்பந்தரும் கைவரப் பெற்றவராய் மாளிகை வாயிலில் கைவிளக்கு ஏந்தியவராகவே நின்றார். ஞானசம்பந்தரின் பெருமையை ஞாலம் அறியச்செய்து அதன்மூலம் சைவப் பயிர் தழைக்க இறைவன் திருவுளம் பற்றினான் போலும். அன்றிரவு பெருமழை பெய்தது. சிவாநுபூதியில் திளைத்திருந்த ஞானசம்பந்தர் மீது ஒருதுளி மழை கூடப்படவில்லை. விளக்கோ அணையாது சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருந்தது.

குருஞானசம்பந்தராயினார்:

வைகறைப் பொழுதில் ஞானப்பிரகாசரின் பத்தினியார் சாணம் தெளிக்க வருங்கால், ஞானசம்பந்தர் அநுபூதி நிலையில் நிற்பதையும், விளக்குச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பதையும் கண்டு உட்சென்று பதியிடம் வியப்புடன் அதனை வெளியிட்டார்.

ஞானப் பிரகாசர் விரைந்து வந்து பார்த்து, ஞானசம்பந்தரிடம் திருவருள் பெருகுகின்ற நிலையைக் கண்டு மகிழ்ந்து "ஞானசம்பந்தா! நீ ஆசாரியனாக இருந்து, பக்குவம் உடையவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து ஆசாரியனாக விளங்குவாயாக" என்று அருளினார். அப்பொழுது ஞானசம்பந்தர்,

"கனக்கும் பொதிக்கும் எருதுக்கும் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ எனக்கும் உடற்கும் எனதிச்சை யோஇணங் காப்புரத்தைச் சினக்குங் கமலையுள் ஞானப்ர காச சிதம்பரஇன் றுனக்கிச்சை எப்படி அப்படி யாக உரைத்தருளே".

என்ற பாடலைப்பாடி "எங்குச்சென்று எவ்வாறு இருப்பேன்" என்று விண்ணப்பிக்க, ஞானப்பிரகாசர், "மாயூரத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் வில்வாரணியமாய் உள்ளதும், திருக்கடலூரில் நிக்கிரகம் பெற்ற எமதருமனுக்கு அநுக்கிரகம் செய்ததும் ஆன தருமபுரத்தில் இருந்து கொண்டு, அன்பு மிக உண்டாய், அதிலே விவேகமுண்டாய், துன்ப வினையைத் துடைப்ப துண்டாய், இன்பம் தரும் பூரணத்துக்கே தாகமுண்டாய் ஓடி வருங்காரணர்க்கு உண்மையை உபதேசித்துக் குருவாக விளங்குவாயாக" என்று கட்டளையிட்டருளினார். ஞானசம்பந்தர், "குருஞானசம்பந்தர்" ஆயினார்.

தருமபுரத்தில் ஆதீனம் கண்டார்:

ஆசிரியர் ஆணையை மறுத்தற்கு அஞ்சியவராய்க் கன்றைப் பிரிந்த பசுப்போல வருந்தும் குருஞானசம்பந்தரை நோக்கிக் "குருவாரந்தோறும் வந்து நம்மைத் தரிசிப்பாய்" என்று தேறுதல் கூறினார் ஞானப்பிரகாசர்.

குருஞானசம்பந்தர் தம் குரு ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியுடன் தருமபுரத்திற்கு எழுந்தருளி, தருமபுர ஆதீன மடாலயத்தை நிறுவியருளினார். ஞானாநுபூதியில் திளைத்துப் பல பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து அநுபூதிச் செல்வராய்த் திகழ்ந்தார். அவர் அநுபூதியில் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய் எழுந்த சிவஞானப் பேரருவியே சிவபோக சாரம், சொக்க நாத வெண்பா, முத்தி நிச்சயம், திரிபதார்த்த ரூபாதிதசகாரிய அகவல், சோடசகலாப் பிராசாத ஷட்கம், சொக்கநாதக் கலித்துறை, ஞானப் பிரகாசமாலை, நவமணிமாலை ஆகிய எட்டு நூல்கள் ஆகும். பாடல்கள் எளிமையும், இனிமையும் பயப்பனவாய், பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளுண்மையைத் தெளிய விளக்குவனவாய் உள்ளன.

ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசம்:

குருஞானசம்பந்தர் தம்மை அடைந்த பக்குவமுடையவர் களுக்கு உபதேசித்து அநுபூதிமானாக விளங்கும்போது, உபதேச பரம்பரையை வளர்த்து வர அதிதீவிர பக்குவ நிலையிலிருந்த ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசித்துத் தாம் ஜீவசமாதி கூடியருளினார்கள். அதிதீவிர நிலையில் இருந்த ஆனந்தபரவசர் தமது குருநாதர் உபதேசித்த ஞானநிலை விரைவில் கூடியவராய், தம் ஞானாசாரியர் ஜீவசமாதி கூடிய ஸ்ரீ ஞானபுரீசுவரர் ஆலய விமான ஸ்தூபியைத் தரிசித்தவாறு நிட்டை நிலை கூடினார்கள்.

மீண்டும் எழுந்தருளினார்:

அதுகண்ட ஏனைய சீடர்கள் குருமரபு விளங்க வேண்டுவதை ஆசாரியர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பிக்க, பரமாசாரிய மூர்த்திகள் ஜீவசமாதியினின்றும் எழுந்து வந்து ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகருக்கு உபதேசம் செய்து அநுபூதிநிலை வருவித்து ஞானபீடத்து இருத்தி வைகாசி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷ சப்தமி திதியில் தாம் முன்போல் ஜீவ சமாதியில் எழுந்தருளினார்கள்.

தருமை ஆதீனப் பணி:

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற இத்திருத்தருமை ஆதீனம் அதுமுதல் வழி வழியாக விளங்கி, மொழித் தொண்டும், சமயத் தொண்டும், சமூகத் தொண்டும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் ஆற்றி வருகிறது. இப்பொழுது ஞானபீடத்தில் இருபத்தாறாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்து அருளறப் பணிகள் பல இயற்றி அருளாட்சி புரிந்து வருகிறார்கள்.

வாழ்க தருமை ஆதீனம்! வளர்க குருபரம்பரை!

ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தின் உண்மையை
ஆய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி
கேள்வியல்லல்
ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன்
றிரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுள் ஞானப்ர காசன்மெய்த்
தொண்டர்களே.

ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவ பூசைபண்ணாய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீநினையாய் - சீ சீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்.

- ஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தர்.

**தருமை ஆதீனம் ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தின்
பன்னிரு திருமுறைத் தொகுதி
(16 பகுதிகள்)**

பகுதி

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:

1.	முதல் திருமுறை	1
2.	இரண்டாம் திருமுறை	2
3.	மூன்றாம் திருமுறை	3

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:

4.	நான்காம் திருமுறை	4
5.	ஐந்தாம் திருமுறை	5
6.	ஆறாம் திருமுறை	6

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:

7.	ஏழாம் திருமுறை	7

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியவை

8.	1. எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம்	8
	2. எட்டாம் திருமுறை - திருக்கோவையார்	9

திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் அருளியவை:

9.	ஒன்பதாம் திருமுறை - திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு	10

திருமூல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

10.	1. பத்தாம் திருமுறை - 1 - 3 தந்திரங்கள்	11
	2. பத்தாம் திருமுறை - 4 - 6 தந்திரங்கள்	12
	3. பத்தாம் திருமுறை - 7 - 9 தந்திரங்கள்	13

திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன்னிருவர் அருளியவை:

11.	பதினொன்றாம் திருமுறை	14

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம்:

12.	பன்னிரண்டாம் திருமுறை - முதற்காண்டம்	15
	பன்னிரண்டாம் திருமுறை - இரண்டாம் காண்டம்	16

உ

ஒன்பதாம் திருமுறை

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு	
2. ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின் ஆசியுரை	21
3. பதிப்புரை	31
4. முதல் பதிப்பின் முகவுரை	34
5. திருவிசைப்பாப் பொருள்நலம்	42
6. திருவிசைப்பா இலக்கிய நயமும் பண்பாடும்	54
7. தல அட்டவணை	70
8. தலங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள்	72
9. ஆசிரியர்களும் அவர்கள் அருளிச்செய்த பதிகங்களும்	173
10. சிறப்புக் குறிப்புடைய திருப்பதிகங்கள்	188
11. ஆசிரியர்களும் திருப்பதிகங்களும்	190
12. திருப்பதிகங்களும், பண்களும்	192
13. திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள்	193
14. திருப்பல்லாண்டுத் திருப்பதிகம்	456
15. பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	471
16. அருஞ்சொல்லகராதி	477
17. தருமை ஆதீனம் இயற்றிவரும் பணிகள்	511

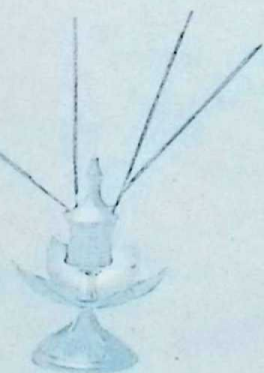
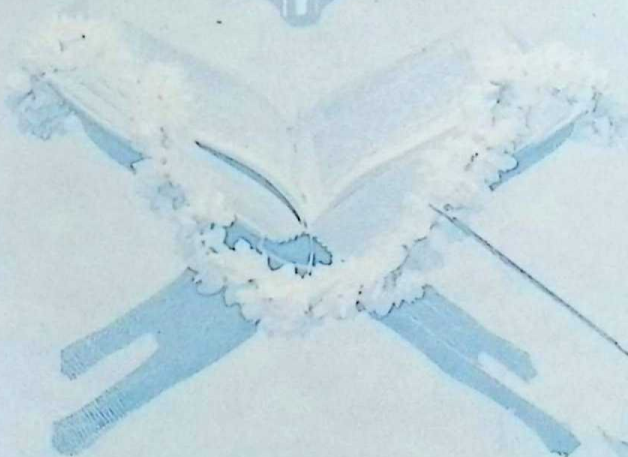
உ

குருபாதம்

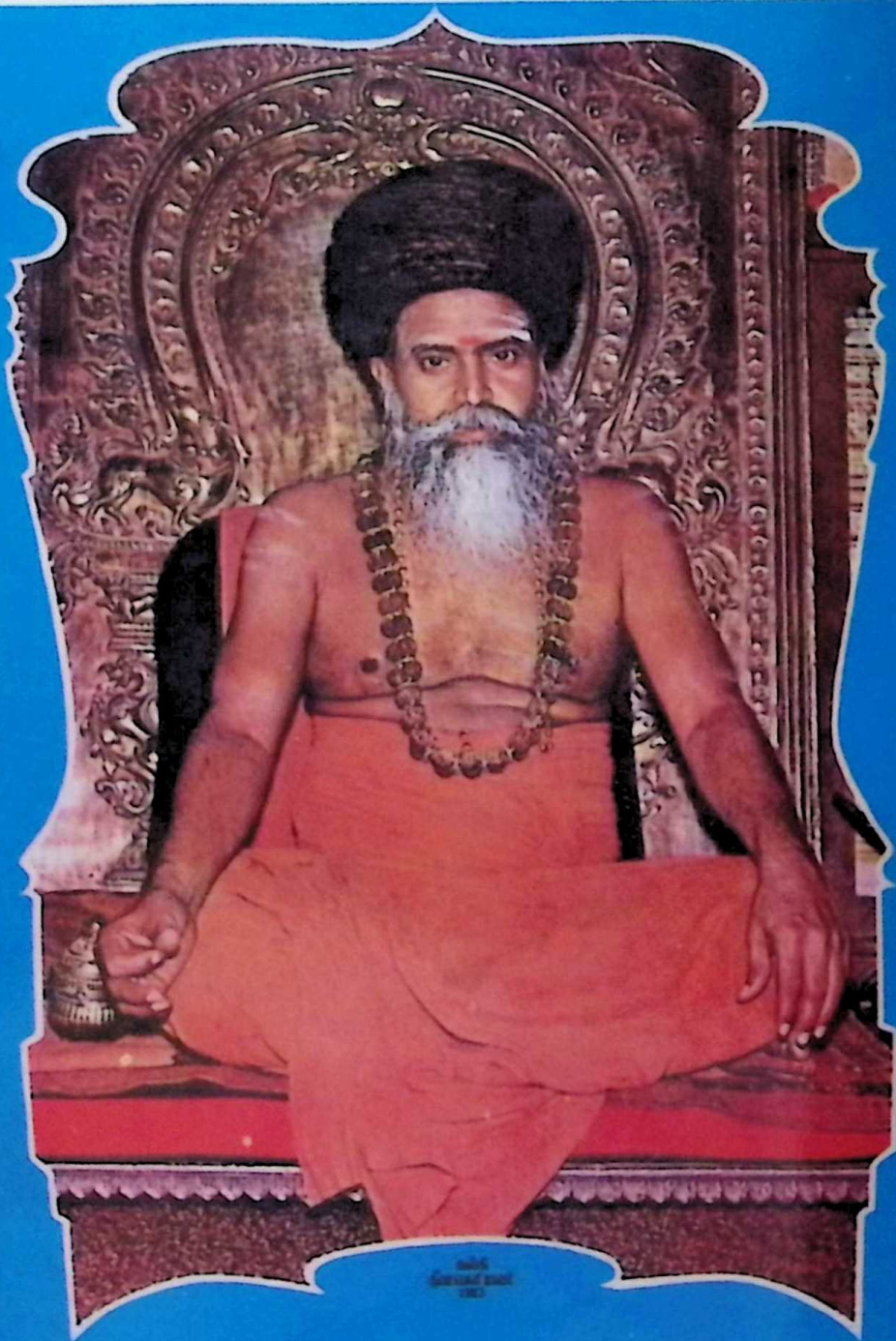
பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர்கள்

¹திருஞான சம்பந்தர் ²வாகீசர் ³சுந்தரர்
⁴திருவாதவூரர் மற்றைத்
⁵திருமாளிகைத்தேவர் ⁶சேந்தனார் ⁷கருவூரர்
 தெள்ளு⁸பூந் துருத்திநம்பி
 வருஞான ⁹கண்டராதித்தர்¹⁰வே ணாட்டடிகள்
 வாய்ந்த¹¹திருவாலியமுதர்
 மருவு¹²புரு டோத்தமர் ¹³சேதிராயர் ¹⁴மூலர்
 மன்னு திரு ¹⁵ஆல வாயார்
 ஒரு ¹⁶காரைக் காலம்மை ¹⁷ஐயடிகள் ¹⁸சேரமான்
 ஒளிர் ¹⁹கீரர் ²⁰கல்லாடனார்
 ஒண் ²¹கபிலர் ²²பரணர்மெய் உண ²³ரிளம்பெருமானொடு
 ஒங்கும் ²⁴அதி ராவடிகளார்
 திருமேவு ²⁵பட்டினத் தடிகளொடு
²⁶நம்பியாண்டார் நம்பி ²⁷சேக்கிழாரும்
 சிவநெறித் திருமுறைகள் பன்னிரண் டருள்செய்த
 தெய்விகத் தன்மையோரே.

- புலவர். திரு. வை. தருமலிங்கம் பிள்ளை.
 தமிழாசிரியர், தருமை ஆதினத் தேவாரப் பாடசாலை,
 தருமபுரம்.

மறைமொழி கருத்தம் திருமுறை முதலா,
பன்னிரு திருமுறை உரை வெளியிட்டு அருளிய,

தருமை ஆதீனம் 26ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்
26ஆவது குருமகா சந்நிதானம்

**ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கியருளிய**

ஆசியுரை

பொய்யாத வேதியர் சாந்தை மெய்ப்புகழாளர் ஆயிரம்புகரர்
மெய்யே திருப்பணிசெய் சீர்மிகு காவிரிக்கரை மேய
ஐயா திருவாவடுதறை அமுதே என்னுன்னை அழைத்தக்கால்
மையார் தடங்கண் மடந்தைக்கு ஒன்றருளா தொழிவது மாதிரியே.

(தி.9 ப.6 பா.1)

இசைப்பாவின் ஏற்றம்:

இசை என்பது இசைப்பது என்னும் பொருளையுடையது.
ஒருவரது எண்ணங்களை - கருத்துக்களை, அறிவியலை -
மற்றொருவருடைய கருத்தாகிய அறிவுடன் இசைவிப்பது.

அறிவே இயற்றமிழ்.

அவ்வறிவை இசைப் பாடலால் மற்றவருக்கு இசைவிக்கும்
பாடல்களே இசைத் தமிழ்ப் பாடல்கள்.

நடிப்பால் - மெய்ப்பாட்டால் அறிவைப் பிறருக்குப் புலப்
படுத்துவதே நாடகத் தமிழ்.

மக்கள் மருட்சியடையாமல் தெருட்சியுடன் அறிவைப்
புரிந்துகொள்வதற்கு இசைப்பாடல்களும், நாடகமும் பெரிதும் துணை
புரிவன. இசைத் தமிழும் நாடகத் தமிழும், இயலாகிய அறிவியலைத்
தொல்காப்பியர்கால (கி. மு. மூவாயிரம்) முதல் இன்று வரை, வளர்த்து
வந்துள்ளது.

காமத்தை வளர்ப்பதே இசை என்ற சமணர்கள் வாதத்தையும்
கடந்து நமது சைவ சமயாச்சாரியர்கள் இசைப் பாடல்களாலே
சைவத்தை, சிவபக்தியை, வளர்த்தனர். இசையையும் நாடகங்
களையும் பயன்படுத்துவோரைப் பொறுத்துப் பயன்களும் விளையும்.

இக்கருத்தைத் தெளிவிக்க நீதிவெண்பாவில் ஒரு பாட்டு உண்டு.

வல்லவர்பாற் கல்வி மதமா ணவம்போக்கும்
அல்லவர்பாற் கல்வி யவையாக்கும் - நல்லிடத்தில்
யோகம் பயில்வார் உயர்ந்தோர், இழிந்தோர்கள்
போகம் பயில்வார் புரிந்து.

-நீதி வெண்பா - 70

எனவே கல்வி நல்லதையும் செய்யும், அல்லதையும் செய்யும். அல்லதைச் செய்வதால் கல்வியை விட்டுவிடலாகாதன்றோ!

எனவேதான் சைவர்கள், சைவக் கருத்துக்களையும் தத்துவ அறிவியலையும் வளர்ப்பதற்கு இசைக் கலையைப் பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

இந்த நிலை காரைக்கால் அம்மையார் காலத்திருந்தே (கி. பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு) தொடங்கியிருக்கிறது. அவர்தான் இசைப் பாடல்களின் முன்னோடியாக அமைந்துள்ளார்.

நட்பபாடைப் பண்ணில், "கொங்கை திரங்கி நரம்பெழுந்து" என்று தொடங்கும் பதிகத்தையும், "எட்டி இலவம் ஈகை" எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண் பதிகத்தையும் (தி.11 ப.2 பா.3) பாடி வழிகாட்டியவர். முதல்முதல் தொடங்கிய இசைப்பாடல்களாதலின் இவை மூத்த திருப்பதிகங்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றன.

கி. பி. 6 நூற்றாண்டின் இறுதியில் மகேந்திரவர்மப் பல்லவன் காலத்தில், பத்துப் பண்கள் வாயிலாகத் தேவாரம் பாடிச் சைவக் கருத்துக்களை அப்பர் சுவாமிகள் தமிழகத்தில் வளர்த்தார்.

கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நரசிம்மவர்ம பல்லவன் காலத்தில் 24 பண்கள் வாயிலாகத் தேவாரமாகிய இசைத்தமிழை ஞானசம்பந்தர் வளர்த்தார்.

ஏறத்தாழ கி. பி. 9 நூற்றாண்டின் இறுதி முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை வாழ்ந்த திருமாளிகைத் தேவர் முதல் சேதிராயர் ஈறாக திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மர், புறநீர்மை, காந்தாரம் சாளரபாணி முதலாய ஆறு பண்களால் இசைத் தமிழையும் இன்னுயிரான சைவத்தையும் வளர்த்தனர்.

இறைவனே ஏழிசையாயும், இசைப் பயனாயும் இருக்கின்றான் என்பார் சுந்தரர். கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்கள் குடியாக, பண் ஒன்ற இசை பாடும் அடியார்கள் குடியாக வேளூரில் இருப்பவன் என்று ஞானசம்பந்தரும், "நரம்பை அடுத்த இசைவடிவாய் நின்ற

நாயகி'' (அபிராமி அந்தாதி பா. 49) என்று அபிராமி அம்மையை அபிராமிப் பட்டரும் போற்றியுள்ள திறத்தால் இறையும், இசையும் இசைந்துள்ள பாங்கை நாம் நன்கு உணரலாம்

இசைப்பாடல்களால் இறைவனைப் போற்றிய மெய்யடி யார்கள் நெஞ்சினுள் இறைவன் நிறைந்து நின்று பரிசில்கள் வழங்கினான் என்பதை

''பாடலங்காரப் பரிசில் காசருளிப்
பழுத்த செந்தமிழ்மலர் குடி
நீடலங்காரத்து எம்பெருமக்கள் நெஞ்சினுள்
நிறைந்து நின்றானை'' (தி. 9. ப.5 பா.12)

என்னும் சேந்தனார் அருளியுள்ள திருவீழிமிழலைத் திருவிசைப் பாவால் உணரலாம்.

சுந்தரர் அருளிய திருவீழிமிழலைத் தேவாரம் ''நம்பினார்க் கருள்செய்யும் அந்தணர்'' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தில் எட்டாம் பாடல் ''பரந்த பாரிடம்'' என்பது. அதில் ''திருமிழலை இருந்து நீர் தமிழோடிசை கேட்கும் இச்சையால் காசு நித்தல் நல்கினீர்'' (தி.7 ப.88 பா.8) என்று வருவதாலும் இசைப் பாடல்கட்கு இறை அருளும் சால்பைத் தெளியலாம்.

வைணவ அடியவர் இருவர்:

திருவிசைப்பா பாடிய ஒன்பதின்மரில் வைணவ அடியவர் இருவர் உள்ளனர். ஒருவர் திருவாலியமுதனார். மற்றொருவர் புருடோத்தமநம்பி.

சீகாழிக்கு அருகில் கிழக்கே திருவாலி என்னும் ஓர் ஊர் உள்ளது. இது முன்பு ஆலிநாட்டின் தலைநகர். இங்கு திருக்கோயில் கொண்டுள்ள திருமாலுக்கு அமுதனார் என்பது திருப்பெயராகு மாதலால், இவர்தம் பெற்றோர் இவருக்குத் திருவாலி அமுதனார் என்ற பெயரையே இட்டு வழங்கினர்.

வைணவ அந்தணர் குடியில் தோன்றிய திருவாலியமுதனார் சிவபக்தியில் ஈடுபட்டுத் தாமே சைவ அடியாராக மாறினார். தில்லை நடராசப் பெருமானைத் தமது உயிர் நாயகனாகக் கொண்டு போற்றினார். ''மயிலை மன்னன்'' என்றும், அந்தணன் என்றும் தாம் பாடிய திருவிசைப்பா இரண்டாம் பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில் இவர் தம்மைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ''வரைசெய் மாமதில் மயிலையின் மன்னவன் மறைவலதிருவாலி'' (தி.9 ப.26 பா.10) என்பது அப்பாடற்பகுதி.

நான்காம் பதிகத் திருக்கடைக்காப்பில் "அறைசெந்நெல் வான் கரும்பின் அணி ஆலைகள் சூழ் மயிலை" (தி.9 ப.25 பா.10) என்று கூறுவதால், செந்நெல்லும், கரும்பும் விளையும் மருத நிலத்துள்ள மயிலாடுதுறையே இவர் தோன்றிய மயிலை என்பர். இவர் திருவிசைப்பாப் பதிகம் நான்கு பாடியுள்ளார். நான்கும் தில்லைப் பெருமானைப் பற்றியதே.

இரண்டாமவர் புருடோத்தம நம்பி:

திருவிசைப்பா ஆசிரியர் ஒன்பதின்மருள் எட்டாமவராகப் புருடோத்தம நம்பி திகழ்கிறார். இவரும் வைணவ அடியவரே.

புருடோத்தமர் என்பது திருமால் பெயர்களில் ஒன்று. இவர் தம்மை, "மாசிலா மறைபல ஒதுநாவன்வண் புருடோத்தமன்" (தி.9 ப.26 பா.11) என்ற திருவிசைப்பாப் பதிக இறுதிப் பாடலில் குறிப்பிடுதலால், இவர் அந்தணர் என்பதை நன்கு அறியலாம்.

இவர், இரண்டு திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் பாடிப் பரவியுள்ளார். இப்பதிகம் இரண்டும் சிதம்பரத்தைப் பற்றியனவே.

ஆதித்திராவிடரில் ஒருவர்:

ஆதித்திராவிடரில் ஒரு சாராரைப் பறையர் என்பர். பறை கொட்டும் தொழிலால் வந்த பெயர் இது.

திருவிசைப்பா பாடிய ஒன்பதின்மருள் இரண்டாமவராக வைத்து எண்ணப்படும் சேந்தனார் இம்மரபினராவர்.

பட்டினத்தடிகளின் கணக்கராக அலுவல் பார்த்தவர் என்பர். தில்லையிலேயே குடியேறி, விறகு வெட்டி விற்று, வாழ்வை நடத்தி வந்தார். அப்போது சேந்தனார் வறுமையில் வாடினார். இவர் இல்லத்தில் நடராசப்பெருமானே எழுந்தருளினார். இவரிடம் களியமுது பெற்று உண்டார். இந்நிகழ்ச்சி இன்றும் நடராசப் பெருமானுக்குத் திருவாதிரை நாளில் களியமுது நிவேதனம் நடைபெறுதலால் தெளியலாம்.

இதனைச் "செம்பொன் அம்பலத்து வேந்தன் தனக்கு பழைய அவிழை அன்பாகிய பண்டைப் பறைச் சேந்தன் கொடுக்க அதுவும் அமிர்தாகியதே" எனவரும் கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தச் செய்யுளால் (தி.11 ப.33 பா.26) அறியலாம்.

தில்லையில் சேந்தனார் வசித்த காலத்து திருவாதிரைப் பெருவிழாவில் ஓடாதிருந்த திருத்தேரைத் "திருப்பல்லாண்டு" என்னும் பதிகம் பாடி ஓடச் செய்தவர் என்பது இவருக்குத்

தனிச்சிறப்பைத் தருவது.

மூன்று திருவிசைப்பாப் பதிகங்களும், ஒரு பல்லாண்டு பதிகமும் சேந்தனார் பாடிப் பரவியுள்ளார். திருவிடைக்கழி முருகனைப் பற்றி “மாலுலாம் மனம் தந்து” எனத் தொடங்கும் திருவிசைப்பாப் பதிகம் பாடிய பிறகுதான் 11ஆம் திருமுறையில் விநாயகர், முருகன் இருவர்பற்றிய பிரபந்தங்கள் தோன்றின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏனைய திருமுறைகளில் தனியாக அம்மைக்கோ, கணபதிக்கோ, முருகனுக்கோ தனிப்பதிகமோ தனிப்பிரபந்தமோ கிடையாது என்பதும் எண்ணத்தக்கதாகும்.

எல்லா இனத்துள்ளும் நல்லவர்கள், அந்தணர்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர், வருகின்றனர் என்பது சேந்தனார் வரலாற்றால் நன்கு உணரலாம்.

அரசர் மூவர்:

திருவிசைப்பா அருளிய ஆசிரியர்களுள் மூவர் அரசர்.

கண்டராதித்தர் சோழப் பேரரசர். கி. பி. 950 முதல் 957 வரை சோழ மண்டலத்தை ஆட்சி புரிந்தவர். சிறந்த சிவபக்தர். செம்பியன் மாதேவியாரின் கணவர். முதலாம் இராஜராஜனின் பாட்டனார்.

வேணாட்டடிகள் என்பார் அரசருள் துறவு மேற்கொண்டவர் என அறிகிறோம்.

சேதிராயர் சேதி நாட்டை ஆண்ட குறுநில மன்னர். சேதி நாடு என்பது மெய்ப்பொருள் நாயனார் ஆட்சி புரிந்த திருக்கோவலூர்ப் பகுதியாகும். இது மலயமான்நாடு எனவும் வழங்கும்.

பல்லாண்டு கூறுதும்:

பரமனுக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடுகள் யாவும் உபசாரமேயாகும். அவன் உண்பதும் இல்லை. உறங்குவதும் இல்லை. அவன் அருவமும், உருவமும், அருவுருவமும் இல்லாதவன். அவன் பண்டும், இன்றும், என்றும் ஒரு படித்தாயே இருப்பவன்.

இவனுக்குப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்துகிறார் சேந்தனார். இப்பதிகத்துள் பரம்பொருளின் பரத்துவம் நன்கு விளக்கப்படுகின்றது.

“மாலும் அயனும் அறியாநெறிதந்து
வந்தென் மனத்தகத்தே

பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே'' (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 8)

''ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே'' (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 9)

''.....உமை கோன்அடி
யோமுக்கு அருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே'' (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 1)

''அண்டங்கடந்த பொருள் அள வில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே'' (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 2)

''பல்லாண்டு என்னும் பதம் கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே'' (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 4)

''மழவிடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழஅடி யாரொடும் கூடிஎம் மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே'' (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 11)

இப்பல்லாண்டில் பக்தர்கட்கு அறிவுரை கூறுகிறார்சேந்தனார். தில்லை மன்னுக, வளர்க நம் பக்தர்கள் என்றவர், வஞ்சகர்போய் அகல என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். அடுத்ததொரு பாடலில் மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள், மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின் என விரும்பி அழைக்கிறார்.

பஞ்ச புராணம்:

மற்றைய திருமுறைகட்கு இல்லாத தனிச்சிறப்பொன்று ஒன்பதாம் திருமுறைக்கு உண்டு. பஞ்சபுராணம் பாடித் தோத்திரம் செய்யும் ஐந்து பாடல்களுள் இத்திருமுறையிலிருந்து மட்டும் இரண்டு பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகின்றன. திருவிசைப்பாவில் ஒரு பாடலும், திருப்பல்லாண்டில் ஒரு பாடலும் இன்றும் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

ஆன்மார்த்த பூசையிலும், பரார்த்த பூசையிலும் நாள்தோறும் 12 திருமுறைகளையும் ஒதியே தோத்திரம் செய்ய வேண்டும். இயலாதபோது ஐந்து பாடல்களையேனும் அவசியம் ஒதவேண்டும்

என்று முன்னோர் வரையறை செய்துள்ளனர்.

ஐந்து பாடல்களைப் பாடுவதாலும் கடைசியில் பெரியபுராணம் பாடப் பெறுவதாலும் இது பஞ்சபுராணம் எனப்பெற்றது.

மூவர் தேவாரத்துள் ஏழு திருமுறைகளுள் ஒரு பாடல்; திருவாசகம் - எட்டாம் திருமுறையில் ஒரு பாடல்; ஒன்பதாம் திருமுறையில் திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பாடலாக இரண்டு; 10ஆம் 11ஆம் திருமுறைகள் நீங்கலாகப் பன்னிரண்டாம் திருமுறை - பெரிய புராணத்துள் ஒரு பாடல்: இவையே பஞ்ச புராணமாம். பாடிப் பரவுக; பயன் உறுக.

தேவார கோஷ்டி கானத்தைப் பலமுறையும் தியாகையர் கேட்டவர். தேவாரப் பண்ணமைப்புக்களை தியாகையர் தமது கீர்த்தனைக்குப் பண்ணமைத்துப் பாடியுள்ளமையைத் திரு எம். எம். தண்டபாணி தேசிகரும், பேராசிரியர் இராமநாத ஐயரும் பாடிக்காட்டியுள்ளமையால் உணரலாம்.

தேவார கோஷ்டியில் கையாண்டு வந்த பஞ்சபுராணத்தையே பஞ்சரத்தினக் கீர்த்தனை என்ற பெயரில் தியாகப் பிரம்மம் பாடிவந்துள்ளார். கன ராகங்கள் ஐந்தில், ஐந்து கீர்த்தனைகளைப் பாடியுள்ளமையைத்தான் பஞ்சரத்தினக் கீர்த்தனைகள் என்று சொல்கின்றனர்.

பேசாது அப்பேய்களோடே:

பிரமன் படைப்புத் தொழில் செய்ய அறியாமல் அழுதபொழுது அக்கண்ணீரில் தோன்றியவர்களே பேய்களாகத் திரிகின்றனர்.

பேய்கட்கு உருவம் இல்லை. ஆசாரம் இல்லாதவர்கள் மனவலிமையில்லாதவர்கள் ஆகியோரின் உடம்பையே தங்கட்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்பவை.

திருநீறிடார், அரனை நினைந்திடார், அஞ்செழுத்தை நினையாதார், பூசனை புரியாதார் முதலியோர் உண்ட உணவே பேய்கள் உண்ணும் உணவாகும்.

கடவுள் சிந்தனையின்றித் திரியும் உலகாயதரையும் திருவள்ளுவர் பேயாக வைத்து எண்ணப்படும் என்று குறிக்கின்றார்.

இக்கருத்தையே சுந்தரர் தம் வாழ்வில் வைத்து "நாயேன் பல நாளும் உன் நினைப்பின்றிப் பேயாய்த் திரிந்து எய்த்தேன்" (தி.7 ப.1 பா.2) என்றார்.

ஞானசம்பந்தரும் திருவெண்ணியூர்ப் பதிகத்தில் "முத்தானை"

என்னும் நான்காம் பாடலில் “வெண்ணியெம்மான் தன்னை ஏத்தாதார் என் செய்வார் ஏழை அப்பேய்களே” (தி.2 ப.14. பா.4) என்று குறித்துள்ளார்.

இக்கருத்தையே திருமானிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா “இணங்கிலா ஈசன்” எனத் தொடங்கும் நான்காம் பதிகம் (தி.9 ப.4) முழுவதும் ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியிலும் அறிவிலாச் சழக்கர்களாகிய பேய்களை என் கண்கள் காணா; வாய் அப்பேய்களுடன் பேசா, என்று ஆணித்தரமாகப் பாடுகிறார்.

இத்தகு மனநிலை உடையோரைப் பிணங்கள் என்றும், பிட்டர் என்றும், பிரட்டர் என்றும், பிணக்கர் என்றும், பிசுக்கர் என்றும், பாவப் பெருக்கர் என்றும், பேடர் என்றும், “இறப்பொடு பிறப்பினுக்கே இனியராய் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பரைக் காணாக்கண், வாய் பேசாது அப்பேய்களோடே” (தி.9 ப.4 பா.11) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமை தெய்வ சிந்தனை இல்லாதார் பேய்களோடு ஒப்ப எண்ணத்தக்கார் என்பதை வலியுறுத்தல் காணலாம்.

ஆயிரவர் பூசிக்கும் ஆவடுதுறை:

“பொய்யாத வேதியர் சாந்தை மெய்ப்புகழாளர் ஆயிரம் பூசுரர், மெய்யே திருப்பணி செய் திருவாவடுதுறை” (தி.9 ப.6 பா.1) என்னும் சேந்தனார் திருவிசைப்பாவில், சாந்தை என்பது சாத்தனார் என்பதும், திருமூலர் பசு மேய்த்த ஊர் என்பதும், அதுவே ஊரின் பெயர் என்பதும், திருவாவடுதுறை கோயிலின் பெயர் என்பதும் தெளிவிக்கின்றார். தில்லையில் மூவாயிரம் அந்தணர் பூசித்ததுபோல், இங்கு ஆயிரம் அந்தணர் பூசித்தனர் என்ற குறிப்பையும் உணர்த்துகிறார். பூசுரர் (பூ - பூமி, சுரர் - தேவர்) - பூமியில் வசிக்கும் தேவர்கள்; இவர்களை நிலத்தேவர் என்பார் சேக்கிழார். மேலும் திருவீழிமிழலையில் ஐந்நூறு அந்தணர் பூசித்துப் போற்றினர் என்றும் அறிவிக்கின்றார்.

அப்பாடல் பகுதி காண்க: “எண்ணில் பல்கோடி” எனத் தொடங்கும் பாடலின் மூன்றாம் அடியில், “எண்ணில் பல்கோடி எல்லைக் கப்பாலாய் நின்றைஞ் ஞாற்றந்தணர் ஏத்தும் வீழி” (தி.9 ப.5 பா.9)

தில்லைவாழ் அந்தணரும் திருவாரூர்ப் பிறந்தாரும்:

திருப்பல்லாண்டுப் பதிகம் பதினொன்றாம் பாடல் - குழல் ஒலி, யாழ் ஒலி என்று தொடங்குகிறது. அப்பாடல், திருவாரூர்த் திருவாதிரை விழாவின் சிறப்பை, எடுத்து ஒதுகிறது.

குழல் ஒலி, யாழ் ஒலி, கூத்தொலி, அடியவர்கள் துதித்து ஏத்தும் ஒலி எல்லாம் சேர்ந்து விழா ஒலியாக விண்ணளவும் சென்றது என்கிறார் சேந்தனார். அத்தகு பெருவிழா நடைபெறும் திருவாரூரில் சிவபெருமானுக்கு வழிவழியாக - பரம்பரையாக ஆட்பட்டவர்களே தம்முள் மணம் செய்து வாழும் உரிமைக் குடியில் பிறந்தவர்கள். அவர்களே பழ அடியார்கள், திருமூலட்டானரையும், தியாகேசரையும் பூசிப்பவர்கள், அவர்களோடும் கூடிப் பெருமானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுவோமாக என்கிறார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர் என்றால் தில்லையில் வாழ்கின்ற எல்லா அந்தணர்களையும் குறிக்காமல், தில்லைத் தீட்சிதர்களையே குறிக்குமாப்போல, திருவாரூர்ப் பிறந்தார் என்றால், திருவாரூரில் பிறந்த எல்லோரையும் குறிக்காமல், தியாகேசரைப் பூசிக்கும் நாயனார் எனப் போற்றப்பெறும் சைவ அந்தணர்களையே குறிக்கும் என்ற இக்குறிப்பைக் "குழல் ஒலி" என்னும் பாடல் (தி.9 ப.29 பா.11) உரையில் அருணையார் குறிப்பிடுகின்றார். இது மகிழ்ச்சிக்கு உரிய புதிய செய்தியாகும். தில்லையும் திருவாரூரும் அருளால் தொடர்பு மிகுதியும் உடையது. என்பதையும் இது குறிக்கின்றது. இப்பாடல் ஆரூர்த் திருவாதிரை விழாவைக் குறித்தது.

அடுத்த 12ஆம் பாடல் "ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்" என்பது. இது தில்லைத் திருவாதிரை விழாவைக் குறிப்பதாய் அமைந்துள்ளதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துவதாயுள்ளது. இன்னும் சொல்லப்புகின், சுந்தரரைத் தில்லைத் தரிசனத்தின்போதுதான் அசீரியாய்த் தியாகேசர் ஆருருக்கு நம்பால் வருக என்று அழைப்பு விடுத்தருளினார்.

சுந்தரர் தம் அடிமைப் பண்பை விளக்குவதற்குத் தம்மையே "தில்லைவாழ்ந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்று அருளிச் செய்தார். தியாகேசப் பெருமானே திருத்தொண்டர்களின் பெருமையைத் தமது அடிமைப் பண்பால் விளக்கியருளினார்.

தில்லையில் நடராஜப் பெருமான் நின்ற கோலத்தில் 108 தாண்டவம் புரிந்து பஞ்சகிருத்தியம் செய்து பிறவிக்கு வராத உயிர்களையெல்லாம் ஊன நடனத்தால் பிறவிக்குக் கொண்டு வந்து ஞான நடனத்தால் பிறவியை அறுத்து மோட்சம் அருள்கிறார்.

திருவாரூர்த் தியாகரோ, பிறவிக்கு வந்த பல்லுயிர்களும் யோக நெறியால் வீடுபேறு எய்த அசபா நடனம் முதலிய எழுவகைத் தாண்டவம் செய்து உயிர்களை ஈடேற்றம் செய்கிறார். இது பற்றியே சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட தியாகேசர் அவருக்கு யோகநெறி தந்து முத்திக் கரை சேர்த்தார். இதுபோன்ற பல உண்மைகள் இவ்விரு

தலங்களின் இயைபை எடுத்தோதுவதாய் உள்ளன. அவ்விரு பாடல்களையும் ஒதி உய்தி பெறுவோமாக.

குழல்ஒலி யாழ்ஒலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம் பெருகி
விழவொலி விண்ணள வுஞ்சென்று விம்மி
மிகுதிரு வாருரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடுங் கூடிஎம் மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 11)

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாராய ணனொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசை அனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (தி.9 திருப்பல்லாண்டு 12)

திருவாவடுதுறைச் சிறப்பு:

உமையம்மை சிவபெருமானைப் பசு வடிவத்துடன் பூசித்து அப்பசுவடிவம் நீங்கி அருள் பெற்றதலம் திருவாவடுதுறை. ஞானசித்தி பெற்ற முனிவர்களும், சித்தர்களும் வாழ்ந்து வளம் பெருக்கியதலமும் இதுவே. இதனால் நவகோடி சித்தர்புரம் என்ற பெருமை இதற்கு உண்டு. இத்தலத்தில் 1500 ஆண்டுகட்கு முன்னர்ச் சிவயோக நெறி நின்று சிவஞானநெறி விளக்கிய திருமூலர், மூவாயிரம் திருமந்திரங்களால் முப்பொருள் உண்மையை முதன்மை பெற விளக்கியுள்ளார்.

1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சமயாசாரியர்களில் திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும், 1200 ஆண்டுகட்கு முன்னர் சுந்தரரும் அருள்மிகு ஒப்பிலா முலையம்மை உடனாகிய மாசிலாமணி ஈசரை உளமுருகிப்பாடிச் சைவத் திறம் உரைத்துப் போற்றினர்.

1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா புனைந்து சிவநெறி விளக்கினர்.

500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருநந்தி மரபில் மெய்கண்ட சந்தானத்தில், சித்தர் சிவப்பிரகாசரின்

பேரருளால் அவரிடம் சிவஞானோபதேசம் பெற்ற ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள் ஆதீனத் திருமடம் கண்டு வழிவழி உபதேச வாயிலாகச் சிவம் பெருக்கினர்.

எனவே, திருமூலர் காலம் முதலாகவே சிவஞான வளர்ச்சிக்கு உரிய இடமாக விளங்கிவருவது திருவாவடுதுறை. இச்சிவஞான ராஜதானியில் 500 ஆண்டுகளாகச் சிவஞானப் பயிர்வளர்க்கும் ஞானப்பண்ணையாக இயங்கி வருவது ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்திகளின் ஞானகுரு பீடமாகிய திருவாவடுதுறை ஆதீனம். இவ்வாதீனத்தில் இப்போது இருபத்துமூன்றாவது குருமூர்த்திகளாக வீற்றிருப்பவர்கள் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளாவார்கள். ஸ்ரீ சித்தர் சிவப்பிரகாசர் திருப்பெயர் தரித்த இவர்களும் அச்சித்தரைப் போலவே திகழ்ந்து வருவது பெயர்ப்பொருத்தப் பெருமையைப் பிறங்கச் செய்கிறது.

திருக்கோயில் சிறப்பு

இது காவிரித் தென்கரைத்தலங்கள் 127இல் 36ஆவது தலமாக விளங்குவது. முதலாம் பராந்தக சோழன் கி. பி. 907-948 வரை ஆட்சி புரிந்தவன். இவன் ஆட்சியில் கற்றளிப்பிச்சன் என்பவரால் இக்கோயில் திருப்பணி செய்யப்பெற்று கி. பி. 945இல் குடமுழுக்குச் செய்யப் பெற்றது என்பது கல்வெட்டுக் கூற்றாகும். கற்றளிப்பிச்சன் திருவுருவம் சுவாமி கருவறை விமானத்தில் தட்சிணாமூர்த்திக்குக் கீழ்ப்புறம் கூப்பிய கரத்துடன் சிலைவடிவில் உள்ளது. 'திரைமூர்நாட்டுப் பிரமதேயம் சாத்தனார் திருவாவடுதுறை கற்றளி எடுத்த பிச்சன்' என்பது கல்வெட்டு.

திருமூலரால் சாத்தனார் பெருமைபெற்றது. அதனால்தான் சாத்தனார் திருவாவடுதுறை என்று வழங்கியுள்ளது. சாத்தனாரைச் சாந்தை என்று சேந்தனார் இவ்வூர்த் திருவிசைப்பாவில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனாலும் சாத்தனாரை அடுத்துள்ள திருவாவடுதுறை என்பது தெளிவாகும். ஆனால் சாந்தையூர் என்றும் திருவிசைப்பாவில் வருவதால் சாந்தையூர் என்பது இவ்வூரின் பெயர் என்றும், திருவாவடுதுறை என்பது கோயிலின் பெயர் என்றும் ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர்.

செம்பொன் தியாகர்:

அம்மை பசுவடிவம் நீங்கியதும் பெருமான் அம்மையை அணைத்தெடுத்தார். அதனால் அணைத்தெழுந்த நாயகர் என்ற பெயருடன் அத்திருவுருவம் காட்சி தருகிறது. அவரே உற்சவத்தில் தீர்த்தம் கொடுத்தருள்கிறார். முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்திக்கு இங்கு

திருவாரூர்த் தியாகேசராகக் காட்சி கொடுத்தருளினார். இதனால் இங்குள்ள சோமாஸ்கந்தர் செம்பொன் தியாகர் எனப் போற்றப் பெறுகிறார்.

இது செம்பொன் தியாகர் சந்நிதி என்றே வழங்கப்படுகிறது. வீரசிங்காதனமும் சுந்தர நடனமும் இங்குள்ள சிறப்பு. தேரில் இச்செம்பொன் தியாகரே எழுந்தருள்கிறார். இதனைச் சுந்தரர், "சிறைவண்டார் பொழில்கூழ் திருவாரூர்ச் செம்பொன்னே திருவாவடுதுறையுள் அறவனே" (தி.7 ப.70 பா.6) என்று போற்றுவதாலும் அறியலாம்.

தலச்சிறப்பு:

இறைவன் திருப்பெயர் மாசிலாமணி ஈசர் என்பதை "வான நாடனே வழித்துணைமருந்தே மாசிலாமணியே" (தி.7 ப.70 பா.9) என்ற பாடலாலும், அம்மையின் பெயர் ஒப்பிலாமுலையம்மை என்பதை "ஒப்பிலா முலையாள் ஒரு பாகா" (தி.7 ப.70 பா.3) என்ற பாடலாலும் சுந்தரர் இவ்வூர்த் தக்தேசிப் பண்ணில் குறிப்பிட்டுள்ளமை உணர்ந்து மகிழத்தக்கது.

தலவிருட்சம் - படர் அரசு, தீர்த்தம் - கோமுத்தி தீர்த்தம். சபை - போதி அம்பலம்.

தேவர் முனிவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மாசிலாமணி ஈசர் இங்கு அரசு நிழலில் ஆடினார் என்பது புராணம். முசுருந்தனுக்கு மகப்பேறளித்ததலம் என்பர். கோமுத்திபுரம். கோகழி என்பது அம்மை பசுவடிவம் நீங்கியதால் வந்த பெயர். நவகோடி சித்தர்புரம் என்பது, சித்தர்கள் பலர் வாழ்ந்து வருவதால் பெற்ற பெயராகும்.

இசைப்பாச்சிறப்பு:

மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றில் மனம் - இயற்றமிழ், வாக்கு - இசைத்தமிழ், காயம் - நாடகத்தமிழ், இவற்றுள் இசைத்தமிழே உயிரினங்களை மகிழ்வித்து ஒன்றுபடச்செய்வதுடன் மனிதனை இறைவனிடமும் இசைவிப்பது. இறைவனும் இசைப்பயனாய் இசைவாணர்களுள் புரிகிறான். எனவேதான் நம் சமயாசாரியர்கள் இசைப்பாடல்களால் இறைவனைப் போற்றித் துதித்தனர். அதனாலேயே தேவார மூவர்கட்கு மற்றையவர்க்கில்லாத ஏற்றம் சைவத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது.

அவ்வழியிலேயே ஒன்பதாம் திருமுறை ஆசிரியர் ஒன்பதின் மரும் இசைப்பாடல் மூலமாகவே இறைவன் பெருமையையும், தத்துவ உண்மைகளையும் பாடிப்பரவியுள்ளனர்.

திருஇசைப்பா ஆசிரியர்கள்:

திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதர், புருடோத்தமர், சேதிராயர் ஆகிய ஒன்பதின்மரும் திருவிசைப்பா பாடிய ஆசிரியர்களாவர்.

போகசித்தருடைய சீடர்களில் திருமாளிகைத்தேவரும் ஒருவர். சைவவேளாளர் குலத்தினர், சைவமன்னர்களின் தீட்சா குருவாக விளங்கியவர். இவர் முன்னோர் வாழ்ந்த இடமாகிய மடம், மாளிகை எனப் பெற்றதால் இவர் திருமாளிகைத்தேவர் எனப்பட்டார். பேரருளாளர், பெருஞ்சித்தர் போகர் ஆணைப்படி திருவாவடு துறையில் தங்கினார். தில்லைத்தலம் தரிசித்துத் திருவிசைப்பாப் பதிகம் நான்குபாடியுள்ளார். திருவாவடுதுறை ஆதீனத் திருமடத்தில் இவர்தம் கோயில் உள்ளது. நன்கு திருக்கரங்களுடனாய் இவர் திருவுருவம் அக்கோயிலில் பூசிக்கப்பெறுகிறது.

நீறணிபவளக்குன்றம்:

இராஜராஜன் பல ஊர்களிலிருந்தும் 400 தளிச்சேரிப் பெண்களைத் தஞ்சை இராசராசேச்சரக் கோயிலின் நான்கு திசைகளிலும் 400 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்துக் குடி ஏற்றினான். அவர்கள் இறைபணிக்கே தம்மை ஆளாக்கிக் கொண்டவர்கள். அவர்களைத் தேவதாசியர் என்றும் அழைப்பர், அக்கால் வழியே காலப்போக்கில் வேசியராயினர் எனத் தோன்றுகிறது.

தளிச்சேரிப் பெண்கள் சிவபக்திமிக்க தவச்சீலர்கள், அவர்களில் சிலரின் பெயர் திருவிசைப்பாக்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று "நீறணிபவளக்குன்றம்" என்பது. இது ஒரு திருவிசைப்பாவின் தொடக்கமாயுள்ளது.

காட்டும் உதவி, காணும் உதவி:

மேலும் இவர் இறைவன் உடனாயிருந்து உதவுவதை முதல் பதிகமாகிய "ஒளிவளர் விளக்கே" என்ற பதிகத்தின் (தி.9 ப.1 பா.1) முதல் பாடலின் இறுதியில் "விளம்பு மாவிளம்பே" என்கிறார். இதில் நான் பேசவேண்டுமானால் நீ உடனிருந்து உணர்த்தினால்தான் பேசவேன் என்பதை உணர்த்துகிறார். இதேபோல், "பணியுமா பணியே" "விரும்புமா விரும்பே" "நினையுமா நினையே" என்ற தொடர்களால் இறைவன் உடனாயிருந்து உதவும் நலன்களை விளக்கியருள்கின்றார். இறைவன் காட்டினால்தான் உயிர் காணும் என்பதை இப்பதிகத்தில் உணர்த்தியுள்ளார். "காண்பார் ஆர் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே" (தி.6 ப.95 பா.3) என்ற அப்பர்

வாக்குடன் ஒப்பு நோக்குக. இவர் திருவாவடுதுறை பற்றித் திருவிசைப்பா பாடவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சேந்தனார்:

திருவெண்காட்டிற்கு அருகில் உள்ள திருநாங்கூரில் தோன்றியவர். இவர் பட்டினத்தடிகளின் கணக்கர் என்பர். சோழ மன்னனால் சிறை வைக்கப்பட்டு, பட்டினத்தடிகளால் சிறை மீட்கப்பட்டவர். சிதம்பரத்தில் விறகுவெட்டி வாழ்ந்தவர். நாளும் ஒரு சிவனடியாருக்கு உணவருத்தும் நியமம் பூண்டவர். ஒருநாள் நடராசரே வர அவருக்குக் களியமுதூட்டினார். அதுவே திருவாதிரைக் களியின் மகத்துவம். திருவாதிரைத் திருவிழாவில் நடராசப் பெருமான் எழுந்தருளிய தேர் ஓடாது நிற்க, இவர் திருப்பல்லாண்டு பாடி, தேரை ஓடச் செய்தார்.

பொய்யாத வேதியர்:

திருவாவடுதுறை, திருவீழிமிழலை, திருவிடைக்கழி ஆகிய முத்தலங்களிலும் ஒவ்வொரு திருவிசைப்பாப் பதிகம் பாடியுள்ளார், அத்துடன் தில்லையில் பல்லாண்டும் பாடியுள்ளார் சேந்தனார். பொய்யாதவேதியர், சாந்தைமெய்ப்புகழாளர், ஆயிரம் பூசுரர், மெய்யே திருப்பணிசெய், என்ற பாடலில் (தி.9 ப.6 பா.1) பொய் சொல்லா அந்தணர் பூசிப்பதே பூவுலகிற்கு நன்மை தரும் என்பதும், தில்லை மூவாயிரவர்போல் இங்கு ஆயிரவர் அந்தணர் பூசித்தனர் என்பதும் புரிகின்றது. ஞானசம்பந்தர் கூற்றையே இவரும் கீழே எடுத்தோதியுள்ளமையும் ஒப்புநோக்கி மகிழலாம். திருவீழிமிழலைத் தேவாரம் "மைம்மருபூங்குழல்" என்ற பாடலில் (தி.1 ப.4 பா.1) "பொய்ம்மொழியா மறையோர்கள் ஏத்த புகலி நிலாவிய புண்ணியனே" என்பதும் அதே பாடலில் "மெய்ம்மொழி நான்மறையோர் மிழலை", "விண்ணிழிகோயில் விரும்பியதே" என்பதும் ஞானசம்பந்தரின் ஞானத்தமிழ். இவ்விரு பெரியோரின் எண்ண ஒப்புமையை எண்ணி உயர்வோம்.

பல்லாண்டு:

இவர் பாடியுள்ள திருப்பல்லாண்டுப் பதிகத்துள், "மன்னுக தில்லை வளர்க நம்பக்தர்கள் வஞ்சகர் போய் அகல" (தி.9 ப.29 பா.1) என்றும், மற்றோர் பாடலில் இதே கருத்தை வேறுவிதமாக 'மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள், மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்' என்றும் அருளியதோடு, 'கொண்டும் கொடுத்தும் குடி குடி ஈசற்கு ஆட்செய்மின்' என்றும் கூறுகின்றார். "தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டியின் பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தான் பரமன்" (தி.9 ப.29 பா.10)

என்று பாடுகின்றார். வாழ்வின் முதல்வனாகிய இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டே மூலமானது. அதற்குத் தந்தையே ஊறு செய்தாலும் அதுபாதகம்; அது அறமும் ஆகாது. அதனால்தான் தாதையைத் தாளா வீசிப் பரிசு பெற்றார் சண்டீசர்.

பண்கள் ஆறு:

தேவார மூவர்போல் இசைப்பா ஆசிரியர்களும் ஒவ்வொரு தலத்திற்கும் சென்று பாடியுள்ளனர். அங்ஙனம் இசைப்பா பெற்ற தலங்கள் 14. இவற்றுள் சிதம்பரம், பூவணம், இடைமருதூர், ஆரூர், மிழலை, துறைசை ஆகிய ஆறு தலங்கள், தேவாரமும் பெற்ற தலங்கள்,

கங்கை கொண்ட சோழபுரம், திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம், திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை இராசராசேச்சரம், திருவிடைக்கழி ஆகிய இவ்வெட்டுத் தலங்களும் திருவிசைப்பா மட்டும் பெற்ற தலங்கள். திருப்பல்லாண்டு பெற்றது சிதம்பரம் மட்டுமே.

பல்லாண்டையும் சேர்த்து 9ஆம் திருமுறையில் 29 பதிகங்கள் உள்ளன. 301 பாடல்கள் உள்ளன. இப்பதிகங்கள் இந்தளம், காந்தாரம், சாளரபாணி, நட்டராகம், பஞ்சமம், புறநீர்மை ஆகிய 6 பண்களில் பாடப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் 21 பதிகங்களைப் பஞ்சமப்பண்களிலேயே பாடியுள்ளனர். தேவாரத்தில் காணப்பெறாத புதுப்பண் சாளரபாணி என்பது. அது இத்திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ளது. பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி அருளிய இருபதிகங்களில், சிதம்பரத்தில் பாடிய “முத்துவயிரமணி” (தி.9 ப.19 பா.1) எனத் தொடங்கும் பதிகமே சாளரபாணியில் பாடப்பட்டதாகும்.

களப்பாள்:

திருத்துறைப்பூண்டிக்கு அருகில் உள்ள களப்பாள்தான் களந்தை ஆதித்தேச்சரம் எனப்பாடப் பெற்றுள்ளது. இது கூற்றுவ நாயனாரின் அவதாரத்தலம், “கோதை நெடுவேல் களப்பாளனாகிய கூற்றுவனே” (தி.11 ப.34 பா.1) என்பது திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி யாகும். அந்தணர் அழலோம்பும் திறத்தைக் கருவூர்த்தேவர் போற்றி யுள்ளார். “பழையராந்தொண்டர்க்கு எளியரே மிண்டர்க்கு அரியரே” (தி.9 ப.19 பா.4) என்பதால் இறைவன் எளிமையையும் அருமையையும் போற்றியுள்ளார்.

படிக்காசளித்த பரிசு:

சேந்தனார் திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தில் “எம் குருமணியைக்

குறுக வல்வினை குறுகாவே" (தி.9 ப.5 பா.3) என்று பாடியுள்ளார். "எண்ணில் பல்கோடி சேவடி நின்றைஞ்ஞாற்றுவர் ஏத்தும் வீழிமிழலை" என்பதால் ஐந்நூறு அந்தணர்கள் இங்கு வழிபாடியற்றும்" அர்ச்சகராயிருந்தமை தெளியலாம். "திக்கெலாம் குலவும் புகழ்த்திருவீழிமிழலை" "திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திருவீழிமிழலை" என வருதலால் அக்காலத்துப் புகழ்மிக்க தலமாயிருந்தமை தெளிவாகிறது. "பாடலங்காரப் பரிசில்காசருளி, பழுத்த செந்தமிழ் மலர் சூடி, நீடலங்காரத்து எம்பெருமக்கள் நெஞ்சினுள் நிறைந்து நின்றான்" (தி.9 ப.5 பா.12) என்பதால் இறைவன் சம்பந்தருக்கும், அப்பருக்கும் படிக்காசு வழங்கியமை புலனாகிறது.

அகத்துறைப்பாடல்கள்:

சேந்தனார் திருவிடைக்கழி முருகனைத் தலைவனாகக் கொண்டு "மாலுலாம் மனங்கொண்டு என்கையில் சங்கம் வவ்வினான்" (தி.9 ப.7 பா.1) என்று தொடங்கும் அகத்துறைப் பாடல்களைக் கொண்ட திருவிசைப்பாப்பதிகம் பாடியுள்ளார். "தெருண்டவைதிகர் வாழ் திருவிடைக்கழி" என்றும், "திடங்கொள் வைதிகர்வாழ் திருவிடைக்கழி" என்றும் "தெரிந்த வைதிகர்வாழ் திருவிடைக்கழி" என்றும் பாராட்டப்படுவதால், இத்தலத்தில் வைதிக அந்தணர் அதிகம் வாழ்ந்தமை புலனாகிறது.

திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலப் பதிகத்தில் கருவூர்த்தேவர் "தெள்ளும் நீறவன் நீறு என்னுடல் விரும்பும். செவி அவன் அறிவு நூல் கேட்கும். மெள்ளவே அவன் பேர் விளம்பும்வாய், கண்கள் விமானமே நோக்கி வெவ்வுயிர்க்கும்" (தி.9 ப.10 பா.4) என்று தன் இறையனுபவத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஏகநாயகன்:

"ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க" (தி.8 ப.3 வரி 43) என்பது திருவாசகம். "ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ" (தி.6 ப.34 பா.1) என்பது அப்பர் தாண்டகம். "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" (தி.10 பா.2404) என்பது திருமூலர் திருமந்திரம். இக்கருத்தையே சேந்தனார் திருவீழிமிழலைத் திருவிசைப்பா முதற்பாடலால் "ஏக நாயகனை இமையவர்க்கரசை என்னுயிர்க்கு அமுதினை" (தி.9 ப.5 பா.1) என்று பாடுகிறார். இதனையே வடமொழிவேதமும் "ஏகம்சத்விப்ராபகுதாவதந்தி" என்று கூறுகிறது.

உலகியலில் இந்தியா ஒன்றே. அது பல மாநிலங்களையும்,

அம்மாநிலங்களில் பல மாவட்டங்களையும் கொண்டு திகழ்கிறது. அதுபோல், தெய்வ உருவங்கள் பலவாயினும் அவ்வுருவங்கள் வாயிலாக வரும் அருள் ஒரு பரம்பொருளினுடையதே என்பதை உணர்வோமாக.

என்னை விரும்பினான்:

திருமுகத்தலைக்குப் பதிகம் "புவன நாயகனே" (தி.9 ப.11 பா.1) என்ற பாடலில் "பணிசெய்வார்க்கு இரங்கும்பசுபதி" என்று பரமனின் தன்மை கூறியுள்ளார். புனல்பட உருகி என்ற பாடலில் "அடியேன் வினைபடும் உடலம் நீ புகுந்து நின்றமையால், விழுமிய விமானமாயினதே" (தி.9 ப.11 பா.6) என்று அகமிக மகிழ்கிறார்.

கங்கை கொண்ட சோளேச்சரப் பதிகத்தில் பிரமன் அன்னமாய் விண்ணில் பறந்து பரம்பொருளைத் தேடினான் ஆனால் பரம் பொருளாகிய நீயோ சிறியவனாகிய என்னை விரும்பி ஓடிவந்து "என் உள்ளம் புகுந்தாய் இவ்வெளிமையை என்றும் மறவேன்" (தி.9 ப.13 பா.1) என்றுருகிப் பாடுகிறார்.

தத்தை (கிளி) யங்கனை யார் தங்கள்மேல் வைத்ததயாவை நூறாயிரம் கூறிட்டு அதில் ஒரு கூறு ஆண்டவனிடம் வைத்தவர்க்கு அமருலகு அளிப்பவன் இறைவன் என்று இன்புற்றுப் பாடி (தி.9 ப.13 பா.8) நமக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

"மங்கையோடிருந்தே யோகு செய்வானை" (தி.9 ப.13 பா.11) என்பதால் இறைவன் விருப்பு வெறுப்பில்லாதவன் என்பதையும், விகார உணர்ச்சி இல்லாதவன் என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறார். "நேரிழையைக் கலந்து நின்றே புலன்களைந்தும் வென்றானை" (தி.6 ப.50 பா.3) என்ற அப்பர் திருமொழியும் ஒப்பு நோக்கி நினைக்கத்தக்கது.

முவாயிரவரொடும் குலாவிய கூத்தன்:

பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி ஒரு பாடலில் அடியார்களைப் போற்றி அவர்கள் அமருலகம் ஆள நீ அங்குச் செல்லாமல் தில்லையில் முவாயிரவரொடும் குலாவிக் கூத்தாடினையே என்று தில்லை வாழ் அந்தணர் பெருமை பேசுகிறார். "கடியார்கணம் புல்லர் கண்ணப்பர் என்று உன் அடியார் அமருலகம் ஆள நீ ஆளாதே முடியாமுத்தீவேள்வி முவாயிரவரொடும் குடிவாழ்க்கைக் கொண்டு நீகுலாவிக்கூத் தாடினையே" (தி.9 ப.19 பா.2) என்பது அப்பாடல். "எம்பந்தவல்லினை நோய்தீர்த்திட்டு எமையாளும் சம்பந்தன்" (தி.9 ப.19 பா.4) என்றும், "அல்லியம் பூம்பழனத்து ஆமூர் நாவுக்கரசை,

செல்லநெறி வகுத்த சேவகனே'' (தி.9 ப.19 பா.3) என்றும், ''களையா உடலோடு சேரமான் ஆருரன் விளையாமதமாறா வெள்ளாணை மேற்கொள்ள'' (தி.9 ப.19 பா.5) என்றும் மூவர் முதலிகளைப் போற்றியுள்ளார். மணிவாசகரை இதில் குறிப்பிடாதது அவர் காலத்தால் பிந்தியவர் என்று எண்ண இடந்தருகிறது.

பொன்வேய்ந்தான்:

கண்டராதித்தர் சோழர்மரபினர், வெங்கோல்வேந்தன் தென்னன்நாடும், ஈழமும் கொண்டதிறல் ''செங்கோற்சோழன் கோழிவேந்தன் செம்பியன் பொன் அணிந்த அணிதில்லை அம்பலம்'' என்று பாடியுள்ளார். சூரியன் மகன் மனு; அவன் மகன் இரணிய வன்மன், அவன்தான் முதல் முதலில் சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்தவன். அவன் மரபினரான சோழர்களும் பின்னே பொன்வேய்ந்துள்ளனர்.

திருவாலியமுதனார் தம் திருவிசைப்பாவில் தில்லைப் பாடலில் ''பந்தபாசமெலாம் அறப்பசுபாசம் நீக்கிய பன் முனிவரோடந்தணர் வணங்கும் அம்பலவன்'' (தி.9 ப.22 பா.5) என்பதால் அம்பலவன் பெருமை பகர்ந்துள்ளார்.

தமிழிசை கலந்த சிற்றம்பலம்:

அன்னநடையார் அமுதமொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத் தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த சிற்றம்பலந்தன்னுள், பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டு, ''மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண விகிர்தன் ஆடுமே'' (தி.9 ப.24 பா.2) என்ற பாடலால் தமிழும் இசையும் சிற்றம்பலத்தில் கலந்து நின்றமையை விளக்கியுள்ளார்.

''சந்தும் அகிலும்'' (தி.9 ப.24 பா.4) என்ற பாடலில் ''நிவ வின்கரைமேல் உயர்ந்த மதில்தில்லைச் சிந்திப்பரிய தெய்வப்பதியுள் சிற்றம்பலம்'' என்பதனால் வெள்ளாற்றின் கரையில் சிதம்பரம் உள்ளமையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

திருவருட் சிந்தனை

இன்னோரன்ன பற்பல உண்மைகளை உணர்த்தும் இத்திரு விசைப்பாக்களை ஒதி உணர்ந்து உய்தி பெறுவோமாக. எல்லோரும் எல்லா நலமும் பெற்று இனிது வாழ அருள்மிகு செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

இசைப்பா ஒதி இன்புறுவோம்.

கூத்தனைப் போற்றிக் குலவிடுவோம்

உ

குருபாதம்

பதிப்புரை

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. (தி.9 ப.29 பா.9)

திருமானிகைத் தேவர் முதல் சேதிராயர் ஈறாக அருளாசிரியர்
 ஒன்பதின்மர் அருளிச்செய்த இருபத்தெட்டுத் திருப்பதிகங்களைத்
 திருவிசைப்பா என்றும், சேந்தனார் அருளிய பல்லாண்டிசையினைத்
 திருப்பல்லாண்டு என்றும் வழங்குதல் மரபு. இவை சைவத்
 திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் ஒன்பதாம் திருமுறையாகப் போற்றப்
 பெறுகின்றன.

இத்திருப்பதிகங்கள் தேவாரத் திருமுறைகளைப் போலவே
 பண்ணமைப்புடன் கூடியனவாய், இசைநலம் வாய்ந்தன ஆதலின்,
 திரு இசைப்பா என வழங்கப் பெறுவன ஆயின.

இத்திருமுறையின் இறுதியில் உள்ள திருப்பதிகம்
 இறைவனுக்குப் பல்லாண்டிசை கூறி வாழ்த்துவது ஆதலின்
 திருப்பல்லாண்டு என்னும் சிறப்புப் பெயருடன் விளங்குவதாயிற்று.

ஒன்பதாந் திருமுறை 301 பாடல்களை உடையதாய் அளவிற்
 சிறியதாயினும் திருக்கோயில் வழிபாட்டில் பஞ்ச புராணம் என
 ஒதப்பெறும் திருமுறைப்பாடல்கள் ஐந்தனுள் திருவிசைப்பாவில்

ஒன்றும் திருப்பல்லாண்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டை அருளிச்செய்த ஆசிரியர்கள் திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதர், புருடோத்தமர், சேதிராயர் ஆகிய ஒன்பதின்மர் ஆவர்.

திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டைப் பெற்ற திருத்தலங்கள், தில்லை, திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைக்கழி, திருக்களந்தை, கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம், திருப்பூவணம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை இராசராசேச்சரம், திருவிடைமருதூர், திருவாரூர் எனப் பதினான்கு தலங்களாகும்.

இவற்றுள் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு மட்டும் பதினாறு திருப்பதிகங்கள் அமைந்துள்ளன. ஏனைய பதினமூன்று திருத்தலங்களும் ஒவ்வொரு திருப்பதிகமே பெற்றுள்ளன.

திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் இத்திருப்பதிகங்ளைப் பாடிய ஆசிரியப் பெருமக்கள் சோழ மன்னர்களில் முதல் ஆதித்த சோழன் முதல் கங்கை கொண்ட சோழன் இறுதியாகவுள்ள சோழ மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர்.

தேவாரத் திருமுறைகள் பெறாத சோழ மன்னர்களின் பெருங்கோயில்கள் திருவிசைப்பாப் பெற்ற சிறப்பால் திருமுறைகளில் இடம்பெறும் சிறப்பை எய்தின.

இத்தகைய சிறப்புகள் பலவற்றையும் உடைய ஒன்பதாம் திருமுறை ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கயிலைக் குருமணி அருளாட்சிக் காலத்தில் தருமை ஆதீனப் புலவர் மகாவித்துவான் முனைவர் திரு. சி. அருணை வடிவேலு முதலியார் அவர்களின் உரை விளக்கங்களோடு 1969ஆம் ஆண்டு குருபூசை விழா மலராக வெளி வந்தது.

இதுபோது 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அருளாணையின் வண்ணம், சிதம்பரம், நடராஜா ஜுவல்லரி, திரு. இரத்தினசாமி செட்டியாரின் புதல்வர்கள் வழங்கிய நன்கொடையால்,

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தில் வெளியிடப்பெறுகிறது.

இத்திருமுறைப் பதிப்புக்களைச் செம்மையான முறையில் அச்சிட்டு வழங்கும் பொறுப்பைச் சென்னை-யாழ்ப்பாணம் காந்தளகம் உரிமையாளர், மறவன்புலவு திரு. க. சச்சிதானந்தன் அவர்கள் ஆர்வத்தோடும் பக்தி உணர்வோடும் ஏற்று நன்முறையில் நிறைவேற்றியுள்ளார்.

அன்பர்கள் ஒதி உணர்ந்து பயன் பெறுவார்களாக.

கட்டளை விசாரணை
திருக்குவளைத் தேவஸ்தானம்
தருமை ஆதீனம்

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசந்நிதானத்தின்
திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம்
திருஞானசம்பந்தத் தம்பிரான்

உ

குருபாதம்

முதல் பதிப்பின் முன்னுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழநின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேளூரே.

தி.2 ப.179 பா.5

திருச்சிற்றம்பலம்

தனக்கென ஒன்று வேண்டும் குறையில்லாது நிறைவுடை
யோனாகிய இறைவன் தனக்கு இயல்பாய் உள்ள எல்லையற்ற
பெருங்கருணையாலே, குறைபல உடைய உயிர்களை உய்விக்கத்
திருவுளம் கொண்டே எண்ணற்ற செயல்களை மேற்கொள்ளு
கின்றான். செயல்களை மேற்கொள்ளுதலால் அவற்றிற்கு ஏற்ற
உருவம், பெயர் என்பவைகளையும் கொண்டு நிற்கின்றான்.
அங்ஙனம் நின்று உயிர்கட்கு அவற்றின் தகுதிக்கேற்பப்
பலவகையான உடம்புகளைப் படைத்துக்கொடுத்துப் பலவகையான
உலகங்களில் விடுக்கின்றான். அவ்வகைகள் பலவற்றினும் உய்தி
பெறுதற்கு வாயிலாக அமைவது நிலவுலகில் மக்களுடம்புடன் வாழும்
நிலையே யாம். ஆகவே, இறைவன் உயிர்கட்கு மக்களுடம்பைக்
கொடுத்தலின் குறிக்கோள், மனமொழி மெய்களால் அவனை
நினைந்தும், வாழ்த்தியும், வணங்கியும் அவனது திருவடியை
அடைவித்தலே யாகும்.

“மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயம்
ஆனிடத்தைந்தும் ஆடும் அரன்பணிக் காக அன்றோ”

என்னும் சிவஞான சித்திச்செய்யுள் இதனை நன்கு விளக்குகின்றது.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
குழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே. (தி.5 ப.90 பா.7)

என்ற அப்பர் திருமொழியும்,

“வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்த வைத்து”
(தி.8 ப.13 பா.7)

என்ற திருவாசகமும் இதனையே அறிவுறுத்துகின்றன.

மனத்தால் நினைதல், வாயால் வாழ்த்தல், காயத்தால் வணங்குதல் என்னும் மூன்றனுள் இடைநிற்கின்ற, வாயால் வாழ்த்தல் தனிச்சிறப்புடைய ஒன்றாகின்றது. ஏனெனில், இறைவன் ஏனைப் பொருள்கள்போல எல்லாராலும் கண்ணாற் காணப்படும் பொருளல்லன்; அதனால் காட்டப்படாத பொருளும் ஆகின்றான். கண்ணாற் காணப்படும் பொருளே காயத்தால் வணங்குதற்கும், கருத்தால் நினைத்தற்கும் உரியதாகும். ஆகவே, கண்ணிற்குக் காணப்படாத இறைவனை மக்கள் நினைத்தலும் வணங்கலும் இயலாவாகின்றன.

கண்ணாற் காண்டலும், கருத்தாற் கருதலும் இயலாத பொழுது இறைவனை மக்கள் உணர்வது எவ்வாறு எனின், முன்னைத் தவ முதிர்ச்சியால் அரியரினும் அரியராய் அவனைக் காணப்பெற்ற பெருமக்கள் ஒரு சிலர் ‘நாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ என்னும் பெருங்கருணையால் அருளிச் செய்யும் அருள்மொழிகள் வாயிலாகவே அவனை உணர்தல் வேண்டும்.

எனவே, அருளாளர்களது அருள்மொழியைச் செவியால் கேட்டுணரும் கேள்வியுணர்வின் வழியே மக்கள் இறைவனை நினைத்தல் முதலியவற்றை முதற்கண் செய்ய வேண்டியவராகின்றனர். ஆகவே, அருளாளர்களது அருள் மொழியை அவர்கள் திரும்பத்திரும்பப் பன்முறை சொல்லிச் சொல்லி அவற்றின் பொருளை உணர்ந்து உணர்ந்து உள்ளம் உருக நினைந்து, உடல் குழைய வணங்கிப் பயன்பெறல் வேண்டும் என்பது இனிது பெறப்படுகின்றது. அதனால், மனம், மொழி, மெய் என்னும் மூன்று பற்றிய இறைவழிபாட்டில் இடைநிற்கின்ற மொழி வழிபாடாகிய வாழ்த்துதலே மக்கட்குச்சிறந்த பற்றுக்கோடு என்பது தெளிவு.

இதுபற்றித்தான் திருநாவுக்கரசரும் மூவகை வழிபாட்டில், "வாழ்த்த வாயும்" (தி.5ப.90 பா.7) என்பதை முதற்கண் வைத்து அருளினார் போலும்! மாணிக்க வாசகரும், 'வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம் வாழ்வான்' என்றும், 'வானாகி மண்ணாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவன்' (தி8 திருச்சதகம் 19, 20) என்றும், பிறவாரும் அருளிச்செய்தல் காணலாம்.

இறைவனை மந்திரத்தின்வழிக் காண்டல் கூடும் என்பது பலரது கொள்கை. அம்மந்திரமும் ஒருவகை வாழ்த்தே என்பது மறக்கற் பாலதன்று.

இறைவனை ராயார வாழ்த்தி அதுவழியாக மனமார நினைத்துத் தலையார்க் கும்பிட்டுக் கூத்தும் ஆடி அவன் அருளைப் பெறுதற்கு வாயிலாகத் தமிழ் மொழியில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் எண்ணற்றனவாய் உள்ளன. அவைகளில் தலைசிறந்தனவே திரு முறைகள்.

கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களில் இசைப்பாடலாக அமைந்தன சிறப்புடையனவாம். ஏனெனில், உணர்வை மிகுவிப்பதில் இயற் பாட்டினும் இசைப்பாட்டுக்கள் முன்னிற்கும். ஆகவே, இறையன்பை மிகுவிப்பன இசைத்தமிழாய் அமைந்த திருப்பாடல்களேயாகும்.

ஞானசம்பந்தரும், நாவுக்கரசரும் தமது அருட்பாடல்களை இசைத்தமிழாக அருளிச்செய்தது புற மதங்களின் வளர்ச்சி காரணமாக மக்க ளிடையே மறைந்திருந்த பத்தியுணர்வைத் தோற்றுவித்தற் பொருட்டே யாகும். இன்னும் இசையால் துதிப்பவர்கட்கே இறைவன் பேரருள் புரிகின்றான் என்று அவர்களே அருளியிருத்தல் காணலாம். இக் காரணத்தால்தான் திருமுறைகளில் தேவாரம் முன்னும், திருவாசகம் பின்னுமாக அமைந்துள்ளன.

முதல் இராஜராஜசோழன் வேண்டுகோளை ஏற்றுப் பொல்லாப் பிள்ளையாரது திருவருள் துணையால் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைத் தில்லையினின்றும் எடுத்து அவற்றை ஏழு திருமுறைகளாகவும், முன்பே உள்ள திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்பவற்றை எட்டாந் திருமுறையாகவும் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் வகுத்தமைத்தார்.

தேவார நெறியைப் பின்பற்றியே திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய அருளாசிரியர்கள் திருவிசைப்பாக்களை அருளிச்செய்தனர். ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் உள்ள இறைவனைத் தம்மைப்

போலவே இசைத்தமிழால் பாடி ஈறில் இன்பத்தை எய்தும் நெறி தமக்குப் பின்னரும் அற்றொழியாது வளர வேண்டும் என்பதே தேவாரம் அருளிச்செய்த ஆசிரியன்மாரது திருவுள்ளமாகும். இத்திருவுள்ளத்தின்படி காணப்பட்ட இசைத்தமிழின் வளர்ச்சியே திருவிசைப்பாக்களின் தோற்றம்.

முதல் இராஜராஜ சோழனாகிய தந்தையைப் போலவே வெற்றியிலும், சிவபக்தியிலும் சிறந்து விளங்கித் தந்தை தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலைக் கட்டியதுபோலக் கங்கைகொண்ட சோழேச் சரத்தைக் கட்டிய முதல் இராஜேந்திர சோழன், தந்தை தேவாரத் திருப்பதிகங்களை ஏழு திருமுறையாக வகுக்கச்செய்தது போலவே திருவிசைப்பா திருமந்திரம் முதலிய திருவருட்பாடல்களை மேலும் சில திருமுறைகளாக நம்பியாண்டார் நம்பிகளைக்கொண்டு வகுப்பித்தான்.

இராஜராஜன் காலத்தில் ஏறக்குறையப் பள்ளிச்சிறுவர் நிலையிலே இருந்த நம்பியாண்டார் நம்பிகள், இராஜேந்திரன் காலத்தில் வயது முதிர்ந்து சிவாநுபூதியில் திளைத்திருந்தவராவர். அந்நிலையில் அவர் அவனது வேண்டுகோளின்படி திருவிசைப் பாக்களை ஒன்பதாம் திருமுறையாகவும், திருமந்திரத்தைப் பத்தாம் திருமுறையாகவும், திருவாலவாயுடையார் திருமுகப்பாசரம், காரைக்காலம்மையார் திருப்பாடல்கள் முதலியவற்றோடு இறுதியில் தமது பாடல்களையும் தொகுத்துப் பதினொன்றாம் திருமுறையாகவும் வகுத்தருளினார் என்க.

இங்ஙனம் திருமுறைகளை வகுப்பித்த அரசர் இருவராயினும், வகுத்த ஆசிரியர் ஒருவரேயாகலின் ஒன்று முதல் பதினொன்று முடிய உள்ள திருமுறைகள் பதினொன்றும் ஒரு சமயத்திலே வகுக்கப்பட்டன போலத் திருமுறைகண்ட புராணம் கூறிற்று.

‘மந்திரங்கள் ஏழுகோடியாதலின் தேவாரங்களை ஏழு திருமுறைகளாகவும், மந்திரங்கள் பதினொன்றாகலின் திருமுறைகளைப் பதினொன்றாகவும் வகுத்தார்கள்’ என்று திருமுறைகண்ட புராணம் கூறியதற்கேற்ப, நம்பியாண்டார் நம்பிகளாகிய அருளாளரால் வகுக்கப்பட்ட பதினொரு திருமுறைகளே சைவ சமயத்தின் தலையாய நூல்களாக விளங்கின.

அதன்பின்னர்த் திருத்தொண்டர் புராணம் தில்லைக் கூத்தப்பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் பாடப்பெற்று,

அப்பெருமான், 'இதனை நீ கேட்க' என்று வான்மொழியாக அருளிச் செய்தபடி அநபாயச் சோழன் முன்னர் அரங்கேற்றப்பட்டபொழுது அனைவராலும், 'இது முன்னுள்ள திருமுறைப் பாடல்களோடு ஒத்த திருவருட்பாடல்' என்று உடன்படப்பட்ட காரணத்தால் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகச் செப்பேடு செய்யப்பெற்றது. அதனோடு திருமுறைகள், பன்னிரண்டு என்னும் வரையறை பெற்று விளங்குகின்றன.

“தோடுடைய செவியன்” என முதல் திருமுறையில் ஓகாரத்தில் தொடங்கிய திருமுறை, பன்னிரண்டாம் திருமுறையில் “உலகெலாம்” என்று மகர ஒற்றில் முடிந்தமையால், திருமுறைகள் பன்னிரண்டோடு நிறைவு பெற்றுவிட்டன என்பது தெளிவு.

திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குப் பின்னர், சிவபெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுத்தல் முதலிய சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளுடன் வேறு பாடல்கள் தோன்றாமையே இப் பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்களோடு ஒத்த பாடல்கள் பின்னர்த் தோன்றவில்லை என்பதைத் தெளிவாக்கும்.

இந் நிலையில் தேவார திருவாசகங்கட்கு அடுத்த நிலையில் திருமுறைகளிற் சிறப்புப் பெற்று விளங்குவன 'திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு' என்னும் இரண்டுமாம்.

ஒன்பதாம் திருமுறையாகிய திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு இரண்டும் இசைத்தமிழாய் உள்ளன என்பது முன்பே சொல்லப்பட்டது. இவ்விசைகள் பிற்காலத்து வந்த வடமொழி இராகங்களாகச் சொல்லப்படாமல், தேவாரங்களைப்போலவே பண்டைத் தமிழ்ப் பண்களாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தல் நினைவிற் கொள்ளவேண்டிய ஒன்றாகும். இதனால், ஒன்பதாம் திருமுறைப் பாடல்களுக்குப் பிற்காலத்தில் சிலர் இசைவகுத்து, அவற்றை இசைத் தமிழாகச் செய்தனர் என்பதற்கு இடன் இன்றி, அவை தோன்றிய காலத்தே இசைத்தமிழாகத் தோன்றின என்பது தெளிவாகும்.

திருவிசைப்பாவை அருளிச் செய்த ஆசிரியர் திருமாளிகைத் தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மராவர். திருப்பல்லாண்டும் அவ்வொன்பதின்மருள் ஒருவராகிய சேந்தனாராலே அருளிச்செய்யப்பெற்றது. எனவே, ஒன்பதாம் திருமுறை ஆசிரியர் ஒன்பதின்மர் என்பது தெளிவு.

இவ்வொன்பதாம் திருமுறை தேவாரத் திருமுறைகள்போல

இசைத்தமிழால் அமைந்து, 'திரு இசைப்பா' எனப் பெயர் பெற்ற தோடு, பல தலங்களிலும் சென்று பாடப்பட்ட வகையிலும் தேவாரத் தோடு ஒத்துநிற்கின்றது.

அங்ஙனம் பாடப்பெற்ற தலங்களுள் கோயில் (தில்லை), திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருப்பூவணம், திருவிடை மருதூர், திருவாரூர் என்னும் ஆறுமே தேவாரம் பெற்ற தலங்கள். ஏனைய திருவிசைப்பா மட்டுமே பெற்றவை. அவை, திருவிடைக்கழி, திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம், திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை இராசராசேச்சரம் என்பன. இவற்றுள் கோயில்பற்றிய திருவிசைப்பாக்களே பெரும் பாலன. திருப்பல்லாண்டும் கோயில்பற்றியதே.

திருவிசைப்பாவின் பண்களில் 'சாளரபாணி' என்பது ஒன்று தவிர ஏனைய எல்லாப் பண்களும் தேவாரத்தில் உள்ள பண்களே. 'சாளரபாணி' என்பது ஒன்றும்ட்டும் இவ்வொன்பதாம் திருமுறையுள் புதுவதாய்க் காணப்படுகின்றது. ஏனைய பண்களிலும் 'பஞ்சமம்' என்ற பண்ணில் அமைந்த திருப்பதிகங்களே பெரும்பான்மை.

முன்னைத் திருமுறைகள் போல இவ்வொன்பதாம் திருமுறையும் சிவபிரானது திருமேனிச் சிறப்பையும், அவன் தேவர் பொருட்டும், அடியவர் பொருட்டும் அவ்வப்பொழுது மேற்கொண்ட அருட் செயல்களையும் பல்காலும் எடுத்தோதிப் பரவுதலோடு, தத்துவக் கருத்துக்களை இலைமறை காய்போல, அரிதின் விளங்கும் முறையிலே கொண்டு, முன்னை அருளாசிரியர் பெருமைகளை எடுத்தோதுவது. முருகக் கடவுளைப் பற்றிய ஒரு திருப்பதிகம் இத் திரு முறையிற் காணப்படுவது இதன் தனித்தன்மை எனலாம்.

இதன் வழி நின்றே பதினொன்றாம் திருமுறையுள் சிவபிரானைப் பற்றிய பிரபந்தங்களோடு, விநாயகர், முருகக்கடவுள் இவர்களைப் பற்றிய பிரபந்தங்களும், சிவன் அடியார்களைப் பற்றிய பிரபந்தங்களும் உடன் தொகுக்கப்பட்டன.

இத்தகைய சிறப்பமைந்த இவ்வொன்பதாம் திருமுறையும் முன்னைத் திருமுறைகள் போலக் குறிப்புரையுடன் வெளிவருதல் வேண்டும் எனத் தருமை ஆதீனம் 25வது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருவுளம்பற்றிய வண்ணம் திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2000

(சௌமிய ஆண்டு) வைகாசித் திங்கள் 23-ஆம் நாள் (5-6-1969) தருமை ஆதீன முதற்குரவர் ஸ்ரீலபுரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் குருபூஜை விழா மலராக வெளிவருகின்றது.

இத்திருமுறைக்கும் குறிப்புரை எழுதுதல் வேண்டும் என்று ஸ்ரீலபுரீ மகாசந்நிதானத்தில் எழுந்த அருளாணையின் வண்ணம் அடியேன் இயன்ற அளவில் அப்பணியை ஒருவாறு நிறைவேற்றி யுள்ளேன். இவ்வரும்பெரும் பணிக்கு அடியேனை ஆளாக்கி யருளிய ஸ்ரீலபுரீ கயிலைக் குருமகாசந்நிதானமவர்களது திருவடி மலர்கட்கு எனது மனமொழி மெய்களாலாகிய வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இத்திருமுறையின் ஆசிரியர் ஒன்பதின்மரது வரலாற்றையும் ஆராய்ந்து தெளிவுற எழுதித் தந்தவர்கள் தருமை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப் பொறுப்பு முதல்வர் திருநெறிச்செம்மல், நல்லிசைப் புலவர், வித்துவான் திரு. வி.சா. குருசாமி தேசிகர் அவர்கள்.

அன்பநாதபுரம் வகையார் அறத்துறைக் கல்லூரித் தமிழ்ப்பேராசிரியர் செஞ்சொற் கொண்டல், வித்துவான். திரு. சொ. சிங்காரவேலனார் எம். ஏ. டிப்-லிங். அவர்கள் திருவிசைப்பாப் பொருள்நலம் பற்றியும், தருமை ஆதீனப் பல்கலைக்கல்லூரிப் பேராசிரியை வித்துவான் திருமதி ப. நீலா அவர்கள் திருவிசைப்பா இலக்கிய நலமும் பண்பாடும் என்பது பற்றியும், அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதி உதவினார்கள்.

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிக் கலைஞர் வித்துவான் திரு. வை. சுந்தரேச வாண்டையார் அவர்கள், திருவிசைப்பாத் தலங்களின் வரலாறு கல்வெட்டுக் குறிப்புக்கள் பற்றிய தங்கள் ஆராய்ச்சிகளை முதற்கண் நன்கு தொகுத்தளித்தார்கள்.

இத்திருமுறைக்குப் பாட்டகராதி, சொல்லகராதிகளைத் தொகுத்தளித்ததுடன், அச்சாகும்பொழுது உடன் இருந்து பிழை திருத்தம் செய்து நன்முறையில் அமைய உதவியவர்கள் தருமையாதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப்பேராசிரியர் சிரோமணி, வித்துவான். திரு. வி. சபேசனார் அவர்கள்.

இப்புலவர் பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் எனது உளமாந்த நன்றி என்றும் உரியது. இத்திருமுறையைச் செம்மையாகப் பதிப்பித்துத்தந்த தருமபுரம் ஞான சம்பந்தம் அச்சகத்தார்க்கும் எனது

நன்றி உரியது.

செந்தமிழ்க்கும், சிவநெறிக்கும் சீரிய துணையாய் நிற்கும் இவ்வொன்பதாம் திருமுறை சீரிய முறையில் வெளிவரத் திருவருள் பாலித்த ஸ்ரீலஹீ கயிலைக்குருமணியவர்களது திருவுளக்கருணைக் குத்தமிழுலகமும், சைவ உலகமும் என்றும் குன்றா நன்றியறியும் கடப் பாட்டுடன், இத்திருமுறையைப் பெற்று ஒதி உய்வனவாக.

வாழ்க திருமுறைகள்!

வளர்க திருநெறி!

தருமபுரம்,
2-6-1969.

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீலஹீ கயிலைக் குருமணியவர்கள்
அருளாணைப்படி
அடியேன்

சி. அருணைவடிவேல்.

உ

குருபாதம்

திருவிசைப்பாப் பொருள் நலம்

செஞ்சொற் கொண்டல், வித்துவான்,
முனைவர் சொ. சிங்காரவேலன், எம். ஏ., டிப். இன். லிங்.

கருவூர்த்தேவர்:

'இந்தப் பிறவியெனும் பெருங்கடலில் விழுந்து கிடக்கும் எளியேனுக்கு, என்னுடன் பிறந்த ஐம்பொறிகளும் என் வயப்படுவது இல்லை; அவைகளால் ஆட்டப்பட்டு ஆழ்கின்றேன் நான். அவைகள் எம் பகைவர்கள். இவ்வேளையில் 'ஆர் துணை?' என்று அலறுகின்றேன் நான். அஞ்சேல் என்று ஒரு குரல் கேட்கின்றது. அக்குரல் என் உயிர்ப்புள் உயிர்ப்பாய், உணர்வுள் உணர்வாய் ஒலிக்கிறது; திருச்சிறம்பலம் என்னும் திருத்தலத்திலிருந்து அக்குரல் வருகிறது. ஆழ்ந்து போகும் அடியேனை மீளத் தன் கருணைக் கரங்களால் எடுக்கும் வள்ளலின் இனிய குரல் என்னை வாழ்விக்கிறது. தில்லைச் சிதம்பரத்திலே மற்றொரு காட்சி. வயல்களில் செஞ்சாலிப் பயிர் களோடு களைகள் - ஆம்; நீலமலர்ச் செடிகளே எனினும் அவை பயிரை நோக்கக் களைகள் தாமே! - வளர்ந்து கிடக்கின்றன. உழுத்தியர் களையெடுக்கும்போது அந்நீலமலர்களைப் பறித்து எறிகிறார்கள்; அவை வயலுக்கு ஓரமாக உள்ள வரப்பின்மீது விழுகின்றன. அங்கும் அவை நீர்வளத்தால் காய்ந்து கருகாது அரும்பிக் கிடக்கின்றன.

இக்காட்சியும் என் வாழ்வுடன் பெரிதும் ஒன்றிய நிலையில் உள்ளது. என் உயிரெனும் பயிர்க்குக் களையாய் முளைத்தன ஐம்பொறிகள். அவ் 'ஐம்புலவேடரின் அயர்ந்து வளரும்' என்னை, இறைவனும் அஞ்சேல் என்றுகூறிக் கருணை புரிந்து. அவற்றின் ஆற்றலை யொடுக்கி இனிது வாழ்விப்பான்.

இக் கருத்துக்களை யெல்லாம் உள்ளடக்கி நிற்கின்றது, சைவத் திருமுறைகளுள் ஒன்பதாவதாக விளங்கும் திருவிசைப்பாவினுள் கருவூர்த்தேவரின் ஒரு திருப்பாட்டு.¹ கருவூர்த்தேவரின் காதல் கனிந்த கவிதைநெஞ்சம் அளிக்கும் இந்த அற்புதமான கவிதைக் கனிதான் எத்துணைச்சுவையை உள்ளடக்கி நிற்கின்றது!

¹ திருவிசைப்பா - பா. 81

பாடல்நெறி:

வாழ்வின் உயிர்த்துணை, - 'வாழ்முதல்' - பரம்பொருளைத் தவிர வேறு இல்லை என்பதை அநுபவத்தில் அறிந்த அருளாளர் பாட்டு, சிந்திக்கச் சிந்திக்கச் சுவை பயப்பதுடன் நம் வாழ்வையும் திருத்தி ஆட்கொள்ளும் அருமை உடையது. அத்தகு அருட்பாட்டால் இறைவனைப் போற்றுவதையும் ஒரு வழிபாடு என்றே கொள்ள வேண்டும். 'பாடல்நெறி' என்று திருமுறை தெளிவுறுத்துவது இதுவே யாகும்² இந்தப் பாடல் நெறி, 'பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்' என்று சங்க காலத்தே, தொல்காப்பியர் காலம் தொடங்கி வளர்ந்து முறுகி முகிழ்க்கும் ஒன்றே என்கூடக் கூறலாம்.

பாடல் வடிவம்:

கருவூர்த்தேவரின் கவிதைகள் நூற்றிரண்டு, ஒன்பதாம் திருமுறையில் ஒளிர்கின்றன.³ அவற்றுள் ஒன்றே இங்குத் தொடக்கத் திற் சிந்தித்த தூயபாடல்; அவ்வழகுப்பிழம்பு அடியில் வருவது ஆகும்:

இவ்வரும் பிறவிப் பெளவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற் கென்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை யென்றால்
அஞ்சலென் றருள்செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனம் குழைத்த செஞ்சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலம்
செய்வரம் பரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே. (தி.9 ப.8 பா.2)

முற்கூறியவாறு, 3ஆம், 4ஆம் அடிகளிற் கூறப்பெறும் இயற்கை வருணனைத் திறம் ஆழப் பொருள் உடையது.

சான்றோர் மரபு:

பெரியோர் வாக்குகள் மேம்போக்காகப் பார்த்தற்குரியன அல்ல; அவை ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து பார்த்துச் செல்லற்கு உரியவை; அப்போதுதான் அவர்கள் பெற்ற அநுபவம் நமக்குப் புலனாம். அந்த அநுபவத்தின் எல்லையினை அணுகாதவரையில் நம் 'பாடல் நெறி'

² Introduction to the Tamil translation of 'Sivananta Lahari' by Prof. T.P. Meenakshisundaranar (1941).

³ திருவிசைப்பா - பா. 80 - 182.

பண்பட்டதெனக் கூறவியலாது. இக் கவிதையின் முதல் இருஅடிகள், 'புலன் ஐந்தும் பொறி கலங்கி' எனத்தொடங்கும் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருட்பாடலை நினைவு கூர்வித்தல் அறிந்து இன்புறத்தக்கது ஆகும்.⁴ அதனுடன் அருளாளர் 'ஒருநெறி யுணர்வை'யும் நம் உள்ளத்தே தோற்றுவிப்பதாகும். 'பிறவிப் பௌவம்' என்ற உருவகம், 'தனியனேன் பெரும் பிறவிப் பௌவத்து' என்ற நொடக்கத்துத் திருவாசகப் பகுதிகளை நினைப்பிப்பது ஆகும்.⁵ அவ்வாறே, 'ஐவரும் பகையே' என்ற குறிப்பு. அப்பரடிகள் ஐம்புலன்களான வரும் அல்லல் களை விரித்துரைக்கும் அனைத்துப் பகுதிகளையும் நினைப்பிப்பது எனலாம்.⁶ 'திருவளர் திருச்சிற்றம்பலம்' என்ற தொடர், 'சென்றடை யாத திரு'⁷ முதலிய திருமுறை வாக்குக்களைக் கருத்திற் கொணர்விப்பதாகும்.

பிழைத்தவை பொறுத்தல்:

திருக்களந்தை யாதித்தேச்சரம் உடைய பிரானை வழிபடும் மற்றொரு பாடற் பகுதியும் இங்கு நினைத்தற் குரியது.⁸ கருவூர்த் தேவர் இதனுள், இறைவன் தொண்டர்க்கு எளியவன் என்பதனை விளக்குகின்றார். ஆனால் அத்தொண்டர் பழமை உடையராதல் வேண்டும் என்பது அவ்வருளாளர் குறிப்பு. மாறுப்பட்டு நிற்பவர்க்கு இறைவன் அரியவனே ஆவன். எங்கே எளிமையும், அன்பும் கனிந்த இதயம் உண்டோ, அங்கே அவன் தோன்றுவான், 'மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலை' என்பதும் உணரத்தக்கது.⁹ ஆதலின் 'மிண்டர்க்கு அரியவன்' ஆகவும் அவன் உள்ளான். பிழை பொறுத்தருளும் பெருங்கருணையே இறைவன் பண்பாகும். இப்பெருந்தகவை எடுத்துப் பேசாத அடியர் உலகச் சமயங்களிலேயே இல்லை எனலாம். அன்றியும், அப்பரடிகள் உலகிற்கு வழங்கும் செய்தி இப்பெருங்கருணையே ஆகும். சைவம் சார்ந்து முதற்பதிகம் மொழிந்தருளும் நிலையில், 'முதல்வன் கருணைக் கடல் முழுகினரே' என்பர் சேக்கிழார்.¹⁰

அக் கடலில் முழுகி எழுந்து வழங்கிய இன்றமிழ்ப் பாடல்களைக் 'கருணைக் கனிகள்' எனிற் பிழையும் உண்டோ? தாம்

⁴ திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் - திருவையாறு தி.1 ப.130 பா.1

⁵ திருவாசகம் 31

⁶ அப்பர் தேவாரம் தி.4 ப. 31 பா.6

⁷ திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் தி.1 ப.98 பா.1

⁸ திருவிசைப்பா - 94

⁹ திருவிசைப்பா -47

¹⁰ அப்பர் புராணம் தி.12 பா. 71

விரும்பிச் சொல்ல முற்படுவது 'இறைவன் கருணைச் செய்தி' ஒன்றுமே என்பதை எடுத்துக் காட்டற்கே பதிகந்தோறும் இராவணனை அப்பரடிகள் நினைவு கூர்ந்து பாடுகின்றனர்.

இத்தகு இறைவனைப் 'பித்தன்'¹¹ 'அழகன்'¹² என்கின்றார் கருவூர்த்தேவர். பின்னே 'கங்கைகொண்ட சோழபுரத்து'ப் பதிகத்தில் 'பித்தன் என்று ஒருகாற் பேசுவரேனும் பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்வான்' என்று தேவரே பாடுவது¹³ தம்மையும் கருதியதாகலாம்; சுந்தரரையும் குறித்ததாகலாம். சேந்தனார் பாடும் திருப்பல்லாண்டும் 'பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே' என்றே பாடுகிறது.¹⁴ திருஞான சம்பந்தரும் அப்பரடிகளுங்கூடப் பிரானைப் பித்தன் என்று போற்றும் இடங்களும் உண்டு.

பிழைத்தன பொறுக்கும் பெருங்கருணையை, இவ் வாசிரியரே 'பிரியுமாறு உளதே, பேய்களோஞ் செய்த பிழை பொறுத் தாண்ட பேரொளியே' எனப் பாடுவர் பிறிதோரிடத்தும்.¹⁵

இவ்வழகிய திருப்பாடல் அடியில் வருவதாகும்:

பழையராந் தொண்டர்க் கெளியரே மிண்டர்க்கரியரே
பாவியேன் செய்யும்
பிழையெலாம் பொறுத்தென் பிணிபொறுத் தருளாப்
பிச்சரே நச்சரா மிளிரும்
உழையராய் வந்தென் குடிமுழுதாளுங் குழகரே
ஒழுக்குநீர்க் கங்கை
அழகரே யாகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிக ழாதித்தேச்சரமே. (தி.9 ப.9 பா.4)

ஏனைய பாடல்களில் இறைநிலை:

இவ்வாறே கருவூர்த்தேவர் பாடும் கவிதைகள் அனைத்தும் அருஞ் சிறப்புடையவை. திருமுகத்தலைப் பதிகம் மிக அரும் பெருஞ் சிறப்புடையது. 'புலனநாயகனே' எனவரும் பாடல், உணர்ந்துணர்ந் தோதத்தகுவதாகும்.¹⁶ பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்தது என்ன

11. திருவிசைப்பா - 94, 140

12. திருவிசைப்பா - 94

13. திருவிசைப்பா - 140

14. திருப்பல்லாண்டு - 289

15. திருவிசைப்பா - 118

16. திருவிசைப்பா 112

காரணம்?, என வினாவும் எழிலும்,¹⁷ என் 'வினைப்டும் உடல் நீ புகுந்து நின்றமையால் விழுமிய விமானம் ஆயினதே' என இறுமாக்கும் பொற்பும்¹⁸ உணரத்தக்கவை. திரைலோக்கிய சுந்தரத்துப் பதிகப் பாடல்கள் அகப்பொருள் நெறியில் பரம்பொருளை நெஞ்சிற் பதிப்பவை.¹⁹ அன்பொடுதன்னை அஞ்செழுத்தினால் வழிபடு வோர்க்கு எல்லாப்பேறும் தரும் இறைவன் அற்புதத் தெய்வம் ஆவன்' என்றும்²⁰ 'அன்னமாய் விசம்பு பறந்து அயன் தேட, அங்ஙனே பெரிய நீ, சிறிய என்னை ஆள்விரும்பி என்மனம் புகுந்த எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்' என்றும்²¹ 'கருதுவோர் கருதும் உருவமாம்' என்றும்²² 'பெண்கள்மேல் வைக்கும் காதலில் நூறாயிரத்துள் ஒரு கூறு உன்கண் வைத்தாற்போதும், என்றும்²³ மங்கையோடிருந்தே யோகுசெய்வான்' என்றும்²⁴ வரும் கங்கை கொண்டசோழேச்சரப் பதிகக் கருத்துக்கள் மறக்கவியலா மாண்பு உடையவை. 'பன்னெடுங்காலம் பணி செய்து பழையோர் தாம்பலர் ஏம்பலித்திருக்க, என்னெடுங்கோயில் நெஞ்சு வீற்றிருந்த எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்' எனத் தஞ்சை இராசராசேச்சரத் திறைவனைப் போற்றுவர்.²⁵ திருவிடை மருதார்ப் பிரான் 'மன்னிடை நுணுகி நுணுகி உள்கலந்தோன்²⁶ 'மழலையாழ் சிலம்ப வந்து அகம்புகுந்தோன்'²⁷ 'கண்ணிற் கண்மணியனையான்'²⁸ என்று போற்றுவர் தேவர்.

போற்றிப்பாடல்:

திருச்சாட்டியக்குடியில் தேவர் இறைவனைப் போற்றும் திருப்பாடல் நம் அன்றாடவழிபாட்டில் கூறி அநுபவம் பெறத் துணை நிற்பது ஆகும்; அத்திருப்பாடல் பின் வருவது:²⁹

17. திருவிசைப்பா 114

18. திருவிசைப்பா 117

19. திருவிசைப்பா 122 - 132

20. திருவிசைப்பா 135

21. திருவிசைப்பா 133

22. திருவிசைப்பா 137

23. திருவிசைப்பா 140

24. திருவிசைப்பா 143

"மங்கையைக் கெழுவின யோகினர்" - அப்பர். 98

25. திருவிசைப்பா 169

26. திருவிசைப்பா 175

27. திருவிசைப்பா 179

28. திருவிசைப்பா 181

29. திருவிசைப்பா 159

செங்கணா போற்றி! திசைமுகா போற்றி!
 சிவபுர நகருள் வீற்றிருந்த
 அங்கணா போற்றி! அமரனே போற்றி!
 அமரர்கள் தலைவனே போற்றி!
 தங்கணான் மறைநூல் சகலமும் கற்றோர்
 சாட்டியக் குடியிருந் தருளும்
 எங்கணாயகனே போற்றி! ஏழிருக்கை
 இறைவனே! போற்றியே! போற்றி!

பண்ணிசைக் குறிப்பு:

புறநீர்மை, பஞ்சமம், காந்தாரம் ஆகிய மூன்று தமிழ்ப் பண்களில் இவ்விசைப் பாடல்கள் நூற்றிரண்டும் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள், 'தீந்தமிழ் மாலை'³⁰ 'தமிழ் மாலை'³¹ 'மணி நெடு மாலை'³² 'அமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாலை'³³ 'சொல் மாலை'³⁴ 'பாவணத் தமிழ்கள்'³⁵ 'தருங்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை'³⁶ என்ற தொடர்களால் இவற்றை ஆசிரியரே பாராட்டியுள்ளமையும் இவ்விடத்து அறிதற்குரியதாகும். "காந்தாரப் பண்ணில்" திரைலோக்கிய சுந்தரப்பதிகம், ஆசிரியரார் பாடப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்ற குறிப்பு அகச்சான்று ஒன்றாற் புலன் ஆகின்றது; மற்றையவை இவ்விரு பண்களின்றான் பாடப்பட்டன என்று அறிய ஆசிரியர் வாக்கில் அகச்சான்று இல்லை. முன்னைய தற்குப் பின்வரும் வரிகள் சான்றாகும்.³⁷

'பூரணத்தால் ஈரெந்தும் போற்றிசைப்பார் காந்தாரம்
 சீரணத்த பொழிற்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே'

மற்றோர் மரபு:

இனி, 'கருவூர்'³⁸ 'கருவூரன்'³⁹ 'பித்தனேன்'⁴⁰ 'கருவூரனேன்'⁴¹

30. திருவிசைப்பா 90
31. திருவிசைப்பா 100, 132
32. திருவிசைப்பா 111
33. திருவிசைப்பா 121
34. திருவிசைப்பா 143, 161
35. திருவிசைப்பா 151
36. திருவிசைப்பா 182
37. திருவிசைப்பா 132
38. திருவிசைப்பா 90, 100, 121, 143
39. திருவிசைப்பா 132
40. திருவிசைப்பா 111
41. திருவிசைப்பா 151

என்ற சொற்களால், இவ்வாசிரியர் தம்மைப் பதிகந்தோறும் வரும் திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுட்களில் கூறுதல் திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய சமயச்சான்றோரது பாடல் நெறியை இவ்வாசிரியர் பின் பற்றி நிற்பவர் எனற்குத் தக்க சான்றாக அமையும் எனலாம். தம்மை ஆரணம் பிதற்றுபவராகவும்⁴² மறை தெரிபவராகவும்⁴³ தேவர் கூறுதல், இவர் வேதநூற்பயிற்சி உடையவர் என்பதனையோ, அன்றி மறைய வர் குலம் சார்ந்தவர் என்பதனையோ விளக்குவது என்று கூறலாம். முதலாம் இராஜராஜ சோழர் காலத்து வாழ்ந்த இவ்வருட் பெருங் கவிஞர் திருப்பாட்டுக்கள் அக்கால நிலையை இனிது விளக்குவன வாகவும் அமைந்திருத்தல் வரலாற்றாராய்ச்சியாளர்க்கு இறும்பூது பயப்பது ஒன்றாகும்.

யாப்புக் குறிப்பு:

பதினொரு பாடல்கள் கொச்சகக் கலிப்பா அமைப்பிலும்⁴⁴ ஏனையவை எழுசீர் விருத்தங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. இவ்வரும் பாடல்கள் அனைத்தினுள்ளும் வரும் எல்லா நலங்களையும் எடுத்துரைத்தல் இங்கு நோக்கம் அன்று; எனினும், ஒன்பதாம் திருமுறையில் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் இவ்வுயர் பெருங்கவிதைகளும், ஏனைய அருளாளர் பாடல்களும் இசையமைதி பொருந்திய எழிற்பாடல்களாகத் தெய்வநலம் பெருக்குகின்றன.

திருமாளிகைத் தேவர்:

திருமாளிகைத் தேவர் கவிதைகள் திருவிசைப்பாக்களில் முதலாவது தொகுப்பாகக் காணப்படுகின்றன. இத் தொகுப்பு நான்கும் 'கோயில்' பொருளாக எழுந்தனவேயாம். பஞ்சமப் பண்ணில் முதன் மூன்றும், காந்தாரப் பண்ணில் நான்காவதுமாக நான்கு பதிகங்கள் இதன்கட் காணப்பெறும்.

'ஒளிவளரும் விளக்கே! அழியாத ஒப்பற்ற பொருளே! உணர்வின் சூழ்நிலையைக் கடந்த உணர்வே! தெளிவான பளிங்கின் திரண்ட குன்றமே! சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே! அன்புவளரும் உள்ளத்து இன்புறும் கனியே! அம்பலத்தை ஆடும் அரங்கமாகக் கொண்டு, அப் பெருவெளியிலே தெய்வக் கூத்து உகந்தாடும் பெருமானே! உன்னைத் தொண்டனேன் விளம்புமாறு நீ உண்ணின்று விளம்புவாயாக'

⁴². திருவிசைப்பா 111, 100, 132

⁴³. திருவிசைப்பா 151

⁴⁴. திருவிசைப்பா 122 - 132

என்று தொடங்கிக் கனிகின்றார் தேவர்.⁴⁵ இதனுள் வரும் 'விளம்புமா விளம்பே' என்ற தொடர் ஆன்மவியல்பு விளக்குவதாகும். இவ்வாறே இப்பதிகத்தில், 'பணியுமா பணியே' என்றும், 'கருதுமா கருதே' என்றும், 'உரைக்குமாறுரையே' என்றும், 'நணுகுமா நணுகே' என்றும், 'இசையுமாறிசையே' என்றும், 'நுகருமா நுகரே' என்றும், 'புணருமா புணரே' என்றும், 'தொடருமா தொடரே' என்றும், 'விரும்புமா விரும்பே' என்றும், 'நினையுமா நினையே' என்றும் ஏனைய பாடல்களில் இயம்பும் தொடர்கள் அனைத்தும் இப்பொருளவே ஆம்.⁴⁶

இறைவன் அறிவித்தாலன்றி அறியும் இயல்பு இல்லாதவை உயிர்கள் ஆதலின், யான் விளம்புதற்கும், பணிதற்கும் முதலிய எச் செயற்கும் நீ என்னுள் நின்று கூட்டினாலொழிய யான் செயலற்றவனே என்று திருமாளிகைத்தேவர் கூறும் பொருள் நுட்பம், சாத்திர அடிநிலைக் கொள்கையாகவே உள்ளது.

இவ்வாறே இறைவன் திருவடிப் பேறு வேண்டுகின்றார்:

'மலர்ச்சேவடிகள் என்மனத்து வைத்தருளே'⁴⁷

பெரும்பற்றப்புலியூர் பற்றிய இயற்கை வருணனை முதல் இரண்டு அடிகளிற் பேசப்பெறுகின்றன.

'உருவளர் இன்பச் சிலம்பொலி யலம்பும்
உன்னடிக் கீழ்தென் னுயிரே'

எனவரும் பகுதி, 'அடிநிழற் கீழ்தன்றோ வென்றன்' ஆருயிரே' என்று வரும் அப்பர் ஆருயிர்த் திருவிருத்தத்தோடு (தி.4 ப.84 பா.1-11) ஒப்பிட்டு உணரத் தக்கது.⁴⁸

தலைவி கூற்றை எடுத்துரைப்பதாக வருகின்றது அடுத்த திருப்பதிகம்.⁴⁹

"திருநீரிடா வருத் தீண்டேன் என்னும்
திருநீறு மெய்த்திரு முண்டத்திட்டுப்
பெருநீலகண்டன் திறங் கொண்டுஇவன்
பிதற்றிப் பெருந்தெருவே திரியும்"

^{45.} திருவிசைப்பா, பா - 1.

^{46.} திருவிசைப்பா, பா - 2. 11.

^{47.} திருவிசைப்பா. ப.2; பா-1.

^{48.} திருவிசைப்பா. ப.2; பா-2

^{49.} திருவிசைப்பா. ப.2; பா-3.

என்று வரும் இப்பதிகப் பாடல் பொருணயமிக்குச் சுடர் விடுகின்றது.⁵⁰

இறைவன் திருவருளைக் கூறிப்புகழாத மக்களைக் கடுமையாகத் தாக்குகின்றது அடுத்த பதிகம்,

“வீற்றி, கோறைவாய்ப் பீற்றி பிண்டப்
பிணங்கள்”⁵¹

“துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத் தொழும்பரைப்
பிழம்பு பேசும்
பிட்டரை”⁵²

“அன்புசெய்யா, அரட்டரை யரட்டுப் பேசும்
அழுக்கரைக் கழுக்களாய
பிரட்டரை”⁵³

“கல்லாச் சிணுக்கரைச் செத்தற் கொத்தைச்
சிதம்பரைச் சீத்தை யூத்தைப்
பிணுக்கரை”⁵⁴

“நனுகா நாய்கள், அசிக்க ஆரியங்கள்
ஓதும் ஆதரைப், பேதவாதப் பிசிக்கரை”⁵⁵

‘திருவிலா உருவினாரைச்
சாடரைச் சாட்கை மோடச் சழக்கரைப்
பிழக்கப் பிட்கப் பேடரை’⁵⁶

‘அருக்கரை, அள்ளல்வாய கள்ளரை,
அவியாப்பாவப் பெண்ணரை’⁵⁷

என்றெல்லாம் பழித்துக், ‘காணா கண்; வாய் பேசாது அப்பேய்
களோடே’ என்று பாடல்தோறும் ஈற்றுத் தொடர் தந்து பாடுகின்றார்
தேவர்.

50. திருவிசைப்பா - ப.3; பா.10

51. திருவிசைப்பா - ப.4 பா.1

52. திருவிசைப்பா - ப.2

53. திருவிசைப்பா - ப.3

54. திருவிசைப்பா - ப.4

55. திருவிசைப்பா - ப.5

56. திருவிசைப்பா - திருவீழிமிழலை - 2

57. திருவிசைப்பா - திருவீழிமிழலை - 4

சேந்தனார்:

சேந்தனாரது இசைப்பாக்கள் திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைக்கழி ஆகிய மூன்று தலங்களைப் பற்றியவை. கோயில் பற்றிய திருப்பல்லாண்டுப் பதிகமும் இவ்வருளாளர் பாடியதே. மிகக் கனிவும், அன்புவுளமும் பெருகிய திருப்பாட்டுக்கள்.

இறைவனைக் கண்டு கண்டு உள்ளம் குளிரக் கண்குளிர்கின்ற இவர், அவன் பொன்னடிக்கடிமை புக்கு, இனிப் போகவிடுவனோ பூண்டு கொண்டேன் என்று உறுதிகொண்ட உளத்தினர்; இறைவன் திருவடி நீழற்கீழ்ப் புக்குநிற்பவர் தம் பொன்னடிக் கமலப் பொடியணிந்து (தொண்டரடிப் பொடி) அடிமை பூண்டவர்.⁵⁸ திருவாவடுதுறைப்பதிகம் அகப்பொருள் நோக்குடையது. திருவிடைக்கழியும் இவ்வாறே.⁵⁹ (முருகப் பெருமானை வழிபடுவது இப்பதிகம்) சுப்பிரமணியன்,⁶⁰ என்ற பெயர் இவர் திருமுறைப்பாட்டிற் காணப் பெறும்.

குராநிழற்கீழ்நின்ற பெருமானை மனமுருகப் பணிந்து எழுகின்றார் சேந்தனார். திருவீழிமிழலையில் படிக்காசு பெற்ற நிகழ்ச்சி இவர் திருவுள்ளத்தை உருக்குகின்றது. திருஞானசம்பந்தரையும், திருநாவுக்கரசரையும் 'எம் பெருமக்கள்' என்று பெருமிதத்துடன் போற்றி, அவர்கள் நெஞ்சில் நிறைந்து நின்ற அருளிப்பாட்டின் அருமையைக் கனிந்து பாடுகின்றார்: இருவர் தேவாரப் பாக்களைப் 'பழுத்த செந்தமிழ் மலர்' என்று புகழ்கின்றார்.⁶¹

'பாடலங்காரப் பரிசில் காசருளிப்
பழுத்த செந்தமிழ்மலர்கூடி
நீடலங்காரத் தெம்பெருமக்கள்
நெஞ்சினுள் நிறைந்து நின்றானை'

ஏனைய அருளாசிரியர்கள்:

பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி திருவாருரையும் கோயிலையும் போற்றியும், கண்டராதித்தர் கோயிலைப் போற்றியும், வேணாட்டடிகள் கோயிலைப் போற்றியும், திருவாலியமுதனார் கோயிலைப் போற்றியும், புருடோத்தம நம்பிகள் கோயிலைப் போற்றியும், சேதிராயர் கோயிலைப் போற்றியும் பாடியருளிய

^{58.} திருவிசைப்பா திருவீழிமிழலை 6

^{59.} திருவிசைப்பா திருவிடைக்கழி

^{60.} திருவிசைப்பா திருவிடைக்கழி - 3

^{61.} திருவிசைப்பா திருவீழிமிழலை - 12

பதிகங்கள் திருவிசைப்பாத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தில்லையைப் போற்றித் திருவிசைப்பா அருளாளர்கள் பெரும்பான்மையான பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். 16 பதிகங்கள் கோயிலைப்பற்றி அமைந்தனவேயாம்.

பூந்துருத்திநம்பி காடநம்பி, தேவாரத் திருமுறைகளிற் காணப்பெறாத 'சாளரபாணி' என்ற பண் வகையில் அமைந்துள்ள ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார்.⁶² இப் பண்முறை பெரிதும் ஆராய்ந்து உணரத் தக்கது.

கணம்புல்லர்,⁶³ கண்ணப்பர்,⁶⁴ நாவுக்கரசர்,⁶⁵ சம்பந்தர்,⁶⁶ சேரமான்,⁶⁷ ஆரூரர்,⁶⁸ ஆகிய நாயன்மார் திருப்பெயர்களை எடுத்துக் கூறி இன்புறுத்துகின்றார் நம்பிகள். திருக்கடைக் காப்பில்,

"பூந்துருத்திக் காடன் தமிழ்மாலை
பத்தும், கருத்தறிந்து பாடும் இவை"

என்று குறிக்கின்றார்.⁶⁹

கண்டராதித்தர் சிவஞான கண்டராதித்தர் ஆதலின் தம் பாடல் களில் சிவஞானத்தெளியையே வடித்து வழங்கியுள்ளார். வேணாட்டடிகள் வாக்கில் 'பேழ்கணித்தல்' என்ற தொடர் வருகின்றது.⁷⁰ இது 'பிழைகணித்தல்' என்பதன் மருஉவே என்று கூறுவதும் உண்டு.

திருவாலியமுதனார் பாடும் ஒரு பதிகம் பாதாதிசேசமாக இறைவனைப் புகழ்ந்துபோற்றும் பாங்குடையது.⁷¹

⁶² திருவிசைப்பா - ப. 19

⁶³ திருவிசைப்பா - பா. 2

⁶⁴ திருவிசைப்பா - பா. 2

⁶⁵ திருவிசைப்பா - பா. 3

⁶⁶ திருவிசைப்பா - பா. 4

⁶⁷ திருவிசைப்பா - பா. 5

⁶⁸ திருவிசைப்பா - பா. 5

⁶⁹ திருவிசைப்பா - பா. 10

⁷⁰ திருவிசைப்பா - ப. 21 - பா. 3

⁷¹ திருவிசைப்பா - ப. 22

கவிதைத் திருக்காட்சி:

திருவிசைப்பாக் கவிதைகள் முழுதும் பொது நோக்கிற் பார்க்குங்கால் அருட்சித்தர்களாக விளங்கிய அருளாளர்களது அநுபவப் பிழிவாக உள்ளன எனலாம். அவை சொற்பொருட் காட்சியால் விளக்கும் கருத்தினும், அவற்றைக் கடந்த மெய்ப்பொருட் காட்சியால் விளக்குவது எழுத்தில் எழுதிக்காட்டொணா ஒன்று என்று அமையலாகின்றது. இங்குக் காணும் காட்சி, கவிதைக் காட்சி. பேராசிரியர் தெ பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்கள் நக்கீரரையொட்டிக் கூறுவதுபோன்று. "உலகிற்கும் உலக வாழ்விற்கும் இடைப்பட்ட நம்மையெல்லாம். அவை கடந்த அப்பாலைக்கும் அப்பாலைக்கு - புராண இதிகாசங்களாற் கூறப்பட்ட ஒருமைப்பாட்டின் உயர் நிலைக்கு, ஈர்த்துச் சென்று அப்பரம் பொருள் இன்பத்துள் திளைக்கச் செய்யும்" திருக்காட்சியாக உள்ளது என்று கூறலாம்.⁷²

இறைவனை நினைந்து, மனம் கனிய, அழுது உருக, கருவூர்த் தேவர் கூறுவதுபோன்று 'அழுவது நின்திறம் நினைந்தே அதுவன்றோ பெறும் பேறு'⁷³ என்று இறுமாக்கத் திருவிசைப்பாக் கவிதைகள் துணைபுரியும் என்பது உறுதி. அவ்வுறுதி, சமய உலகில் நிலைக்க வேண்டும் என்பதே அறிஞர் கருத்துரை எல்லாம்.

⁷². "A Seminar on Saints" - [1960] Edited by Dr. T.M.P.

Mahadevan - P. 35.

⁷³. திருவிசைப்பா - 127

உ

குருபாதம்

திருவிசைப்பா இலக்கிய நலமும் பண்பாடும்

வித்துவான்

முனைவர் பா. நீலா எம். ஏ.

திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டுமாக இணைந்த ஒன்பதாம் திருமுறை ஓர் அரிய இலக்கியப் பண்பாட்டுப் பெட்டகம். இலக்கியங்கள் பக்தியுணர்வை வெளிக்காட்டுவதைக் காட்டிலும் இது போன்ற பக்திச்சுவை நளி சொட்டச் சொட்ட எழுந்த தோத்திரங்கள் இலக்கியமாக ஒளிர்வதே மிகப் போற்றற்குரிய அற்புதமாகும். இயற்கையாக இறைவனைக் காண்பது முன்னது. இறைவனாக இயற்கையைக் காண்பது பின்னது. ஒரோவிடங்களில், ஒன்றில் ஒன்று மறைந்து 'மரத்தில் மறைந்தது மாமதயானை' என்பது போலவும் தோற்றந்தரும்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகிய பெரிய புராணத்தில் ஆனாய நாயனார் இயற்கையாக இறைவனை - சரஞ்சரமாகப் பூத்துக் குலுங்கும் கொன்றையைப் பாம்பணிப் பரமனாகக் காணுந்திறம் இங்கே நோக்கற்குரியது.

சென்றணைந்த ஆனாயர் செய்தவிரைத் தாமமென
மன்றல்மலர் துணர்தூக்கி மருங்குதாழ் சடையார்போல்
நின்றநறுங் கொன்றையினை நேர்நோக்கி நின்றுருகி
ஒன்றியசிந் தையில் அன்பை உடையவர்பால் மடைதிறந்தார்.
(தி.12 ஆனாயர் பு. பா.21)

சங்கத் தொகை நூலாம் கலித்தொகை இறைவனாக இயற்கையைக் காட்டுகிறது.

ஒருகுழை ஒருவன்போல் இணர்சேர்ந்த மராஅமும்
பருதியஞ் செவ்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியும்
மீனேற்றுக் கொடியோன்போல் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியும்
ஏனோன்போல் நிறங்கிளர்பு கஞலிய ஞாழலும்

ஆனேற்றுக் கொடியோன்போல் எதிரியஇ லவமுமாங்கத்
தீதுதீர் சிறப்பின் ஐவர்கள் நிலைபோலப்
போதவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற..

-கலி. பாலைக்கலி

நம்பி மூத்தபிரானை வெண்கடம்பும், பருதியஞ் செல்வனை
மலர்ந்த செருந்தியும், மீனக் கொடியுடைய மன்மதனைக் காஞ்சி மரங்
களும், அவன் தம்பி சாமனைப் பூக்கள் நெருங்கின ஞாழல் தருக்
களும், இடபக் கொடியுடைய இறைவனை இலவங்களும் காட்டு
வதாகக் கூறுகிறார் பெருங்கடுங்கோ, இனி இறைவனையும் இயற்
கையையும் ஒன்றில் ஒன்றாகக் கண்டு காரைக்காலம்மை பாடுகிறார்.

தீயின் இயற்கையான செம்மைப் பண்பால் திருக்கரம்
சிவந்ததா! திருக்கரத்தின் செம்மையால் அழல் சிவந்ததா! என்று வேறு
படுத்தவொண்ணா இறைவனோடு கூடிய இயற்கையை நமக்கு
விண்டுரைக்கின்ற காரைக்காலம்மையாரின் பாட்டு:-

அழலாட அங்கை சிவந்ததோ அங்கை
அழகால் அழல்சிவந்த வாறோ - கழலாடப்
பேயாடு கானிற் பிறங்க அனலேந்தித்
தீயாடுவாய் இதனைப் செப்பு. (தி.11 அற். திரு. பா.98)

என்று வரும். ஒன்பது அருளாளர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு
இந்நூல்.

1. திருமாளிகைத்தேவர். 2. சேந்தனார். 3. கருவூர்த்தேவர். 4.
பூந்துருத்திநம்பிகாடநம்பி. 5. கண்டராதித்தர். 6. வேணாட்டடிகள். 7.
திருவாலியமுதனார். 8. புருடோத்தம நம்பி. 9. சேதிராயர் ஆகிய
இவர்கள் திருவிசைப்பாக்களையும் சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டையும்
பாடியுள்ளனர்.

இத் திருமுறையிலுள்ள முந்நூற்றொரு பாடல்களில் பெரும்
பான்மையான பாடல்கள் தில்லைத்தலம் பற்றி யெழுந்தனவே. பாடிய
இவர்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் என்றாலும் அனை
வருமே சமயாசாரியார்களின் அடியொற்றிச் செல்லும் நோக்குடையர்
என்பதைப் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

தேவார ஆசிரியர்களின் பாநலம் இதனுள் பயன்படுத்தப்
படுகிறது. திருவாசகப் பாடல்கள் பல, கருத்தும் சொல்
லமைப்பும் மாறாமல் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. பெரிய புராண
அடியார்கள் பலர் இத்திருமுறையுள் குறிக்கப்படுகின்றனர். இனி நாம்

நயம்பொதிந்த இலக்கிய இயற்கைத் தன்மையோடு கூடிய சில பாடல்களைச் சிந்தனைக்கு விருந்தாக்கிக் கொள்வோம்.

புது மத்தம் மிலைந்த புனிதன்:

அந்திபோலும் உருவம் - பிள்ளை மதிக்கொழுந்தணிந்த பொன்சடை விரித்து, நினைக்க இனிக்கும் திருவடிதூக்கி, எரிதரு காட்டில் பிணத்தின் நிணமுண்டு ஏப்பமிடும் பேய்க்கணங்கள் எழுந்தாட, தூங்கிருள் நடுநல் யாமத்தே அருள்புரி முறுவல் முகிழ் நிலாவெறிப்ப அவன் ஆடுகின்ற ஆட்டத்தாலன்றோ உலகம் இயங்குகின்றது. அரவணிந்த பெருமானின் பெருமையைத்தான் அடியார்கள் எப்படியெல்லாம் பாடியுள்ளனர்!

“நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக் கண்ணுடைய தோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே!” (தி.9 ப.1 பா.6)

என விளிப்பார் திருமாளிகைத்தேவர்.

“அற்புதத் தெய்வமிதனின் மற்றுண்டோ?
அன்பொடு தன்னை யஞ்செழுத்தின்
சொற்பதத்துள் வைத்து உள்ள மள்ளுறும்
தொண்டர்” (தி.9 ப.13 பா.3)

தமக்கு அவன் கற்பகமே என்பார் கருவூர்த்தேவர். உண்மைதான். கருவூர்த்தேவர் காட்டுவதுபோல் இவன் அற்புதத்தெய்வந்தான். காரணம் என்ன தெரியுமா? அரிவையோர் கூறுகந்தும் ஆசை வாழ்வு நடத்தவில்லை. கங்கையைத் தலையில் தாங்கியிருந்தும் காமக் கடலுள் மூழ்கவில்லை. புவன உயிர்களின் போகத்திற்காகப் பெண்ணோடிகுணந்துள்ளான். பெண்ணைத் தன் பாதியில் வைத்திருந்தும் யோகியாக வாழ்பவன் அற்புதச் சித்தன் தானே.

‘மங்கை யோ டிருந்தே யோகு செய்வானை’ என்று பின்னும் ‘அற்புத’த்திற்கு விளக்கம் தருகிறார் இவர்.

செம்மனத்தார் தொழு சோதி:

“செம்மனக் கிழவோர் அன்புதா வென்றுன்
சேவடி பார்த்திருந் தலச

எம்மனங் குடிகொண் டிருப்பதற்கு யானார்
என்னுடைய அடிமைதான் யாதே?" (தி.9 ப.14 பா.6)

என்று கருவூர்த்தேவர் மட்டுமல்லர் - ஆணவ நெறிச்சென்று அடிமுடி
தேடிய மாயோனும் மலரவனுமே ஏங்குகிறார்கள்.

"மறைகளும் அமரர்கூட்டமு மாட்டாது
அயன் திருமாலொடு மயங்கி
முறை முறை முறையிட்டோர் வரியாயை"
-(தி.9 ப.1 பா.1) திருமாளிகைத்தேவர்.

"பண்டலரயன் மாற்கரிது மாயடியார்க்
கெளிய தோர் பவளமால் வரையை"
-(தி.9 ப.5 பா.3) சேந்தனார்.

"கேழலும் புள்ளுமாகி நின்றிருவர்
கெழுவு கம்பலைசெய் கீழ்க்கோட்டூர்"
-(தி.9 ப.10 பா.5) கருவூர்த்தேவர்.

"பரவிக்கிடந்து அயனும்மாலும் பணிந்தேத்த"
-(தி.9 ப.19 பா.9) பூந்துருத்திநம்பிகாடநம்பி.

"வாளா மாலயன் வீழ்ந்து காண்பரிய மாண்பு"
-(தி.9 ப.21 பா.9) வேணாட்டடிகள்.

"வைத்த பாதங்கள் மாலவன் காண்கிலன்
மலரவன் முடிதேடி
யெய்த்து வந்திழிந் தின்னமுந் துதிக்கின்றார்
எழில் மறையவற் றாலே"
-(தி.9 ப.23 பா.5) திருவாலியமுதனார்.

"அமரர்கள் தலைவனும் அயனும் மாலும்
இருவரு மறிவுடையாரின் மிக்கா
ரேத்து கின்றா ரின்ன மெங்கள் கூத்தை"
-(தி.9 ப.26 பா.10) புருடோத்தமநம்பி.

"புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோல மிட்டு
இன்னம் புகலரிதா

யிரந்திரந் தழைப்ப என்னுயிராண்ட கோ"

-(தி.9 ப.1 பா.6) சேந்தனார் பல்லாண்டு.

ஆணவம் அடையாத வெற்றியை இவ்வடியார்கள் அன்பால் அடைந்து இப்படிப் பெருமை பொங்கப் பேசுகிறார்கள்.

சிந்திப்பரிய தெய்வப் பதி:

அளக்கலாகா அருளுடையான் எழுந்தருளிய திருத்தலங்கள் பலவானாலும் சிந்திப்பரிய தெய்வப்பதி என்று திருவாலியமுதனார் திருவாக்கால் சிறப்பிக்கப்படும் பதி, சபாபதி ஆடும் சிதம்பரப் பதிதான். அல்லாய்ப் பகலாய் அருவாய் உருவாய் ஆரா அமுதாய் கல்லால் நிழலாய் கயிலை மலையாய்க் காண அருள் என்று பல்லா யிரம் பேர் பரவித்தொழும் பெருமையுடையது இப் புலியூர்.

"கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே

செற்றார் வாழ் தில்லை"

(தி.1 ப.80 பா.1)

என்ற ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் வாக்கைத் திருவிசைப்பாவும் உறுதிசெய்கிறது.

"ஓமதூமப் படலத்தின்

பெயர்நெடு மாடத் தகிற் புகைப்படலம்

பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்"

(தி.9 ப.2 பா.1)

"ஓமப்புகையும் அகிலின்புகையும் உயர்ந்து முகிறோயத்

தீமெய்த் தொழிலார் மறையோர் மல்கு சிற்றம்பலம்"

என்று திருமானிகைத் தேவரும், திருவாலியமுதனாரும் தில்லைப் பதியின் பெருமையைப் பறைசாற்றுகிறார்கள்.

ஒலியாலும் ஒங்கியது:

காஞ்சிபுரமும் கடலும் இணைத்தெண்ணும் நிலைக்கு வந்தால் கச்சியே பெருமையில் விஞ்சும் என்றொரு பாடல் உண்டு.

மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்

ஒலியும் பெருமையு மொக்கும் - மலிதேரான்

கச்சிபடுவ கடல்படா கச்சி

கடல்படுவ வெல்லாம் படும்.

-தண்டியலங்காரம் மேற்கோள்

என்னும் புகழ் இதோ தில்லைக்கும் உண்டு என்கிறது திருமுறை.

“தேர்மலி விழவிற்குழ லொலி தெருவிற்
கூத் தொலியேத் தொலி யோத்தின்
பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப்
பொலிதரும் பெரும்பற்றப் புலியூர்” (தி.9 ப.2 பா.4)

“தேரார் விழ வோவாத் தில்லைச் சிற்றம்பலவர்” (தி.9ப.27பா.4)

சிற்றம்பலத்துள் நடட்டம் ஆடும் நாயகன் அந்தணர்களால் தொழப்படும் அந்தண்மையாளன்.

“பூவேந்தி மூவாயிரவர் தொழப் புகழேந்து மன்று பொலிய நின்ற” (தி.9 ப.3 பா.8) கோவாக - ஞானக் கொழுந்தாக - குணக் குன்றாக, சேவேந்து கொடியானைத் தரிசிக்கின்றோம். திருநாவுக்கரசர் ஓர் திருக்குறிப்பை உணர்ந்தார். ‘அடியவற்காகக் கன்றிய காலனைக் காலால் கடிந் தவனைச் சென்று தொழுது ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள், அச்சிற்றம்பலத்து நடட்டம் என்றுவந்தாய் என்ற திருக்குறிப்பை யருளும்’ (தி.4 ப.81 பா.2) என்று அனுபவப்பொருள் பேசுவார் அப்பர். திருமாளிகைத்தேவர் ‘கோயில்’-பற்றிப்பாடிய ‘இணங்கிலா வீசன்’ என்னும் பதிகத்துள் இத் திருக்குறிப்பைப் புலப்படுத்துவார்.

“உருக்கியென் னுள்ளத்துள்ளே யூறலந் தேறன்மாறாத்
திருக்குறிப் பருளும் தில்லைச் செல்வன்” (தி.9 ப.4 பா.7)

என்பது அது.

எட்டாந் திருமுறையின் இனிய நினைவுகள்:

தேனூறுஞ் செஞ்சொல் திருக்கோவையாரின் முதற் பாடலில் மனத்தைப் பறிகொடுத்தார் போலும் திருமாளிகைத்தேவர். கோவையாரின் சொல்லும் பொருளும் திருவிசைப்பாவில் பயிலும் பாங்கைப் பாருங்கள்.

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள் கொண்

டோங்குதெய்வ

மருவளர் மாலையோர் வல்லியி னொல்கி யனநடை வாய்ந்து
உருவளர்காமன்தன்வென்றிக்கொடிபோன் றொளிர்கின்றதே.

(தி.8 கோவை பா.1)

கருவளர் மேகத்தகடு தோய் மகுடக்
 கனக மாளிகை கலந் தெங்கும்
 பெருவளர் முத்தீநான் மறைத் தொழில்சால்
 எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் தெய்வப் பதிவதி நிதியந்
 திரண்ட சிற்றம்பலக் கூத்தா
 உருவளரின்பச் சிலம் பொலி யலம்பும்
 உன்னடிக் கீழ் தென்னுயிரே. (தி.9 ப.2 பா.2)

அனநடை வாய்ந்து வல்லியினொல்கும் அவளடிக் கீழ் என்னுயிர்
 தங்கி யது எனக்கூறும் கோவைத் தலைவன் கருத்திற்கும் திருவளர்
 தெய்வப் பதிக்குத் தலைவனாகிய சிற்றம்பலக் கூத்தனின்
 சிலம்பொலிக்கும் சீறடியில் என் சிந்தை இடங்கொண்டது என்று எடுத்
 தியம்பும் திருமாளிகைத்தேவரின் கருத்திற்கும் எத்துணைப்
 பொருத்தம். கோவையின் சொல்லையும் பொருளையும்
 பொன்னேபோல் போற்றிக் கொண்டாடும் அப்பக்தி நெஞ்சினைப்
 போற்றுவோம். இன்னும் இவரது கருத்து,

“எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை யுனக்கல்லாது எப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க”

என்னும் திருவாசக அடிகளில் (தி.8 ப.7 பா.19) ஊறித்திளைத்து

“திருநீரிடா வருத் தீண்டே னென்னும்” (தி.9 ப.3 பா.10)

என்றும்,

“உற்றா யென்னும் உன்னையன்றி மற்றொன்று
 உணரே னென்னும்” (தி.9 ப.3 பா.11)

என்றும் உருவம் பெறும். இறைவனே வந்து தலையளித்து ஆண்டு
 கொண்ட சிறப்பை வாதவூரர் இயலுமிடங்களிலெல்லாம் வியந்து
 பேசுவார்.

“அறிவிலாத எனைப்புகுந் தாண்டுகொண்
 டறிவதை யருளிமேல்
 நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப்
 பந்தனை யறுப்பானை” (தி.8 திருச்சதகம் பா.35)

எனப் பாராட்டுவார்.

“வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மேலாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்”

(தி.8 திருச்சதகம் பா.25)

என்று தெரிவிப்பார். ஆட்கொண்ட சிறப்பை ஒன்பதாம் திருமுறை
கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கும்.

“அக்கனா வனைய செல்வமே சிந்தித்
தைவரோ டமுந்தி நானவமே
புக்கிடா வண்ணங் காத்தெனை யாண்ட
புனிதன்”

(தி.9 ப.5 பா.6)

“என்னையுன் பாதபங்கயம் பணிவித்
தென்பெலா முருகநீ யெளிவந்
துன்னையென் பால்வைத்தெங்கு மெஞ்ஞான்று
மொழிவற நிறைந்த வொண்கடரே” (தி.9 ப.11 பா.8)

“பாம்பணைத் துயின்றோ னயன்முதற்றேவர்
பன்னெடுங் காலநிற் காண்பா
னேம்பலித்திருக்க வென்னுளம் புகுந்த
எளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்”

(தி.9 ப.14 பா.2)

அதோடுகூட, ‘கலைகள் தம் பொருளும் அறிவுமாய் என்னைக்
கற்பினிற் பெற்றெடுத்து எனக்கே, முலைகள் தந்தருளும் தாயினும்
நல்ல முக்கணான்’ என்ற உள்ளுணர்வு

“நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” (தி.8 சிவபு. வரி 60, 61)

என்றும்,

‘பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து’ (தி.8 ப.37 பா.9)
என்றும் எழிலோடு வரும் திருவாசகத்தைப் படித்தபின்
எழுந்ததுதானே. ‘அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்புரி’ என்று
மணிவாசகர் விரும்பு வதுபோலவே கருவூர்த்தேவரும்,

“கண்பனி யரும்பக் கைகள்மொட்டித் தென்
களைகணே யோலமென் ரோலிட்

டென்பெலா முருகு மன்பர் தங்கூட்டத்
தென்னையும் புணர்ப்பவன்'' (தி.9 ப.8 பா.5)

என்று கூறுகிறார்.

பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தான்:

நற்செயல்கள்தாம் உலகில் பாராட்டுப்பெறும்; இஃது இயற்கை.
பித்தன் என்று பெயர்படைத்த பெருமான் பொல்லாங் கிற்கும் பரிசு
தருகிறானே! இதனை என்னென்று சொல்வது? அன்னையையும்
தந்தையையும் முன்னறி தெய்வமாக வணங்குவது போக -
சண்டேசுரர் தந்தையின் காலைத் தடிந்து ஈறிலாப் பதம் பெற்றார்;
பாதகத்திற்கு இவனையன்றிப் பரிசு தருவோர் யார்?

தீதில்லை மாணி சிவகருமம் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டும்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர் தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம். (தி.8 ப.15 பா.7)

தண்டியலங்காரத்தில் இச் செயல்,

தலையிழந்தா னெவ்வுயிரும் தந்தான் பிதாவைக்
கொலைபுரிந்தான் குற்றங் கடிந்தான் - உலகில்
தனிமுதன்மை பூண்டுயர்ந்தோர் வேண்டுவரேற் றப்பாம்
வினையும் விபரீத மாம். -தண்டியலங்காரமேற்கோள்

என்று குறிக்கப்படுகிறது. சேந்தனாரோ,

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கல்
அண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்
போனகமும் அருளிச்
சோதிமணி முடித்தாமமு நாமமுந்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (தி.9 ப.29 பா.10)

என்று அல்லாண்ட கண்டனுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகிறார்.

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி உயிராகி
உண்மையாகி இன்மையாகி இலங்கும் இறைவனை,

“அம்பரா! அனலா! அனிலமே! புவிநீ
அம்புவே! யிந்துவே! யிரவி
உம்பரால் ஒன்றும் அறியொணா அணுவாய்
ஒழிவற நிறைந்த வொண் சுடரே!” (தி.9 ப.11 பா.9)

எனத் திருமுறையுள் பாராட்டுவார் கருவூர்த் தேவர்.

ஈறிலான் எங்கள் இறை:

நூறுகோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்
ஆறு கோடிநா ராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறிலாதவ னீச னொருவனே. (தி.5 ப.100 பா.13)

செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்களின் தலைவனாகச் செம் மாந்து
நிற்பவன் தான் செஞ்சடை விரித்த செம்மல்.

சேவிக்க வந்த அயனும் இந்திரனும் செங்கண்மாலும் எங்கும்
நெருங்கிக் குழாங் குழாமாய் நின்று கூத்தாடும் தில்லையின்
பெருமையைச் சேந்தனார் பல்லாண்டில் பகருகிறார். ஆதியும்
அந்தமுமில்லாச் சோதி எனச் சொல்லாமல் சொல்கிறார்.

என்னை இறைவன் ஆட்கொண்ட விதம் எப்படித் தெரியுமா!
அவனி ஞாயிறு போன்று அருள் புரிந்து அடியேன் அகத்தினில்
கோயில் கொண்டான்.

அந்தத் ‘தேனைப் பாலைத் தில்லை மல்கு செம்பொனினம்
பலத்துக் கோனை ஞானக் கொழுந்து தன்னைக் கொடியேன் என்று
கூடுவது’ (தி.9 ப.20 பா.4) என்று ஏங்கும் கண்டராதித்தரின்
எண்ணங்கள்.

“இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்து
எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று நீ ஆண்டாய்” (தி.8 ப.20 பா.4)

என்றும்,

“தேனைப் பாலைக் கன்னலின்
தெளியை யொளியைத் தெளிந்தார்தம்
ஊனையுருக்கு முடையானை
உம்பரானை வம்பனேன்

நானின் அடியேன் நீயென்னை

யாண்டா யென்றால் அதுசிரிப்பதற்கிடமாகுமே''

(தி.8 ப.திருச்சதகம் பா.62)

என்னும் உள்ளொளி, வாக்கில் தெரிய வார்த்தை பேசும் வாதவூரரை யன்றோ பிரதி பலிக்கின்றன.

கருதுவார் கருதும் உருவமுடையான்:

கருதிவானவனாக - திருநெடுமாலாக - சுந்தர விசும்பின் இந்திரனாக, பரிதிவானவனாக, படர்ச்சடை முக்கட் பகவனாக எருது வாகனனாக, எயில்கள் மூன்றெரித்த ஏறு சேவகனாகப் பின்னும் கருதுவார் கருதும் உருவங்கொள்வான் கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத் தான் என்கிறது திருவிசைப்பா. இக் கருத்து கம்பரின் பாடலில் எழிலுருக் கொள்ளுகிறது.

ஒன்றே என்னில் ஒன்றே யாம்

பலவென் றுரைக்கிற் பலவே யாம்

அன்றே என்னில் அன்றே யாம்

ஆம்என் றுரைக்கில் ஆமே யாம்

உண்டே என்னில் உண்டே யாம்

இலதென் றுரைக்கில் இலதே யாம்

நன்றே நம்பி குடிவாழ்க் கை

நமக்கிங் கென்னோ பிழைப்பம் மா!

-கம்பராமா. யுத்த. கடவுள் வாழ்.

உலகில் பல நோய்களால் மனிதர்களாகிய நாம் துன்புறுகிறோம். அதில் ஒரு நோய் காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலை மல ரும் இந்நோய்க்கு மருந்து எதிர்பாலரே. பிணிக்கு மருந்து பிற ஆகலாம்.

அணியிழை தன்னோய்க்குத் தானேதான் மருந்து என்பார் வள்ளுவர். இந்நோய்க்கு மருந்து தேடி மாயையில் சுழலும் உலகமே! பிறவி நோய்க்கு நீ என்ன மருந்து கண்டாய்! சிறிதே எண்ணிப்பார்! வைதாலும் வாழ்த்தினாலும் ஒன்றே என்று மடிதற்கு முந்துகின்ற பரம் பொருளின் அருளைப் பெற என்ன வழி கண்டாய்! தண்ணிலவு முடித்த தூயவன் எத்துணை எளிவந்த கருணையாளனாக விளங்குகிறான்?

தத்தையங் கனையார் தங்கண் மேல்வைத்த

தயாவை நூறாயிரங் கூறிட்டு

அத்திலங்கொரு கூறுன்கண் வைத்தவருக்கு
 அமருல களிக்கு நின் பெருமை
 பித்தனென் றொருகாற் பேசுவ ரேனும்
 பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யும்
 கைத்தல மடியேன் சென்னிவைத்த கங்கை
 கொண்ட சோளேச் சரத்தானே. (தி.9 ப.13 பா.8)

இறைவனது அருட்பார்வை பட்டவுடன் பாவம் பறைந்தோடும். அது
 'பாலொடு கலந்த நீர் தழல் பட்டவுடன் மறைந்துவிடுவது போல'
 என்ற உவமை எண்ணுதற்கு இனியது.

“பண்ணிய தழல்காய் பாலளாம் நீர்போல்
 பாவமுன் பறைந்து பாலனைய
 புண்ணியம் பின்சென்று” - (தி.9 ப.29 பா.10) கருவூர்த்தேவர்.

நின்றதென்பார்.

பாதாதிகேசமாகப் பார்க்குமழகு:

திருவாலியமுதனார் நெஞ்சங்கொண்ட நம்பியைப் பாதாதி
 கேசமாகப் பார்த்து பாடும் அழகே அழகு.

‘தில்லையம்பலத்தானின் செய்யபாதமும், சிலம்பு கிண்
 கிணியும், மணிபுரைதரு திரண்ட வான்றாங்கும், தாழ்ந்த கச்சும், திரு
 வயிறும், வயிற்றினு ளுந்தி வான் சுழியும், திகழுதர பந்தமும், தடக்கை
 நான்கும் தோள்களும், தடமார்பின் பூண்களும், விடங்கொள்
 கண்டமும், செய்ய வாயின் முறுவலும், செவியி லிலங்கு தோடும்,
 நெற்றி நாட்டத்தொடு பொலியும் பிறை கொள் சென்னியும், மற்றை
 நாட்ட மிரண்டொடு மலரும் திருமுகமும் என்னெஞ்சம் பிரியாது
 நின்றனவே’ என்று சிந்திப்பரிய சிவனை வந்திக்கிறார்.

‘பேயொடாடும் இந்தப் பெருந்தகை புலித்தோல் பூண்டு,
 நல்லரவே பூணாகக் கொண்டு - விடையில் ஊர்ந்து - கொடுமலையில்
 வாழ்ந்தாலும் - என் நெஞ்சம் அவனையே நினைக்கின்றதே; இது
 என்ன விந்தை’ என்று ஒரு தலைவி ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுகிறாள்.

உடையும்பாய் புலித்தோலு நல்லரவமும்
 உண்பதும் பலி தோர்ந்து
 விடையதூர்வது மேவிடம் கொடுவரை
 யாகிலு மென்னெஞ்சம்

மடைகொள் வாளைகள் குதிகொளும் வயற்றில்லை
யம்பலத் தனலாடும்
உடைய கோவினை யன்றி மற்றாரையு
முள்ளுவ தறியேனே.

(தி.9 ப.23 பா.7)

திருநுதல்விழியும் - பவளவாயிதழும் - திலகமு முடையவன் சடை
மேல் புரிதரு மலரின் தாது நின்றூதப் போய்வரும் தும்பிகளே! நீங்கள்
கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலப் பெருமானின் திருமார்பிடை மலர்ந்த
பூவில் தேன்நக்கி வருவீரானால் - வரும்போது அவனுடைய திருவடி
களைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கின்ற என் மனத்தையும் கொண்டு
வாருங்கள் என்கிறாள் அன்புவயப்பட்டு ஓர் அணங்கு. (தி.9 ப.10 பா.3)

என்னுள்ளே புகுந்தவனை இனிப் போக விடுவேனோ! என்
நெஞ்சக் கோயிலின் கதவைத் திறந்தால் தானே அவன் புறப்படுவான்.
அவனைச் சிக்கெனப்பிடித்து சிறைப்படுத்திவிட்டேன் என்று ஒரு
பேதை மங்கை பேசுகிறாள்.

“மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
மிழலையுள் வீங்கு வெண்பளிங்கின்
பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக
விடுவனோ பூண்டு கொண்டேனே.”

(தி.9 ப.5 பா.4)

இயற்கை தந்த பரிசு:

நீரிடை சங்கமும், நிழலிடை மேதியும், போரிடை அன்னமும்,
பொழிலிடைத் தோகையும், தூரிடை ஆமையும், துறையிடை இப்பி
யும், தாரிடை வண்டும், தாமரையில் செய்யவளும் உறங்குகிறாள்
என்று நாட்டு வளங் காட்டுவார் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்.

நன்றாக மேய்ந்த மேதி நிழலில் உறங்குவதனால் நீரில் சங்கமும்,
போரில் அன்னமும் உறங்கல் முடிந்தது, தாமரையை விட்டு வண்டு
தோளில் கிடக்கும் தாரில் உறங்குவதனால் தாமரையில் செய்யவள்
துயிலல் முடிந்தது. இப்படி ஒன்றுள் ஒன்றாக - அனைத்துமே நாட்டின்
செல்வக் கொழிப்பைக் காட்டுவதாகக் கூறுவார்.

கழனியும் பொழிலும் தழுவிய எழிலை நாட்டு வளமாகவும்
திங்களைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த மாட மாளிகைகளை நகர் வளமாக
வும் காட்டும் திருவிசைப்பாவின் சுருங்கிய அடிகள் நமக்கோர் அரிய

விருந்து.

“கங்கை நீ ரரிசிற கரை யிருமருங்கும்
கமழ்பொழில் தழுவிய கழனித்
திங்கணைர் தீண்ட நீண்ட மாளிகைகும்
மாட நீடுயர் திருவீழி” (தி.9 ப.5 பா.7)

அச்சமில்லை அறந்தழைத்தது:

அணங்காலும், விலங்காலும், கள்வராலும், மன்னனாலும்
வரும் அச்சம் என்பார் தொல்காப்பியர்.

“அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் இறையெனப்
பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே.”

- தொல் - மெய்ப்பாட்டியல் நூற்பா 8.

அறந்தழைக்கும் நாட்டில் வேலொடு நின்றான் இடுவென்றது போலக்
கோலொடு நின்றான் இரக்கமாட்டான். அங்கே பொய்யும் திருட்டும்
புரட்டுமிருக்கா.

ஆனால், கருவூர்த் தேவர் கீழ்க்கோட்டுரிலே அச்சம் குடி
கொண்டுள்ள பான்மையைப் பாடுகிறார். என்ன அச்சம்! யாரால்
எப்படி விளைந்தது என்று வியக்கிறீர்களா? இதோ அக் காட்சி.

“கேதகை நிழலைக் குருகென மருவிச்
கெண்டைகள் வெருவு கீழ்க் கோட்டிர்.” (தி.9 ப.10 பா.9)

என்பதுதான் அது, ஐயகோ, இங்கே நிற்பது கொக்கல்லவோ என்று
தாழையின் நிழலைக் கண்டு பயந்த மீனினைங்கள் பாய்ந்தோடின.

வழகிதழ்க் காந்தள்மேல் வண்டிருப்ப ஒண்தீ
முழுகியதென் றஞ்சி முதுமந்தி - பழகி
எழுந்தெழுந்து கைந்நெரிக்கும் ஈங்கோயே திங்கட்
கொழுந்தெழுந்த செஞ்சடையான் குன்று. (தி.11 ப.11 பா.70)

என்று அச்சம் நிறைந்த காட்சியைப் பதினொன்றாம் திருமுறை
காட்டும்.

கிட்கிந்தா காண்டத்தில் பம்பைக் கரையில் கம்பர் காட்டுகிறார்,
கொக்கின் நிழல்கண்டு நடுங்கும் மீன் கூட்டத்தை.

ஏலும் நீர் நிழல் இடையிடை எறித்தலின் படிகம்
போலும் வார்புனல் புகுந்துளவாம் எனப் பொல்கி
ஆலும் மீன் கணம் அஞ்சின அலமர வஞ்சிக்
கூல மா மரத்து இருஞ்சிறை புலர்த்துவ குண்டம்.

- கம்ப. கிட்சிந்தா. பம்பைப் படலம் - 19

படிகம் போன்ற நீரில் கரையில் வஞ்சிமரத்திலிருந்து இறகு
களைப் புலர்த்திக் கொண்டிருக்கிற கொக்குகளின் நிழல் தெரிய
அவற்றை - உண்மையென்று நம்பி அஞ்சிப் பதுங்கின மீன்கள்.
எப்படி இருக்கிறது இயற்கையின் பரிசு.

சேயோன் செய்த மாயை:

திருவிடைக்கழி முருகனைப் பாடும் சேந்தனார் தாயாகவும்
தலைவியாகவும் இருந்து பாடுங் கூற்றுக்கள் அந்தாதியாக அமைந்
துள்ளன.

சாயலும் நாணுமவர் கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையுந் தந்து.

-குறள் 119-3

என்றொருத்தி புலம்புவாள். இந்தத் தலைவியும் செவ்வேளாம் இளங்
குமரன் மால் தந்து சங்கம் வெளவினான் - என்று குறை கூறுகிறாள்''.

தாய் - தன் மகள் நிலைகண்டு வேதனையும் வெட்கமும்
கொண்டாள். இவள் இன்னும் சிறுமியாகவே இருக்கிறாளே! என்ன
செய்வது!

வேல் பிடித்த அவ்வீரனை - கோனமர் கூத்தனின் குலவிளங்
களிறாக - மாமயிலூரும் சுப்பிரமணியனாக - கங்கைதன் சிறுவனாக -
சபாபதி பின்னிளங்கிளையாகக் கண்டாளே தவிர குவளை மாமலர்க்
கண் நங்கை தெய்வயானைக்கும் - குறவள்ளிக்கும் காந்தனெனக்
கருதினாளில்லையே! அம் முருகவேளெனும் முளையிளங்களிறு என்
மொய் குழற் சிறுமிக்கு அருளுங்கொல்! என ஐயவினா எழுப்புகிறாள்.
இவள் இடருற இன்னொரு காரணமும் உண்டு. மோகத்தால் மதியிழப்
பதற்குமுன் காதலனின் தன்மையை நன்கு தெளிதல் வேண்டுமன்றோ!
அன்புகொண்ட பிறகு ஆராய்ந்து என்ன பயன்.

தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.

-குறள் 119-3

என்பது இவளுக்குத் தெரியாது போலும் - என்று நையும் தாயின்

இதயம் இங்கே பேசுகிறது.

பரிந்த செஞ்சுடரோ பரிதியோ மின்னோ
பவளத்தின் குழவியோ பசும்பொன்
சொரிந்த சிந்துரமோ தாமணித் திரளோ
சுந்தரத் தரசிது வென்னத்
தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியிற்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வரிந்த வெஞ்சிலைக்கை மைந்தனை யஞ்சொல்
மையல் கொண்டு ஐயுறும் வகையே. (தி.9 ப.7 பா.7)

தீவண்ணனின் திருமகன் என்பதற்கேற்ப சுடரும், பரிதியும், மின்னலும், பவளமும், செந்துரமும் உவமை காட்டப் படுகின்றன. இக்கருத்து 'தாமரை புரையுங் காமர் சேவடியும் பவளத்தன்ன மேனியும், திகழொளி குன்றி யேய்க்கும் உடுக்கையும், குன்றின் நெஞ்சுபக எறிந்த அஞ்சுடர் வேலுங் கொண்ட சேவலங் கொடியோனாகக் குறுந்தொகை காட்டும் ஒவியத்தை நினைவூட்டுகிறது.

தொண்டர்களைப் போற்றும் தொன்மை நெறி:

கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்பரென்று வரும் அடியார்களை அமரருலகம் ஆளச் செய்தாய் (பா.186) அல்லியம் பழனத் தாமார் நாவுக் கரசைச் செல்ல நெறி வகுத்த சேவகன் (பா.187) எம்பந்த வல்வினை நோய் தீர்த்திட் டெமையாளும் சம்பந்தன் (பா.188) களையாவுடலோடு சேரமானாரூரன், விளையா மதமாறா வெள்ளாணைமேல் கொள்ள உதவினாய் (பா.189). சிலந்தியை அரசாள்க என்று அருள் செய்தவனே (பா.228) உலந்த மார்க்கண்டேயருக்காகக் காலனை யுயிர்செக உதைத்தவனே (பா.228) என்றெல்லாம் அடியார்களைப் போற்றும் திறத்தைத் திருவிசைப்பாவில் காண்கிறோம்.

பக்தியமுதை இலக்கியச் சுவையோடு தரும் அரிய திருமுறை இது என்பதில் என்ன ஐயமுண்டு? தொட்ட தொட்ட இடமெல்லாம் இனிக்கும் தேனுற்றாகத் திகழ்கிறது ஒன்பதாம் திருமுறை. இது சிந்திக்க இனியது, வந்திக்க நல்வழி காட்டுவது. ஆகவே இதனைப் புந்திக்குள் வைத்துப் போற்றுவதில் நாம் முந்திக் கொள்வோம்.

வாழ்க திருமுறைகள்!

வளர்க திருமுறைத் தொண்டு!!

உ

ஒன்பதாம் திருமுறை

தல அட்டவணை

தலமும் பதிகமும் வரலாறும்

தொடர் எண்	தலமும் பதிகத் தொடக்கமும்	பதிக எண்	தல எண்	பக்க எண்
1.	ஆரூர் கைக்குவான்	18	1	72
2.	ஆவடுதுறை பொய்யாத வேதியர்	6	2	79
3.	இடைக்கழி மாலுலா மனந்தந்து	7	3	92
4.	இராசராசேச்சரம் உலகெலாம்	16	4	93
5.	இடைமருதூர் வெய்யசெஞ்சோதி	17	5	131
6.	கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம் அன்னமாய் விசும்பு	13	6	136
7.	களந்தை ஆதித்தேச்சரம் கலைகடம் பொருளும்	9	7	140
8.	கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம் தளிரொளி மணிப்பூம்	10	18	142

தொடர் எண்	தலமும் பதிகத் தொடக்கமும்	பதிக எண்	தல எண்	பக்க எண்
9.	கோயில் ஒளிவளர்விளக்கே உயர்கொடியாடை உறவாகிய யோகமும் இணங்கிலாவீசன் கணம்விரிகுடுமி முத்துவயிரமணி மின்னார் உருவம் துச்சான செய்திடினும் மையல் மாதொரு கூறன் பவளமால் வரையை அல்லாய்ப் பகலாய் கோலமலர் நெடுங்கண் வாரணி நறுமலர் வானவர்கள் வேண்ட சேலுலாம் வயல் மன்னுக தில்லை (திருப்பல்லாண்டு)	1 2 3 4 8 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29	19	143
10.	சாட்டியக்குடி பெரியவாகருணை	15	10	165
11.	திரைலோக்கிய சுந்தரம் நீரோங்கிவளர் கமலம்	12	11	165
12.	பூவணம் திருவருள் புரிந்தாள்	14	12	168
13.	முகத்தலை புவனநாயகனே	11	13	169
14.	வீழிமிழலை ஏகநாயகனை	6	14	170

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாம் திருமுறையில் உள்ள

தலங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பு

கல்வெட்டாராய்ச்சிக்கலைஞர்,
வித்துவான். திரு. வை. சுந்தரேச வாண்டையார்

1. திருஆரூர்

மயிலாடுதுறை - திருத்துறைப்பூண்டி, தஞ்சாவூர் - திருத்துறைப்பூண்டி தொடர்வண்டிப் பாதையில் உள்ள தொடர்வண்டி நிலையம். மயிலாடுதுறை, தஞ்சை, காரைக்கால் முதலிய பல நகரங்களிலுமிருந்து பேருந்துகள் உள்ளன. இது சோழநாட்டுக் காவிரித் தென்கரைத் தலங்களுள் எண்பத்தேழாவது தலம் ஆகும்.

இவ்வூர் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. இச்செய்தியை "திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்டநாளே" (தி.6 ப.34 பா.1) என்னும் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரப் பகுதியால் அறியலாம்.

இவ்வூரில் பூங்கோயில், அரநெறி, பரவையுண்மண்டளி என்னும் மூன்று பாடல் பெற்ற கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் புற்றிடங்கொண்டார் (வன்மீகநாதர்) எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலே பூங்கோயில் எனப் பெயர்பெறும். இதுவே திருமூலட்டானம் எனவும் வழங்கப்பெறும். இதற்கு முப்பத்துநான்கு பதிகங்கள் இருக்கின்றன.

அரநெறி, நமிநந்தி அடிகள் நாயனார் தண்ணீரால் திருவிளக் கேற்றி வைத்து வழிபட்ட திருக்கோயிலாகும். இச்செய்தியைத் திருநாவுக்கரசு பெருந்தகையார் இவ்வூர்த் திருவிருத்தத்தில் "நம்பி நந்தி நீரால் திருவிளக்கிட்டமை நீணாடறியுமன்றே" (தி.4 ப.102 பா.2) எனச்சிறப் பித்துள்ளனர். இது, கோயில் திருவிசைப்பாப் பதிகம் பாடிய கண்டராதித்த சோழதேவரது மனைவியாராகிய செம்பியன்

மாதேவியாரால் கட்டப்பெற்ற சுற்றளியை உடையது. இதற்கு அப்பர் அருளிய பதிகங்கள் இரண்டு உள்ளன. இக்கோயில் இரண்டாம் பிராகாரத்தில் மேற்குமுகமாக இருக்கின்றது.

பரவையுள் மண்டளி, பரவைநாச்சியார் தமது மாளிகையின் ஒரு பகுதியில் மண்ணால் சிறுகோயில் கட்டி, அதில் இறைவனை எழுந்தருளுவித்து நாளும் வழிபட்ட கோயிலாகும். இது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது. இது தெற்குக் கோபுரத்திற்கு அண்மையில் இருக்கின்றது. (ஒருகாலத்து வருணன் இந்நகர்மீது அனுப்பிய கடலை உண்டமைபற்றி இத்தலத்துக்குப் பரவையுண் மண்டளி என்னும் பெயரெய்தியது என்றும் கூறுவர்).

ஆக, இத்தலத்திற்கு முப்பத்தேழுபதிகங்களும், வேறு திருமுறைகளில் பல பாடல்களும் இருக்கின்றன. இத்தலத்தின் தேரும், திருவிழாவும், திருக்கோயிலும், திருக்குளமும் இவ்வூர்த் தேவாரங்களில் வைத்துப் பாடப்பெற்றுள்ளன. திருக்குளமும் திருக்கோயிலும், செங்கழுநீர் ஓடையும் தனித்தனி ஐந்துவேலிகள் பரப்புடையன. பிறக்க முத்திதருவது, தியாகேசர் எழுந்தருளிய ஏழுவிடங்கத் தலங்களுள் முதன்மைபெற்றது. பஞ்ச பூதத் தலங்களில் பிருதிவித் தலமாயுள்ளது. திருமகளால் பூசிக்கப் பெற்றது.

இங்குள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்திலிருந்த அடியவர்களைக் கண்டுதான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருத்தொண்டத் தொகையை அருளினார். அவர் விருத்தாசலத்தில் மணிமுத்தாநதியில் இட்ட பொன்னை மிகப்பெரிய கமலாலயம் என்னும் திருக்குளத்திலிருந்து எடுத்துப் பரவையார்க்குக் கொடுத்த பழம்பதி இதுவேயாகும். அவர் பொருட்டுப் பரவை நாச்சியாரிடம் சிவபெருமான் இருமுறை நள்ளிரவில் தூது நடந்து சென்ற திருவீதியை உடையது. இச்செய்தியை “அடியேற்கு எளிவந்த தூதனை” என்னும் அவரது தேவாரப் பகுதி உறுதிப்படுத்தும். காஞ்சிபுரத்தில் ஒருகண் பெற்ற அவர் “மீளா அடிமை” என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி மற்றொரு கண்பார்வையும் பெற்றது, இத்தலத்தில்தான். நமிநந்தி அடிகள், செருத்துணை நாயனார், தண்டியடிகள் நாயனார், கழற்சிங்க நாயனார், விறன்மிண்ட நாயனார் இவர்கள் முத்திபெற்றதும் இப்பதியிலேதான். இத்தலம் சோழமன்னர்கள் முடிசூட்டிக்கொள்ளும் தலங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றாகும். ஒருகுலத்துக்கு ஒருமகன் உள்ளான் என்பதையும் ஒராது ஓரான்கன்றுக்காகத் தன் மகனது உயிரைப் போக்கிய மனுநீதிச் சோழன் ஆண்டதும் இப்பதியேதான். “திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்” என்று

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந் தருளியிருப்பதால் இப்பதியின் பெருமையை அளவிடுவார் யார்? இதை விரிப்பின் அகலும், தொகுப்பின் எஞ்சும். பெரியபுராணத்தி லுள்ள திருவாரூர்ச் சிறப்பு என்னும் பகுதி படித்து இன்புறுதற் குரியதாகும்.

திருவாதிரைத் திருவிழா: பழங்காலத்தில் இவ்விழா பெருஞ் சிறப்புடன் கொண்டாடப்பட்டுவந்தது. அவ்விழாவை அப்பர் சுவாமிகள் கண்டு களித்து, அதன் சிறப்பை "முத்து விதானம்" (தி.4 ப.21 பா.1) என்று தொடங்கும் ஒரு தனித் திருப்பதிகத்தினால் ஞானசம்பந்தப் பெருந் தகையார்க்குக் கூறியருளியிருக்கிறார்கள்.

பங்குனி உத்திரத் திருவிழா: இது மாசிமாதம் அத்த நட்சத்திரத்தில் கொடியேறி, பங்குனி உத்திர நட்சத்திரத்தில் தீர்த்தம் நடைபெறும், திருவிழாவாகும். இவ்விழா நினைவிற்கு வரவே ஒற்றியூரிலிருந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குளுறவையும் மறந்து, திருவாரூர்க்குப் புறப்பட்டார் என்று பெரியபுராணம் செப்புகின்றது. அதனால் இவ்விருவிழாக்களும் பழங்காலமுதல் நடந்துவரும் சிறப் புடையன வாதலை நன்கறியலாம்.

பூங்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் திருப் பெயர்கள் வன்மீகநாதர், புற்றிடங்கொண்டார், திருமூலட்டான நாதர். இறைவியாரின் திருப்பெயர் அல்லியம்பூங்கோதை அம்மை. யோக நிலையில் தனிக்கோயிலில் கமலாம்பிகையாக எழுந்தருளி யுள்ளார்.

இக்கோயிலில் விளங்கும் கட்டளைகளுள், இராஜன் கட்டளை தருமை ஆதீன அருளாட்சியில் உள்ளது.

இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் தியாகராசர் முதலில் திருமாலால் திருப்பாற்கடலில் வழிபடப்பெற்றவர். பிறகு அவரால் இந்திரனுக்கும், பிறகு இந்திரனால் முசுருந்த சக்கரவர்த்திக்கும் அளிக்கப்பெற்று, அந்த முசுருந்த சக்கரவர்த்தியால் இவ்வூரில் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்றவர். மார்கழித் திருவாதிரையும் பங்குனி உத்திரமும் இவரை வழிபடற்குரிய சிறந்த நாள்கள் என்று அறிஞர்கள் உரைத்துள்ளனர். இவர் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் தேவசபை என்றும், இவருக்குத் தென்றல்காற்றுவரும் கல்சன்னல் திருச்சாலகம் என்றும், இவருக்குரிய கொடி தியாகக்கொடி என்றும், இவருடைய தேருக்கு ஆழித்தேர் என்றும், இவரை எழுந்தருளப்பண்ணும் பிள்ளைத் தண்டுகள் திருவாடுதண்டு, மாணிக்கத்தண்டு என்றும்

பெயர் பெற்றுள்ளன. இவர் சந்நிதியில் நந்திதேவர் நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ளார். இத்தலத்து வழிபாட்டுக் காலங்களுள் திருவந்திக்காப்பு மிக்க விசேடமுடையது. இவருடைய நடனம் அஜபாநடனம், புயங்க நடனம் எனப் பாராட்டப்படும். ஸ்ரீ கமலை ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் தருமை ஆதீனத்தை நிறுவிய ஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தருக்கு உபதேசம் செய்த அருள்மிகு சித்தீச்சரம் திருக்கோயில், ஆலயத்தின் வடபால் உள்ளது.

தலவிநாயகர் வாதாபிவிநாயகர்.

1. திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை:- இது அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் இயற்றப்பெற்றது. பதினோராந் திருமுறையில் உள்ள நூல்களுள் ஒன்றாய் விளங்கும் சிறப்புடையது.

2. கமலாலயச் சிறப்பு:- இது சிதம்பரம் மறைஞான சம்பந்தரால் இயற்றப்பெற்றது.

3. திருவாரூர்ப் புராணம்:- நிரம்ப அழகியதேசிகருடைய மாணாக்கராகிய அளகைச் சம்பந்தர் என்பவரால் செய்யப்பெற்றது.

4. திருவாரூர் உலா:- அந்தக்கவி வீரராகவ முதலியாரால் இயற்றப்பெற்றது.

5. தியாகராச லீலை:- திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. இது முற்றுப்பெறாத நிலையில் உள்ளது.

6. திருவாரூர் நான்மணிமாலை:- இதை அருளியவர் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

7. தியாகராசப் பள்ளு:- இதை ஆக்கியோர் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் விளங்கியிருந்த கமலைஞானப்பிரகாசர் ஆவர்.

8. திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை:- இலக்கண விளக்கம் இயற்றிய திருவாரூர் வைத்தியநாததேசிகரால் ஆக்கப்பெற்றது.

9. திருவாரூர் ஒரு துறைக்கோவை:- இது வெறிவிலக்கு என்னும் ஒரு துறையை வைத்துக்கொண்டு நானூறு பாடல்களால் ஆக்கப்பெற்றதொரு நூல். இதன் ஆசிரியர் கீழ்வேளூர்க் குருசாமி

தேசிகர் என்பர்.

10. திருவாரூர்க் கோவை:- இது எல்லப் நயினார் என்னும் புலவரால் பாடப்பெற்ற சொற்கவை பொருட்கவை நிரம்பிய நூல்.

11. கமலாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்:- தருமை ஆதீனத்து அடியார் கூட்டங்களில் ஒருவராய் விளங்கியிருந்த சிதம்பர முனிவரால் இயற்றப்பெற்றது.

இவைகளன்றித் திருவாரூர் மாலை, கமலாம்பிகை மாலை, முதலான நூல்களும், காளமேகப்புலவர் முதலானோரின் தனிப் பாடல்களும் இருக்கின்றன.

கமலாலயத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் மாற்றுகரைத் திள்ளையாரின் திருக்கோயில் இருக்கின்றது.

“திருவாரூர்த் தேரழகு” என்னும் உலக வழக்கு இவ்வூர்த் தேரின் சிறப்பைத் தெரிவிப்பதாகும். தலப்பெருமையை விளக்கும் புராணப்பாடல் ஒன்று பின் வருமாறு:-

திருமகள் தவஞ்செய் செல்வத் திருவாரூர் பணிவ னென்னா
ஒருவனே ழடிந டந்து மீண்டின் ஒப்பில் காசி
விரிபுநற் கங்கை யாடி மீண்டவ னாவனென்றால்
இருடிகாள் ஆரூர் மேன்மை பிரமற்கு மியம்ப வற்றோ.

-திருவாரூர்ப் புராணம், தலமகிமைச்சுருக்கம்.

கல்வெட்டு:

இத்திருக்கோயிலில், பிற்காலச் சோழ மன்னர்களுள், முதலாம் பராந்தகன், முதலாம் இராஜராஜன், முதலாம் இராஜேந்திரன் (அ) கங்கைகொண்ட சோழன், முதலாம் இராஜாதிராஜன் முதலாம் குலோத்துங்கன், விக்ரமசோழன், இரண்டாம் இராஜாதிராஜன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராஜராஜன், மூன்றாம் இராஜேந்திரன், இவர்கள் காலங்களிலும், பிற்காலப் பாண்டியர்களுள் மாறவர்மன் குலசேகரதேவன், மாறவர்மன் ஸ்ரீவல்லபன் இவர்கள் காலங்களிலும், விஜயநகர வேந்தர்களுள் கேசவப்பநாயக்கர் மகனார். அச்சுதப்பநாயக்கர் முதலானோர் காலங்களிலும் பொறிக்கப் பெற்ற அறுபத்தைந்து கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

இக்கல்வெட்டுக்களுள் வன்மீகநாதரின் பெயர் புற்றிடங் கொண்டார் என்றும், தியாகராசரின் பெயர் வீதிவிடங்கர், திருவாரூர் உடையார் வீதிவிடங்க மாதேவர் எனவும், அம்மையார் திருக்காமக் கோட்டமுடைய நாச்சியார் என்றும், அரநெறிக்கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கும் இறைவர், திரு அரநெறி உடையார் என்றும், பரவையுண் மண்டளியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர் திருமண்டளியுடைய மகாதேவர் என்றும் குறிக்கப்பட்டனர்.

அரநெறிக்கோயில்: இக்கோயிலைக் கற்றளியால் கட்டியவர், கோயில் திருவிசைப்பா (பதிகம்) பாடிய கண்டராதித்த சோழதேவரது மனைவியாராகிய செம்பியன் மாதேவியார் ஆவர். இத்திருக்கோயில் அரநெறி உடையார்க்குத் திருநொந்தா விளக்கு இரண்டினுக்குக் குரு காலன் திருமூலட்டானத் தொண்டர் மேன்மங்கலத்தில் மூன்றுவேலி நிலத்தை முதல் இராஜராஜ தேவரின் ஆட்சியாண்டு இருபது, நாள் இருநூற்று ஏழில் கொடுத்துள்ளார். முதலாம் இராஜாதிராஜரின் இருபத்தேழாம் ஆண்டில் அரநெறி உடையார்க்கு அணுக்கியார் பரவை நங்கையார் தீபங்குடி மேல்மங்கலம் கிராமத்தில் வழி பாட்டிற்காக நிலம் கொடுத்திருந்தனர்.

ஏனைய கோயில் கல்வெட்டுக்களில் கண்ட செய்திகள்:-

கோனேரின்மைகொண்டான் திருவாரூர் மூலத்தான முடையார்க்குத் திருப்போனகத்திற்கும் தான் பிறந்த நாளில் விழா எடுப்பதற்கும் நிலம் விட்டிருந்தான். கங்கைகொண்ட சோழனது மகனாகிய முதலாம் இராஜாதிராஜன் காலத்தில் பூண்டிக்கூத்தன் செம்பியன் மூவேந்தவேளான், வீதிவிடங்க தேவர்க்கு அணிகலன்கள் அளித்திருந்தான். அவன்மீது நான்கு பாடல்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. வீதிவிடங்கப் பெருமானின் கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம் இவைகளைப் பொன்வேயுமாறு, கங்கைகொண்ட சோழனது இரண்டாவது மகனாகிய விஜயராஜேந்திரன், வேளாக்கூத்தனாகிய செம்பியன் மூவேந்த வேளானுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தனன். தன்மகன் வீரசோழ அணுக்கன்மீது வீர அணுக்கவிஜயம் என்னும் நூலை எழுதிய பூங்கோயில் நம்பிக்கு, இவ்வேந்தன் நிலம் அளித்திருந்தான். இவ்வேந்தன் காலத்தில் உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு அம்பர் நாட்டுப் புறக்குடி உடையான் சுற்றி ஆதித்தனான சோழ விச்சாதர விழுப்பரையன் இசைபாடுவோர்க்கும், கோயிலுக்கு எண்ணெய்க்கும் ஆகப் பொன் கொடுத்திருந்தான்.

குலோத்துங்கன் கல்வெட்டு ஊர்ச்சபையார் தேவாசிரயன் மண்டபத்தில் கூடிக் கோயில் காரியங்களைக் கவனித்துவந்ததைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனுடைய கல்வெட்டு, புதுநீர்வரு வழியிலுள்ள விநாயகர் ஆலயத்தைத் திருப்பணி செய்வித்து, நாள் வழிபாட்டிற்கு நிலம் அளித்திருந்த செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. மூன்றாம் இராஜேந்திரன் திருக்கோயிலுக்கு முன்புள்ள திருமாளிகை விநாயகப் பிள்ளையார் கோயிலை எடுப்பித்தான். இங்ஙனம் சோழ மன்னர்களே யன்றிப் பிற்காலப் பாண்டியர்கள் முதலானோர்களும் நிலம் முதலியவற்றை உதவியுள்ளனர்.

இசைஞானியார்:- சிவநெறிக்குரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் அரும்பெறல் தாயார் இசைஞானியார் என்பதையும், அவ்வம்மையார் கௌதம கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஞான சிவாசாரியாருடைய மகளார் என்பதையும் அவர் திருவாரூர்ப் பதியினர் என்பதையும் ஒரு கல்வெட்டு உணர்த்துகிறது.

இச்செய்தி சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் இசைஞானியார் புராணத்தில் காணப் பெறாததாகும்.

மனுநீதிச்சோழன்:- விக்கிரம சோழதேவரின் ஐந்தாம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டு பெரியபுராணத்தில் கூறப் பெற்றுள்ள மனுநீதிச்சோழனின் செயலை உறுதிப் படுத்துவதோடு, அம்மனுநீதிச் சோழனின் மந்திரியாயிருந்தவன் உபயகுலாமலன் என்பதையும், அவன் சோழமண்டலத்தில் இங்கணாட்டுப் பாலையூரினன் என்பதையும் அம்மந்திரியின் வழியில்வந்த பாலையூர் உடையான் சந்திரசேகரனாதி வீதி விடங்கனான குலோத்துங்கசோழ மாபலிவாணராயன் என்பவன் விக்கிரமசோழன் காலத்தவன் என்பதையும், அவன் வேண்டுகோளின்படி, அவன் வம்சாதியாக வருகிற மாளிகை மனையில், நாள்தோறும் அடியார்க்கு அமுது இடப் பெற வேண்டுமென்று மந்திரியாகிய குலோத்துங்க சோழ மாவலிவாணராயன் அரசனிடம் விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, அரசனும் (விக்கிரம சோழனும்) அதற்கு இசைந்தருளியதை உணர்த்துவதாகும்.

நம் ஏவலால் பூலோக ராஜ்யம் செய்கிற சூரியபுத்திரன் மனு, தன் புத்திரன் ஏறிவருகிற தேரில் பசுவின்கன்றகப்பட்டு, வருத்தமுற, அதன் மாதாவான சுரபி கண்டு துக்கித்து மனுவின் வாசலின் மணியை எறிய, அதுகேட்டு மனு தன் மந்திரி இங்கணாட்டுப் பாலையூருடை யான்

உபயகுலாமலனைப் பார்த்து நீசென்று இதனை அறிந்து.... வாயிற்புறத்து ஒரு பசு மணி எறியாநின்றது என்று சொல்ல அதுகேட்டு மறு புறப்பட்டுப் பசுவையும் பட்டுக்கிடந்த.....படி வினவித் தன் புத்திரன் பிரியவிருத்தனைத் தேரிலே ஊர்ந்து குறுக்கவென்று உபய குலாமலனுக்குச் சொல்ல அவன் சந்தாயத்தோடும் புறப்பட்டுத் தன் செவிகளைத் தரையிலே குடைந்துகொண்டு துக்கித்தானாய், மறுதானே புறப்பட்டுத் தன் புத்திரனைத் தானே தேரிலே ஊர்ந்து குறுக்க, அப்போதே நாம் அவனை அங்குகிரகித்து, கன்றுக்கும் மந்திரிக்கும், மறு புத்திரனுக்கும் ஜீவன்கொடுக்க, அதுகண்டு மறு சந்தோஷித்துக் கன்றினை எடுத்துக்கொண்டு பசவுக்குக் காட்டி, குடு..... அபிஷேகம் பண்ணி'' எனத் தொடர்கின்றது.

திருவாரூரைத் தன்னகத்துக் கொண்டுள்ள நாடு:- முதல் இராஜராஜன் காலத்தில் இவ்வூர் கூடித்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுத் திருவாரூர்க் கூற்றத்துத் திருவாரூர் எனவும், முதலாம் இராஜாதிராஜன் காலத்தில், அதிராஜேந்திர வளநாட்டுத் திருவாரூர்க் கூற்றத்துத் திருவாரூர் எனவும், முதற் குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் செயமாணிக்க வளநாட்டுத் திருவாரூர்க் கூற்றத்துத் திருவாரூர் எனவும் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

வீதிகளுக்குப் பெயர்கள்:- ¹இவ்வூர் வீதிகளுக்கு ஆன்றோர் களால் இடப்பெற்றிருந்த பெயர்கள் கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

அவைகளாவன:- திருவடிப்போது நாரிய திருவீதி, ராஜராஜன் திருவீதி, குலோத்துங்கன் திருவீதி என்பனவாகும்.

2. திருஆவடுதுறை

திருக்கயிலாயத்தில் இறைவி இறைவனோடு சொக்கட்டான் ஆடிக்களித்தமையால் பசு வடிவம் எய்தினர். அவர் அப் பசு வடிவத் தோடு இங்கு வந்து வழிபட்டு அவ் வடிவம் நீங்கப்பெற்றனர் என்னும் காரணம் பற்றி இப்பெயர் பெற்றது என்பர்.

¹ See the South Indian Inscriptions Volume IV, No. 397, page 119. See also the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the year 1890, No. 73-74; year 1894 No. 164; year 1901 No. 269; year 1904 No. 533-579; year 1918 No. 553; year 1919 No. 669-681.

இது நரசிங்கன்பேட்டை தொடர்வண்டி நிலையத்திற்குத் தென் கிழக்கே 1.5 கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது. இது காவிரித் தென்கரைத் தலங்களுள் முப்பத்தாறாவது தலம். இத்தலம் மயிலாடுதுறை - கும்பகோணம் பேருந்து வழியில் திருவாலங்காட்டை அடுத்துள்ளது.

பிள்ளையார்: 1. துணைவந்தபிள்ளையார். 2. அழகிய பிள்ளையார். இறைவரின் திருப்பெயர் மாசிலாமணியீசரர். இவரே கர்ப்பஇல்லில் எழுந்தருளியிருப்பவர். அணைத்தெழுந்தநாயகர்; இவர் உமாதேவியை அணைத்தெழுந்த கோலமாக இருப்பவர். திருவிழாவின் முடிவில் கோமுத்தி தீர்த்தத்தில் தீர்த்தம் கொடுத்தருளுபவர் இவரே. செம்பொன் தியாகர்: முசுருந்தச்சக்கரவர்த்திக்கு இறைவர் திருவாரூர்த் தியாகராசராகக் காட்சி காட்டியருளியமையால் இவருக்கு இங்கே தனிச் சந்நிதி இருக்கிறது. இவர் வீரசிங்காதனம் உடையவர். இவரது நடனம் சுந்தர நடனம். திருவிழாக்காலத்தில் திருத்தேரில் எழுந்தருள்பவர் இவரேயாவர்.

இறைவியின் திருப்பெயர் ஒப்பிலாமுலையம்மை. இத்திருப்பெயர் சுந்தர மூர்த்திநாயனாரால் 'ஒப்பிலா முலையாள் ஒரு பாகா' என்று இவ்வூர்ப் பதிகத்தில் எடுத்து ஆளப்பெற்றுள்ளது. தீர்த்தங்கள் கோமுத்தி தீர்த்தம், பத்மதீர்த்தம், கைவல்லயதீர்த்தம் என்பன. இவை முறையே திருக்கோயிலுக்கு எதிரிலும், கொங்க ணேசுவரர் கோயிலின் பக்கத்திலும், திருக்காவிரியிலும் இருக்கின்றன.

மரம் அரசு. இது படர்ந்து விளங்குதலால் படர் அரசு என்றும் வழங்கப்பெறும். சபை போதி அம்பலம். தேவர்களும் முனிவர்களும் செய்த வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி இவ் வரசமரத்தின் நிழலில் அமர்ந்த அம்பலத்தில் இறைவர் தாண்டவம் புரிந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது. (போதி - அரசமரம்.) நந்தி தருமநந்திதேவர். தலத்திற்கு வழங்கும் வேறுபெயர்கள்: - கோமுத்தி, கோகழி, நவகோடிசித்தபுரம் முதலியன.

முசுருந்தமன்னனுக்கு மகப்பேறு அளித்தது; தரும தேவதையை இடபவாகனமாகக் கொண்டதன்றிச் சந்நிதியில் அரசமரத்தின் நிழலில் கோயில்கொண்டு இருக்கும்படி அருளியது; திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்குப் பொற்கிழியளித்தது; திருமலநாயனாரைத் தடுத்தாட்கொண்டு ஆகமசாரமாகிய திருமந்திரத்தை வெளிப்படுத்தத் திருவருள் புரிந்தது; போகர் முதலிய சித்தர்களுக்கு அட்டமாசித்தியை அருளியது முதலியவை இப்பதியில் இறைவர் நிகழ்த்தியருளிய

விசேடங்களாகும். இவைகளுள் ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகையார்க்கு இறைவர் ஆயிரம் பொன் அளித்தருளியதை ஆண்ட அரசர் (திருநாவுக்கரசர்) இவ்ஊர்ப் பதிகத்தில் “கழுமலவூரார்க்கு அம்பொன் ஆயிரம் கொடுப்பர் போலும் ஆவடுதுறையனாரே” எனக் கூறியிருப்பது அறிதற்குரியதாகும். மூவர்களுடைய திருப்பதிகங்கள் எட்டையும், திருமூலர் திருமந்திரம் மூவாயிரம் பாடல்களையும், சேந்தனார் திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஒன்றையும் பெற்ற பெருமையுடைய பதி இது.

திருக்கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞானதேசிகராய் எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீலக்ஷ்மி நமச்சிவாய மூர்த்திகளால் நிறுவப்பெற்றதும், சைவ சித்தாந்தத்திற்கும் தமிழுக்கும் நல்ல ஆக்கத்தை அளித்து வருவதும் ஆகிய பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த திருமடாலயம் ஒன்று திகழும் பதி இது.

இவ்வூர்த் திருக்கோயிலில் பிற்காலச் சோழமன்னர்களுள், முதலாம் பராந்தகன் முதலாம் இராஜராஜன், முதலாம் இராஜேந்திரன், இவனது மகனாகிய விஜயராஜேந்திரன், முதற்குலோத்துங்கன், விக்கிரமசோழன், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜராஜதேவன் முதலானோர் காலத்தவையும், பாண்டியர்களுள் மாறவர்மன் விக்கிரம பாண்டியன் காலத்ததுமான கல்வெட்டுக்கள் உள.

திருக்கோயில் கட்டப்பெற்ற காலம்:

இத்திருக்கோயிலில் தில்லைச்சிற்ப்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்த முதற்பராந்தக சோழன் காலத்து ஒன்பது கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பெற்று இருக்கின்றன. இப்பராந்தகன் கி. பி. 907 முதல் கி. பி. 948 வரை சோழமண்டலத்தை ஆட்சி புரிந்தான். இம்மன்னன் தன் முப்பத்தெட்டாம் ஆட்சியாண்டில் (907 + 38 = கி. பி. 945) 500 கழஞ்சு பொன் கொடுத்துள்ளான். அப்பொன்னைக்கொண்டு இக்கோயில் குடப்படை பீடத்துக்குமேல் திருப்பணி செய்யப்பெற்றது. அத்திருப்பணி முடிவு பெற்று கும்பாபிடேகஞ் செய்யக் குறைந்தது இரண்டு ஆண்டுகளாவது சென்றிருக்கவேண்டும். பராந்தகன் ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் (கி. பி. 947) அதாவது, இன்றைக்கு 1040 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இக்கோயில் கற்றளியால் ஆக்கப் பெற்றதாகும்.¹

¹ See the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the years 1925 - 1926. Numbers 101 - 162, 59 - 72.

கற்றளியைக் கட்டியவர்:

பராந்தகன் காலத்தில் இக்கற்றளியைக் (கருங்கல்கோயிலை) கட்டியவர் கற்றளிப்பிச்சர் ஆவர். இவருடைய பிரதிமை கர்ப்ப இல்லின் தென்புறத்தே அதாவது தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதிக்குக் கீழ்ப்புறத்தில் கைகளை மார்பிற்கு நேரே குவித்துத் திருவாவடுதுறை உடையாரை வழிபடும் நிலையில் இருக்கின்றது. கற்றளிப் பிச்சன் என்று அவரது பெயர் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பிச்சன் என்றால் அன்புடையவன் என்று பொருள் "நின்கோயில் வாயிலில் பெரிய பிச்சனாக்கினாய்" என்பது திருவாசகம்.

இக்கற்றளிப்பிச்சர் பிரதிமைக்குக் கிழக்குப் புறத்தே கைகளைத் தலைமேல் குவித்து வழிபடும் பிரதிமை ஒன்று இருக்கின்றது. இவர் கற்றளிப்பிச்சனார்இளவல் திருநாவுக்கரைய தொண்டராவர்.

கற்றளிப்பிச்சனார்

இக்கோயிலைக் கட்டினார் என்பதற்கு ஆதாரம்:

"ஸ்வஸ்திபூர் மதுரைகொண்ட கோப்பரகேஸரி வன்மற்கு யாண்டு இருபத்தைந்தாவது தென்கரைத் திருவழுந்தூர் நாட்டு பிர்ம தேயம் சிற்றானைச்சூர்ஸபையோம். இவ்வூர் கவிசங்கரன் மாறனிடத்திரைமூர் நாட்டு பிர்மதேயம் சாத்தனூர் திருவாவடுதுறை கற்றளி எடுத்தபித்தன் மஹாதேவர்க்கு உவச்சப்புறமாக விலை கொண்ட நிலம் பதினொருமாச் செய்யும்" என்னும் கல்வெட்டுப்பகுதி விளக்குகின்றது. (இக்கல்வெட்டு அகத்தியர் பிரதிமைக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. உவச்சர் என்பார் சங்கு, காளம், இவைகளை ஊதுபவர். புறம் = நிவந்தம். உவச்சப்புறம் - என்பது சங்கு, காளம் இவைகளை ஊதுபவர்களுக்கு நிவந்தமாக அளிக்கப்பெற்றது எனப்பொருள்படும்.)

கோயிலின் சிற்சில பகுதிகளைச் செய்வித்தவர்:

அர்த்த மண்டபத்தின் வடபால், துர்க்காதேவிக்குக் கீழ்மண்டபப் பக்கத்தில் திருவாவடுதுறை உடையாரைத் தொழுவாராக ஒரு ஆடவரின் பிரதிமையும் அவருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு அம்மையாரின் பிரதிமையும் இருக்கின்றன. அவர்கள் இக்கோயிலில் ஒருபடை செய்வித்தவர் ஆவர். அப்பிரதிமைகளுக்கு அருகில் "இக்கோயிலில் ஒருபடை செய்விச்ச இநின்றான் வாமபூசலுடையான் எழுவன் சத்திரசேகரன் இவன் பின்பே நின்றான் பெரிய வேளத்து

வானல்லடிகள் நக்கன்'' என்று தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அர்த்த மண்டபத்தின் தென்பாகத்தில் பிள்ளையார் திருமேனிக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் ''கல்கட்டுவித்தார் பல்லவமகாதேவியார் சிவகாமு'' என்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இவ்வம்மையாரும் இப்பகுதியைக் கட்டுவதற்கு உதவி செய்தவர் ஆவர். கர்ப்ப இல்லின் தென்புறத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி திருமேனிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் கைகளைத் தலைமேல் குவித்து வணங்கும் ஒரு பிரதிமை இருக்கிறது. அதன்கீழ் ''பூரீ திருவாவடுதுறை உடையார் அடியான் அம்பலவன் திருவிசலூரான் திருநாவுக்கரையன்'' என்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவனும் இத்திருப்பணிக்கு உதவி செய்தவன் ஆவன். இத்தட்சிணாமூர்த்திக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் பிரதிமை மிறைக்கூற்றத்து வீரமங்குடி உடையானது ஆகும். அர்த்த மண்டபத்தின் கிழக்குப்புறச் சுவரில் வாசலுக்கு வடபால், மார்பில் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு இறைவனை வழிபடும் நிலையில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் பிரதிமை திருநறையூர் நாட்டுச்சிற்றாடியான் தாமன் அம்பலவனான நமசிவாய னுடையதாகும்.

இறைவரின் திருப்பெயர்:

இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளும் இறைவர், திருவாவடுதுறைத் தேவர், திருவாவடுதுறை ஆழ்வார், திருவாவடுதுறை உடையார், திருவாவடுதுறைப்பெருமான் அடிகள் என்னும் திருப்பெயர்களால் இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில் கூறப்பெற்றுள்ளனர். மிகப் பிற்காலத்துக் கல்வெட்டு ஒன்று இறைவர் திருப்பெயரைக் கோழுத்தீஸ்வரர் என்று குறிப்பிடுகிறது.

இறைவியாரின் திருப்பெயர்:

மிகப் பிற்காலத்துக் கல்வெட்டு இறைவியாரின் திருப்பெயரை அதுல குச நாயகி எனக் கூறுகின்றது.

இத்திருக்கோயிலில் மிகப் பழங்காலத்தில் எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்ற திருமேனிகளும் பிரதிமைகளும்:

சிறற்பலத்திருமேனி முதல் ஆடி அருளும் உடையாரும், ஆட்டத்திற்கு வாசிக்கும் பூதமமைத்த பீடமும் பிரபையும் (திருவாசி) உட்பட முழ உயரத்து ஒருவர். இவர் நம்பிராட்டியார் பீடமும் பிரபையுமுள்பட இருந்த ஒருமுழமும் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர்:

சந்திரசேகர தேவர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட இருமுழ உயரத்து ஒருவர். இவர் நம்பிராட்டியார் பத்மத்தோடும் ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர்; திரிபுவன சுந்தரர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட மும்முழ உயரத்து ஒருவர். கணபதியார் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர்; சந்திரசேகர தேவர் பீடமும் பிரபையும் ஒருசாணும் ஒருவிரல் உயரத்து ஒருவர்; சேஷத்திர பால தேவர் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒரு முழ உயரத்து ஒருவர். மேற்படி தேவர் பீடம் உட்பட ஒருசாணே நால்விரல் உயரத்து ஒருவர். இடபவாகன தேவரும் பிராட்டியாரும், இடபமும் பீடமும் பிரபையுமுட்பட மும்முழ உயரத்து ஒருவர். பிச்சதேவர் மானும் பூதமும் பீடமும் பிரபையும் உட்பட இருமுழ மூவிரல் உயரத்து ஒருவர். அர்த்த நாரி தேவர் பத்மத்தொடு ஒரு முழம் ஒட்டை உயரத்து ஒருவர். தட்சிணாமூர்த்தி ஒரு முழ உயரத்து ஒருவர். பள்ளிக்கட்டில் நம்பிராட்டியார் பீடமுட்பட இருமுழ உயரத்து ஒருவர். அஸ்திரதேவர் நடுவுமாகத் தண்டொடும் ஒருவர். இடபதேவர் பீடமுட்படத் திருக்காம்பு அளவும் ஈரொட்டை உயரத்து ஒருவர். சண்டேசுவர தேவர் பீடமுட்பட இருந்த ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர். திருநாவுக்கரைய தேவர் ஒருமுழமும் நான்கு விரல் உயரத்து ஒருவர். சிவஞானசம்பந்த அடிகள் பீடமும் பிரபையும் உட்பட ஒருமுழம் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர். நம்பி ஆரூரனார் பத்மத்தோடு ஒரு முழமும் ஆறுவிரல் உயரத்து ஒருவர். திருக்காளத்திப்பிச்சர் தம்மையாக வார்த்த ஒருமுழ உயரத்து ஒருவர்.

வெண்கலம், பித்தளை, செம்பு, தரா இவைகளினால் செய்யப் பெற்ற பாத்திரங்களும் குத்துவிளக்கு வகைகளும்:

வெண்கலம் முதல் உரு ஐம்பத்துமூன்றினால் வெள்ளிக் கோலால் நிறை ஆயிரத்து நானூற்று இருபத்து முப்பலவரை. பித்தளை முதல் உரு மாண்டினால் மேற்படி கோலால் நிறை நூற்றேழுபலம். செப்பு முதல் உரு எழுபதினால் மேற்படி கோலால் நிறை தொள்ளாயிரத்து இருபத்தைம்பலனே கஃசு. தராமுதலுரு நாற்பத்துநாலினால் மேற்படி கோலால் நிறை இரண்டாயிரத்து எண்ணூற்று நாற்பத்தைப் பலவரை. தராகுத்துவிளக்கு-கருவும் உட்பட விளக்கு முப்பது. இவ்வூர்க் கவுணியன் இந்நிலத்தானாக வார்த்த விளக்கு ஒன்று ஆக விளக்கு முப்பத்தொன்று.

அணிகலன்களும் பரிகலன்களும்:

உடையார் ஸ்ரீ இராஜேந்திர சோழதேவர் நம்பிராட்டியார்

திரைலோக்கியமாதேவியாரின் தாயாரான இராமன் அபிமான தொங்கியார், திருவாவடுதுறை உடையார்க்கு அமுது செய்தருள வெள்ளித் தளிகை ஒன்று குடிஞைக் கல்லால் எழுபதின் கழஞ்சு நிறை உள்ளதும், உடையார்க்குப் பொற்கொள்கை ஒன்று குடிஞைக் கல்லால் செம்பொன் நாநூற்று ஒருபத்து முக்கழஞ்சரை நிறையுள்ளதும் ஆகிய இவ்விரண்டையும் கொடுத்திருந்தனர். உடையார் இராஜாதிராஜ தேவர், பெரியவேளத்து அலோயன் அணுக்கி, மேற்படி வேளத்து மற்றொரு அம்மையார் இவர்கள் கொடுத்த பொன்னால் பொற்பூ இருபத்தேழு, செங்கழுநீர்ப்பூ முப்பத்தாறு, மாந்தளிர் ஒன்று, பிட்ச தேவர் கண்டக் காறை ஒன்று, பொற்கை ஈச்சோப்பி ஒன்று. இவைகள் செய்யப்பெற்று அணிவிக்கப்பெற்றுவந்தன.

திருவிழா:

இத் திருக்கோயிலில் புரட்டாசி மாதத்தில் ஏழு நாள்களில் திருவிழா நடைபெற்றுவந்தது. அக்காலம் மூலநட்சத்திரத்தன்று கொடியேறி பூரட்டாதி நட்சத்திரத்தன்று தீர்த்தமாடுவது வழக்கம். இச்செய்தி, 'திருமா எடுத்த நாள் மூல முதல் அடக்கடவ அரிசி அரிய சிவயோகிகளுக்கும் பத்தர்களுக்கும், மாகேசுவரர்களுக்கும் அரிசி தூணியும், பூராடத்தினன்று சிவயோகிகளுக்கு அடும் அரிசி தூணிப்பதக்கும், பன்மாகேசுவரர்க்கு அடும் அரிசி கலமும், உத்திராடத்தினன்று சிவயோகிகளுக்கு அரிசி கலமும் பன்மாகேசுவரர்க்கு அடும் அரிசி முக்கலமும் திருவோணத்தினன்று சிவயோகிகளுக்கு அடும் அரிசி இருகலமும், பன்மாகேசுவரர்க்கு அடும் அரிசி ஆறுகலமும், அவிட்டத்தினன்று சிவயோகிகளுக்கு அடும் அரிசி முக்கலமும், பன்மாகேசுவரர்க்கு அடும் அரிசி ஏழுகலமும், சதயத் தன்று சிவயோகிகளுக்கு அடும் அரிசி நாற்கலமும், பன்மாகேசுவரர்க்கு அடும் அரிசி எண்கலமும், தீர்த்தமாடும் பூரட்டாதி ஞான்று சிவயோகிகளுக்கு அடும் அரிசி ஐங்கலமும் பன்மாகேசுவரர்க்கு அடும் அரிசி பன்னிருகலமும் ஆக இவ் ஏழு நாளும் அடக்கடவ அரிசி ஐம்பத்திருகலமும்' என்னும் மிறைக்கூற்றத்து, வீரமாங்குடி உடையான் தாயங்காடன் என்பவன், மதுரை கொண்ட கோப்பரகேசரிவர்மரின் முப்பத்தாறாம் ஆண்டில் இவ் விழாவிற்கு வரும் சிவயோகிகளுக்கும், பன்மாகேசுவரர்களுக்கும் ஊட்டுட்டின் பொருட்டு சிறுபுலியூரிலும், சிற்றானைச்சூரிலும் நில நிவந்தம் அளித்துள்ள கல்வெட்டுப் பகுதியால் அறியக்கிடக்கின்றது.

இவ்விழா முடிவுநாளாகிய புரட்டாசிப் பூரட்டாதிநாளில் திருமூல நாயனாரது நாடகமும் ஆரியக்கூத்து ஏழு அங்கமும்

நடத்தப்பெற்று வந்தன. இச்செய்தி இக்கோயில் கார்ப்ப இல்லின் மேற்குப்புறச் சுவரில் உள்ள, முதலாம் இராஜராஜசோழதேவரது ஒன்பதாம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டினால் புலப்படுகின்றது.

மகாமண்டபத்தைக் கட்டியவன்:

இம் மகாமண்டபத்தைக் கட்டியவன் இளங்காரிகுடையான் சங்கரதேவன் ஆவன். இத் திருப்பணிக்குத் திருவெண்காடு உடையான் அனங்கனும் உதவி செய்துள்ளான். இவைகளை இம் மண்டபத்தின் உட்பக்கத்தில் இருக்கும் தூண் ஒன்றில் "ஸ்வதிபுரீ இத் திருமண்டபம் இளங்காரிகுடையான் சங்கர தேவன்" என்னும் கல்வெட்டாலும்; இம் மகாமண்டபத்தின் தென்பக்கமுள்ள ஒரு தூணின் போதியக்கட்டையில் உள்ள, "இக்கல் திருவெண்காடு உடையான் அனங்கன் திருப்பணி" என்னும் கல்வெட்டாலும் அறியலாம்.

திருமடங்கள்:

இவ்வூரில் முதற்குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் திருநீல விடங்கன் மடம், திருவீதி மடம், நாற்பத்தெண்ணாயிரவர் மடம் என்னும் பெயருள்ள திருமடங்கள் இருந்தன.

அறச்சாலைகள்:

இவ்வூரில் விக்किரமசோழன் காலத்தில் பெருந்திருவாட்டி அறச்சாலை, சங்கரதேவன் அறச்சாலை, முந்நாற்று அறுபத்து நால்வன் அறச்சாலை என்னும் அறச்சாலைகள் இருந்தன. இவற்றுள் பெருந்திருவாட்டி என்னும் அறச்சாலை, கங்கைகொண்டசோழபுரத்து கங்கை கொண்ட சோழன் திருக்கொற்றவாசலில் புறவாயில் சேனாபதியாக இருந்த இளங்காரிகுடையான் சங்கரன் அம்பலன்கோயில் கொண்டா னான அனந்தபாலன் என்பவனால் நிறுவப்பெற்றதாகும். சங்கர தேவன் அறச்சாலை திருவாவடுதுறை உடையார்கோயில் சிவலோக நாயகன் திருவாசலின் முன்பக்கத்தில் இருந்தது. மேற்குறித்த மடங் களிலும் அறச்சாலைகளிலும் திருவாவடுதுறை உடையார் திருநாளில் அடியார்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும், தபசிகளுக்கும், அநாதை களுக்கும் அமுது அளிக்கப்பெற்றுவந்தன. முந்நாற்று அறுபத்து நால்வன் அறச்சாலையில் மருத்துவ நூல் படிப்பவர்களுக்கும், இலக்கணம்

படிப்பவர்களுக்கும் அமுது அளிக்கப்பெற்றுவந்த செய்தி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவைகளன்றி முதலாம் இராஜேந்திரசோழன் கல்வெட்டில் சர்வதேவன் திருமடம் என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

நடனசாலை:

இத் திருக்கோயிலில் முதற்குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் நானாவித நடனசாலை என்னும் பெயருள்ள நடனசாலை இருந்தது.

அளிக்கப்பெற்ற நில நிவந்தங்களுள் சில:

இக்கோயிலைக் கட்டிய கற்றளிப்பிச்சன் திருப்பதியம் பாடுவார் ஒருவர்க்கும், திருமஞ்சன மட்டுவார்க்கும், உவச்சர்களுக்கும், மடத்துக்கும் சிற்றானைச்சூரில் நிலம் வாங்கி அளித்துள்ளான். கோப்பரகேசரிவர்மர் (முதற் பராந்தக சோழன்) காலத்தில் இந்நிவந்தம் செய்யப்பெற்றதாகும்.

இதை உணர்த்தும் கல்வெட்டுப் பின்வருமாறு:

ஸ்வஸ்திபுரீ கோப்பரகேசரிவன்மற்கியாண்டு 3 (மூன்றா) வது திருவாவடுதுறைக் கற்றளிப்பிச்சநேன். சிற்றானைச்சூரனான் விலைக்கறக்கொண்டு மேற்புலத்து வடக்கடையத் திருப்பதியம் பாடுவாரொருவற்கு அறுமாவும். இதன் தெற்கடை காற்செய திருமஞ்சனமட்டுவார்க்குக் காலும் இதன் தெற்கடையத் திரு உவச்சர்களுக்குக் காணி மடத்துக்கு காலுமாக நிவந்தஞ்செய்து குடுத்தேன். கற்றளிப்பிச்சநேந் இது பன்மாஹேஸ்வர ரகசுடி. இக் கல்வெட்டு அர்த்தமண்டபத்தின் கிழக்குப்புறச் சுவரில் வாசலுக்கும் துவாரபாலகர்க்கும் வடபால் இருக்கின்றது.

திருமூலநாயனாரைப் பற்றிய நாடகம் நடிப்பதற்கும் ஆரியக் கூத்து ஏழு அங்கம் ஆடுவதற்கும் அளிக்கப்பெற்ற நில நிவந்தம்:

திருவாவடுதுறை உடையாரின் திருவிழா முடிவுநாளில் அதாவது புரட்டாசிமாதம் பூரட்டாதி நட்சத்திரத்தன்று திருமூல நாயனாரது நாடகம் நடித்தல்; ஆரியக் கூத்து ஏழு அங்கம் ஆடுதல் இவைகளைப்பற்றி முன்னர்க் கூறப்பெற்றுள்ளது. அவைகளை அக்காலத்தே நடித்தவர் வடுகமாங்குடி பாண்டிகுலாசனி ஆவர். அவர்க்குப்பின் அவைகளை நடித்தவர் சாக்கையர் குமரன்

சீகண்டவன் ஆவர். அவைகளின்பொருட்டு சீகண்டனுக்கு சாத்தனூர் சபையார் தங்கள் ஊரில் இருந்த அறச்சாலை அம்பலத்தில் கூட்டம் குறைவறக் கூடியிருந்து தென்கரை சாக்கைவேலி ஆன நில அளவுப்படி அரையே இரண்டுமாவும், திரு ஆவடுதுறை ஆழ்வார் தேவதானம் நெற்குப்பை பதிற்றுவேலியினும் கிழக்கடைய மாம்பள்ளி வாய்க்காலுக்கு வடக்கு நிலம் முக்காலும் ஆக நிலம் ஒன்றே எழுமாவை நிர்த்தபோகமாக அளித்திருந்தனர். இச்செய்தி முதலாம் இராஜராஜசோழரின் ஒன்பதாமாண்டுக் கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

விக்கிரமபாண்டியன் சந்தி:

விக்கிரமபாண்டியன் தான் பிறந்த அஸ்தநட்சத்திரத்தில் தன்பேரால் கட்டின விக்கிரமபாண்டியன் சந்திக்கு அமுதுபடி, சாத்துபடி உள்ளிட்ட நிவந்தங்களுக்கு உடலாக விருதராச பயங்கர வளநாட்டுக் கஞ்சனூர்ப்பற்றுத் தென்கால் திரைலோக்கியான விருதராசபயங்கரச் சதுர்வேதிமங்கலத்துக் குலோத்துங்கசோழன் பெருவழிக்கு உட்பட்ட திறப்பில் இருபதுவேலியும், துறைசையார் அகரமான இராஜேந்திரசோழச் சதுர்ப்பேதிமங்கலத்துப் பிடாகை கூத்தனூர் கொடியாலத்து விட்ட நிலம் பதிற்றுவேலியும், வேணவரை நல்லூரில் நான்கு வேலியும், ராட்சதச்சதுர்ப்பேதிமங்கலத்துப் பிடாகை யூரிலும் அனபாய சதுர்ப்பேதிமங்கலத்துப் பிடாகை கண்டியூரிலும் நிலம் இருபத்தாறுவேலியும் ஆக நிலம் அறுபதிற்று வேலியைக் கொடுத்திருந்தான். மேற்குறித்த இவைகளன்றித் திருவாவடுதுறை ஆழ்வார்க்கு சங்கிராந்திதோறும் முக்குறுணி நெல்லின் அரிசியால் அமுது செய்விப்பதற்கும், இரண்டு அயன சங்கிராந்திக்கும் நூற்றெட்டு கலசத்தில் ஸ்நபனம் செய்விக்கவும் வடகரை தேவதானம் கார்நாட்டுத் தனிக்கடம்பூர் உடையான் கண்ணி புலியூர் நக்கர் அளித்த என்கழஞ்சு பொன் கொண்டு மூன்றுமா நிலம் வாங்கி அளிக்கப் பெற்றிருந்தது. இவைபோன்று அளிக்கப்பெற்ற நில நிவந்தங்கள் பலவாகும். (ஸ்நபனம் - திருமஞ்சனம்).

வைத்தியத்திற்கு அளிக்கப்பெற்ற நிவந்தம்:

உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு சோழேந்திரசிங்கமலத்து சவர்னன் அரையன் சங்கரனான உத்தமசோழ அசலரையனுக்கும் அவன் வம்சத்தார்க்கும் திருவாவடுதுறையில் வைத்தயஞ் செய்து கொண்டு உண்ணும் பொருட்டு, ஆழ்வார் ஸ்ரீ பராந்தக ஸ்ரீ குந்தவைப் பிராட்டியார் இராஜேந்திரசிம்ம வளநாட்டு இன்னம்பர்நாட்டுப்

பழையவானவன் மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரிடத்தில் நூற்று இருபது காசு கொடுத்து நிலம் எட்டுமாக்காணி முந்திரிகைக்கீழ் அரையும் குழி ஒன்றும் மனை இரண்டும் வாங்கி அளித்துள்ளனர். இந்நிகழ்ச்சி முதலாம் இராஜேந்திரசோழனது நான்காம் ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாகும்.

திருவாவடுதுறை என்பது ஊரின் பெயரா? அல்லது கோயிலின் பெயரா?

திருவாவடுதுறைக் கல்வெட்டுக்களில் "சாத்தனூர் பிர்ம தேயம் பூரீய் சதுர்வேதிமங்கலத்து பூரீ திருவாவடுதுறை உடையார் கோயில் தென்கரை திரைமூர்நாட்டு பிர்மதேயம் சாத்தனூர் திருவாவடுதுறை உடைய ஆழ்வார்க்கு", எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் பின்னதைப்பற்றிக் கல்வெட்டுத் துறையாளர் ஆண்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபொழுது, "Thiruvavaduthurai at Sattanur" என எழுதியுள்ளனர். இவ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைக் கொண்டு ஊரின் பெயர் சாத்தனூர். அங்குள்ள கோயிலின் பெயர் திருவாவடுதுறை எனக் கூறுவாருமுள். அது பொருந்துவது அன்று. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஐயன்பேட்டை என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் மூன்று இருக்கின்றன. அவைகளை மக்கள் குறிப்பிடும்பொழுது வழத்தூர்ஐயன்பேட்டை, மனைக்கால் ஐயன்பேட்டை, காட்டூர் ஐயன்பேட்டை எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறு கூறுவதால் வழத்தூருக்கு அருகில் உள்ள ஐயன் பேட்டை மனைக்காலுக்கு அருகிலுள்ள ஐயன்பேட்டை என்று பொருள் படுமேயொழிய, வழத்தூரில் ஐயன்பேட்டை இருக்கிறது என்று பொருள்படாது. அஃதேபோன்று சாத்தனூர் திருவாவடுதுறை என்றால் சாத்தனூருக்கு அருகில் உள்ள திருவாவடுதுறை என்று பொருள்படுமே ஒழிய ஊரின் பெயர் சாத்தனூர் என்றும் அங்குள்ள கோயிலின் பெயர் திருவாவடுதுறை என்றும் பொருள்படாது. சிறப்புள்ள ஊரைச்சொல்லி அதற்கு அண்மையில் உள்ளது என்று கூறுவது மரபாகும்.

திருவாவடுதுறைக் கோயிலிலுள்ள 'ஸ்வஸ்திபூரீ திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் கோனேரின்மைகொண்டான்' எனத் தொடங்கும் விக் கிரம பாண்டியன் கல்வெட்டில் காணப்பெறும், துறைசையார் அகரமான இராஜேந்திரசோழச் சதுர்ப்பேதிமங்கலத்துப் பிடாகை கூத்தனூர் கொடியாலத்து விட்ட நிலம் பதிற்றுவேலியும் என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதியால் கூத்தனூர் கொடியாலத்தில் நிலம் அளித்த செய்தி பெறப்படுகின்றது. கூத்தனூர் கொடியாலம் இவை இரண்டும்

திருவாவடுதுறைக்கு வடக்கே சுமார் 4.5 கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு ஊர்களுக்கும் இடைப்பட்ட தூரம் 2 கி.மீ. தூரத்திற்கு மேல் இருக்கிறது. கூத்தனூர் கொடியாலம் என்றால் கூத்தனூருக்கு அருகில் உள்ள கொடியாலம் என்ற பொருளில்தான் இங்கும் அமைந்துள்ளது.¹

திருமுதுகுன்றம் கல்வெட்டில் நெற்குப்பைத் திருமுதுகுன்றம் உடையார்க்கு எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. ஊரின் பெயர் நெற்குப்பை. கோயிலின் பெயர் திருமுதுகுன்றம் என்று பொருள் படுமா? அங்ஙனமாயின் சைவசமய குரவர்கள் "துன்னார் கடந்தையுள் தூங்கானைமாடச் சுடர்க்கொழுந்தே" "கொள்ளிடக்கரை கோவந்த புத்தூரில் வெள்விடைக்கருள்செய் விசயமங்கை உள்ளிடத்து உறை நின்ற உருத்திரன்" என ஊரையும் கோயிலையும் குறிப்பிட்டுள்ளனரே. ஊரின் பெயர்கள் சாத்தனூர் நெற்குப்பை அங்குள்ள கோயிலின் பெயர்கள் திருவாவடுதுறை திருமுதுகுன்றம் எனக் குறிப்பிடாமைக்குக் காரணம் என்னை? வரலாற்றுப் பேராசிரியராகிய சேக்கிழார் பெருந்தகையராவது குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்! அங்ஙனம் குறிப்பிடாமையால் ஊரின் பெயர் சாத்தனூர் என்பதும், அங்குள்ள கோயிலின் பெயர் திருவாவடுதுறை என்பதும் பொருத்த முடையது ஆகாது. சாத்தனூர் திருவாவடுதுறைக்குத் தெற்கே இரண்டு மைலுக்கு மேற்பட்ட தூரத்தில் இன்றும் தனியூராக விளங்கி வருகின்றது.

திருவாவடுதுறையைத் தன்னகத்துக்கொண்ட வளநாடு:-

இவ்வூரைத் தன்னகத்துக்கொண்ட வளநாடு உய்யக் கொண்டார் வளநாடாகும். இந்நாடு காவிரிக்கும் அரிசிலாற்றுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பை உடையது. இது ஆக்கூர்நாடு, அம்பர்நாடு, குறும்பூர்நாடு, மருகல்நாடு, பாம்பூர்நாடு, தென்கரைத் திரைமூர்நாடு, திருநறையூர்நாடு, திருவழுந்தூர்நாடு, வெண்ணாடு, விளநாடு, பேராலூர்நாடு என்னும் பிரிவுகளை உடையதாய் இருந்தது.

திருவாவடுதுறையைத் தன்னகத்துக்கொண்ட நாடு:

திருஆவடுதுறை உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டின் பிரிவுகளில் ஒன்றாய் தென்கரைத் திரைமூர்நாட்டிற்கு உட்பட்டதாகும். நெற்குப்பை, சாத்தனூர், நடார், நல்லுச்சேரி, திருக்குரங்காடுதுறை,

¹ See the South Indian Inscriptions, Volume II. Part V.

மகேந்திரமங்கலம் என்னும் ஊர்கள் இந்நாட்டிற்கு உட்பட்ட சில ஊர்கள் எனக் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன.

பிற செய்திகள்:

அர்த்தமண்டபத்தின் வடபுறச் சுவரில் அதாவது தூர்க்கா பரமேசுவரியின் திருமேனிக்குக் கிழக்குப் பக்கமாக உள்ளதும், சில பகுதிகளை சுவரில் வைத்துக் கட்டப்பெற்றதும் ஆகிய கல்வெட்டில், கோப்பரகேசரிபன்மரான உடையார் காவேரிகரைகண்ட கரிகால சோழ தேவர் என்று ஒரு சோழ அரசர் குறிக்கப்பெற்றுள்ளனர். இக்கல்வெட்டின் தொடக்கத்தில் “தேவற்குயாண்டு நாலாவது தென்கரை திருவழுந்தூர் நாட்டு ‘வாய் தலைப்படி குலையரையரோம்’ உடையார் திருவாவடுதுறை உடையார்க்கு நாங்கள் கைதீட்டு இட்டுக் கொடுத்த பரிசாவது” எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில் ‘வாய் தலைப்படி குலையரையர்’ என்பவர் ஒரு சபையினர் என்பது உறுதி, அவர்கள் எவ்வேலையைக் கண்காணித்துவந்தனர் என்பது புலப்படவில்லை. இக்கோயிலிலுள்ள பொன் ஆபரணங்கள் குடினைக் கல்லாலும், வெண்கல உருக்கள் வெள்ளிக் கோலாலும், பித்தளை உருக்கள் மாண்டினாலும் நிறுக்கப்பெற்று வந்தன. “வெள்ளிக் கோலால் நிறை ஆயிரத்து நாநூற்று இருபத்து முப்பலவரை, மேற்படி கோலால் நிறை தொளாயிரத்திருபத்தைம்பலநே கைசு (கஃசு)” என்னும் தொடர்களால் அக்காலத்தில் பலம் தான் உயர்ந்த நிறுத்தல் அளவை என்பதும் கஃசுதான் மிகச் சிறியது என்பதும் பெறப்படுகின்றன.

கோயில்காரியங்களின் பொருட்டு ஊர்ச்சபையார், திருவாவடுதுறை உடையார் கோயில் வட பக்கத்து உலகளந்தான் என்று பேர் கூவப்பட்ட மாடத்தில் கூட்டங் குறைவறக் கூடியிருந்தும், சங்கர தேவன் மண்டபத்தே கூட்டங் குறைவறக் கூடியிருந்தும் கவனித்து வந்தனர்.

சாத்தனூர்க்கு ஸ்ரீ சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பெயர் வழங்கி வந்ததாக முதலாம் இராஜேந்திர சோழதேவரின் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்த ஸ்ரீ சதுர்வேதிமங்கலத்துக்கு வடக்கில் சிற்றானைச் சூர் என்னும் ஊர் இருந்தது.

குறிப்பு: திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இருபத்தொன்றாம் பட்டத்தில் இனிது எழுந்தருளி அருளாட்சி நடத்திய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களைப் படி எடுத்து எழுதி, அங்குக் குருபூசை விழாவில் ஆற்றிய சொற்பொருக்கின் சுருக்கமே இங்குக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது.

இடைக்கழி

நாகை மாவட்டம் தரங்கம்பாடி வட்டத்தில் திருவிடைக்கழி உள்ளது. மயிலாடுதுறையிலிருந்து திருவிடைக்கழி செல்லப் பேருந்துகள் உள்.

திருக்கோயிலின் கருவறையில் முருகப் பெருமான் திருமேனி முதலில் இருக்கிறது. அவர் திருமேனிக்குச் சற்றுவடமேற்குப் பாகத்தில் இலிங்கத் திருமேனி இருக்கின்றது. இருவருக்கும் இம்முறைப்படியே விமானங்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தெய்வயானை அம்மையார்க்குத் தனிக்கோயில் இருக்கின்றது. சிவபெருமானுக்குரிய அம்மன்கோயில் இக்கோயிலில் இல்லை.

சிவபெருமானின் திருப்பெயர்: திருக்காமேசுவரர்

தீர்த்தம்: சரவணப்பொய்கை

தலத்துக்குரிய மரம்: குரா.

கல்வெட்டு வரலாறு: ¹

இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில் முருகப்பெருமான் திருக் குராத்துடையார் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வூரில் சேனாபதிப் பிள்ளைப் பெருந்தெருவில் குறும்பனாங்குடையான் கூத்தன் சிவதவகன் என்னும் வியாபாரி எழுந்தருளுவித்துள்ள ஐநூற்றுவப் பிள்ளையார்க்கு வழிபாட்டிற்குத் திருநாமத்துக் காணியாக திரு விடைக்கழிப் பெருமக்கள் நிலத்தைத் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜேந்திர சோழனின் 11-ஆம் ஆட்சியாண்டில் அளித் துள்ளனர். இவ்வூரில் திருவலஞ்சுழி யுடையான் மண்டபம் என்று ஒரு மண்டபம் இருந்தது.

திருக்குடந்தைமடம் என்று ஒரு மடம் இருந்தது. அம்மடத்தில் கோக்காட்டு நாராயணன்ராமன் அருளாளப்பெருமானை எழுந்தருளு வித்துள்ளான். அதற்குப் பொன்னம்பலநம்பி நல்லாடை மாங்குடியில் இரண்டுமா நிலத்தைக் கொடுத்துள்ளான். இது நிகழ்ந்தது திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜராஜதேவரின் 19-ஆம் ஆட்சியாண்டில் ஆகும்.

¹ See the Annual Report on South Indian Epigraphy for the year 1925 - Nos. 263 - 277

குன்றத்துநாராயணன், இவ்வூரில் மடம் ஒன்றை நிறுவி அதன் பொருட்டுப் போதிமங்கலத்தில் 5 வேலி சொச்சம் நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி அம்மடத்தில் மலையாளத்திலிருந்து வந்து வேதம் படிக்கும் பிராமண மாணவர்களின் செலவினங்கட்குக் கொடுத்துள்ளான். திருவிடைக்கழிச்சபையார் அந்நிலத்தை இறையிலியாகச் செய்தனர். இந்நிகழ்ச்சி திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜராஜதேவரின் 13ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது.

அரசனுடைய கட்டளைப்படி, நான்குவேலி நிலம் இராஜராஜன் பெருவிலையாக 20750 காசுக்குப் பூவனூர் சிவதானப் பெருமாளுக்கு விற்கப்பட்டது. அச்சிவதானப்பெருமாள் அந்நிலத்தைத் திருவிடைக்கழிப் பெருமானுக்குச் சிறுகாலைச் சந்திக்குக் கொடுத்துள்ளான். இந்நிகழ்ச்சி இராஜராஜதேவரின் 8 ஆம் ஆண்டு 26ஆம் நாளில் நிகழ்ந்தது.

கற்பகஞ்சேரி நாராயணன் கட்டிய ஒரு மடத்துக்குத் திருவிடைக்கழியிலும் மற்றுமுள்ள ஊர்களிலும் அரசன் கட்டளைப்படி நிலங்கள் விடப்பட்டன. இது கோனேரின்மை கொண்டானின் 21 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியாகும்.

இரண்டாம் பிராகாரத்து வடக்குமதில் சுவரில் இரண்டு பிரதிமங்கள் செதுக்கப்பட்டு அவைகளின் தலைப்பில் பொற்கோயில் நம்பி, தில்லைமூவாயிரநம்பி என்னும் பெயர்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரதிமங்களின்கீழ், ஒரு மேடையில் ரிஷபம், அதன்கீழ் ஒரு இடையன், குடம், பாம்பு இவைகளும், இவைகளுக்கு மேற்கில் அதே சுவரில் ஆறு உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறாவது உருவம் ஓர் அரசனாகக் காட்சியளிக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சி இத்தல வரலாற்றைக் குறிக்கலாம்.

4. தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

தஞ்சாவூரின் தொன்மை:

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தஞ்சாவூர் என்னும் பெயருள்ள இரண்டு ஊர்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் கூடித்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு மருகல்நாட்டுத் தஞ்சாவூர் என்பது ஒன்று. பாண்டி குலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் என்பது மற்றொன்று. இவைகளுள் முன்னது அறுபான் மும்மை நாயன்

மார்களில் ஒருவராகிய செருத்துணை நாயனார் பிறந்த பதி. அது நன்னிலம் வட்டத்தில் திருமருகலுக்கு அருகில் உள்ளது. பின்னது தான் இராசராசேச்சரம் நிலைபெற்றுள்ள ஊர்.

இத்தஞ்சாவூரில் சிவகங்கைக் குளத்தில் உள்ள தஞ்சைத் தளிக்குளம், தேவார வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். இதை அப்பர் பெருமான் திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகம் எட்டாம் பாசுரத்தில், தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார் என்று வைத்துப்பாடியுள்ளனர். சிவகங்கைக் குளத்தில் தண்ணீர் குறைந்துள்ள காலங்களில் சிவலிங்கம், நந்தி இவைகளை இன்றும் காணலாம்.

எனவே தஞ்சைத் தளிக்குளத்தை அப்பர் பெருமான் பாடியிருப்பதால் அவரது காலமாகிய கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது இத்தஞ்சாவூர். இவ்வூர், அப்பர் பெருமான் காலத்திலேயே தஞ்சை என்று மருஉ மொழியாக வந்துள்ளது. இவ்வூரில் முதலாம் இராஜராஜ சோழனால் கட்டப்பெற்ற கோயிலே தஞ்சை இராசராசேச்சரம் ஆகும்.

இருக்குமிடம்: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், தஞ்சாவூர் வட்டத்தில், தஞ்சாவூர் தொடர்வண்டிச் சந்திப்பில் இறங்கி, சுமார் இரண்டு கிலோமீட்டர் சென்றால் இக்கோயிலை அடையலாம்.

தஞ்சாவூர் என்னும் பெயர்க்காரணம்:

ஆனந்தவல்லி அம்பிகை, தஞ்சகாசுரன் என்பவனை வதம் செய்த காலத்து, அவ்வசுரன் அம்பிகையை நோக்கி “இத்தலம் அடியேன் பெயரால் வழங்கவேண்டும்” என்று வரம் பெற்றமையால், தஞ்சாபுரி என்று வழங்கப்பெற்றது என்பர்.

இவ்வூர்க்குள்ள வேறு பெயர்: குபேரன் பூசித்துச் சிலகாலம் இருந்தமையின் இவ்வூர் அளகை என்னும் பெயர் பெற்றது.

இறைவரின் திருப்பெயர்: தஞ்சைப் பெருவுடையார் என்பது இலக்கியத்தில் கண்ட பெயர். வடமொழியில் பிரகதீசுவரர் என்பர்.

இறைவியாரின் திருப்பெயர்: பெரியநாயகி என்பது. வடமொழியில் பிரகந்நாயகி என்பர்.

பெருமை:

கருவூர்த் தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பாப் பெற்றது. "பாரிற், கருவிசையை நீத்த கருவூரர் போற்றும், திருவிசைப் பாவுகந்த தேவே" என்பர் திரு. சிவக்கொழுந்து தேசிகர். (தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா. 300-301)

தஞ்சைவிடங்கள்:

சோழ மன்னர்கள், திருவாரூர்த் தியாகராச மூர்த்தியிடம் பற்றுடையவர்கள். ஆதலால் அவர்கள் இந்த இராசராசேச்சரத்தில் உள்ள சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைத் தியாகராச மூர்த்தியாகவே எண்ணி, அம்மூர்த்திக்குத் திருவாரூரில் நடைபெறும் சிறப்புக்களை எல்லாம் இத்தலத்தில் இவருக்கும் நடத்திவந்தனர். தஞ்சைவிடங்கள் என்பது இவரின் திருப்பெயர். "சீரார் கருணைத் தியாகரே - ஏராரோங் காரரே" என்பது. (தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா. 96-97)

இத்தலத்திற்குரிய ஆகமம்: மகுடாகமம்.

தலத்தைப்பற்றிய நூல்கள்:

தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா. இது கும்பகோணத்திற்கு அருகில் திருக்கொட்டையூரில் இருந்த முத்தமிழ்ப் புலமைசான்ற திரு. சிவக்கொழுந்து தேசிகரால் இயற்றப்பெற்றது. இதுவன்றி, பிருகதீசுவர மாகாத்மியம், சமீவன க்ஷேத்திர மாகாத்மியம் என்னும் இரண்டு வடமொழிப் புராணங்கள் இருக்கின்றன.

இராசராசேச்சரத்தில் கருவூர்த்தேவர் செய்த**அற்புதச் செயல்:**

முதலாம் இராஜராஜ சோழன், இராசராசேச்சரத்தைக் கட்டிய பின்னர் சிவலிங்கத்தை ஆவுடையாருடன் சேர்க்க மருந்து சார்த்தியும், அது இளகிய நிலையில் இருந்தது. அதுபொழுது போகர் விடுத்த திருமுகப்படி, கருவூர்த்தேவர் தஞ்சைக்கு வந்து, இராசராசேச்சரத்துப் புகுந்து, தம் வாயில் உள்ள தாம்பூலத்தை மருந்தாக உமிழ்ந்தார். பின் அது இறுகிற்று. இக்கோயிலில் கருவூர்த்தேவரின் பிரதிமம் இருக்கின்றது.

கல்வெட்டு வரலாறு: ¹

இராச ராசேச்சரம் என்ற தொடர்க்குப் பொருள்:

இத்தொடர் இராஜராஜ சோழனால் கட்டப்பெற்ற கோயில் என்று பொருள்படும். (ராச்சரம் - கோயில்) இக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் 'ராஜராஜீஸ்வரம்' என்றே இக் கோயிலைக் குறிப்பிடுகின்றன. இலக்கண விதிப்படி அது தவறுடையதாகும். ராஜராஜேஸ்வரம் என்பதே திருத்தமுடையது.

இராசராசேச்சரம் நிலை பெற்றுள்ள இடம்:

"பாண்டிசூலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூரில் நாம் எடுப்பித்த திருக்கற்றளி ஸ்ரீ ராஜராஜீஸ்வரமுடையார்க்கு நாம் குடுத்தனவும், நம் அக்கன் குடுத்தனவும் நம் பெண்டுகள் குடுத்தனவும் மற்றும் குடுத்தார் குடுத்தனவும் ஸ்ரீ விமானத்திலே கல்லிலே வெட்டுக என்று திருவாய் மொழிஞ்சருள வெட்டின" - என்னும் முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் ஆண்டு 26, நாள் 20இல் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டுப்பகுதி, தஞ்சை இராசராசேச்சரம் நிலை பெற்றுள்ள இடம் பாண்டிசூலாசனிவளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூரில் அமைந்துள்ளதைப் புலப்படுத்தும்.

¹ See the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the years 1888, Numbers 65 - 114

1890	"	52 - 53
1891	"	35 - 43
1893	"	55 - 58
1897	"	20 - 41
1911	"	274 - 275
1918	"	552
1924	"	414 - 425
1925	"	349 - 351
1928	"	111
1933	"	202

and the South Indian Inscriptions

Volume II Nos. 1-56

" II " 65-66

" II " 67-70

" II " 4,32,63,64 and 78-97.

பாண்டிசூலாசனி என்பது முதலாம் இராஜராஜ சோழனுடைய விருதுப்பெயர்களில் ஒன்று. இதற்குப் பாண்டியர் குலத்துக்கு இடியை ஒத்தவன் என்பது பொருள். இப்பெயரே இவ்வளநாட்டுக்கு வைக்கப்பெற்றதாகும். இப்பெயர் பிற்காலத்தில் பாண்டிசூலபதி வளநாடு என்று வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

இப்பாண்டிசூலாசனி வளநாடு - ஆர்க்காட்டுக் கூற்றம், இடையாற்றுநாடு, எயிநாடு, எறையூர்நாடு, கிளியூர்நாடு, கீழ் செங்கிளி நாடு, சுத்தமல்லி வளநாடு, தஞ்சாவூர்க் கூற்றம் பனங்காடு நாடு, புறக்கிளிநாடு, மீசெங்கிளிநாடு, மீய்வாரிநாடு, வடகவிரை நாடு, வடசிறுவாயில்நாடு, விளாநாடு முதலான பதினேழு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பெற்றிருந்தது.

தஞ்சாவூர்க் கூற்றம்:

தஞ்சாவூர், கருந்திட்டைக்குடி முதலான ஊர்கள் இக் கூற்றத்தில் அடங்கியிருந்த ஊர்களிற் சிலவென்று கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. கூற்றம் என்பது இருநாடுகளுக்கு இடைப்பட்ட சிறு பிரிவாகும். இக்காலம் ஒரு தாலுகாவிற்குச் சமம் ஆகும்.

இராசராசேச்சரம் கட்டி முடிவுபெற்ற காலம்:

இராஜராஜ சோழன் தன் ஆட்சியின் இருபத்தைந்தாம் ஆண்டு, நாள் இருநூற்று எழுபத்தைந்தில் ஸ்ரீ இராசராசேச்சரமுடையார் ஸ்ரீ விமானத்துச் செம்பின் ஸ்தூபித் தறியில் வைக்கச் செப்புக்குடம் ஒன்றைக் கொடுத்த செய்தியை அவன் கல்வெட்டுப் பகுதி உணர்த்துகின்றது.¹ எனவே கோயில் கட்டி முடிவு பெற்ற காலம் (கி.பி. 985 + 25) கி.பி. 1010 அதாவது இற்றைக்கு 990 ஆண்டுகள் ஆகும்.

இராசராசேச்சரத்துக் கர்ப்ப இல்லில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் பெயர்: இக்கோயில் கர்ப்ப இல்லில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர், சோழமன்னர்களின் கல்வெட்டுக்களில், இராசராசேச்சரம் உடையார், இராசராசேச்சரமுடைய பரமசுவாமி எனக் குறிக்கப்பெற்று உள்ளனர். மல்லப்ப நாயக்கர் கல்வெட்டில் “தஞ்சாவூர் பெரிய உடைய நாயனார்” என்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது. இதுவே தஞ்சைப் பெருவுடையார் என்று வழங்கப்பெறுகின்றது.

இக்கோயிலில் முதலாம் இராஜராஜ சோழன் எழுந்தருளு வித்தனவும், கொடுத்தனவுமாகிய வேறு திருமேனிகள்: தட்சிணமேரு விடங்கர், மகாமேருவிடங்கர், சண்டேசுவர பிரசாததேவர், இவர்

பிராட்டியார் உமாபரமேசுவரியார், சண்டேசுவரரின் தந்தையார் விழுந்து கிடந்தாராய் உள்ளவர், பிரசாதம் பெறுகின்றாராகக் கனமாகச் செய்த சண்டேசுவரர், மகாதேவர், பஞ்சதேக மூர்த்திகள் முதலான வேறு திருமேனிகளை, முதலாம் இராஜராஜன் இக்கோயிலில் எழுந்தருளுவித்துள்ளான்.

ஆடவல்லான் என்னும் கல்லால் எண்ணூற்று இருபத் தொன்பது கழஞ்சே முக்காலே மூன்று மஞ்சாடி நிறையுள்ள ஸ்ரீபலி எழுந்தருளும் பொன்னின் கொள்கை தேவர் ஒருவரையும், பாதாதி கேசாந்தம் மூவிரலே மூன்று தோரை உயரமும், நான்கு திருக்கைகளிலும் பிடித்தருளிய குலமும், கபாலமும், பாசமும், தமருகமும், வெள்ளியின் பாதபீடமும் உள்பட நிறை எழுபத்திரு கழஞ்சரையுள்ள பொன்னின் கேஷத்திரபால தேவர் ஒருவரையும் கொடுத்துள்ளான்.

முதலாம் இராஜராஜ சோழனது திருத்தமக்கையாரும், தேவிமார்களும், அரசியல் அலுவலாளர்களும் எழுந்தருளுவித்த திருமேனிகளும் பிரதிமங்களும் : இராஜராஜதேவர், திருத்தமக்கையார், வல்லவரையர் வந்தியத்தேவர், மகாதேவியார் ஆழ்வார் பராந்தகன் குந்தவையார், இத்திருக்கோயிலில் தம் தந்தையாராகிய பொன் மாளிகைத்துஞ்சியதேவர் (இரண்டாம் பராந்தக தேவர்) தமது தாயாராகிய வானவன் மாதேவியார், தட்சிணமேரு விடங்கரின் பிராட்டியார் உமாபரமேசுவரியார், தஞ்சை விடங்கரின் பிராட்டியார் உமா பரமேஸ்வரியார் இவர்களின் திருமேனிகளையும்;

இராஜராஜதேவர் தேவிமார்களில் ஒலோகமாதேவியார், பிச்ச தேவரையும்; திரைலோக்கிய மாதேவியார், கல்யாணசுந்தர தேவர் இவரது பிராட்டியார் இவர்களையும், அபிமானவல்லியார், இலிங்க புராணதேவர், பிரமன், விஷ்ணு இவர்களையும், சோழ மாதேவியார், இடபவாகனதேவர் இவர் தம் பிராட்டியார் உமா பரமேஸ்வரியார் இவர்களையும்; பஞ்சவன்மாதேவியார், தஞ்சை யழகர் இவர் பிராட்டியார் உமாபரமேஸ்வரியார் இவர்களையும்; இலாடமாதேவியார் பாசுபதமூர்த்தியையும்; பிருதுவிமாதேவியார் ஸ்ரீகண்டமூர்த்திகளையும்;

இராஜராஜதேவர் அரசியல் அலுவலாளர்களில், அதிகாரிகள் காஞ்சிவாயில் உடையான் உதையதிவாகரன் தில்லையாளியாரான இராஜராஜ மூவேந்தவேளார், க்ராதார்ஜுந தேவரையும்; இராஜராஜ தேவர் பெருந்தரம் வேளான் ஆதித்தனான பராந்தகப் பல்லவரையர் உமாசகிதர், இவர் தம் பிராட்டியார்; சுப்பிரமணியதேவர், கணபதியார்

இவர்களையும்; இராஜராஜதேவர் பெருந்தரம், உய்யக்கொண்டார் வள நாட்டு வெண்ணாட்டுக் கேரளாந்தகச் சதுர்வேதி மங்கலத்து நாரக்கன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மும்முடிசோழ பிரமாதிராயன், அர்த்தநாஸ்வரரையும்; இராஜராஜதேவர் சிறுதனத்துப் பெருந்தரம் கோவன் அண்ணா மலையான கேரளாந்தக விழுப்பரையன், பிருங்கீசர், சூரியதேவர் இவர்களையும்; ஸ்ரீ காரியஞ்செய்த பொய்கைநாடு கிழவன் ஆதித்தன் சூரியனான தென்னவன் மூவேந்த வேளான், திருஞானசம்பந்த அடிகள், திருநாவுக்கரையதேவர், நம்பி ஆரூரனார், நங்கை பரவையார், முதலாம் இராஜராஜ சோழர், இவரது தேவியார் ஒலோக மாதேவியார், 'தத்தாநமரே' என்ற மிலாடு டையார் (மெய்ப்பொருள் நாயனார்), சிறுத்தொண்ட நம்பி; திரு வெண்காட்டு நங்கை, சீராள தேவர் இவர்கள் பிரதிமங்களையும்; சந்திரசேகரதேவர், சேஷத்திர பாலதேவர் இவர்களின் திருமேனிகளையும்; ஈராயிரவன் பல்லவரை யனான மும்முடிச்சோழ போசனான உத்தமசோழப் பல்லவரையன் சண்டேசுவரதேவரையும் எழுந்தருளுவித்துள்ளனர்.

அம்மன்கோயிலைப்பற்றிய செய்தி:

திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோநேரின்மைகொண்டான் இக் கோயிலில் உலகுமுழுதுடைய நாச்சியாரை எழுந்தருளுவித்து, அவர்க்கு அமுதுபடி உள்ளிட்டு வேண்டுவனவற்றிற்கு அருமொழித் தேவ வளநாட்டு மேல்கூறு விடையபுரப்பற்றில் கொட்டகர்க்குடியிலே பதின் வேலி நிலத்தை இறையிலியாகக் கொடுக்கப் பெற்ற செய்தியை அம்மன்கோயில் கல்வெட்டு அறிவிக்கின்றது. இங்குக் குறிக்கப்பெற்ற திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி சோழ மன்னனோ அல்லது பாண்டிய மன்னனோ என்று துணிந்து கூற முடியவில்லை. ஏனெனில் இருவம்சத் தார்களும் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோநேரின்மைகொண்டான் என்ற பட்டங் களைச் சூடி வந்தார்கள். கோநேரின்மை கொண்டான் என்பது தனக்கு ஒப்பார் எவரும் இலர் என்ற பொருள் தரும். எனவே அம்மனின் திருப் பெயர் உலக முழுதுடைய நாச்சியார் என்பதாகும் அம்மன் கோயிலுக்கு முன்னிலையில் உள்ள மண்டபங்களுக்கு மல்லப்ப நாயக்கர் மண்டபம், மூர்த்தி அம்மன் மண்டபம் என்னும் பெயர்கள் வைக்கப் பெற்றிருந்தன. இவைகளை எல்லாம் அம்மன் கோயிலின் மேற்குப் புறச் சுவரிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக் கின்றன.

கணேசர்: நிர்த்தனம் செய்யும் கணபதியார் இருவர், உட்கார்ந்து இருக்கும் கணபதியார் மூவர், நிற்கும் நிலையிலிருக்கும் கணபதியார்

ஒருவர் ஆக எழுவர் திருமேனிகளை, முதலாம் இராஜராஜன் இக்கோயிலில் எழுந்தருளுவித்துள்ளான். இவர்களை யன்றி ஆலயத்துப்பிள்ளையார், பரிவார ஆலயத்துப்பிள்ளையார் இவர்களைப் பற்றியும் குறிப்புக்கள் இருக்கின்றன.

பிராகாரத்தில் இருக்கும் பிள்ளையார்கோயிலை, தஞ்சையை ஆண்ட மகாராட்டிரமன்னராகிய, சரபோஜி மகாராசர் சகம் 1723 இல் பழுதுபார்த்ததோடு இக்கோயிலுக்கு அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் இவைகளையும் புதிதாகக் கட்டியுள்ளார். சகம் 1723 என்பது கி.பி.1801 ஆகும். எனவே இம்மண்டபங்கள் கட்டப்பெற்று இற்றைக்கு 168 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இச் செய்திகளை இக்கணபதிக் கோயிலில் உள்ள படிக்கட்டுகளின் கல் வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன.

சுப்பிரமணியர் கோயில்: மேற்குறித்த சரபோஜி மகாராசர் சகம் 1723 அதாவது கி.பி. 1801, இக்கோயில் மகாமண்டபத்தின் முன்புள்ள படிக்கட்டுகளைப் புதிதாகக் கட்டியுள்ளனர்.

வாயில்கள்: இராசராசேச்சரத்தின் முதற்கோபுரவாயிலுக்குக் கேரளாந்தகன் திருவாசல் என்றும், இரண்டாம் கோபுரவாயிலுக்கு இராசராசன் திருவாசல் என்றும், தெற்குத்திருவாசலுக்கு விக்किரம சோழன் திருவாசல் என்றும் பெயர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தீர்த்தம்: இக்கோயிலின் வடக்குப் பிராகாரத்தில் திருக்குளம் ஒன்று இருந்தது. அதற்கு மண்டகே தீர்த்தம் என்று பெயர். அது சகம் 1724இல் அதாவது கி.பி. 1802இல் சரபோஜி மன்னரால் ஒரு கிணறு வடிவமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது.

திருச்சுற்றுமாளிகை: இக்கோயிலின் திருச்சுற்றுமாளிகையைக் கட்டியவர் சோழமண்டலத்து உய்யக்கொண்டான் வளநாட்டு அமண் குடியான கேரளாந்தகச் சதுர்வேதி மங்கலத்து பூரீகிருஷ்ணன் இராமனான மும்முடிச்சோழ பிரமராயர் ஆவர்.

திருவிழாக்கள்: இத்திருக்கோயிலில் மாதந்தோறும் சதயத் திருவிழா, கார்த்திகை மாதத்தில் கார்த்திகைநாள் திருவிழா, மாதந்தோறும் சங்கிராந்திவிழா, ஆட்டைத்திருவிழா, அல்லது பெரிய திருஉற்சவம் இவைகள் நடைபெற்றுவந்தன. இவைகளுள் சதயத் திருவிழா என்பது முதலாம் இராஜராஜசோழன் பிறந்த சதய நட்சத்திரத்தில் மாதந்தோறும் நடத்தப்பெற்று வந்ததாகும்.

ஆட்டைத் திருவிழா என்பது ஆண்டுதோறும் நடத்தப் பெறும் பெரிய விழாவாகும். இது வைகாசி மாதத்தில் நடைபெற்று வந்தது. இவ்விழாக் காலங்களில் இராஜ ராஜ நாடகம் நடத்தப் பெறுவதுண்டு. "உடையார் வைகாசிப் பெரிய திருவிழாவில் ராஜராஜேஸ்வர நாடக மாட நித்தம் நெல்லுத் தூணியாக நூற்றிருபது கலம்" என்னும் "திரு மருவிய செங்கோல் வேந்தன்" எனத் தொடங்கும் கோப்பரகேசரி பன்மரான உடையார் ராஜேந்திர தேவரின் ஆறாம் ஆண்டுக் கல் வெட்டால் அறியக் கிடக்கின்றது. அம் மன்னன் காலத்தில் நாடகம் நடித்துவந்தவன் சாந்திக் கூத்தன் திருமுதுகுன்றனான விஜய ராஜேந்திர ஆசாரியன் ஆவன். இந்த வைகாசிப் பெருந்திருவிழா ஒன்பது நாள்கள் நடைபெற்று வந்தது. "பெரிய திருஉத்ஸவம் நாள் ஒன்பதுக்கும்", "ஆட்டைத் திருவிழா எழுந்தருளும் நாள் ஒன்பதும்" என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதிகளே சான்றாகும் (மிகப் பழங்காலத்தே விழாக்கள் ஏழுநாள்கள் நடைபெற்றுவந்தன. "ஏழுநாளும் கூத்தராய் வீதிபோந்தார் குறுக்கை வீரட்டனாரே" என்னும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வாக்கால் புலனாகும், விழாக் காலங்களில் சிவயோகி களுக்கு அன்னம் அளிக்கப்பெற்று வந்தது. திருவிழா நாள்களில் எழுந்தருளும் திருமேனிகளுக்குப் பழவரிசியால் சமைக்கப்பட்ட போனகம்; பருப்பு, மிளகு, சீரகம், சர்க்கரை, கடுகு, நெய், இவை கொண்டு செய்த புளிங்கறியமுது, காய்க்கறியமுது, பொரிக்கறியமுது; இவை அமுதுசெய்விக்கப்பெற்றன.

திருமஞ்சனம் முதலியன: இக் கோயிலில் சிறுகாலை, உச்சியம் போது, இராவை என்ற மூன்று காலத்தும் பூசை நடைபெற்று வந்தது. பெருஞ்சண்பக மொட்டு, ஏலவரிசி, இலாமச்சம் இவைகளை ஊறவைத்த நீரால் திருமஞ்சனம் ஆட்டிவந்தனர். பழவரிசியால் சமைத்த போனகம். கறியமுது, பருப்பமுது, நெய்யமுது, தயிரமுது, அடைக்காய் அமுது, வெள்ளிலை அமுது இவைகொண்டு அமுது செய்விக்கப்பட்டன. திருவமுது செய்விக்கும்பொழுது திருப்புகைக்குக் கொண்டது சீதாரியாகும். (சீதம் - குளிர்ச்சியை, அரி - போக்குவது) சீதாரி என்பது சந்தனத்தூள். "திருமெய்ப்பூச்சுக்கும் சீதாரிக்குமாக நிசதம் சந்தனம் முப்பலம்" என்னும் கல்வெட்டுத் தொடர் இதற்குச் சான்றாகும்.

திருப்பதியம் விண்ணப்பிக்க நிவந்தம்:

முதலாம் இராஜராஜ சோழன், தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தில் திருப்பதியம் விண்ணப்பிக்கப் பிடாரர்கள் நாற்பத்தெண்மர்களையும், உடுக்கை வாசிக்க ஒருவரையும், கொட்டி மத்தளம் வாசிக்க ஒருவரையும் ஆக ஐம்பதின்மர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு ஆள் ஒன்றுக்கு

இராசகேசரியோடு ஒக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால் நாடோறும் முக்குறுணி நெல் கொடுக்குமாறு ஏற்பாடு செய்திருந்தான். ஒருநாளைக்கு முக்குறுணி நெல்வீதம் ஓராண்டுக்குத் தொண்ணூறு கலங்கள் ஆகின்றன. இது அக்காலத்தில் நல்ல சம்பளமாகவே இருந்ததாகக் கொள்ளவேண்டும்.

திருப்பதியம் விண்ணப்பித்தவர்களின் பெயர்கள்:

1. பாலன் திருவாஞ்சியத்தடிகளான இராஜராஜப் பிச்சனான சதாசிவன்.
2. திருவெண்ணாவல் செம்பொற்சோதியான தட்சிணமேரு விடங்கப் பிச்சனான ஞானசிவன்.
3. பட்டாலகன் அம்பலத்தாடியான மனோத்தம சிவன்.
4. பட்டாலகன் சீருடைக் கழலான பூர்வசிவன்.
5. பொற்கவரன் திருநாவுக்கரையனான பூர்வசிவன்.
6. மகாதேவன் திருஞானசம்பந்தனான ஞானசிவன்.
7. கயிலாயன் ஆரூரனான தர்மசிவன்.
8. செட்டி எடுத்தபாதமான கவசசிவன்.
9. இராமன் சம்பந்தனான சத்யசிவன்.
10. அம்பலவன் பக்தர்கள்.....டனான வாமசிவன்.
11. கம்பன் திருநாவுக் கரையனான சதாசிவன்.
12. நக்கன் சீராளனான வாமசிவன்.
13. அப்பிதிருநாவுக்கரையனான நேத்திரசிவன்.
14. சிவக்கொழுந்து சீராளனானதர்மசிவன்.
15. ஐந்தூற்றுவன் வெண்காடனான சத்யசிவன்.
16. அரையன் அணுக்கனான திருமறைக்கா.....தர்மசிவன்.
17. அரையன் அம்பலக் கூத்தனான ஓங்காரசிவன்.
18. ஆரூரன் திருநாவுக் கரையனான ஞானசிவன்.
19. கூத்தன் மழலைச் சிலம்பான பூர்வசிவன்.

20. ஐந்நூற்றுவன் சீயாருரனான தத்புருஷசிவன்.
21. சம்பந்தன் ஆருரனான வாமசிவன்.
22. அரையன் பிச்சனான் தர்மசிவன்.
23. காசியபன் எடுத்த பாதபிச்சனான ருத்திரசிவன்.
24. சுப்பிரமணிய ஆச்சனான தர்மசிவன்.
25. கூத்தன் அமரபுஜங்கனான சத்யசிவன்.
26. வெண்காடனான அகோரசிவன்.
27. மாதேவன் திருநாவுக்கரையனான விஞ்ஞான சிவன்.
28. கூத்தன் வெண்காடனான உருத்திரசிவன்.
29. ஐந்நூற்றுவன் திருவாய்மூரனான அகோரசிவன்.
30. திருமலைக்கூத்தனான வாமசிவன்.
31. ஐந்நூற்றுவன் எடுத்தபாதமான தர்மசிவன்.
32. அரையன் தில்லைக்கரைசான பூர்வசிவன்.
33. காளி சம்பந்தனான தர்மசிவன்.
34. காபாலிக வாலியான ஞானசிவன்.
35. வெண்காடன் நமச்சிவாயமான ருத்ரசிவன்.
36. சிவன் அனந்தனான யோகசிவன்.
37. சிவக்கொழுந்து சம்பந்தனான அகோரசிவன்.
38. இராமன் கணபதியான ஞானசிவன்.
39. பிச்சன் வெண்காடனான அகோரசிவன்.
40. மறைக்காடன் நம்பி ஆருரனான ஞானசிவன்.
41. சோமன் சம்பந்தனான ஞானசிவன்.
42. சத்தி திருநாவுக்கரையனான ஈசானசிவன்.
43. பொற்சுவரன் நம்பியாருரனான தர்மசிவன்.
44. ஆச்சன் திருநாவுக்கரையனான நேத்திரசிவன்.
45. ஐயாறன் பெண் ஓர் பாகனான இருதயசிவன்.
46. இராசாதித்தன் அம்பலத்தாடியான சிகாசிவன்.

47. செல்வன்கணபதி தெம்பனான தர்மசிவன்.

48. தில்லைக் கூத்தனான ஞானசிவன்.

உடுக்கை கொட்டிமத்தளம் வாசித்தவர்களின் பெயர்கள்:

உடுக்கை வாசித்தவன் துவைதகோமபுரத்து தத்யக்கிரம வித்தன் மகன் சூரியதேவக் கிரமவித்தனான ஆலால விடங்க உடுக்கை விச்சாதிரனான சோமசிவன்.

(வேதத்தை ஒதும்முறை சம்ஹிதா, பதம், கிரமம், கனம், ஜடா என்று ஐந்துவகைப்படும். இவைகளில் கிரமம் என்ற முறைப்படி வேதத்தை ஒதியவன் கிரமவித்தன்.)

கொட்டிமத்தளம் வாசித்தவன் குணப்புகழ் மருதனான சிகாசிவன்.

இங்குக் குறிக்கப்பெற்றுள்ள ஐம்பது பெயர்களின் இறுதியில் உள்ள அகோரசிவன், இருதயசிவன், ஈசானசிவன், ஓங்காரசிவன், கவசசிவன், சத்தியசிவன், சிகாசிவன், சோமசிவன், ஞானசிவன் தர்மசிவன், தத்புருஷசிவன், நேத்ரசிவன், பூர்வசிவன், மனோத்தமசிவன், யோகசிவன், ருத்ரசிவன், வாமசிவன், விஞ்ஞானசிவன் என்பவைகள் சிவதீட்சை செய்விக்கப் பெற்ற காலை வைக்கப்பட்ட பெயர்கள்.

முதற்பெயர், இரண்டாம்பெயர், இவைகளிலுள்ள இராசராசப் பிச்சன், தட்சிணமேரு விடங்கப்பிச்சன் இவைகள் பட்டப் பெயர்கள். பாலன் திருவாஞ்சியத்தடிகள், திருவெண்ணாவல் செம்பொற்சோதி, பட்டாலகன் அம்பலத்தாடி, பட்டாலகன் சீருடைக்கழல் முதலானவை இயற் பெயர்கள்.

இவைகளினால் சிவதீட்சை பெற்றவர்களே திருப்பதியம் விண்ணப்பித்தல், கொட்டி மத்தளம் வாசித்தல், உடுக்கை வாசித்தல் ஆகிய இத்தொண்டுகளைச் செய்தற்கு உரியராவர் என்பதும், இத் தொண்டுகளில் சிறந்தவர்களுக்கு அரசன் பட்டங்களைச் சூட்டி, சிறப்பிப்பது வழக்கமென்பதும் பெறப் படுகின்றன.

மேற்குறித்த திருப்பதியம் விண்ணப்பித்தவர்களின் இயற் பெயர்களுள் கூத்தன் மழலைச் சிலம்பு என்பது (19-ஆவது பெயர்)

“வாமத் தொழிலாரெடுத்த பாதம் மழலைச் சிலம்பார்க்கத் தீமெய்ச் சடை மேல் திங்களுக்குத் தேவனாடுமே (திருவாலியமுதனார் திருவிசைப்பா - கோயில், பண் இந்தளம் (தி.9 ப.24 பா.5) என்னும் அடிகளையும்; நான்காவது பெயரில் வந்துள்ள சீருடைக்கழல் என்பது “செம் பொருட் டுணிவே சீருடைக்கழலே” (தி.8 ப.37 பா.1) என்னும் திருவாசகச் சொற் றொடரையும், நம் நினைவிற்குக் கொண்டு வருவனவாகும். இவை போன்று ஏனைய பெயர்களையும் நோக்குவோமானால் சிறந்த கருத்துக்கள் புலப்படும்.

தளிச்சேரி பெண்டுகளுக்கு அளித்த நிவந்தங்கள்:

தளிச்சேரி பெண்டுகள் என்பார் தேவதாசிகள் (நாட்டியப் பெண்கள்) அல்லது தேவரடியார் ஆவர். இவர்கள் தளிப்பெண்டுகள் எனவும் வழங்கப்படுவர். இவர்கள் வசிக்கும் தெருக்கள் தளிச்சேரி எனப் பெயர்பெறும். ஒரு பெரிய ஊரில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தளிச்சேரிகள் இருந்தன. “திருவாரூர் பெரிய தளிச்சேரி நக்கன் சீருடையாளுக்குப் பங்கு ஒன்று” என்னும் கல்வெட்டுத் தொடரே இதற்குச் சான்றாகும். திருக்கோயில்களில் ஆடல் பாடல்களின் பொருட்டு இவர்கள் நியமிக்கப் பெற்று வந்தனர். இவர்களில் தலைசிறந்தவர்களுக்கு அரசன் தலைக்கோல் என்னும் பட்டத்தை அளித்துப் பாராட்டுவது உண்டு. இதைத் திருவையாற்று ஒலோகமா தேவீச்சரத்துக் கல்வெட்டில் காணலாம்.

“பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன் வகுத்தென
நாட்டிய நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்துக்
காட்டினள் ஆதலிற் காவல் வேந்தன்
இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின் வழாமைத்
தலைக்கோல் எய்தித் தலையரங் கேறி
விதிமுறைக் கொள்கையின் ஆயிரத் தெண்கழஞ்சு
ஒருமுறை யாகப் பெற்றனள் அதுவே”

என்னும் சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதைப் பகுதியில் வந்துள்ள தலைக்கோல் என்ற தொடர்க்கு அரும்பத உரையாசிரியரும், அடியார்க்கு நல்லாரும் “வரிசைக்குத் தக்கபடி தலைக்கோல் பெற்று” என்று பொருள் எழுதியிருப்பதால் இத்தகைய பட்டம் சிலப்பதிகார காலத் திலேயே வழக்கத்தில் இருந்தமை ஈண்டு அறியத் தக்கதொன்றாம்.

நிற்க. முதலாம் இராஜராஜன் தஞ்சாவூரில் இராசராசேச் சரத்துக்குத் தெற்கிலும், வடக்கிலும் தளிச்சேரிகளைப் புதியனவாக

அமைத்தான். அவைகளுக்குத் தெற்குத் தளிச்சேரி தென்சிறகு, வடக்குத் தளிச்சேரி வட சிறகு; வடக்கில் தளிச்சேரி தென்சிறகு வடக்கு தளிச்சேரி வடசிறகு; (பெயர் புலப் படாதவாறு கல்வெட்டில் சிதைந்து போன) மற்றொரு தளிச்சேரி என்னும் பெயர்களை வைத்தான். தெற்குத் தளிச்சேரி தென்சிறகில் 92, வடக்குத் தளிச்சேரி வடசிறகில் 92 வடக்கில் தளிச்சேரி தென்சிறகில் 95, வடக்குத் தளிச்சேரி வட சிறகில் 96, மற்றொரு தளிச்சேரியில் 25 ஆக 400 வீடுகளைக் கட்டினான்.

சோழமண்டலத்திலுள்ள அம்பர், அரபுரம், அவனி நாராயண புரம், ஆமாத்தூர், ஆயிரத்தளி, திருவாரூர், திருவிடைமருதில், உத்தம தானிபுரம், திருவையாறு, கஞ்சாற நகரம், கடம்பூர், திருக்கண்டியூர், கருப்பூர், கற்பகதானிபுரம், காராயில், காவிரிப்பூம்பட்டினம், கிள்ளிகுடி, திருக்கொள்ளம்பூதூர், கொற்றமங்கலம், கோட்டூர், சீகண்டபுரம், செல்லூர், திருச்சோற்றுத்துறை, தலையாலங்காடு, தளிச் சாத்தங்குடி, திருத்தெங்கூர், நயதீரபுரம், நல்லூர், நன்னிலம், நாகப் பட்டினம், நியமம், திருநெய்த்தானம், பந்தணைநல்லூர், பரந்தக புரம், பல்லவ நாராயணபுரம், திருப்பழனம், பழுவூர், பழையாறை, பாச்சில், பாம்புணி, புதூர், புறையாச்சேரி, மண்ணிநகரம், திருமறைக்காடு, மிறையில், வடவாயில், வயலூர், வீரபுரம், திருவெண் காடு, வேளூர், திருவேதிக்குடி, ஜநநாதபுரம் முதலான ஊர்களிலுள்ள தளிச்சேரிகளிலிருந்து நானூறு தளிப்பெண்டுகளைக் கொண்டுவந்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வீடாக மேற்குறித்த நானூறு வீடுகளிலும் குடியேற்றினான். அவர்கள் ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒவ்வொரு வேலி நிலத்தைப் பங்குசெய்து, அப்பங்குவழி ஒவ்வொரு வேலி நிலத்துக்கு வரக்கூடிய நூறு கல நெல்லை இராசகேசரியோடு ஒக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால் அவரவர்களுக்கு அளந்து விடும்படி ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தான். இவர்களைக் குடியேற்றியது முன் குறித்தபடி கோயிற் பணிகளைப் புரிவதற்கேயாம். இந்த நானூறு தளிப் பெண்டுகளில் பெரும்பாலோர் அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள திருக்கோயில்களில் தொண்டாற்றி வந்தவர்களே யாவர். இங்ஙனம் குடியேற்றப்பட்டவர்களில் சிலர் அரபுரத்துத்தாழி விண்ணகரம், தஞ்சை மாமணிக்கோயில், அம்பர் அவனி நாராயண விண்ணகர், பாம்புணி ஸ்ரீபூதி விண்ணகர் என்னும் திருமால் கோயில்களில் பணி புரிந்தோர் ஆவர்.

முதலில் இங்குக் குடியேற்றப்பட்டவர்கள் திருவையாற்று ஒலோகமாதேவீச்சரத்தில் பணிகள் ஆற்றிவந்த நக்கன் சேரமங்கை. நக்கன் இரணமுகராமி, நக்கன் உதாரம், நக்கன் பட்டாலி, நக்கன் எடுத்தபாதம், நக்கன் சோழகுலசுந்தரி, நக்கன் ஏகவீரி என்னும்

எழுவர் ஆவர். நக்கன் என்பது தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கு அவர்கள் திறமை குறித்து இராஜராஜனால் கொடுக்கப்பெற்ற சிறப்புப் பெயராகும். இங்ஙனமே ஏனைய முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்று மூவர் பெயர்களின் முன்பு, தனித்தனி இந்த நக்கன் என்னும் சிறப்புப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் இவர்கள் சிவப்பணிக்கே உரியவர்கள் என்பதும் புலப்படும்.

முதலாம் இராஜராஜன் திருவையாற்று ஒலோகமாதேவீச் சரத்துத் தளிச்சேரிப் பெண்டுகளில் சிலரைக் கொண்டுபோய் முதல் முதல் குடியேற்றியதற்குக் காரணம் அந்த ஒலோகமாதேவீச்சரம் அவனது முதற்பெருந் தேவியாராகிய ஒலோகமாதேவியாரால் கட்டப்பட்டது. ஆதலால் அதிலிருந்து கொண்டு போய்க் குடியேற்றுவது அத் தேவியார்க்கு உவப்பை உண்டாக்கும் என்னும் எண்ணம் பற்றியாகலாம். அல்லது திருவையாற்றுத் திருப்பதிகத்தில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ள

“வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட முழுவதிர

மழையென்றஞ்சிச்

சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்கும்

திருவையாறே”

(தி.1 ப.130 பா.1)

“காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார்

பண்பாடக் கவினார்வீதித்

தேந்தாமென் றரங்கேறிச் சேயிழையார்

நடமாடுந் திருவையாறே”

(தி.1 ப.130 பா.6)

என்னும் தேவார அடிகள் சிறந்த சிவபத்திச் செல்வனாகிய அவன் திருவுள்ளத்தில் பதிந்திருந்ததன் விளைவாய்த் திருவையாற்றுத் தளிச்சேரி பெண்டுகள் பண்டுதொட்டே நடனக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என அவன் கருதியது ஆகலாம்.

இங்ஙனம் முதலாம் இராஜராஜசோழன் தளிச்சேரிப் பெண்டுகளைக் குடியேற்றி அவர்களுக்கு நிவந்தம் அளித்ததோடு அமையாது, அவர்களின் தொண்டுகளைக் கண்காணிக்க ஒருவரையும் நியமித்து அவர்க்கும் நிவந்தம் அளித்துள்ளான். இச்செய்தி “தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கும், காந்தர்விகளுக்கும் நாயகஞ் செய்ய சாலூர் பரஞ்சோதிக்குப் பங்கு இரண்டு” என்னும் கல்வெட்டுப்பகுதி அறிவிக்கின்றது.

தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கு அளித்த நிவந்தங்களை உணர்த்தும் கல்வெட்டின் பகுதிகளில், சோழமண்டலத்து ஊர்களில் வழக்கில் அதிகமாகப் பயிலப்பெறாத சிலகோயில்கள் புலப்படுகின்றன. அவைகள் அம்பரில் முதுபகவர்தளி, அரபுரத்தில் நிகளங்க ஈஸ்வரம்; ஆயிரத்தளியில் மல்லீஸ்வரம்; கடம்பூரில் இட்டாச்சி ஈஸ்வரம்; நந்தீஸ்வரம்; கோட்டூரில் குணவதி ஈஸ்வரம், பஞ்சவன்மாதேவீஸ்வரம்; தஞ்சாவூரில் எரியூர் நாட்டுத்தளி, ஐயபீமதளி, பிரமகுட்டம்; திருவாரூரில் அருமொழி ஈஸ்வரம், உலகீஸ்வரம், பிரஹ்மீஸ்வரம், மட்டைத் தென்தளி; நியமத்தில் அரிசுவலகேசரி ஈஸ்வரம், சந்திரமல்லி ஈஸ்வரம், நிருபகேசரி ஈஸ்வரம், நன்னிலத்தில் அமலீஸ்வரம், திருமேற்றளி; நாகப்பட்டினத்தில் நடுவில்தளி, பழுலூரில் பகைவிடை ஈஸ்வரம்; பழையாறையில் அரையெருமான்தளி, சங்கீஸ்வரம்; பாச்சி லில் திருமேற்றளி, திருவமலீஸ்வரம்; பாம்புணியில் திருப்பாதாள ஈஸ்வரம், விடையபுரத்தில் திருப்புகழீஸ்வரம் முதலான கோயில் களாம்.

இப்பகுதியில் சரித்திரத்துக்குப் பயன்படும் சில செய்திகள்:

1. திருக்காரோணத்து நக்கன் ராசகேசரிக்குப் பங்கு ஒன்றும்
2. முப்பத்தேழாம் வீடு தஞ்சாவூர் எரியூர் நாட்டுத்தளி நக்கன் மாதேவடிகளுக்குப் பங்கு ஒன்றும்
3. இருபத்தொன்பதாம் வீடு இத்தளிநக்கன் குந்தவைக்குப் பங்கு ஒன்றும்
4. ஐம்பதாம்வீடு இத்தளிநக்கன் அருமொழிக்குப் பங்கு ஒன்றும் என்னும் தொடர்களில் இராசகேசரி, மாதேவடிகள், குந்தவை, அருமொழி என்னும் பெயர்கள் வந்துள்ளன. இவைகளில் இராசகேசரி என்பது முதலாம் இராஜராஜனுடைய பட்டப்பெயர். மாதேவடிகள் என்பது முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் மகளாரின் பெயர். குந்தவை என்பது இராஜராஜனுடைய அரும் பெறல் தமக்கையாரின் பெயர். அருமொழி என்பது முதலாம் இராஜராஜ சோழனுடைய மற்றொரு மகளாரின் பெயர். “அருமொழி சந்திரமல்லியரான கங்கமாதேவியார்” என்னும் திருவையாற்று ஒலோகமா தேவீச்சரத்துக் கல்வெட்டுப் பகுதியே இதற்குச் சான்றாகும். இங்ஙனம் அரச குடும்பத்தார்களின் திருப்பெயர்களைத் தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கு வைத்து வழங்கப்பெற்றமையால் இத்தளிச்சேரிப் பெண்டுகளின் பெற்றோர்கள் அரச குடும்பத்தில் அளவிற்றந்த இராசபக்தி

உடையவர்களாய்த் திகழ்ந்திருந்தனர் என்று கொள்ளலாம்.

நட்டுவஞ்செய்ய நட்டுவர் அறுவர், நாடகம் நடிக்க நால்வர், கானபாடிகள் மூவர், வங்கியம் வாசிப்பார் மூவர், பாடவியம் வாசிப்பார் நால்வர், உடுக்கை வாசிப்பார் இருவர், வீணை வாசிப்பார் இருவர், ஆரியம்பாடுவார் மூவர், தமிழ்பாடநால்வர், கொட்டி மத்தளம் அடிக்க இருவர், முத்திரைச்சங்கு ஊத இருவர், பக்க வாத்தியர் ஐவர், காந்தர்வர் ஐவர், தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கும், காந்தர்விகளுக்கும் நாயகஞ்செய்ய இருவர், கணக்கு எழுத நால்வரும் அவர்களுக்குக்கீழ் கணக்கு எழுத எண்மரும் ஆகப் பன்னிருவர், திருவாய்க் கேள்விகள் இருவர், உவச்சர் பதினொருவர், சகடைக் கொட்டிகள் ஐம்பத்தைவர், திருப்பள்ளித் தொங்கல் பிடிப்பார் பதினொருவர், விளக்குடையார்கள் எண்மர், நீர்த்தெளியான் நால்வர், சன்னாலியன் இருவர், திருமடைப் பள்ளிக்குக் குசவர் பதினொருவர், வண்ணத்தார்கள் இருவர், காலிதியை செய்வார் இருவர் நாவிசஞ் செய்வார் இருவர் திருஇருவரும் அவர்களுக்குக் கீழ் ஆள் இருவர் இருவராக நால்வரும் ஆக அறுவர், கோலினமை செய்வார் இருவர், அம்பட்டன் ஒருவன், தய்யான் ஒருவன், இரத்தினத் தய்யான் ஒருவன், கன்னான் ஒருவன், தச்சாசாரியார் மூவர், தச்ச இருவர், பாணர் மூவர், கண்காணித் தட்டாண்மை செய்வார் ஒருவர் என்னும் இவர்களை முதலாம் இராஜராஜசோழன் தஞ்சை இராசராசேச்சரத்துக்கு நியமித்திருந்தான்.

இவர்களுள் நட்டுவர் என்பார் நாட்டியம் பழக்கி ஆட்டு விப்பவர். கானபாடிகள் இசைப்பாட்டு பாடுபவர். காந்தர்வர் என்பார் பாடுபவர். திருவாய்க்கேள்வி என்பார் அரசன் திருவாய் மலர்ந்தருளியவற்றைக் கேட்டுவந்து உணர்த்துபவர். உவச்சர் என்பார் சங்கு, காளம் இவைகளை ஊதுபவர். சகடைக் கொட்டிகள் என்பார் பெரிய மேளம் அடிப்பவர். திருப்பள்ளித் தொங்கல் பிடிப்பார் என்பவர் கோயில் மூர்த்திகட்குச் சாத்தப் படும் மாலை பிடிப்பவர். விளக்குடையார் என்பவர் விளக்கு ஏற்றுபவர் நீர்த் தெளியான் என்பவர் நீர்த் தெளிப்பவர். வண்ணத்தார் என்பவர் வண்ணார். இவர்களுக்கு ஈரங்கொல்லிகள் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. இச்செய்திக்கு “வண்ணத்தார்கள் இருவர்க்குப்பேரால் பங்கு ஒன்றாக இத்தெருவில் ஈரங்கொள்ளிகளுக்குப் பங்கு இரண்டும்” என்னும் கல்வெட்டுத் தொடர் சான்று பகரும். இங்கே கொள்ளிகள் என்பது கொல்லிகள் என்றிருக்க வேண்டும். காலிதிமை செய்வார் என்பவர் கணக்கு வேலை செய்பவர்.

திரு என்பவர் சோதிடர், இச்செய்தி 'திரு ஒருவனுக்கும் கீழாள் இரண்டுக்கும் துணையன் ஆதித்தனான செம்பியன் கொற்றப் பெருங்கணிக்குப் பங்கு இரண்டும், மேற்படி ஒருவனுக்கும், கீழாள் இரண்டுக்கும் பராந்தகன் பாண்டி குலாசனி ஆன ராஜராஜஹணிதாதி ராஜனுக்குப் பங்கு இரண்டும்'' என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதியால் அறியலாம். இத்தொடர்களில் வந்துள்ள கணி என்னும் சொல் சோதிடன் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. 'விளைவெல்லாம் கண்ணியுரைப் பான் கணி' என்பது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. எனவே திரு என்ற சொல் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சோதிடர் என்ற பொருளில் வழங்கி வந்துள்ளமை அறியப்படும். இக்காலம் இச்சொல் இப்பொருளில் வழக்கில் இல்லை.

தய்யான் என்பவன் தையற்காரன். பாணர் என்பார் பாட வல்ல சாதியார். கல்வெட்டுத்துறையாளர் தையல்காரன் என்பர். அப் பொருள் உண்டெனினும் இங்கு அது பொருந்துவதாய் இல்லை. முன்னரே தையற்காரரைக் குறிப்பிட்டு விட்டபடியாலும், பாணரில் ஒருவர் பெயர் குறிக்கவந்தவிடத்து 'பாணன் உத்தமன் சூற்றியான அரிகுலகேசரி சாக்கைக்குப் பங்கு ஒன்றரை' என்பதில் சாக்கைக்கு என்றிருப்பதாலும், பாடலுடன் கூத்து நிகழ்த்துபவரை உணர்த்துவதாகும். வங்கியம் வாசிப்பார் என்பவர் ஒருவகைக் குழல் வாசிப்பவர். சன்னாலியன்-சன்னை என்னும் ஒருவகைப் பெருமுரசு வாசிப்பவரா (அ) வேறா என்பது புலப்படவில்லை. கோலினமை செய்வார் என்பதற்கு இக்காலம் பொருள் விளங்கவில்லை.

மேற்குறித்த இவர்களுக்கு நிவந்தமாகப் பங்கு செய்தபடி, பங்குவழி பங்கு ஒன்றினால், நிலம் வேலியினால் இராசகேசரியோ டொக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால் நெல் நூற்றுக் கலமாகக் கொடுக்கப்பெற்று வந்தது. மேற்குறித்தவர்களில் இன்னார்க்கு இவ்வளவு பங்கு என்பதை விரிவஞ்சி இங்குக் குறித்திலேன் எனினும் சகடைக்கொட்டிகளுக்கு உட்படும் ஆட்கள் நாற்பத்தைந்து பேர்களுக்குத் தலைக்கு அரைப்பங்குடன் பாதவக் காணியம் கொடுக்கப் பெற்று வந்தது. இங்கே பாதவக் காணியம் என்பதற்கு என்று பொருள்.

பண்டாரி, பரிசாரகர், கரணத்தார் இவர்களை நியமித்தது:

முதலாம் இராஜராஜசோழன், இராசேச்சரம் உடையார்க்குப் பண்டாரஞ்செய்ய பிராமணரையும், திருப்பரிசாரகஞ் செய்ய மாணிகளையும், கணக்கெழுத கரணத்தார்களையும், சோழமண்டலத்துப் பிரமதேயங்கள், பாண்டி நாடான ராஜராஜ மண்டலத்துப் பிரம

தேயங்கள், தொண்டை நாடான சயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துப் பிரமதேயங்கள் இவைகளிலிருந்து இடுமாறு பணித்திருந்தான்.

இவர்களில் பூமிசம்பத்தும், அர்த்த சம்பத்தும், பந்து சம்பத்தும் உடையராய் இருந்தவர்களே பண்டாரிகளாக நியமிக்கப் பெற்றிருந்தனர். இங்ஙனம் பண்டாரிகளாக நியமிக்கப் பெற்றிருந்தவர் பிராமணரேயாவர். முதலாம் இராஜராஜனின் கட்டளைப்படி இவர்களை இட்டவர், அருமொழி தேவ வளநாட்டு மங்கலநாட்டு மங்கலத்துச் சபையாரும், இராஜேந்திர சிங்கவளநாட்டு வீரநாராயண சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரும், கேரளாந்தக வளநாட்டு உறையூர்க் கூற்றத்து ராஜாசிரிய சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரும், நித்தவிநோத வளநாட்டு இராசகேசரி சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரும் ஆவர். இச்சபையார் தங்கள் தங்கள் ஊர்களிலிருந்து ஒவ்வொருவராக நால்வரை அனுப்பியிருந்தனர். எனவே தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தில் பண்டாரிகளாக வேலை பார்த்து வந்தவர் நால்வர் ஆவர். பண்டாரி ஒருவர்க்குச் சம்பளம் ஓராண்டுக்கு நெல்கலம் இவ்வளவு என்பது கல்வெட்டில் சிதைந்துபோய் விட்டது. இவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரம் உடையார் நாட்டுப் பண்டாரத்தில் பெற்று வந்தனர்.

பரிசாரகர் என்பார் ஏவல் தொழில் அல்லது சமையல் தொழில் செய்வோர் ஆவர். இங்கு ஏவல் தொழிலுக்கு உரியவர் என்பது டாக்டர் உல்ஷ் துரைமகனாரின் கருத்தாகும். இத் தொழிலுக்கு நியமிக்கப் பெற்றவர் மாணிகள் ஆவர். (மாணிகள் - பிரமசாரிகள்) முதலாம் இராசராச சோழன் கட்டளைப் படி இவர்களை இட்டவர்:-

1. அருமொழித் தேவ வளநாட்டு, நென்மலிநாட்டு நெடு மணலாகிய மதனமஞ்சேரி சதுர்வேதி மங்கலம், குன்றியூர், சுறான்குடி, ஆற்றூர்; ஷே வளநாட்டுப் புறங்கரம்பை நாட்டுப் பல்லவன் மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம், செம்பியன்மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம், பெரும்பல மருதூர், களப்பாழ், சிங்களாந்தகச் சதுர்வேதிமங்கலம், ஷே சதுர்வேதி மங்கலம், கெழுவத்தூர், கோயிலூர் புதுக்குடியாகிய கோதண்டராம சதுர்வேதி மங்கலம், வங்கநகர், கொற்றவன்குடி, பனையூர்; அருமொழிதேவ வளநாட்டு வெண்டாழை வேளூர்க் கூற்றத்து குறும்பலூர், கொண்ணூர்; ஆர்வலக் கூற்றத்து ஆர்வலம், வலிவலம், மாலினூர், அறிஞ்சிகை சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷே வளநாட்டுப் புலியூர் நாட்டு.....(ஊரின் பெயர் சிதைந்து விட்டது);

2. கூடித்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுக் குடவாயில், நாலூர், மருகல், தானத்தொங்கல் சதுர்வேதி மங்கலம்; ஷெ வளநாட்டு முழையூர் நாட்டுக் குந்தவைச் சதுர்வேதிமங்கலம்;

3. உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் தண்டத்தோட்டமான மும்மடி சோழ சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டுப் பாம்பூர் நாட்டுத் திருக்குடமூக்கில்; ஷெ வளநாட்டு, அம்பர் நாட்டு அம்புறத்தூர், அவ்வைநல்லூர்; ஷெ வளநாட்டு வெண்ணாட்டுத் திருமழலை. கேரளாந்தகச் சதுர்வேதி மங்கலம், வைகலாகிய வானவன்மாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டுத் திரைமூர் நாட்டு..... (ஊரின் பெயர் சிதைந்து விட்டது) நல்லூர் புதுக்குடி, வழகூர், அக்கரூர்; உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு விளைநாட்டு விளை நகராகிய நித்த விநோத சதுர்வேதி மங்கலம், பெருமுளை, பறியலூர்; ஷெ வளநாட்டு ஆக்கூர் நாட்டு இராசேந்திர சிம்ம சதுர்வேதி மங்கலம், திருக்கடலூர், தலைச்சங்காடு, ஷெ வளநாட்டுக் குறும்பூர்நாட்டுக் காயாக்குடி, தளிச்சேரியான பராந்தக சோழ சதுர்வேதிமங்கலம், குறும்புறத்தூர், திருவிடைக்கழி;

4. இராசேந்திர சிங்கவளநாட்டுப் பொய்கைநாட்டுக் கண்ட ராதித்த சதுர்வேதிமங்கலம், பெரும்புலியூர்; ஷெ வளநாட்டு மிறைக் கூற்றத்து காமரவல்லி; ஷெ வளநாட்டு அண்டாட்டுக்கூற்றத்துத் தொழூர், பராந்தக சதுர்வேதிமங்கலம், ஷெ வளநாட்டு இன்னம்பர் நாட்டு ஆதனூர், பழைய வானவன் மாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம், அககூர்; ஷெ வளநாட்டு மிழலைநாட்டு சேய்ஞலூர், ஷெ வளநாட்டு மண்ணிநாட்டு ¹ ஏமநல்லூராகிய திரைலோக்கிய மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம், இடையர் நல்லூர், இடவை;² ஷெ வளநாட்டு நல்லாற்றூர் நாட்டு கதவாய்மங்கலம், மகேந்திர கோட்டூர்; ஷெ வளநாட்டுக் குறுக்கைநாட்டு குறுக்கை, காவிரிமங்கலம், கடலங்குடி; ஷெ வளநாட்டு.....(நாடு சிதைந்துபோய்விட்டது) திருநன்றியூர்³ மாற்பிடுகு சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டு வெண்ணையூர் நாட்டுப் பெருங்கண்பூர், பாப்பாக்குடி; ஷெ வளநாட்டுத் திருக்கமுமல நாட்டுக் கமுமலம், தேனூர்; ஷெ வளநாட்டு நாங்கூர்நாட்டு நாங்கூர்,

¹ ஏமநல்லூர் - இது ஒரு வைப்புத்தலம். எச்சில் இளமர் ஏமநல்லூர் என்பது அப்பர் தேவாரம்.

² இடவை - இது ஒரு வைப்புத்தலம். இடையர் நல்லூர் வேறு, இடவை வேறு.

³ திருநின்றியூர் என்றிருக்க வேண்டும்.

குன்றம்; ஷெ வளநாட்டுக் கொண்டநாட்டுப் பஞ்சவன் மாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டு நெலுலூர் நாட்டுக் குமரதித்த சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டுப் பிடலூர்நாட்டு நயத்திரமங்கலம், கூத்திரியசிங்க சதுர்வேதிமங்கலம்;

5. இராசாசிரியவளநாட்டு வட வழி நாட்டுத் திருவெள்ளறை; ஷெ வளநாட்டுக் கலார்க்கூற்றத்துப் பராந்தக சோழ சதுர்வேதி மங்கலம்;

6. கேரளாந்தகவளநாட்டு, உறையூர்க் கூற்றத்து இராசாசிரிய சதுர்வேதிமங்கலம். அறிஞ்சிகை சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டு தட்டைக்களநாட்டுக் கற்றளி சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டுச் குரலூர் கூற்றத்துச் சோழ உத்தம சதுர்வேதிமங்கலம்;

7. பாண்டிகுலாசனிவளநாட்டு, விளநாட்டு மலரியாகிய ஸ்ரீ கண்ட சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டு இடையாற்றுநாட்டு இடையாற்று சதுர்வேதிமங்கலம்; தொண்டவை சதுர்வேதி மங்கலம்; ஷெ வளநாட்டு எயிநாட்டுத் திருப்பேரூர்;

8. நித்தவினோதவளநாட்டு இராசகேசரி சதுர்வேதிமங்கலம். ஷெ வளநாட்டு ஆலூர்க்கூற்றத்து இரும்புதலாகிய மனுகுல குளாமணி சதுர்வேதிமங்கலம், அமுத்திரவல்லி, ஷெ வளநாட்டு முடிச் சோணாட்டு ஜனநாத சதுர்வேதிமங்கலம்; ஷெ வளநாட்டு வெண்ணிக் கூற்றத்துக் கீழ்ப்பூண்டியாகிய ஒலோகமாதேவி சதுர் வேதிமங்கலம், பூவனூராகிய அவனிகேசரி சதுர்வேதிமங்கலம் என்னும் ஊர்களிலுள்ள சபையார்கள் ஆவர்.

இவர்களுக்கு நிசதம் நெல் பதக்கும் ஆண்டுதோறும் காச நான்கும் கொடுக்கப்பட்டுவந்தன. இவர்களிலே நிலையாய் தீக்ஷித்தார் பதின்மார்க்குப் பேரால் நிசதம் நெல் முக்குறுணியும், ஆண்டுதோறும் காச நான்கும் கொடுக்கப்பட்டுவந்தன. இவர்கள் பெறும் நெல்லும் காசும் இராசராசேச்சர முடையாரின் உள்ளூர்ப் பண்டாரத்தே கொடுக்கப்பட்டுவந்தன.

மேற்குறித்த ஊர்ச் சபையார்களில் பராந்தக சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையார் நான்கு மாணிகளையும், வீரநாராயண சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபையார் பன்னிரண்டு மாணிகளையும் இட்டிருந்தனர். ஏனைய சபையார்களில் சில சபையார் ஒவ்வொரு மாணிகளையும், சில சபையார் இரண்டு இரண்டு மாணிகளையும்

விட்டிருந்தனர். இவர்களின் தொகை சுமார் நூற்றைம்பது இருக்கலாம். (கல்வெட்டு சிற்சில இடங்களில் உதிர்ந்து விட்டமையால் சரியான தொகையை எண்ணி எழுதமுடியவில்லை). குறிப்பு - சதுர்வேதி மங்கலம் என்பது சில சிற்றூர்களைத் தன்னகத்துக் கொண்டது.¹

கரணத்தார் என்பவர் கோயில் கணக்கு எழுதுபவர் ஆவர். இவர்க்கு ஓராட்டைக்கு நெல் இருநூற்றுக் கலமும், இவர் இடக்கடவ கீழ்க்கணக்கு ஒருவர்க்கு ஓராட்டைக்கு நெல் எழுபத்தைங்கலமாக இருவர்க்கு நெல் நூற்றைம்பது கலமும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. இவர்கள் இந்த நெல்லை இராசராசேச்சர முடையார் நாட்டுப் பண்டாரத்தே பெற்று வந்தனர்.

முதலாம் இராஜராஜன் கட்டளைப்படி இவர்களை இட்டவர்:-

1. உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டுத் தண்டந்தோட்டமான மும்மடி சோழ சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபையாரும், 2. ஷெ வளநாட்டு வெண்ணாட்டுக்கேரளாந்தகச் சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரும், 3. ஷெ வளநாட்டுக் குறும்பூர் நாட்டுத் தேவதானம் திருவிடைக்கழி சபையாரும்; 4. இராசேந்திரசிங்க வளநாட்டு மிறைக்கூற்றத்து காமரவல்லி சபையாரும், 5. ஷெ வளநாட்டுப் பராந்தக சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபையாரும், 6. நித்தவிநோத வளநாட்டு முடிச்சோணாட்டு ஜனநாத சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபையாரும் ஆவர். இச்சபையார்கள் சபைக்கு ஒவ்வொருவராக அறுவரை இட்டிருந்தனர். இங்ஙனம் இடப்பட்ட ஒவ்வொரு கரணத்தாரும் தங்கள் தங்களுக்குக் கீழ் இரு கரணத்தார்களை அரசன் கட்டளைப்படி நியமித்துக்கொண்டனர். இவர்களுக்குக் கீழ்க் கரணத்தார்கள் எனப் பெயர். எனவே தஞ்சை இராசராசேச்சரத்துக்குக் கணக்கு எழுத அறுவரும், அவர்களுக்குக் கீழ்க் கணக்கு எழுதப் பன்னிருவரும் ஆகப் பதினெண்மர் நியமிக்கப்பெற்றிருந்தனர்.

¹ தீக்ஷித்தார் என்பதற்கு "Those who had taken permanent vows" என்பர் டாக்டர் உல்ஷ்.

குறிப்பு : மேற்குறித்த பரிசாரகர் என்ற தலைப்பின்கீழ் அடங்கிய பகுதிகளால் சோழமண்டலம் முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் வளநாடுகளாகவும், நாடுகளாகவும், கூற்றங்களாகவும் பிரிக்கப் பட்டிருந்த செய்தியும், நாடு, கூற்றங்களுக்கு உட்பட்டிருந்த ஒவ் வொரு ஊரிலும் ஊர்ச்சபை இருந்த செய்தியும் அறிந்து இன்புறத்தக்கதாகும்.

திருமெய்க்காப்பார்களை நியமித்தது

திருமெய்க்காப்பார் என்பார் திருக்கோயிலையும் அதிலுள்ள பொருள்களையும் பாதுகாப்பவர் ஆவர். முதலாம் இராஜராஜசோழன் கட்டளைப்படி இவர்களைத் தஞ்சை இராசராசேச்சரத்து இட்டவர்:-

1. அருமொழிதேவ வளநாட்டு இங்கணாட்டு விமலசித்த மங்கலம், நெடுமணலாகிய மதனமஞ்சரி சதுர்வேதிமங்கலம். குன்றியூர், புறங்கரம்பை நாட்டுப் பல்லவன் மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம், பெரும்பலமருதூர், குறுக்கை; அளநாட்டுக் கீழையிலாகிய பரமேஸ்வரமங்கலம், செம்பியன்மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்; வெண்டாழை வேளூர்க் கூற்றத்துச் சிற்றாமூர்;

2. கூத்திரிய சிகாமணிவள நாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டுத் திருநறையூர், அபிமானபுஷண சதுர்வேதிமங்கலம், வண்டாழஞ்சேரி, கூரூர், கற்குடி, செற்றூர்க் கூற்றத்துச் செற்றூர், குடவாயில், நாலூர்; இங்கணாட்டு இங்ஙண்; தேவூர்நாட்டு ஆலத்தூர்; அளநாட்டுப் பெருங்கடம்பூர், பாப்பார்குடி. பொருந்தம் பொருந்தை; பட்டினக் கூற்றத்துக் கொட்டாரக்குடி, திருக்கண்ணங்குடி, கள்ளூராகிய சன்ன மங்கலம்; மருகல் நாட்டு மருகல், பூதனூர், வைப்பூர், தஞ்சாவூர், திருவாரூர்க் கூற்றத்து ஆடியப்பிமங்கலம். வேளாநாட்டு ராஜமல்ல சதுர்வேதி மங்கலம், பெரும்போழ்; பனையூர் நாட்டுப் புவலோக மாணிக்க சதுர்வேதி மங்கலம்;

உய்யக்கொண்டான் வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டுத் தோட்டமான மும்மடிசோழ சதுர்வேதிமங்கலம், பாம்பூர் நாட்டுப் பாம்புரம், கடையக்குடி, நல்லாலூர்; அம்பர்நாட்டு அதியரைய குறும்பல், நல்லமுந்தூர்; வெண்ணாட்டுத் திருமழலை, வைகலாகிய வானவன்மகாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம், திருநல்லம், கருவிளி, வயலூர்; திரைமூர்நாட்டுச் சாத்தனூர், திருவமுந்தூர் நாட்டு அக்கனூர், அயிற்காடு; விளைநாட்டு விளைநகராகிய நித்த விநோத சதுர்வேதிமங்கலம், பெருமுளை, பறியலூர், திரைமூர், ஆக்கூர்நாட்டு இராசேந்திரசிம்ம சதுர்வேதிமங்கலம், திருக்கடலூர், தலைச்சங்காடு; குறும்பூர் நாட்டுத் தளிச்சேரியான பராக்கிரமசோழ சதுர்வேதி மங்கலம், இறையான்சேரி, திருவிடைக்கழி, நெடுங்காடு;

4. இராஜேந்திர சிங்கவளநாட்டுப் பொய்கைநாட்டுக் கண்டராதித்த சதுர்வேதிமங்கலம், பெரும்புலியூர், மிறைக் கூற்றத்துப் பார்த்திவசேகர சதுர்வேதி மங்கலம்; அண்டாட்டுக் கூற்றத்து

கவையாத்தலையாகிய பண்டிதசோழ சதுர்வேதி மங்கலம்; இன்னம்பர் நாட்டுப் பழைய வானவன்மாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம், அகசூர், கொட்டையூர், ஏராகிய மும்மடி சோழ சதுர்வேதிமங்கலம், பராந்தக சதுர்வேதிமங்கலம்; மிழலை நாட்டுச் சேய்ஞலூர்; மண்ணிநாட்டு ஏமநல்லூராகிய திரைலோக்கிய மகாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம்; வேம்பற்றூராகிய அவநி நாராயண சதுர்வேதிமங்கலம்; பனந்தாடி; விளத்தூர் நாட்டுக் காட்டூர், தனியூர் வீரநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம்; குறுக்கை நாட்டுக் குறுக்கை, காவிரிமங்கலம்: காட்டியார் பிரமதேயம், வரசூர், கடலங்குடி; திருவாலிநாட்டு மல்லிகுடி, திருவாலி; திருஇந்தனூர் நாட்டுத் திருநன்றியூர் (திருநின்றியூர்) மாற்பிடுகு சதுர்வேதி மங்கலம், கஞ்சாறநகர்; வெண்ணையூர் நாட்டுப் பெருங் கண்பூர், மாதுலவேனூர், வெள்ளூர்; சோதியக்குடி; திருக்கழுமல நாட்டு உதையாதித்த சதுர்வேதி மங்கலம், திருக்கழுமலம், தேனூர்; நாங்கூர் நாட்டு நாங்கூர், குன்றம் மருதூர்; அதிகைமங்கை நாட்டுப் பெருந்தோட்டம், கொண்டநாட்டுப் பஞ்சவன்மகாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்; நெலுவூர்நாட்டுக் குமராதித்த சதுர்வேதிமங்கலம், வேசாலிப்பாடி, சயங்கொண்டசோழ சதுர்வேதிமங்கலம், இருங் கொளப்பாடி, வானவன்மகாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம்;

5. ராஜாசிரய வளநாட்டு வடவழிநாட்டுத் திருவெள்ளறை; பாச்சில் கூற்றத்துக் கீழ்பலாற்றுப் பெருமருதூர்;

6. கேரளாந்தக வளநாட்டு உறையூர்க் கூற்றத்து ராஜாபுரீய சதுர்வேதிமங்கலம், அறிஞ்சிகை சதுர்வேதிமங்கலம், வயலூர், கருப்பூர்; கேரளாந்தக வடநாட்டு மீய்கொட்ட நாட்டுத் தண்டலை; பாண்டிசூலாசனி வளநாட்டு விளநாட்டு உத்தமசீலி சதுர்வேதி மங்கலம், சோழமகாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்;

இடையாற்றுநாட்டு இடையாற்றும்ங்கலம்; நித்த விநோத வளநாட்டு நல்லூர்நாட்டு நல்லூராகிய பஞ்சவன்மகாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம்; ஆலூர்க் கூற்றத்து இரும்புதலாகிய மனுகுல குளாமணி சதுர்வேதிமங்கலம், விளத்தூர், முடிச்சோணாட்டு ஜனநாத சதுர்வேதி மங்கலம் சிற்றின்வாழாகிய பரமேஸ்வர சதுர்வேதி மங்கலம்;

வெண்ணிக் கூற்றத்துப் பூவனூராகிய அவனிகேசரி சதுர்வேதி மங்கலம், பெருநங்கை மங்கலம்; பாம்புணிக் கூற்றத்துச் சிற்றம்பர், என்னும் ஊரார்கள் ஆவர், இவர்களின் தொகை 125-க்கு மேற்பட்டதாகும். (சில இடங்களில் கல்வெட்டுப் பொறிந்து போய்விட்டதால்

சரியான எண்ணிக்கையை இங்கே குறிப்பிட முடியவில்லை.) இவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் நூற்றுக் கலநெல் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இவர்களுக்கு இச்சம்பளம் இவர்கள் எந்த ஊர்களிலிருந்து வந்தார்களோ அந்த ஊர்களிலேயே கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருந்தது.

நுந்தாவிளக்குகளுக்கு அளிக்கப்பெற்ற நிவந்தம்:

நுந்தா விளக்கு என்பது தூண்டாத விளக்காகும். இதை ஆங்கிலத்தில் என்பர். இது நந்தாவிளக் கென்றும், நொந்தாவிளக் கென்றும், கூறப்பெறும். 'நந்தாவிளக்கையை நாயகமே' என்பது கம்பராமாயணத்தொடர். (நுந்தா+தூண்டாத) நுந்தாவொண் சுடரே - தேவாரம், இத்தகைய விளக்கு ஒன்றுக்கு நாள்வாய் (நிசதம்) உழக்குநெய் எரிப்பதற்கு ஆடாயின் 96 ஆகவும், பசுவாயின் 48 ஆகவும், எருமையாயின் 16 ஆகவும் கொடுப்பது வழக்கம். கல்வெட்டுக்களில் இவ்வாடுகளைக் குறிக்க வந்தபொழுது 'சாவாமுவாப் பேராடு' எனக் குறிக்கப்பெற்றிருக்கும். சாவாமுவா என்றால் சாவதும் இல்லை. கிழவுத்தன்மை அடைவதும் இல்லை. எனவே இனம் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் என்பது பொருள். இவ்வாடு முதலியவைகளை இடையர்களிடம் கொடுப்பது வழக்கம். அவர்களும் நாள்தோறும் நெய் அளந்து வந்தனர். இவ்வாடுமாடுகளுக்குக் கால்மாடுகள் எனப் பெயர். கால்மாடு என்றால் பசு என்று சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியில் குறித்திருப்பது பொருந்துவது அன்று. விளக்குகளுக்கு இராசராசேச்சர முடைய பரமசாமிக்கு முதலாம் இராஜாராஜசோழனும் பொது மக்களும் மிகுதியான நிவந்தம் அளித்து வந்தனர். இவ்விளக்கு ஒன்றுக்கு பெருந்தரம் உத்தரங்குடையான் கேரள வீதி விடங்கனான வில்லவ மூவேந்த வேளான், முதலாம் இராஜாராஜசோழன் கோழிப் போரில் ஊத்தை அட்டாமல் இருப்பதற்கு ஒரு காசுக்கு மூன்று ஆடு விலை வீதம் ஒன்பது காசுகளை அளித் திருந்தான் என்று ஒரு கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது. (ஊத்தை அட்டாமல் - ஊனம் உறாமல்.)

இக் கல்வெட்டினால் முதலாம் இராஜராஜசோழன் கோழி (உறையூர்)ப் போரில் சண்டைசெய்த செய்தி பெறப்படுகின்றது. இச்செய்தியை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் எடுத்து ஆண்டதாகத் தெரிய வில்லை.

அணிகலன்கள்: திருமேனிகளுக்கும், பிரதிமங்களுக்கும் அரசகுடும்பத்தினரும் பிறரும் அணிகலன்களை அளித்தார்கள். அவ்வணிகலன்களின் வகையாவன:

அரதனக்கடகம், பவழக்கடகம், திருக்கைக்காரை, திருப் பட்டிகை, அரதனமோதிரம், நவரத்தினமோதிரம், கண்டநாண், புல்லிகைக்கண்டநாண், பாசமாலை, மாணிக்கத்தின்தாலி, வாசு வலயம், பதக்கம், மாணிக்கத்தின் உழுத்து, வயிர உழுத்து, ஸ்ரீ சந்தம், திருமுடி, வீரபட்டம், உதரபந்தனம், இராசாவர்த்தம், வயிரசாயலம், ஏகாவல்லி, திரிசரம், பஞ்சசரி, திரள் மணிவடம், தாலிமணிவடம், பொன்னாணியிற்கோத்த மாணிக்கத்தின் திரு, திருக்குதம்பை, தோடு, திருக்கால்வடம், முத்தின் குடகம், முத்து மாத்திரை முதலானவைகள் ஆகும்.

நில நிவந்தம்: முதலாம் இராஜாராஜசோழன் தஞ்சை இராசராசேச்சர முடைய பரமசுவாமிக்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு ஆண்டுதோறும் சற்றேறக்குறைய ஒன்றரை லட்சம் கலம் நெல் வருவாய் உள்ள நிலங்களைத் தேவதானமாகச் சோழமண்டலத்திலும், புறமண்டலங்களிலும் கொடுத்துள்ளான்.

நிலம் கொடுக்கப்பட்ட இடங்கள் :

1. தென்கடுவாயான அருமொழி தேவவளநாட்டு இங்கண் நாட்டுப் பாலையூர், ஆரப்பாழ், கீரன்தேவன்குடி, நாகன்க.... (இவ்வூரின் பெயரில் சில எழுத்துக்கள் சிதைந்துவிட்டன) தண்ணீர்க் குன்றமான ராஜாராஜநல்லூர், உச்சிப்பாடி, கீழ்வடுகக்குடி, கஞ்சாற நகர், ஊசிக்கண்ணங்குடி, ஆர்வலக்கூற்றத்து வடவிறையான் பள்ளம், திருத்தெங்கூர்.

2. வடகடுவாயான கூத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுத் திரு நறையூர்நாட்டு அரக்கன்குடி, பிடாரசேரி, வேளநாட்டு மணற்காலப் பள்ளி.

3. அரிசிலுக்கும் காவிரிக்கும் நடுவான உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் திரைமூர் நாட்டு நெற்குப்பை.

4. வடகரை இராஜேந்திர சிங்கவளநாட்டு இன்னம்பர் நாட்டு மருத்துவக்குடி, கருப்பூர்; திருவாலிநாட்டுத் திருத்தேவன்குடி, குறுவாணியக்குடி;

5. மழநாடான ராஜாஸரய வளநாட்டுப்பாச்சிற் கூற்றத்து மீய்பலாற்று ஆன்பனூர்; பாச்சிற் கூற்றத்து கீழ்பலாற்று ஈங்கையூர், பணமங்கலவன் கரைப்பற்றுச் சாத்தன்குடி; கலார்க்கூற்றத்து மாந் தோட்டம், இறையான்சேரி, வெண்கோன்குடிக்கண்டத்து வெண்

கோன்குடி, மாகாணிகுடி, செம்புரைக் கண்டத்து சிறுசெம்புறை, துறையூர்;

6. நித்த விநோதவளநாட்டு, வெண்ணிக்கூற்றத்து நகரம் வெண்ணி, பூதமங்கலம், மீதுவேலி, நகரக்காரக் குறிச்சி, வடதாமரை, வெண்ணித் திறப்பான்பள்ளி, அருமொழிதேவ வளநாட்டுத் தக்கனூர் நாட்டு நகரம் வேநெல் விடுகுபல்லவபுரம், கொடிமங்கலம் என்னும் ஊர்களாகும்.

மேற்குறித்த ஊர்களில் வெண்ணி, பூதமங்கலம், பூதமங்கலத்துப்பால் மீதுவேலி, நகரக்காரக்குறிச்சி, வடதாமரை, வெண்ணித் திறப்பான்பள்ளி இவ்வூர்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு இவ்வூரார் ஐநூற்று நாற்பத்தொரு கழஞ்சே மஞ்சாடியும் எட்டுமா பொன்னையும்; தக்கனூர்நாட்டு வேநெல்விடுகு பல்லவபுரத்து நகரத்தார் நூற்றறுபத் தேழு கழஞ்சரையே மூன்றுமா மஞ்சாடியும் இருமாவரை பொன்னையும்; ஆர்வலக் கூற்றத்துத் திருத்தெங்கூர் நகரத்தார் இருநூற்றுத் தொண்ணூற்று ஏழு கழஞ்சே நாலு மஞ்சாடியும், மூன்றுமா முக்காணி பொன்னையும், திருவாலி நாட்டுக் குறுவாணியக்குடி ஊரார் முந்நூற்று நாற்கழஞ்சே மூன்று மஞ்சாடியும் ஒன்பது மாவரை பொன்னையும் காணிக் கடனாகக் கொடுத்தனர். ஏனைய ஊரார்கள், மேற்குறித்த சற்றேற்குறைய ஒன்றரைலட்சம் கல நெல்லை இராசகேசரியோடு ஒக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால் அளந்து வந்தனர்.

மேற்குறித்த ஊர்களில் ஒவ்வொரு ஊரிலுள்ள மொத்த நிலம், அவைகளில் இன்ன காரணத்திற்காக இறையிலியாக நீக்கப்பட்ட நிலம் இவ்வளவு, எஞ்சிய நிலம் இவ்வளவு, இந்த எஞ்சிய நிலத்துக்குக் கட்டவேண்டிய காணிக்கைக் கடன் இவ்வளவு என இந்த நிலத்தத்தை உணர்த்தும் கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்பட்ட செய்திகள் நம்மை மகிழ்ச்சிக் கடலில் செலுத்துவனவாகும். உதாரணமாக,

“இன்னாட்டு ஆரப்பாழ் நாய்வாலமும், மருத்துவப்பேறும், பள்ளியும் உட்பட அளந்தபடி நிலம் நூற்று ஒருபத்து ஒன்றே, அறுமா அரைக்காணிக் கீழ்முக்காலே அரைக்காலின்கீழ் அரையே இரண்டுமா விலும், ஊர்ந்ததமும், குளங்களும், ஸ்ரீ கோயிலும், ஐயன்கோயிலும், பிடாரிகோயிலும், கழனிக்குளங்களும், பறைச்சேரி நத்தமும், இறையிலி நிலம் மூன்றரையே நான்குமாக்காணி அரைக்காணி நீக்கி, இறை கட்டின நிலம் நூற்று ஏழரையே இரண்டு மாக்காணிக் கீழ் முக்காலே அரைக்காலின் கீழ் அரையே இரண்டுமாவினால் இறைகட்டின காணிக் கடன் ராஜகேசரியோடொக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால், அளக்கக் கடவ நெல்லுப் பதினாயிரத்து எழுநூற்று

நாற்பத்து ஐங் கலனே இருதூணிப் பதக்கு முன்னாழி'' என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதி முதலியன இவைகளுக்குச் சான்றாகும்.

இந்த நிலநிவந்தத்தை உணர்த்தும் கல்வெட்டுக்களினால் அறியப்படும் அக்கால வழக்குகள்:

புரீ கோயில், பிடாரிகோயில், ஐயன்கோயில், சேட்டையார் கோயில், காடுகாள் கோயில், ஊர் இருக்கை, ஊர்நத்தம், கம்மாணச் சேரி, தளிச்சேரி, வண்ணாரச்சேரி, பறைச்சேரி, தீண்டாச்சேரி, உழப்பறையர் இருக்கும்சேரி, குளம், குளக்கரை, திருமஞ்சனக்குளம், புலத்தில்குளம், கழனிக்குளம், செங்கமுநீர் நட்ட குளம், ஊருணி குளம், அதன்கரை பறைக்குளக்குழி, கிணறு, அதன் தொட்டி, வெள்ளான் சுடுகாடு, பறைச்சுடுகாடு, சுடுகாட்டுக்குப் போம் வழிகள், நாய்வாலம், மருத்துவப்பேறு, கணிமுற்றாட்டு, சாலாபோகம், பள்ளிச் சந்தம்பள்ளி, பெண்பள்ளி, திறப்பான மகாதேவர் தேவதானங்கள், திருவடிகள் தேவதானங்கள், பள்ளிச்சந்தம் இறங்கின ஊர்கள், நந்தவனங்கள், பெருவழிகள், களமாய்க்கிடந்த நிலங்கள், கன்றுமேய் பாழாகக் கிடந்த நிலங்கள், கொட்டகாரம், ஆறுகள், குறங்கறுத்துப் புறவூர்க்கு நீர் பாய்ந்த வாய்க்கால்கள், ஊடறுத்துப்போன வாய்க் கால்கள் இவைகள் முதலானவைகள் இறையிலி நிலங்களாக எண்ணப் பட்டு வந்தன.

இவைகளுள் சேட்டையார் கோயில் என்பது மூதேவி (இலக்குமிக்கு மூத்தவள்) எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில். காடுகாள் என்பது துர்க்காதேவி. பைரவருடைய தாயார் கோயில் என்பார் கல்வெட்டுத்துறையாளர். திருநல்லம் (கோனேரிராசபுரம்) உடைய மகாதேவர் கோயிலில் உத்தம சோழன் கல்வெட்டிலும் காடுகாள் கோயிலைப்பற்றிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கம்மாணச்சேரி இது கம்மாளர்கள் வசித்துவந்த இடம். சேரி என்பது சேர்ந்தது என்ற பொருளில் இருக்கிறது.

உழப்பறையர் - என்பவர் உழுது பயிர் செய்யும் பறையர். இக்காலம் இவர்கள் ஆதிதிராவிடர் என்று அழைக்கப்பெறுவர். மருத்துவப்பேறு - ஊரில் மருத்துவருக்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலம். பள்ளி - என்பது சைன பௌத்தக் கோயில். பள்ளிச்சந்தம் - சைன பௌத்த கோயில்களுக்கு விடப்பட்ட நிலம். கணிமுற்றாட்டு - சோதிடர்க்கு இறையிலியாக விடப்பட்ட நிலம். என்பர் கல்வெட்டுத் துறையினர். அது பொருந்துவது அன்று. சாலாபோகம் - அறச்சாலைக்காக விடப்பட்ட நிலம். பெருவழிகள் - சாலைகள்.

ஊருணி - ஊரார் உண்ணும் நீர் நிலை. குறங் கறுத்துப் புறவூர்க்கு நீர்பாய்ந்த வாய்க்கால் - வாய்க்காலிலிருந்து வேறு தனியாகப் பிரிந்த வாய்க்கால். பெண்பள்ளி - சைனசமயப் பெண் துறவிகள் இருக்குமிடம். நாய்வாலம் - என்பது இன்னதென்று இக் காலம் புலப்படவில்லை.

இந்த நிலநிவந்தத்தை உணர்த்தும் கல்வெட்டினால் முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் இருந்த வாய்க்காலின் பெயர்கள்:

பெருவளவாய்:- இது மழநாடான ராஜாசிரிய வளநாட்டுப் பாச்சில் கூற்றத்து மீப்பலாற்று அன்பனூரில் குறிக்கப்பெற்று உள்ளது. இது திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் ஓடுவது.

நாட்டார் வாய்க்கால்:- இது வெண்கோன் குடிக்கண்டத்தில் உள்ளது. இதுவும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் பாய்வதாகும்.

பைங்கேணி வாய்க்கால்:- இது பாச்சில் கூற்றத்து மீப்பலாற்று அன்பனூரில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இது திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் கொள்ளிடத்தின் வடபால் ஓடுகிறது. இது மழநாட்டில் பாயும் வாய்க்காலில் பெரியது.

பாண்டவயாறு:- இது விண்ணாற்றிலிருந்து பிரிந்து செல்வது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ளது.

அறியப்படும் பிடாரிக் கோயில்கள்:

பாச்சில் கூற்றத்துக் கீழ்பலாற்றுத் துறையூரில் பிடாரி புன்னைத் துறை நங்கை கோயிலும், பிடாரி பொதுவகை ஊருடை யாள் கோயிலும், குதுரை வட்டமுடையாள் கோயிலும் இருக்கின்றன.

வேறு கோயில்கள்:

ஐயன்கோயில் (ஐயனார் கோயில்), புகழீஸ்வரம் முதலான கோயில்கள்.

சில சம்பிரதாயச் சொற்கள்:

இக்கோயிலில் வழங்கிவந்த சம்பிரதாயச்சொற்கள், திருப் பள்ளித்தாமம், திருப்பரிசட்டம், திருவொற்றாடை, திருவமுது, திருமஞ்சனம், திருப்பரிகலம் முதலானவைகளாகும். இவைகளுள் திருப்பள்ளித்தாமம் - என்பது பூவைக் குறிக்கும். 'திருப்பள்ளித்தாமம்

பறிப்பார்க்கும்' என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதி இதனை உறுதிப்படுத்தும். 'சடைமேலணியத் திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்துச் சாத்துவார்' என்னும் இலக்கியச் சான்றையும் காண்க. (பெரிய புராணம்) திருப்பரிசட்டம் என்பது இறைவர்க்கு அணிவிக்கும் ஆடை. திருவொற்றாடை என்பது திருமஞ்சனம் ஆட்டியபின் திருமேனியில் உள்ள நீரை ஒற்றி எடுக்கும் ஆடையாகும். ஏனையவை வெளிப்படை.

பொதுச் செய்திகள்:

இத்திருக்கோயிலில் அக்காலம் அர்ச்சகராய் இருந்தவர், சைவாசாரியர் பவனபிடாரர் ஆவர். இக்கோயில் காரியங்களைச் (ஸ்ரீகாரியம்) செய்தவர் பொய்கைநாடு கிழவன் ஆதித்தன் சூரியனான தென்னவன் மூவேந்த வேளான் என்பவர். இதில் தென்னவன் மூவேந்த வேளான் என்பது இவனது அரசியல் ஊழியங்களைப் பாராட்டி இராசராசனால் கொடுக்கப்பட்டப் பட்டப் பெயராகும். ஸ்ரீகாரியம் கண்காணி நாயகம் செய்தவர் பாண்டி நாடான ராசராச மண்டலத்துத் திருக்கானப்பேர்க் கூற்றத்துப் பானூர் கிழவன் அரவணையான் மாலரிகேசன் ஆவர்.

மரக்காலை - ஆடவல்லான் எனவும், நிறைக்கு உரிய கல்லை - தட்சிண மேருவிடங்கன் எனவும், திருவாசல்களைக் கேரளாந்தகன், இராசராசன், அணுக்கன் எனவும், அஃறிணைப் பொருளை உயர்திணையாகவும்; உயர்திணைப் பெண்பாலாகிய அக்காள் என்பதை உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய விசுதி கொடுத்து அக்கன் எனவும் அக்காலம் வழங்கியுள்ளனர். இக்கோயில் சாசனத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள அணிகலன்களினால் அக்காலத்தில் சோழநாட்டில் பொன்னாலும் நவரத்தினங்களினாலும் அணிகலன்கள் செய்யும் தொழில் உயரிய நிலையில் இருந்ததை அறியலாம்.

கல்வெட்டுத்துறையினர் இராசராசேச்சரக் கர்ப்ப இல்லில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் தட்சிண மேருவிடங்கர் (அ) ஆடவல்லான் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனக் குறித்துள்ளனர்.¹ அது பொருந்துவது அன்று. இக்கோயிலின் கர்ப்ப இல்லில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர் இராசராசேச்சரமுடையார், இராசராசேச்சரத்துப் பரமகவாமி என்னும் பெயர்களால் குறிக்கப் பெற்றுள்ளனர். இராசராசேச்சரமுடையாரின் திருமேனி வேறு, ஆட

¹ The chief image of the Central shrine was called Dakshinameru Vidangan or Adavallan. South Indian Inscriptions Vol II Part V Introduction Page 29.

வல்லார் தட்சிணமேரு விடங்கரின் திருமேனி வேறு என்பதனை “பூர் காரியஞ் செய்கின்ற பொய்கை நாடு கிழவன் ஆதித்தன் சூரியனான தென்னவன் மூவேந்தவேளான் யாண்டு 29 வரை உடையார் ராஜ ராஜீஸ்வரம் உடையார்க்கும், தக்ஷிணமேரு விடங்கர்க்கும், தூபத் தோடு காட்டும் தீபத்துக்கும் கற்பூரத் திரியிட்டு எரிய வைத்த பொலிசை காசம்” என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதி இனிது விளக்குகின்றது.

இராசராசேச்சர விமானத்துக்குத் தட்சிணமேரு என்ற பெயர் உண்டென்பது சிலரின் கொள்கை; அதுவும் பொருந்துவது அன்று. இராஜராஜன் கல்வெட்டில் விமானத்தைப் பற்றிக் குறிக்கவந்தவிடத்து அது பூர்விமானம் என்று குறிக்கப்பட்டு உள்ளதே ஒழிய தட்சிணமேரு என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படவில்லை.

ஆடவல்லார் தட்சிணமேரு விடங்கர் என்பது நடராசப் பெருமானைக் குறிக்கும், விடங்கர் என்னும் பல பொருள் ஒருசொல் சுயம்புமூர்த்தி என்னும் பொருளில் சப்தவிடங்கத் தலமூர்த்திகளுக்கு வழங்கும். இதனைப் புராண வரலாறு உணர்ந்தார் அனைவரும் அறிவர். அது நடராசப்பெருமானைக் குறிக்க வருங்கால் பேரழகன் என்ற பொருளில் வரும். அது ‘விடங்கொள் கண்டத்தெம்விடங்கனே யுன்னைத் தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே’ எனத் திருமாளிகைத் தேவர் தில்லையில் அருளிய திருவிசைப்பாவாலும், பதினொராம் திருமுறையில் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகத்தில் “அணங்கு காட்டில் அனல் கையேந்தி அழகன் ஆடுமே” என்னும் அம்மையார் திருவாக்காலும் அறியத்தக்கது.

தில்லை நடராசப்பெருமான் முற்கூறியவாறு விடங்கர் என்ற சொல்லால் அழைக்கப்படுவதன்றி மேருவிடங்கர் என்றும் அழைக்கப் படுவர். அது திருப்பல்லாண்டில் ‘வில்லாண்ட கனகத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்’ என வரும் சேந்தனார் வாக்கால் அறியத்தகும். தில்லைத் திருக்கோயிலுக்கு மேரு என்னும் பெயர் உண்மையை நமது சேக்கிழார் நாயனார்,

“பெருமதில் சிறந்த செம்பொன் மாளிகை
மின்பிறங்கு பேரம்பலமேரு
வருமுறை வலங்கொண் டிறைஞ்சிய பின்னர்
வணங்கிய மகிழ்வொடும் புகுந்தார்”

(தி.12 தடுத்தாட். பு. பா.104)

என அருள்வதால் அறியலாம்.

‘வில்லாண்ட கனகத்திரள் மேருவிடங்கன்’ - என்ற திருப்

பல்லாண்டுக்கு, வில்லாண்ட கனகத்திரள் மேருவிடங்கன் என ஒருதொடராகவும் மேருவிடங்கர் என்பதை மட்டும் பிரித்து பிரிதொரு தொடராகவும் பொருள் கொள்ளவேண்டும். இருபொருளும் தர இயைந்து நிற்கும் தொடருக்கு ஒருபொருள் மட்டும் கூறின் அது குன்றக் கூறலாம். இவ்வாறுவரும் இலக்கணமுடிவை வடநூலார் யோகவிபாகம் (கூட்டிப்பிரித்தல்) என்பர். அம்முடிபின்படி கனகத் திரளாகிய மேருமலையை வில்லாக ஆண்ட விடங்கன் என்றும், மேரு என்னப்படும் தில்லை அம்பலத்தில் கூத்தாடும் விடங்கன் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும்.

இக்கோயில் கல்வெட்டில் வரும் தட்சிண மேரு என்பது தில்லைக் கோயிலையே குறிக்கும். எங்ஙனமெனின் வடக்கே ஒரு பொன்மலை உத்தரமேருவாக இருப்பதுபோல தென்பாற் கண்ணும் ஒருமலை ஒங்கி பொன்னொளிகான்று நாற்றிசையும் பரவநின்றலின் இது ஒரு தட்சிணமேருவே யாகுமென்று ஆன்றோர் கொண்டனர். பொன்னம்பலம் முதற்பராந்தக சோழன் காலத்தில் பொன்வேயப் பட்டு நிலவியமையால் அதனுடைய தோற்றம் கண்டு இது ஒரு தட்சிணமேரு என்று வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். வழக்கம் இன்றேல் முதலாம் இராசராசசோழர் தமது கல்வெட்டில் தட்சிணமேரு என்று குறித்திருக்கமாட்டார். அல்லதூஉம் கூத்தன் கவிச்சக்கரவர்த்திகள் இரண்டாங் குலோத்துங்கனால் பொன்வேயப்பெற்ற திருக்கோயிலை முன்னோர் வழங்கிய மரபு போற்றவே தக்கிணமேரு என்று கவியில் அமைத்துள்ளார். தக்கயாகப்பரணியில்,

“நீடிய வெண்டிசை நீழல் வாய்ப்ப நேரிய
தெக்கிண மேருவென்னப்
பீடிகை தில்லை வனத்தமைத்தபெரிய
பெருமானை வாழ்த்தினவே”

என்று வருகிறது. இங்கே பீடிகை என்பதற்கு விமானம் என்று பொருள். (தக்கயாகப்பரணி) அரும்பதம் முதலியவற்றின் அகராதி) இதுகாறும் கூறியவற்றால் ஆடவல்லார் என்ற சிறப்பியல்போடு அமைந்த தட்சிணமேருவிடங்கர் சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமானையே குறிப்பதாகும். முதலாம் இராஜராஜ சோழன் தான் எடுப்பித்த கோயிலில் தன் குலதெய்வமாகியதில்லைநடராசப் பெருமானையும் எழுந்தருளுவித்துள்ளான் என்பதே ஆடவல்லார் தட்சிணமேருவிடங்கர் என்னும் தொடரால் அறியப்படும் செய்தியாகும்.

இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களினால் தஞ்சைமாநகரைப் பற்றியும், அதனை ஆண்ட முதலாம் இராஜராஜனைப்பற்றியும் குறிப்புக்

கள் கிடைக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றேன்.

தஞ்சாவூரைப் பற்றிய சிறு குறிப்பு:

இத்துணைய வரலாற்றுக் கருவூலங்களைத் தன்னகத்துக் கொண்டு விளங்கும் இராசராசேச்சரம் பாண்டிகுலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூரில் உள்ளது என்பதை முன்னர்க் குறித்துள்ளேன். அத்தஞ்சாவூர் உள்ளாலை புறம்படி என்னும் இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தது. அவற்றுள் சோழ மன்னரது மாளிகை, புறம்படியில் இருந்தது. அந்த மாளிகையின் ஒரு பகுதிக்கு ராஜாசிரயன் என்னும் பெயர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இச்செய்தியை ஹாலண்டு தேசத்து லெய்டன்மாநகரில் உள்ள செப்பேடுகள் உணர்த்துகின்றன. ¹

மடைப்பள்ளித் தெரு, பன்மையார் தெரு, ஆனைக்கடுவார் தெரு, வில்லிகள் தெரு, காந்தர்வத் தெரு, இராசவித்யாதரப் பெருந் தெரு, வீரசோழப்பெருந்தெரு முதலான தெருக்களைப் புறம்படியிலும்; மும்மடி சோழப்பெருந்தெரு, வீரசிகாமணிப் பெருந்தெரு, சாலியத் தெரு முதலான தெருக்களை உள்ளாலையிலும் கொண்டிருந்தது. வானவன் மாதேவிப்பெருந்தெரு என்பது உள்ளாலை அல்லது புறம் படி இவைகளில் எங்கு இருந்தது என்பதை அறியமுடிய வில்லை.

அங்காடி என்பது கடைத்தெரு ஆகும். கொங்காள்வார் அங்காடி, இராஜராஜ பிரம் மகாராஜா அங்காடி, திரிபுவனமாதேவிப் பேரங்காடி முதலான அங்காடிகளையும் கொண்டு திகழ்ந்தது. இந்தக் கடைத்தெருக்கள் புறம்படியில் இருந்தன.

சோழ மன்னர்களால் சிறை பிடிக்கப்பட்ட உயர்குலத்து மகளிர் அடிமையாக வாழும்படி அமைத்த அரணுள்ள இடம் வேளம் ஆகும். அத்தகைய வேளங்கள் அபிமான பூஷணத்தெரிந்த வேளம், உத்தம சீலியார் வேளம், பஞ்சவன் மாதேவியார் வேளம், திருமஞ்சனத்தார் வேளம், அருமொழிதெரிஞ்சு திருப்பரிகலத்தார் வேளம் முதலான பெயர்களைப் பெற்றுத் திகழ்ந்திருந்தன.

“காழகில் கமழும் மாளிகை மகளிர்
கங்குல்வாய் அங்குலி கெழும

¹ (The larger Leiden grants) Epigraphica Indica Vol. XXII No.34 By K.V. Subrahmanya Aiyer B.A.

யாமொலி சிலம்பும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை

இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே'' (தி.9 ப.16 பா.4)

என இராசராசேச்சரத் திருவிசைப்பாவில் கூறப்பட்டிருப்பதால், அகில்புகை கமழும் மாளிகையும், மகளிர் யாழ்பயில் இடமும் உடையனவாய் மதிலும் கிடங்கும் சூழப் பொலிவுடன் இருந்தது இத் தஞ்சை மாநகரம். இராசராசேச்சரக் கல்வெட்டிலும் இராஜேந்திர சோழன் திருமதில் என்று திருமதிலின் பெயர் கூறப்பட்டிருப்பதையும் நோக்குக.¹ கருந்திட்டைக் குடிக்குத் தென்பால் ஓடும் ஆற்றுக்கு வடவாறு என்று பெயர். அவ்வாற்றின்மூலம் கிடங்குகளுக்கு நீர் பாய்ந்தது. முதலைகளும் அக்கிடங்கில் விடப்பட்டிருந்தன.

இராஜராஜனைப் பற்றிய சிறு குறிப்பு:

பிற்காலச் சோழமன்னர்களின் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் ஒரு நிலைக்களமாய் இருப்பது தஞ்சை இராசராசேச்சரமாகும். மேல் நாட்டாரும் இதனைக்கண்டு விம்மிதம் அடைகின்றனர். இத்துணைச் சிறப்பினையுடைய இதனைக் கட்டுவித்தவன்² கி.பி. 985 முதல் கி.பி. 1014 வரை சோழமண்டலத்தை ஈடும் எடுப்புமின்றி ஆண்ட முதலாம் இராஜராஜசோழன் ஆவன்.

இவன் சுந்தரசோழன் என வழங்கும் இரண்டாம் பராந்தக சோழனது இளைய மகன். இவன் பிறந்தது ஐப்பசிச் சதயநாள். இவனது இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவன், பட்டப்பெயர் இராசகேசரி. இராஜராஜன் என்னும் பெயர் தில்லைவாழ்ந்தனர் களால் இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. (கொங்குதேச இராசாக்கள் என்னும் நூலில் காண்க)

இவனது முதற்பெருந்தேவியார் ஒலோகமாதேவியார். இம்மாதேவியார் அன்றி சோழமாதேவி, திரைலோக்கியமகாதேவி, பஞ்சவன்மாதேவி, அபிமானவல்லி, இலாடமாதேவி, என்னும் தேவியர்களும் இருந்தனர். இவனுக்கு இராஜேந்திரன் என்னும் ஒரு

¹ S.I.I. Vol. II Page 393

² Professor Kielhorn has examined a number of dates of the king with astronomical details and has come to the conclusion that his accession took place between the 25th June and 25th July 985 A.D. (Rao Sahib H. Krishna Sastri B.A., S.I.I. Vol II Part V, Introduction Page 2)

மகனும், மாதேவடிகள், (இரண்டாம்) குந்தவை, அருமொழி சந்திரமல்லியரான கங்கமாதேவியார் என்னும் மூவர் பெண்மக்களும் இருந்தனர். முதலாம் குந்தவையார் இவனது திருத்தமக்கையார் ஆவர்.

இவன் காந்தனார்ச்சாலை கலம் அறுத்தருளினான். வேங்கை நாடு, கங்கபாடி, தடிகைபாடி, நுளம்பபாடி, குடமலைநாடு, கொல்லம், கலிங்கம், ஈழமண்டலம், இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கம், பழந்தீவு பன்னீராயிரம் இவைகளை வென்றான்.

மேலைச் சாளுக்கிய அரசனாகிய சத்தியாசிரயனைத் தோற்றோடச் செய்தான். உறையூரில் போர் நிகழ்த்தினான். இவ் வெற்றிகளுக்குக் காரணம் இவன் நல்ல படைகளை வைத்திருந்ததோடு அப்படைகளுக்கு ஊக்கத்தையும், ஆக்கத்தையும் அளித்தமையே யாகும். இவனது படைகளைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கல்வெட்டுக்களினால் அறியக்கிடக்கின்றன. அவை,

பெருந்தனத்து ஆனையாட்கள்.

பண்டித சோழத்தெரிந்த வில்லிகள்

உத்தமசோழத்தெரிந்த அந்தளகத்தாளர்;

நிகரிலிசோழத்தெரிந்த உடனிலை குதிரைச் சேவகர்.

5 மும்மடி சோழத் தெரிந்த ஆனைப்பாகர்

வீரசோழ அணுக்கர்.

பராந்தக கொங்கவாளார்

மும்மடி சோழத்தெரிந்த பரிவாரத்தார்.

கேரளாந்தகத் தெரிந்த பரிவாரத்தார்.

10 மூலப்பரிவார விட்டேறு ஆகிய ஜனனாத தெரிந்த

பரிவாரத்தார்.

சிறுதனத்து வடுகக் காவலர்.

வலங்கைப் பெரும்படைகளிலார்

பெருந்தனத்துவலங்கை வேளைக்காரப்படைகள்

15 சிறுதனத்து வலங்கை வேளைக்காரப் படைகள்

அழகிய சோழத்தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்

அரிதுர்க்க லங்கணத்தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்

சண்டபராக்கிரமத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்

இளையராஜராஜ தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.

- 20 ஸ்ஷத்திரிய சிகாமணி தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்
மூர்த்த விக்ரமாபரணத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
நித்தவிநோத தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்
ராஜகந்திருவ தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்
- 25 ராஜவிநோத தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
ரணமுகபீம தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்
விக்கிரமாபரணத் தெரிந்த வலங்கை வேளைக்காரர்.
கேரளாந்தக வாசல் திருமெய்க்காப்பார்.
அணுக்கவாசல் திருமெய்க்காப்பார்
- 30 பரிவார மெய்க் காப்பார்கள்
- 31 பலவகைப் பெரும் படைகளிலார் என்பன. ¹

இப்படை வகைகளில் வந்துள்ள பண்டித சோழன், உத்தம சோழன், நிகரிலிசோழன், மும்முடிச்சோழன், வீரசோழன், கேரளாந்தகன், ஜனநாதன், சிங்களாந்தகன், அழகிய சோழன், அழகிய துர்க்கலங்கணன், சண்டப்பராக்கிரமன், ஸ்ஷத்திரிய சிகாமணி, மூர்த்த விக்ரமாபரணன், நித்தவிநோதன், இராச கந்தர்வன், இராஜராஜன், இராசவிநோதன், இரணமுகபீம விக்ரமாபரணன் என்பவைகள் - இராஜராஜன், இவன் மகன் இராசேந்திரன் இவர்களின் விருதுப் பெயர்கள். இப்பெயர்கள் படைகளுக்கு வைக்கப் பட்டிருந்தன.

“பரிவார மெய்க்காப்பாளர்”, “உடனிலைக்குதிரைச் சேவகர்” என்பனவற்றால் இவன் தற்காப்பின் பொருட்டு மெய்க் காப்பாளரையும், குதிரைப்படை ஒன்றையும் வைத்திருந்தான் எனப் பெறப்படுகின்றது. உத்தமசோழத்தெரிந்த அந்தளகத்தாளர், மூலப்பரிவாரவிட்டேறு, பண்டித, சோழத்தெரிந்த வில்லிகள், என்பனவற்றால் இவன்பால் மெய்யுறைபூண்டவீரர், விற்படையினர், வேற்படையினரும் இருந்தனர். அந்தளகம் என்பது மெய்யுறை. விட்டேறு என்பது வேற்படை. வேளைக்காரப்படை என்பது உற்ற விடத்து உயிர் வழங்கும் பெற்றியினர். சிறுதனம், பெருந்தனம் என்பன அரசனால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டம். முதலாம் இராஜராஜ சோழன், தன் மகன் இராசேந்திரனிடம் ஒன்பது நூறாயிரம் பேர்கள் அடங்கிய பெருஞ் சேனையை, இராட்டிரகூட அரசனாகிய சத்தியா சிரயன் மீது அனுப்பினான் என்று ஹோட்டீர்க் கல்வெட்டு உணர்த்துவதால்

இராஜராஜனிடம் அளவிறந்த தரைப்படை இருந்த செய்தி புலப்படுகின்றது. இத்தரைப்படையன்றி கடற்படையையும் வைத்திருந்தான். சிங்களர் ஈழமண்டலம், முன்னீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரம் இவைகளை வென்றது கடற்படையின் உதவியாலேயாகும். இப்படையெடுப்புக்களில் கொண்டுவந்த பொருள்கள் அனைத்தையும் இராசராசேச்சரத்துக்கும், படையினர்களுக்குமே கொடுத்தான்.

முதலாம் இராஜராஜன் காலத்திற்கு முன்னர், ஆற்றல் சான்ற பல்லவர், பாண்டியர், சோழர் இவர்கள் தென்னாட்டை ஆண்டனர். இவர்களில் எவர்களேனும், கல்வெட்டில் தங்கள் படைகளைப் பற்றிக் குறித்தாரல்லர். முதலாம் இராஜராஜசோழன் தான், இப்படைகளைப் பற்றிக் கல்லில் பொறித்து வைத்துள்ளான்.

எல்லாப் படைகளுக்கும் தலைமையாயுள்ளவன் மகாதண்டநாயகன் எனவும், ஒவ்வொரு படைக்கும் தலைமையாக உள்ளவன் தண்டநாயகன், சேனாபதி எனவும் வழங்கப்பட்டனர்.

“வங்கியம் ஒன்றுக்கு நிகரிலிசோழத் தெரிந்த உடநிலைக் குதிரைச் சேவகரில் நின்றுப் புகுந்த தஞ்சை கணவதிக்குப் பங்கு ஒன்றரையும்”¹

(முத்திரைச் சங்கு ஒன்றுத) மும்மடிசோழத் தெரிந்த ஆனைப் பாகரில் குற்றிநாதனுக்குப் பங்கு ஒன்றும்²

பக்கவாத்தியர் அழகிய சோழத்தெரிந்த வலங்கை வேளைக் காரரில் ஐயாறன் அந்தரிக்குப் பங்கு முக்காலும்³ என்பன முதலிய வற்றால் இப்படையினரில் சிலர் வங்கியம், பக்கவாத்தியம் இவை வாசிக்கவும் முத்திரைச்சங்கு ஊதவும் இராசராசேச்சரத்துக்குச் சென்று ஊதியம் பெற்றிருந்தனர் என்றும் அறியக்கிடக்கின்றன.

நாடாட்சியை நன்கு செலுத்தும் பொருட்டு சோழ மண்டலத்தை,

அருமொழிதேவ வளநாடு

கூடித்திரிய சிகாமணி வளநாடு

தென்கரை கேரளாந்தக வளநாடு

¹ S.I.I. Vol II Part III Page 274. No.417

² Ibid No. 436

³ Ibid No. 438

இராசேந்திர சிங்க வளநாடு
 இராசாசிரய வளநாடு
 நித்தவிநோத வளநாடு
 உய்யக்கொண்டான் வளநாடு
 பாண்டி குலாசனி வளநாடு
 வடகரை ராஜராஜ வளநாடு

என்னும் ஒன்பது வளநாடுகளாகப் பிரித்தான். அவைகளின் கீழ் நாடுகளும், கூற்றங்களும், சதுர்வேதி மங்கலங்களும், தனியூர்களும் இருந்தன. இவைகளுள் கூற்றம் என்பது இரண்டு நாடுகளுக்கு உட்பட்ட பிரிவு. சதுர்வேதிமங்கலம் என்பது சில சிற்றூர்களைத் தன்ன கத்துக் கொண்டது. சதுர்வேதிமங்கலம், தனியூர் இவ்விடங்களில் சபைகள் இருந்தன. இச்சபையினர் ஊர்க்காரியங்களைப் பார்த்து வந்தனர். சிறு கோயில்களும் இவர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தன.

காணிக்கடன் வகுலிக்க நிலம் முழுவதையும் அளக்க ஏற்பாடு செய்தான். அந்நிலங்களும் மிகமிக நுட்பமாய் அளக்கப்பட்டன. செல்வ வளர்ச்சிக்குரிய கைத்தொழில்கள், உழவு, வாணிபம் இவை செழித்தோங்க வகை செய்தான். மெய்க்கீர்த்தியை முன்னர் எழுதிப் பின்னர்ச் சாசனத்தைத் தொடங்கும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்தினான். ஊர்ச்சபைகளை அமைத்து மக்கள் ஆட்சிக்கு அடிகோலினான். உடன் கூடத்து அதிகாரிச்சி என்ற பதவியைப் பெண்மக்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களும் அரசியலில் பங்குகொள்ள வகை செய்தான். இவனது ஆட்சிச்சிறப்பையும் பிறவற்றையும் ஈண்டு விரிப்பின் அகலும். வரலாற்று ஆசிரியர்களான திருவாளர்கள் கோபிநாதராயர் நீலகண்ட சாத்திரியார் உலகநாதபிள்ளை, சதாசிவ பண்டாரத்தார் முதலானவர்கள் இவனது வரலாற்றை விரித்து எழுதியிருக்கின்றனராதலின் இவ்வளவோடு இதனை நிறுத்து கின்றேன்.

¹ The Rajarajeswara temple at Tanjore, which has evidently served as a model for a large number of other temples in Southern India, is a stupendous monument of the religious instruct of this sovereign. The enormous endowments in lands and gold made to the temple show that the king has one sole object in his later life, viz, to leave no want of the temple unsupplied. (Rao Sahib H. Krishna Sastri, B.A., S.I.I. Vol II Part V Introduction page II)

இம்மன்னனது பூதவுடம்பு நீங்கிற்றாயினும் இவனது புகழுடம்பாகிய தஞ்சை இராசராசேச்சரம்¹ இன்றும் நின்று நிலவுகின்றது. அது என்றும் நின்று நிலவுமாறு அதனைப் போற்றிப் புரப்போமாக.

5. திருஇடைமருதூர்

மருதமரத்தைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்ட பாடல்பெற்ற பதிகள் முன்றாகும். அவை வடநாட்டிலுள்ள மல்லிகார்ச்சனம் என்ற சீர்ப்பதம், பாண்டிநாட்டில் உள்ள திருப்புடைமருதூர், சோழ நாட்டிலுள்ள திருவிடைமருதூர்; ஆகும்.

இவற்றுள் சீர்ப்பதத்துக்கும் திருப்புடைமருதூர்க்கும் இடையில் மருத மரத்தைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்டிருப்பதால் இது திரு இடைமருதூர் என்னும் பெயர்பெற்றது.

மயிலாடுதுறை கும்பகோணம் தொடர்வண்டிப் பாதையில், திருவிடைமருதூர் தொடர்வண்டி நிலையத்திற்கு அருகில் இருக்கின்றது. மயிலாடுதுறை - கும்பகோணம் நெடுஞ்சாலையில் ஆடுதுறையை அடுத்துள்ளது இவ்வூர். பேருந்து வசதி மிகுதியும் உண்டு. இது காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள 30 ஆவது தலமாகும்.

இறைவரின் திருப்பெயர்: மருதவாணர், மகாலிங்கேசுவரர் இப்பதியைச்சுற்றி இருக்கும் சிவதலங்களின் அமைப்பை ஒட்டி நடேசர் சந்நிதி - தில்லையாகவும், தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதி - ஆலங்குடியாகவும், நவக்கிரகக் கோயில் - சூரியனார் கோயிலாகவும் விநாயகர் சந்நிதி - திருவலஞ்சுழியாகவும், முருகர் சந்நிதி - சுவாமி மலை ஆகவும், வைரவர் சந்நிதி - சீகாழியாகவும், சண்டேசுவரர் சந்நிதி - திருச்சேய்ஞலூராகவும் விளங்குகின்றன. ஆதலால், இது மகாலிங்கத் தலம் என்றும் இறைவர்க்கு மகாலிங்கேசுவரர் என்றும் திருப்பெயர்கள் ஏற்பட்டன. இறைவியாரின் திருப்பெயர்: நன்முலைநாயகி.

தீர்த்தம்: காவிரி அயிராவணத்துறை. பூசநாளில் இத்துறையில் இறைவர் தீர்த்தம் கொடுத்தருளுவர். இப்பூசநாளில் நீராடலைப்பற்றி அப்பர் பெருந்தகையார், இத்தலத்துத் திருக்குறந்தொகையில்,

“ஈச நெம்பெரு மான்இடை மருதினில்

பூச நாம்புகு தும்புன லாடவே”

(தி.5 ப.14 பா.1)

எனவும், திருஞானசம்பந்தப் பெருந்தகையார்.

“பூசம் புகுந்தாடிப் பொலிந்தழகாய
ராச னுறைகின்ற விடைமருத்தோ” (தி.1 ப.524 பா.5)

எனவும் சிறப்பித்து அருளினர்.

உமாதேவியார், உருத்திரர், முத்தபிள்ளையார், முருகர், பிரமன், விஷ்ணு முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர்.

பெரிய அன்பினையுடைய வரகுணபாண்டியதேவரின் கொலைப்பழியைப் போக்கியருளிய தலம் இதுவாகும். பத்திரகிரியார், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் இவர்கள் இப்பதியில் பலநாட்கள் தங்கித் தவம்புரிந்து அருள் பெற்றனர். இவர்களுள் பட்டினத்தடிகளார் பிரதிமை கீழைக் கோபுர வாசலிலும், பத்திரகிரியார் பிரதிமை மேலைக்கோபுர வாசலிலும் இருக்கின்றன. வரகுணதேவரைப் பிடித்து நீங்கிய பிரம கத்தியின் உருவம் கீழைக்கோபுர வாசலில் உள்ளது.

“பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப் போல் ஆரும் துறக்கை அரிது அரிது” என்று தாயுமானவரால் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்ற பட்டினத்து அடிகளார் இத்தலத்திற்கு மும்மணிக் கோவை ஒன்றை இயற்றியுள்ளார். அது பதினொராந் திருமுறையில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

கோடச்சுரக்கோவையைப் பாடிய கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இத்தலத்திற்குப் புராணம் பாடியுள்ளார். மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை உலாவைப் பாடியுள்ளார். இவைகள் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. இவைகளேயன்றி, மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் இத்தலமான் மியத்தை உரைநடையில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“திருவிடைமருதூர்த் தெருவழகு” என்னும் உலகவழக்கு இவ்வூர்த் திருவீதிகளின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துவதாகும். இப் பதிக்குத் திருஞானசம்பந்தரது பதிகங்கள் ஆறும், திருநாவுக்கரசரது பதிகங்கள் ஐந்தும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது பதிகம் ஒன்றும் ஆகப் பன்னிரண்டு பதிகங்கள் இருக்கின்றன.

கல்வெட்டு: ¹

மதுரை கொண்ட கோப்பரகேசரி பன்மராகிய முதற்பராந்தக

¹ See the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the years 1895-1907, No. 130-159 and 193-313;

See also South Indian Inscriptions, Volumes.

சோழன் (கி.பி. 907-948) இரண்டாம்பராந்தக சோழனது மகனாகிய ஆதித்த கரிகாலன், முதலாம் இராஜராஜ சோழன் இவர்கள் காலங்களில் இக்கோயிலில் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூரைத் திருவிடைமருதில், திருவிடைமருது எனக் குறிப்பிடுகின்றன. முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் இது ஒரு நகரமாக விளங்கியிருந்தது.

இச்செய்தி அம்மன்னனது ஆறாம் ஆண்டில் பொறிக்கப் பெற்ற “திரு இடைமருதுடையார் ஸ்ரீ காரியம் ஆராய்கின்ற சிற்றாயிலுடையாரும், தேவகன்மிகளும், சபையும், திருவிடைமருதில் நகரமும் இருந்து நம் பிராட்டியார் ஸ்ரீ பஞ்சவன் மாதேவியார் ஆழ்வாரைத் திருவடி தொழ வந்தருளினார்” என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதியால் அறியக்கிடக்கின்றது. முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தும், அவனுக்குப் பிற்பட்டார் காலத்தும் பொறிக்கப் பெற்றுள்ள கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூரைத் திருவிடைமருதூர் என்னும் பெயரால் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே மிகப் பழங்காலத்தே இது ஒரு நகரமாக விளங்கியிருந்த செய்தி புலப்படுகின்றது.

இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் ஸ்ரீமூலஸ்தானத்துப் பெருமான் அடிகள் மூலஸ்தானத்து மகாதேவர், திருவிடைமருதுடையார், திருவிடைமருதில் ஆள்வார், திருவிடை மருதாருடைய தம்பிரானார் என்னும் திருப்பெயர்களாலும், நடராசப் பெருமான் மாணிக்கக்கூத்தர் என்னும் பெயராலும் வழங்கப் பெற்றுள்ளனர்.

இத்திருக்கோயிலின் முதல் பிராகாரத்து மேலைத் திருமானி கையில் மூப்பிமாரில் இராஜராஜேச்சரத்துப் பதியிலாரில் அரிய பிராட்டியார், பெருமாள் பெரியதேவர் திருபுவன வீரதேவரின் (மூன்றாங்குலோத்துங்க சோழதேவரின்) முப்பத்தேழாம் ஆட்சி சிறப்பாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. தைப்பூசத் திருநாளில் தீர்த்தம் ஆடின பிறறை நாள் தொடங்கி மூன்று நாளும், வைகாசித் திருவாதிரையின் பிறறைநாள் தொடங்கி மூன்று நாளும் ஆக ஏழு அங்கங்களுடன் கூடிய இவ் ஆரியக்கூத்து ஆடப் பெற்றுவந்தது. இக்கோயிலில் நாடக சாலை ஒன்றும் இருந்தது. இச்செய்தியைத் “திரைமூர்நாடு உடையாரும், திருவிடைமருதில் நகரத்தாரும், தேவகன்மிகளும் நாடக சாலையிலே இருந்து” என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதியால் அறியலாம். திருவிடைமருதுடையார் திருவோலக்கத்து வீற்றிருக்குங்காலத்து அவருக்கு மூன்று சந்தியும் உடுக்கை வாசிக்கப்பெற்றுவந்தது. பெருமான் எழுந்தருளுங்கால் தேவர் அடியார் கவரி வீசிவந்தார்கள். அவர்கள்

கவரிப்பிணாக்கள் என்னும் பெயரால் அழைக்கப் பெற்றுள்ளனர்.

இக்கோயிலில் தேவரடியாரைப் பாடச் செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருந்தது. இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆளுடைய பிள்ளையார் ஆளுடைய நம்பி இவர்களுக்கு உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு இருமாறன் பூண்டிப்பெருமாள் சதுர்வேதி மங்கலத்தில் திருபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோனேரின்மை கொண்டானின் 21 ஆம் ஆண்டில் நிலம் விடப்பெற்றிருந்தது. ஒரு கல் வெட்டு நான்காம் பிராகாரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிடாரி போகிருந்த பரமேசுவரியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

இத் திருக்கோயிலுக்கு உரியதாக திருக்கலசக்கோரோணியின் தென்கரையில் ஒரு நந்தவனம் இருந்தது. அதற்குச் செம்பியன் மாதேவியான பெருஞ்சண்பக நந்தவனம் என்னும் பெயர் இடப்பெற்றிருந்தது. முதலாம் இராஜராஜ மன்னரது தேவியாராகிய பஞ்சவன் மாதேவியார் இறைவனை வழிபட வந்தபொழுது இந்த நந்தவனத்திற்கு எழுந்தருளிப் பார்வையிட்டதை ஒரு கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது. மல்லிகைப் பூக்களைச் சாத்துவதற்காக மல்லிகை நந்தவனம் என்னும் தோட்டமும் இருந்தது.

இக்கோயில் திருமடைவிளாகத்தில் பெருந் திருவாட்டி என்னும் பெயர் பூண்ட மடம் ஒன்று இருந்தது. இது இளங் காரிகுடையான் சங்கரதேவன் சிவலோக நாயகனான கங்கை கொண்டசோழ அனந்த பாலனால் செய்வித்ததாகும்.

இங்கா நாட்டுப் பல்லவரையன் இத்திருக்கோயிலில் ஆடல் விடங்கதேவரை எழுந்தருளுவித்திருந்தான். இத்திருக்கோயிலின் வாசல் ஒன்றுக்கு ஏகநாயகன் திருவாசல் என்னும் பெயரை ஒரு கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது. ஒரு பிள்ளையாருக்குப் புராண கணபதி என்னும் பெயர் உண்மையை ஒரு கல்வெட்டு புலப்படுத்துகின்றது.

முதற் பராந்தகன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூரைத் தென்கரை, திரைமூர் நாட்டுத் திருவிடைமருதில் எனவும், முதற் குலோத்துங்கசோழன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் உலகுய்யக் கொண்ட சோழவளநாட்டுத் திரைமூர் நாட்டுத் திருவிடைமருதூர் எனவும் குறிப்பிடுகின்றன.

முதற் பராந்தகசோழன் காலத்தில் அளிக்கப்பட்டவை:-
திருவிடைமருதில் ஸ்ரீ மூலஸ்தானத்துப் பெருமானடிகளுக்கு

மார்கழித் திருவாதிரை தோறும் நெய்யாடி அருளுதற்குத் தொண்டை நாட்டு, செங்காட்டுக் கோட்டத்து மாகணூர் நாட்டு இடும்பேட்டைப் பண்டாரிகிழான் கொட்டி என்பான் பதின்மழஞ்சு பொன் கொடுத்திருந்தான். மூலஸ்தானத்து மகாதேவர்க்கு ஒரு நொந்தா விளக்கினுக்குப் புலியூர்க் கோட்டத்து மயிலாப்பில் வியாபாரி விளத்தூர் கிழவன் அரையன் அரிவலன் இருபத்தைந்து கழஞ்சு பொன்னை உதவியிருந்தான். இரும்பிச் சோழப் பல்லவரையர் திருவிடைமருதுடையார்க்குத் திருமெய்ப் பூச்சுச் சந்தனத்திற்கும். சீதாரிக்கும், மாகேஸ்வரர்க்கும், பிராமணர்க்கும். திருநொந்தாவிளக்கு எட்டினுக்கும் ஆகப் பதினான்கு வேலி நிலத்தைத் திருவிடைமருதில் நகரத்தாரிடையும், திரைமூர்ச்சபையாரிடையும் முதற் பராந்தக சோழனது முப்பத்தைந்தாம் ஆண்டில் அதாவது கி.பி. 942இல் விலைக்கு வாங்கி அளித்துள்ளான்.

கிழக்கெல்லை வண்ணக்குடியார் பிணம்போகும் வழிக்கு மேற்கு, தென் எல்லை பெருவழிக்கும் வண்ணக்குடி வாய்க்காலுக்கும் வடக்கு, மேற்கெல்லை பழங்காவிரிக்குக் கிழக்கு, வட வெல்லை பழங்காவிரிக்கும் குடந்தையார் நிலத்திற்கும் தெற்கு ஆக இசைந்த பெருநான்கெல்லையுள் அகப்பட்டதாகும்.

செம்பியன் தமிழவேளான் மூலத்தான மகாதேவர்க்கு நொந்தா விளக்கு ஒன்றை வைத்துள்ளான்.

வெண்ணாட்டு வரம்பூசலுடையான் சந்திராதித்தன் சத்துரு கண்டன் 'திருவிடைமருதுடையார் சாலை' உண்ணும் பிராமணர்க்குத் தாலம் பதினெட்டு, சட்டுவம் ஒன்று இவைகளை இட்டுள்ளான். இவை முறையே நூற்றைம்பத்திரண்டு பலங்களும், ஐந்து பலங்களும் நிறையுள்ளன.

பாண்டியன் தலைகொண்ட கோப்பரகேசரி பன்மர் காலத்தில் விடப்பட்ட நிவந்தங்கள்:- தைப்பூசத் திருநாளில் தீர்த்தம் ஆடின பிறறை நாள் தொடங்கி மூன்றுநாள் கூத்து ஆடுவதற்கும், வைகாசித் திருவாதிரையின் பிறறைநாள் தொடங்கி மூன்றுநாள் கூத்து ஆடுவதற்கும் ஏழு அங்கங்களைக் கொண்டுள்ள இந்தப் பழைய ஆரியக் கூத்தில் வல்லவனாகிய கீர்த்திமறைக்காடன் ஆன திருவெள்ளறை சாக்கனுக்கு விளங்குபுநிலத்தில் பறைச்சேரி பத்து உள்பட வேலி நிலத்தை திரைமூர்நாடு உடையாரும், திருவிடைமருதில் நகரத்தாரும், கோயில் பூரி காரியம் ஆராய்கின்றவரும் கொடுத்துள்ளனர்.

கோராசகேசரிபன்மர் காலத்தில் அளிக்கப்பெற்றுள்ள நிவந்தம்: - ஆனைமேல் துஞ்சின உடையாரின் தாயாருடைய பரிவாரத்துப் பெண்டாட்டி பொதுவன் சிற்றடி திருவிடைமருதில் ஆள்வார்க்குத் திருவிளக்கினுக்கு ஈழக்காச இருபதினால் பொன் பதின் கழஞ்சையும், திருவிடைமருதுடையார் அமுது செய தண்ணீர் அமுது வட்டில் ஒன்று இருபத்துநான்கு கழஞ்சு நிறை உள்ளதையும் அளித்துள்ளனர்.

கவரிப்பிணாக்களுக்குத் திவசம்முந்நாழி நெல்பெறுவதற்கு தேவதானம் விளங்குடி பாட்டத்தில் அறுபது நீக்கி நின்ற நிலத்தில் வந்த நெல்லுப்பெறுமாறு கோயிலார் ஏற்பாடு செய்து அதைக் கல்லில் வெட்டுவித்துள்ளனர். அக் கவரிப்பிணாக்களில் ஒருவர் பெயர் மழுபாடி மருதி என்பதாகும்.

விக்கிரமசோழன் காலத்தில் அளிக்கப்பெற்ற நிவந்தம்: - திருவிடைமருதூர் திருக்கற்றளியில் மாணிக்கக் கூத்தற்கு அமாவாசை தோறும் திருவமுது உள்ளிட்டு வேண்டுவனவற்றிற்கும் கட்டுச் சோற்றுக்கும் அமாவாசை ஒன்றுக்கு நெல் ஐங்குறுணி இருநாழியாக ஓராண்டுக்கு வேண்டும் நெல் ஐங்கலனேழுக்குறுணியும், தேவர் கடமைக்கு ஐங்கலனேழுக்குறுணியும் ஆக நெல் பதின்கலனே தூணிப் பதக்குக்குத் திருவிடைமருதூரில் சதாசிவன் மகிக்கல் என்னும் பெயருள்ள நூற்று எழுபத்தைந்துகுழி நிலத்தை அரிசுலராஜமாராயன் வாங்கிக் கொடுத்துள்ளான்.

விட்டலதேவ மகாராயர் அளித்த நிவந்தம்: - வீரப்பிரதாப ஸ்ரீமான் மகாமண்டலேசுவர இராமராச விட்டலதேவ மகாராசர் புத்தாற்றுக்கு வடக்கு ஆவணம், சிற்றாடி என்னும் இரு ஊர்களைத் திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானுக்குத் தருமசிலாசாசனம் செய்து கொடுத்துள்ளார்.

இவைபோன்று இக்கோயிலுக்கு அளிக்கப்பெற்ற நிவந்தங்கள் பலவாகும்.

6. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம்

பிற்காலச் சோழர்களில் விசயாலயன் காலம் முதல், முதலாம் இராஜராஜன் காலம் முடிய (கி.பி. 846-1014) பத்துத் தலைமுறைகளாகத் தஞ்சாவூர் சோழமன்னர்களின் தலைநகரமாய்த் திகழ்ந்

திருந்தது. இத்தஞ்சாவூர் பாண்டி நாட்டின் எல்லைக்கு அருகில் இருந்தமையால், தலைநகரம் பாண்டியர்களால் அடிக்கடித் தாக்கப்படும் என்ற காரணம் பற்றியும், அக்காலம் மாதம் மும்மாரிபெய்து கொள்ளிடப்பேராறு வெள்ளப்பெருக்கெடுத்து ஓடினமையால் முதலாம் இராஜேந்திர சோழன், (முதல் இராஜராஜ மன்னனின் மகன்) தன் குல தெய்வமாகிய தில்லை நடராசப் பெருமானைத் தன் பரிவாரங்களோடு சென்று அடிக்கடி வழிபடுவதற்கு அக்கொள்ளிடப் பேராறு தடையாய் இருந்தமை பற்றியும், அக்காலம் கொள்ளிடப் பேராறுக்கு இக்காலம் போல் அணைக்கட்டு இல்லாமையாலும் சோழநாட்டின் நடுப் பகுதியில் தலைநகரை அமைக்க வேண்டும் என்ற காரணம் பற்றியும், கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டான். இங்கே தலைநகரை நிர்மாணம் பண்ணுவதற்கு வேண்டிய சுண்ணாம்பு, செங்கல் முதலியவைகள் தயாரித்த இடங்கள் எல்லாம் இக்காலம் அவ்வப்பெயர்களுடன் சுண்ணாம்புக்குழி முதலான சிற்றார்களாகத் திகழ்கின்றன. கோட்டை இருந்த இடம் உள்கோட்டை (உக்கோட்டை) என்ற பெயருடனும், ஆயுத சாலைகள் இருந்த இடம் ஆயிரக்கலம் என்னும் பெயருடனும் இன்றும் நிலவுகின்றன. இங்ஙனம் புதிய நகரை நிர்மாணம் பண்ணின முதலாம் இராஜேந்திர சோழன், அதனைக் கங்கைநீரால் புனிதம் பண்ணவேண்டும் என்று எண்ணி, கங்கைநீர் கொணர், தன்படைத் தலைவனிடம் ஒரு பெரும்படையை அனுப்பினான். அப்படைத் தலைவனும் வடவர்களை வென்று கங்கைநீரைக் கைக்கொண்டு திரும்புகையில், இராஜேந்திரன் அப்படைத் தலைவனைக் கோதாவரி யாற்றங்கரையில் கண்டு பெருமகிழ்வுற்றுத் தன் நாட்டிற்குத் திரும்பினான். இதனால் இவனுக்குத் கங்கைகொண்ட சோழன் என்னும் பெயர் தோன்றலாயிற்று. கொணர்ந்த கங்கை நீரை, சோழகங்கம் என்னும் ஏரி ஒன்றை வெட்டி அதில் ஊற்றினான். அந்த ஏரி இக்காலம் பொன்னேரி என்ற பெயருடன் விளங்குகின்றது. புதிதாக நிர்மாணம் பண்ணின தலைநகரும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்னும் பெயர் பெற்றது. கங்கைமாநகர் என்று வீரராஜேந்திர சோழன் மெய்க்கீர்த்தியிலும், கங்காபுரி என்று கலிங்கத்துப் பரணியிலும் இக்கங்கை கொண்ட சோழபுரம் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. இங்கே இவன் கட்டிய கோயிலும் கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம் என்னும் பெயர் எய்திற்று. இச்சோழேச்சரம் உருவத்தில் தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தை ஒத்தது. சிற்பத் திறன் வாய்ந்தது. இங்குள்ள சண்டேசுவர பிரசாத தேவரின் திருமேனி மிக்க வேலைப்பாடு உடையது. கண்கவரும் வனப்புடையது. இந்தக் கங்கைகொண்ட சோழேச்சரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் மீது கருவூர்த்தேவர் ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார்.

இந்தக் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் எத்தனையோ வெற்றி விழாக்கள் நடந்த இடம். சயங்கொண்டார், ஒட்டக்கூத்தர், சேக்கிழார் முதலான புலவர் பெருமக்கள் வாழ்ந்த இடம். கலிங்கப்போரில் வெற்றிப்பெற்றுத் திரும்பி. முதற்குலோத்துங்க சோழன், தன் அவைக் களப்புலவராகிய சயங்கொண்டாரைப் பார்த்து, யானும் சயங்கொண்டான் ஆயினேன் எனக்கூற, சயங்கொண்டானை (வெற்றி பெற்றவனைச்) சயங்கொண்டான் பாடுதல் பொருத்தமுடைத்து என்று கூறி, கலிங்கத்துப் பரணியைப் பாடிய இடம். விக்கிரமசோழனுலா, இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுலா, இரண்டாம் இராசராசனுலா இவைகளெல்லாம் பாடப்பட்ட இடம். குலோத்துங்கன், சேக்கிழார் பெருமானைத் திருத்தொண்டர் புராணத்தைத் தில்லையில் பாடச் செய்து, நாள்தோறும் எவ்வளவு எவ்வளவு பாடல்கள் நிறைவேறின என ஆள் இட்டுக் கேட்டறிந்த இடம். கங்கைகொண்ட சோழன் முதல், மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழன் காலம் முடிய உள்ள சோழ மன்னர்களுக்குத் தலைநகராய்த் திகழ்ந்திருந்த இடம்.

இத்துணைச் சிறப்பினைப் பெற்றிருந்த இடம், இதுபொழுது ஒரு சிற்றூராகக் காட்சியளிக்கிறது. எனினும் கங்கைகொண்ட சோழேச் சரம் என்னும் கோயிலே பண்டைப்பெருமை அனைத்தையும் விளக்கி நிலவுகின்றது. இக்கோயில், இந்நாளில் கும்பகோணத்திலிருந்து சென்னைக்குப் போகும் பெருவழியில் கொள்ளிடப் பேராற்றுக்குக் கட்டப்பட்டுள்ள கீழ் அணைக்கட்டுக்கு வடக்கேயுள்ள குறுக்குச்சாலை யிலிருந்து மேற்கே சுமார் ஐந்து கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கின்றது. இக்காலப் பிரிவுப்படி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் உடையார் பாளையம் வட்டத்தில் அமைந்தது இவ்வூர். இக்கங்கைகொண்ட சோழேச்சரத்தில் உள்ள இறைவர்க்குப் பெரிய உடைய நாயனார் என்றும், அம்பிகைக்குப் பெரிய நாயகி என்றும் பெயர்கள் வழங்கி வருகின்றன.

கல்வெட்டு வரலாறு: ¹

இத் திருக்கோயிலில் சோழமன்னர்களில் விசயராஜேந்திரன் (கி.பி. 1051-1065) வீரராஜேந்திரன் (கி.பி. 1063-1070) முதற் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1070-1120) மூன்றாங் குலோத்துங்கன் இவர்கள் காலங்களிலும்; பாண்டிய மன்னர்களில் கோமாத பன்மரான திரி

¹ See the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the years 1892 Nos. 75-83, -1908 Nos. 29-34 and South Indian Inscriptions(Texts) Volume IV Nos. 522-530.

புவனச் சக்கரவர்த்தி குலசேகரதேவர், கோனேரின்மை கொண்டான் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி சுந்தரபாண்டிய தேவர், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோனேரின்மை கொண்டான் விக்கிரம பாண்டிய தேவர் இவர்கள் காலங்களிலும்; விசயநகர வேந்தர்களில் - மல்லிகார்ச்சுன தேவ மகாராயர் குமாரர் பிரபுட விருபாக்ஷராயர் முதலானோர் காலங்களிலும் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

கல்வெட்டுக்களினால் அறியப்படும் செய்திகள்:

மாறபன்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலசேகர தேவன், தேவணிபுத்தூர் என்னும் ஊரிலுள்ள நத்தம், மனைகள், நன்செய், புன்செய், தோப்புக்கள், ஊருணி, குளம் முதலியன உட்பட அனைத்தையும் விலைக்கு வாங்கி, அதனைத் திருநாமத்துக் காணியாக, உடையார் கங்கைகொண்ட சோழேச்சரமுடையார்க்குக் கொடுத்துள்ளான். விக்கிரமபாண்டியன் தன்பேரால் கட்டின இராசாக்கள் நாயன் சந்திக்கு அமுதுபடி சாத்துப்படி உள்ளிட்ட நித்த நிவந்தங்களுக்கு மூலதனமாக குலோத்துங்கசோழ நல்லூரிலும், இராஜேந்திர சோழநல்லூரிலும் இருபது வேலி நிலத்தையும்; சுந்தரபாண்டியன், தன்பேரால் நிறுவிய சுந்தரபாண்டியன் சந்திக்கு நிலமும் கொடுத்துள்ளனர். சோழ மன்னர்களில் விசயராஜேந்திரன் காலத்தில் அளிக்கப்பெற்ற நிலநிவந்தம் 216 வரிகளில் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பல இடங்களில் சிதைந்துவிட்டன.

இக் கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூர் வடகரை விருதராச பயங்கர வளநாட்டு மேற்காநாட்டு மண்ணைகொண்ட சோழவளநாட்டு கங்கை கொண்ட சோழபுரம் எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொள்ளிடப் பேராற்றிலிருந்து வீரநாராயணன் ஏரிக்கு (வீராணத்தேரிக்கு) நீர் போகும் ஆறு, வடவாறு என்று இக்காலம் வழங்கப்பெறினும் அது மதுராந்தக வடவாறு என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. மதுராந்தகன் என்பது கங்கைகொண்ட சோழனின் பெயர்களுள் ஒன்று.

“உடையார் திருப்புலீஸ்வரமுடையார் திருநாமத்துக் காணி குறுங்குடிக்கும், மன்னனார் திருவிடையாட்டம் வீரநாராயண நல்லூர் திருவாழிக் கல்லுக்கும்” என்னும் கல்வெட்டுத் தொடர் சிவ பெருமானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்துக்குத் திருநாமத்துக் காணி என்றும், திருமால் கோயிலுக்கு விடப்பட்ட நிலத்துக்குத் திருவிடையாட்டம் என்றும் வழங்கும் வழக்காறுகளைத் தெரிவிக்கின்றன. மன்னனார் என்பது திருமாலின் பெயர். அவர் எழுந்தருளிய காரணம்பற்றியே ஊர் மன்னார்குடி (காட்டுமன்னார்குடி) என்னும்

பெயர்பெற்றது. அவ்வூரின் பழம்பெயர் வீரநாராயணநல்லூர் என்பதாகும். இக்கங்கை கொண்ட சோழபுரத்துக் கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்பட்ட குறுங்குடி, கண்ணமங்கலம், வீரராஜேந்திர சோழபுரம், மழவதரைய நல்லூர், கிழாய்மேடு, கொல்லாபுரம் முதலான ஊர்கள் இன்றும் அப்பெயர்களுடன் நிலவுகின்றன.

7. களந்தை ஆதித்தேச்சரம்

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், செங்கற்பட்டு வட்டத்தில் உள்ள பொன்விளைந்த களத்தூரே, களந்தை என்று ஒரு சாராரும், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருத்தருப்பூண்டி வட்டத்திலுள்ள களப்பாழ் (களப்பாள்) என்ற ஊரே களந்தை என்று வேறு ஒரு சாராரும், கோயமுத்தூர் மாவட்டம் பொள்ளாச்சிவட்டத்திலுள்ள பெரிய களந்தை என்ற ஊரே களந்தை என்று மற்றொரு சாராரும் கூறிவருகின்றனர். இவைகளின் வன்மை மென்மைகளை ஆராய்வாம்.

பொன்விளைந்த களத்தூர், களந்தை என்று மருஉ மொழியாக வழங்கப்பெறும். இவ்வழக்கைத் தொண்டைமண்டல சதகத்தால் அறியலாம். ஆனால், இவ்வூரில் உள்ள கோயிலின் பெயர், சயங் கொண்ட சோழ மண்டலத்துக் களத்தூர்க் கோட்டத்துக் களத்தூர் பெருந்திருக்கோயில் என அவ்வூர்க் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. ¹ ஆதலால் இக்களத்தூர் திருவிசைப்பாப் பெற்ற கோயில் களந்தை ஆகாது.

நாகை மாவட்டம் திருத்தருப்பூண்டி வட்டத்தில் உள்ள களப்பாழ் (களப்பாள்) என்ற ஊரில், அழகிய நாதசுவாமி கோயில், கயிலாசநாதர்கோயில், ஆனைகாத்த பெருமாள்கோயில் என்னும் மூன்று திருக்கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் அழகிய நாதசுவாமி கோயிலில் உள்ள பாண்டியன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலசேகர தேவரின் 23ஆம் ஆண்டு 204ஆம் நாளில் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு, அவ்வூர் இறைவனை, களப்பாள் உடையார் திருஆதித் தேச்சரமுடையார் என்று குறிப்பிடுகிறது. களப்பாள், களந்தை என்று மருவி வருதலும் உண்டு. ஆதலில் இந்தக் களப்பாள் ஆதித்தேச்சரமே கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாப் பெற்ற தலமாகும். 'அந்தணர் அழலோம்பு அலைபுனல் களந்தை' எனவும்,

¹ A.R.E. 1911. Numbers 332 and 339.

“குழையராய் வந்தென் குடிமுழு தாளங்
குழகரே ஒழுகுநீர்க் கங்கை
அழகரே யாகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச்சரமே” (தி.9 ப.9 பா.4)

எனவும் திருக்களந்தை யாதித்தேச்சரத் திருவிசைப்பா அடிகள், இக்களப்பாள், அழலோம்பும் அந்தணர்கள் வாழுமிடம் என்பதையும், இறைவரின் திருப்பெயர் அழகர் (அழகியநாதசுவாமி) என்பதையும் உணர்த்துகின்றன. கயிலாசநாதர்கோயில், ஆனைகாத்த பெருமாள் கோயில் இவைகளில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் இராஜேந்திர சோழவள நாட்டு, புறங்கரம்பை நாட்டு அகரம் முடிவழங்குசோழபுரம் என்று இவ்வூரைக் குறிப்பிடுகின்றன. ஆதலின் அந்தணர்கள் இவ்வூரில் இருந்து வருகின்றனர் என்பதைக் கல்வெட்டுக்களும் தெரிவிக் கின்றன. இறைவர்க்கு வழங்கிவரும் அழகியநாதசுவாமி என்பதற்கு ஈண்டுக் குறித்துள்ள திருவிசைப்பா அடிகளிலும் சான்று இருக்கின்றது.

‘அந்தணீர்க் களந்தை’ ‘அலைபுனற் களந்தை’ எனத் திருவிசைப் பாவில் வருவதால், இக் களந்தை நீர்வளம் பொருந்தியது என்று பெறப் படுகின்றது. அதற்கு ஏற்ப இவ்வூர் முள்ளியாற்றுப் பாய்ச்சல் உடைய தால் நீர்வளத்துக்குக் குறைவேயில்லை. ஆதலின் இக் களப்பாள் என்னும் ஊரே கருவூர்த் தேவரின் திருவிசைப்பாப் பெற்ற தலமாகும்.

பெரிய களந்தை ஆதிபுரீஸ்வரர் திருக்கோயிலில் பதினான்கு கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. ¹ அவைகளுள் ஒன்று நீங்கலாக (எண் 169) ஏனையவைகள் அனைத்திலும் இறைவன் திருப்பெயர் “ஆதி புராணீஸ்வரம் உடைய நாயனார்” என்றே குறிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அந்த 169 எண்ணுள்ள கல்வெட்டில் ஆதித்தேச்சரம் உடையார் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இக் கல்வெட்டு வேறு எங்கிருந்தோ கொண்டு வந்து வைக்கப் பட்டதாகும். கல்வெட்டுத்துறையினரும் இக்கல்லை தொடர்பற்ற கல் எனக் குறித்துள்ளனர். ஆதலின் இப்பெரிய களந்தை திருவிசைப்பாப் பெற்றதன்று.

இறைவரின் திருப்பெயர்: ஆதித்தேச்சுவரர்; அழகியநாத சுவாமி.

இறைவியாரின் திருப்பெயர்: பிரபாநாயகி.

¹A.R.E. 1927 Nos. 164-177

வழிபாடாற்றியவர்: ஆதித்தசோழன், கூற்றுவநாயனார்.

இவ்வூரின் சிறப்பு: கூற்றுவநாயனாரது அவதார ஸ்தலம் இக்களப்பாள் ஆகும். "கோதை நெடுவேற் களப்பாளனாகிய கூற்றுவனே" என்பது திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

கல்வெட்டு வரலாறு:

இவ்வூர்க் கோயில்களில் 12 கல்வெட்டுக்கள்¹ இருக்கின்றன. இவைகளுள் அழகியநாத சுவாமி கோயிலின் இருகல்வெட்டுக்களின் மூலங்கள், தென் இந்தியக் கல்வெட்டுத் தொகுதி எட்டில் வெளி வந்திருக்கின்றன.

அவைகளுள் ஒன்றினைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

"ஸ்வஸ்தியூ கோமாறு பன்மர் திரிபுவனச் சக்ரவர்த்திகள் சிறிகுலசேகர தேவற்கு யாண்டு 23 24 ள் பங்குனி மீ களப்பாள் உடையார் திருவாதித்தீசரமுடையாற்கு வரகூருடையார் பிள்ளை காடுவெட்டியார் மகனார் சொக்க நாயனார் கட்டின சந்தி ஒன்று."

இவற்றால் களப்பாள் என்பது ஊரின்பெயர் என்பதும், ஆதித் தேச்சரம் என்பது கோயிலின் பெயர் என்பதும் புலப் படுகின்றன.

8. கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம்

இவ்வூர் திருவாரூர் மாவட்டத்தில் திருத்தருப்பூண்டிக்கு வட மேற்கில் 15 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கின்றது. ஐராவதத்தின் மணி விழுந்ததால் இக்கோயில் மணியம்பலம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். ஐராவதம் பூசித்த தலம். மேலைக் கோட்டூர் தேவாரம் பெற்ற தலம்.

இறைவரின் திருப்பெயர்: மணியம்பலவன்.

இறைவியாரின் திருப்பெயர்: அமுதாம்பிகை.

¹ See the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the years 1902 Nos.656-663, -1925 Nos. 334-337 and S.I.I.Vol. VIII Nos. 261-268.

தீர்த்தம்: இந்திர தீர்த்தம்.

தலத்துக்குரிய மரம்: வன்னி.

இக்கோயிலில் கல்வெட்டு இல்லை.

9. கோயில் (சிதம்பரம்)

கோயில் என்பது எல்லா ஆலயத்திற்கும் பொதுப்பெயர். அதுவே சிறப்புப் பெயராகக் குறிப்பிட்ட ஒரு தலத்தைக் குறிக்குமானால் அது அதனுடைய மிக்க உயர்வைக்குறிக்கும். அங்ஙனம் உயர்வுபற்றிய காரணத்தால் இத்தலம் கோயில் என்னும் பெயர் பெற்றது.

இத்தலத்திற்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள்: - (1) பெரும்பற்றப் புலியூர் - பெரும்பற்றினால் புலிப்பாதன் பூசித்த ஊராதலால் இப்பெயர் பெற்றது. இது மருஉ மொழி. மலையமான்நாடு மலாடு என்பதுபோல.

(2) சிதம்பரம் - (சித் + அம்பரம்) சித் = அறிவு, அம்பரம் = வெட்டவெளி. ஞானகாசம் ஆதலால் இப்பெயர்பெற்றது.

(3) தில்லைவனம்: - தில்லை என்னும் மரமடர்ந்த காடாயிருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. இவைகளன்றி, வியாக்கிரபுரம், புண்டரீகபுரம், பூலோக கைலாசம் என்னும் வேறு பெயர்களும் உண்டு.

கடலூரிலிருந்து, மயிலாடுதுறை செல்லும் இருப்புப் பாதையில் இருக்கும் சிதம்பரமென்னும் தொடர்வண்டி நிலையத்தில் இறங்கி வடமேற்கே 1.5 கி.மீ. சென்றால் இக்கோயிலை அடையலாம். இது காவிரியாற்றின் வடகரையிலுள்ள தலங்களுள் முதன்மை பெற்றது.

திருமூலட்டானக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர் திருப்பெயர் - அருள்மிகு மூலநாதர். இறைவியின் திருப்பெயர் - உமையம்மை. சிற்றலம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியும் இறைவரின் திருப்பெயர் - நடராசர், கூத்தப்பெருமான்.

இங்கு நடராசப்பெருமானை சகளம் என்றும், ரகசிய தானத்தை நிஷ்களம் என்றும், ஸ்படிகலிங்கத்தை சகளநிஷ்களம் எனவும் கூறுவர்.

இறைவியின் திருப்பெயர் சிவகாமசுந்தரியார். இவ்வம்மையார்க்குத் தனிக்கோயில் உண்டு. அது மூன்றாம் பிராகாரத்தில் நூற்றுக்கால் மண்டபத்திற்கு வடக்கில் இருக்கிறது.

மரம் - ஆல். தீர்த்தம் - சிவகங்கை. இது மூன்றாம் பிராகாரத்தில் சிவகாமசுந்தரி அம்மன் கோயிலுக்கு எதிரில் இருக்கிறது. இது சிவவடிவம் உடையது. இதில் நீராடி சந்தியாவந்தனம் முதலியன முடிப்பது பெரும் புண்ணியம். வருடப்பிறப்பு, மார்கழித் திருவாதிரை, மாசித்திருமகம், சிவராத்திரி இவைகளில் இதில் நீராடுவது பெரும் விசேடமாகும். சிதம்பரத்திலிருந்து வேற்றார்க்குச் செல்வோர் இதில் நீராடிச்சென்றால், தாம் தாம் நினைத்த காரியங்களில் வெற்றி எய்துவர். பூதம், பேய் முதலியவைகளினால் துன்பம் அடையார்.

பரமானந்த கூபம்:

இது சிற்றம்பலத்திற்குக் கீழ்ப்பால் இருக்கிறது. இது சத்தி வடிவம் பொருந்தியது.

சூர்யதீர்த்தம்:

இது சிதம்பரத்திற்கு வடகிழக்கேயுள்ள கிள்ளைக்கு அருகில் கடலில் பாசம் அறுத்த துறையையுடையது. இருளில் வந்த குருவைப் பகைவன் என்று எண்ணி, வருணன் அவர்மீது பாசத்தைவிட, அதனால் அவர் இறந்தார். வருணனை, அக்கொலைப் பாவத்திற்காக ஒரு பிசாசு அவனுடைய கால்களையும் கைகளையும் கழுத்தோடு சேர்த்துக் கட்டி கடலுள் இட்டது. வருணனும் நீண்டகாலம் அங்கு கிடந்தான். அங்ஙனம் கிடந்த வருணனுக்குச் சிவபெருமான் மாசி மாதத்தில் வெளிப்பட்டு அப்பாசக்கட்டு அற்றுப்போகும்படி அருள் புரிந்தார். ஆதலின் அத்துறை பாசமறுத்தானதுறை என்னும் பெயர் எய்திற்று.

புலிமடு:

இது சிதம்பரத்திற்குத் தென்பால் ஒன்றரைக் கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது.

வியாக்கிரபாத தீர்த்தம்:

இது நடராசப்பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே இருக்கும் இளமையாக்கினார் கோயிலுக்கு எதிரில் இருக்கும் குளம் ஆகும்.

அனந்த தீர்த்தம்:

இது நடராசப்பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு முன்பு இருக்கும் திருக்குளமாகும்.

நாகச்சேரி:

இது அனந்தேச்சுரத்துக்கு மேல்பால் இருக்கும் திருக்குளமாகும்.

பிரமதீர்த்தம்:

இது நடராசப்பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு வட மேற்கே இருக்கும் திருக்களாஞ்சேரியில் உள்ள திருக்குளமாகும்.

சிவப்பிரியை:

இது நடராசப்பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு வடக்கேயுள்ள பிரமசாமுண்டி கோயிலுக்கு முன்புள்ள திருக்குளமாகும்.

திருப்பாற்கடல்:

இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கில் இருக்கிறது.

காணமுத்தி தரும் தலம். அர்த்தயாமத்தில் எல்லாத் தலங்களிலுமுள்ள மூர்த்திகளின் கலைகள் வந்து ஒடுங்கப்பெறுவது. வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி, உபமன்யு, வியாசர், சூதர் முதலான முனிவர்களும், திருநீலகண்டர், திருநாளையப் போவார், கூற்றுவர், கணம் புல்லர், கோச்செங்கட் சோழர், மாணிக்கவாசகர், சேக்கிழார் என்னும் நாயன்மார்களும், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியார் என்னும் சந்தான குரவர்களும், இரணியவர்மர், சேந்தனார், பெற்றான் சாம்பானார், என்னும் அடியார்களும் வழிபட்டு, முத்திபெற்ற தலம். மாணிக்கவாசகப்பெருந்தகையார் புத்தரை வாதில் வென்று ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்து, சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்பதை நிலை நாட்டியது; நம்பியாண்டார் நம்பி கனகசபையின் மேல்பால் உள்ள அறை ஒன்றில் தேவாரங்களைக் கண்டருளியது; தெய்வப்பாக்கிழாராகிய சேக்கிழார் திருத் தொண்டர் புராணமென்னும் பெரிய புராணத்தை எழுதி அரங்கேற்றியது; உமாபதிசிவம் பெற்றான் சாம்பானார்க்கும், முள்ளிச் செடிக்கும் முத்திகொடுத்தருளியது; திருஞானசம்பந்தப் பெருந்தகை தில்லை வாழ் அந்தணர்களைச் சிவகணங்களாய்க் கண்டது; சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் பேரூர்ப்பெருமானைப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தே

கண்டு வணங்கியது; என்பனவும் பிறவும் இத்தலத்தில் நிகழ்ந்த அரிய விசேடங்களாகும். ஈசர்க்கேற்ற பரிசினால், அவரை அருச்சித்து அருள, பூசைக்கமர்ந்த பெருங் கூத்தர், தம்முடைய பொற்பார் சிலம்பின் ஒலியை எந்நாளும் அளிக்க, கேட்டு உவக்கும் பேறுற்ற சேரமான் பெருமாள் நாயனாருக்குச் சிலம்பொலி கேட்கத் தாழ்ப் பித்து, பொன்வண்ணத்து அந்தாதியைப் பெற்றதும் ஆகிய அருட் செயல்களுடன், ஆடகப்பொதுவில் நாடகம் இயற்றும் ஏடவிழ் கூந்தல் இறைவி பாகனது பெருமையை யாவரால் எடுத்து இயம்ப இயலும்?

தேவாரப் பதிகம் பதினொன்றும், திருவாசகப் பதிகம் இருபத்தைந்தும், திருக்கோவையாரும், திருவிசைப்பாப் பதிகம் பதினைந்தும், திருப்பல்லாண்டும், பத்தாம் திருமுறையில் சிலதிருமந்திரங்களும், பதினொன்றாம் திருமுறையில் கோயில் நான் மணிமாலை, கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தங்களும் பெரிய புராணமும் ஆகப் பல அருட்பனுவல்கள் இத்தலத்திற்கு உள்ளன. இவைகளன்றிக் கோயிற்புராணம், சிதம்பர புராணம், சபா நடேச புராணம் என்னும் புராணங்கள் தமிழிலும், குதசம்கிதை, சிதம்பர மான்மியம், புண்டரீகபுர மான்மியம், வியாக்கிரபுர மான்மியம் முதலான நூல்கள் வடமொழியிலும் இருக்கின்றன. இவைகளேயன்றி, குமரகுருபர அடிகளால் ஆக்கப்பெற்ற சிதம்பரம் மும்மணிக்கோவை, சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை, சிவகாமி அம்மை இரட்டை மணிமாலை; இரட்டைப் புலவர்களால் பாடப்பெற்ற தில்லைக்கலம்பகம் என்னும் நூல்களும் இத்தலத்திற்கு உரியனவாகும்.

கோயிலிலுள்ள ஐந்து சபைகள்:

பேரம்பலம் - இது இக்கோயிலிலுள்ள ஐந்து சபைகளுள் ஒன்று. இதனைத் தேவசபை என்பர். தேவாரம் முதல் திருமுறையில்,

“நிறைவேண் கொடிமாடம் நெற்றிநேர் தீண்டப்
பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம்பலம்”

என்று சம்பந்த சுவாமிகளாற் (தி.1 ப.80 பா.4) கூறப்படுகிறது.

சிற்றம்பலம்:

நடராசப்பெருமான் நடம் புரிந்தருளும் இடம். இது “தூயசெம்பொன்னினால் எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலம்” (தி.5 ப.2 பா.8) என்றும் “தில்லையுட் சிற்றம்பலத்து நடம்” என்றும் அப்பர் சுவாமிகளால் விளக்கப்படுகிறது.

கனகசபை:

பெருமான் அபிடேகங்கொண்டருளுமிடம். சிற்றம்பலத்திற்கு முன்னுள்ளது.

நிருத்தசபை:

பெருமான் ஊர்த்துவ தாண்டவம் புரிந்தருளுவது. கொடி மரத்தின் தென்பாலுள்ளது.

இராஜசபை:

இது ஆயிரங்கால் மண்டபம் ஆகும்.

கல்வெட்டு:

இக்கோயிலில் பிற்காலச் சோழமன்னர்களில் முதலாம் இராஜராஜசோழன், முதலாம் இராஜேந்திரசோழன், முதற் குலோத்துங்க சோழன், விக்கிரமசோழன், இரண்டாம் இராஜாதிராஜ தேவன், மூன்றாம் குலோத்துங்கசோழதேவன், மூன்றாம் இராஜராஜ சோழன் இவர்கள் காலங்களிலும்; பாண்டியமன்னர்களில் திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டியதேவன், சடாவர்மன் திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி சுந்தரபாண்டியதேவன், மாறவர்மன் திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி வீரகேரளனாகிய குலசேகரதேவன் இவர்கள் காலங்களிலும், பல்லவரில் அவனி ஆளப்பிறந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்கதேவன் காலங்களிலும், விஜய நகர வேந்தர்களில் வீரப்பிரதாபகிருட்டிண தேவமகாராயர், வீரப்பிரதாப வேங்கடதேவமகாராயர், ஸ்ரீரெங்க தேவமகாராயர், அச்சுத தேவமகாராயர், வீரபூபதியாயர் இவர்கள் காலங்களிலும்: கொச்சி பரம்பரையில் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் வழித் தோன்றிய இராமவர்ம மகாராசா காலத்திலும்; சாளுவ பரம்பரையில் வீரப் பிரதாபதம்முராயர் I காலத்திலும் செதுக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையன்றி இக்கோயிலைப் பற்றி வேற்றுர்களில் கல்வெட்டுக்களும் செப்பேடுகளும் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் தழுவிய வரலாறே ஈண்டுக் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது.

இவ்வூரைத் தன்னகத்துக் கொண்டுள்ள நாடு:

இவ்வூர் முதலாம் இராஜராஜசோழன் காலத்தில் இராஜேந்திரசிங்கவளநாட்டுத் தனியூர் பெரும்பற்றப்புலியூர் என்றும், முதற்

குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் இராஜாதிராஜவளநாட்டுத் தனியூர்ப் பெரும்பற்றப்புலியூர் என்றும் கல்வெட்டுக்களில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

மூர்த்திகளின் பெயர்கள்:

இப் பெரும்பற்றப்புலியூரில் மூலத்தானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர் திருமூலத்தானமுடையார் என்றும், பேரம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர் ஆளுடையார் என்றும், சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர் திருச்சிற்றம்பலமுடையார், தில்லை நாயகத் தம்பிரானார், ஆநந்தத்தாண்டவப்பெருமாள், பொன்னம்பலக்கூத்தர், சிதம்பரேசுவரர் என்றும், அம்மன் சிவகாமசுந்தரியார் என்றும், அம்மனுக்குரிய திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருப்பவர் திருக்காமக் கோட்டமுடைய பெரியநாயச்சியார் என்றும் கல்வெட்டுக்களில் கூறப்பெற்றுள்ளனர்.

திருமாளிகைகள்:

திருச்சிற்றம்பலத்தைச் சூழ்ந்த முதல் திருமாளிகைக்குக் 'குலோத்துங்கசோழன் திருமாளிகை' என்றும், இரண்டாம் பிராகாரத்தைச் சூழ்ந்துள்ள திருமாளிகைக்கு விக்கிரமசோழன் திருமாளிகை என்றும், மூன்றாம் பிராகாரத்தைச் சூழ்ந்துள்ள திருமாளிகைக்கு இராசாக்கள் தம்பிரான் திருமாளிகை என்றும் பெயர்கள் வைக்கப்பெற்றிருந்தன.

விக்கிரமசோழன் திருமாளிகை என்பது முதற்குலோத்துங்க சோழனது மகனாகிய விக்கிரமசோழன் பெயரால் கட்டப்பெற்றதாகும். இராசாக்கள் தம்பிரான் திருமாளிகை மூன்றாங்குலோத்துங்கசோழன் திருப்பெயரால் அமைக்கப்பெற்றதாகும். இராசாக்கள் தம்பிரான் என்பது மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழனுக்கு வழங்கிவந்த சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்று¹.

¹இத்திருமாளிகை முதற் குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில், மிழலைநாட்டு வேள் கண்டன்மாதவனால் கட்டப்பெற்றதாகும். இச் செய்தியைத் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் மயிலாடுதுறைக் கோட்டத்தில், பாடல்பெற்ற நீடூர் திருக்கோயிலில் பொறிக்கப்பெற்ற "தில்லையம்பலத்து வடக்கின்பால் புராணநூல் விரிக்கும் புரிசைமாளிகையும், வரிசையால் விளங்கப் பொற்பினால் விரும்புற்செய்தான்" என்னும் கல்வெட்டுப்பகுதி அறிவிக்கின்றது. (Epigraphica Indica Volume XVIII Page 6.)

திருவிழாக்கள்:

இத்திருக்கோயிலில் ஆனித்திருநாள், மார்கழித் திருநாள், மாசித்திருநாள் இவைகள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்று வந்தன. மாசித்திருநாளில் திருத்தொண்டத்தொகை விண்ணப்பஞ் செய்யப் பெற்றுவந்தது. இவைகளின் பொருட்டு முதலாம் இராஜேந்திர சோழ தேவரின் (கி. பி. 1012 - 1044) அணுக்கிநக்கன் பரவை (பாவை என்றும் படிக்கலாம்) என்னும் அம்மையார் நாற்பத்து நான்குவேலி நிலங்களை இராஜேந்திரசோழதேவர் வழங்கி அருளின பொன்னைக் கொண்டு வாங்கி அளித்திருந்தனர். மாசித் திருநாளில் இறைவர் கடலாடி வீற்றிருக்க, சிதம்பரந்தாலாகாவைச் சேர்ந்த கிள்ளை என்னும் கிராமத்தில் சயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மணவிற்கோட்டத்து மணவில் என்ற ஊரின் தலைவனாகிய கூத்தனால் மண்டபம் ஒன்று கட்டப்பெற்றுள்ளது. மாசிக்கடலாட இறைவர் எழுந்தருளுவதற்கு ஒரு பெருவழியையும் அக்கூத்தன் அமைத்தான். அதற்கு விக் கிரமசோழன் தெற்குத்திருவீதி என்று பெயர் வைக்கப்பெற்றிருந்தது.

தைப்பூசத் திருநாளும் இத்திருக்கோயிலில் சிறப்பாக நடைபெற்றுவந்தது. அப்பூசத் திருநாளில் இரண்டாம் கோப்பெருஞ் சிங்கன் காலத்தில் கயிலாயதேவன் என்பவன் தன் பெயரால் கயிலாயதேவன் திருப் பாவாடைப்புறம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அன்று அமுதுபடிக்குப் பத்துகலம் போனகப் பழவரிசி, இருகலம் மணிப்பருப்பு, நான்குநிறை சர்க்கரை, நூறு தேங்காய், இருநூறு வழுதிலைக்காய் இவைகளைக் கொண்டு வந்து, இக் கோயிலிலுள்ள குலோத்துங்கசோழன் திருமடைப்பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு மூல தனமாக பெரும்பற்றப்படுலியூர் கீழ்ப்பிடாகை கிடாரங்கொண்ட சோழப்பேரிளமைநாட்டு எருக்காட்டுச் சேரியான சோழநல்லூர்ப்பால் சோழபாண்டியன் என்ற பெயருள்ள நிலத்தையும், அங்குள்ள கொல்லைக் குளத்தில் செம்பாதி நிலத்தையும் அளித்திருந்தான். திருக்காமக்கோட்டமுடைய பெரியநாய்ச்சியார்க்கு 'ஐப்பசிப் பூர விழா' நடைபெற்றுவந்தது. அதன் செலவினங்களுக்குப் 'பூரப் பேட்டை' என்னும் ஊர் கொடுக்கப்பெற்றிருந்தது.

சில சிறப்பு நாள்கள்:

நாயகர் குலோத்துங்கசோழன் திருத்தோப்புக்கு எழுந்தருளி திருமஞ்சனம்பண்ணி அருளுதலும், திவசங்களுக்குப் பிள்ளையார் சிவபாதசேகரன் சித்தத்துணைப்பெருமாள் எதிரிலிசோழன் திருந்த

வனத்திற்குத் திருப்பாலிகை வலஞ்செய்ய எழுந்தருளுதலும் உண்டு.
(திவசம் - சிரார்த்தம்)

**திருமூலத்தானத்தானமுடையாரையும்,
அங்குத் தென்பால் எழுந்தருளியிருக்கும்
தட்சிணாமூர்த்தியையும் பற்றிய கல்வெட்டுக் குறிப்பு:**

திருமூலத்தானமுடையார்க்கு மூன்று சந்திகளிலும் முறையே வெண்போனகம், பருப்புப்போனகம், அப்பம் இவைகள் அமுது செய்விக்கப்பெற்றுவந்தன. இம் முறையே தட்சிணாமூர்த்திக்கும் அமுது செய்விக்கப்பெற்றுவந்தது. இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலத்தில் தட்சிணாமூர்த்திக்கு முன் அமுது செய்தருளிவந்த சந்தி மூன்றும், நீக்கி, ஏற்றமாகப் பால்போனகம், அப்பம், வெச்சமுதுப் பயிறு, இளநீர், பால் இவைகள் அமுதுசெய்விக்கப்பெற்றுவந்தன. இவற்றின் பொருட்டு இராஜாதிராஜவளநாட்டுத் திருவிந்தனூர்நாட்டு வடசேமங்கலத்தில் நில நிவந்தம் விடப்பட்டிருந்தது.

இரண்டாம் பிராகாரத்திலிருந்து மூன்றாம் பிராகாரத்திற்குப் போகும் மேற்குத் திருவாயிலின் பெயர்:

இம்மேற்குத் திருவாயிலுக்கு அகளங்கன் திருவாசல் என்று பெயர். "இப்படிக்கு அகளங்க திருவாசலில் பகுவாயில் புறவாயில் கல்வெட்டவும் பண்ணுவதே. இப்படி செய்யப்பண்ணுவதே. இவை பாண்டி மண்டலத்து....." என, இவ்வாசலின் தென்பால் உள்ள கல்வெட்டுத் தொடர்களால் இச்செய்தி அறியக்கிடக்கின்றது. இதை உணர்த்தும் கல்வெட்டு அனைத்துலகம் கொண்ட சுந்தரபாண்டிய தேவர் காலத்தது ஆகும்.

இத்திருவாயிலின் அருகாலில் "ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ அவனி ஆளப் பிறந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்கற்காக இத்திருநிலைக்கல் செய்வித்தான் இவர் முதலிகளில் பெருமாள் பிள்ளையான சோழகோனார்" எனச் செதுக்கப் பெற்றிருப்பதால், இத்திருநிலைக் கல்லைச்செய்துவைத்தவர் கோப்பெருஞ்சிங்க தேவர் என்று தோன்று கின்றது.

**மூன்றாம் பிராகாரத்திலுள்ள மண்டபம், கோயில்
இவைகளைப்பற்றிய குறிப்புக்கள்:**

இம்மூன்றாம் பிராகாரத்தில் இருக்கும் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் உள்ள பல தூண்களில் "விக்கிரமசோழன்" என்றும்,

மற்றொரு தூணில் 'விக் கிரமசோழன் திருமண்டபம்' என்றும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மண்டபம் மணலில் கூத்தனான காலிங்கராயனால் இவ்வரசன் பெயரால் கட்டப்பெற்றதாகும்.

இம்மண்டபத்தின் தென்முகப்பு மண்டபத்திற்கு 'வீர பாண்டியன் திருமண்டபம்' என்று பெயர். இச்செய்தி அங்குப் பொறிக்கப் பெற்றுள்ள 'வீரபாண்டியன் திருமண்டபம்' என்னும் கல்வெட்டுப்பகுதியால் அறியக்கிடக்கின்றது.

திருக்காமக்கோட்டமுடைய பெரியநாய்ச்சியார் கோயில்:

இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாய்ச்சியார், கல்வெட்டுப் பாடல்களில் 'நடங்கவின்கொள் அம்பலத்து நாயகச் செந்தேனின் இடம் கவின்கொள்பச்சை இளந்தேன்' எனவும், 'எவ்வுலகும் எவ்வுயிரும் ஈன்றும் எழிலழியாச்செவ்வியாள்' எனவும் பாராட்டப்பெற்றுள்ளனர். இக்கோயிலின் திருச்சுற்றையும், திருச்சுற்று மாளிகையையும் அமைத்தவன் மணவிற்கோட்டத்து மணலில் என்ற ஊரின் தலைவனாகிய கூத்தன் ஆவன்.

இக்கோயிலின் இரண்டாம் பிராகாரத்துக் கோபுரத்தின் கிழக்கு வாசல் நிலைக்கல், கோப்பெருஞ்சிங்கனால் அமைக்கப் பெற்றதாகும். இதை அவ்வருகாலில் உள்ள கல்வெட்டு உணர்த்து கின்றது. இக்கோபுர வாசலுக்கு அந்தப்புரப்பெருமாள் திருவாசல் என்று பெயர். இத்திருவாசலுக்கு எதிரிலுள்ள மண்டபம் திருவண்ணாமலை ஆதீனம், மயிலாடுதுறை வைத்தியலிங்கத் தம்பிரானால் சாலிவாகன சகாப்தம் 1716 செல்லாநின்ற ஆனந்த வருஷம் ஆனிமாதம் 16 உ கட்டப்பெற்றதை அங்குள்ள தூண் ஒன்றின் அடிப்பாகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு உணர்த்துகிறது. அம்மண்டபம் கட்டப்பெற்று இற்றைக்கு 161 ஆண்டுகள் ஆகின்றன.

அண்டாபரணத் தேவரைப்பற்றிய செய்தி:

அந்தப்புரப் பெருமாள் திருவாசலுக்கு வடபால் உள்ள கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்தவர் அண்டாபரணத்தேவர் ஆவர். இதை அக்கோயில் கல்வெட்டு உணர்த்துகிறது. அவர் திருமேனி இது பொழுது அங்கு இல்லை. அங்குக் கொற்றவை அல்லது மகுடகுர சம்ஹாரியின் திருமேனிதான் இருக்கிறது. இந்த அண்டாபரணத் தேவர்க்குத் திருப்பண்ணி காரப்புறத்திற்கும், சிறப்பாகத் தோள்மாலை செய்து சாத்தத் திருநந்தவனத்திற்கும், திருநந்தவனஞ்செய்து திருப்பூமண்டபத்தில் திருப்பள்ளித்தாமம் அளிப்பார்க்கு ஜீவனத்

திற்கும், பெரும்பற்றப்புவியூர் பிடாகை நல்லாலியான விக்கிரமசோழ நல்லூரில் ஏழுமா நிலமும், அங்கே நீருரிமைகொண்ட குழி நாநூற்றுஐம்பத்திரண்டும், கோயில் பூண்டியான கூடித்திரிய சிகாமணி நல்லூரில் நூறுகுழியும், ஜயங்கொண்டசோழப் பட்டினத்துப் பிடாகை அளக்குடியில் விளை நிலமும், கொல்லையும் ஆகக்குழி எழு நூற்றைம்பதும் குமாரமங்கலமான அழகியநல்லூரில் வடவனாறு என்று பேர் கூவப்பட்ட நிலம் நான்குமாக் காணியும், நாற்றங்கால் நிலம் காணியும் ஆக நான்மாவரை நிலங்களும், நிவந்தங்களாக விடப்பெற்றிருந்தன.

திருத்தொண்டத்தொகை ஈச்சரம்:

இப்பெயருள்ள திருக்கோயில் சிங்காரத்தோப்பு என்று இக்காலம் வழங்கப்பெறும். திருக்களாஞ்செடி உடையார் திருக்கோயிலின் வட புறச்சுவரில் உள்ள மூன்றாங் குலோத்துங்கசோழன் காலத்துக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. அது திருத்தொண்டத் தொகையீஸ்வரமுடையார் ஸ்ரீகோயிலும், திரு முற்றமும், திருமடை வளாகமும் திருக்குளமும் உடையதாய் இருந்ததை அக்கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது. அது இத்தில்லைச் சிற்றம்பலக் கோயில் மூன்றாம் பிராகாரத்தில் இல்லை என்பது உறுதி.

கோபுரங்கள்:

தெற்குக்கோபுரம், பாண்டியனால் கட்டப்பெற்றதாகும். கோபுரவாசல் மேல்தளத்திலும், இரு அருகால்களிலும் இரட்டைக் கயல் மீன்கள் பொறிக்கப்பெற்று அவைகளின் நடுவில் செண்டும் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. இங்ஙனம் இரண்டுகயல் மீன்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்குமானால் அத்திருப்பணி பாண்டியனுடைய காலத்திலேயே முற்றுப்பெற்றதைக் குறிக்கும். முற்றுப்பெறாதாயின் ஒரே கயல் மீன்தான் செதுக்கப்பட்டிருக்கும். எனவே இத்தெற்குக் கோபுரம் பாண்டியர் ஒருவரால் முதல் முதலில் கட்டப்பெற்றது என்பது உறுதியாகும். ஆனால் செங்கற்பட்டுத் தாலுகா முக்தீஸ்வரர் கோயிலில் வட மேற்குப்புறச் சுவரில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் கல்வெட்டு, இத்தெற்குக் கோபுரம், முதலாம் கோப்பெருஞ்சிங்கதேவரால் கட்டப்பெற்றதாகக் கூறுகின்றது. அது "கோப்பெருஞ்சிங்க தேவர்க்கு யாண்டு ஐந்தாவது தனியூர் பெரும்பற்றப்புவியூர் உடையார் திருச்சிற்றம்பல முடையார்க்கு அழகிய சீயன் அவனி ஆளப்பிறந்தான் காடவன் கோப்பெருஞ்சிங்கனேன். இந்நாயனார்கோயில் தெற்குத்

திருவாசலில் சொக்கச்சீயன் திருநிலை எழு கோபுரமாகச் செய்த திருப்பணிக்கு உடலாக'' எனத்தொடங்குகிறது. மேலும் கர்நூல் மாவட்டம், மார்க்காப்பூர் வட்டம் திருப்புராந்தகத்தில் உள்ள நாகரியிலும், தெலுங்கிலும் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு இத்தெற்குக் கோபுரம் முதலாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனால் கட்டப்பெற்றதையும் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே முதல் முதலில் பாண்டியர் ஒருவரால் கட்டப் பெற்றிருந்த இக்கோபுரத்தில், கோபுரவாசலின் மேல்தளம் வரை வைத்துக்கொண்டு எஞ்சிய பகுதிகளை எல்லாம் இடித்துவிட்டு, முதலாம் கோப்பெருஞ்சிங்கன் கட்டினான் என்று கொள்ளுதல் பொருத்தமுடையதாகும். இங்ஙனம் இவனால் கட்டப்பெற்ற இக்கோயில் திருப்பணிக்கு உடலாக ஐயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து ஊற்றுக்காட்டுக் கோட்டத்து ஆற்றார் நாட்டு, ஆற்றாரான இராஜராஜ நல்லூரில் 301 3/4 வேலி நிலம் இப்பல்லவ மன்னனால் கொடுக்கப் பெற்றிருந்தது. இச்செய்தி திரு ஏகம்பம் உடையார் கோயிலிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தெற்குக் கோபுரம் சொக்கச்சீயன் திருநிலை எழு கோபுரம் என்றுபெயர்.

மேற்குக் கோபுரம், வடக்குக் கோபுரம்:

மேற்குக் கோபுரம் முதலாம் ஐடாவர்மன் சுந்தர பாண்டிய னாலும் வடக்குக் கோபுரம் கிருஷ்ண தேவராயராலும் கட்டப்பெற்றன. இச்செய்திகளை மேற்குறித்த கர்நூல் மாவட்டம் மார்க்காப்பூர் வட்டம் திருப்புராந்தகத்திலுள்ள கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது. வடக்குக் கோபுரத்தில் கிருஷ்ணதேவராயருடைய பிரதிமை இருக்கிறது. ''இக்கோபுரத்தில் ஸிம்ஹாத்திரை பொருட்டுப் பொத்தனூர்க்கு எழுந்தருளி ஐயஸ்தம்பம் நாட்டி, திரும்பி பொன்னம்பலத்திற்கு எழுந்தருளி பொன்னம்பல நாதனையும் சேவித்துக் கட்டுவித்த ஸேவை'' என்ற கல்வெட்டும் இருக்கின்றது. இவற்றால் இவ்வடக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டுவித்தவர் வீரப்பிரதாப கிருஷ்ணதேவ மகாராயர் என்பது உறுதியெய்துகின்றது.

கிழக்குக் கோபுரம்:

இது இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனால் கட்டப்பெற்றது. பல பேரறங்களைச்செய்து குன்றாப்புக் கழிபெற்ற திருபச்சையப்ப முதலியாரின் மனைவியராகிய ஐயாளம்மாளின் தாயாராகிய சுப்பம்மாளால் இக்கோபுரம் பழுதுபார்க்கப்பெற்றது. இவ்வம்மை யாருடையவும், பச்சையப்ப முதலியாருடையவும் பிரதிமங்கள் இக் கோபுரத்தில் இருக்கின்றன.

வடக்குக் கோபுரத்தில் இருக்கும் சில பிரதிமைகள்:

இக் கோபுரத்தில் இருக்கும் வீரப்பிரதாபகிருஷ்ணதேவ மகாராயரின் பிரதிமைபற்றி முன்னர்க் கூறப்பெற்றது. அத்துடன், அவர் பிரதிமைக்குக் கீழ்ப்பால், இருக்கும் சில பிரதிமைகளின்கீழ், விருத்தகிரியில் செவகப்பெருமாள், அவனுடைய மகன் விஸ்வமுத்து, திருப்பிறைக் கொடை ஆசாரி திருமருங்கன் அவனுடைய தம்பி காரணாச்சாரி எனச் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. இவ்வெழுத்துக்கள் பதினாறாம் நூற்றாண்டு எழுத்துக்களாகப் புலப்படுகின்றன. இவர்கள் இக்கோபுரத்தைக்கட்டிய சிற்பிகளாதல் வேண்டும்.

மேற்குக்கோபுரத்தில் இருக்கும் திருமேனிகள்:

காமதேவன். அகத்தியர், ஸ்ரீதேவி, தேவேந்திரன், துர்க்கா தேவி இத்திருமேனிகள் கோபுரவாசலுக்குத் தென்பால் கிழக்குப்புறச் சுவரில் இருக்கின்றன. இவைகளின் தலைப்பில் மேற் குறித்த பெயர்கள் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன, உருத்திரதேவர், இராகு கேதுக்கள், நாரதர், அளகேஸ்வரன், சந்திரன், கிரியாசத்தி, சனி பகவான், வாயுபகவான் இவர்களின் திருமேனிகள் இக்கோபுர வாசலுக்கு வடபால் கிழக்குப் புறச்சுவரில் இருக்கின்றன. இவைகளின் தலைப்பில் மேற்குறித்த பெயர்கள் தீட்டப்பெற்றுள்ளன. கேஷத்திர பாலப்பிள்ளையார், கங்காதேவி, தனவந்தரி, திரிபுரசுந்தரிதேவி, சுக்கிரன், வைஜாயன், நாகன், யமுனை, பத்திரகாளி, ஆதிசண்டேஸ்வரர் இவைகளின் திருமேனிகள் இக்கோபுரவாசலுக்கு வடபால், மேற்குப் புறச்சுவரில் இருக்கின்றன. இவைகளின் தலைப்பிலும் மேற்குறித்த பெயர்கள் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் கேஷத்திர பாலப்பிள்ளையாரின் முன்பக்கம் சிறுமண்டபமும் கட்டப் பெற்றுள்ளது. கேஷத்திர பாலப் பிள்ளையார் என்பவர் வயிரவர் ஆவர். நிருதி, புதன், ஞானசக்தி, அக்நிதேவன் இவர்களின் திருமேனிகளும் இக்கோபுர வாசலின் தென்பால் மேற்குப்புறச்சுவரில் இருக்கின்றன.

மேற்குக் கோபுரத்துக்கு அருகில் இருக்கும் பிள்ளையார்:

இக்காலம் இப்பிள்ளையார்க்கு வழங்கும் திருப்பெயர் கற்பகப் பிள்ளையார் ஆயினும், "கோமாற பன்மரான திரிபுவனச்சக்கர வர்த்திகள் ஸ்ரீகுலசேகர தேவர்க்கு" எனத்தொடங்கும் மேலக்கோபுர வாசலின் தென்பால் உள்ள கல்வெட்டில், இப்பிள்ளையார் குலோத்துங்கசோழ விநாயகப் பிள்ளையார் என்னும் திருப்பெயரால் அழைக்கப்பெற்றுள்ளனர். அக்கல்வெட்டுப் பகுதி பின்வருமாறு:-

“இராசாக்கள் தம்பிரான் திருமாளிகை மேலைத் திருமாளிகையில் நிலையெழு கோபுரத்திருவாசல் புறவாசல் தென்பக்கத்து எழுந்தருளியிருந்து பூசைகொள்ளுகிற குலோத்துங்கசோழ விநாயகப் பிள்ளையார்க்குச் சிறுகாலை சந்திக்கும், சுந்தரபாண்டியன் சந்திக்குப் பின்பாக அமுது செய்ய” என்பதாகும்.

தெற்குக் கோபுரத்தின் வடபால் நந்தி மண்டபத்தின் அடிப்பாகத்தில் இருக்கும் கல்வெட்டு:

இதில் ஆறு பாடல்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் பன்சையூர்த் தலைவனாகிய மணியன் வல்லையன் ஆதித்தன் பாண்டியர்களின் சார்பில் சோழர்களோடு சிதம்பரத்தில் புரிந்த போரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. இப்பாடல்களை ஆக்கியோர் புலனாக வீரத் தொண்டைமானாகிய தாய்நல்ல பெருமாள் முனையதரையர் என்னும் தமிழ்ப்புலவர் ஆவர்.

கிழக்குக் கோபுரத்தின் மேல்பாலுள்ள நந்தி மண்டபத்தின் அடிப்பாகத்தில் உள்ள கல்வெட்டு:

இம்மண்டபத்தைக் கட்டியவர் செகதீசுவரன் இராசசூரிய தொண்டைமான் என்பதை இக் கல்வெட்டு உணர்த்துகிறது.

கிழக்குக் கோபுரத்திற்குத் தென்பால் இருந்த மண்டபம்:

இராசாக்கள் தம்பிரான் திருமாளிகையில் கிழக்கு எழுநிலைக் கோபுரத்திற்குத் தென்பால் ஒரு மண்டபம் இருந்தது. அதற்கு ‘யானை ஏற்றுக் கூடம்’ என்று பெயர். இச்செய்தி மாறவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி விக்கிரமபாண்டியனின் நான்காம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

திருநோக்கழகியான் திருமடம்:

இது சுந்தரபாண்டியன் திருநிலையெழுகோபுரச் சந்நிதியில் சொக்கச்சீயன் குறளில் கீழ்ப்பக்கத்தில் இருந்தது. இதற்கு மடப்புறமாக நிலம் அளிக்கப்பெற்றிருந்தது.

திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோயில்:

திருஞானசம்பந்தர்க்குச் சிதம்பரம் கோயிலில் ஒரு தனி

ஆலயம் இருந்ததை மாறவர்மன் திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி வீர பாண்டியதேவரின் கல்வெட்டுப் புலப்படுத்துகின்றது.

பெரிய திருச்சுற்று மாளிகை:

இக்கோயிலுக்குரிய பெரிய திருச்சுற்றுமாளிகையை அமைத்தவன் மணவில் கூத்தனான காலிங்கராயன் ஆவன். இது அவன் தில்லைக்குச் செய்த திருப்பணியைப்பற்றிக் கூறும் பாடல் ஒன்றில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

திருநாவுக்கரசு தென் திருமடம்:

இது அம்பலநாயகப்பெருந் தெருவில் இருந்தது. இத்திரு மடத்துக்கு அருகில் அழகிய திருவையாறுடையார் கோயிலும் இருந்தது. இக்கோயிலின் கீழ்ப்பக்கத்து முகக் கட்டணத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பிள்ளையாரின் பெயரும் குலோத்துங்க சோழ விநாயகப் பிள்ளையாராரும். நாயகர் இராசாக்கள் தம்பிரான் திருவீதியில் எழுந்தருளும்போது இப்பிள்ளையாரைத் திருக்கண் சாத்தி அருளுதல் உண்டு.

கீழ்க் கோபுரப் பாடல்களின் குறிப்புக்கள்:

சுந்தரபாண்டியன் துலாபாரம் புக்க கதையும், வாணர் தலைவனைக் காட்டிற்குத் துரத்தியதையும், தெலுங்கர் சேனையைத் துகளாக்கியதையும், வெள்ளாற்றில் நடைபெற்ற போரில் புலனேக வீரன் வெற்றி பெற்றதையும் இங்குள்ள கல்வெட்டுப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

மேற்குக் கோபுரத்தில் உள்ள கல்வெட்டுப் பாடல்:

விக்கிரம பாண்டியன் வேண்டாடு (திருவாங்கூர்) கொங்கு தேசம் இவைகளை வென்றதையும் கண்ட கோபாலனைக் கொன்றதையும் குறிப்பிடுகின்றது.

தெற்குக் கோபுரத்தை ஒட்டித் தென்பால்

நிறுத்தப்பெற்றிருக்கும் கல்லில் உள்ள கல்வெட்டு:

வையப்ப கிருட்டிணப்பநாயக்கர் மகன் முத்துகிருட்டிணப்ப நாயக்கரால் கொள்ளிடப் பேராற்றங்கரையில் சகம் 1520 இல் (கி. பி. 1598) ஒரு மண்டபம் கட்டியதை உணர்த்துகிறது.

வீதிகள்:

இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில் திருநிலை எழுகோபுரப் பெருந்தெரு, முடித்தலைகொண்டபெருமாள் திருவீதி, சுந்தர பாண்டியன் தெங்குத் திருவீதி, விக்கிரமசோழன்தெங்குத் திருவீதி, அம்பலநாயகப் பெருந்தெரு, இராசாக்கள் தம்பிரான் திருவீதி என்னும் பெயர்கள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இவைகளுள் முடித்தலைகொண்ட பெருமாள் திருவீதி என்பது மேற்குவீதியின் பெயராகும். விக்கிரம சோழன்தெங்குத் திருவீதி என்பது மாசிக்கடலாடநாயகர் எழுந்தருளும் வீதியாகும். இச்செய்தி “நாயகர் திருக்கடலுக்கு எழுந்தருளும் தெங்குத் திருவீதி தென்பக்கத்து எழுந்தருளுவித்த பிடாரி திருச் சிற்றம்பல மாகாளி பூரீகோயிலும், திருமுற்றமும், திருமடை விளாகத்திலும் அகப்பட்ட” என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதியால் அறியக் கிடக்கின்றது.

அறச்சாலைகள்:

சிங்களாந்தகன் அறச்சாலை:-

இது இவ்வூரில் முதலாம் இராஜேந்திரசோழர் அணுகிநக்கன் பரவையாரால் ஏற்படுத்தப்பெற்ற சாலையாகும். இதில் நாடோறும் இருபத்தைந்து பிராமணர்கள் உண்ணுவதற்கு நிவந்தமாக இப்பெரும்பற்றப்புலியூர்க்கு அருகில் பரவை நங்கை நல்லூரில் பதினைந்தரைவேலி நிலத்தை வாங்கி இச்சாலைக்கு இவ்வம்மையார் விட்டிருந்தனர். இந்நிலத்தில் ஐந்தரைவேலி நிலம் பயிர் செய்யத் தகுதியற்றதாய் இருந்தது. அது நீக்கி எஞ்சிய பதிற்றுவேலி நிலத்தால் வந்த நெல்லைக் கொண்டு இவ்வறச்சாலை நடத்தப்பெற்றுவந்தது. இச்சாலையில் சமையல் செய்து வந்தவன் ‘சாலைமடையன்’ என்னும் பேரால் குறிக்கப் பெற்றுள்ளான். அவனுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு நெல் அறுநாழியும், ஆண்டு ஒன்றுக்குப் புடவைக்கு எண்கலமும் கொடுக்கப் பட்டுவந்தன. இச்சாலை செவ்விதில் நடைபெறுகின்றதா என்றதைப் பார்த்து வந்தவன் ‘அறதேயன்’ என்னும் பெயரால் குறிக்கப் பெற்றுள்ளான்.

அறப்பெருஞ்செல்வி சாலை:

மேலைவீதியாகிய முடித்தலைக்கொண்ட பெருமாள் திருவீதியில் இருந்தது. இச்செய்தியைத் திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி இராஜராஜதேவரின் 17 ஆம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது.

சுந்தரபாண்டியன் சாலை:

இது சுந்தரபாண்டியனுடைய ஏழாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில் உணவு அளிப்பதற்கு அம்மன்னனால் நிவந்தம் அளிக்கப்பெற்றுள்ளது.

திருத்தோப்பு:

இவ்வூரில் குலோத்துங்க சோழன் திருத்தோப்பு, சுந்தர பாண்டியன் திருத்தோப்பு, எதிரிலிசோழன் திருத்தோப்பு என்னும் பெயருடைய தோப்புகள் இருந்தன. இவற்றுள் குலோத்துங்க சோழன் திருத்தோப்புக்கு நாயகர் ஏறியருளுதல் உண்டு. அங்ஙனம் ஏறி அருளி னால் சுவஸ்திசொல்லி சேவிக்கவும், இத்திருத்தோப்பில் திருமஞ்சனம் பண்ணி அருளும்போது அத்தியயனம் பண்ணுவதற்கும் பிறவற்றிற்கு மாகப் பத்துவேலி நிலங்கள் நிவந்தமாக அளிக்கப் பெற்றிருந்தன.

சுந்தரபாண்டியன் திருத்தோப்பு:

“சுந்தரபாண்டியன் திருத்தோப்புச்செய்து ஏறி அருள வேண்டுவனவுக்கும், விருதராஜ பயங்கர வளநாட்டு ஆற்றாரான இராஜநாராயண சதுர்ப்பேதி மங்கலத்து” என்னும் சுந்தரபாண்டிய தேவரின் கல்வெட்டுப்பகுதி, இவ்வூரில் இப்பெயருடைய தோப்பு ஒன்று இருந்ததைப் புலப்படுத்துகின்றது.

எதிரிலிசோழன் திருத்தோப்பு:

இத் திருப்பெயருடைய தோப்பு ஒன்று திரிபுவனச்சக்கர வர்த்தி இராஜராஜதேவரின் இருபத்தாறாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இத்தோப்புக்குச் செல்லும் தெருவில் ஒரு மடம் ஒன்றையும் அக்கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

வழியடிமைகொண்டான் தோப்பு:

இத் தோப்பு இருபதுமா பரப்புடையது. இது விக்கிரமபுரத்தில் உள்ளது. இத்தோப்பு ஆளுடைய நாயனாற்காகக் கோப்பெருசிங்க தேவரின் 19-ஆம் ஆண்டில் விடப்பெற்றது.

பெரும்பற்றப்புலியூரைச் சூழ்ந்துள்ள ஊர்கள்:

தில்லைநாயக நல்லூர்:

இது கடவாய்ச்சேரி என்னும் வேறுபெயரை உடையது. இது பெரும்பற்றப்புலியூரின் தென்பிடாகை ஆகும். (பிடாகை = சிற்றூர்) இவ்வூரில் குலோத்துங்க சோழன் தெற்குத் திருவீதி, கோப்பெருஞ் சிங்கன் திருவீதி, ராஜாக்கள் தம்பிரான் திருவீதி, எனத் தெருக்களுக்குப் பெயர்கள் இடப்பெற்றிருந்தன. இவ்வூரில் சாலியர்கள் குடியிருப்பதற்குத் திருவம்பலப்பெருமாள்புரம் என்னும் சிவநாமத் தால் தெரு ஒன்று ஏற்படுத்தப் பெற்றிருந்தது. அத்தெருவில் வசித்து வந்த சாலியர்கள், கோயிலுக்கும், திருக்காமக்கோட்டமுடைய பெரிய நாச்சியார்க்கும் சாத்தும் பரிவட்டத்திற்கும் வழக்கத்திற்கு 25 இட்டு வந்தனர்.

இளநாங்கூர்:

இது பெரும்பற்றப்புலியூரின் மேல்பிடாகை ஆகும். இவ்வூர்க்கல்வெட்டில் கங்கைகொண்ட சோழப்பேரிளமை நாட்டு இளநாங்கூரான சுந்தரசோழ பாண்டியநல்லூர் எனக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

எருக்காட்டுச்சேரி:

இது பெரும்பற்றப்புலியூரின் கீழ்ப்பிடாகை ஆகும். இவ்வூர் கிடாரங்கொண்ட சோழப்பேரிளமைநாட்டு எருக்காட்டுச்சேரியான ஐயங்கொண்ட சோழநல்லூர் எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

குமாரமங்கலம்:

இதுவும் பெரும்பற்றப் புலியூரின் கீழ்ப்பிடாகை ஆகும். இது கிடாரங்கொண்ட சோழப் பேரிளமைநாட்டுக் குமாரமங்கலமான தில்லை அழக நல்லூர் எனக் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது.

கொற்றங்குடி:

இது பெரும்பற்றப்புலியூரின் கீழ்ப்பிடாகை ஆகும். இது கொற்றங்குடி ஆனபவித்திரமாணிக்கநல்லூர் என்று கல்வெட்டில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

நல்லாவி:

இது பெரும்பற்றப்புலியூரின் பிடாகை ஆகும். இதற்கு விக்கிரம சோழநல்லூர் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

கோயில்பூண்டி:

இக்காலம் கோயிலாம்பூண்டி என்று வழங்கப் பெற்று வருகின்றது. இதற்கு கூடித்திரிய சிகாமணிநல்லூர் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

மிதுனக்குடி:

இது பெரும்பற்றப்புலியூரின் பிடாகையைச் சேர்ந்ததாகும். இதற்குத் தானவிநோதநல்லூர் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு.

பார்வதிநல்லூர், சண்டிகேசுவரநல்லூர், மகிபால குலகால நல்லூர், முதலான ஊர்களும் இப்பெரும்பற்றப்புலியூரைச் சூழ்ந்து இருந்தன. இங்ஙனம் ஊர்களுக்கு இறைவன், இறைவி இவர்களுடைய பெயர்களும், அரசர்களுடைய பெயர்களும் வைக்கப் பெற்றிருந்தன.

திருநந்தவனங்கள்:

இக்கோயிலுக்கு அளிக்கப்பெற்ற நிவந்தங்களில் திருநந்த வனப்புறங்கள்தான் மிகுதியாகும். கோப்பெருஞ்சிங்க தேவரின் பன்னிரண்டாவது ஆட்சி ஆண்டில் நடுநிலைநாடான இராஜராஜ வள நாட்டில் வெள்ளாற்றிற்கு வடகரையில் ஆலம்பாடியான குலோத்துங்க சோழநல்லூர்ப் பிடாகை வீரநாராயணநல்லூரில் “தொடர்ந்து அடிமை கொண்டான்” என்ற திருநாமத்தால் திருநந்தவனம் செய்து திருப்பள்ளித் தாமம் ஆக்க பத்துமா நிலம் விடப்பட்டிருந்தது. பாண்டிமண்டலத்தில் தென்வளத்திருக்கை என்னும் ஊரில் வசித்து வந்த ஆட்கொண்டானாகிய நாராயணதேவன் பல்லவரையன் பெரும்பற்றப்புலியூர்ப்பிடாகை எருக்காட்டுச் சேரியில் நந்தவனத்திற்கு நிலம் வாங்கி அளித்திருந்தனன். இது வீரபாண்டியதேவன் கல்வெட்டால் புலப்படுகின்றது. மாறவர்மன் திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி வீரகேரளனாகிய குலசேகரதேவரின் நான்காமாண்டுக் கல்வெட்டினால் மலையமண்டலத்துப் பள்ளிக்கோடு என்ற ஊரில் இருந்து வந்த

ஒருவர் இங்கே நந்தவனத்திற்கு நிலம் அளித்திருந்த செய்தியைக் கூறுகின்றன. தெற்கு இராதாதேசத்தில் இருந்த உடையார் ஈசுவரசிவர் திருப்பள்ளித்தாமம் ஆக்க நிவந்தம் அளித்திருந்தனர். "இராதாதேசம்" என்பது வங்காள மாகாணத்தில் உள்ளதாகும். மூன்றாங்குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் சயங்கொண்டசோழமண்டலத்துப் புலியூர்க்கோட்டத்துக் குன்றத்தூர் நாட்டுக் குன்றத்தூர் வெண்குளப் பாக்கிழான் அரையன் தில்லைநாயகன் தன் பெயரால் தில்லைநாயகன் திருநந்தவனம் செய்யவும், செய்யும் நால்வர்க்கு நிலமும் வாங்கி விட்டிருந்தான். இங்ஙனம் வேற்று நாட்டார்களும் நந்தவனங்களுக்கு நிவந்தங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.

திருப்பாவாடைப்புறம்:

திருப்பாவாடை என்பது கடவுள் திருமுன் ஆடையில் படைக்கும் அன்னம். புறம் என்பது நிவந்தம். இதன் பொருட்டுப் புவலோகமாணிக்கவளநாட்டுப் பார்வதி நல்லூரில் நிலம் அளிக்கப் பெற்றிருந்தது. இதுபோன்று அளிக்கப்பெற்ற நிவந்தங்கள் பல.

திருச்சிற்றம்பலமாகாளி:

இத் திருச்சிற்றம்பலமாகாளி பிடாரி திருச்சிற்றம்பலமாகாளி என்றும் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளனர். இவருடைய கோயில் திருமுற்றமும் திருமடைவிளாகமும் உடையதாய்த் திகழ்ந்தது. இக்காலம் திருமடைவிளாகம் காணப்படவில்லை.

இவரது கோயில் நாயகர் திருக்கடலுக்கு எழுந்தருளும் விக்கிரமசோழன் தெற்குத் திருவீதித் தென்பக்கத்து பள்ளிப்படையான விக்கிரமசோழநல்லூரில் அமைந்திருந்தது. பள்ளிப்படையானது இறந்த அரச குடும்பத்தாரைப் புதைக்கும் இடமாகும். சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுடைய பதினான்காம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் இது அக்கன் பள்ளிப்படை எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

விக்கிரம சோழனின் தமக்கையார் இறந்தபின் இங்குப் புதைக்கப்பெற்ற காரணம்பற்றி இப்பெயர் பெற்றதாதல் வேண்டும். இத் திருச்சிற்றம்பலமாகாளி கோயிலிலும் கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம் பொன்வேய்ந்த வரலாறு:

திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்தருளும் நடராஜப்பெருமான் சோழ மன்னர்களின் குலதெய்வமாவார்.

இச்செய்தி "தன்குல நாயகம் தாண்டவம் பயிலும் செம்பொன் அம்பலஞ்சூழ் திருமானிகையும்" என்னும் திருமழபாடிச் சிவன்கோயிலில் பொறிக்கப்பெற்றுள்ள விக்ரமசோழனின் கல்வெட்டுப் பகுதியால் அறியக்கிடக்கின்றது. மேலும் இச் சிதம்பரம் சோழமன்னர்களின் முடி சூட்டு நகரங்களிலும் ஒன்றாகும். இது "இராச கேசரிபன்மரான திரி புவனச் சக்கரவர்த்திகள் 'தில்லைத் திருநகர் சிறப்புடைத்தாகத் திருமுடி சூடிய' ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு எட்டாவது" எனத் தொடங்கும் திருமாணிகுழிக் கல்வெட்டுப் பகுதியால் விளங்கும்.

இங்ஙனம் சோழமன்னர்களுக்குச் சிறப்புடையதாய் உள்ள திருச்சிறம்பலத்திற்கு அம் மன்னர்கள் பொன்வேய்ந்து பொலிவு செய்தனர். அங்ஙனம் முதன் முதல் பொன்வேய்ந்தவர் முதலாம் ஆதித்தசோழனின் மகனாகிய முதல் பராந்தக சோழர் ஆவர். இதற்குக் கல்வெட்டு ஆதாரம் இல்லை. ஆனால் இருபத்தொன்று இதழ்கள் அடங்கிய 'செப்புப் பட்டயம்' ஒன்று உண்டு. அதில் முதல் ஐந்து இதழ்கள் வட மொழியிலும், ஏனைய பதினாறு இதழ்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன. இதில் வடமொழியில் உள்ள பகுதி மிக முக்கியமானது. ஏனெனில் பிற்காலச் சோழமன்னர்களின் வம்சாவளியை அது குறிப்பிடுகின்றது. ¹இந்தச் செப்புப்பட்டயம் முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் (அ) கங்கைகொண்டசோழனின் இருபத்து மூன்றாம் ஆண்டில் ஏற்பட்டதாகும். அச்செப்பேடு நாகபட்டினத்தில் கடாரத் தரசனால் கட்டப்பெற்ற புத்தவிகாரத்திற்கு ஆனைமங்கலம் என்ற ஊரைப் பள்ளிச்சந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டதை உணர்த்துகின்றது². பள்ளிச்சந்தம் என்பது சமண புத்த கோயில்களுக்கு அளிக்கப்பெற்ற நிவந்தமாகும். இந்தச் செப்பேடு இதுபொழுது ஹாலண்டு தேசத்திலுள்ள லெய்டன் பல்கலைக் கழகத்து மியூசியத்தில் இருக்கின்றது. இச் செப்பேட்டில் ஆதித்தசோழன் மகனாகிய முதல் பராந்தகசோழன் வியாக்கிர அக்கிரகாரத்திலுள்ள கோயிலைப் பொன்வேய்ந்தான் என்று குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. இதன்பிறகு முதற் குலோத்துங்க சோழனின் (கி. பி. 1070 - 1120) திருத்தங்கையார் இராஜராஜன் குந்தவை, ஆழ்வார் தில்லைநாயகர்தம் கோயில்

¹ The large Leiden Grant என்ற செப்புப்பட்டயம்

² "He (Paranthaka) the beacon of the Solar race decked the temple of the moon crested at the Vyaghra Agrahara village with pure gold brought from all regions conquered by the valour of his own arm" என்பது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு. [Epigraphica Indica]

எல்லாம் செம்பொன் வேய்ந்தான், இச்செய்தியை,

“நானிலத்தை முழுதாண்ட ஐயதரற்கு
நாற்பத்து நாலாண்டில்
மீனதிகழ் நாயற்று வெள்ளிபெற்ற
உரோகணிநாள் இடபப்போதால்
தேனிலவு பொழிற்றில்லை நாயகர்தங்
கோயிலெல்லாம் செம்பொன் மேய்ந்தா
ளேனவரும் தொழுதேத்தும் ராசராசன்
குந்தவைப் பூவிந்தையாளே.”

என்னும் முதற் பிராகாரத்து வடபுறச் சுவரில் பொறிக்கப்பெற்றுள்ள கல்வெட்டுப் பாடலால் அறியலாம். அதன்பின் திருமழபாடியில் உள்ள விக்கிரமசோழனின் மெய்க்கீர்த்தி கல்வெட்டுப் பகுதி அவன் சிற்றம்பலத்தைச் சூழ்ந்த திருமாளிகை, கோபுரவாசல், கூடசாலைகள், பலிபீடம் இவைகளுக்குப் பொன் வேய்ந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றது.

பேரம்பலத்திற்குச் செப்பு வேய்ந்தது:

பேரம்பலம் என்பது எதிரம்பலம் ஆகும். இது பேரம்பலம் என்றும், எதிரம்பலம் என்றும் இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. “எதிரம்பலத்துக்கு நடுபொன் செய்யுமிடத்து” என்னும் கல்வெட்டுப் பகுதி இதற்குச் சான்றாகும். ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மணவிற் கூற்றத்து மணவில் என்ற ஊரின் தலைவன் இதற்குச் செப்பு வேய்ந்தான் என்று அவன்மீது பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுப் பாடல் தெரிவிக்கின்றது.

மணவில் கூத்தனான காலிங்கராயன்:

இவன் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து மணவில் கூற்றத்து மணவில் என்ற ஊரின் தலைவன். இவன் முதற் குலோத்துங்கசோழனது படைத் தலைவன். விக்கிரமசோழன் காலத்திலும் இருந்தான். இவன் ‘அரும்பையர்கோன்’ என்று இக்கல்வெட்டுக்களில் பாராட்டப்படுகின்றான். ‘அரும்பைத் தொள்ளாயிரம்’ என்ற நூல் இவன்மீது பாடப்பெற்றதாதல் வேண்டும். இவனது அரசியல் தொண்டைப் பாராட்டி அரசனால் இவனுக்குக் காலிங்கராயன் என்னும் பட்டம் அளிக்கப்பெற்றது. இவன் தில்லையில் அளப்பரிய தொண்டுகள் புரிந்துள்ளான். மூவர் பதிகங்களையும் செப்பேட்டில் எழுதிச் சேர்த்து வைத்தது, சம்பந்தர் பதிகம் ஓத மண்டபம் கட்டியது,

தில்லைச் சுடலை அமர்ந்தார் கோயிலைக் கல்லால் கட்டியது, தில்லைப் பேரேரிக்குக் கல்லினால் மதகு அமைத்தது முதலியவைகளாம். இவன் தொண்டுகளைப் பற்றிப் பல அழகான வெண்பாக்கள் இக்கோயிலில் தீட்டப்பெற்றுள்ளன¹. இவ் வெண்பாக்களுள் ஒன்றை அறிந்து இன்புற ஈண்டுக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

“நடங்கவின்கொ ளம்பலத்து நாயகச்செந் தேனின்
இடங்கவின்கொள் பச்சையிளந் தேனுக் - கடங்கார்
பருமா ளிகைமேற் பகடுதைத்த கூத்தன்
திருமா ளிகையமைத்தான் சென்று”.

பண்டாரங்கள்:

திருப்பாவாடைப்புறத்திற்கு முதலாகப் போனகப் பழநெல் ‘தில்லைநாயகன் பெரும் பண்டாரத்தில்’ அளக்கப்பெற்று வந்தது. திரு நாமத்துக்காணியாகத்தந்த பிரமாணமும், மூலப்பிரமாணங்களும், திரு நந்தவனக் குடிமைகொண்ட தீட்டும், திருக்கை ஒட்டிப் பண்டாரத்தில் ஒடுக்கப்பட்டன².

கோயில் காரியங்களைப் பார்த்து வந்தவர்கள்:

கோயில் காரியங்களைப் பார்ப்பதற்கு ஸ்ரீ மாகேசுவர கண்காணி செய்வார்களும், கோயில்நாயகஞ் செய்வார்களும், திருமாளிகைக்கூறு செய்வார்களும், சமுதாயஞ் செய்வார்களும் ஆகப் பலர் இருந்தனர்.

¹ See the South Indian Inscriptions, Volume IV.

² See the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the year 1888 Numbers 115 - 124, year 1892 No. 170 - 184, year 1902 No.455 - 468, year 1903, No. 390 - 401, year 1913 No.260 - 376, year 1915 No.1, year 1918 No. 545 - 551, year 1930 No.610 - 616, year 1935 No.103 - 109, year 1936 No.1 - 48.

See also the South Indian Inscriptions, Volume I No. 155; Volume III No. 86 - 87; Volume IV No.220 - 229; 618 - 632; Volume VIII No. 43 - 47; 706 - 717.

See also the Epigraphica Indica Volume V pages 103 and 105;
See also and The Pallavas Volume XIII.

10, சாட்டியக்குடி

இவ்வூர் திருவாரூர் மாவட்டம் திருக்கீழ்வேளூரிலிருந்து கைச்சினம் வழியாகத் திருத்தருப்பூண்டிக்குச் செல்லும் பெருவழியில் இருக்கிறது. சாட்டிய முனிவர் இறைவனைப் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால் இவ்வூர் சாட்டியக்குடி எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். இவ்வூர்க்கோயிலில் சாட்டியமுனிவரின் பிரதிமமும் இருக்கின்றது. ஊரின்பெயர் சாட்டியக் குடியாயினும் இங்குள்ள கோயிலுக்கு ஏழ் இருக்கை என்று பெயர்.

இறைவரின் திருப்பெயர்: வேதநாதர்.

இறைவியாரின் திருப்பெயர்: வேதநாயகி.

தலத்துக்குரிய மரம்: வன்னி.

தீர்த்தம்: வேதபுட்கரணி.

11. திரைலோக்கிய சுந்தரம்

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம் வட்டத்தில் திருப்பனந்தாளுக்குத் தென்கிழக்கில் சுமார் ஐந்து கி.மீ. தூரத்தில் திரைலோக்கி என்னும் ஊர் இருக்கின்றது. அவ்வூரில் இரு கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுள் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலே திருவிசைப் பாப் பெற்ற தலம் என்று கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

இத்தலத்து இறைவனது திருப்பெயர்: சுந்தரேஸ்வரர்.

இறைவியாரின் திருப்பெயர்: அகிலாண்டேசுவரி.

தலத்துக்குரிய மரம்: கொன்றை.

கல்வெட்டு வரலாறு:

ஏமநல்லூர் - என்பது ஒரு வைப்புத்தலம். இது "எச்சில் இளமர் ஏமநல்லூர் இலம்பையங்கோட்டூர்"¹ எனத் தொடங்கும்

¹ கேஷத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம், திருப்பாடல் 4. இதிலுள்ள எச்சில் என்பது இளமர்க்கு அடைமொழி. இதனை எனக்கு முதல்முதல் தெரிவித்தருளியவர் டாக்டர். உ.வே. சாமிநாதையர் ஆவர்.

சேஷத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகத்துத் திருப்பாடலால் விளங்குகின்றது. இந்த ஏமநல்லூர், முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் திரைலோக்கியமாதேவி சதுர்வேதிமங்கலம் என்னும் பெயர் பெற்றது.¹

திரைலோக்கியமாதேவி என்பவர் முதலாம் இராஜராஜனது தேவியர்களில் ஒருவர். அவர் பெயரால் விளங்குவது இச்சதுர்வேதி மங்கலம்: இது திருலோக்கி என்று வழங்கப்பட்டு இக்காலம் தைலோக்கி என்று மக்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வூரில், சுந்தரேஸ்வரர் கோயில், கைலாசநாதர் கோயில் என்னும் இரு கோயில்களில் கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளுள் சுந்தரேஸ்வரர்கோயில் கல்வெட்டில் இறைவர் பரசுராமேஸ்வரம் உடையார் என்று கூறப்படுகின்றனர்.² இந்தப் பரசுராமேஸ்வரம் உடையார் கோயில் நிலைபெற்றுள்ள இடம் விருதராச பயங்கர வளநாட்டு மண்ணிநாட்டுத் தைலோக்கி ஆகிய விருதராச பயங்கரச் சதுர்வேதிமங்கலத்து ராஜதிவாகரநல்லூர் ஆகும்.³ இந்தப் பரசுராமேஸ்வரம் உடையாரின் அம்மன்கோயில், கணித சக்கரவர்த்தியால் கட்டப்பட்டது. இந்த அம்மன்கோயிலின் பூசனையைக் கோசலை திரு புவன சுந்தரத் தட்சிணாமூர்த்திப் பட்டனுக்கு அரசன் (கோனேரின்மை கொண்டான்) உரிமை செய்ததை ஒரு கல்வெட்டு உணர்த்துகிறது.⁴

மற்றொரு கோயிலாகிய கயிலாசநாதர் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் பெயர் கயிலாசமுடையார் என்று அக் கோயிலிலுள்ள திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராசராசதேவரின் எட்டாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது.⁴

இக்கோயிலில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டில் "இராஜேந்திர சோழதேவர் கங்கைகொண்டு எழுந்தருளுகின்ற இடத்து திருவடி தொழுது" என்று பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் (கி.பி. 1012 - 1044) கங்கை நீரைக் கொண்டு வருகையில் முதலில் இங்கு வந்து இக்கோயில் இறைவனை வணங்கி, அதன் பிறகு

¹ ராஜேந்திரசிம்ம வளநாட்டு மண்ணிநாட்டு ஏமநல்லூராகிய திரைலோக்கியமாதேவி சதுர்வேதிமங்கலத்து சபையார் இடக்கடவ திருப்பரிசாரகஞ் செய்யும் மாண் இரண்டு. S.I.I. Vol II Part III, Page 317.

² A.R.E. 1932 Number 104

³ A.R.E. 1932 No. 102

⁴ A.R.E. 1932 No. 104

⁵ A.R.E. 1932 No. 109

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்துக்குச் சென்றான் என்று கொள்ளக்கிடப்பதால், இக்கோயில் சிறப்புடையதாதல் வேண்டும். அச்சிறப்புத்தான் என்னை எனின், அது கருவூர்த் தேவரால் பாடப்பட்டதாதல் வேண்டும். கருவூர்த் தேவர் முதலாம் இராஜராஜசோழன், முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் ஆகிய இருவர்களின் காலங்களில் இருந்தவர். இறைவர் பெயர் கல்வெட்டில் கயிலாசமுடையார் என்று இருக்கின்றது. திரைலோக்கியசுந்தரம் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை - இலிங்கத்திருமேனி அழகாய் (சுந்தரமாய்) இருப்பதால் கருவூர்த் தேவர் திரைலோக்கிய சுந்தரன் என்று பாடினார்போலும். இத்திரைலோக்கிய சுந்தரத் திருவிசைப்பாவின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் 'கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே' என்றிருப்பதால், கோடைக்கு அருகில் இத்திரைலோக்கி இருப்பது பற்றியாகும். கோட்டூர் என்பது கோடை என்று மருவி வழங்கப்படும். இத்திரைலோக்கிக்குத் தெற்கில் கோட்டூர் என்று ஓர் ஊர் இருக்கின்றது. அது கல்வெட்டில் மகேந்திரன்கோட்டூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. "இப்பரிசு ஒட்டி இப்பொன் பன்னிரு கழஞ்சங் கொண்டோம் கஞ்சனூருள்ளிட்ட மகேந்திரன் கோட்டூர் சபையோம்" என்னும் திருக்கோடிகாவில் செதுக்கப்பட்டுள்ள கோமாரன் சடையர்க்கு யாண்டு 5-வது எனத் தொடங்கும் கல்வெட்டில் காண்க. ¹

'கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே' என்பது கொண்டு, கோட்டூரில் உள்ள திரைலோக்கிய சுந்தரம் என்னும் இறைவரைக் கருவூர்த் தேவர் பாடினார் என்று கொள்ளக்கூடாதா எனின்? அவ்வாறும் கொள்ளலாம். கோட்டூர்க்கு மேற்கில் வயலில் ஒரு சிவன் கோயில் இருக்கின்றது. அதில் உள்ள சிவபெருமானுக்குத் திரைலோக்கிய சுந்தரம் என்று பெயர் இருந்தால் கொள்ளலாம். அதில் கல்வெட்டும் இல்லை. அப்படி வழக்கத்திலும் பெயர் இல்லை.

திருவிசைப்பாவில் 'கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே' என்று இருப்பதுகொண்டு கோட்டூர்க்கு அருகில் உள்ள திரைலோக்கியே திருவிசைப்பாப் பெற்ற தலம் என்பது உறுதி என்றும், ஆனால் அவ்வூரிலுள்ள இருகோயில்களில், கைலாசநாதர் கோயில் ஒரு சிறப்பைப் பெற்றிருப்பதையும் காட்டி அக்கயிலாசநாதர் கோயிலே திருவிசைப்பாப் பெற்ற தலமாகலாம் என்றும் இச்சிறு ஆராய்ச்சியில் கூறியிருக்கிறேன். நுண்ணறிவு உடையார் ஆய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வருவது சைவத்திற்குச் செய்யும் தொண்டாகும்.

¹ South Indian Inscriptions Vol XIV The Pandyas, Appendix No. 1

12. திருப்பூவணம்

இது புட்பவனக்காசி என்றும் கூறப்பெறும். மதுரைக்குக் கிழக்கே 18. கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது. திருப்பூவணமே ஒரு தொடர் வண்டி நிலையம். கோயில் இந்தத் தொடர் வண்டி நிலையத்தில் இருந்து கிழக்கே 1. கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது.

இறைவர் திருப்பெயர் - பூவணநாதர். இறைவியின் திருப் பெயர் - மின்னம்மை. மரம் - பலா. தீர்த்தம் - வைகை.

சிவநெறிப்பற்றுச் சான்ற பொன்னையாள் என்னும் அம்மையாரின் பொருட்டு, மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் சித்தர் வடிவமாய் எழுந்தருளி இரச வாதம் செய்து, சோமாஸ்கந்தர் திருமேனி அமைக்குமாறு அருள்செய்த பதி. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களோடு சுந்தரர் வழிபட்ட பதிகளுள் இதுவும் ஒன்று.

இத்தலத்திற்குத் தல புராணம் ஒன்றையும் உலா ஒன்றையும் சுந்தசாமிப் புலவர் இயற்றியுள்ளனர். அவைகள் அச்சில் வெளிவந்துள்ளன.

இக்கோயிலின் கொடுங்கைகள் திருப்பெருந்துறையைப் போல அருமையான வேலைப்பாடுகள் பொருந்தியுள்ளன. இதற்கு ஞானசம்பந்தர் பதிகம் இரண்டும், அப்பர் பதிகம் ஒன்றும், சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றும் ஆக நான்கு பதிகங்கள் இருக்கின்றன,

கல்வெட்டு:

இத் திருக்கோயிலில் பாண்டியர்களில் கோநேரின்மை கொண்டான், பராக்கிரம பாண்டிய தேவர் காலங்களில் செதுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இக்கல்வெட்டுக்களில் இறைவர் திருப்பூவணமுடைய நாயனார் என்னும் பெயரால் குறிக்கப் பெற்று உள்ளனர். இவைகள் பொன் கொடுத்ததை உணர்த்துகின்றன¹.

¹ See the Annual Reports on South Indian Epigraphy for the year 1894 No. 17.

See also the South Indian Inscriptions, Volume V No. 305-306.

13. முகத்தலை

திருவாரூர் மாவட்டத்தில் திருத்தருப்பூண்டியிலிருந்து நாகப் பட்டினத்திற்குச் செல்லும் பெருவழியில், திருத்தருப்பூண்டியிலிருந்து சுமார் ஐந்து கி.மீ. தொலைவில் உள்ள கொக்காலடி இறங்கி வடக்கே மானாச்சேரி செல்லும் மணல்வழியில் ஒரு கி.மீ தொலைவில் உள்ள பன்னத்தெரு என்னும் ஊரே இம்முகத்தலை என்னும் ஊர். இவ்வூர்க் குரிய திருவிசைப்பாவில் மூன்று இடங்களில் பன்னகாபரணா என இறைவர் அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆதலின் இதுவே முகத்தலை என்பர் சைவ அன்பர் திருவாளர் தி.கு. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள். இத்தலம் மதுரை ஆதீன அருளாட்சியில் விளங்குவது.

இறைவரின் திருப்பெயர்: பன்னகாபரணர்.

இறைவியாரின் திருப்பெயர்: சாந்தநாயகி.

தலத்துக்குரிய மரம்: புன்னை.

கல்வெட்டு வரலாறு:¹

இப்பன்னத்தெருக் கோயிலில் இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் மூன்றாங்குலோத்துங்க சோழனுடைய 18ஆம் ஆட்சி ஆண்டிலும், 25ஆம் ஆட்சி ஆண்டிலும் பொறிக்கப்பட்டவை. இவைகளுள் முன்னது இக்குலோத்துங்க சோழனை மதுரையும் பாண்டியன் முடித்தலையுங் கொண்டருளின எனவும்; பின்னது மதுரையும், ஈழமும், கருவூரும், பாண்டியன் முடித்தலையுங் கொண்டருளின எனவும் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கல்வெட்டுக்களில் இறைவரின் திருப்பெயர் 'பன்னகாபரணேஸ்வரர்' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டுக்களுள் முதல் கல்வெட்டு செல்கல் என்னும் ஊரில் இருந்த வீமநாயக்கன் என்னும் பெயருள்ள எண்ணெய் வியாபாரியிடமிருந்து ஒரு நுந்தா விளக்கு எரிப்பதற்கு 400 காசையும், இரண்டாம் கல்வெட்டு குலோத்துங்கசோழ வளநாட்டுத் திரு வாஞ்சியம் என்னும் ஊரில் இருந்த கங்கைகொண்ட வேளார் ஆகிய

¹ See the Annual reports on South Indian Epigraphy for the year 1926. Nos. 163-164.

திருவேங்கட தேவனிடமிருந்து விளக்கு எரிப்பதற்கு 1300 காலையும்; இக்கோயிலுக்குரிய சிவப்பிராமணர் பெற்றனர் என்பனவற்றை உணர்த்துகின்றன.

இக்கல்வெட்டுக்களில் ஊரின் பெயர் முகத்தலை என்று குறிக்கப்படவில்லை. பழைய கல்வெட்டுக்களில் ஊரின் பெயரையே இறைவனுக்கு வைக்கப்படுவதுண்டு. 1926ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு அறிக்கை இத்துறையில் வல்லவர்களால் எழுதப்பட்டது. முகத்தலை என்பது ஊரின் பெயராய் இருப்பின் அதை, அந்த அறிக்கையில் கல்வெட்டுத் துறையினர் குறித்தே இருப்பர். அங்ஙனம் குறிக்காமையால் பன்னத்தெரு என்னும் ஊரே முகத்தலை என்பது ஆய்தற்குரியது.

14. திருவீழிமிழலை

நாகை மாவட்டம் நன்னிலம் வட்டத்தில் உள்ளது. மயிலாடுதுறை - திருவாரூர் இருப்புப்பாதையில் பூந்தோட்டம் தொடர்வண்டி நிலையத்துக்கு மேற்கே 10 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திருவாரூர், மயிலாடுதுறை, கும்பகோணம் ஆகிய ஊர்களில் இருந்து பேருந்துகளில் செல்லலாம்.

சோழவளநாட்டில் காவிரித்தென்கரையில் விளங்கும் 61ஆவது தேவாரத்தலம்.

இத்தலம் காத்தியாயன மகரிஷியின் யாகத்தில் தோன்றிய உமாதேவியாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டு இறைவன் என்றும் மணக்கோலத்தோடும் இருக்கும் தலம். திருமால் சக்கரம் பெறும் பொருட்டு, நாள்தோறும் ஆயிரம் தாமரைப் பூவைக்கொண்டு அர்ச்சிக்க, ஒருநாள் ஒரு மலர் குறைய, அதற்காகத் தமது தாமரைமலர் போன்ற கண்ணைப் பிடுங்கி அர்ச்சித்துச் சக்கரம் பெற்றதலம். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் படிக்காசு பெற்றுப் பஞ்சம் போக்கியதலம். இத்தலத்து வடக்குவீதியில் அப்பர் சம்பந்தர் திருமடங்கள் தனித்தனியே இருக்கின்றன. மூவர் அருளிய 23 பதிகங்களும், சேந்தனார் பாடிய திருவிசைப்பாவும், அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழும் உள்ளன.

விமானம்:

விண்ணிழி விமானம். இது விஷ்ணுவால் தாபிக்கப் பெற்றது.

மூலத்தானத்துக்குப் பின் பார்வதி பரமேசுவரரது திரு உருவங்கள் உள்ளன. இங்குக் காழிக்கோலத்தைச் சம்பந்த மூர்த்திக்கு இறைவன் காட்டியருளினார்.

விழா:

சித்திரைத்திங்களில் பெருவிழா நிகழும். மணக்கோலத் திருவிழா இங்கு சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. மணவாளப் பெருமான் திருவடியில் திருமால் கண்ணைப் பறித்து அர்ச்சித்தஅடையாளம் இன்றும் இருக்கிறது. சுவாமி நேத்திரார்ப்பணைசர்; வீழியமுகர் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். அம்மை சுந்தரகுசாம்பிகை.

தீர்த்தம்:

விஷ்ணு தீர்த்தம்.

தலவிருட்சம்:

வீழிச்செடி.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் 68. வீழிமிழலை என்றே இத்தலம் வழங்கப்பெறுகின்றது. முதற் குலோத்துங்கன் காலத்து உலகுய்யக்கொண்ட சோழவளநாட்டு வேணாட்டுப்பிரமதேயம் திருவீழிமிழலை என வழங்கியது. சுவாமி பெயர் வீழிநாதர், வீழிமிழலைநாதர் என்பன. கோயில் பிராகாரத்தில் சிலரால் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற நின்றருளிய நாயனார், நெறிவார்முழலி நாச்சியார், திருவேட்டிஸ்வரமுடைய மகாதேவர், திருவேகம்பமுடையார்¹, பார்வதீஸ்வரமுடையார்², திருத்தண்டுன்றிய மகாதேவர்³ கோயில் களும் பிரதிட்டிக்கப்பெற்ற இடங்களும் குறிக்கப்பெறுகின்றன⁴. அம்மை, காமக்கோட்டம் உடைய நாச்சியார் என்று அழைக்கப் பெறுகிறார். திருஞானசம்பந்தருக்கும், திருநாவுக்கரசருக்கும், மாணிக்கவாசகருக்கும் தனித்தனி ஆலயங்கள் அமைந்திருந்தன. முன்னிருவருடைய மடங்களும் வடக்குவீதியில் இருந்தன என்பதும் அறியக் கிடக்கின்றன.

ஆதித்தன் மகனாகிய முதற்பராந்தகன் காலத்திலிருந்து பதி

¹-417 of 1908, ²-418 of 1908, ³-436 of 1908, ⁴-392 of 1928.

னொரு சோழமன்னர்களின் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களும், சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியதேவன் கல்வெட்டுக்களும் விஜயநகர பரம்பரையைச்சேர்ந்த விருப்பண்ண உடையார் கல்வெட்டு ஒன்றும், பெயரறியப்பெறாதன பதினான்குமாக அறுபத்தெட்டுக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இராஜேந்திர சோழன் திருவீழிமிழலை வடக்கு வீதியிலுள்ள திருநாவுக்கரசர் திருமடத்திற்கு நிலம்விட்ட செய்தி அறியப்படுகிறது¹. மூன்றாம் இராஜராஜன் திருவீழிமிழலைக் கோயில் மூன்றாம் பிராகாரத்தில் திருவாதவூரர் மாணிக்கவாசகர் படிமத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தான்². சடாவன்மன் சுந்தரபாண்டிய தேவன் திருக்கை கொட்டித் திருப்பதியம் விண்ணப்பிக்க ஏற்பாடு செய்தான்³. முதல் இராஜராஜ சோழன் காலத்தில் ஐப்பசி ஒணத் திருவிழா தரிசனத்திற்காக வரும் அன்பர்களுக்கு அன்னம் வழங்கக் காசு அளிக்கப்பட்ட செய்தியும் இவ்விழா மிகச் சிறப்பாக நடை பெற்றமையும் அறிவிக்கும்⁴. முதற் குலோத்துங்கன் தமது ஆட்சி முப்பத்து நான்காம் ஆண்டில் சண்டேஸ்வரப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து நித்திய பூசைக்கு ஏற்பாடு செய்தான்⁵. சிறந்த செய்தியொன்று வாணியின் பாதனான அரிகுல கேசரி விழுப்பரையனால் 'பூரீ காலகாலன்' என்னும் வாள், வீழிமிழலை நாதர்க்கு வழங்கப்பெற்றது.⁶

⁷மாப்பிள்ளைச்சாமி எனப்பெறும் மணவாளத் திருக்கோலப் பெருமான் அழகிய மணவாளப்பெருமான் என்று குறிக்கப் பெறுகின்றார். இந்த மூர்த்தியையும், இராஜேந்திர சோழ அணுக்கப் பல்லவரையர் புதுக்கிப் பிரதிட்டை செய்ததாகத் தெரிகிறது.

இத்தலம் திருவாவடுதுறை ஆதீன அருளாட்சிக்கு உட்பட்டது

¹-402 of 1908, ²-409 of 1908, ³-414 of 1908, ⁴-422 of 1908,

⁵-427 of 1908, ⁶-438 of 1908. ⁷-444 of 1908.

ஒன்பதாம் திருமுறை ஆசிரியர்கள் வரலாறு

திருநெறிச்செம்மல், நல்லிசைப் புலவர்,
வித்துவான். திரு. வி.சா. குருசாமி தேசிகர். எம்.ஏ.,

ஒன்பதாம் திருமுறையைப் பாடியருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மர் ஆவர். அவர்கள் திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த் தேவர், பூந்துருத்திநம்பிகாடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தமநம்பி, சேதிராயர் எனப்பெறுவார்.

செம்பொன்மணி அம்பலத்து நிருத்த னார்க்குத்
திருவிசைப்பா உரைத்தவர்தம் திருப்பேர் சொல்லில்
பம்புபுகழ் செறிதிருமா ளிகைமெய்த் தேவர்
பரிவுடைய சேந்தனார் கருவூர்த் தேவர்
நம்பி காடவர்கோன் நற்கண்ட ராதித்தர்
நன்குயர்வே ணாட்டடிகள் திருவாலி யமுதனார்
அம்புலியோர் புகழ் புருடோத்தமர் சேதிராயர்
ஆகஇவர் ஒன்பதின்மர் தாமுறைகண்டடைவே.

-தனிப்பாடல்

என்ற பாடலால் அறியலாம். இவர்கள் வரலாற்றை இயன்ற அளவு தொகுத்துக் காண்போம்.

1. திருமாளிகைத் தேவர்

திருவாவடுதுறை - நவகோடி சித்தர்புரம் என்ற பெயரையுடைய திருத்தலம். இத்தலத்தில் போகநாதர் என்னும் சித்தர் ஞானயோக சாதனை செய்து மகிழ்ந்திருந்தார். இவருடைய சீடர்களில் ஒருவர் திருமாளிகைத்தேவர். இவரோடு உடன் உறைந்த போகருடைய சீடர்களில் கருவூர்ச்சித்தரும் ஒருவர். திருமாளிகைத் தேவர் சைவவேளாண் குலத்தினர். சோழ மன்னர்களுக்குத் தீட்சா குருவாக விளங்கியவர். திருவிடைமருதூரில் வாழ்ந்துவந்த பரி ஏறும் பெரியோர், தெய்வப் படிமப்பாதம் வைத்தோர், மாணிக்கக்கூத்தர், குருராயர், சைவராயர் எனப்படும் ஐந்து கொத்தாருள் ஒருவரான சைவராயர் வழியில் தோன்றியவர். இவர் தம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்த

மடம் மாளிகைமடம் (பெரிய மடம்) எனப்படும். அம்மடத்தின் சார்பால் இவர் திருமாளிகைத் தேவர் எனப்பட்டார்.

“போகர் திருமாளிகைத் தேவருக்கு நடராசப் பெருமானைப் பூசை செய்யும் செயல் முறைகளையும், கருவூர்த்தேவருக்கு பராசக்தியைப் பூசைசெய்யும் விதிமுறைகளையும் உபதேசித்தார். திருமாளிகைத்தேவர் தாம் பூசித்த நிர்மாலியத்தைக் கருவூர்த்தேவருக்குக் கொடுக்க அதனை அவர் வாங்கி உண்டார். அவ்வாறே கருவூர்த்தேவர் தாம் அம்பிகையைப் பூசித்த நிர்மாலியத்தைத் திருமாளிகைத்தேவருக்குத் தர அவர் அதனை வாங்க மறுத்தார். கருவூர்ச் சித்தர் இதனை அறிந்து மனம் சலித்து போகரிடத்தில் நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். போகர், 'திருமாளிகைத் தேவர் செய்ததே சரி' என்று கூறி 'இறைவனைப் பூசிக்கின்ற பூசையே மிகச்சிறந்தது; அவர், நீர் தந்த பூசைப்பொருள்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருந்தது குற்றமில்லை', என்று கருவூர்த்தேவரைத் தேற்றினார். கருவூர்ச்சித்தர் தம் குருநாதருடைய உரையைக் கேட்டுத் தெளிந்து போகரையும், திருமாளிகைத் தேவரையும் வணங்கி அவர்களோடு உடன் உறைவார் ஆயினார்.

ஒருநாள் போகர் தம்முடைய பாதுகையைத் திருமாளிகைத் தேவரிடம் கொடுத்து 'இதனைப் பூசித்துக்கொண்டு இத்திருவாவடுதுறைத் தலத்திலேயே இருந்து அன்பர்களுக்கு அருள் வழங்குக' என ஆணை தந்து, தான் அத்தலத்தை விட்டுத் திருப்புகலூருக்குச் சென்றார். திருமாளிகைத்தேவர் குரு ஆணைப்படி,

திருக்கூட்டச் சிறப்பினொடும் செபந்தவந்தியானம் நிட்டை
உருக்கமோ டிருந்துசெய்தற் காகுநல் லிடமா யோங்கும்
பொருப்புறழ் விமானக்கோயில் அருகு தென்புறத்தின் மேவ
அருத்தியி னொடுமிக் கான திருமட மொன்றுண் டாக்கி.

-திருவாவடுதுறைப் புராணம்

தேசிகர் பணித்த வண்ணம் செய்கை தப்பாமல் பேணி
மாசிலா மணிபொற் பாதம் நாடொறும் வணங்கி மிக்க
நேசமொ டாசான் செம்பொன் திருவடி நேர்வைத்தர்ச்சித்
தாசையொ டடியார் கூட்டத்துடன் கலந்தமர்ந் தெந்நாளும்''

-திருவாவடுதுறைப் புராணம்

நவகோடி சித்தர்க்கெல்லா மிடங்கள் நன்கமையப் பண்ணி
சிவசமயத்தை நாளும் வளர்த்து நற்செய்கையோடும்

தவமலி நீற்றின் சார்பு உழைத்திடச் சமாதி யோகம்
உவகையொடியற்றி மூல எழுத்தைந்து மோதி.

-திருவாவடுதுறைப் புராணம்

அத்தலத்திலேயே அடியார்கள் பலரோடு மாசிலாமணியீசர் கோயிலுக்குத் தென்புறம் திருமடம் ஒன்று அமைத்துக்கொண்டு தங்கியிருந்தார்.

ஒருநாள் சேந்தனாரோடு சிதம்பரம் சென்று திருவிசைப்பாப் பதிகங்களால் ஞானமாநடேசனைத் தோத்திரித்து மீண்டும் திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளி மாசிலாமணி ஈசரையும் அம்பிகையையும் திருவிசைப்பாப் பதிகம் பாடிப் போற்றி அத்தலத்திலேயே தங்கியிருந்தார்.

திருமாளிகைத்தேவர் ஒரு நாள் காவிரியில் நீராடி, பூசைக் குரிய நறுமலர்களை எடுத்துக்கொண்டு திருமஞ்சனக் குடத்துடன் தம் திருமடத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்தார். எதிரே பிணப்பறை முழங்க இறந்தவர் ஒருவரின் உடலைச் சுடலைக்கு எடுத்துக்கொண்டு பலர் வருவதைப் பார்த்தார். வழி குறுகியதாக இருந்தது. விலகிச் செல்வதற்கும் இடமில்லை. பூசைசெய்யும் ஆசாரத்தோடு செல்லும் தமது தூய்மைக்கு இழுக்காகுமெனக்கருதி, திருமஞ்சனக்குடம் முதலிய வற்றை ஆகாயத்தில் வீசி அங்கேயே அவைகளை நிற்கச் செய்து, வழியின் மேற்புறத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பிள்ளையாரைத் தோத்திரித்தார். பிள்ளையார் அருளால் பிணம் உயிர்பெற்று எழுந்து நடந்து சென்றது. எல்லாரும் வியப்புற்றனர். இவ்வாறு இறந்தவரை எழுப்பித் தந்த அவ்விநாயகருக்குக் கொட்டுத் தவிர்த்த கணபதி என்ற பெயர் இன்றும் வழங்கி வருகிறது.

திருமாளிகைத்தேவரை, பிள்ளைப்பேறு இல்லாத அந்தண மாதர்கள் தங்கள் மனத்தால் தியானித்து அவர் அருளால் மகப்பேறு அடைந்தனர். அவர்கள் பெற்ற குழந்தைகள் எல்லாம் திருமாளிகைத் தேவரைப்போலவே இருந்தன. அதனைக்கண்ட அந்தணர்கள் ஐயுற்று அக்காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் கி.பி. 825-850 என்னும் பல்லவ மன்னனின் சிற்றரசனான நரசிங்கன் என்ற தங்கள் மன்னனிடத்தில் சென்று முறையிட்டனர். அதைக்கேட்ட நரசிங்கன் சினந்து, திருமாளிகைத் தேவரைக் கட்டி இழுத்து வருமாறு ஏவலர் சிலரை அனுப்பினான். அரசன் ஆணைப்படி அவரைப் பிணித்துவரச் சென்ற ஏவலர்கள் மதிமயங்கித் தங்களில் ஒருவரை ஒருவர் கயிற்றால் கட்டிக்கொண்டு அரசனை அடைந்தனர். அதனைக்

கண்டு மேலும் சினமுற்ற மன்னன், படைத்தலைவர்கள் பலரை அழைத்து, தேவரைக்கொண்டு வருமாறு அனுப்பினான். வந்த படை வீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிக்கொண்டு மாய்ந்தொழிந்தார்கள். இதை அறிந்த மன்னன், நால்வகைச்சேனைகளோடும் தானே திருமானிகைத்தேவர் மேல் படைதொடுத்து வந்தான். குழந்தை தாயிடம் சலுகை கேட்பதுபோலத் தேவர் ஒப்பிலா முலையம்மையிடம் சென்று விண்ணப்பித்தார். அம்பிகை மதில் நந்திகளையெல்லாம் அழைத்து ஒரு நந்தியாக்கி, நரசிங்க மன்னனை இழுத்து வருமாறு பணித்தாள். நந்தி தேவரும் அவ்வாறே சென்று அரசனது படைகளையெல்லாம் அழித்து அரசனையும் அமைச்சர்களையும் இழுத்துவந்து நிறுத்தினார். அரசன் திருமானிகைத்தேவரின் பெருமையை அறிந்து அவரை வணங்கிக் குற்றம் பொறுக்குமாறு குறை இரந்தான். திருக்கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனைப் பணிந்து நின்றான். திருமானிகைத்தேவரும் தம்மை வணங்கிய மன்னனுக்கு அருள் புரிந்து இறைவன் திருவருளை எண்ணி வியந்து குருநாதர் திருவடிகளை வணங்கினார்; அரசன் அருள் பெற்றுச் சென்றான். திருவாவடுதுறைப் புராணத்தில் திருமானிகைத்தேவர் திறமுரைத்த அத்தியாயம் என்ற பகுதியில் இவ்வரலாறு கூறப்பெற்றுள்ளது.

இவ்வரசன் வந்து தங்கிய இடம் நரசிங்கன் பேட்டை என வழங்குகிறது. இவ்வரலாற்றுக் கேற்ப இன்றும் திருவாவடுதுறைத் திருக்கோயில் திருமதிலில் நந்திகள் இல்லை. பெருமான் திருமுன்புள்ள நந்தியின் உருவம் மிகப் பெரிய உருவத்தோடு விளங்குகின்றது.

அற்புதங்கள்:

திருமானிகைத்தேவர் ஒரு சமயம் சுடுகாட்டில் எரிந்து கொண்டிருந்த சுவத்தின் புகையை நறுமணம் கமழும்படிச் செய்தார். கொங்கணவர் என்ற சித்தருடைய கமண்டலத்தில் என்றும் வற்றாத தண்ணீரை வற்றச்செய்தார். சிவபெருமானுக்கு நிவேதனமாகித் தமக்கு வந்த பயிற்றஞ் சுண்டலை தம் திருமடத்தில் பாத்திகட்டி விதைத்து பலன்பெறச் செய்தார். இவர் திருவீழிமிழலையில் இருந்த காலத்தில் அங்கு நடந்த தேர்த் திருவிழாவின்போது மக்களால் இழுக்கமுடியாது ஓடாதிருந்த தேரை வடத்தைக் கழற்றிவிட்டுத் தானே அத்தேரினை ஓடுமாறு செய்தார். இன்னோரன்ன அற்புதங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து, தொட்டிக்கலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

குடங்கர் விசும் பிடைநிறுவிக் குணபம் நடந்
 திட இயக்கிக் கொடிஞ்சிப் பொற்றேர்
 வடங்கழற்றி ஓட்டிமதில் நந்திகளை
 வர வழைத்து வரைநன் காட்டின்
 உடம்பின்எழு புகைமாற்றிக் கொங்கணர்பாத்
 திரம்சுவற்றி உணவ தாய் வெந்
 திடும்பயறு முளைசெய்தெமக்(கு) அருள்திருமா
 னிகைத்தேவர் இணைத்தாள் போற்றி.

-தனிப்பாடல்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திருமடத்துள் திருமாளிகைத் தேவருக்குத் தனிக்கோயில் உள்ளது. அவருடைய திரு உருவம் நான்கு திருக்கைகளோடு கூடியதாய் அமைந்துள்ளது. இவர் குரு பணி விடை செய்யவும் சிவபூஜை செய்தற்பொருட்டும் தமது தவ வலிமையால் வேறு இரண்டு திருக்கைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டார் என்பது செவிவழிச் செய்தியாகும். ஸ்ரீ கோமுத்தீசுவரருக்கு உச்சிக் கால பூசை முடிந்தவுடன் திருமாளிகைத்தேவருக்கும் அச்சிவாசாரியராலேயே அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்விக்கப்பெறுகின்றன. அதன் பின்னரே மடாலயத்தில் மாகேசுவர பூசை நடைபெறுவது வழக்கமாக இன்றும் இருந்து வருகிறது. இம்மரபை மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் தனிப்பாடலால் நாம் நன்கு அறியலாம்.

பேசு புகழ்ச்சப் பிரமணிய தேசிகன்பொன்
 வீசுகழற்கடியேன் விண்ணப்பம் - நேசம்
 வருதிரு மாளிகைத்தே வன்பூசை யாயே
 கருதுபந்தி யாதல்வழக் கம்.

-தனிப்பாடல்

திருப்பதிகங்கள்:

திருமாளிகைத்தேவர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துப் பெருமானைப் பாடியனவாகக் காணப்படும் திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் நான்கு ஆகும்.

காலம்:

தஞ்சையில் இராசராசேச்சுரம் என்னும் பெரிய கோவிலை எழுப்பிய இராஜராஜசோழன் (கி.பி. 985 - 1014) அக்கோயிலின் கைங்கரியங்களுக்குத் தளிச்சேரிப் பெண்கள் (தேவர் அடியார்கள்)

சிலரை நியமித்தான். அவர்களில் ஒருத்தி பெயர் 'நீறணி பவளக் குன்றம்' என்பதாகும். இத்தொடர் திருமானிகைத் தேவரின் திரு விசைப்பா முதற்பதிகத்து ஆறாம் பாட்டின் முதல் அடித் தொடக்கமாகும். எனவே திருமானிகைத்தேவரின் காலம் பத்தாம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதிக்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவு. இவரது காலம் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கருதலாம்.

2. சேந்தனார்

திருவெண்காட்டிற்கு அருகில் உள்ள நாங்கூர் என்ற ஊரில் தோன்றியவர் சேந்தனார். இவர் பட்டினத்து அடிகளின் தலைமைக் கணக்கராக விளங்கினார். பட்டினத்தாரின் கட்டளைப்படி அவரது கருவூலத்தைத் திறந்து எல்லோரும் அவரவர் விரும்பிய வண்ணம், அதில் உள்ள பொருள்களை அள்ளிக்கொள்ளுமாறு செய்தார். அது பொழுது பட்டினத்தாரின் சுற்றத்தார்கள் சோழ வேந்தனிடம் சென்று முறையிட்டனர். சோழமன்னன் சேந்தனாரைச் சிறையிலிடும்படி ஆணை பிறப்பித்தான்.

மத்தளை தயிருண் டானும் மலர்மிசை மன்னினானும்
நித்தமும் தேடிக் காணா நிமலனே அமல மூர்த்தி
செய்த்தலைக் கயல்பாய் நாங்கூர்ச் சேந்தனை வேந்தனிட்ட
கைத்தளை நீக்கி என்முன் காட்டுவெண் காட்டுளானே.

-தனிப்பாடல்

எனப் பட்டினத்தார் இறைவனை வேண்டினார்.

சேந்தனார் பட்டினத்தாரின் அருளால் சிறையினின்றும் விடுதலை பெற்றார். மனைவி மக்களுடன் தில்லையம்பதி சென்று, விறகு வெட்டி விற்று வாழ்வு நடத்திவந்தார். நாள்தோறும் விறகுவிற்ப்பொருளிலிருந்து ஒரு சிவனடியார்க்கு உணவு அருத்தும் திருத் தொண்டாற்றி வந்தார்.

ஒருநாள் நடராசப்பெருமானே சிவனடியாராக அவர் வீட்டிற்கு எழுந்தருளினார். சேந்தனார் அளித்த களியாகிய உணவினை ஏற்று அதன் ஒரு பகுதியைத் தம் திருமேனியில் காட்டிச் சேந்தனாரின் சிறந்த சிவபக்தியை உலகம் உணரும்படி செய்தருளினார். இதனை,

“செம்பொன் அம்பலத்து வேந்தன் தனக்கு ஆகியதே” என வரும் கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தத்தால் (தி.11 ப.33 பா.26)

நாம் அறியலாம்.

சேந்தனார் நடராசப் பெருமானுக்குத் தவிட்டை அமுதாக நிவேதனம் செய்தார் என்னும் செய்தியை,

“வரையேற விட்டமுதம் சேந்தனிட உண்டனை”

என்னும் சிவஞான சுவாமிகளின் பாடலால் அறியலாம்.

ஒருசமயம் சேந்தனார் சிதம்பரத்தில் இருக்கும்பொழுது மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழா வந்தது. நடராசப்பெருமான் எழுந்தருளி வரும் திருத்தேர் ஓடாது தடைப்பட்டு நின்றிருந்தது. அது கண்ட சேந்தனார் இறையருளால் திருப்பல்லாண்டு பாடி, தானே அத் தேர் ஓடி நிலைக்கு வருமாறு செய்தார்.

சேந்தனார் திருக்கடலூருக்கு அண்மையில் உள்ள திரு விடைக்கழி என்னும் தலத்தை அடைந்து, கந்தவேளை வழிபட்டுக் கொண்டு, அங்கேயே ஒரு திருமடம் அமைத்து வாழ்ந்து வந்தார். சேந்தனார் திருமடத்துக்கு அக்காலத்து மன்னன் நிலமளித்து உதவினன். அந்நிலப்பகுதி உள்ள இடம் சேந்தன்மங்கலம் என்று வழங்கப்பட்டது. இச்செய்தி திருவிடைக்கழி புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வூர் திருவிடைக்கழிக்கு அருகில் இன்றும் இப் பெயருடன் இருக்கின்றது.

இவ்வூரில் இருந்த சேந்தனார் வழிபட்ட திருக்கோயில் அண்மைக் காலத்தில் அழிந்துவிட்டது. அங்குக் கிடைத்த சிவலிங்கத் திருவுருவத்தை மட்டிலும் அவ்வூரின் அருகில் உள்ள விசலூரில், சிறுகோயில் எடுத்து எழுந்தருளச் செய்துள்ளனர். சேந்தன் மங்கலம் இன்று முகமதியர்களின் உறைவிடமாக உள்ளது.

கருத்து வேற்றுமைகள்:

சேந்தனார் செப்புரை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்றும் திருவீழிமிழலை என்னும் ஊரில் தோன்றியவர் என்றும் கூறுவாரும் உளர். திருவிசைப்பாப் பாடிய சேந்தனார் திருவீழிமிழலையைச் சேர்ந்தவர் எனவும், திருப்பல்லாண்டு பாடிய சேந்தனார் நாங்கூரைச் சேர்ந்தவர் எனவும் துடிசைக் கிழார் கூறுவர்.

முதல் இராஜராஜசோழன் (கி.பி. 985 -1014) ஆட்சியில் திருவீழிமிழலைக் கோயிலில் திருநந்தாவிளக்கு வைத்த ஜயந்தன்

என்பவரைச் சிவஞானி என்றும், திருமாளிகைத்தேவர் என்றும் கல் வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளார். ஜெயந்தன் என்ற பெயரின் திரிபே சேந்தன் என மருவிற்று என்றும், சேந்தனாரும் திருமாளிகைத் தேவரும் ஒருவரே என்றும் மு. இராகவஅய்யங்கார் அவர்கள் கூறுவர். இவ்வாறு கருதுவதற்குக் காரணம், திருவிசைப்பாவில் திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய நான்கு பதிகங்களை அடுத்து, சேந்தனார் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் மூன்றும் அமைந்திருத்தலாலும், கடைசித் திருப்பதிகத்தின் இறுதிப் பாடலில் சேந்தன் என்ற பெயர் குறிக்கப் பெற்றிருப்பதாலும் இப்பதிகங்கள் அனைத்தையும் ஒருவரே பாடியிருத்தல் கூடும் எனக் கருதுவர். இக்கருத்து பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சேந்தனார், திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைக் கழி ஆகிய முத்தலங்களுக்கு, மூன்று திருவிசைப்பாப் பதிகங்களையும், தில்லையம்பதிக்குத் திருப்பல்லாண்டு என்ற திருப்பதிகத்தையும் அருளிச் செய்துள்ளார்.

காலம்:

கண்டராதித்த சோழ மன்னரின் (கி.பி. 947-957) ஆட்சிக் காலத்தில் தோன்றிய கல்வெட்டில், 'கலி விசயன்தருணேந்து சேகரன்' என்ற தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. 'தருணேந்து சேகரன்' என்ற தொடர் சேந்தனார் பாடிய இரண்டாம் பதிகத்து மூன்றாம் பாடலில் உள்ளது. ஆகவே சேந்தனார் கண்டராதித்த சோழரின் காலத்துக்கு முற்பட்டவராதல் வேண்டும். பட்டினத்து அடிகளின் கணக்கர் என்பதால் இவரது காலம் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியும், பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமும் ஆகும் எனலாம்.

3. கருவூர்த் தேவர்

கருவூர்த்தேவர் கொங்குநாட்டில் உள்ள கருவூரில் பிறந்தவர். இவர் பிறந்த ஊரோடு இணைத்து இவரது திருப்பெயர் கருவூர்த் தேவர் என வழங்கப்படுகிறது. இவரது இயற்பெயர் இன்னதென்று அறியமுடியவில்லை. இவர் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். வேதாகமக்கலைகள் பலவற்றையும் கற்றுத் தெளிந்தவர். மிகப்பெரிய யோகசித்தர். போக முனிவரிடம் உபதேசம் பெற்று ஞானநூல்கள் பல வற்றையும் ஆராய்ந்து சிவயோகமுதிர்வு பெற்று காயகல்பம் உண்டவர். சித்திகள் பலவும் கைவரப்பெற்றவர். உலக வாழ்வில் புனியம்பழமும் ஓடும்போல ஓட்டியும் ஓட்டாமலும் விளங்கியவர்.

இவர் செய்த அற்புதங்கள் பலவாகும். இவரது செயல்கள் இவரைப் பித்தர் என்று கருதும்படி செய்தன.

கருவூர்த்தேவர் கொங்குநாடு, வடநாடு, தொண்டைநாடு, நடுநாடு முதலிய இடங்களில் உள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு, தென்பாண்டிநாட்டுத் திருப்புடைமருதூர் சென்று, இறைவனிடம் திருவடிதீட்சை பெற்றார். இவர் திருநெல்வேலியடைந்து நெல்லை யப்பர் சந்நிதியில் நின்று 'நெல்லையப்பா' என்றழைக்க, அப்பொழுது பெருமான் இவரது பெருமையைப் பலரும் அறியும் பொருட்டு வர்ளா இருக்க "இங்குக் கடவுள் இல்லைபோலும்" என்று இவர் சினந்து கூற அவ்வாலயம் பாழாகியது என்றும், பின்னர் அவ்வூர் மக்கள் நெல்லையப்பரை வேண்ட அப்பெருமான் கருவூர்த்தேவரை நெல்லை யம்பதிக்கு அழைத்து வந்து காட்சியளிக்க, மீண்டும் அவ்வாலயம் செழித்தது என்றும் கூறுவர்.

கருவூர்த்தேவர் நெல்லையில் இருந்து திருக்குற்றாலம் சென்று அங்குச் சிலநாள் தங்கியிருந்து, பொதிய மலையை அடைந்து அகத்தியரைத் தரிசித்து அருள்பெற்றார்.

தஞ்சையில் முதலாம் இராஜராஜசோழன் (கி.பி. 985-1014) தனது இருபதாம் ஆண்டு ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டத் தொடங்கிய இராசராசேச்சுரத்துப் பெருவுடையார்க்கு அஷ்டபந்தன மருந்து சார்த்தினன். அம்மருந்து பலமுறை சார்த்தியும் இறுகாமல் இளகிக் கொண்டிருந்தது. அது கண்ட அரசன் வருந்தி இருந்தனன். அதனை அறிந்த போகமுனிவர் பொதியமலையில் இருந்த கருவூர்த்தேவரைத் தஞ்சைக்கு வருமாறு அழைப்பித்தார். கருவூர்த்தேவரும் குரு ஆணைப்படி தஞ்சை வந்து, பெருமான் அருளால் அஷ்டபந்தன மருந்தை இறுகும்படி செய்தருளினார்.

தஞ்சையினின்றும் திருவரங்கம் சென்று பின்னர்த் தம் கருவூரை வந்தடைந்தார். கருவூரில் உள்ள வைதிகப்பிராமணர் பலர் கருவூர்த்தேவரை வைதிக ஒழுக்கம் தவறியவர் என்றும், வாம பூசைக் காரர் என்றும் பழிச்சொல்சாற்றி தொல்லைகள் பல தந்தனர். கருவூர்த்தேவர் அவர்களுக்குப் பயந்தவர் போல நடித்து, ஆனிலை ஆலயத்தை அடைந்து, பெருமானைத் தழுவிக்கொண்டார் என்பது புராண வரலாறு.

கருவூர்த்தேவரின் திருவுருவச்சிலை கருவூர்ப் பசுபதீசுவரர் கோயிலிலும், தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிலும் விளங்குகிறது.

இவர், கோயில், திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம், திருக்கீழ்க் கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கங்கை கொண்ட சோழேச்சரம், திருப்புவணம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை, திருவிடைமருதூர் என்ற பத்து சிவத்தலங்கட்கு ஒவ்வொரு பதிகங்கள் வீதம் பத்துத் திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்.

காலம்:

இவர், தஞ்சை இராசராசேச்சரம், கங்கைகொண்ட சோழேச்சரம் ஆகிய இரண்டு தலங்களையும் பாடியிருத்தலின் இவர் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதியிலும், 11ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தவர் எனலாம்.

4. பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி

சோழ வளநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையில் திருவையாற்றுக்கு அருகிலுள்ளது. திருப்பூந்துருத்தி என்னும் பாடல்பெற்ற சிவத்தலம். இத்தலத்தில் ஆத்திரேய கோத்திரத்தில் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர், நம்பிகாடநம்பி. நம்பி என்னும் பெயர், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர்கள் தங்கள் பெயருடன் அமைத்துக்கொள்ளும் சிறப்புப் பெயர். காடவர் என்ற சொல் இவர் பெயருடன் இணைந்திருத்தலை நோக்கி இவர் பல்லவர் மரபில் தோன்றியவர் என்பர். இவர்தம் திருவிசைப்பாப் பதிகங்களை நோக்கும்போது இவர் சிறந்த சிவபக்தர் என்பதும், சிவத்தலங்கள் தோறும் சென்று இறைவனைப் பாடிப் பரவுவதில் பெரிதும் விருப்புடையவர் என்பதும், மூவர் பாடிய தேவாரப் பாடல்களை இடைவிடாது ஒதி இன்புறுபவர் என்பதும், கண்ணப்பர், கணம்புல்லர், சேரமான்பெருமாள் முதலிய நாயன்மார்களைப் போற்றுவதில் விருப்புடையவர் என்பதும் நன்கு புலனாகும்.

இவர் திருவாரூர் சிதம்பரம் என்ற இரண்டு தலங்களுக்கும் திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் அருளிச்செய்துள்ளார். திருவாரூர்த் திருப்பதிகத்துள் இரண்டு பாடல்களே உள்ளன. கோயில் திருப்பதிகத்தைத் தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் காணப்பெறாத சாளரபாணி என்ற ஒரு பண்ணில் இவர் பாடியுள்ளார்.

காலம்:

முதல் இராஜாதிராஜனுடைய (கி.பி.1018 - 1054) 32 ஆம்

ஆட்சியாண்டில் அமைந்த திருவையாற்றுக் கல்வெட்டில் 'ஒலோகமாதேவீச்சரத்து ஸ்தானமுடைய சேஷத்திர சிவபண்டிதர்க் காகத் திருவாராதனை செய்யும் ஆத்திரையன் நம்பிகாட நம்பி' என்று காணப்படுவதால் பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பியின் காலம் கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் எனலாம்.

5. கண்டராதித்தர்

திருவிசைப்பாவை அருளிச்செய்த ஆசிரியர்களில் ஐந்தாமவர் கண்டராதித்தர். இவர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்து புதுப்பித்த முதற் பராந்தக சோழன் (கி.பி. 907-953) என்பவனின் இரண்டாவது திருமகனாராவார்.

கண்டராதித்த சோழர் கி.பி. 950-957 சோழநாட்டைத் திறம்பட ஆண்டவர். சிறந்த சிவ பக்தர், தேவாரத் திருமுறைகளிடத்து மிக்க பற்றுடையவர். இவரைச் சிவஞான கண்டராதித்தர் எனக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

கண்டராதித்தர் தில்லைப்பதியில் எழுந்தருளிய நடராசப் பெருமானிடத்தும், திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமானிடத்தும் பெரிதும் ஈடுபாடுடையவர், செந்தமிழ்ப் புலமை சான்ற இம் மன்னர் பல சிவாலயத் திருப்பணிகளைப் புரிந்துள்ளார். புறச்சமயிகளை மதித்துப் போற்றும் உயர் பண்பு இவர்பால் இருந்தது.

திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வடக்கே கொள்ளிடத்திற்கு வடகீழ்ப் பகுதியில் கீழ் மழநாட்டின் தலைநகரான திருமழபாடிக்கு மேற்கே ஒன்றரை கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஊர் ஒன்று கண்டராதித்த சதுர்வேதிமங்கலம் என்ற பெயரால் வழங்கப்பெற்றது. அது இப்போது கண்டிராச்சியம் என வழங்குகிறது.

செம்பியன்மாதேவி:

கண்டராதித்தரின் மனைவியார் மழவர்குலத்துத் தோன்றிய செம்பியன் மாதேவியாராவார். இவர் உத்தமசோழன் (மதுராந்தகன்) என்பவனை மகனாகப்பெற்றவர். இவ்வம்மையார் சிறந்த சிவபக்தர். கி.பி. 957-ல் தம் கணவன் சிவபெருமான் திருவடி நிழலையடைந்த போது இவ்வம்மையார் தம் புதல்வனைக்காக்கும் கடமையை மேற்கொண்டு, தாமும் உடன்கட்டை ஏறாது உயிருடன் வாழ்ந்தார்.

கோனேரிராஜபுரம் (திருநல்லம்) திருவக்கரை முதலிய சிவாலயங்களுக்குத் திருப்பணி புரிந்தவர். சிவபக்தியிலும், சிவத்தொண்டிலும் பெரிதும் ஈடுபட்ட காரணத்தால் இவ்வம்மையார் 'மாதேவடிகள்' என்ற சிறப்புப்பெயர் பெற்றார். முதல் இராசராசசோழன் தென்னாட்டைச் சிவனுறை திருநாடாகச் செய்ததற்குச் செம்பியன் மாதேவியார் தூண்டுகோலாக உதவினார். இராஜராஜசோழனின் 16-ஆம் ஆட்சியாண்டில் கி.பி. 1001-ல் இவ்வம்மையார் இறைவன் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

கண்டராதித்தர் தில்லைப் பெருமானைப்பாடிய திரு விசைப்பாப் பதிகம் ஒன்றேயாகும். அப்பதிகத்தின் எட்டாம் திருப்பாடலில் தம் முன்னோர் சிறப்பியல்புகளையும், திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுளில் தம்மைக் கோழிவேந்தன் (கோழி - உறையூர்) தஞ்சையர்கோன் என்றும் கூறிக்கொள்கின்றார்.

காலம்:

கண்டராதித்தர் கி.பி. 950 முதல் கி.பி. 957 வரை ஆண்டவர். ஆதலின் இவர் காலம் 10-ஆம் நூற்றாண்டு என்பது தெளிவு.

6. வேணாட்டடிகள்

திருவிசைப்பாவை அருளிச்செய்த ஆசிரியர்களில் ஆறாமவராக விளங்குபவர் வேணாட்டடிகள். அக்காலத்தில் கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

தென்பாண்டி குட்டம் குடம்கற்கா வேண்பூழி

பன்றி அருவா அதன் வடக்கு - நன்றாய

சீதம் மலாடு புனல்நாடு செந்தமிழ் சேர்

ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.

-தனிப்பாடல்

என்பது பழைய பாடல். இவற்றுள் வேணாடு என்பது சேரநாட்டிற்கும் தென் பாண்டிநாட்டிற்கும் நடுவே திகழும் அண்மையில் உள்ளது.

வேணாட்டில் தோன்றிய இவரை வேணாட்டடிகள் என்றே எல்லோரும் வழங்கினர். அதனால் இவரது இயற்பெயர் தெரிந்திலது. இவர் அந்நாட்டு அரசர் குலத்தில் தோன்றி துறவு மேற்கொண்டவர் என்பர். இவர் சிவபெருமானிடத்துக் கொண்ட அளவற்ற பக்திப் பெருக்கால் பல சிவதலங்களுக்கும் சென்று சிவபெருமானைப்பாடி

வழிபட்டார். இவர் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஒன்றே உள்ளது. அப்பதிகம் (கோயில்) சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளிய இறைவன்மீது பாடியது.

இவரைப்பற்றிய பிற செய்தி கிடைக்கவில்லை.

7. திருவாலியமுதனார்

திருவிசைப்பாவை அருளிச்செய்த ஆசிரியர்களில் ஏழாமவ ராகத்திகழ்பவர் திருவாலியமுதனார். இவர் திருமயிலையில் வைணவ அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். சோழநாட்டில் சீகாழிப்பதிக்கு அருகில் உள்ளது திருவாலிநாடு. அதன் தலைநகர் திருவாலி. இந் நகரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமாலுக்குரிய பெயர் அமுதன் என்பது. இவர்தம் பெற்றோர்கள் திருவாலி அமுதனாரிடத்து அள விறந்த பக்தி பூண்டிருந்த காரணத்தால் தம் திருமகனார்க்குத் திருவாலியமுதன் என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர். வைணவர் குடியில் தோன்றிய திருவாலியமுதனார் சிவபிரானிடத்துப் பேரன்பு செலுத்தி அருணலம் பெற்றுச் சிவனடியாராகத் திகழ்ந்தார். தில்லை நடராசப் பெருமானையே தம் குலதெய்வமாகக்கொண்டு சிவபக்தியில் சிறந்து விளங்கினார். பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள தலங்கள் தோறும் திருப் பதிகம் பாடிப் பரவிவந்தார். பெரும்பாலும் இவர் சிதம்பரத்திலேயே வதிந்துவந்தவர் என்பர்.

திருவாலியமுதனார் தம்மை 'மயிலையர் மன்னன்' என்றும், 'அந்தணன்' என்றும், தாம் பாடியருளிய திருவிசைப்பா இரண்டாம் பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில், "வரைசெய்மாமதில் மயிலையர் மன்னவன் மறைவல திருவாலி" எனவும் கூறிக்கொள்வதால் இவர் மயிலையிற் பிறந்தவர் என்பதும் அந்தணர் குலத்தினர் என்பதும் புலனாகின்றன. நான்காம் பதிகத் திருக்கடைக்காப்பில் "அறை செந்நெல் வான்கரும்பின் அணியானைகள் சூழ் மயிலை" என்று கூறுவதால் மருதவளம் சூழ்ந்த மயிலை என அறியப்படுகிறது. மயிலை என்பது மயிலாடுதுறையேயாதல் வேண்டும் என்பர். திருவாலியமுதர் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் நான்கு ஆகும். அவையனைத்தும் கோயில் என்னும் சிதம்பரத்தைப் பற்றி யனவேயாகும்.

காலம்:

திருவாலியமுதர் பாடியருளிய திருவிசைப்பா மூன்றாம்

பதிகத்தில் 5 ஆம் பாடலில் 'எடுத்த பாதம்' 'மழலைச் சிலம்பு' என்ற தொடர்கள், முதல் இராஜராஜ சோழனால் (கி.பி. 985 - 1014) தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் கைங்கரியங்களுக்காக நியமிக்கப் பெற்ற தளிச் சேரிப் பெண்டுகள் (தேவரடியார்கள்) சிலருக்கும் பெயராக வழங்கப் பெற்றதை ஒரு கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. எனவே திருவாலியமுதனார் காலம், முதல் இராஜராஜ சோழனுடைய கி.பி. 985-1014 ஆம் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவு.

8. புருடோத்தமநம்பி

திருவிசைப்பாவை அருளிச்செய்த ஆசிரியர்களில் எட்டாமவராக அமைந்தவர் புருடோத்தம நம்பி. புருஷோத்தமன் என்ற பெயர் திருமால் பெயர்களில் ஒன்று, இவர் தம்மை "மாசிலா மறைபல ஒதுநாவன் வண்புருடோத்தமன்" என்று கூறிக் கொள்வதால் இவர் வைணவ அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர் என அறியலாம். வைணவ குலத்தில் தோன்றிச் சிவபெருமானிடத்துப் பக்தி பூண்டு சிவனடியாராக விளங்கியவர் இவர். நம்பி என்பது இவரது சிறப்புப் பெயர்.

இவர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கியவர். தில்லையில் எழுந்தருளியுள்ள நடராசப்பெருமானையே வழிபட்டுக்கொண்டு சிதம்பரத்திலேயே வாழ்ந்துவந்தவர் என்பர்.

புருடோத்தமநம்பி அருளிச்செய்த திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் இரண்டு. இவை கோயில் என்னும் சிதம்பரத்தைப் பற்றியனவேயாகும்.

இவரைப்பற்றிய பிற செய்திகள் அறியக்கூடவில்லை.

9. சேதிராயர்

திருவிசைப்பாவை அருளிச்செய்த ஆசிரியர்களில் ஒன்பதாமவராகத் திகழ்பவர் சேதிராயர். இவர் சேதிநாட்டை ஆண்ட குறுநில மன்னர். (சேதியர் - ஒருவகை மரபினர்) சேதியர் ஆண்ட நாடு சேதிநாடு எனப்பெறும். இந்நாடு தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் வடமேற்கில் உள்ள நடுநாட்டில் ஒரு சிறுபகுதி. தொண்டை நாட்டிற்கும் சோழ நாட்டிற்கும் நடுவே உள்ள நாடு, நடுநாடு எனப் பெறும். சேதிநாடு மலையமான் நாடு எனவும் வழங்கப்பெறும். சேதி நாட்டுக்

குறுநிலமன்னர் சேதிராயன், மலையகுலராசன் என்னும் பட்டங்களை உடையவர்கள். சேதிநாட்டின் தலைநகரம் திருக் கோவலூர், கிளியூர் என்பன. கிளியூரைத் தலைநகராகக்கொண்டு அரசாண்டவரே சேதிராயராவர்.

சேதிராயர் தம்மை 'ஏயுமாறெழிற் சேதியர்கோன்' என்று கூறிக் கொள்கின்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை அவருடைய தந்தையாரிடமிருந்து கேட்டுப் பெற்று அபிமானப் புதல்வராக வளர்த்த நரசிங்கமுனையரையர் வழியில் வந்தவர் சேதிராயர் என்பர். சேதிராயர் தம் முன்னோர்களைப் போலவே சிவபக்தி, அடியார் பக்திகளில் சிறந்து விளங்கினார். பல சிவதலங்களுக்கும் சென்று வழிபட்டார்.

இவர் பாடியருளிய திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஒன்றேயாகும். இப்பதிகம் கோயில் என்னும் சிதம்பரத்தைப் பற்றியது.

காலம்:

இவர் முதற் குலோத்துங்கன் கி.பி. 1070 - 1120 காலத்தவராக அல்லது பிற்பட்ட காலத்தவராக இருக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

உ

திருவிசைப்பா ஆசிரியர்களின்

துதி

நின்மலனின் அருளாலே நீத்துலக வாழ்க்கையினைச்
சொன்மயனைச் சிவனவனைத் துதித்தினிய சொலினால்எம்
புன்மையினைப் போக்கியமா ளிகைத்தேவன் முதற்புலவர்
நன்மலர்த்தாள் இணைபணிந்து மனத்தகத்து நாட்டுவமே.

— அருணகிரி புராணம்

செந்தமிழார் மாளிகைத்தே வன்முதலார் சேவடியும்
வந்தனைசெய் துய்ந்தேம் மகிழ்ந்து.

— பரமத திமிர பானு

ஒன்பதாம் திருமுறை

சிறப்புக் குறிப்புடைய திருப்பதிகங்கள், திருப்பாடல்கள்

எண்

1. இறைவனது காட்டும் உபகாரமேயின்றிக்
காணும் உபகாரம். பதி. 1
2. இறைவனது பாதாதிகேச வருணனை. பதி. 2, 22
3. இறைவன் மகேந்திர மலையில் உறையும் சிறப்பு. பதி. 3
4. அகப் பொருட் பதிகங்கள்.
பதி. 3, 6, 7, 10, 12, 23, 25, 26, 27, 28
5. இறைவன் பன்றிப்பின் வேடனாய்ச் சென்றது.
பா. 23, 24, 25, 26, 28, 29, 286
6. தில்லை மூவாயிரவர் பற்றிய குறிப்பு.
பா. 24, 25, 30, 34, 186, 189, 196, 197
7. திருவீழிமிழலை ஐநூற்றந்தனர். பா. 54
8. அப்பர் சம்பந்தருக்குப் படிக்காசளித்தது. பா. 57
9. ஆவடுதுறை ஆயிரம் பூசுரர். பா. 58
10. அந்தாதி அமைப்புடைய பதிகங்கள்.
பதி. 6, 7, 25, 26, 28

11. முருகப்பெருமானைப் போற்றும் திருவிசைப்பா. பதி. 7
12. ஐந்தெழுத்தோதி வழிபடுவார்க்கு
இறைவனளிக்கும் பரிசு. பா. 135
13. மகளிர் மேல் வைக்கும் அன்பிற் சிறுகூறு
தன் மேல் வைப்பார்க்கு இறைவன் உதவுவது. பா. 140
14. ஆரூர் வீதி விடங்கர்ச் சிறப்பு. பா. 183, 184
15. கணம்புல்லர், கண்ணப்பர். பா. 186
16. திருநாவுக்கரசர். பா. 184
17. சம்பந்தர். பா. 188
18. சுந்தரர் சேரமான். பா. 189
19. தில்லைச் சிற்றம்பலத்துக்குச்
சோழர் பொன் வேய்ந்தது. பா. 202
20. உபமன்யு முனிவர். பா. 297
21. சண்டேசுரர். பா. 298

ஒன்பதாம் திருமுறை

ஆசிரியர்களும் அவர்கள் அருளிச் செய்த பதிகங்களும்

திருவிசைப்பா

1.0 திருமாளிகைத்தேவர்

1.1 கோயில்	- ஒளிவினர் விளக்கு
1.2 கோயில்	- உயர்கொடியாடை
1.3 கோயில்	- உறவாகிய யோகமும்
1.4 கோயில்	- இணங்கிலா வீசன்

2.0 சேந்தனார்

2.1 திருவீழிமிழலை	- ஏகநாயகனை
2.2 திருவாவடுதுறை	- பொய்யாதவேதியர்
2.3 திருவிடைக்கழி	- மாலுலா மனந்தந்து

3.3 கருவூர்த்தேவர்

3.1 கோயில்	- கணம்விரிகுடுமி
3.2 திருகளந்தை	- கலைகடம்பொருளும்
3.3 திருக்கீழ்க்கோட்டூர்	- தளிரொளிமணிப்பூம்
3.4 திருமுகத்தலை	- புவனநாயகனே
3.5 திரைலோக்கியசுந்தரம்	- நீரோங்கிவளர்
3.6 கங்கைகொண்டசோளேச்சரம்	- அன்னமாய்
3.7 திருப்பூவணம்	- திருவருள்புரிந்தான்
3.8 திருச்சாட்டியக்குடி	- பெரியவாகருணை
3.9 தஞ்சை இராசராசேச்சரம்	- உலகெலாம்
3.10 திருவிடைமருதூர்	- வெய்யசெஞ்

4.0 பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி

4.1 திருவாரூர்

- கைக்குவான்

4.2 கோயில்

- முத்துவயிரமணி

5.0 கண்டராதித்தர்

5.1 கோயில்

- மின்னார்உருவம்

6.0 வேணாட்டடிகள்

6.1 கோயில்

- துச்சானசெய்திடினும்

7.0 திருவாலியமுதனார்

7.1 கோயில்

- மையல்மாதொருகூறன்

7.2 கோயில்

- பவளமால்வரையை

7.3 கோயில்

- அல்லாய்ப்பகலாய்

7.4 கோயில்

- கோலமர்நெடுங்கண்

8.0 புருடோத்தம நம்பி

8.1 கோயில்

- வாரணிநறுமலர்

8.2 கோயில்

- வானவர்வேண்ட

9.0 சேதிராயர்

9.1 கோயில்

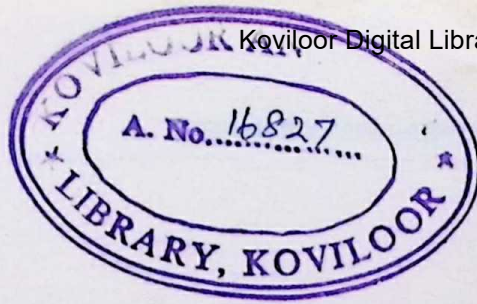
- சேலுலாம்வயல்

திருப்பல்லாண்டு

10.0 சேந்தனார்

10.1 கோயில்

- மன்னுகதில்லை

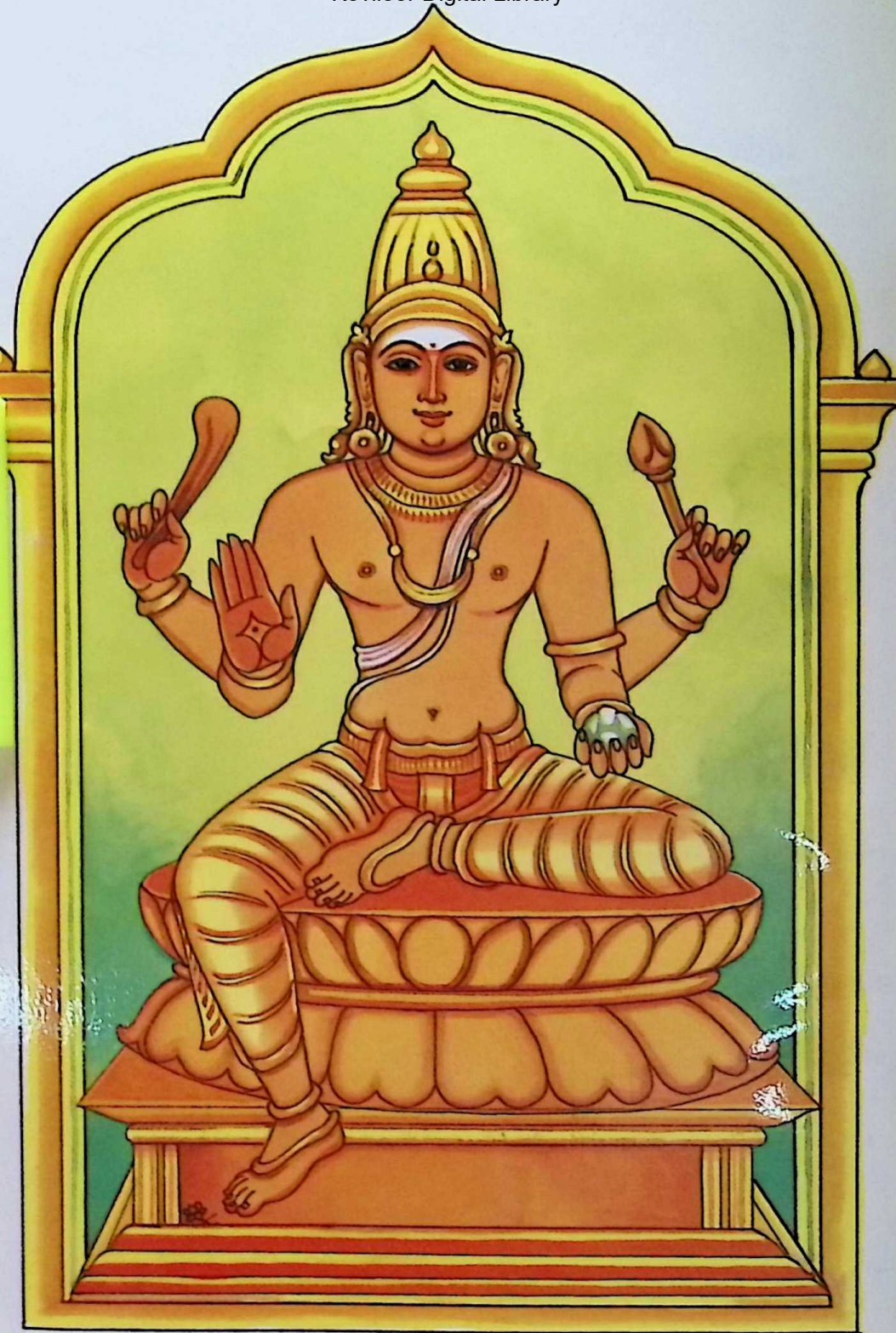

ஒன்பதாம் திருமுறை

பண்களும் திருப்பதிகங்களும்

பண்	பதிக எண்
1. இந்தளம்	24
2. காந்தாரம்	4, 12
3. சாளரபாணி	19
4. நட்ராகம்	23
5. பஞ்சமம்	1, 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 27, 28, 29
6. புறநீர்மை	8, 9, 21

திருமானிகைத் தேவர்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமானிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர்

அருளிச் செய்த

திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு

ஒன்பதாம் திருமுறை

'திரு இசைப்பா' என்பது, 'கடவுட் டன்மை பொருந்திய இசைப்பாட்டுக்கள்' எனப் பொருள் தரும். தேவாரத் திருப்பதிகங்கட்குப் பின்னர் அவைபோல அருளாசிரியர் சிலரால் இசைத் தமிழாக அருளிச்செய்யப்பட்ட திருப்பதிகங்களே 'திரு விசைப்பா' எனப் பெயர்பெற்றன. எனினும், தேவாரத்தில் உள்ளதுபோல இவற்றுள் தாளத்தோடு அமைந்த திருப்பதிகங்கள் மிகுதியாக இல்லாமல், பண் மட்டில் அமைந்த திருப்பதிகங்களே மிகுதியாக உள்ளன. திருவிசைப்பாக்களில் முன்னிற்பவை, திருமானிகைத்தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பாக்கள்.

திருமானிகைத்தேவர்

அருளிச் செய்த

திருவிசைப்பா

1. கோயில் - 'ஒளிவளர் விளக்கே'

இத்திருப்பதிகம், 'உயிர்கட்கு இறைவனது காட்டும் உபகாரமேயன்றிக் காணும் உபகாரமும் இன்றியமையாதது' என்பதை விளக்குவது. சிவஞான போதப்பதினொன்றாம் சூத்திர உரையுள் இப் பொருட்கு இத்திருப்பதிகமே எடுத்துக்காட்டப் பட்டிருத்தல் காண்க.

பாட்பொருள்

பதிக எண்: 1

திருச்சிற்றம்பலம்

1. ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. 1

1. பொழிப்புரை: இயற்கையான ஒளி நாளும் வளருகின்ற விளக்கு ஆனவனே! என்றும் அழிதல் இல்லாத ஒப்பற்ற பொருளே! உயிரினது அறிவைக் கடந்த ஒப்பற்ற ஞான வடிவினனே! தூய்மை மிக்க பளிங்கின் குவியலாகிய அழகிய மலையே! அடியவர் உள்ளத்தில் இனிமைதரும் தேனே! பொதுவான எல்லையைக் கடந்து இறைவனிடம் ஈடுபட்டு இருக்கும் உள்ளத்தில் பேரின்பம் நல்கும் கனியாக உள்ளவனே! பொன்னம்பலத்தைத் தன் கூத்தினை நிகழ்த்தும் அரங்கமாகக் கொண்டு அடியவருடைய காட்சிக்குப் புலனாகும் அருள் நடனத்தை விரும்பி நிகழ்த்தும் உன்னை, உன் தொண்டனாகிய நான் புகழுமாறு நீ திருஉள்ளம்பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

குறிப்புரை: இதனுள், 'விளக்கு' முதலியனவாகக் கூறப்பட்டவை உவமையாகுபெயர்கள். "ஒளிவளர் விளக்கு" என்றதில், வளர்தல், முடிவின்றி விளங்குதல். எனவே, 'நெய், திரி, அகல் என்பவற்றைக் கொண்டு ஏற்றப்பட்ட செயற்கை விளக்காகாது இயற்கையில் விளங்கும் விளக்கு' என்றதாயிற்று. இதனையே, 'நந்தா விளக்கு' எனவும், 'தூண்டா விளக்கு' எனவும் கூறுவர். மாணிக்கமும், வயிரமும் போன்ற மணிவிளக்குக்கள் இங்ஙனம் அமைவனவாம். எனினும், 'அவற்றினும் மேம்பட்ட விளக்கு' என்பதையே, 'உலப்பிலா ஒன்றே' என்பதனாலும், 'அவ்வாறாதல் அறிவே உருவாய் நின்றலாலாம்' என்பதை, "உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே" என்பதனாலும் குறித்தருளினார்.

“உணர்வு” இரண்டனுள் முன்னையது உயிரினது அறிவு. சூழ் - எல்லை. இறைவன் உயிர்கள் அனைத்தையும் தனது வியாபகத்துள் அடக்கி நிற்பவன் ஆதலின், அவனை ‘அவற்றது அறிவின் எல்லையைக் கடந்தவன்’ என்றார். ‘கடவுள்’ என்னும் சொற்கும் இதுவே பொருளாதல் அறிக. தெளி வளர் - தூய்மை மிக்க. ‘பளிங்கின் திரளாகிய அழகிய குன்றே’ என உரைக்க. மணி - அழகு. சிவபெருமான் பளிங்குமலைபோல விளங்குதல், திருநீற்று ஒளியினாலாம். அளி - அன்பு. ஆனந்தக் கனி - இன்பமாகிய சாற்றையுடைய பழம். ‘இன்பம்’ என்பது, தலைமை பற்றி, வரம்பில் இன்பமாகிய பேரின்பத்தையே குறித்தது. முன்னர், ‘சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேன்’ என்றது துரியநிலைக்கண் நிகழும் அனுபவத்தையும், பின்னர், “அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனி” என்றது, அதீத நிலைக்கண் நிகழும் அனுபவத்தையும் குறித்தனவாம். வெளிவளர் கூத்து - காட்சிப்புலனாய், முடிவின்றி நிகழும் நடனம். ‘வெளியாகி’ என ஆக்கம் வருவிக்க. தெய்வக் கூத்து - அருள் நடனம். அஃதாவது உயிர் கட்டு ‘பெத்தம்’, ‘முத்தி’ என்னும் இருநிலைகளிலும் ஏற்ற பெற்றியால் அருள்புரியும் நடனம். அவ்விருவகை நடனங்களின் இயல்பையும்,

தோற்றம் துடியதனில்; தோயும் திதி அமைப்பில்;
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்ற திரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

(உண்மை விளக்கம் - 36)

எனவும்,

மாயை தனைஉதறி, வல்வினையைச் சுட்டு, மலம்
சாய அமுக்கி அருள் தானெடுத்து - நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத் தான் அழுத்தல்
தான் எந்தை யார்பரதந் தான்.

(உண்மை விளக்கம் - 37)

எனவும் போந்த வெண்பாக்களால் முறையே உணர்க.

விளம்புதல் - துதித்தல். “விளம்புமா விளம்பு” என்பதற்கு, ‘யான் விளம்புதற்பொருட்டு, நீ விளம்புவாயாக’ எனவும், இதனுள் இனி வரும் திருப்பாட்டுக்களிலும், ‘பணியுமா பணியே, கருதுமா கருதே’ முதலியவற்றிற்கும் இவ்வாறேயாகவும் உரைக்க. இவற்றால், இறைவனது காணும் உபகாரத்தின் இன்றியமையாமை விளக்கப்படுகின்றது.

2. இடர்கெடுத்த தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
 இருட்பிழம் பறளறிந் தெழுந்த
 சுடர்மணி விளக்கி னுள்ஒளி விளங்குந்
 தூயநற் சோதியுட் சோதீ
 அடல்விடைப் பாகா அம்பலக் கூத்தா
 அயனொடு மால்அறி யாமைப்
 படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
 தொண்டனேன் பணியுமா பணியே. 2

'காட்டும் உபகாரம், காணும் உபகாரம்' என்பவை பற்றி இங்குச் சிறிது கூறற்பாற்று.

"அறிவிக்க அன்றி அறியா உளங்கள்" (சிவஞானபோதம் கு. 8, அதி. 2) என்றபடி, உயிர்களின் அறிவு, அறிவிக்கும் பொருளின்றி ஒன்றை அறியும் தன்மையைப் பெறாது. ஆகவே, உயிரினது அறிவு, பிறிதோர் ஒளியின்றித் தானே உருவத்தைக் காணமாட்டாத கண்ணின் ஒளிபோன்றதாம். அதனால், கதிரவன் ஒளி கண்ணொளியிற் கலந்து உருவத்தைக் காணச்செய்யும் முறைபோல, இறைவன் உயிரறிவிற் கலந்து பொருள்களை அறியச் செய்வான். இவ்வாறு செய்வதே, 'காட்டும் உபகாரம்' எனப்படும்.

இனிக் கதிரவன் ஒளி கலந்தமையால் விளக்கம் பெற்ற பின்னும் கண்ணொளிதானே சென்று உருவத்தைக் காணமாட்டாது; அதனோடு ஆன்மாவினது அறிவும் உடன்சென்று அறிந்தால்தான், கண் உருவத்தைக் காணும்; அதுபோல, இறைவனது கலப்பால் விளக்கம் பெற்ற பின்பும் உயிரினது அறிவு, தானே சென்று ஒன்றை அறியமாட்டாது; அதனோடு இறைவனும் உடன்சென்று அறிந்தால் தான் உயிர், பொருளை அறியும். ஆகவே, உயிர்கள் அங்ஙனம் அறிதற் பொருட்டு அவற்றோடு தானும் உடன்நின்று அறிதலே, 'காணும் உபகாரம்' எனப்படும். இவற்றின் இயல்பெல்லாம் சிவஞானபோதம் முதலிய சித்தாந்த நூல்களாலும், உரைகளாலும் இனிது உணரற்பாலன.

2. பொ-ற: என்னுடைய துயரங்களைப் போக்கி என்னை அடியவனாக ஏற்றுக்கொண்டு, என் உள்ளத்தில் உள்ள அறியாமையைச் செய்யும் ஆணவமலத்தை அடியோடு போக்குதலால் வெளிப்பட்டு விளங்கும் தூய்மையான அழகிய விளக்குப் போன்ற ஆன்ம அறிவினுள் ஒளிமயமாகக் காட்சி

3 தற்பரம் பொருளே சசிகண்ட சிகண்டா
 சாமகண்டா அண்ட வாணா
 நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந் துன்னை
 என்னுடை நாவினால் நவில்வான்
 அற்பன்என் உள்ளத் தளவிலா உன்னைத்
 தந்தபொன் னம்பலத் தரசே
 கற்பமாய் உலகாய் அல்லைஆ னாயைத்
 தொண்டனேன் கருதுமா கருதே.

3

வழங்கும் மேம்பட்ட சோதியே! பகைவர்களை அழிக்கும் காளையை வாகனமாக உடையவனே! பொன்னம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்துபவனே! பிரமனும் திருமாலும் உன் உண்மை உருவத்தை அறியமுடியாதபடி எங்கும் பரவும் ஒளியைப் பரவச்செய்து எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்து நிற்கும் உன்னை உன் அடியவனாகிய நான் வணங்கும்படியாக நீ திருவுள்ளம் கொண்டு செயற்படுவாயாக.

கு-ரை: “இருட்பிழம்பு” என்றது, அறியாமையைச் செய்யும் ஆணவ மலத்தை. “சுடர்மணி விளக்கு” என்றது, அம்மலத்தின் நீங்கி விளங்கும் ஆன்ம அறிவினை. “தூயநற் சோதி” எனப்பட்டதும் அதுவே. ‘ஒளியாய்’ என ஆக்கம் வருவிக்க. “சோதியுட் சோதி” என்றது, வாளா பெயராய் நின்றது. எனவே, ‘சுடர்மணி விளக்கினுள் ஒளி விளங்கும்’ என்றது, இப்பெயர்ப் பொருளை விரித்தவாறாம். “பரஞ்சுடர்ச் - சோதியுட் சோதி யாய்நின்ற சோதியே” (தி.5. ப.97. பா.3) என்றும், “சோதியாய் எழும் சோதியுட் சோதியே” (தி.12. தடுத்த - 192) என்றும் வருவனவற்றால், இறைவன், ‘சோதியுட் சோதி’ எனப்படுதல் அறிக. ‘எறிந்து விளங்கும் சோதி’ என முடிக்க. அடல் - வலிமை. பாகன் - நடத்துபவன். அறியாமை - அறியாதபடி. ‘அறியாமை நின்றாயை’ என இயையும்.

3. பொ-ரை: ‘தத்’ என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படும் மேம்பட்ட பொருளே! சந்திரனைச் சூடிய முடியினை உடையவனே! சாமவேதம் பாடும் குரல்வளையை உடையவனே! சிதாகாசத்தில் வாழ்கின்ற வனே! அங்கு மேம்பட்ட பரம்பொருளாய் இருப்பவனே! எனக்குத் தெரிந்த சொற்களைக்கொண்டு உன்னை என் நாவினால் புகழும்படி என் சிறிய உள்ளத்தில் எல்லை காணமுடியாத உன்னைத் தங்கச் செய்துள்ள பொன்னம்பலத்துக் கூத்தாடும் அரசே! ஊழிக் காலங்களாகவும், அந்தக் கால எல்லைக்குள் தோன்றி மறையும் பொருள்களாகவும், அவற்றின் வேறுபட்டவனாகவும் உள்ள உன்னைத் தொண்ட

- 4 பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணாய்என்
 பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே
 கருமையின் வெளியே கயற்கணாள் இமவான்
 மகள்உமை யவள்களை கண்ணே
 அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்றும்
 அப்பனே அம்பலத் தமுதே
 ஒருமையிற் பலபுக் குருவிநின் றாயைத்
 தொண்டனேன் உரைக்குமா றுரையே. 4

னாகிய நான் தியானிக்குமாறு என் திறத்து நீ செயற் படுவாயாக!

௫-ஈ): தத் பரம்பொருள் - வேதத்துள், 'தத்' என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்படும் பரம்பொருள். 'தன் பரம்' எனப் பிரித்து, தனக்கு மேலான - உணர்கின்ற பொருட்கு (உயிர்கட்கு) மேலாய பொருள் என உரைத்தலும் உண்டு. சசிகண்டன் - நிலாத் துண்டத்தை யணிந்தவன். இப்பெயர் விளியேற்றது - சீகண்டன் என்பது முதல்குறுகி, விளியேற்றது. சிகண்டம், முடி என்பாரும் உளர். சாமகண்டன் - கருமையான கழுத்தை உடையவன்; 'சாமவேதம் முழங்கும் குரலை உடையவன்' என்றலும் உண்டு. "அண்டம்" என்றது, சிதாகாசத்தை. "நற்பெரும்பொருள்" என்றதில், பொருள், சொற்பொருள். உரைகலந்து - எனது சொல்லிற்சேர்த்து. அற்பன் - சிறியன். கற்பம் - ஊழிக்காலம். உலகு - அக்கால எல்லைக்குள் தோன்றி நின்று ஒடுங்கும் பொருள்கள்.

4. ௫-ஈ): பெருமையாய் உள்ள நிலையிலேயே சிறுமையாகவும், பெண்ணாய் இருக்கும் நிலையிலேயே ஆணாகவும் இவ்வாறு உலகியலுக்கு வேறுபட்டவனாய் இருந்து என்னுடைய பிறப்பு இறப்புக்களைப் போக்கிய பெரிய ஞானவடிவினனே! கருமையாய் இருக்கும் நிலையிலேயே வெண்மையாய் இருப்பவனே! கயல்மீன் போன்ற கண்களையுடையவளாய், இமயமலைத் தலைவனான இமவானுடைய மகளான உமாதேவிக்குப் பற்றுக்கோடாக உள்ளவனே! மேம்பட்டனவாகிய நான்கு வேதங்களும் உன்னை உள்ளவாறு அறியமுடியாமல் பேரொலி செய்து புகழும் தலைவனே! அம்பலத்தில் காட்சி வழங்கும் அமுதே! நீ ஒருவனாகவே இருந்து எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாய் ஊடுருவி நிற்கும் உன்னை அடியவனாகிய யான் பலவாறு என்சொற்களால் புகழுமாறு நீ என்னுள் இருந்து செயற்படுவாயாக.

5 கோலமே மேலை வானவர் கோவே
 குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே
 காலமே கங்கை நாயகா எங்கள்
 காலகாலா காம நாசா
 ஆலமே அமுதுண் டம்பலம் செம்பொற்
 கோயில்கொண் டாடவல் லானே
 ஞாலமே தமிழேன் நற்றவத் தாயைத்
 தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே.

5

கு-ஐ: பெருமையின் - பெருமையாய் உள்ளநிலையிற்றானே. "கருமையின் ஒருமையின்" என்பவற்றிற்கும் இவ்வாறு உரைக்க. "ஆய்" என்றதனை, 'சிறுமை' என்றதற்கும் கூட்டுக. வெளி - வெண்மை. "களைகண்ணே" என்பதில் ணகர ஒற்று விரித்தல். களை கண் - பற்றுக்கோடு; 'கொழுநன்' என்பதும் இப்பொருட்டு. "மறை" என்றது பெயராகலின், சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு கெட்டது. (தொல். எழுத்து 157) எனவே, 'அருமையையுடைய மறை' என்பது பொருளாயிற்று.

5. பொ-ஐ: அடியவர்களுக்காக அவர்கள் விரும்பிய வடிவம் கொள்பவனே! மேம்பட்ட தேவர்களின் தலைவனே! பண்புகளும் வடிவங்களும் இல்லாமையையே பண்பாக உடையவனே! காலத்தை உன் வயத்தில் அடக்கி இருப்பவனே! கங்கையின் தலைவனே! எங்களுக்குத் தலைவனாக அமைந்தவனாய்க் காலனுக்குக் காலனாக இருப்பவனே! மன்மதனை அழித்தவனே! விடத்தையே அமுதம் போல உண்டு, கூத்தாடும் இடத்தைப் பொன்மயமாந் கோயிலாகக் கொண்டு கூத்தாடுதலில் வல்லவனே! உலகமே வடிவானவனே! தன்னுணர்வு இல்லாத அடியேன் பெரிய தவத்தை உடைய உனக்குத் தொண்டனாகி உன்னை அணுகுமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

கு-ஐ: கோலம் - உருவம். "குணம் குறி இறந்ததோர்" என்பது, தாப்பிசையாய் இதனோடும் இயையும். குணம் குறிகள், ஆண்மை பெண்மைகளை அறிய நிற்பவனவாம். உருவமும், குணமும் உடையவனை அவையையாகவும், காலத்தின்கண் ஒற்றித்து நிற்பவனை, 'காலம்' எனவும் கூறியவை, பான்மை வழக்கு. "கோலமே" முதலிய முன்றாலும் உலகின் வேறுபட்ட தன்மையைக் கூறியவாற்றால், அத்தன்மையானே யாவார்க்கும் முதல்வனாதலைக் குறிக்க, "மேலை வானவர் கோவே" என்றார். இது, "காலமே" என்றதன் பின்னர்க்

6. நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
 நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பே
 வேறணி புவன போகமே யோக
 வெள்ளமே மேருவில் வீரா
 ஆறணி சடைஎம் அற்புதக் கூத்தா
 அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே
 ஏறணி கொடிஎம் ஈசனே உன்னைத்
 தொண்டனேன் இசையுமா நிசையே.

6

கூட்டியுரைக்கற்பாலது. 'அமுதாக' எனவும், 'கோயிலாக' எனவும் ஆக்கச்சொற்கள் வருவிக்க. ஞாலமே - உலகத்தில் அதுவாய்க்கலந்து நிற்பவனே. 'தமியேன் தவம்' என இயையும். நற்றவம், சரியை, கிரியா யோகங்கள். தவத்தாயை - தவத்தின் பயனாய்க் கிடைத்த உன்னை. நனுகுதல் - சார்தல்.

6. பொ-ஈ: திருநீற்றை அணிந்த செந்நிறமான பவளமலை போல்பவனே! நிலைபெற்ற நெற்றிக்கண்ணை உடைய, நெருப்பின் நிறத்தினனே! பல்வேறுவகைப்பட்டனவாய் வரிசையாக அமைந்த இவ்வுலக இன்பங்களே வடிவானவனே! முத்தி இன்பம் தரும் வெள்ளம் போல்பவனே! மேருமலையை வில்லாக வளைத்த வீரனே! கங்கையை அணிந்த சடையை உடைய, எங்களுடைய வியக்கத்தக்க கூத்து நிகழ்த்துபவனே! அழகிய பொன்னம் பலத்து அரசே! காளையின் வடிவம் எழுதப்பட்ட கொடியை உயர்த்திய, எம்மை அடக்கி ஆள்பவனே! உன்னை, அடியவனாகிய நான் கூடுமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

ஞ-ஈ: "நீறு அணி பவளக்குன்றம், நெற்றிக்கண் உடையதோர் நெருப்பு" என்ற இரண்டும் இல்பொருள் உவமைகள். நின்ற - நிலை பெற்ற. 'நின்ற நெருப்பு' என இயையும். "நெருப்பு" என்றது, அஞ் ஞானத்தால் அனுகலாகாமைபற்றி, வேறு அணி புவனபோகம் - வேறு பட்ட நிரையாகிய உலகங்களில் உள்ள நுகர்ச்சிகள். "யோகம்" என்றது, 'முத்தி' என்னும் பொருட்டாய் அந்நிலையில் விளையும் இன்பத்தக் குறித்தது; எனவே, இவ்விரண்டாலும், இறைவன் பந்தமும், வீடுமாய் நின்றலைக் குறித்தவாறாதல் அறிக. அற்புதம் - வியப்பு; புதுமை. 'அம் பொன்னால் செய்த' என மூன்றாவது விரிக்க; "தூயசெம் பொன்னினால் - எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலம்" என்று அப்பரும் அருளிச்செய்தார். இசைதல் - கூடுதல்.

7. தனதன்நற் றோழா சங்கரா சூல
 பாணியே தாணுவே சிவனே
 கனகநற் றுரணே கற்பகக் கொழுந்தே
 கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே
 அனகனே குமர விநாயக சனக
 அம்பலத் தமர்ச்சே கரனே
 நுனகழ லிணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத்
 தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

7

7. பொ-ரை: குபேரனுடைய நண்பனே! எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்பவனே! சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவனே! என்றும் நிலை பெற்றிருப்பவனே! மங்களமான வடிவினனே! பொன் மயமான பெரிய தூண் போல்பவனே! கற்பக மரத்தின் கொழுந்தினை ஒப்பவனே! மூன்று கண்களை உடைய கரும்பு போன்ற இனியனே! பாவம் இல்லாதவனே! முருகனுக்கும் விநாயகனுக்கும் தந்தையே! பொன்னம்பலத்தில் தேவர்கள் தலைவனாக உள்ளவனே! உன் திருவடிகளை என் உள்ளத்தில் இனிமையாக அடியேன் அநுபவிக்குமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

கு-ரை: தனதன் - குபேரன். தாணு - நிலைபெற்றிருப்பவன். "கனகநற் றுரணே" என்றதை, "மாசொன்றில்லாப் - பொற்றூண்காண்" (தி. 6. ப. 8. பா. 1) என்றதனோடு வைத்துக் காண்க. கொழுந்து - தளிர்; இஃது அழகு மிக்கதாய் இன்பம் தருவது. கண்கள் - கணுக்களைக் குறித்த சிலேடை. அனகன் - பாவம் இல்லாதவன்; என்றது. 'வினைத் தொடக்கு இல்லாதவன்' என்றதாம். குமரன் - முருகன். 'குமர விநாயகர்' என்னும் உயர்திணை உம்மைத் தொகை 'ஒரு சொல் லாய்ப்பின், "சனகன்" என்பதனோடு, நான்காவதன் தொகைபடத் தொக்கது. சனகன் - தந்தை. அமரர் சேகரன் - தேவர் கூட்டத்திற்கு மகுடம்போல விளங்குபவன். இஃது ஒருசொல் தன்மைப்பட்டு, 'அம்பலத்து' என்றதனோடு தொகைச் சொல்லாயிற்று. 'அமரசேகரன்' எனவும் பாடம் ஒதுப. 'நின்' என்பது, திருமுறைகளில், 'நுன்' என வருதலை அறிந்துகொள்க. "நுகருமா நுகரே" என்றது "நுன்" என்றதற்குரிய மோனை நோக்கியாகலின், 'உன கழலிணை' என்பது பாடம் ஆகாமை அறிக. "இணை" என்றமையின். "இனிதா" என ஒருமையாகக் கூறினார். நுகர்தல் - அநுபவித்தல்.

8. திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே
 திகைக்கின்றேன் றனைத்திகை யாமே
 நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்தசே வடிக்கீழ்
 நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே
 அறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசாய்
 ஆலின்கீழ் இருந்தஅம் பலவா
 புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள்கண் டாயைத்
 தொண்டனேன் புணருமா புணரே.

8

8. 611-11: மாறி வருகின்ற பிறவிகளில் அகப்படும் சில தெய்வங்களைப் பரம்பொருளாகக் கருதி அவற்றை அடைவதற்குரிய வழிகளிலே உள்ளம் மயங்கும் அடியேனை, மயங்காதவாறு நல்ல நிறத்தை உடைய பொன் போலவும் மின்னல் போலவும் ஒளி நிறைந்த உன் திருவடிகளின் கீழே ஈடுபடச் செய்த ஒப்பில்லாத மணி போல்பவனே! அறத்தின் பல கூறுபாடுகளையும் ஆராய்ந்த சனகர் முதலிய மேம்பட்ட தவத்தோர்கள் தலைவனாய் ஆலமரத்தின்கீழ்க் குருமுர்த்தியாய் அமர்ந்த பொன்னம்பலவனே! வைதிக சமயத்துக்குப் புறம்பான சமணர், புத்தர் என்பவர்களுடைய மயக்க நெறிகளையும் உண்டாக்கிய உன்னை அடியனேன் அடையுமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

கு-11: திறம்பிய - மாறி வருகின்ற. "சில" என்றது, இழிபு கருதி. 'நெறிக்கண்ணே' என்பது 'நெறிக்கே' என வந்தது உருபு மயக்கம். 'நெறிக்கே நின்று' என்று ஒருசொல் வருவிக்க. பிறவியுடைய தெய்வங்களைப் பிறவி இல்லாத கடவுளாகக் கருதுதல் மயக்க உணர்வாதலின், "திகைக்கின்றேன்" என்றார். "நிறைந்த" என்றதற்கு "நிறைந்தாற்போன்ற" என உரைக்க. நிகழ்வித்த - வாழச் செய்த. திறம்-வகை. 'திறமாக, புறமாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. கண்டு - வகுத்து. 'அருந்தவர், நால்வர்' என்க. என்னை?

"நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடி"
 (தி.8. திருச்சாழல் - 16) என்பது முதலாக அருளிச் செய்யப்படுதலின். அருந்தவர்க்கு அரசு, ஆசான் மூர்த்தி. புறம் - வேதாகமங்கட்குப் புறமாம்படி. "சமண்" என்றது, குழுஉப் பெயர். பொய்கள் - மயக்க நெறிகள். கண்டாயை - உளவாக்கிய உன்னை. சமண புத்த மதங்களையும் சிவபெருமானே உண்டாக்கினான் என்பதை, துணைநன்மலர் தூய்த்தொழுந் தொண்டர்கள் சொல்லீர் பணமென்முலைப் பார்ப்பதி யோடுட னாகி

9. தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் றலையும்
 தாமரை நான்முகன் தலையும்
 ஒக்கவிண் டுருள ஒண்டிருப் புருவம்
 நெறித்தரு ளியஉருத் திரனே
 அக்கணி புலித்தோ லாடைமேல் ஆட
 ஆடப்பொன் னம்பலத் தாடும்
 சொக்கனே எவர்க்கும் தொடர்வரி யாயைத்
 தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே. 9

இணையில்இரும் பூளை இடங்கொண்ட ஈசன்
 அணைவில்சமண் சாக்கியம் ஆக்கிய வாறே. (தி.2ப.36பா.9)

என ஞானசம்பந்தர் அருளிச்செய்தமையான் அறிக. 'தெய்வக் கொள்கையற்ற சமயங்களையும் உன்னை அடைதற்குப் படிவழியாக அமைத்த நீ, சில தெய்வக்கொள்கையுடைய பிற நெறியில் நின்ற என்னை உன்னை அடையுமாறு செய்தல் கூடாதோ' என்பது கருத்து. இத்திருப்பாட்டு, 'இவ்வாசிரியர் முதற்கண் மாயோன் நெறியில் நின்று, பின்னர்ச் சிவநெறியை எய்தினார்' எனக் கூறுவாரது கூற்றிற்குத் துணைசெய்யும்.

9. பொ-ரை: தக்கனுடைய மேம்பட்ட மனிதத் தலையும், வேள்வித்தலைவனுடைய வலிய தலையும், தாமரை மலரில் உள்ள நான்கு முகத்தவனாகிய பிரமனுடைய ஐந்தாம் தலையும், ஒரு சேரத் துண்டமாகி உருளுமாறு ஒளி பொருந்திய அழகிய புருவத்தை நெறித்து வெகுண்ட, அழித்தற்றொழில் உடையவனே! சங்குமணிகள் மேலே அணியப்பெற்ற புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்து, அம்மணிகளும் தோலாடையும் பலபடியாக அசையுமாறு பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் அழகனே! எத்தகைய தவ வலிமை உடையவரும் தம் முயற்சியால் அணுகமுடியாதபடி உள்ள உன்னை உன் அடியவனாகிய நான் தொடர்ந்து வருமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

கு-ரை: இத்திருப்பாட்டின் முதல் இரண்டடிகளுட் போந்த பொருளை,

“தக்கனையும் எச்சனையும் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
 தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னே”

(தி.8 திருச்சாமல் - 5)

எனவும்,

“நாமகள் நாசி சிரம்பிர மன்பட” (தி.8 திருவுந்தியார் - 13)

10. மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக்
 கருள்புரி வள்ளலே மருளார்
 இடங்கொள்முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தோர்
 ஏறிய ஏறுசே வகனே
 அடங்கவல் லரக்கன் அரட்டிரு வரைக்கீழ்
 அடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே
 விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்கனே உன்னைத்
 தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே. 10

எனவும் திருவாசகத்துள்ளும் போந்தமை காண்க. 'எச்ச வன்தலை' எனவும் பாடம் ஒதுப. 'புருவம் நெறித்தருளிய' என்றது, 'வெகுண்ட' என்றவாறு. 'புலித்தோல் ஆடைமேல் அக்குஅணி ஆடஆட ஆடும் சொக்கன்' என்க. அக்கு அணி - எலும்பு மாலை. சொக்கன் - அழகன். தொடர்தல் - இடை விடாது பற்றுதல்.

10. பொ-ஐ): நரசிம்ம மூர்த்தியாய் இரணியகசிபுவினுடைய மார்பை நகத்தால் பிளந்த திருமாலுக்கு அருள் செய்த வள்ளன்மையை உடையவனே! மயக்கமாகிய அஞ்ஞானத்தை உடைய அசுரர்கள்தம் இருப்பிடமாகக் கொண்ட மூன்று மதில்களும் வெந்து சாம்பலாகுமாறு வேதங்களாகிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் இவர்ந்த, காளையை வாகனமாக உடைய வீரனே! வலிமை பொருந்திய அரக்கனாகிய இராவணனுடைய செருக்கு அழியுமாறு மேம்பட்ட கயிலைமலைக்கீழ் அவனை வருத்திய பொன்னம்பலத்து அரசனே! விடம் தங்கிய நீலகண்டத்தையுடைய எங்கள் அழகனே! உன்னைத் தொண்டனாகிய அடியேன் விரும்புமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

கு-ஐ): மடங்கல் - சிங்கம்; நரசிங்கம். கனகன் - 'இரணிய கசிபு' என்னும் அசுரன். இவ்வடி, சரப வரலாற்றைக் குறித்தல் கூடும். மருளார் - மருட்சியையுடையவரது. திரிபுரத்தசுரர் துர்போதனையால் மயங்கிச் சிவநெறியைக் கைவிட்டவராதல் அறிக. வைதிகத் தேர் - வேதத்தைக் குதிரையாகக் கொண்ட தேர். ஏறு சேவகன் - மிக்க வீரத்தை யுடையவன். அரக்கன் - இராவணன். அரட்டு - செருக்கு. இரு வரை - பெரிய மலை. 'அருட்டிரு வரைக்கீழ்' எனவும் பாடம் ஒதுவர். விடங்கன் - அழகன்.

11. மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டா
தயன்திரு மாலொடு மயங்கி
முறைமுறை முறையிட் டோர்வரி யாயை
மூர்க்கணேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள்
அறைகழல் அரன்சீர் அறிவிலா வெறுமைச்
சிறுமையிற் பொறுக்கும்அம் பலத்துள்
நிறைதரு கருணா நிலயமே உன்னைத்
தொண்டனேன் நினைபுமா நினையே. 11
திருச்சிறம்பலம்

11. பொ-வி: வேதங்களும், தேவர்கள் குழாமும், பிரமனும், திருமாலோடு உள்ளம் மயங்கித் தம் முயற்சியால் உன்னை அறிய இயலாமல் தாம் உன்னை வழிபடும் முறையாலே பலவாறு வேண்டியும் உன்னை உள்ளவாறு அறியமாட்டதவராய் இருப்பவும், அறிவற்ற வனாகிய அடியேன் சொல்லிய இந்த அற்பமான சொற்களை, வீரக்கழல்கள் ஒலிக்கும் திருவடிகளை உடைய உன் சிறப்புக்களைச் சிறிதும் அறியாது இகழ்ந்து உரைக்கின்ற கொடிய சொற்களைப் பொறுக்கும் உனக்கு, பொறுத்துக்கொள்ளுதல் இயல்பாக உள்ளது. அத்தகைய, அம்பலத்துள் நிறைந்து காணப்படும் கருணைக்கு இருப்பிடமானவனே! உன்னை உன் தொண்டனாகிய அடியேன் விருப்பற்று நினைக்குமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றிச் செயற்படுவாயாக.

கு-வி: “ஓர்வரியாய்” எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், வாளா, “மாட்டாது” என்றார். “முறை முறை” என்ற அடுக்கு, பன்மை பற்றி வந்தது. “முறையிட்டும்” என்னும் உயர்வு சிறப்பும்மை தொகுத்தலாயிற்று. ‘ஓர்ப்பரியாயை’ என்பதும் பாடம். “அரன்” என முன்னிலையிற் படர்க்கை வந்தது. “அரன்சீர் அறிவிலா வெறுமைச் சிறுமையிற் பொறுக்கும்” என்றது, ‘உனது பெருமையைச் சிறிதும் அறியாது இகழும் அறிவிலிகளது இகழுரையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் போலப் பொறுத்துக் கொள்கின்ற’ என்றபடி. வெறுமை - அறிவின்மை. சிறுமை - இகழ்ச்சி. இவ்விரண்டும் ஆகுபெயர்களாய் அவற்றை உடைய மக்கள்மேலும், சொற்கள்மேலும் நின்றன. ‘சிறிதும் அறியாது இகழ்ந்துரைக்கின்ற வன் சொற்களைப் பொறுப்பவனுக்குச் சிறிது அறிந்து புகழ்கின்ற புன் சொல்லைப் பொறுத்தல் இயல்பே என்றற்கு அவ்வன்சொற் பொறுத்தலை உவமையாக்கினார். ‘பொறுக்கும் கருணாநிலயமே’ என இயையும். நிலயம் - இருப்பிடம். இறுதித் திருப்பாட்டுக்களில் தம்மைப்பற்றிக் குறிக்கின்ற இவ்வாசிரியர், அவற்றைத் திருக்கடைக்காப்பாக அருளாது, தமது பாடலை இறைவன் ஏற்றருள வேண்டிக் கூறுகின்றார்.

2. கோயில் - 'உயர்கொடியாடை'

பாதாதி கேசம்

இத் திருப்பதிகம், தில்லைக் கூத்தப் பெருமானது திரு வருவத்தைப் பாதாதி கேசமாக (அடிமுதல் முடிவரையிலுமாக) நினைவும் வகையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. 'திருவாலிய முதனார்' என்னும் மற்றொருவர் அருளிச்செய்த ஒரு திருப் பதிகமும் இவ்வாறு இருத்தல் அறியத் தக்கது.

மண்புறம்

பதிக எண்: 2

திருச்சிறம்பலம்

திருந

12. உயர்கொடியாடை மிடைபடலத்தின்
 ஒமதூ மப்படலத்தின்
 பியர்நெடு மாடத் தகிற்புகைப் படலம்
 பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்
 சியரொளி மணிகள் நிரந்துசேர் கனகம்
 நிறைந்தசிறம்பலக் கூத்தா
 மயரறும் அமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே
 வடிகள் என் மனத்துவைத் தருளே.

1

1. பொ-ஐ: உயர்ந்த துணிகளாலாகிய கொடிகளின் தொகுதி களின்மேல், வேள்வியில் எழுந்த புகைப் படலமும், அதன் மீது பெரிய மாடலீடுகளிலிருந்து வெளிவரும் அகிற்புகைப்படலமும் மிகுதியாகக் காணப்படும் பெரும்பற்றப் புலியூரில், மேம்பட்ட ஒளியை உடைய மணிகள் வரிசையாகப் பதிக்கப்பெற்ற தங்கம் நிறைந்திருக்கும் சிறம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்தும் பெருமானே! அஞ்ஞானமாகிய மயக்கம் நீங்கிய தேவர்களின் முடிகள் தங்கப் பெறும் தாமரைப் பூப்போன்ற உன் சிவந்த திருவடிகளை அடியேனுடைய உள்ளத்தில் நீ வைத்தருளுவாயாக.

கு-ஐ: 'நெடுமாடத்து' என்பதனை முதலிற் கூட்டுக, மிடை - நெருங்கிய. படலம் - கூட்டம். தூமம் - புகை. பியர், 'பியல்' என்பதன்

திருமுறை

13. கருவளர் மேகத் தகடுதோய் மகுடக்
கனகமா ளிகைகலந் தெங்கும்
பெருவள முத்தீ நான்மறைத் தொழிலால்
எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் தெய்வப் பதிவிதி நிதியந்
திரண்டசிற் றம்பலக் கூத்தா
உருவளர் இன்பச் சிலம்பொலி அலம்பும்
உன்அடிக் கீழ்தென் உயிரே.

2

போலி, 'பிடர்' என்பது பொருள், இதனைக் கொடிப்படலத்திற்கும் கூட்டுக, 'பியர்' என்பதை, 'பெயர்' எனவும் பாடம் ஒதுவர், ஒங்கியுள்ள மேல்மாடங்களில் உயர்த்தப்பட்டுள்ள கொடிச் சீலைகளின் கூட்டத்தின்மேல் ஒமத்தின் புகையும், அவ்வோமப் புகைப்படலத்தின் மேல் அகிற்புகைப்படலமும் நிறைந்திருக்கின்ற பெரும்பற்றப் புலியூர் என்றவாறு. சியர் ஒளி - விளக்கத்தை யுடைய ஒளி, மயர் - மயக்கம், 'மயர்வு' என்பதும் பாடம். சேவடிகளையே கூறினாராயினும், திருவுருவம் முழுவதையும் கூறுதல் கருத்தென்க.

2. பொ-ரை: நீரை மிகுதியாக முகந்த மேகத்தின் வயிற் றிடத்தைத் தொடும் சிகரத்தை உடைய பொன் மயமான பேரில்லங்களில் எங்கும் பரவி மிக்கவளத்தை நல்கும் நான்மறை விதிப்படி நிகழ்த்தப் பெறும் முத்தீக்களை ஒம்பும் தொழிலால் பொலிவு மிகுந் துள்ள பெரும்பற்றப் புலியூர் ஆகிய செல்வம் மிகுந்த தெய்வம் உகந் தருளியிருக்கும் திருத்தலத்தில் முறைப்படி செய்யும் தெய்வ வழி பாடாகிய செல்வம் நிறைந்து காணப்படும் சிற்றம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்துபவனே! அழகு மிகுந்த சிலம்பின் இனிய ஒலியை வெளிப் படுத்தும் உன் திருவடிகளின் கீழ் அடியேனுடைய ஆன்மா உள்ளது.

கு-ரை: கருவளர் - குல் மிகுந்த. அகடு - வயிற்றின்கண், 'மகுடம்' என்றது, சிகரத்தை, கலந்து - கலக்கப்பட்டு. பெரும் பற்றப் புலியூராகிய 'தெய்வப்பதி' எனவும், 'தெய்வப் பதிச் சிற்றம்பலம்' எனவும் இயையும். திரு - அழகு. விதி நிதியம் - முறைப்படி செய்யும் வழி பாடாகிய செல்வம்.

உரு - அழகு, 'உருவளர் சிலம்பு' என்க. அன்றி, 'உருவளர் அடி' எனலுமாம், நான்மறைத் தொழில்சால்' எனவும், தெய்வப்பதி வதி' எனவும் பாடம் ஒதுப.

திருப்பவணங்கால்

14. வரம்பிரி வாளை மிளிர்மடுக் கமலம்
 கரும்பொடு மாந்திடு மேதி
 பிரம்பிரி செந்நெற் கழனிச்செங் கழுநீர்ச்
 பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
 சிரம்புரை முடிவா னவர்அடி முறையால்
 இறைஞ்சுகிற் றம்பலக் கூத்தா
 நிரந்தரம் முனிவர் நினைதிருக் கணைக்கால்
 நினைந்துநின் றொழிந்ததென் நெஞ்சே. 3

திருப்பவண

15. தேர்மலி விழவிற் குழலொலி, தெருவில்
 கூத்தொலி, ஏத்தொலி, ஒத்தின்
 பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப்
 பொலிதரு பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்

3. பொ-ஐ: கரைக்குமேலே அஞ்சிப்பாய்கின்ற வாளைகள் கீழ் மேலாகப் பிறழ்கின்ற மடுக்களில் வளர்ந்த தாமரைகளை வயல்களில் விளையும் கரும்போடு வயிறார உண்ட எருமைகளை உடைய, பிரம்பிரி என்ற செந்நெற் பயிர்கள் வளரும் வயல்களில் செங்கழுநீர் களையாகக் காணப்படும் மருத நிலத்தால் சூழப்பட்ட பெரும்பற்றப் புலியூரிலே தலையின் கண் உயர்ந்த முடியினை அணிந்த தேவர்கள் தங்களுக்கு உரிய முறைப்படி வந்து திருவடிகளை வணங்குகின்ற, சிற்றம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்துபவனே! எப்பொழுதும் முனிவர்கள் விருப்புற்றுத் தியானம் செய்யும் உன் அழகிய கணைக்கால்களை விருப்புற்று நினைத்து என் உள்ளம் அவற்றிலேயே தங்கிவிட்டது.

கு-ஐ: வரம்பு இரி - கரைக்குமேல் பாய்கின்ற, மிளிர் - பிறழ்கின்ற. கரும்பு, பின்னர்க் கூறப்படுகின்ற செந்நெல் வயலில் உள்ளது. மாந்திடும் - உண்கின்ற. மேதி - எருமை, பிரம்பு இரி - பிரப்பம்புதரில் செல்கின்ற. 'செந்நெற் கழனியையுடைய பழனம்' என்க. பழனம் - மருத நிலம். 'சிரம் புரைமுடி - தலையின்கண் உயர்ந்த முடியை அணிந்த, முறையால் - தமக்கேற்ற வரிசையில். 'மாந்து மேதிகள் சேர்' 'பரம்பிரி' 'கழனிசெங்கழுநீர்', 'சிரம்புணர்முடி' என்பனவும் பாடங்கள். பிரம்பிரி-செந்நெல் விசேடம் என்பதும் ஆம்.

4. பொ-ஐ: தேர்கள் மிகுதியாக உலவும் விழாக்காலங்களில் வேயங்குழல் ஒலியும், தெருவில் கூத்துக்கள் நிகழ்த்துதலால் ஏற்பட்ட

சீர்நில விலயத் திருநடத் தியல்பிற்
 நிகழ்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா
 வார்மலி முலையாள் வருடிய திரள்மா
 மணிக்குறங் கடைந்ததென் மதியே.

4

திருநாட

16. நிறைதழை வாழை நிழற்கொடி நெடுந்தெங்
 கிளங்கமு குளங்கொள்நீள் பலமாப்
 பிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங்கிடைப் பதண
 முதுமதிற் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
 சிறைகொள்நீர்த் தரளத் திரள்கொள்நித் திலத்த்
 செம்பொற்சிற் றம்பலக் கூத்தா
 பொறையணி நிதம்பப் புலியதள் ஆடைக்
 கச்சநூல் புகுந்ததென் புகலே.

5

ஒலியும், அடியார்கள் இறைவனைப் புகழ்கின்ற ஒலியும், வேதங்களை ஒதுதலால் வெளிப்படும் பெரிய ஒலியும் பரவிக்கடல் ஒலியைப் போலப் பொலிவு பெறுகின்ற பெரும்பற்றப் புலியூரில், சிறப்புடைய தாளத்திற்கு ஏற்ப மேம்பட்ட கூத்தின் இயற்கையிலே சிறந்து விளங்கிய, சிற்றம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்துபவனே! கச்சணிந்த முலை யினை உடைய உமாதேவி மெதுவாக அழுத்திப் பிடிக்கும் திரட்சியை உடைய மேம்பட்ட அழகினை உடைய துடைகளில் அடியேனுடைய உள்ளம் பொருந்தியுள்ளது.

கு-ற: 'தெருவில்' என்பதனை முதலிற் கொள்க. ஒத்து - வேதம். 'கடல் ஒலி போல' என உவம உருபு விரிக்க, 'பெரும்பற்றப் புலியூரின் கண் திகழும்' என்க. 'சீர்' என்பது தாள அறுதி. இலயம் - தாளம். 'இயல்பின்' என்றதில் இன், சாரியை. 'இயல்பினோடு' என மூன்றாவது விரிக்க. மா - சிறந்த. மணிக் குறங்கு - அழகிய துடை.

5. பொ-ற: தழைத்து நிறைந்த வாழைகள், நிழல் ஒழுங்கினை வழங்குகின்ற உயரிய தென்னைகள், இளைய பாக்கு மரங்கள், மனத்தைக் கவரவல்ல இனிய, பழங்களை உடைய நீண்ட பலா மரங்கள், மாமரங்கள் ஆகியவற்றை உடைய வானளாவிய சோலைகளால் சூழப்பட்ட கிடங்கினைத் தன்னைச் சூழப்பெற்ற கொண்டுள்ள மேடைகளை உடைய பழைய மதில்களால் சூழப்பட்ட பெரும்பற்றப் புலியூரிலே அணையால் தடுக்கப்பட்ட நீர்த்தொகுதியிலே, தரளம், நித்திலம் என்ற முத்துவகைகள் தோன்ற, செம்பொன் மயமான சிற்றம்

திருப்பா

17. அதுமதி இதுஎன் றலந்தலை நூல்கற்
 றழைப்பொழிந்தருமறை யறிந்து
 பிதுமதி வழிநின் றொழிவிலா வேள்விப்
 பெரியவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
 செதுமதிச் சமணும் தேரரும் சேராச்
 செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்தா
 மதுமதி வெள்ளத் திருவயிற் றுந்தி
 வளைப்புண்டென் உளம்மகிழ்ந் ததுவே. 6

பலத்திலே கூத்து நிகழ்த்துபவனே! இருப்பு உறுப்பிலே புலித்தோல் ஆடை நெகிழாதபடி அதற்குக் காப்பாக அணிந்துள்ள கச்சு நூலிலே அடியேனுடைய விருப்பம் பொருந்திவிட்டது.

கு-ஐ: 'நிறைந்த, தழைத்த வாழை' என்க. 'வாழை தெங்கு, கமுகு, பலா, மா என்பவற்றின் மேல் பிறை தவழ் பொழில்' என்றவாறு, இவற்றோடு இயைபில்லாத துகிற்கொடியை இடை வைத்தார்; பிறை தவழப் பெறுதலாகிய ஒப்புமை பற்றி. எனவே, அதனை முதலிற் கூட்டி, 'நிழற்கொடியோடு' என வேறுவைத்துரைக்க, 'பலா என்பது ஈறு குறுகி நின்றது; செய்யுளாதலின் உகரம் பெறாது வந்தது. கிடங்கினை (ச்குழ) உடைய இடை மதில்' என்க. பதணம்- மதில் உறுப்பு, 'தரளம், நித்திலம்' என்பன முத்தின் வகைகள். 'அவற்றை உடைய செம்பொன்னால் இயன்ற சிற்றம்பலம்' என்றவாறு, இத்திருப்பாட்டினின்றும் சிலர், 'கூத்த' என்றே பாடம் ஒதுவர். நிதம்பம் - அரை. பொறை அணி - உடைக்குக் காப்பாக அணியப்பட்ட கச்சு நூல்' என்க. 'பொறையாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. புகல் - விருப்பம்.

6. யா-ஐ: 'அதுதான் ஞானம், இதுதான் ஞானம்' என ஒரு வழிப்படாது வருந்தி மனத்தை அலையச்செய்கின்ற பலநூல்களையும் கற்றுப் பலவாறு பிறரைக் கூப்பிட்டுத் தம் கொள்கைகளைப் பேசும் செயலை விடுத்து, அரிய வேதங்களைப் பொருள் தெரிந்து ஒதி எல்லா உயிர்களுக்கும் தந்தையாகிய நீ வகுத்த சிவஞானத்தின் வழியே ஒழுகி வேள்வி செய்தலை நீக்காத சான்றோர் வாழும் பெரும் பற்றப் புலியூரிலே, தீயபுத்தியை உடைய சமணரும் பௌத்தரும் வந்து சேராத செல்வத்தை உடைய சிற்றம்பலக் கூத்தனே! எல்லோரும் மதிக்கும் தேன்வெள்ளத்தைப் போன்று இனிய உன் அழகிய வயிற்றின் கொப்பூழின் அழகினால் வளைக்கப்பட்டு என் மனம் மகிழ்ச்சியுறுகின்றது.

திருவயிறுமுதலியன

18. பொருவரைப் புயத்தின் மீமிசைப் புலித்தோல்

பொடியணி பூணூல் அகலம்

பெருவரை புரைதிண் தோளுடன் காணப்

பெற்றவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்

திருமரு வுதரத் தார்திசை யடைப்ப

நடஞ்செய்சிற் றம்பலக் கூத்தா!

உருமரு வுதரத் தனிவடந் தொடர்ந்து

கிடந்ததென் உணர்வுணர்ந் துணர்ந்தே.

7

கு-ரை: மதி - ஞானம். இது, தாப்பிசையாய் நின்றது. 'அது ஞானம்; இது ஞானம் என்று பரந்து திரிதற்கு ஏதுவாகிய சமய நூல்கள்' என்க. 'கற்று' என்றது, 'அழைப்பு' என்பதனோடே முடியும். அழைப்பு - கூப்பீடு; பிதற்றொலி. பிது - 'பித்ரு' என்பதன் சிதைவு, 'எவ்வுயிர்க்கும் அப்பனாகிய உனது ஞானத்தின் (சிவஞானத்தின்) வழி நின்று என்றபடி' செது - தீமை. 'செதுமொழி சீத்த செவி' (கலி-68) என வந்தமை காண்க. 'சேராச் சிற்றம்பலம்' என இயையும், 'மது வெள்ளம் போலும் திருவயிறு' என்க. வயிற்றை இவ்வாறு உவமித்தார், கொப்பூழ், 'அவ்வெள்ளத்தில் தோன்றும் சுழிபோலவது' என்பது விளங்குதற்கு. 'நீர் வெள்ளம்' என்னாது, 'தேன் வெள்ளம்' என்றது, இனிமை புலப்படுத்தற்கு. 'மதி வெள்ளம்'. வினைத் தொகை. வளைப்புண்டு - கவரப்பட்டு. உள் - உள்ளம்.

7. யோ-ரை: மலையைப் போன்ற புயங்களின் மீது புலித் தோலினையும், திருநீற்றை அணிந்த பூணூல் தவழும் மார்பினையும், பெரிய மலைகள் போன்ற உறுதியான தோள்களுடன் காணும் பேறு பெற்றவராகிய பெரும்பற்றப் புலியூரில் வாழும் செல்வம் பொருந்திய தகுதியை உடைய தில்லை மூவாயிரவர் நாற்றிசையும் சுற்றிலும் நெருங்கிநின்று காணக் கூத்து நிகழ்த்துகின்ற சிற்றம்பலக் கூத்தனே! அழகு பொருந்திய உன் வயிறுவரை தொங்கும் உருத்திராக்க மாலையில் என் அறிவு அதன் அழகை உணர்ந்து தொடர்ந்து தங்கிவிட்டது.

கு-ரை: 'பொரு புயம், வரைப் புயம்' எனத் தனித்தனி இயைக்க. புயமாவது வீரவளை யணியும் இடமாகலின், புயத்தின் மீமிசையாவது சுவல் அல்லது பிடர். புலித்தோல், உடையாதலேயன்றி உத்தரியமும் ஆம் என்க. அகலம் - மார்பு. 'உடன்' என்றது, எண்ணொடுவின் பொருட்டு. 'புலித்தோலும், அகலமும், தோளும் காணப்பெற்றவர்

திருப்பாவும் திருநாயும்

19. கணிஎரி விசிறுகரம் துடி விடவாய்க்
 கங்கணம் செங்கைமற் றபயம்
 பிணிகெட இவைகண் டுன்பெரு நடத்திற்
 பிரிவிலார் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திணிமணி நீல கண்டத்தென் னமுதே
 சீர்கொள்சிற் றம்பலக் கூத்தா
 அணிமணி முறுவற் பவளவாய்ச் செய்ய
 சோதியுள் அடங்கிற்றென் அறிவே.

8

வாழும் பெரும்பற்றப் புலியூர்' என்க. இவற்றைக் காணும் தமது அவாவை, "காணப்பெற்றார்" எனப் பிறர்மேல் வைத்து விளக்கினார்.

எனவே, இதனுள் இறுதிக்கண் தாழ்வடத்தையே கூறினா ரெனினும், இவை, அனைத்தையும் தொகுத்துக் கூறுதல் கருத்தாகக் கொள்க. இவை, வருகின்ற திருப்பாட்டிற்கும் ஒக்கும். பிறர் என்றது, சிறப்பாகத் தில்லைவாழ் அந்தணர்களை, 'திருமருவு தரத்தார்' என்பது, திருமருவுதரத்தார்' என வகையுளியாயிற்று. திரு - அருள். தரத்தார் - மேன்மையுடையவர். "திசை அடைப்ப" என்றது, 'சுற்றிலும் நெருங்கி நின்று காண' என்றவாறு, "திசைமிடைப்ப" என்றதும் பாடம், உரு - அழகு. உதரம் - வயிறு. தனிவடம் - ஒப்பற்ற தாழ்வடம்.

8. பொ-ஈ: சிறப்பாக எண்ணத்தக்க நெருப்பு, சுழலுகின்ற கை, உடுக்கை, விடத்தை வாயிலே உடைய பாம்பாகிய கங்கணம், அபயம் அளிக்கின்ற சிவந்த கை என்ற இவற்றைப் பிறவிப்பிணி கெடத் தரிசித்து, உன்னுடைய பெரிய கூத்தினைக் காண்டலை நீக்காதவர் வாழும் பெரும்பற்றப் புலியூரில் நீலமணியின் செறிந்த நிறம் பொருந்திய கழுத்தினை உடைய, என் தெளிந்த அமுதம் போல் பவனே! சிறப்புப் பொருந்திய சிற்றம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்துபவனே! அழகிய முத்துப் போன்ற பற்களை உடைய, உன் பவளம் போன்ற சிவந்த வாயின் ஒளியினுள் அடியேனுடைய அறிவு அடங்கி விட்டது.

9-ஈ: 'பிணிகெட' என்பதை முதலிற் கொள்க. அன்றி, இதனை நின்றாங்கு நிறுத்தி, "இவை" என்பதனை, "அபயம் என்பதன்பின் கூட்டிலும் ஆம். கணி - எண்ணத்தக்க. விசிறு கரம் - வீசிய கை. துடி - உடுக்கை. விடவாய், 'விடத்தை யுடைய வாயை உடையது' எனப் பாம்பிற்குக் காரணப்பெயர். திணி - செறிந்த. "மணி" என்றது, இங்கு அதன் நிறத்தை; எனவே, இங்கு, 'மணி நீலம்' என்றே இயைக்க, 'திணி

திருமுறை

20. திருநெடு மால்இந்திரன்அயன் வானோர்
 திருக்கடைக் காவலில் நெருக்கிப்
 பெருமுடி மோதி உகுமணி முன்றிற்
 பிறங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
 செருநெடு மேரு வில்லின்முப் புரந்தீ
 விரித்தசிற் றம்பலக் கூத்தா
 கருவடி குழைக்கா தமலச்செங் கமல
 மலர்முகம் கலந்ததென் கருத்தே.

9

நீலம், மணி நீலம்' எனத் தனித்தனி சென்று இயையும். 'தெள்ளமுதே' எனப் பாடம் ஒதுதல் சிறக்கும்.

9. பொ-ரை: திருமகளோடுகூடிய நீண்டவனாகிய திருமால், இந்திரன், பிரமன் ஏனைய தேவர்கள் யாவரும் உன்னைத் தரிசிக்க வரும் போது உள் வாயில் காவலில் உள்ள தடையால் நெருக்கப் படவே, அவர்களுடைய பெரிய கிரீடங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுவதால் பெயர்ந்து கீழே விழும் இரத்தினங்கள் வாயிலின் முன்னிடத்தில் ஒளிவீசும் பெரும்பற்றப் புலியூரின் சிற்றம்பலத்தில், போரிலே பெரிய மேருமலையாகிய வில்லாலே திரிபுரத்தையும் தீக்கு இரையாக்கிய கூத்தனே! பெரிய நீண்ட குழைகளை அணிந்த காதுகளை உடைய களங்க மற்ற செந்தாமரை மலர் போன்ற உன் திருமுகம் அடியேனுடைய எண்ணத்தில் கலந்துவிட்டது.

கு-ரை: கடை - வாயில். காவல் - தடை; தடுக்கப்படும் இடம். மோதி - மோதுதலால். 'முன்றிலின்கண் பிறங்கிய' என்க, பெரும்பற்றப் புலியூர்க் கூத்தா' என இயைக்க.

இது, வருகின்ற திருப்பாட்டிற்கும் ஒக்கும், 'செருவில், மேருவில்' எனத் தனித்தனி இயையும். 'மேருவாகிய வில்லினால் முப்புரத்தின்கண் தீயை விரித்த' என்க.

விரித்த - பரவச்செய்த. கருவடி குழை - பெரிய நீண்ட குழை. 'குழைக் காதினையுடைய, அமலமாகிய முகம்' என்க. அமலம் - தூய்மை; ஒளி.

திருமு

21. ஏர்கொள்கற் பகமொத்திருசிலைப் புருவம்,
 பெருந்தடங் கண்கள் மூன்றுடையுன்
 பேர்கள்ஆ யிரம்நூ றாயிரம் பிதற்றும்
 பெற்றியோர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
 சீர்கொள்கொக் கிறகும் கொன்றையும் துன்று
 சென்னிச்சிற் றம்பலக் கூத்தா
 நீர்கொள் செஞ் சடைவாழ் புதுமதி மத்தம்
 நிகழ்ந்தஎன் சிந்தையுள் நிறைந்தே.

10

10. பா-வி: அழகு பொருந்திய கற்பகத்தை ஒத்தவனாய் அழகிய, வில் போன்ற புருவங்களும் பெரிய நீண்ட கண்கள் மூன்றும் உடைய உன்னுடைய ஆயிரம் நூறாயிரமாகிய பெயர்களை அடைவு கேடாகச் சொல்லும் இயல்பினை உடைய சான்றோர்கள் வாழும் பெரும்பற்றப் புலியூரில் சிறப்புப் பொருந்திய கொக்கிறகம் பூவும் கொன்றை மலரும் பொருந்திய தலையினை உடையையாய்ச் சிற்றம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்துபவனே! கங்கை பொருந்திய உன் சிவந்த சடையில் தங்கி யிருக்கும் பிறைச் சந்திரனும் ஊமத்தம் பூவும் என் உள்ளத்தில் நிறைந்து உலவுகின்றன.

டு-வி: ஏர் - அழகு, "கற்பகம் ஒத்து" என்றது எண்ணின் கண் வந்த எச்சமாகலின், 'கற்பகம் ஒத்தவனும், இருபுருவமும், மூன்று கண்களும் உடையவனும் ஆகிய உனது' என உரைக்க.

சிலைப் புருவம் - வில்போலும் புருவம், 'ஆயிரம்' நூறாயிரம் என்றது, அளவின்மை குறித்தவாறு. "பிதற்றும்" என்றது, 'அன்பு மீதுர்ந்து சொல்லும்' என்றபடி, "பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும் அடி" (தி. 6. ப.6. பா. 4) "பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும் பிறப்பறுப் பாய் எம் பெருமானே" (தி.8 திருவாசகம் - எண்ணப்பதிகம்-4) என்றாற் போல வருவன பலவுங் காண்க.

"நீர்கொள் சடை" என்றது, உடம் பொடு புணர்த்தலாகலின், நீரும் தனித்தெண்ணப்படும். "சடை" என்ற தனையும் செவ்வெண்ணாக்கி, 'அதன்கண்வாழ் புதுமதி' என உரைக்க. மத்தம் - ஊமத்த மலர். நிகழ்ந்த - உலவலாயின.

மாநி

22. காமனக் காலன் தக்கன்மிக் கெச்சன்
 படக்கடைக் கணித்தவன் அல்லாப்
 பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந் தொண்டர்
 தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
 சேமநற் றில்லை வட்டங்கொண்டாண்ட
 செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்தா
 பூமல ரடிக்கீழ்ப் புராணபூ தங்கள்
 பொறுப்பாள் புன்சொலின் பொருளே. 11
 திருச்சிற்றம்பலம்

11. பொ-ரை: மன்மதன், இயமன், தக்கன், வேள்வித்தலைவன் இவர்கள் அழியுமாறு கடைக்கண் பார்வையாலே செயற் படுத்திய நின்னை அல்லாத பிற தெய்வங்களைத் தொழும் பேய் போன்ற மனம் பெற்றிலாத மேம்பட்ட தொண்டர்களின் தொண்டன் அடியேன். பெரும்பற்றப் புலியூராகிய பாதுகாவலைச் செய்யும் மேம்பட்ட தில்லைப் பகுதியை உனக்கு உகந்தருளியிருக்கும் எல்லையாகக் கொண்டு ஆளுகின்ற செல்வம் மிக்க சிற்றம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்து பவனே! உன்னுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடியின் கீழ் உள்ள பழைய சிவகணத்தார்கள் அடியேனுடைய அற்பமான சொற்களின் பொருளைப் பொறுமையோடு ஏற்பார்கள்.

ரு-ரை: 'மிகை செய்த' என்னும் பொருட்டாகிய 'மிக்க' என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தல் பெற்றது. "கடைக்கணித்தவன்" என்றது. இடவழுவமைதி, 'கடைக்கணித்தவன் தொண்டர்' என இயையும். அல்லா - நன்றல்லாத, பிறிந்த - நீங்கிய; என்றது, 'நன்மனம் பெற்ற' என்றவாறு. இதற்குப் பிறவாறும் உரைப்ப. 'சிவப்பெருந் தொண்டர்' எனவும் பாடம் ஒதுப, "தொண்டனேன்" என்பதன்பின், "ஆகலின்" என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து, அதனை 'பொறுப்பர்' என்பதனோடு முடிக்க. புலியூராகிய தில்லை' என்க. சேமம் - காவல். வட்டம் - எல்லை, கொண்டு - நினதாகக் கொண்டு. ஆண்ட - அதனை ஆளுதல் செய்த, 'பூவடி, மலரடி' எனத் தனித்தனி இயைக்க. பூ - பொலிவு. புராணம் - பழமை. பூதங்கள் என்பது சிவகணங்கள் என்னும் பொருட்டாய் உயர்திணையாய் நின்றது.

3. கோயில் - “உறவாகிய யோகம்”

பதிக வரலாறு :

இத் திருப்பதிகம், தில்லைக் கூத்தப் பெருமானைக் காதலித்துத் தன்வயம் இழந்தாள் ஒருத்தியது நிலையைக் கண்டு அவள்தன் செவிலித்தாய் கூறும் முறையில் அமைந்தது. “வனபவள வாய் திறந்து” (தி.4 ப.6 பா.1) என்பது போலும் திருப்பதிகங்களைக் காண்க. இதன், ஒவ்வொரு திருப்பாட்டிலும், மகேந்திர மலையும், பல திருப்பாட்டுக்களில் சிவபிரான் அருச்சுனனுக்காக வேட வடிவம் கொண்டு சென்ற வரலாறும் குறிக்கப்படுகின்றன. இதன் திருப்பாட்டுக் கள் ஆறு, ஏழு, எட்டு என்னும் அளவில் எனைத்துச் சீரானும் சீர்வரை யின்றி மயங்கிவரும் அடிகளால் மயங்கிசையே பெற்று வருகின்றன.

மண்பஞ்சாம்

பதிக எண்: 3

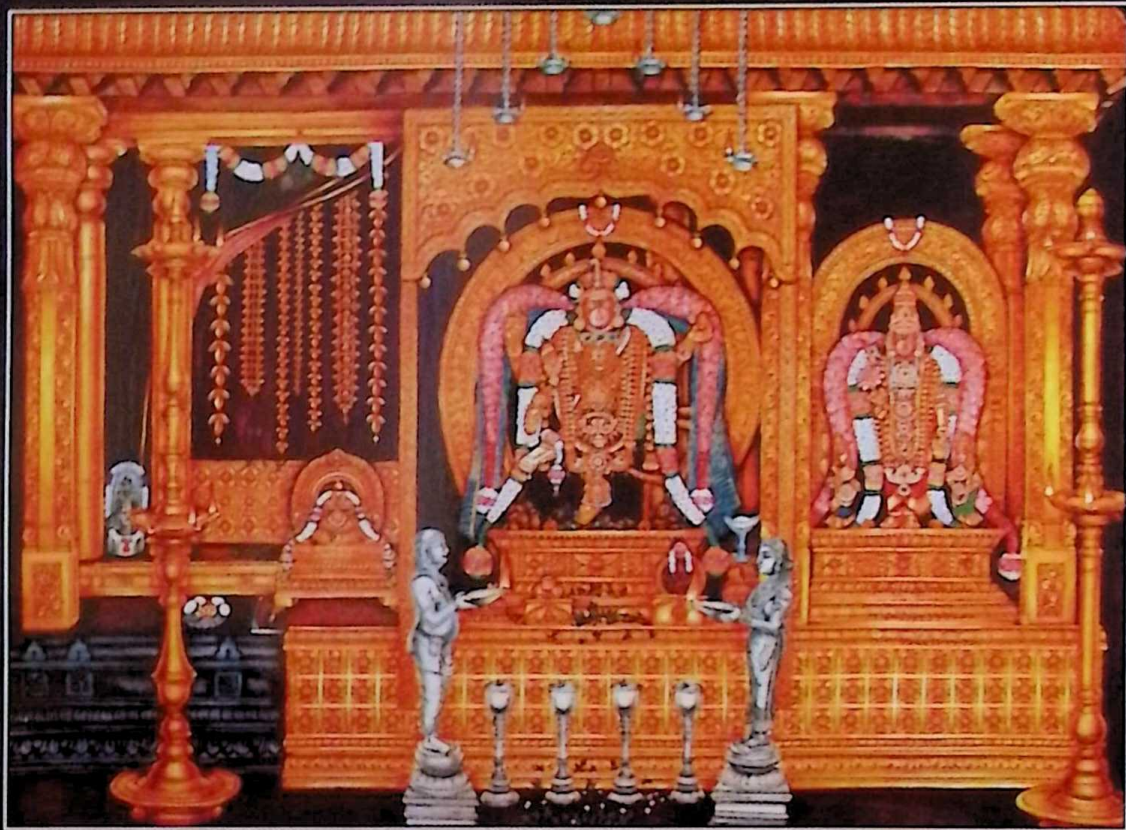
திருச்சிற்றம்பலம்

23. உறவாகியயோகமும்போகமுமாய்
உயிராளீ என்னும்என் பொன்ஒருநாள்
சிறவாதவர்புரஞ் சென்ற கொற்றச்
சிலைகொண்டு பன்றிப்பின் சென்றுநின்ற

முக்கண்ணான் முயக்கம் வேட்டு அது கிட்டப் பெறாமையால் ஆற்றாமைமிக்கு அவனுடைய பல பண்பு செயல் களையும் தன்னை மறந்து அரற்றிக் கொண்டிருக்கும் தன் மகளுடைய நிலைமையைச் செவிலித்தாய், தன்மகள் நலம் குறித்து வினவிய பக்கத்து இல்லங்களில் வாழும் மகளிரிடம் சொல்லுவதாக இப்பதிகம் அமைந்துள்ளது.

1.மொ-ற: திருமகள் போன்ற பேரழகுடைய என்மகள், விளங்கும் தில்லையிலே சிற்றம்பலத்தில் அற்புதக் கூத்தாடும் எம்பெருமானைக் குறித்து, “உயிர்கள் சென்று சேரத்தக்க வீடுபேறாகவும் அவ்விடுபேற்று இன்பமாகவும் இருந்து உயிர்களை ஆட்கொள்பவனே! பண்டொரு காலத்து உயிர்ப்பண்பினால் சிறப்புப் பெறாதவராகிய அசுரர்களின் மதில்களை அழித்த வெற்றி பொருந்திய

சிதம்பரம்: அருள்மிகு நடராஜர் சபை

மறவா என் னும் மணி நீரருவி
 மகேந்திர மாமலை மேல்உறையும்
 குறவா என் னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லையம்பலக் கூத்தனையே. 1

24. காடாடு பல்கணம் சூழக் கேழற்
 கடும்பின் நெடும்பகல் கான்நடந்த
 வேடா மகேந்திர வெற்பா என்னும்
 வினையேன் மடந்தைவிம் மாவெருவும்

வில்லைக் கையில் ஏந்தி, பன்றி ஒன்றன் பின்னே அதனைத் துரத்திச் சென்று நின்ற வீரனே! பளிங்குமணி போன்ற தெளிந்த நீரை உடைய அருவிகள் வீழும் பெரிய மகேந்திர மலைமீது விரும்பித் தங்கியிருக்கும் குறிஞ்சி நிலத் தலைவனே! குணமாகிய பொருள்கள் செறிந்து காணப்படும் மலை போல்பவனே!" என்று பலவாறு அவனுடைய பண்புச் செயல்களைக் குறிப்பிட்டு அவனை அழைத்து வாய்விட்டுப் புலம்புகிறாள்.

கு-வி: உறவு - அடையப்படும் பொருள், "யோகம்" என்றது, முத்தியைக் குறித்தது. உயிர் ஆளீ - உயிர்களை ஆள்பவனே. என்னும் - என்று பிதற்றுவாள், "பொன்" என்றது, காதற்சொல். 'ஒருநாள் சென்று' என இயையும். சிறவாதவர் - இழிந்தோர்; சிவநெறியைக் கடைப்பிடியாது கைவிட்டவர். 'தேவராலும் அழிக்க இயலாத வலிய திரிபுரத்தை அழிக்க வில்லேந்திய பெருமான், சிறிய பன்றிப்பின் வில் லேந்திச் சென்றான்' என, அவனது எளிவந்த தன்மையை வியந்து உருகியவாறு. சிவபிரான் அருச்சுனன் பொருட்டு வேடனாய்ப் பன்றிப் பின் சென்ற வரலாறு வெளிப்படடை. மகேந்திர மாமலை, திரு வாசகத்துட் கூறப்பட்டது. 'பேரரசாகிய மலை' எனக் காரணப் பெய ராக்கி, 'கயிலாய மலை' என இங்கு உரைத்தலும் ஆம். "மகேந்திரம்" என்றதை, 'மயேந்திரம்' என்றே ஒதுவாரும் உளர். குறவன் - மலை வாணன். குலாத்தில்லை - விளக்கத்தையுடைய தில்லை. தி.8 திருவாசகத்துட் குலாப்பத்தைக் காண்க.

2. ழா-வி: தீவினையேன் பெற்றமகள் அழுகையை அடக்கிக் கொண்டு தேம்பி அஞ்சுதலோடு, "சுடுகாட்டிலே கூத்தாடும் பல் பூதங் களும் உருமாறிச் சூழ்ந்து வர விரைந்து ஓடும் பன்றியின் பின் நீண்ட பகற் பொழுதில் காட்டில் பின் தொடர்ந்த வேடனே! மகேந்திர மலைத்

சேடா என்னும் செல்வர்முவாயிரர்
 செழுஞ்சோதி அந்தணர் செங்கைதொழும்
 கோடா என்னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லையம்பலக் கூத்தனையே. 2

25. கானே வருமுரண் ஏனம் எய்த
 களி ஆர் புளிநநற் காளாய் என்னும்
 வானே தடவு நெடுங் குடுமி
 மகேந்திர மாமலைமேல் இருந்த
 தேனே என்னும் தெய்வ வாய்மொழியார்
 திருவாளர் முவாயிரவர் தெய்வக்
 கோனே என்னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லையம்பலக் கூத்தனையே. 3

தலைவனே! எல்லா உலகங்களும் அழிந்த பின்னும் தான் ஒருவனே
 எஞ்சிநிற்கும் பெருமையனே! உன் திருவடிகளை ஏத்தும்
 செல்வத்தால் சிறந்த ஞானப்பிரகாசம் உடைய முவாயிர அந்தணர்கள்
 சிவந்த கைகளால் தொழும் கூத்தனே! குணக்குன்றே!" என்று
 விளங்குகின்ற தில்லை அம்பலக் கூத்தனைப் பலவாறாக
 விளிக்கின்றான்.

கு-வி: காடுஆடு பல்கணம் - காட்டில் உடன் ஆடுகின்ற பல
 பூதக் கூட்டங்கள். கேழற் கடும் பின் - பன்றியினது கடிதாகிய
 பின்னிடத்தில். கேழல் கடிதாக ஓடுதலின், அதன் பின்னிடமும்
 கடிதாயிற்று. 'கடுவிருள் நெடும்பகல்' என்பதும் பாடம். கான் - காடு.
 விம்முதலும், வெருவுதலும் பித்தினால் வருவன. சேடன் - பெருமை
 யுடையவன். 'செல்வராகிய செழுஞ்சோதி அந்தணர்கள்' என்க.
 சோதி, இங்கு, வேள்வித் தீ. அதனை நன்கு ஒம்புதலின், "செழுஞ்
 சோதி" என்றார் அந்தணர்களை, "செல்வர்" என்றவர், 'அவர்க்குச்
 செல்வமாயது இது' என்றற்கு. 'செழுஞ்சோதி' என்றார். 'செங்கையால்'
 என உருபு விரிக்க. கோடு. 'கோடுதல்' என, முதனிலைத் தொழிற்
 பெயர்; 'குனிப்பு; நடனம்' என்பது பொருள்.

3.பா-வி: என்மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனை
 உருவெளித்தோற்றத்தில் கண்டு அவனை நோக்கி 'காட்டில் உலவிய
 வலிய பன்றி மீது அம்பைச் செலுத்திய செருக்குமிருந்த வேடர்
 குலத்துச் சிறந்த காளைப்பருவத்தனே! வானத்தை அளவிய நீண்ட

26. வெறியேறு பன்றிப்பின் சென்றொருநாள்
 விசயற் கருள்செய்த வேந்தே என்னும்
 மறியேறு சாரல் மகேந்திரமா
 மலைமேல் இருந்த மருந்தே என்னும்
 நெறியே என்னும் நெறிநின்றவர்கள்
 நினைக்கின்ற நீதிவே தாந்தநிலைக்
 குறியே என் னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 4

சிகரத்தை உடைய பெரிய மகேந்திரமலைமீது இருந்த தேன் போன்ற இனியனே! தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதத்தை ஒதும் செல்வத்தை உடைய தில்லை மூவாயிரவரின் தெய்வத்தலைவனே! குணக்குன்றே! என்று பலவாறு அழைக்கிறாள்.

கு-ற: "கானே, வானே" என்ற பிரிநிலை ஏகாரங்கள் சிறப் புணர்த்திநின்றன. முரண் ஏனம் - வலிய பன்றி. களி ஆர் - களிப்புப் பொருந்திய. அருச்சுனனோடு ஆடல் தொடங்க நின்றமை குறித்துக் காளாய் என்று கூறினார். புளினக்காளை - வேடர்குல இளைஞன். "வாய்மொழி" என்றது, வேதத்தை. திரு - திருவருள்.

4. பௌ-ற: என் மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனை உருவெளித்தோற்றத்தில் கண்டு அவனை நோக்கி 'செருக்கு மிருந்த பன்றியின் பின்னே, முன் ஒரு நாள் சென்று அருச்சுனனுக்கு அருள் செய்த வேந்தனே! மாண்கள் உலாவும் சரிவுகளை உடைய பெரிய மகேந்திர மலைமேல் வீற்றிருந்த அமுதமே! அடியார்கள் தன்னை அடையத் தானே வழியாகவும் இருக்கின்றவனே! உன்னை அடைவதற்கு உன்னையே ஆறாகக் கருதி வாழ்கின்ற அடியார்கள் பேறாக நினைக்கின்ற நீதியோடு கூடிய உபநிடதங்களில் கூறப்பட்ட நிலை யான இலக்காக இருப்பவனே! நற்குணமலையே!" என்று பலவாறாகக் கூப்பிடுகின்றாள்.

கு-ற: வெறி - செருக்கு. மறி ஏறு - மாண்கன்றுகள் பொருந்திய. நெறி - வீடுபெறும் வகை, சாதனம். பின்னர் வரும் "குறி" என்பது, இதனால் எய்தும் பயன். "நினைக்கின்ற. 'நீதி' என்னும் இரண்டும், ஒரு சொல் தன்மைப்பட்ட "வேதாந்த நிலைக் குறி" என்ப தனை விசேடித்தன. நீதி - எய்தும் உரிமை. வேதாந்த நிலைக்குறி - வேதத்தின் முடிநிலையாகிய குறிக்கோள்.

27. செழுந் தென்றல் அன்றில் இத் திங்கள் கங்குல்
 திரைவீரை தீங்குமூல் சேவின்மணி
 எழுந்தின்றென் மேற்பகை யாடவாடும்
 எனைநீ நலிவதென் என்னே என்னும்
 அழுந்தா மகேந்திரத் தந்தரப்புட்
 கரசுக் கரசே அமரர்தனிக்
 கொழுந்தே என்னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 5
28. வண்டார் குழல்உமை நங்கை முன்னே
 மகேந்திரச் சாரல் வராகத் தின்பின்
 கண்டார் கவலவில் லாடி வேடர்
 கடிநா யுடன்கை வளைந்தாய் என்னும்

5. பொ-வி: என் மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனை உருவெளித்தோற்றத்தில் கண்டு அவனை நோக்கி, 'செழிப்பான தென்றல் காற்று, அன்றிலின் தழுதழுத்த ஒலி, ஒளிவீசும் இந்த மதியம், இருள், அலைகளை உடைய கடல், இனிய இசையை இசைக்கும் வேயங்குமூலின் ஓசை, காணையின் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட மணியின் ஒலி இவைகள் தம்முழு ஆற்றலோடும் புறப்பட்டு என்மீது பகை கொண்டு துன்புறுத்தவும் அதனால் வாடிக் கொண்டிருக்கும் அடியேனை நீயும் வருத்துவது ஏன்? அழிவில்லாத மகேந்திர மலையில் தங்கி வானத்தில் உலவும் பறவைகளுக்கு அரசனான கருடனுக்கு அருள் செய்த தலைவனே! தேவர்களின் ஒப்பற்ற கொழுந்து போன்ற லுனியவனே! குணக்குன்றே!' என்று பலவாறாக அழைத்து அரற்று கின்றாள்.

௫-வி: அன்றில், துணை பிரியாப் பறவை. திங்களைக் காட்டி, "இத்திங்கள்" என்றாள். திரைவீரை - அலைகளையுடைய கடல். சே - எருது. தென்றல் முதலியவை காம நோய் கொண்டாரை வருத்துவன, பகையாடுதல் - பகைகொண்டு நின்றல். அழுந்தா மகேந்திரம் - அழியாத மகேந்திரமலை. "மகேந்திரத்து" என்றதனை, பின் வரும் தொடர் ஒரு பெயர்த் தன்மைப்பட்டு நின்று முடிக்கும், "புட்கரசு" என்றது, கலுழனை; அதற்கு அரசன் திருமால். "கொழுந்து" என்றது 'தலையாயவன்' என்னும் பொருட்டு.

6. பொ-வி: என் மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக்கூத்தனை உருவெளித்தோற்றத்தில் கண்டு 'வண்டுகள் பொருந்திய கூந்தலை

பண்டாய மலரயன் தக்கன் எச்சன்

பகலோன் தலை பல்ப சுங்கண்

கொண்டாய் என்னும் குணக் குன்றே என்னும்

குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே.

6

உடைய உமாதேவியாரின் முன்பு, மகேந்திரமலைச்சரிவில் பன்றியின் பின்னே, பார்க்கிறவர்கள் கவலைப்படும்படி வில்லை ஏந்தி வேடர் களும், விரைந்து செல்லும் வேட்டைநாய்களும் உடன்வரப் பன்றி இருந்த பக்கத்தை வளைத்துக் கொண்டு அம்பு எய்தவனே! முற்பட்ட வனாகிய பிரமன், தக்கன், அவன் இயற்றிய வேள்வித் தலைவன் இவர் களுடைய தலைகளையும், ஆதித்தியர் பன்னிருவரில் பூஷன் என்பவன் பற்களையும், பகன் என்பவன் கண்களையும் நீக்கினவனே! குணக்குன்றே! என்று விளித்துப்புலம்புகிறாள்.

கு-ஐ): தேவியும் வேடிச்சி கோலங்கொண்டு உடன் சென்றமை யின். 'அவள் முன்னே' என்றார்.

“மகேந்திரம்” என்பது இங்கு கயிலாய மலையைக் குறித்துநின்றல் நோக்கத்தக்கது. மேலவற்றோடு ஒப்ப வருதற்பொருட்டு, இங்கு, கயிலையை மகேந்திரம் எனப் பொது வகையாற் கூறிப் போந்தார் எனினுமாம்.

“கண்டார்” என்றது அன்பரை; என்னை, இறைவனது எளிவந்த செயலை நோக்கிக் கவலுதற்குரியார் அவரே யாகலின், “கதுவாய்த் தலையிற் பலிநீ கொள்ளக் கண்டால் அடியார்கவலாரே?” (தி. 7 ப. 41 பா. 1) என்பது முதலிய திருமொழிகளைக் காண்க. கவல - வருந்த.

வில்லாடுதல் - விற்றொழில் புரிதல், வேடர் நாய் - வேட்டைக்கு உரியது. கடி நாய் - விரைவுடைய நாய். கை வளைந்தாய் - பல பக்கங்களிலும் சுற்றினாய். ‘வில்லாடிக் கைவளைந் தாய்’ என்று இயைத்து. ‘விற் றொழில் செய்தலால் கைகள் செயற்படப் பெற்றவனே’ என்று உரைப்பினும் ஆம். ஆய - தக்கன் வேள்விக்குச் சென்ற. தக்கன் வேள்வியில் பல் உகுக்கப்பட்டவன். ‘பூடா’ என்னும் பகலவனும், கண் பறிக்கப் பட்டவன், ‘பகன்’ என்னும் பகலவனும் ஆதலின், ‘பகலோன்’ என்பதைத் தனித்தனி கூட்டுக. இத்திருப் பாட்டின் மூன்றாம் அடியுள், ‘பகலோன் அனல் பகற் பற்பகங்கண்’ என்பது பாடம் ஆகாமை அறிந்து கொள்க.

29. கடுப்பாய்ப் பறைகறங் கக்கடுவெஞ்
 சிலையும் கணையும் கவணும் கைக்கொண்
 டுடுப்பாய் தோல் செருப் புச்சரிசை
 வராகம்முன் ஓடு விளிஉளைப்ப
 நடப்பாய் மகேந்திர நாத நாதாந்தத்
 தரையான் பார்க்குநா தாந்தபதம்
 கொடுப்பாய் என் னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 7
30. சேவேந்து வெல்கொடி யானே என்னும்
 சிவனே என்சேமத் துணையே என்னும்
 மாவேந்து சாரல் மகேந்திரத்தின்
 வளர்நாய கா இங்கே வாராய் என்னும்

7. பொ-வி: என்மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனை உருவெளித்தோற்றத்தில் கண்டு 'விரைந்து பறைகள் ஒலிக்க, விரைந்து அம்பைச் செலுத்தும் கொடிய வில், அம்பு, கவண் என்னும் கல்லைச் செலுத்தும் கருவி இவற்றைக் கைகளில் ஏந்தி, புலித்தோலை உடுத்துச் செருப்பினை அணிந்து சிறுகத்தியையும் கொண்டு, பன்றி முன்னே ஓடுமாறு சீழ்க்கை ஒலியை எழுப்பி விரைந்து நடப்பவனே! மகேந்திர மலைத் தலைவனே! நாததத்துவத்தின் முடிவாய் இருக்கின்ற தலைவனே! என்று வழிபட்டு வேண்டும் அடியவர்களுக்கு நாததத்துவத்தையும் கடந்த சிவலோகப் பதவியை வழங்குபவனே! குணக்குன்றே!' என்று விளித்துப் புலம்புகிறாள்.

௮-வி: கடுப்பாய் - மிகுதியாய். 'கடுப்பாய்க் கறங்க' என இயையும். பறை, வேட்டைப் பறை. கறங்க - ஒலிக்க. உடுப்பு - உடை. சுரிகை - உடைவாள், 'தோல் செருப்புச் சுரிகைகளுடன் நடப்பாய்' என்க.

நாதாந்தத்து அரையா - 'நாதம்' என்னும் தத்துவத்திற்கு அப் பால் உள்ள தலைவனே! முன்னைத் திருமுறைகளில், 'நாதம்' என்னும் சொல் காணப்பட்டனும், 'நாதாந்தம்' என்னும் தொடர் காணப்பட்டிலது. பதம் - பாதம்.

8. பொ-வி: என் மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக்கூத்தனை உரு வெளித்தோற்றத்தில் கண்டு 'காளை வடிவம் வரையப் பெற்ற, பகை

பூவேந்தி மூவாயிரவர் தொழப்
 புகழேந்து மன்று பொலிய நின்ற
 கோவே என்னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 8

31. தரவார் புனம்சுனைத் தாழ் அருவி,
 தடங்கல் லுறையும் மடங்கலமர்
 மரவார் பொழில் எழில் வேங்கை எங்கும்
 மழைசூழ் மகேந்திர மாமலைமேற்

வரை வெல்லும் கொடியை உயர்த்தியவனே! மங்களமான வடி-
 வினனே! என் உயிர்க்குப் பாதுகாவலைத்தரும் துணைவனே! பல
 விலங்குகளையும் தன்னிடத்துக் கொண்ட மலைச் சரிவினையுடைய
 மகேந்திர மலையில் தங்கும் தலைவனே! பூக்களை அர்ப்பணிப்-
 பதற்காக ஏந்திவந்து மூவாயிரவர் அந்தணர் வணங்குமாறு புகழ்மிக்க
 கனகசபையில் பொலியுமாறு நிற்கும் தலைவனே! குணக்குன்றே!
 என்னிடம் வருவாயாக' என்று அழைத்து வேண்டுகிறாள்.

கு-ரை: சே ஏந்து - எருதைக் கொண்ட. சேமத் துணை -
 பாதுகாவலான துணை. மா ஏந்து - விலங்குகளை யுடைய.

9. பொ-ரை: என் மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக்கூத்தனை
 உருவெளித்தோற்றத்தில் கண்டு 'மேம்பட்ட நீண்ட தினைப்புனங்கள்,
 மலைச்சுனைகளிலிருந்து கீழ் நோக்கி இறங்கி ஓடும் அருவிகள்.
 பெரிய கற்பாறைகள், அவற்றின் குகைகளில் உறையும் சிங்கங்கள்,
 குங்கும மரங்கள் வேங்கை மரங்கள் நிறைந்த சோலைகள், எங்கும்
 சூழ்ந்த மேகங்கள் இவற்றை உடைய பெரிய மகேந்திரமலைமேல் எழுந்-
 தருளியிருக்கும் தேவனே! ஒளிவீசும் நீண்ட கிரீடங்களை அணிந்த
 திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் குருவாக
 விளங்குபவனே! குணக்குன்றே!' என்று அழைத்துப் புலம்புகிறாள்.

கு-ரை: தர வார் புனம் - மேலான நீண்ட புனம், சுனைத் தாழ்
 அருவி - சுனையினின்றும் வீழ்கின்ற அருவி. "கல்" என்றது
 முழையை. மடங்கல் - சிங்கம். மடங்கல் 'அமர் பொழில்' என்க.
 இருள் மிகுந்திருத்தலின், முழையில் தங்கும், சிங்கம் இங்குத் தங்கு
 வதாயிற்று,

சுரவாஎன் னும் சுடர்நீள் முடிமால்
 அயன்இந் திரன்முதல் தேவர்க்கெல்லாம்
 குரவா என் னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 9

32. திருநீ றிடாஉருத் தீண்டேன் என்னும்
 திருநீறு மெய்திரு முண்டந் தீட்டிப்
 பெருநீல கண்டன் திறங்கொண்டிவள்
 பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும்
 வருநீ ரருவி மகேந்திரப்பொன்
 மலையில் மலைமக ளுக்கருளும்
 குருநீ என் னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 10

மரவு ஆர் பொழில் - குங்கும மரம் நிறைந்த சோலை. வேங்கை - வேங்கைமரம் இதனை வேறு கூறினார், மலை நிலத்திற்குச் சிறந்த மரமாதல் பற்றி. மழை - மேகம் 'ஏங்கும்' என்பதும் பாடம். 'புனம், அருவி' பொழில், வேங்கை முதலிய எங்கும் மேகங்கள் தவழ் கின்ற மகேந்திர மாமலை' என்க. 'சுரவன்' என விரித்தல் பெற்று விளியேற்று, 'சுரவா' என நின்றது, சுரன் - தேவன்'' 'குரவன்'' என்றது, 'தந்தை, தாய், அரசன், ஆசிரியன்' என்னும் அனைத்துப் பொருளையும் குறிக்கும்.

10. பூ-ஐ: என் மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனுடைய நினைப்பிலே, திருநீற்றை நீரில் குழைத்து நெற்றியில் அணிந்து, 'திருநீறு அணியாத உருவத்தைத் தீண்டேன்' என்று சொல்லிப் பெருமை பொருந்திய நீலகண்டனாகிய சிவபெருமானுடைய பண்பு செயல் இவை பற்றிய செய்திகளை அடைவு கேடாகச் சொல்லிக் கொண்டு பெரிய தெருவிலே திரிகிறாள். 'பருவமழையால் பெருகு கின்ற நீர் இழியும் அருவிகளை உடைய மகேந்திரமாகிய அழகிய மலையில் ஆகம்பொருளை உமாதேவியாருக்கு உபதேசிக்கும் குருவே! குணக்குன்றே!' என்று சிவபெருமானுடைய உருவெளித் தோற்றத்தைக் கண்டு அழைக்கிறாள்.

கு-ஐ: 'திருநீறு இடா உருத் தீண்டேன்' என்றல், தில்லைக் கூத்தப் பெருமானுக்கு ஆகாதது, தனக்கும் ஆகாமை பற்றியாம், 'மெய்

33. உற்றாய் என் னும் உன்னை யன்றி மற்றொன்
 றுணரேன் என் னும் உணர்வு ள்கலக்கப்
 பெற்றாய ஐந்தெழுத் தும்பிதற்றிப்
 பிணிதீர் வெண் ணீறிடப் பெற்றேன் என்னும்
 சுற்றாய சோதி மகேந்திரம் குழ
 மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாத நெஞ்சில்
 குற்றாய் என் னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே. 11

யிலும் திருமுண்டத்திலும் தீட்டி' என்க. முண்டம் - நெற்றி, பூசுதல்
 வாளா பூசுதலும், தீட்டுதல் குழைத்து இடுதலும் ஆகும். 'மெய்த்திரு
 முண்டத் திட்டு' எனவும் பாடம் ஒதுப. திறம் - புகழ். பிதற்றுதல் - பித்துக்
 கொண்டு பேசுதல். இங்கும் மகேந்திரமலை, 'பொன்மலை'
 எனப்பட்டது. 'அருளும்' என்றது, ஆகமங்களை அருளிச்
 செய்தமையை. எனவே, இவளும் அதுநோக்கியே காதல் மிக்காளா
 யினமை பெறப்பட்டது.

11. பொ-ஐ: என்மகள் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனை
 உருவெளித் தோற்றத்தில் கண்டு' என்னோடு பொருந்தியவனே!
 உன்னைத் தவிர வேறொரு தெய்வத்தையும் நான் நினைக்க
 மாட்டேன். சுற்றிலும் ஒளிவீசும் மகேந்திர மலையைத் தியானித்து,
 மனத்திலுள்ள அறியாமையாகிய இருளைப் போக்கி உன்னைத்
 தியானம் செய்யாதவர் நெஞ்சில் பொருந்தாதவனே! குணக்குன்றே!
 என்று அவனை அழைத்து, 'என் அறிவினுள் கலக்கப்பெற்ற திருவைந்
 தெழுத்தையும் பிதற்றிக் கொண்டு, அறியாமையாகிய பிணி நீங்குமாறு
 வெண்ணீற்றை அணிந்துள்ளேன்' என்று பிதற்றுகிறாள்.

கு-ஐ: உற்றாய் - யாவரையும் உறவாகப் பொருந்தியவனே.
 'உணர்வுள் கலக்கப்பெற்றுப் பொருந்திய ஐந்தெழுத்தும்' என்க.
 'உணர்வுள்' என்பது முதலாக, 'பெற்றேன்' என்பது ஈறாக
 உள்ளவை, தலைவியின் கூற்றைச் செவிலி அங்ஙனமே கொண்டு
 கூறியன. 'உணர்வுகள்' என்பது பாடம் அன்று. சுற்று ஆயசோதி - சுற்றி
 லும் வீசுகின்ற ஒளியையுடைய. 'மகேந்திரம்' என்றது, இகரம்
 அலகுபெறாது நிற்க ஆரியம் போல நின்றது. 'குழ' என்னும் செய
 வெனெச்சம், தொழிற்பெயர்ப் பொருட்டாய் நின்றது. 'குழச் சூழாத'
 என இயையும். இதனுள் முன்னர் நின்ற குழ்தல், சார்தல். பின்னர் நின்ற
 குழ்தல், நினைத்தல். இருள் வாங்கி - அறியாமையைப் போக்கி.

34. வேறாக உள்ளத் துவகைவிளைத்
 தவனிச் சிவலோக வேத வென்றி
 மாறாத மூவா யிரவரையும்
 எனையும் மகிழ்ந்தாள வல்லாய் என்னும்
 ஆறார் சிகர மகேந்திரத்துன்
 அடியார் பிழைபொறுப்பாய் அமுதோர்
 கூறாய் என்னும் குணக் குன்றே என்னும்
 குலாத்தில்லையம்பலக் கூத்தனையே. 12
 திருச்சிற்றம்பலம்

“குத்தாய்” என்பது, எதுகை நோக்கி, ‘குற்றாய்’ எனத் திரிந்தது. குத்தாய் - ஊன்றாதவனே; பொருந்தாதவனே.

12. பா-வி: என் மகள் குலாத்தில்லைக் கூத்தனை உருவெளித் தோற்றத்தில் கண்டு’ மற்றவர்களினும் வேறுபட்ட வகையில் சிறப்பாக என் உள்ளத்திலே மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கி, பூலோக சிவலோகமாகிய தில்லையில் வேதம் ஒதுதலால் எய்தும் சிறப்பு மாறாத மூவாயிரவர் அந்தணரோடு அடியேனையும் மகிழ்ச்சியாக ஆட்கொள்ள வல்லவனே! ஆறுகள் தோன்றும் உச்சியை உடைய மகேந்திர மலையில் இருந்து, உன் அடியவர்களின் பிழைகளைப் பொறுத்து அருளுகின்றவனே! பெண்ணமுதாகிய பார்வதியை உன் திருமேனியின் ஒரு பாகமாக உடையவனே! குணக்குன்றே!’ என்று அழைத்துப் புலம்புகிறாள்.

டு-வி: “வேறாக உள்ளத்து உவகை விளைத்து” என்பதை “ஆளவல்லாய்” என்பதன் முன்னர்க் கூட்டுக. வேறாக - தனியாக; என்றது ‘அந்தரங்க உரிமையாக’ என்றபடி. தன்னையும் மூவாயிரவரோடு படுத்தி இவள் இவ்வாறு கூறியது, தனது காதல் மிகுதியாலாம். எனவே, இதனான் இவ்வாசிரியரது பேரன்பு விளங்குவதாம். அவனிச் சிவலோகம் - தில்லை, ‘அவனிச் சிவலோக மூவாயிரவர்’ என, இயையும். ‘தில்லை அவனிச் சிவலோகம்’ எனவே, அதன் கண் வாழும் மூவாயிரவர் அவனிச் சிவர் என்பது விளங்கும். இதனை “நீலத் தார்கரி யமிடற்றார்நல்ல நெற்றிமேல் உற்ற கண்ணினார்பற்று - குலத்தார்கட லைப்பொடி நீறணி வார்சடையார் - சீலத் தார்தொழு தேத்துசிற் றம்பலம்” (தி.3. ப.1. பா.3) என அருளிச் செய்தமையானும், அவ்வருளிச் செயலின் வரலாற்றாலும் (தி.12 ஞானசம் - 168 - 174) நன்குணர்ந்து கொள்க. வேதவென்றி - வேதத்தை ஒதுதலானும், அதன்வழி வேட்டலானும் பெற்ற வென்றி. ‘இவ்வென்றி என்றும்

மாறாது நிற்கும் முவாயிரவர்' என்க. ஆறு ஆர் சிகரம் - பல யாறுகள் பொருந்திய கொடுமுடி. பொருந்துதல் - தோன்றுதல். இனி, 'வான யாற்றை அளாவிய சிகரம்' என்றலுமாம். "உன் அடியார் பிழை பொறுப்பாய்" என்றது தம் பாடலைப் பொறுக்கவேண்டுமென்னும் குறிப்பினது. இஃது ஒரு பெயர்த் தன்மைப்பட்டு, "மகேந்திரத்து" என்றதனை முடித்தது. அமுது - பெண்ணமுதாய மலைமகள். 'மாதோர் கூறாய்' என்பது பாடம் அன்று.

கோயிற் புராணம்

காப்பு

பொற்ப தப்பொது வார்புலி யூர்புகழ்
சொற்ப தப்பொரு ளாகுவ தூயவ
ரற்ற கற்றொழ வாழணி கோபுரக்
கற்ப கத்தனி யானை கழல்களே.

பாயிரம்

பூங்கமலத் தயனுமலர் புண்டரிகக் கண்ணானுந்
தாங்குபல புவனமுமேற் சகலமுமாயகலாத
வோங்குமொளி வெளியேநின் றுலகுதொழ நடமாடுந்
தேங்கமழும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

ஆரணங்கண் முடிந்தபதத் தானந்த வொளியுலகிற்
காரணங்கற் பனைகடந்த கருணைதிரு வுருவாகிப்
பேரணங்கி னுடனாடும் பெரும்பற்றப் புலியூர்சேர்
சீரணங்கு மணிமாடத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. 2

தற்பரமாய்ப் பரபதமாய்த் தாவிலநு பூதியதா
யற்புதமா யாரமுதா யானந்த நிலயவொளிப்
பொற்பினதாய்ப் பிறிவிலதாய்ப் பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மம்பரமாந் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. 3

வையகமின் புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோற்றி கருணைமுக மலர் போற்றி
மெய்யிலகு மொளிபோற்றி விரவியெனையெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடிபோற்றி திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. 4

4. கோயில் - “இணங்கிலா ஈசன்”

பதிக வரலாறு:

இத்திருப்பதிகம், தில்லைப் பெருமானிடத்தும், அவன் அடியாரிடத்தும் அன்பு செய்யமாட்டாதவரது இழிபுணர்த்தி, அவரைக் காணுதலும், அவரொடு பேசுதலும் ஆகாமையை உணர்த்தியருள்கின்றது.

மண்காந்தாரம்

பதிக எண்: 4

திருச்சிற்றம்பலம்

35. இணங்கிலா ஈசன் நேசத்

திருந்தசித் தத்தி னேற்கு

மணங்கொள்சீர்த் தில்லை வாணன்

மணவடி யார்கள் வண்மைக்

குணங்களைக் கூறா வீறில்

கோறைவாய்ப் பீற்ற் பிண்டப்

பிணங்களைக் காணா கண் வாய்

பேசாதப் பேய்க ளோடே.

1

1. பொ-வி: தனக்கு ஒப்பார் இலாத சிவபெருமானிடத்தில் அன்போடு நிலைத்திருக்கும் மனத்தை உடைய அடியேனைப் பொறுத்த வகையில், பல திருவிழாக்களைக் கொண்ட சிறப்பினை உடைய தில்லையில் உகந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய கூட்டத்தைப் பெற்ற அடியார்களுடைய வள்ளன்மைக் குணங்களைப் புகழ்ந்து கூறாத, பெருமை இல்லாத கொடிய வாயை உடைய, ஒன்பான் ஒட்டைகளை உடைய உடம்பைச் சுமக்கும், செத்தாரில் வைத்து எண்ணப் படுபவர்களை அடியேனுடைய கண்கள் காணமாட்டா. உலகத்தார் உண்டு என்பதனை இல்லை என்னும் அப்பேய்களோடு அடியேனுடைய வாய் உரை யாடாது.

௩-வி: இணங்கு - ஒப்பு. ‘சித்தத்தினேற்குக் கண் காணா; வாய் பேசாது’ என இயையும். எனவே, இஃது ஏனைத் திருப்பாட்டுக் களிலும் சென்று இயைவதாதல் அறிக. மணங்கொள் - பல விழாக்களைக் கொண்ட ‘தில்லைவாணனது மனத்தை (கூட்டத்தை)ப் பெற்ற அடியார்’ என்க. வண்மை - வளப்பம்; சிறப்பு. வீறுஇல் - பெருமை

36. எட்டுரு விரவி என்னை
 ஆண்டவன் ஈண்டு சோதி
 விட்டிலங் கலங்கல் தில்லை
 வேந்தனைச் சேர்ந்தி லாத
 துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத்
 தொழும்பரைப் பிழம்பு பேசும்
 பிட்டரைக் காணா கண் வாய்
 பேசாதப் பேய்க ளோடே.

2

37. அருட்டிரட் செம்பொற் சோதி
 யம்பலத் தாடு கின்ற
 இருட்டிரட் கண்டத் தெம்மாண்
 இன்பருக் கன்பு செய்யா

இல்லாத; 'கோரம்' என்பதில், மகரம் கெட்டு ரகரம் றகரமாயும், அகரம் ஐகாரமாயும் திரிந்து நின்றன. கோரம் - கொடுமை. பீறல் பிண்ட - ஓட்டை உடம்பையுடைய. உயிர் வாழ்தலால் பயன் இன்மையின், பிணங்கள்'' என இகழ்கின்றவர், அக்காரணத்தானே உடம்பின் இயல்பை விதந்தோதினார். பிதற்றுதலுடைமை பற்றி. 'பேய்கள்' என்றார்.

2. பொ-று: அட்ட மூர்த்தியாய் என்னை ஆட்கொண்டவனாய், வளரும் ஒளி பிரகாசிக்கின்ற மாலையை அணிந்த தில்லையம்பதித் தலைவனாகிய எம் பெருமானை, அடியவராக வந்து அடையாத தீயவர்களையும், வஞ்சகச் சொல்பேசும், பிற தெய்வங்களின் அடியவர்களையும், இனிது விளங்காதபடி முணுமுணுத்துப் பேசும் சிறியோர்களையும் என்கண்கள் காண மாட்டா. என்வாய் அப்பேய்களோடு பேசாது.

ரு-று: ஈண்டு சோதி - மிக்க ஒளி; இஃது ''இலங்கு' என்பத னோடு முடியும். அலங்கல் - மலை; என்றது பொன்னரி மாலையை; இதனையுடையது தில்லை. தூர்த்த வார்த்தை - வஞ்சகச் சொல். தொழும்பர் - பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்பவர். பிழம்பு - இனிது விளங்காத சொல்; முணுமுணுத்தல். பிட்டர் - நொய்யர்; சிறியோர். இச் சொல் 'பிட்டம்' என்பதின்னிறு பிறந்தது. ''பிட்டர் சொல்லுக் கொள்ள வேண்டா பேணித் தொழுமின்கள்'' (தி.1. ப.69. பா.10) என்று அருளிச் செய்தமை காண்க.

அரட்டரை அரட்டுப் பேசும்
 அழுக்கரைக் கழுக்க ளாய்
 பிரட்டரைக் காணா கண்வாய்
 பேசாதப் பேய்க ளோடே.

3

38. துணுக்கென அயனும் மாலும்
 தொடர்வருஞ் சுடராய் இப்பால்
 அணுக்கருக் கணிய செம்பொன்
 அம்பலத் தாடிக் கல்லாச்
 சிணுக்கரைச் செத்தற் கொத்தைச்
 சிதம்பரைச் சீத்தை ஊத்தைப்
 பிணுக்கரைக் காணா கண்வாய்
 பேசாதப் பேய்க ளோடே.

4

3. பொ-ரை: அருளின் திரளாய், செம்பொன்னின் ஒளியை உடைய சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தக் கூத்தாடும் நீலகண்டனாகிய எம்பெருமானுடைய அடியவர்கள்மாட்டு அன்பு செலுத்தாத துடுக்கு உடையவர்களையும், துடுக்கான வார்த்தைகளைப் பேசும் மனமாசு உடையவர்களையும், கழுகுகள் போன்று பிறர் பொருளைப் பறித் துண்ணும் நெறிதவறியவர்களையும் என் கண்கள் காணமாட்டா. என் வாய் அப்பேய்களோடு உரையாடாது.

ரு-ரை: 'அருளினது திரளாகிய அம்பலம்' எனவும், 'இருளினது திரள்போலும் கண்டம்' எனவும் உரைக்க. எம்மான் இன்பம் - சிவானந்தம். அரட்டர் - துடுக்குடையவர். அரட்டு - துடுக்கு. அழுக்கர் - மாசுடையவர். பிரட்டர் (பிரஷ்டர்) - நெறிதவறியவர்.

4. பொ-ரை: பிரமனும் திருமாலும் திடுக்கிடும்படி தொடர்ந்து வந்து அறிவதற்கு அரிய ஒளிவடிவினனாய், இவ்வுலகில் தன்னை அணுகியிருக்கும் அடியவர்களுக்குத் தானும் அணியனாய்ச் செம்பொன்மயமான அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற எம்பெருமானுக்கு அன்பர் அல்லாத அழுகை உடையவரையும், பிறரைத் துன்புறுத்தும் குருட்டுத் தன்மையை உடைய அறிவிலிகளையும், கீழ்மக்களாகிய வாய் அழுக்கை உடைய மாறுபடப் பேசுபவர்களையும் என்கண்கள் காணா. அப்பேயரோடு என் வாய் உரையாடாது.

39. திசைக்குமிக் குலவு கீர்த்தித்
 தில்லைக்கூத்துகந்து தீய
 நசிக்கவெண்ணீற தாடும்
 நமர்களை நனுகா நாய்கள்
 அசிக்க ஆரியங்கள் ஓதும்
 ஆதரைப் பேத வாதப்
 பிசுக்கரைக் காணா கண்வாய்
 பேசாதப் பேய்க ளோடே.

5

கு-ரை: "துணுக்கென" என்பதை 'துணுக்கென்று' எனத் திரிக்க. துணுக்கெனல் - அஞ்சதல். அணுக்கர் - அணுகியிருப்பவர்: அடியவர். அணிய - அண்மைக்கண் உள்ள. "செம்பொன் அம்பலத்தாடி" என்றது ஒரு பெயர்த் தன்மைத்தாய். "அணிய" என்றதற்கு முடிபாயிற்று. சிணுக்கர் - அழுகையுடையவர். சிவபெருமானை இகழ்ந்து முணு முணுத்தலை, 'அழுகை' என்றார். செத்தல் - செதுக்குதல்; 'பிறரைத் துன்புறுத்துதல்' என்க. கொத்தை - குருட்டுத்தன்மை. சிதம்பர் - வெள்ளைகள்; அறிவிலிகள். சீத்தை - கீழ்மை. ஊத்தை - வாய் அழுக்கு; இஃது, இழிந்த சொல் உடைமை பற்றிக் கூறப்பட்டது. 'பிணக்கர்' என்பது எதுகை நோக்கி "பிணுக்கர்" என்றாயிற்று.

5. பொ-ரை: எண்திசைகளையும் கடந்து பரவும் புகழை உடைய தில்லையம்பதியின் ஆனந்தக் கூத்தை விரும்பித் தீமைகள் அழியுமாறு வெண்ணீற்றை அணியும் நம் அடியவர்களை அணுகாத நாய்களாய், கண்டவர் எள்ளி நகையாடுமாறு பொருள் தெரியாமல் வடமொழிச் செய்திகளை ஓதும் அறிவிலிகளையும், உயர்ந்தவரோடு மாறுபட்டுப் பேசும் பேச்சினை உடைய வலிமையற்றவர்களையும் என்கண்கள் காணா. என்வாய் அப்பேய்களோடு உரையாடாது.

கு-ரை: திசைக்கு மிக்கு - திசையினும் பெரிதாகி. உகந்து - விரும்பிக் கண்டு. தீய நசிக்க - தீவினைகள் கெட்டொழியுமாறு. "வெண்ணீறது" என்றதில் அது, பகுதிப் பொருள் விசுதி. ஆடும் - மூழ்குகின்ற. 'ஆடி' எனவும் பாடம் ஒதுவர். நமர்கள் - நம்மவர்: சிவனடியார்கள். 'நாய்களாகிய, என்க. அசிக்க - பிறர் நகைக்கும்படி. நகைத்தல், ஆரிய மொழியின் ஒலிகள் பற்றியாம். 'அவரது ஆரிய ஒத்துப் பொருளற்றது' என்றபடி. ஆதர் - அறிவிலிகள். பேத வாதம் - உயர்ந்தவரோடு மாறுபட்டுப் பேசும் பேச்சு. பிசுக்கர் - வலிமை

40. ஆடர வாட ஆடும்

அம்பலத் தழுதே என்னும்
சேடர்சே வடிகள் குடாத்
திருவிலா உருவி னாரைச்
சாடரைச் சாட்கை மோடச்
சழக்கரைப் பிழைக்கப் பிட்கப்
பேடரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே.

6

41. உருக்கிஎன் உள்ளத் துள்ளே

ஊறலந் தேறல் மாறாத்
திருக்குறிப் பருளுந் தில்லைச்
செல்வன்பால் செல்லுஞ் செல்வில்

யற்றவர்: உயிர்க்கு உறுதியாவதே வலிமை என்க. வலிமை கெட்டு
மெலிதலை, 'பிசுத்தல், பிசுபிசுத்தல்' என்ப. இதனுட் குறிக்கப்பட்டவர்
கள் மீமாஞ்சகர், சாங்கியர், பாஞ்சராத்திரிகள் முதலியோர்.

6. ௧௦௮-௧௧: 'படம் எடுத்து ஆடும் பாம்புகளாகிய உன் அணி
கலன்கள் ஆட அம்பலத்திலே கூத்து நிகழ்த்தும் அமுதமே' என்று சிவ
பெருமானைப் போற்றும் பெருமையை உடைய அடியவர்களுடைய
திருவடிகளைத் தம் தலையில் குடி வழிபடாத, நல்லூழ் இல்லாத உயி
ரற்ற உடம்புபோல இருப்பவர்களையும், பத்தியில் நிலைத்து நில்லாத
வரையும், சாணாகப்பிடித்த கை அளவை உடைய முரடர்களாகிய
பொய்யரையும், தம் வயிறு வளர்ப்பதற்காகப் பிறிதோர் உயிரைச்
சிதைக்கும் ஆண்மையற்றவர்களையும் என் கண்கள் காணா.
அத்தகைய பேய் போன்றவரோடு என்வாய் உரையாடாது.

௧௧-௧௨: ஆடு அரவு - படம் எடுத்து ஆடுந்தன்மை யுடைய
பாம்பு. ஆட - அது, தன் மேனியில் இருந்து அசைய. என்னும் - என்று
துதிக்கின்ற. சேடர் - பெருமையுடையவர். திரு - நல்லூழ். உருவினார்
- உயிரற்ற உடம்புகளாய் உள்ளவர். சாடர் - சகடர்; நிலையில்லாதவர்.
சாண் கை - சாணாகப் பிடித்த கையளவை யுடைய. 'சாண் மகன்'
என்பது, சிறுமை குறிப்பதோர் இகழுரை. மோடு - முருட்டுத் தன்மை;
இஃது, அகரம் பெற்று வந்தது. சழக்கர் - பொய்யர். பிழைத்தல் - வயிறு
வளர்த்தல். 'பிழக்க' என்பது பாடம் அன்று. பிட்டல் - ஒன்றைச்
சிதைத்தல். இதன்பின், 'வல்ல' என ஒருசொல் வருவிக்க. பேடர் -

அருக்கரை அள்ளல் வாய
கள்ளரை அவிதாப் பாவப்
பெருக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே.

7

42. செக்கர்ஓத்திரவி நூறா
யிரத்திரள் ஒப்பாந் தில்லைச்
சொக்கர்அம் பலவர் என்னும்
சுருதியைக் கருத மாட்டா
எக்கரைக் குண்டாம் மிண்ட
எத்தரைப் புத்த ராதிப்
பொக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசாதப் பேய்க ளோடே.

8

ஆண்மை இல்லாதவர்: மேலான பயனை எய்துதலே ஆண்மை என்க.

7. பொ-ற: அடியேனுடைய உள்ளத்தை உருக்கி அதன் உள்ளே ஊறுகின்ற ஆனந்தமாகிய தேனின் பெருக்கு மாறாதபடி, நடனத்தால் தன் உள்ளகக் குறிப்பினை அடியவர்களுக்கு அருளுகின்ற தில்லைப் பெருமான் பக்கல் செல்லும் மனப்பக்குவம் இல்லாத சுருக்கம் உடையவர்களையும், நரகத்தில் அழுந்துதற்குரிய வஞ்சகர்களையும், கெடாத தீவினைகளை நாளும் மிகுதியாகச் செய்து கொள்பவர்களையும், என் கண்கள் காணா. என் வாய் அப்பேயர்களோடு உரையாடாது.

ரு-ற: 'என் உள்ளத்தை உருக்கி அதனுள்ளே ஊறுதல் உடைய தேறல் நீங்காமைக்கு ஏதுவாகிய திருக்குறிப்பு, என்க. தேறல் - தேன்; என்றது பேரின்பத்தை. திருக்குறிப்பு, நடனத்தில் உள்ளது. 'செல்வம் இல்' என்பது, 'செல்வில்' எனக் குறைந்து நின்றது. அருக்கர் - சுருக்கம் உடையவர்; பெருக்கம் இல்லாதவர். அள்ளல்வாய் - நரகத்தின் கண் உள்ள. கள்ளர் - வஞ்சகர். அவிதா - கெடாத.

8. பொ-ற: செவ்வானம் போன்று, சூரியர் நூறாயிரவர் ஒரு சேரத் திரண்டதற்கு ஒப்பான நிறத்தையும் ஒளியையும் உடைய தில்லையுள் எழுந்தருளியுள்ள அழகராகிய அம்பலக் கூத்தாடுபவரே

43. எச்சனைத் தலையைக் கொண்டு
 செண்டடித் திடபம் ஏறி
 அச்சங்கொண் டமரர் ஓட
 நின்றஅம் பலவற் கல்லாக்
 கச்சரைக் கல்லாப் பொல்லாக்
 கயவரைப் பசுநூல் கற்கும்
 பிச்சரைக் காணா கண்வாய்
 பேசாதப் பேய்க ளோடே.

9

பரம் பொருளாவார் என்ற வேதக் கருத்தை நினைத்துப்பார்க்காத செருக்கு மிக்கவரையும், கீழ் இனத்தவராகிய வலிமை மிக்க வஞ்சரையும், புத்தர் முதலிய பொய்யரையும், என் கண்கள் காணமாட்டா. அந்தப் பேயர்களோடு என்வாய் உரையாடாது.

கு-வி): செக்கர் - செவ்வானம். உவமை இரண்டற்கும் பொருள், அம்பலவர். சொக்கர் - அழகர். 'சொக்கராகிய அம்பலவர்' என்க. சுருதி - வேதப்பொருள்; ஆகுபெயர், எக்கர் - செருக்கு மிக்கவர். "எக்கராம் அமண் கையர்" (தி.3 ப.39 பா.11) என வந்தமை காண்க.

குண்டு - கீழ் இனம். 'குண்டர்' என்பதும் பாடம். மிண்டர் - வன்கண்ணர். எத்தர் - வஞ்சிப்பவர். பொக்கர் - பொய்யர்.

9. பொ-வி): காளைவாகனத்தில் ஏறிவந்து எச்சனுடைய தலையைப் பூச்செண்டினை உருட்டுவது போல எளிதில் துண்டாக்கி, அஞ்சித் தேவர்கள் ஓடுமாறு வேள்விக் கூடத்தில் நின்ற சிவ பெருமானை வழிபடாத வெறுக்கத் தக்கவரையும், அப்பெருமானைப் பற்றிய நூல்களைக் கல்லாத கீழ்மக்களையும், சிறுதெய்வங்களைப் பரம் பொருளாகக் கூறும் நூல்களைக் கற்கும் மயக்க உணர்வினரையும் என் கண்கள் காணமாட்டா. அப்பேயரோடு என்வாய் உரையாடாது.

கு-வி): செண்டடித்து - பூச்செண்டு அடித்தல் போல அடித்து; இஃது எளிதில் செய்தமையை உணர்த்திற்று. "இடபம் ஏறி" என்ற தனை முதற்கண் வைத்து உரைக்க. "ஏறி" என்ற எச்சம் எண்ணின்கண் வந்தது. "அம்பலவன்" என்றது ஆகு பெயராய் அவனைப் பொருளாக உடைய நூலைக் குறித்தது.

கல்லா - கற்காத. 'கைத்தவர்' என்பது, 'கச்சவர்' என்று ஆகி,

44. விண்ணவர் மகுட கோடி
 மிடைந்தொளி மணிகள் வீசும்
 அண்ணல்அம் பலவன் கொற்ற
 வாசலுக் காசை யில்லாத்
 தெண்ணரைத் தெருளா உள்ளத்
 திருளரைத் திட்டை முட்டைப்
 பெண்ணரைக் காணா கண்வாய்
 பேசாதப் பேய்க ளோடே.

10

45. சிறப்புடை அடியார் தில்லைச்
 செம்பொன்அம் பலவற் காளாம்
 உறைப்புடை அடியார் கீழ்க்கீழ்
 உறைப்பர்சே வடிநீ நாடார்

'கச்சர்' என இடைக் குறைந்து நின்றது; வெறுக்கப்பட்டவர் என்பது பொருள். "பசு" என்றது, சிறு தெய்வங்களை. நூல் - அவற்றைப் பொருளாக உடைய நூல். "கற்கும்" என்றது, 'விரும்பிக் கற்கும்' என்ற வாறு. பிச்சர் - பித்தர்.

10. பொ-றை: சிவபெருமானை வழிபடவரும் தேவர்கள் பலராதலின் அவருடைய பல கிரீடங்களும் ஒருசேரக் காணப்பட, அவற்றில் பதிக்கப்பட்ட மணிகள் ஒளிவீசும் தலைமையை உடைய சிற்றம்பலவனாகிய வெற்றியை உடைய மன்னவன் பக்கல் பக்தி இல்லாத முரட்டுத் தன்மை உடைய அறிவிலிகளையும், தெளிவற்ற மனத்தினை உடைய அஞ்ஞானிகளையும், வம்புப் பேச்சுக்களைப் பேசும், ஆண் தன்மையற்ற மகளிர் போல்வாரையும் என் கண்கள் காணா. அப்பேயரோடு என்வாய் உரையாடாது.

ரு-றை: 'வீசும் வாசல்' என இயையும். வாசல், 'வாயில்' என்பதன் மருஉ. தெண்ணர், 'திண்ணர்' என்பதன் மருஉ 'முர்க்கர்' எனப் பொருள் தந்தது. "தெண்ணர் கற்பழிக் கத்திரு உள்ளமே" (தி.3 ப.47 பா.3) என வந்தமை காண்க. 'உள்ளது இருளர்' என்க. 'திட்டை,முட்டை' என்பன; பகுப்பற்ற பிண்டத்தை உணர்த்தி நின்றன. 'பெண்ணர்', என்பதற்கு, "பேடர்" என்றதற்கு உரைத்தது உரைக்க.

11. பொ-றை: மேம்பாட்டை உடைய அடியவர்கள் வாழும் தில்லையிலே உள்ள செம்பொன்மயமான அம்பலத்தில் நடனமாடும்

இறப்பொடு பிறப்பி னுக்கே
 இனியராய் மீண்டும் மீண்டும்
 பிறப்பரைக் காணா கண்வாய்
 பேசாதப் பேய்க ளோடே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

11

பெருமானுக்கு அடியவராக இருக்கும் உறுதிப்பாட்டை உடைய அடியவர்களுக்கு அடியவராக இருக்கும் உறுதிப் பாட்டினையும், அவர்களுடைய திருவடித்துகள்களை அணியும், சிறப்பினையும் இழந்து, இறத்தல் பிறத்தல் என்ற தொழில்களுக்கே இனிய இலக்காகி மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பெடுக்கக் கூடிய கீழ் மக்களை என் கண்கள் காணா. அப்பேயரோடு என்வாய் உரையாடாது.

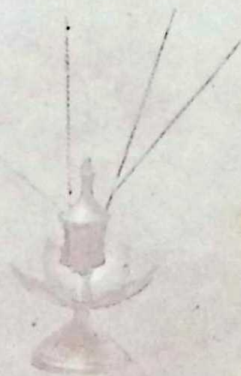
டு-ஐ): சிறப்பு - யாவரினும் உயர்ந்து நிற்கும் மேன்மை. உறைப்பு - உறுதி. 'சிறப்புடை அடியாராகிய உறைப்புடை அடியார்' எனவும் உறைப்புடை அடியார்க்குக் கீழ்க்கீழாய் உறைப்பவரது சேவடி' எனவும் உரைக்க. கீழ்க்கீழாய் உறைப்பவராவரது, அடியார்க்கு அடியராயும், அவர்க்கு அடியராயும் நின்றலில் உறுதியுடையராதல். "நீறு" என்றது, புழுதியை, பிறப்பர் - பிறப்பவர்.

கோயிற் புராணம்

மன்றின்மணி விளக்கெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
 யொன்றியமங் கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகும்பர்
 சென்றுதொழ வருள்சுரக்குஞ் சிவகாம சுந்தரித
 னின்றதிரு நிலைபோற்றி நிலவுதிரு வடிபோற்றி. 5

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
 மின்னோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்
 மன்னோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குடற்பார்
 பொன்னோங்கன்முன்னோங்கும்பொற்பமர்கற்பகம்போற்றி. 6

தேரோட்டிக் கயங்காட்டுந் திரண்மாக்கட்ட யமூட்டிப்
 போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலால்கமழு
 நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் பகழ்நாட்டும்
 போராட்டிச் சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி. 7

திருவீழிமிழலைத் திருக்கோயில்

சேந்தனார் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா

5. திருவீழிமிழலை

இத்திருப்பதிகம் பல்பொருளும் பற்றி வருவது.

பண்டாரம்

பதிக. எண்: 5

திருச்சிற்றம்பலம்

46. ஏகநாயகனை இமையவர்க்கரசை
என்னுயிர்க்கமுதினை எதிர்இல்
போகநாயகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா ஊர்ந்த
மேகநாயகனை மிகுதிருவீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநாயகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

1

1. பொ-ரை: எல்லா உலகங்களுக்கும் ஒரே தலைவனாய், தேவர் களுக்கு அரசனாய், அடியேனுடைய உயிரைத் தளிக்கச் செய்யும் அமுதமாய், ஒப்பில்லாத இன்பம் நல்கும் தலைவனாய், கார்மேக நிறத்தினனாகிய திருமாலுக்குச் சக்கராயுதத்தை வழங்கி, அவனைப் பொன்மயமான பல்லக்குப் போல வாகனமாகக்கொண்டு செலுத்திய, மேகம் போலக் கைம்மாறு கருதாமல் உயிர்களுக்கு உதவும் தலை வனாய், மேம்பட்ட திருவீழிமிழலையிலே தேவருலகிலிருந்து இறங்கி வந்து நிலவுலகில் நிலையாகத் தங்கியுள்ள மேம்பட்ட கோயிலில் முத்தியை வழங்கும் தலைவனாய் உள்ள சிவபெருமானை அன்றி மற்றொரு பரம்பொருள் உள்ளது என்பதனை நான் அறிகின்றேன் அல்லேன்.

ரு-ரை: எதிர் இல் போகம் - இணையில்லாத இன்பம்; சிவபோகம்; அதனைத் தரும் நாயகன் (தலைவன்) என்க. புயல் வண்ணன் - மேகம்போலும் நிறம் உடையவன்; திருமால். "சிவிகை" என்றதை, 'ஊர்தி' என்னும் அளவாகக் கொள்க. "ஊர்ந்த மேகம்" என்றது, 'உண்ட சோறு' என்பதுபோல நின்றது. 'ஒரு கற்பத்தில் திருமால் சிவபெருமானை மேகவடிவங் கொண்டு தாங்கினமையால்,

47. கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
 குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

2

அக்கற்பம், 'மேகவாகன கற்பம்' எனப் பெயர் பெற்றது' என்னும் புராண வரலாற்றை அறிந்துகொள்க. மிகு - உயர்ந்த. திருவீழி மிழலைக் கோயிலின் விமானம் திருமாலால் விண்ணுலகினின்றும் கொணரப்பட்டமை பற்றி, 'விண்ணிழி விமானம்' எனப்படும் என்பது இத்தல வரலாறு. இது தேவாரத் திருப்பதிகங்களிலும் குறிக்கப்படுதல் காணலாம். 'யோகம்' என்பது, முத்தியைக் குறித்தது. 'மற்றொன்றும் உணர்கிலேன்' என இயையும். "உண்டென உணர்கிலேன்" என்றது, 'பொருளாக நினைந்திலேன்' என்றதாம்.

2. ௧௦௮-௩: கற்றவர்களால் அக்கல்வியின் பயனாக அடைந்து அனுபவிக்கப்படும் தெய்வீக மரத்தில் பழுத்தகனி போன்றவனாய், எல்லை இல்லாத பெருங் கருணைக் கடலாய், மற்றவர்கள்தம் முயற்சியில் அறியமுடியாத செந்நிற மாணிக்கமணியால் ஆகிய மலைபோன்றவனாய், தன்னை வழிபடும் அடியவருடைய உள்ளத்தில் மாணிக்கச் சுடர் போன்ற ஞான ஒளி வீசுவனாய், பகைவர்களுடைய முப்புரங்களையும் அழித்த, எங்களுக்கு நன்மையைத் தருபவனாய், அடியார்களுக்கு அருளுவதற்காகவே திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருந்த வெற்றியனாகிய சிவபெருமானைப் பலகாலும் தரிசித்ததனால் என் உள்ளம் குளிர என் கண்களும் குளிர்ச்சி பெற்றன.

௩-௩: இறைவன், மெய்நூல்களைக் கற்றவர்களால் அக்கல்வியின் பயனாக அடைந்து அனுபவிக்கப்படுபவனாதலின், "கற்றவர் விழுங்கும் கனி" என்றார். "கற்றவர்கள் உண்ணும் கனியே போற்றி" (தி. 6 ப.32 பா.1) என்ற அப்பர் திருமொழியைக் காண்க. கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல் வாலறிவன் -- நற்றாள் தொழாஅ ரேனின்" (குறள்-2) எனத் திருவள்ளுவரும் கல்விக்குப் பயன் இறைவன் திருவடியை அடைதலே என்று வரையறுத்தருளினார்.

48. மண்டலத் தொளியை விலக்கியான் நுகர்ந்த
 மருந்தை என் மாறிலா மணியைப்
 பண்டலர் அயன்மாற் கரிதுமாய் அடியார்க்
 கெளியதோர் பவளமால் வரையை
 விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில்சூழ்
 திருவீழி மிழலையூர் ஆளும்
 கொண்டலங் கண்டத் தெம்குரு மணியைக்
 குறுகவல் வினைகுறு காவே.

3

விழுங்குதல், உண்டல் தொழில் நான்கனுள், 'உண்டல்' எனப்படுவது. வாளா, 'கனி' என்னாது, கற்பகக்கனி என்றார். அருமையுணர்த்துதற்கு. கனி முதலியவை உவமையாகுபெயர்கள். கரையிலாக் கடல் என இயையும். மற்றவர் கற்றவரல்லாதார். மதிப்பவர் - தலைவனாக அறிந்து போற்றுபவர். மணி - இரத்தினம்; இஃது இயற்கையொளி உடையது. "மாணிக்க மலை" என்றது செந்திரு மேனியின் அழகுபற்றி. செற்றவர் - பகைத்தவர். செற்ற - அழித்த. "உள்ளம் குளிரக் கண் குளிர்ந்தன" என்றது, 'ஞாயிறுபட வந்தான்' என்பது போல உடனிகழ்ச்சியாய் நின்றது.

3. பொ-ரை: வட்டமான ஞாயிற்றின் ஒளியை வழிபடுதலை விடுத்து அதன் உட்பொருளாய் என்னால் வழிபடப்பட்ட சிவப்பொருளாகிய அமுதமாய், என் ஒப்பற்ற மாணிக்கமாய், முற்காலத்தில் தம் முயற்சியால் அறிய முற்பட்ட தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் அறிதற்கு அரியனாய், அடியவர்களுக்கு எளியனாய் இருக்கும் பெரியபவளமலை போல்வானாய், முறுக்கு அவிழ்ந்து மலரும் பூக்களிலிருந்து வெளிப்படும் தேன் பரந்து பெருக்கெடுக்கும் சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவீழிமிழலை என்ற திருத்தலத்தை ஆளும் கார்மேகம் போன்ற கரியகழுத்தை உடைய எம் மேம்பட்ட குருமணியை அணுகினால் கொடிய வினைகளின் தாக்குதல்கள் நம்மை அணுகமாட்டா.

கு-ரை: மண்டலம் - ஞாயிற்றின் வட்டம், அதன் ஒளியை விலக்கி நுகர்தலாவது, ஞாயிற்றின் ஒளியிலே மயங்கி அதனையே வணங்கியொழியாது, அதன் நடுவில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ முர்த்தியை வணங்கி மகிழ்தல்.

மருந்து - அமுதம். மாறு - கேடு. அவர் அயன் - மலரின்கண்

49. தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையும் தகைத்த
 சசிகுலா மவுலியைத் தானே
 என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி
 எழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர்
 மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
 மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
 பொன்னடிக் கடிமை புக்கினிப் போக
 விடுவனோ பூண்டுகொண் டேனே. 4

உள்ள பிரமன். 'அயன்மாற்கு அரியதும், அடியார்க்கு எளியதும் ஆயதோர் பவளமால்வரை' என்றது இல்பொருளுவமை. "அரிது மாய்" என்ற உம்மை, எச்சம். மலர்வாய் - மலரின்கண் பொருந்திய. வேரி - தேன். வார் - ஒழுகுகின்ற. குரு மணி - ஆசிரியருள் தலைவன்.

4. ௮௮-௮௮: தன் திருவடிநிழலின் கீழ் அடியேனையும் தடுத்து ஆட்கொண்ட பிறைவிளங்குகின்ற முடியை உடையவனாய், தானே உகந்து என்னிடத்தில் அநாகதம், விசத்தி, ஆக்ளை ஆகிய மேல் மூன்று ஆதாரங்களாகிய மூன்று தாமரைகளிலும் உதித்து எழும் சிறந்த கடராய், அருளாகிய ஒளிபொருந்திய கடலின் நீர்ப்பெருக்காய், திருவீழிமிழலையுள் விளங்குகின்ற வெண்மையான பளிங்குபோன்ற சிவபெருமானுடைய பொன்போன்ற அரிய திருவடிக்கண் தொண்டு செய்தலை மேற்கொண்ட அடியேன் அத்திருவடிகள் அடியேன் உள்ளத்தை விடுத்து நீங்கவிடுவேனோ?

௮-௮௮: தகைத்த - தடுத்து நிறுத்திய. சசி - சந்திரன். குலா - விளங்குகின்ற. மவுலி - முடியையுடையவன்; ஆகுபெயர். கமலம் மூன்று - ஆதாரங்கள் ஆறனுள் மேல் உள்ள மூன்று. கீழ் உள்ள மூன்றில் பிற கடவுளர் இருத்தலின், இவற்றையே கூறினார். 'அருள்சேர் நெடுங்கடல்' என இயையும். சேர் - திரண்ட. மின் - ஒளி. கடல், ஆகு பெயராகாது இயற்பெயராயே நின்று, பள்ளத்தையே உணர்த்திற்று. "வெள்ளம்" என வாளா கூறினாராயினும் இன்பம்சேர் (திரண்ட) வெள்ளம் என உரைக்க. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு. அருளின் வழியே ஆனந்தத் தோன்றுதலின், அருளைக் கடலாகவும், ஆனந்தத்தை அதன்கண் திறைந்த நீர்ப்பெருக்காகவும் உருவகித்தார். சிவபிரானை, "பளிங்கு" என்றது திருநீற்றொளி பற்றி. புக்கு - புகுந்தபின். 'அவ்வடியை இனிப் போகவிடுவனோ. இறுகப் பற்றிக்கொண் டேனாதலின்' என்க.

50. இத்தெய்வ நெறிநன் நென்றிருள் மாயப்
 பிறப்பறா இந்திர சாலப்
 பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த
 புராணசிந்தாமணி வைத்த
 மெய்த்தெய்வ நெறிநான் மறையவர் வீழி
 மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
 அத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலாதவமும்
 அறிவரோ அறிவுடை யோரே.

5

5. பொ-ரை: 'இந்தத் தெய்வத்தை வழிபடும் வழி நல்வழி' என்று உட்கொண்டு அஞ்ஞானமும் வஞ்சனையும் கூடிய பிறவிப் பிணியிலிருந்து தாமே தம்மைக் காத்து கொள்ள இயலாத இந்திர சாலம் போன்று விரைவில் அழியும், நிலைபேறில்லாத தெய்வங்களைப் பரம் பொருளாகக் கருதி வழிபடும் வழியிலே அடியேன் ஈடுபடாத வகையில் அருள்புரிந்த, வேண்டியவர்க்கு வேண்டியன நல்கும் சிந்தாமணியாய், ஆதிபுராதனனாய் உள்ள சிவபெருமான் அமைத்து வைத்த உண்மையான தெய்வநெறியில் வாழும் நான்கு வேதங்களிலும் வல்ல அந்தணர்களின் திருவீழிமிழலையில், தேவருலகிலிருந்து இவ்வுலகிற்கு வந்த செழுமையான கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் சிவ பெருமானை விடுத்து, அறிவுடையார்கள் பயனில்லாத பிறபொருள்களைப் பொருளாக நினைப்பாரோ?

கு-ரை: இருள் - அறியாமை. மாயம் - நிலையாமை 'இவற்றையுடைய பிறப்பு' என்க. அறா - அறுத்து உய்விக்க மாட்டாத. இம் மாட்டமை உடையவாயினும், மாட்டுவபோலச் சொற்சாலம் செய்தல் பற்றி, "இந்திர சால நெறி" என்றார். "பொய்" என்றது போலியை. 'பொய்த் தெய்வங்களைக்கொண்ட நெறி' என்க.

புரிந்த - இடை விடாது நின்று அருள்செய்த. புராண சிந்தாமணி - பழைய (எல்லாப் பொருட்கும் முன்னே உள்ள) சிந்தாமணி; என்றது, சிவ பெருமானை. வைத்த - அமைத்த. 'மெய்த் தெய்வ நெறியையுடைய நான்மறையோர்' என்க. கோயிற்கண் உள்ளதும், அத்தெய்வ நெறிக்கண் விளங்குவதும் ஆகிய சிவம்' என்க.

அவம் - பயனில்லாத பிறபொருள்கள். அறிவரோ - பொருளாக நினைப்பாரோ? நினையார்.

51. அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்
 தைவரோ டமுந்தியான் அவமே
 புக்கிடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
 புனிதனை வனிதைபா கனைஎண்
 திக்கெலாங் குலவும் புகழ்த்திரு வீழி
 மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
 புக்குநிற் பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
 பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே.

6

52. கங்கைநீர் அரிசிற் கரைஇரு மருங்கும்
 கம்புபொழில் தழுவிய கழனித்
 திங்களநேர் தீண்ட நீண்டமா ளிகைசூழ்
 மாடநீ டுயர்திரு வீழித்

6. ௧௦௮-௩: உண்மையில்லாத பொய்த்தோற்றமாகிய கனவைப் போன்று நிலைபேறில்லாத உலகியல் செல்வங்களைப் பெறும் வழிகளையே ஆராய்ந்து, ஐம்புல இன்பத்தில் ஈடுபட்டு அடியேன் வாழ்க்கை வீணாகாதபடி காப்பாற்றி அடியேனை ஆட்கொண்ட தூயோனாய்ப் பார்வதிபாகனாய் எட்டுத்திக்குக்களிலும் தன்புகழ் பரவிய திருவீழிமிழலை எம்பெருமானுடைய திருவடி நிழலின் கீழ்ப்பொருந்தியிருப்பவர்களுடைய பொலிவுடைய திருவடித் தாமரைகள் தோய்ந்த அடிப்பொடியினை அணிந்து அவ்வடியவர் களுக்குத் தொண்டு செய்வதனை மேற்கொண்டேன்.

௩-௩: பண்டறி சுட்டாய அகரச் சுட்டு, "செல்வம்" என்பத னோடு இயையும். கனா, நிலையாமை பற்றிவந்த உவமை. "சிந்தித்து" என்றது, 'விரும்பி' என்றவாறு. ஐவர் - ஐம்புலன்கள். அழுந்தி - மிகப் பொருந்தி. அவமே - வீண் செயலிலே. பொடி - துகள். 'அவர்க்கு அடிமை பூண்டேன்' என்க. 'இனி எனக்கு என்ன குறை' என்பது குறிப்பெச்சம்.

7. ௧௦௮-௩: இருபக்கங்களிலும் பூக்கள் மணம் கமழும் சோலை களைக் கொண்டதாய்க் கங்கை போன்ற தூயநீரைஉடைய அரிசில் ஆற்றங் கரையில் வயல்வளம் உடையதாய்ச் சந்திரனைத் தொடும் படியான மிகஉயர்ந்த மேல்மாடிகள் நிறைந்த பேரில்லங்களை மிகுதி யாக உடைய மேம்பட்ட திருவீழிமிழலையில் உகந்தருளியிருக்கும், சிறந்த செல்வமாகத் தானாகவே தோன்றிய குண பூரணனாய், தன் பேரொளியே வடிவெடுத்தாற் போன்ற பார்வதி பாகனாய் உள்ள என்

தங்குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத்தான் தோன்றி
நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி
மங்கைஓர் பங்கத் தென்னரு மருந்தை
வருந்திநான் மறப்பனோ இனியே.

7

53. ஆயிரங் கமலம் ஞாயிறா யிரமுக்
கண்முக கரசர ணத்தோன்,
பாயிருங் கங்கை பனிநிலாக் கரந்த
படர்சடை மின்னுபொன் முடியோன்,
வேயிருந் தோளி உமைமண வாளன்
விரும்பிய மிழலைசூழ் பொழிலைப்
போயிருந் தேயும் போற்றுவார் கழல்கள்
போற்றுவார் புரந்தரா திகளே.

8

கிட்டுதற்கரிய அமுதத்தை, இனிமேல் மறந்து வருந்துவேனோ?

கு-ஐ: 'கங்கையது நீர்போலும் நீரையுடைய அரிசில்' என்க. 'கங்கை நீர்' உவமையாகு பெயர். அரிசில், ஓர் ஆறு. அரிசிலின் கரைக்கண் உள்ளதும், இருமருங்கும் பொழிலால் சூழப்பட்டதும், கழனிகளை யுடையதும், நீண்ட மாளிகை சூழ்ந்ததும், மாடங்கள் நீடியதுமான உயர்திருவீழி' என்க. 'மாளிகை, மாடம்' என்பன இல்லத்தின் வகைகள். 'தங்கு, சீர், செல்வம், தெய்வம், தான்தோன்றி' ஆகிய அனைத்தும், 'நம்பி' என்பதையே விசேடித்தன. சோதி - ஒளி. 'தனது ஒளியாகிய மங்கை' என்க. 'வருந்தி மறப்பனோ' என்றதை, 'மறந்து வருந்துவனோ' எனப் பின்முன்னாக்கி யுரைக்க. 'வருந்த' எனப் பாடம் ஒதுதலும் ஆம்.

8. பொ-ஐ: ஆயிரம் கதிரவர்கள் ஒன்று கூடினாற்போல முக் கண்களின் ஒளியை உடையவனாய், ஆயிரம் தாமரைபோன்று முகமும் கைகளும் பாதங்களும் அழகாக உடையவனாய், பரவின பெரிய கங்கையும் குளிர்ந்த பிறையும் மறையவைத்த பரவிய சடை ஒளிவிடும் அழகிய திருமுடியை உடையவனாய், மூங்கில் போன்ற பெரிய தோள்களை உடைய பார்வதியின் கணவனாகிய சிவபெருமான் உகந்தருளியிருக்கும் திருவீழிமிழலை என்ற திருத்தலத்தைச் சூழ்ந்த சோலைகளிடையே தங்கி, அங்கு இருந்தவாறே, கோயிலை அடையாது சிவபெருமானைப் போற்றித் துதிக்கின்ற அடியவர்களுடைய திருவடிகளை இந்திரன் முதலியோர் போற்றி வழிபடுவர்.

கு-ஐ: கண் முதலியவற்றை எதிர்நிரனிறையாக்கி, கண்

54. எண்ணில்பல் கோடி சேவடி முடிகள்
 எண்ணில்பல் கோடிதிண் டோள்கள்
 எண்ணில்பல் கோடி திருவுரு நாமம்
 ஏர்கொள் முக் கண்முகம் இயல்பும்
 எண்ணில்பல் கோடி எல்லைக்கப் பாலாய்
 நின்றைஞ்ஞாற் றந்தணர் ஏத்தும்
 எண்ணில்பல் கோடி குணத்தர்ஏர் வீழி
 இவர்நம்மை ஆளுடை யாரே.

9

ஒன்றற்கும் ஞாயிற்றை உவமையாகவும், ஏனையவற்றிற்குக் கமலத்தை உவமையாகவும் கொள்க. கண்களை, "ஆயிர ஞாயிறு" என்றது ஒளிமிகுதி பற்றி. கரம் - கை. சரணம் - பாதம். பாய் இருங் கங்கை - பாய்ந்தோடுகின்ற பெரிய கங்கை. பனி - குளிர்ச்சி. கரந்த - மறைத்த. படர் - விரிந்த. 'சடையாகிய பொன்முடியோன்' என்க. "போய்" என்றது, 'அடைந்து' என்றபடி. 'திருவீழிமிழலைக் கோயிலை அடைந்து போற்றாவிடினும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள பொழிலை அடைந்தேனும் போற்றுவாரது கழல்களைப் போற்றுவார் புரந்தராதியர் ஆவர்' என்றார். புரந்தரன் - இந்திரன்.

9. பொ-வி: எண்ணிக்கையைக் கடந்த பலகோடிக் கணக்கான சிவந்த பாதங்களையும், பலமுடிகளையும், பல வலிய தோள்களையும், பலகோடிக்கணக்கான திருவுருவங்களையும், திருநாமங்களையும், அழகிய முக்கண்கள் பொருந்திய முகங்களையும் செயல்களையும் கொண்டு அளவின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டவராய் நின்று, அந்தணர் ஐந்நூற்றுவர் துதித்து வழிபடுகின்ற எண்ணற்ற பலகோடி நற்பண்புகளை உடையவர் அழகிய திருவீழிமிழலையை உகந்தருளியிருக்கும் பெருமானார். இவர் நம்மை அடியவராகக் கொள்ளும் இன்னருள் உடையவர்.

டு-வி: "எண்ணில் பல் கோடி" என்றது, 'அளவிறந்த' என்ற வாறு. சேவடி முதலியவற்றை, 'அளவிறந்தன' என்றல் எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் நிலையைக் குறிப்பதாம்.

ஆயிரந் தாமரை போலும் ஆயிரஞ் சேவடி யானும்
 ஆயிரம் பொன்வரை போலும் ஆயிரந் தோள்உடை யானும்
 ஆயிரம் ஞாயிறு போலும் ஆயிரம் நீள்முடி யானும்
 ஆயிரம் பேர்உகந் தானும் ஆருர் ஆமர்ந்தஅம் மானே.

(தி.4 ப.4 பா.8)

என்று அருளியது காண்க. முகம் உள்ள இடம் எல்லாம் முக்கண்

55. தக்கன் வெங்கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன்
 சந்திரன் இந்திரன் எச்சன்
 மிக்கநெஞ் சரக்கன் புரம் கரி கருடன்
 மறலி வேள் இவர்மிகை செகுத்தோன்
 திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி
 மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
 புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
 பொடியணிந் தடிமைபூண் டேனே. 10

உள்ளமையின், "எண்ணில் பல்கோடி முக்கண்" என்பதும் கூறினார். "இயல்பு" என்றது, செயலை. எண்ணில் பல்கோடி குணம், ஒருவராலும் அளவிட்டறிய ஒண்ணாத தன்மைகள். சடமும், சித்துமாகிய பொருள்கள்தாம் பலவாகலின், அவற்றின் எல்லைகளும் பலவாதல் பற்றி, அவையனைத்தையும் கடந்து நின்றலை, "எண்ணில் பல்கோடி எல்லைக்கப்பாலாய் நின்று" என்றார். தில்லையில் மூவாயிரவர் போலத் திருவீழிமிழலையில் உள்ள அந்தணர் ஐஞ்ஞாற்றுவர் என்க. "இவர்" என்றது, 'இத்தகு மேலோர்' என்னும் பொருட்டு. ஆள் உடையார் - ஆளாக உடையவர். 'ஆதலின் எமக்கென்ன குறை' என்பது குறிப்பெச்சம்.

10. ௧௦-௩: தக்கன், வெப்பமான கதிர்களை உடைய சூரியன், சலந்தரன் என்ற அசுரன், பிரமன், சந்திரன், இந்திரன், தக்கன் செய்த வேள்வித் தலைவன், வலிய நெஞ்சினை உடைய இராவணன், திரிபுரம், தாருகவன முனிவர்கள் விடுத்தயானை, கருடன், இயமன், மன்மதன் ஆகிய இவர்களுடைய எல்லை கடந்த செருக்கை அழித்த வனாய், எண்திசைகளிலும் நிறைந்த புகழையுடைய திருவீழிமிழலைப் பெருமானுடைய அடியவர்களுடைய பொலிவை உடைய திருவடித் தாமரைகள் படிந்த பொடியைத் தலையில்குடி அவர்களுக்கு அடியவனானேன்.

௧-௩: அரக்கன் - இராவணன். மறலி - கூற்றுவன். கரி - யானை; கயாசுரன். வேள் - மன்மதன். திணைவிராய் எண்ணியவழி மிகுதி பற்றி, 'இவர்' என உயர்திணை முடிபு பெற்றது. அன்றி, அனைத்துப் பெயர்களையும் உயர்திணை என்றே கொள்ளினும் அமையும். மிகை - செருக்கு. இந்திரனைத் தோள் நெறித்ததும், கருடனை இடப தேவரால் அலைப்பித்ததும், பிறவும் ஆகிய வரலாறுகளைப் புராணங்களிற் கண்டுகொள்க. இதன் ஈற்றடியில் உள்ள தொடர் ஆறாம் திருப்பாட்டின் ஈற்றடியிலும் வந்திருத்தல் காண்க.

56. உளங்கொள மதுரக் கதிர்விரித் துயிர்மேல்
 அருள்சொரி தரும்உமா பதியை
 வளங்கிளர் நதியும் மதியமும் சூடி
 மழவிடை மேல்வரு வாளை
 விளங்கொளி வீழி மிழலைவேந் தேளன்
 றாந்தனைச் சேந்தன்தா தையையான்
 களங்கொள அழைத்தால் பிழைக்குமோ அடியேன்
 கைக்கொண்ட கனககற் பகமே. 11
57. பாடலங் காரப் பரிசில்கா சருளிப்
 பழுத்தசெந் தமிழ்மலர் சூடி
 நீடலங் காரத் தெம்பெரு மக்கள்
 நெஞ்சினுள் நிறைந்துநின் றானை

11. பா-வி: மனத்தில் பொருந்துமாறு இனிய ஞானஒளியைப் பரப்பி, உயிரினங்கள் மாட்டுத் தன் கருணையைப் பொழிகின்ற பார்வதியின் கணவனாய், வளம் பொருந்திய கங்கையையும் பிறையையும் சூடியவனாய், இளைய காளையீது இவர்ந்து வருபவனாய் உள்ள ஒளி விளங்கும் திருவீழிமிழலையில் உள்ள, அரசே என்று என்னால் இயன்றவரையில் முருகன் தந்தையாகிய அப்பெருமானை அடியேன் குரல்வளை ஒலி வெளிப்படுமாறு அழைத்தால், அடியேன் பற்றுக்கோடாகக் கொண்ட பொன்நிறம் பொருந்திய கற்பகமரம் போன்ற அப்பெருமான் அடியேன் பக்கல் வரத் தவறுவானோ?

பா-வி: உளம் கொள - உயிர்களின் உள்ளம் நிறையும்படி. மதுரம் - இனிமை; இங்குத் தண்மைமேல் நின்றது. 'தண்கதிர்' என்ற தனால், திங்களாய் நிறற் பெறப்பட்டது. "கதிர்" என்றது, பின்வரும் அருளையேயாம். ஆம்தனை - இயலும் அளவு. சேந்தன் - முருகன்; இவ்வாசிரியர் பெயரும் அதுவாதல் கருதத் தக்கது. களம் கொள - என்முன் வந்து தோன்றுமாறு. பிழைக்குமோ - தவறுமோ; வாரா தொழிவானோ! கைக்கொண்ட - பற்றிநின்ற. கனக கற்பகம் - பொன் வண்ணமான கற்பகத்தருப்போல்பவன். "சேந்தன் தாதையை" என்றதை "விடைமேல் வருவானை" என்பதன் பின்னும், "யான்" என்றதை, "என்று" என்பதன் பின்னும் கூட்டுக.

12. பா-வி: பாடப்படுகின்ற அணிகள் நிறைந்த பாடல் கருக்குப் பரிசிலாகப் பொற்காசுகளை வழங்கி மேம்பட்ட செந்தமிழ்ப்

வேடலங் காரக் கோலத்தின் னமுதைத்
 திருவீழி மிழலையூர் ஆளும்
 கேடிலங் கீர்த்திக் கனககற் பகத்தைக்
 கெழுமுதற் கெவ்விடத் தேனே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

12

பாமாலைகளாகிய மலர்களைச் சூடி, எம்பெருமக்களாகிய தேவார முதலிகள் உள்ளத்திலே நீடித்து நிற்கும் அலங்காரத்துடன் நிறைந்து நின்றவனாய், அருச்சுனனுக்கு அருளுவதற்காக அழகிய வேட்டுவக் கோலம் பூண்ட அமுதமாய், திருவீழிமிழலை என்ற திருத்தலத்தை ஆளும், என்றும் அழிதலில்லாத புகழைஉடைய பொன்நிறக் கற்பகம் போல்பவனாகிய எம்பெருமானை அடைவதற்கு அடியேன் எந்த விதத்தகுதியையும் உடையேன் அல்லேன். எம்பெருமான் அடியேனுடைய தகுதியை நோக்காது தன்னுடைய காரணம் பற்றாக் கருணையாலேயே அடியேனுக்கு அருள் செய்துள்ளான்.

கு-ரை: பாடு அலங்காரப் பரிசில் - பாடுகின்ற அணிநிறைந்த பாட்டிற்குப் பரிசாக. அலங்காரம், ஆகுபெயர். காசு - பொற்காசு. பழுத்த - அன்பு நிறைந்த, "எம்பெருமக்கள்" என்றதை முதற்கண் கூட்டி, 'அவர்தம் பழுத்த செந்தமிழாகிய மலரைச் சூடிக்கொண்டு, நீடு அலங்காரத்துடன் அவர்தம் நெஞ்சினில் நிறைந்துநின்றானை' என உரைக்க. "எம்பெருமக்கள்" என்றது, ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர் என்னும் இவரையே என்பது வெளிப்படை.

"இருந்து நீர்தமி மோடிசை கேட்கும்
 இச்சையாற் காசு நித்தல் நல்கினீர்
 அருந்தண் வீழிகொண் டர்அடி யேற்கும் அருளுதிரே"

(தி. 7. ப. 88. பா. 8)

எனச் சுந்தரரும் இத்தலத்தில் அருளிச் செய்தமை காண்க. வேடு அலங்காரக் கோலம் - வேட்டுவச் சாதியாகப் புனைந்துகொண்ட வேடம். இஃது அருச்சுனன் பொருட்டு என்பது மேலே சொல்லப்பட்டது. கேடு இல் அம்கீர்த்தி - கெடுதல் இல்லாத அழகிய புகழ். கெழுமுதல் - கூடுதல். "எவ்விடத்தேன்" என்றதனால், இவ்விறுதித் திருப்பாடலில் பணிவு கூறினார் என்க.

6. திருவாவடுதுறை

இத்திருப்பதிகம், 'உறவாகியயோகம்' என்னும் பதிகம் போலச் செவிலியின் கூற்றாய் அமைந்தது; அந்தாதியாக வருவது. இதன் திருப்பாட்டுக்களில் ஒவ்வோரடியிலும் வரும் ஆறு சீர்கள் ஒருபெற்றியவாய் வாராது, மயங்கி வருகின்றன.

முக்கண்ணான் முயக்கம் வேட்ட மக்கட் பெண்ணின் அறாக்காதல் கண்டு அவளை வளர்த்த செவிலித்தாய் அப்பெருமானிடமும், தன்மகள் நிலையைவினவும் தன் இல்லத்தை அடுத்த இல்லங்களில் வாழ்மகளிரிடமும் தன் மகள் திறமாக முறையிடும் செய்தியாக இப்பதிகம் அமைந்துள்ளது.

மண:புரம்

பதிக எண்: 6

திருச்சிற்றம்பலம்

58. பொய்யாத வேதியர் சாந்தைமெய்ப்

புகழாளராயிரம் பூசுரர்

மெய்யே திருப்பணி செய்சீர்

மிகுகா விரிக்கரை மேய

ஐயா திருவாவடுதுறை

யமுதேயென்றுன்னையழைத்தக்கால்

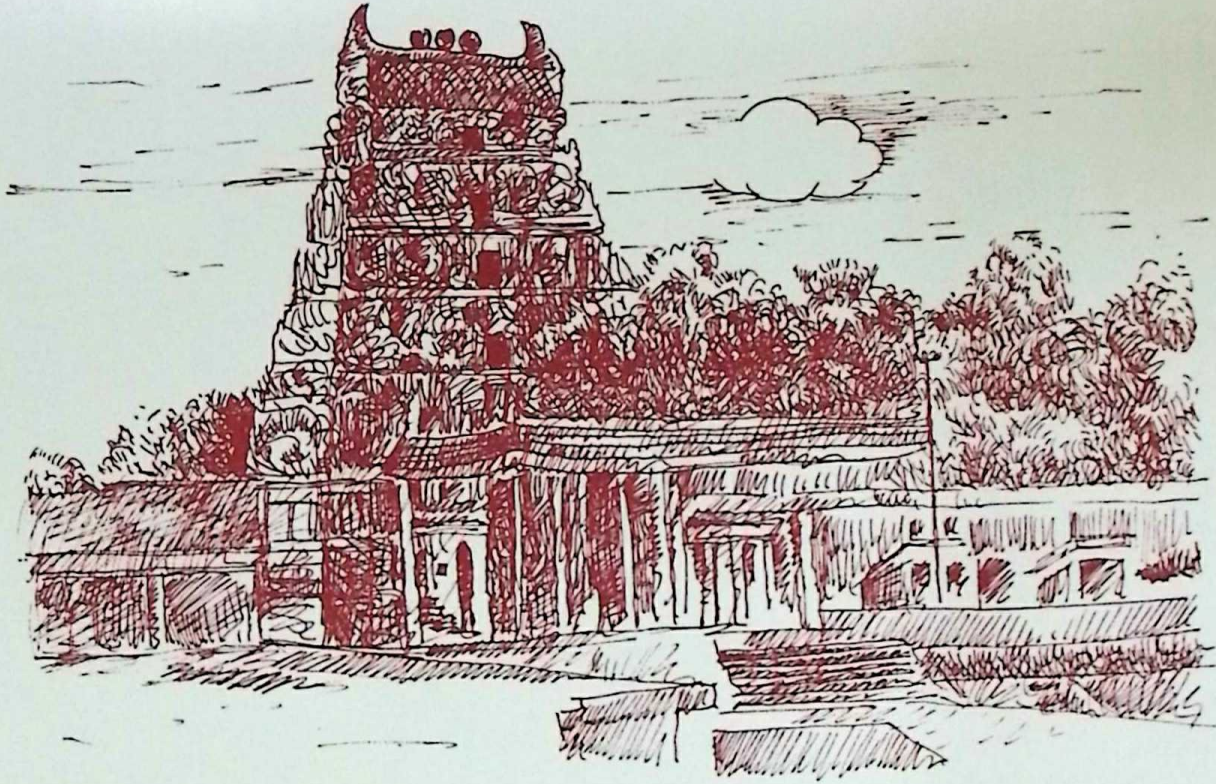
மையார் தடங்கண் மடந்தைக்கொன்

றருளா தொழிவது மாதிமையே.

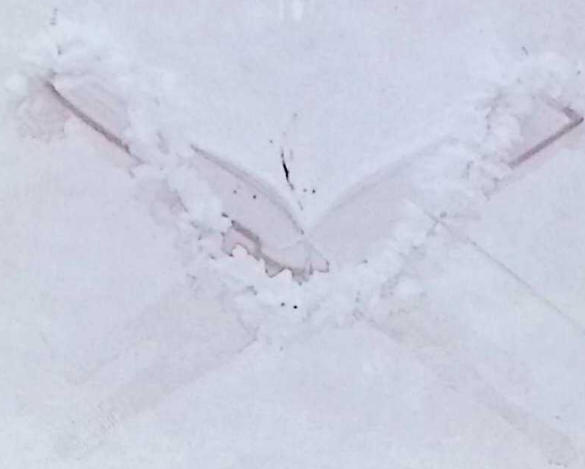
1

1. ௮௮-௮௮: என்றும் தான் கூறுவது பொய்த்தல் இல்லாத வேதத்தை ஒதுபவராய்ச் சாத்தனூரில் வாழும் உண்மையான புகழாளராய், எண்ணிக்கையில் ஆயிரவராய் உள்ள நிலத்தேவராம் அந்தணர்கள் உள்ளம் ஒன்றித் திருத்தொண்டு செய்கின்ற, சிறப்பு மிகுகின்ற காவிரிக் கரையில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் தலைவனே! திருவாவடுதுறையில் உகந்தருளியிருக்கும் அமுதமே! என்று என் மகள் உன்னை அழைத் தால் மைதீட்டிய பெரிய கண்களை உடைய என்மகளுக்கு நீ ஒரு வார்த்தையும் மறுமாற்றமாகக் கூறாமல் இருப்பது உனக்குத் தகுதியோ? பெருமையோ? - என்று தாய் பெருமானிடம் முறையிட்டவாறு.

௧-௮௮: காவிரியாற்றில் பல புண்ணியத் துறைகள் உள்ளன;

திருவாவடுதுறைத் திருக்கோயில்

59. மாதி மணங்கம மும்பொழில்
 மணிமாட மாளிகை வீதிசூழ்
 சோதி மதிலணி சாந்தைமெய்ச்
 சுருதி விதிவழி யோர்தொழும்
 ஆதி யமரர் புராணனாம்
 அணிஆ வடுதுறை நம்பிநின்ற
 நீதி யறிகிலள் பொன்னெடுந்
 திண்டோள் புணர நினைக்குமே.

2

அவற்றுள் ஒருதுறையே ஆவடுதுறை. இஃது உமையம்மை பசுவாய் இருக்கவேண்டி வந்த நிலையை நீக்கினமை பற்றி வந்த காரணப் பெயர் என்பது புராணக் கொள்கை. இத்துறையைச் சார்ந்துள்ள ஊர். 'சாந்தை' என்பது. எனவே, 'ஆவடுதுறை' என்பது, இறைவன் திருக்கோயில் உள்ள இடமும், 'சாந்தை' என்பது, சாத்தனூராகிய அதனைச் சார்ந்துள்ள ஊர்ப் பகுதியுமாதல் பெறப்படும். 'துறை' எனப் பெயர் பெற்ற இடங்களில் அப்பெயர்கள் பெரும்பாலும் 'அருட்டுறை' என்பது போலத் திருக்கோயிலுக்கே உரிய பெயராய்ப் பின், அஃது உள்ள ஊர்க்கும் ஆயினமை பெறப்படும். 'தில்லையில் உள்ள அந்தணர் மூவாயிரவர்' என்பதுபோல, 'திருவாவடுதுறையில் உள்ள அந்தணர் ஆயிரவர்' என்பது மரபாதல் இத்திருப்பாடலால் பெறப் படுகின்றது. ஒன்று - ஒருசொல். மாதிமை - பெருமை. "மாதிமையே" என்ற ஏகாரசினா, எதிர்மறை குறித்து வந்தது.

2. பொ-11: என் மகள் நறுமணம் கமழும் சோலைகளும், அழகிய மேல்மாடிகளை உடைய மாளிகைகளை உடைய வீதிகளும் சூழ்ந்துள்ள, ஒளிவீசும் மதில்களால் அழகு செய்யப்பட்டுள்ள சாத்தனூரில் உள்ள உண்மையான வேதநெறியில் வாழும் சான்றோர்கள் வணங்குகின்ற, ஏனைய தேவர்களுக்கு முற்பட்ட பழைமையனாகிய, அழகிய ஆவடுதுறை என்ற கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் குணபூரணனாகிய எம்பெருமான் பெருமையை உள்ளவாறு அறியும் ஆற்றல் இலளாய் அவனுடைய பொன்றிறமுடைய நீண்டவலிய தோள்களைத் தழுவநினைக்கின்றான் - என்று தன்மகள் நலம் வினவிய அயலக மகளிருக்குத் தாய் கூறியவாறு.

பு-11: மாதி - மாது உடையவள்; தலைவி. மாது - அழகு. "மாதி" என்றது "அறிகிலள்" என்பதனோடு இயையும். மெய்ச் சுருதி - உண்மை நூலாகிய வேதம். அதன் விதிவழியோர், அந்தணர். புராணன் - பழையோன்; என்றது, 'முற்பட்டவன்' எனப் பொருள்

60. நினைக்கும் நிரந்தர னேயென்னும்
 நிலாக்கோலச் செஞ்சடைக் கங்கைநீர்
 நனைக்கும் நலங்கிளர் கொன்றைமேல்
 நயம்பேசும் நன்னுதல் நங்கைமீர்
 மனக்கின்ப வெள்ள மலைமகள்
 மணவாள நம்பிவண் சாந்தையூர்
 தனக்கின்பன் ஆவடு தண்டுறைத்
 தருணேந்து சேகரன் என்னுமே.

3

தந்து, அமரர்களையும் தோற்றுவித்தோனாதல் குறித்தது. "நீதி" என்றது பெருமையை; அதனை அறியாதவளாய் அவன் திண்தோள் களைப் புல்ல நினைத்தான்; இது கூடுவதோ' என்றபடி. இக்கூற்றால், இவ்வாசிரியருக்கு இறைவன் திருவருட்கண் உள்ள வேட்கை மிகுதி புலனாகும். "அறிகிலன்" என்றது முற்றெச்சம்.

3. ௮11-௮1: நல்லநெற்றியை உடைய பெண்களே! என்மகள் எம்பெருமானை விருப்புற்று நினைப்பவளாய் 'எக்காலத்தும் நிலை பெற்றிருப்பவனே' என்று அவனைப்பற்றிப் பேசுவாள். பிறைச் சந்திரனுடைய அழகினைக் கொண்ட சிவந்த சடையில் மறைந்திருக்கும் கங்கைநீர் ஈரமாக்குகின்ற பெருமானுடைய கொன்றைப்பூங் கண்ணியின்மீது விருப்பம் கொண்டு பேசுவாள். மனத்திற்கு இன்ப வெள்ளத்தை அருளுபவளாய், பார்வதியை மணந்த குணபூரணனாய், வளமான சாத்தனூரில் விருப்புடையவளாய் அவ்வூரிலுள்ள ஆவடு துறை என்ற கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் பிறைகுடி என்று எம் பெருமானைப் பற்றிப் பேசுவாள் - என்று செவிலி தன் மகள் நிலையை வினவிய அயலக மகளிருக்கு உரைத்தவாறு.

௮-௮1: "நினைக்கும்" என்றது முற்று. நிரந்தரன் - நிலை பெற்றிருப்பவன். நிலாக் கோலம் - நிலாவினால் உண்டாகிய அழகு. நயம் - விருப்பம். பேசும் - வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொல்வாள். "நங்கைமீர்" என்றது முதலியன, தலைவி கூற்றைச் செவிலி அங்ஙனமே கொண்டு கூறியது. "நங்கைமீர்" என்றதனைச் செவிலி கூற்றெனினும் இழுக்காது. "மனக்கு" என்றதில் அத்துச்சாரியை தொகுத்தல். மனக்கு இன்ப வெள்ளம் - என் மனத்துக்கு இன்ப வெள்ளமாய் இருப்பவன். "நம்பி, இன்பன், தருணேந்து சேகரன்" என்றவை, ஒரு பொருள்மேற் பல பெயர். "சாந்தையூர்" என்றதில், "ஊர்" என்றது, அதன்கண் வாழ்வாரை. தருண இந்து சேகரன் -

61. தருணேந்து சேகரனேயெனுந்
தடம்பொன்னித் தென்கரைச் சாந்தையூர்ப்
பொருணேர்ந்த சிந்தை யவர்தொழப்
புகழ்செல்வ மல்குபொற் கோயிலுள்
அருணேர்ந் தமர்திரு வாவடு
துறையாண்ட ஆண்டகை யம்மானே
தெருணேர்ந்த சித்தம் வலியவா
திலக நுதலி திறத்திலே. 4
62. திலக நுதல்உமை நங்கைக்கும்
திருவா வடுதுறை நம்பிக்கும்
குலக அடியவர்க் கென்னையாட்
கொடுத்தாண்டு கொண்ட குணக்கடல்

இளமையான சந்திரனை அணிந்த முடியை உடையவன்.

4. 60A-ஐ: பெரும்பரப்புடைய காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்த சாத்தனூரில் மெய்ப்பொருளிலேயே ஈடுபட்டமனத்தை யுடைய அடியவர்கள் வழிபட, புகழும் செல்வமும் நிறைந்த ஆவடு துறைக் கோயிலுள் அருளை வழங்கிக் கொண்டு வீற்றிருக்கும், ஆளும் தகுதியை உடைய தலைவனே! என்மகள் 'பிறையைத் தலையில் குடியவனே' என்று உன்னைப் பலகாலும் அழைக்கிறாள். திலகம் அணிந்த நெற்றியை உடைய என்மகள் திறத்தில் மாத்திரம் தெளிந்த அறிவினை உடைய உன்மனம் இரக்கம் கொள்ளாமல் கல்போல இருப் பதன் காரணமாயாது? - என்று தாய் பெருமானிடம் முறையிட்டவாறு.

கு-ஐ: பொருள் - மெய்ப்பொருள். நேர்ந்த - தெளிந்த. அருள் நேர்ந்து - அருளைத் தர இசைந்து. தெருள் நேர்ந்த சித்தம் - இவளது துன்பத்தைத் தெளிய உணர்ந்த மனம். 'மனம்' என்பதை, 'உனது மனம்' என உரைக்க. வலியவா - கடிதாய் இருந்தவாறு. இதனை இறுதியில் வைத்து, 'வருந்தத் தக்கது' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து முடிக்க. இதனுள், "தருணேந்து சேகரனே" என்பது ஒன்றும் தலைவி கூற்று. ஏனைய, செவிலி கூற்று.

5. 60A-ஐ: வயல்வளம் பொருந்திய அழகிய குளிர்ந்த சாத்தனூர்க்கு அரசே! என்மகள் 'நெற்றியில் திலகம் அணிந்த உமா தேவிக்கும் திருவாவடுதுறைக் கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் குண

அலதொன்றறிகின்றி லேமெனும்
 அணியும்வெண்ணீர்ஞ் செழுத்தலால்
 வலதொன்றிலள்இதற் கென்செய்கேன்
 வயல்அந்தண் சாந்தையர் வேந்தனே. 5

63. வேந்தன் வளைத்தது மேருவில்
 அரவுநாண் வெங்கணை செங்கண்மால்
 போந்த மதிலணி முப்புரம்
 பொடியாட வேதப்புர வித்தேர்ச்
 சாந்தை முதல்அயன் சாரதி
 கதிஅருள் என்னுமித் தையலை
 ஆந்தண் திருவா வடுதுறை
 யான்செய்கை யார்அறி கிற்பரே. 6

பூரணான எம்பெருமானுக்கும் அடிமைசெய்யும் கூட்டமான அடியவர்களுக்கு அடியேனை ஆட்படுத்து. என்னைத்தனக்கு அடிமையாகக் கொண்ட குணக்கடலாகிய எம்பெருமானை அல்லது யான்வேறு ஒருதெய்வத்தை அறியேன் என்று பலகாலும் கூறுகிறாள். வெண்ணீறு அணிதலும் திரு ஐந்தெழுத்தை ஓதுதலும் அல்லாமல் அவள் வேற்றுச் செயல் எதனையும் செய்கின்றாள் அல்லள். அவளுடைய இந்தநிலைமாரி அவள் பழைய நிலைக்கு வருதலுக்கு யான் செயற்பாலது யாது? - என்று செவிலி இறைவனிடம் முறையிட்டவாறு.

௫-ஐ: 'குலம்' என்பது, ககரம் பெற்று, "குலகம்" என வந்தது; 'கூட்டம்' என்பது பொருள். அம்மையை வேறு கூறியது, 'அவளோடு உடனாய் நின்று காட்சி வழங்கும் அவன்' என்பது உணர்த்துதற்கு. கொடுத்து - கொடுத்தமையால். "வெண்ணீறு" என்றதற்கு, 'அதனைப் பூசுதலும்' எனவும், "அஞ்செழுத்து" என்றதற்கு, 'அதனைச் சொல்லுதலும்' எனவும் உரைக்க. "வேந்தன்" என்றது, சிவபிரானை.

6. ௩-ஐ: 'சிவபெருமானே! வானத்தில் உலாவிக்' கொண்டுருந்த மதில்களால் சூழப்பட்ட மூன்று கோட்டைகளும் சாம்பலாகுமாறு மேருமலையை வில்லாக வளைத்து, வாசுகியை வில் நாணாகக் கொண்டு, சிவந்தகண்களை உடைய திருமாலை அம்பாகக் கொண்டு, வேதங்களாகிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட, பிரமனைத் தேர்ப்பாகனாக

64. கிற்போம் எனத்தக்கன் வேள்விபுக்
 கெடுத்தோடிக் கெட்டஅத் தேவர்கள்
 சொற்போலும் மெய்ப்பயன் பாவிகள்
 என்சொல்லிச் சொல்லும்இத் தூமொழி
 கற்போல் மனங்கனி வித்தஎம்
 கருணால யாவந்தி டாய்என்றாற்
 பெற்போ பெருந்திரு வாவடு
 துறையாளி பேசா தொழிவதே.

7

உடைய தேரினைச் செலுத்திய சாத்தனூர்த் தலைவனே! உன் அருளே அடியேனுக்குக்கதி' என்று என் மகள் பலகாலும் கூறுகிறாள். அவள் திறத்துத் தண்ணீரினால் குளிர்ந்த திருவாவடுதுறை என்னும் கோயிலில் உகந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் செய்யநினைத்திருக்கின்ற செயலை யாவர் அறியவல்லார்? - என்று மகள் நலம் வினவிய அயலக மங்கையருக்குத் தாய் கூறியவாறு.

கு-ரை: 'நாண் அரவு' எனவும், அருள் கதி' எனவும் மாறிக் கூட்டுக. போந்த மதில் அணி - வானில் திரிந்த மதில்களைக் கொண்ட. 'வேதப் புரவித் தேர்ச் சாந்தை முதல் வேந்தன்' என முன்னே கூட்டி, 'முப்புரம் பொடியாட' என்பதனை அதன்பின் வைத்து உரைக்க. அருள்கதி என்றதற்கு, 'அவனது அருளே எனக்குப் புகல்' எனப் பொருள் கூறுக. "தையலை" என்றது, "செய்கை" என்னும் தொழிற் பெயரோடு முடியும். ஆம் - நீர். 'அதனால் உண்டாகிய தண்மையை உடைய திருவாவடுதுறை' என்க. செய்கை - வருந்தச் செய்தலை. 'யார் அறிகிற்பர்' என்றது, 'அறிந்து நீக்க வல்லார் யார்' என்றதாம்.

7. பொ-ரை: 'பாவிகளே' நாங்கள் வேள்வியை முழுமையாக நிறைவேற்றி வைப்போம் என்று சொல்லி வேள்வியை நடத்தப்புகுந்து வீரபத்திரர் வந்த அளவில் வேள்விச்சாலையிலிருந்து எழுந்து ஓடி அழிந்த அந்தத் தேவர்களின் சொற்கள் பயன்படாமல் போனதுபோல, நீங்கள் இந்த உடலால் எம்பெருமான் திருத்தொண்டினைவிடுத்து வேற்று உலகியல் செயல்களில் ஈடுபடும் செய்தி பயன்தாராது வீணாகும்' என்று இந்தத் தூய்மையான சொற்களை உடைய என்மகள் பலகாலும் கூறுகிறாள். 'எங்கள் கல் போன்றமனத்தைப் பழம்போல மென்மையுடையதாக்கிய கருணைக்கு இருப்பிடமான எம் பெருமானே! அடியேனுக்கு அருளவருவாயாக' என்று என் மகள் அழைத்தால், 'மேம்பட்ட திருவாவடுதுறையை ஆள்பவனே! அவள்

65. ஒழிவொன்றி லாஉண்மை வண்ணமும்
 உலப்பிலள் ஊறின்ப வெள்ளமும்
 மொழிவொன்றி லாப்பொன்னித் தீர்த்தமும்
 முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும்
 அழிவொன்றி லாச்செல்வச் சாந்தையூர்
 அணிஆ வடுதுறை ஆடினாள்
 இழிவொன்றி லாவகை யெய்திநின்
 நிறுமாக்கும் என்னிள மானனே.

8

அழைத்தலுக்கு நீ ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பது உனக்கு ஏற்ற தன்மையோ? - என்று தாய் இறைவனிடம் வேண்டியவாறு.

கு-வி: கிற்போம் - (வேள்வியை யாம் முடிக்க) வல்லோம். எடுத்து - அதனைத் தொடங்கி. ஓடிக்கெட்ட - (பின்பு அது மாட்டாமல்) தோற்று ஓடி அழிந்த. சொல் - அத்தேவர்களது புகழ். பயன் தருவது, "பயன்" எனப்பட்டது. முன்னர்ப் போந்த சொற்குறிப்பால், 'அவர் புகழ்கள் பயன் தருவனவாகா' என்பது பெறப் பட்டது. "பாலிகாள்" என்றது, அவர் புகழ்களைப் பயன் தருவனவாகக் கருதிச் சொல்லு வோரை. "எனச் சொல்லிச் சொல்லும்" என்றது, 'என்று பலகாற் சொல் கின்ற' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. 'இத் துமொழியாளது கற் போலும் மனத்தை' என்க. என்றால் - என்று அவள் அழைத்தால். "பெற்போ" என்றதை இறுதியிற் கூட்டுக. பெற்பு - பெற்றி; தன்மை. பெற்போ - உனக்கு ஏற்ற தன்மையோ.

8. பொ-வி: அழிதல் சிறிதும் இல்லாத செல்வன் கழல்ஏத்தும் செல்வத்தை உடைய சாத்தனூரில் உள்ள அழகிய ஆவடுதுறைக் கோயிலில் இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கிய, எனக்கு அன்னைபோன்று இனிய என் இளமான் போன்ற மகள் நீங்குதல் சிறிதும் இல்லாது ஆவடு துறைப் பெருமானுடைய உண்மை இயல்புகளைவிடாது சொல்லிக் கொண்டிருப்பாளாய், ஊறிக்கொண்டிருக்கும் பேரின்ப வெள்ளத்தை யும், வற்றுதல் சிறிதும் இல்லாத காவிரித் தீர்த்தத்தையும் கோடிக்கணக் கான முனிவர்களையும், கணக்கற்ற இறைவனுடைய திருவுரு வங்களையும் குறைபாடு இல்லாத வகையில் அடைந்துநின்று அன் பால் எங்கள் சொற்களுக்குச் சிறிதும் செவிசாயக்காத வகையில் பெரு மிதம் கொண்டுள்ளாள் - என்று தாய் தன்மகள் நிலைபற்றி அயலக மகளிரிடம் கூறியவாறு.

66. மானேர் கலைவனை யுங்கவர்ந்
 துளங்கொள்ளை கொள்ள வழக்குண்டே
 தேனே அமுதேஎன் சித்தமே
 சிவலோக நாயகச் செல்வமே
 ஆனேஅ லம்பு புணற்பொன்னி
 அணிஆ வடுதுறை அன்பர்தம்
 கோனேநின் மெய்யடி யார்மனக்
 கருத்தை முடித்திடுங் குன்றமே.

9

கு-ரை: ஒழிவு ஒன்று இல்லா - நீங்குதல் சிறிதும் இல்லாத. உண்மை வண்ணம் - (ஆவடுதுறைப்பெருமானது) உண்மை இயல்புகள். உலப்பிலள் - விடாது சொல்வாளாகிய இவள்; இஃது "ஆடினாள்" என்பதனோடு இயையும். இன்பவெள்ளம் - இன்பப் பெருக்கு. மொழிவு ஒன்று இலாப் பொன்னி - சொல்லப்படுதல் சிறிதும் இல்லாத மிக்க பெருமையையுடைய காவிரி. "முனி" என்றது, அஃறிணை வாய்பாடாய்ப் பன்மை குறித்து நின்றது. 'முனிகளது மூர்த்தி' என்க. மூர்த்தி - வடிவம். 'முனிகள் கோடி கோடி' என்னாது. அவர்களது 'வடிவு கோடி கோடி' என்றார், அவர்கள் இருந்து தவம் புரியும் காட்சியது சிறப்புணர்த்தற்கு. 'திருவாவடுதுறை நவகோடி சித்தபுரம்' எனக் கூறப்படுதல். இங்கு நினைக்கத்தக்கது. 'வெள்ளமும், தீர்த்தமும், மூர்த்தியும் அழிவில்லாத சாந்தையூர்' என்க. சாந்தையூர் அணி ஆவடுதுறை - சாந்தையூரால் அழகுபடுத்தப்படும் திருவாவடுதுறை. இங்கு, 'துறை' என்றது, துறைக்கண் உள்ள நீரை. 'ஆடினாள்; அதனால், இழிவொன்றிலாவகை (மேன்மையானநிலை) எய்தி இறுமாக்கின்றாள்' என உரைக்க. ஈற்றில். 'அன்னையே' என்பது, 'அனே' எனக் குறைந்து நின்றது, மகளை, 'அன்னை' எனக் கூறும் மரபு வழுவமைதி, அகப்பாட்டுக்களில் பயின்று வரும். 'இஃமானளே' எனப் பாடம் ஒதுதல் சிறக்கும்.

9. பொ-ரை: தேன்போன்ற இனியவனே! அமுதம்போலப் புத்துயிர் அளிப்பவனே! என் உள்ளமே உறையுளாகக் கொண்டவனே! சிவலோகத் தலைவனாகிய என் செல்வமே! பசுக்கள் ஒலித்துக் கொண்டு மூழ்கும் நீரை உடைய காவிரியாற்றங் கரையிலமைந்த அழகிய ஆவடுதுறையில் உகந்து குடியிருக்கும் அடியார் தலைவனே! உன்னுடைய உண்மை அடியவர்களுடைய உள்ளங்களின் விருப் பங்களை நிறைவேற்றிவைக்கும் அருட்குன்றே! இத்தகைய இனிய பண்புகளையும் செயல்களையும் உடைய நீ

67. குன்றேந்தி கோகன கத்தயன்
 அறியா நெறிஎன்னைக் கூட்டினாய்
 என்றேங்கி ஏங்கி அழைக்கின்றான்
 இளவல்லி எல்லை கடந்தனள்
 அன்றே அலம்பு புனற்பொன்னி
 அணி ஆவடுதுறையாடினாள்
 நன்றே யிவள்நம் பரமல்லள்
 நவலோக நாயகன் பாலளே.

10

மான்போன்ற என்மகளுடைய அழகிய உடையையும் கவர்ந்து அவள் உள்ளத்தையும் உன்வசப் படுத்துவதற்கு என்னநீதி உள்ளது? - என்று செவிலி இறைவனிடம் முறையிட்டவாறு.

கு-வி: மான் - மான்போன்றவளாகிய என்மகளது. ஏர் கலை - அழகிய உடை. வழக்கு உண்டே - நீதி உண்டோ. ஆனே அலம்பு - ஆக்களே, ஒலிக்கின்ற; ஆவடுதுறை என்க. "ஆனே" என்றதனை இறைவனுக்கு ஏற்றி உரைப்பாரும், 'அவ்விடத்தே' என உரைப்பாரும் உளர். 'ஆவடு துறைக் குன்றமே' என இயைக்க. இப்பாட்டு முழுதும் செவிலி கூற்று.

10. பொ-வி: கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்த திருமாலும், தாமரையில் தங்கும்பிரமனும் உணர் முடியாத உன் திருவருள் நெறியிலே என்னையும் சேர்த்து விட்டாயே என்று மனம் பலவாறு வருந்திப் பெருமானை அழைக்கிறாள். இளங்கொடி போல்வாளாகிய என் மகள் என் கட்டுப்பாட்டைக் கடந்துவிட்டாள். ஒலிக்கும் நீரை உடைய காவிரிக்கரையில் அமைந்த அழகிய ஆவடு துறையை அடைந்து விட்டாள். இவள் நம் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கிய வள் அல்லள். புதிய உலகங்களுக்கும் தலைவனாகிய எம் பெருமானைச் சார்ந்தவள் ஆயினாள். இவள் செயல் நமக்கு நன்றாக இருக்கிறதா? - என்று தாய் தன்னைச் சேர்ந்தவரிடம் கூறியவாறு.

கு-வி: குன்றேந்தி - கோவர்த்தன மலையைக் குடையாக ஏந்தியவன்; திருமால். கோகனகத்து அயன் - தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமன். இவ்விருவரும் அறியா நெறி, சிவஞானநெறி. எல்லை - உலக முறைமை. 'பொன்னியை ஆவடுதுறைக்கண் ஆடினாள்' என்க. 'ஆடினாள்; அன்றே இவள் நம்பரம் அல்லள்: நன்றே நவலோக நாயகன் பாலளே' எனக் கூட்டுக. பரம் - சார்பு. நவம் - புதுமை; இங்கு வியப்பைக் குறித்தது.

68. பாலும் அமுதமும் தேனுமாய்
 ஆனந்தந் தந்துள்ளே பாலிப்பான்
 போலும்என் ஆருயிர்ப் போகமாம்
 புரகால காம புராந்தகன்
 சேலுங் கயலுந் திளைக்கும்நீர்த்
 திருவாவடுதுறை வேந்தனோ
 டாலு மதற்கே முதலுமாம்
 அறிந்தோம் அரிவைபொய் யாததே. 11
 திருச்சிற்றம்பலம்

11. பொ-ற: 'பாலும் அமுதம் தேனுமாக எனக்கு ஆனந்தம் தந்து என் மனத்தினுள்ளே நின்று இன்பம் கொடுத்தருளி என் அருமையான உயிரிடத்து இன்பத்தை விளைவிப்பவனாய்த் திரிபுரம், இயமனுடைய உடல், மன்மதனுடைய உடல் இவற்றை அழித்த வனாய், சேல்மீனும் கயல்மீனும் விளையாடும் காவிரிநீரை உடைய திருவாவடுதுறை மன்னனாகிய எம் பெருமானோடு விளையாடு வதற்கே என் மகள் முற்படுகிறாள். இதுவே உண்மையான செய்தி. இந்தப்பெண் தான் வகுத்துக்கொண்ட இந்த வழியிலிருந்து விலக மாட்டாள் என்பதனை அறிந்தோம்' என்று தாய் தமரிடம் கூறியவாறு.

கு-ற: "தேனுமாய்" என்ற ஆக்கம், உவமை குறித்து நின்றது. "உள்ளே" என்றதன்பின், 'நின்று' என ஒரு சொல் வருவிக்க. 'என் ஆருயிர்க்குப் போகமாம் புரன்' என்க. போகம் - சிவபோகம்; அதனையுடைய புரம், சிவலோகம். காலன், காமன், புரம் இவர்கட்கு அந்தகன் என்க. அந்தகன் - முடிவைச் செய்பவன். ஆலும் அதற்கே முதலும் - விளையாடுகின்ற அதற்கே முந்துவாள். போலும், ஆம் அசை நிலைகள். பொய்யாதது - மெய்யாகக் கூறிய சொல். "பொய் யாதது" என்ற சொல். முதல் திருப்பாட்டிற் சென்று மண்டலித்தல் காண்க.

7. திருவிடைக்கழி

இத்திருப்பதிகம், சிவகுமாரனாம் முருகக் கடவுள்மேல் வந்தது. பதினொன்றாந் திருமுறையில் இவ்வாறு சிவகுமாரர் மேலும், சிவனடியார்மேலும் வரும் பகுதிகள் உளவாதலை அறிந்துகொள்க. இதன் ஆசிரியர் முருகன் பெயர் உடையராதல் இங்குக் கருதத்தக்கது. இதுவும், முன்னைத் திருப்பதிகம் போலச் செவிலிகூற்றாயும், அந்தாதியாயும் வருதல் காண்க. 'இத் திருப்பதிகம் செவிலிகூற்றாக அருளப்பட்டது' என்பதனை ஆசிரியரே இதன் இறுதிப்பாடலில் அருளுதல் காண்க.

இந்தப்பதிகமும் இறைவனிடம் ஈடுபட்ட தன் மகள் திறம்பற்றித் தாய் கூறுவதாகவே அமைந்தது.

மாப்பாடா

பதிக எண்: 7

திருச்சிற்றம்பலம்

69. மாலுலா மனந்தந் தென்கையிற் சங்கம்
வவ்வினான் மலைமகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளங்
குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தன்என் சேந்தன்
என்னும்என் மெல்லியல் இவளே.

1

1. பா-ரை: 'சேல் மீன்கள் உலாவுகின்ற வயல்களை உடைய திருவிடைக் கழியில் திருக்குராமரத்தின் நிழலின்கீழ் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி வழங்கும் வேல் தங்கிய நீண்ட கையினை உடைய அரசனாகியவனும், பார்வதியின் புதல்வனும், வானத்தில் தங்கும் தேவர்கள் இனம் முழுதும் ஆள்பவனும், வள்ளியின் கணவனும், செந்நிறத்தவனும் ஆகிய குமரவேள் மயக்கம் தங்கும் மனத்தை எனக்கு நல்கி என்கைகளில் யான் அணிந்திருந்த சங்கு வளையல்களைத் தான் கவர்ந்து விட்டான்' என்று பெண்மையே இயல்பாக உடைய என்மகள் பேசுகிறாள் - என்று தலைவியின் தாய் அவள் நலம் பற்றி வினவிய அயலக மகளிரிடம் கூறியவாறு.

70. இவளைவார் இளமென் கொங்கைபீர் பொங்க
 எழில்கவர்ந்தான் இளங்காளை
 கவளமா கரிமேற் கவரிசூழ் குடைக்கீழ்க்
 கனகக்குன் றெனவருங் கள்வன்
 திவளமா ளிகைசூழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 குவளைமா மலர்க்கண் நங்கையாள் நயக்குங்
 குழகன்நல் லழகன்நம் கோவே.

2

கு-ஐ: மால் உலாம் மனம் - மயக்கம் நிகழ்கின்ற மனம். "தந்து" என்றது, 'என் மனத்தை அத்தன்மையதாக்கி' என்றவாறு. சங்கம் - சங்க வளையல், தேவர் அனைவரையும் சேனைகளாக்கித் தான் அவற்றுக்குப் பதியாய் நின்றலின், 'தேவர் குலமுழுது ஆளும் குமரவேள்' என்றாள். குரா, ஒரு மரம். "என் சேந்தன்" என்றாள், காதல் பற்றி.

2. பொ-ஐ: இளையகாளை போல்வானும், சோற்றுத்திரளை உண்ணும் பெரியயானைமீது மேலே குடைகவிப்ப இருபுறமும் கவரிவீசப் பொற்குன்றம் போன்று வருவானாய்த் தன்னைக் காண்பார் உள்ளத்தைக்கவரும் கள்வனும், நல்ல விளக்கம் பொருந்திய மாளிகைகளால் சூழப்பட்ட திரு இடைக்கழி என்ற திருத்தலத்தில் அழகிய குராமரத்தின் நிழலின் கீழ் எழுந்தருளியிருப்பவனும், குவளைமலர் போன்ற கண்களைஉடைய நங்கையாகிய தெய்வயானையாருக்கும் வள்ளிநாச்சியாருக்கும் கணவனும் இளையோனும், பேரழகனும் ஆகிய நம் தலைவனாம் முருகன் இந்த என் பெண்ணுடைய கச்சினை அணிந்த இளையமெல்லிய கொங்கை பசலைநிறம் மிகுமாறு செய்து அவளுடைய அழகினைக்கவர்ந்து விட்டான்.

கு-ஐ: வார் - கச்சினையுடைய. பீர் - பசலை. "இவளை எழில் கவர்ந்தான்" என்றது, 'பசுவைப் பால்கறந்தான்' என்பது போல நின்றது. கவளம், யானை உண்ணும் உணவு. எழிலைக் கவர்ந்தமை பற்றி, 'கள்வன்' என்றாள்; எனினும், இஃது இகழ்ந்ததன்று; புகழ்ந்து கூறிய காதற் சொல்லேயாம். திவள் அம் மாளிகை - ஒளி வீசுகின்ற அழகிய மாளிகை. "நங்கையாள்" என்றது தலைவியை. நயக்கும் - விரும்புகின்ற. குழகன் - இளைஞன். "நங்கை யானைக்கும்" எனப்

71. கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக்
 குழாங்களுக்குழ் கோழிவெல் கொடியோன்
 காவனற்சேனையென்னக்காப் பவன்னன்
 பொன்னைமே கலைகவர் வானே
 தேவினற் றலைவன் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 தூவிநற் பீலி மாமயி லூருஞ்
 சுப்பிர மண்ணியன் றானே.

3

பாடம் ஒதி, அதற்கு, 'தெய்வயானை' என உரைப்பாரும் உளர்.

3. 611-117: தேவர்களுக்கு மேம்பட்ட தலைவனாய்த் திரு விடைக்கழி என்ற திருத்தலத்தில் அழகிய குராமர நிழலின்கீழ் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சிவழங்குபவனாய், தோகைகளை உடைய பெரிய ஆண்மயிலை வாகனமாக உடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான், எல்லோருக்கும் தலைவனாய், பவளநிறத்தனாய், இளையவனாய், திருமணக்கோலம் கொண்டவனாய், அடியார் கூட்டங்கள் சூழ்பவனாய், பகைவர்களை வெல்லும் கோழிக்கொடியை உடையவனாய், காவலைச் செய்யும் பெரிய சேனையைப்போல எல்லோரையும் காப்பவன் என்று சொல்லப்படுபவனாய் இருந்தும் என் திருமகள் போன்ற மகளின் மேகலையைக் கவர்ந்து அவளைக் காவாது விடுத்த காரணம் அறிகிலேன்.

117-118: கோ வினை - தலைமைச் செயல்களையுடைய, பவளக் குழ - பவளம்போலும் நிறத்தையுடைய குழவியாகிய இவை இரண்டும், "கோழி வெல்கொடியோன்" என்பதனோடே முடியும். மணக் கோலக் குழாங்கள், தேவருலக மகளிர் குழாங்கள், இவர்கள் முருகனால் மாலை சூட்டப்படுதலை விரும்பி அவனைச் சூழ்ந்து நிற்பர் என்க. "ஒரு கை வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட" என்ற திருமுருகாற்றுப்படை (அடி 116 - 117)யைக் காண்க. காவன் - கற்பகச் சோலையையுடைய இந்திரன். 'அவனைச் சூழ்ந்தவரையும் சேனையாகக் கொண்டு காப்பவன்' என்க. இனி, 'அமரரை' என ஒரு சொல் வருவித்து, 'காவல் நற்சேனையென்னக் காப்பவன்' என உரைப்பிலும் ஆம். இனி, வேறு உரைப்பாரும் உளர். 'கவர்வானே' என்றது, 'கவர்தல் பொருந் துவதோ' என்றவாறு. 'அமரர்களை வருந்தாமற் காப்பவன், என் மகளை வருந்தச் செய்தல் பொருந்துமோ' என்றதாம். "தே" என்பது அஃறிணைச் சொல்லாய்ப் பன்மை குறித்து நின்றது. தே - தெய்வம். தூவி - சிறகு. பீலி - தோகை.

72. தானமர் பொருது தானவர் சேனை
 மடியச்சூர் மார்பினைத் தடிந்தோன்
 மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை
 மறைநிறை சட்டறம் வளரத்
 தேனமர் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 கோனமர் கூத்தன் குலஇளங் களிறென்
 கொடிக்கிடர் பயப்பதுங் குணமே.

4

'சுப்பிர மண்ணியன்' என்றதில் ணகர மெய் விரித்தல்.

4. பொ-ஐ: அசுரர்கள் படை சூரபதுமனோடு சேர்ந்து போர் செய்து மடியத் தான் போரிட்டுச் சூரபதுமனுடைய மார்பினைப் பிளந்தவனாய், மான் தங்கியிருக்கும் பெரிய கையினை உடைய வள்ளலாகிய சிவபெருமானுடைய மகனாய், வேதங்களில் மிகுதியாகச் சொல்லப் படுகின்ற ஓதல், ஓதுவித்தல் வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்ற ஆறு அறங்களும் வளருமாறு, வண்டுகள் தங்கியிருக்கும் சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நிழலின் கீழ் நின்ற, தலைமை வாய்ந்த கூத்தப்பிரானுடைய குலத்தில் எல்லோராலும் விரும்பப்படும் இளைய யானை போல்வானாகிய முருகப் பெருமான் என்னுடைய பூங்கொடி போன்ற மகளுக்குத் துயர் விளைக்கும் செயல் அவன் நற்பண்புக்கு ஏற்றதாகுமா?

ரு-ஐ: தானவர் - அசுரர். 'வானவர் சேனை மடிய' எனப் பாடம் ஒதி, அதற்கியைய உரைத்தல் பொருந்தாமை அறிக. மறை நிறை - வேதத்தின்கண் நிறைந்துள்ள. செம்மையுணர்த்தும் 'சட்ட' என்னும் இடைச்சொல்லில் அசுரம் தொகுத்தலாயிற்று, "சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதமாம் சங்கரனை" (தி.8 - கோத்தும்பி. 7.) என்றதிற் போல சட்ட அறம் - செம்மையான அறம். 'அறம் வளர நின்ற இளங் களிறு' என இயையும். "கோன்" என்றதும், கூத்தனையே குறித்தது. அமர் கூத்தன் - விரும்பப்படும் கூத்தினையுடையவன். குலம் - மேன்மை. கணபதி மூத்தகளிறாதல் பற்றி முருகனை, 'இளங் களிறு' என்றாள். "மானமர் தடக்கை வள்ளல் தன் பிள்ளை" என முன்னர் கூறிப் பின்னரும், "கூத்தன் குல இளங்களிறு என்றது. 'உயிர்களின் இடரைப் போக்குதற்குக் கூத்தினை விரும்பி ஆடும் அவன்மகன், என் மகளுக்கு இடர் பயப்பது குண மாகுமோ' என்னும் கருத்தைத் தோற்றுவித்தற்

73. குணமணிக்குருளைக் கொவ்வைவாய் மடந்தை
 படுமிடர் குறிக்கொளாதழகோ
 மணமணி மறையோர் வானவர் வையம்
 உய்யமற்றடியனேன் வாழத்
 திணமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 கணமணி பொருநீர்க் கங்கைதன் சிறுவன்
 கணபதி பின்னிளங் கிளையே. 5
74. கிளையிளஞ் சேய்அக் கிரிதனைக் கீண்ட
 ஆண்டகை கேடில்வேற் செல்வன்
 வளையிளம் பிறைச்செஞ் சடைஅரன் மதலை
 கார்நிற மால்திரு மருகன்

பொருட்டாம்.

5. ௧௦௮-௧௧௧: பெருமைபொருந்திய கூட்டத்தவரான அந்தணர்களும் தேவர்களும் நில உலக உயிர்களும் தீங்கினின்றும் பிழைக்குமாறும், அடியேனாகிய யானும் வாழுமாறும், உறுதியான அழகிய மாடிவீடுகளை உடைய திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நிழலின் கீழ்நின்ற, இரத்தினங்களின் தொகுதிகளை அடித்துக்கொண்டு வரும் நீர்ப்பெருக்கை உடைய கங்கா தேவியின் மகனும், கணபதியின் தம்பியும் ஆகிய முருகப்பெருமான், நற்குணங்கள் தன்னைச் சேர்ந்து அழகு பெறுதற்குக் காரணமான சிறுமியாய்க் கொவ்வைக்கனிபோன்ற சிவந்தவாயினை உடைய என் மகள், தன் அருள் முழுமையாகக் கிட்டாமையால் உறும் துயரத்தைத் தன்மனத்தில் ஏற்று அதற்குப் பரிகாரம் தேடாமல் இருப்பது, அவனுக்கு அழகிய செயல் ஆகுமா?

௧௧-௧௧௧: குண மணிக்குருளை - நற்பண்பினையுடைய சிறந்த வீரமுடைய சிறுவன்; முருகன். "குருளை" என்றது சிங்கக் குட்டியை. இஃது உவம ஆகுபெயராய், அதுபோலும் சிறுவனைக் குறித்தது. 'குறிக்கொளாதது என்பது குறைந்து நின்றது. மணம் அணி மறையோர் - மங்கல விழாக்களை அழகு படுத்துகின்ற அந்தணர். மறையோரை வையத்தாரினின்று வேறு பிரித்தது, சிறப்புப் பற்றி. 'வாழ் நின்ற' என இயையும். 'திண்ணம்' என்பது இடைக்குறைந்து, "திணம்" என வந்தது, 'திண்மையாகிய மாடம்' என்க. கண மணி - கூட்டமாகிய இரத்தினங்களையுடைய பின். இளங்கிளை - தம்பி.

திளையினம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 முளைஇளங் களிநென் மொய்குழற் சிறுமிக்
 கருளுங்கொல் முருகவேள் பரிந்தே.

6

75. பரிந்தசெஞ் சுடரோ பரிதியோ மின்னோ
 பவளத்தின் குழவியோ பசும்பொன்
 சொரிந்தசிந் தூரமோ தூமணித் திரளோ
 சுந்தரத் தரசிது என்னத்
 தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொல்
 மையல்கொண் டையுறும் வகையே.

7

6. பொ-ற: தன் அடியவருக்குச் சுற்றமாக உதவும் இளைய குமரனாய், கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்த ஆண்மைத் தன்மை உடையவனும், என்றும் அழிதல் இல்லாத வேலினை ஏந்திய செல்வனும், வளைந்த இளம் பிறையைச் சூடி சிவந்த சடையை உடைய சிவபெருமான் மகனும், கார்மேகம் போன்ற நிறத்தை உடைய திருமாலுடைய சகோதரிமகனும், எல்லோரும் மகிழ்ச்சியால் திளைக்கின்ற இளமரச் சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா மரத்தின் கீழ்நின்ற மிக இளைய ஆண்யானை போல் பவனும் ஆகிய முருகவேள் இரக்கங்கொண்டு, என்செறிந்த கூந்தலை உடைய சிறுபெண்ணுக்கு அருள் செய்வானோ? மாட்டானோ?

ரு-ற: 'இளங்கிளை' என்பதே, 'கிளைஇளையன்' என மாறி நின்றது. 'இளைய பிள்ளை' என்றவாறு. சேய் - முருகன். 'இளங் கிளையாகிய முருகன்' என்க. கிரி, கிரவுஞ்ச மலை. திளை - பலரும் இன்பம் துய்க்கின்ற. முளை இளங்களிறு - மிகவும் இளைய களிறு. "முருகவேள்" என்றதை, "களிறு" என்றதன் பின்னும், "பரிந்து" என்றதை, "சிறுமிக்கு" என்றதன் பின்னும் கூட்டுக. பரிந்து - அன்பு கொண்டு.

7. பொ-ற: வேதநெறியை அறிந்த, வேதம் கூறிய நெறியில் வாழும் மக்கள் வாழும் திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நிழற்கீழ் நின்ற, கட்டமைந்த கொடிய வில்லைக் கையில் ஏந்திய இளையனாய் உள்ள முருகப்பெருமான் திறத்து அழகிய சொற்களைப் பேசும் என்மகள்

76. வகைமிகும் அசுரர் மாளவந் துழிஞை
 வானமர் விளைத்ததா ளாளன்
 புகைமிகும் அனலிற் புரம்பொடி படுத்த
 பொன்மலை வில்லிதன் புதல்வன்
 திகைமிகு கீர்த்தித் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 தொகைமிகு நாமத் தவன்திரு வடிக்கென்
 துடியிடை மடல்தொடங் கினளே.

8

காம மயக்கம்கொண்டு அவன் திருஉருவினை 'எல்லோரும்
 விரும்பும் சிவந்தகடரோ? குரியனோ? மின்னலோ? தூய
 இரத்தினத்தின் குவி யலோ? அழகுக்கு உயர்நிலையாகிய அரசோ?
 என்று பலவாறாக ஐயுறுகிறான்.

கு-வி: பரிந்த - வீசுகின்ற. சுடர் - விளக்கு. குழவி - கொழுந்து.
 சிந்துரம் - செந்திறப் பொடி. மணி - மாணிக்கம். சுந்தரத்து அரசு -
 அழகின் தலைமை. முருகன் விற்படையும் உடையனாதலைக் கருதி,
 "சிலைக்கை மைந்தன்" என்றான். அம் சொல் - அழகிய சொல்; இஃது,
 அதனையுடையாள்மேல் நின்றது. 'ஐயுறும்' என்றது முற்று. 'வகை
 யானே' என உருபு விரிக்க. 'அம் சொலான், மையல் கொண்டு,
 மைந்தனை, சுந்தரத்து அரசாகிய இது, சுடரோ, பரிதியோ என்ன
 வகைவகையாக ஐயுறும்' என்க.

8. பொ-வி: பலவகையினராக எண்ணிக்கையில் மிகுந்த அசுரர்
 கள் அழியும்படியாகத் தானே சென்று அவர்களுடைய மதில்களை
 வளைத்துக் கொண்டு பெரிய போரினைச் செய்த முயற்சி உடைய
 வனும், புகைமிக்க தீயால் திரிபுரம் அழியுமாறு செய்த, மேருமலையை
 வில்லாக ஏந்திய சிவபெருமானுடைய புதல்வனும், நாற்புறமும்
 பரவிய புகழை உடைய திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நிழலின் கீழ்
 நின்ற எண்ணிக்கையால் மிகுந்த பலதிருப்பெயர்களை உடையவனும்
 ஆகிய முருகப் பெருமானுடைய திருவடிகளை அடைய வேறு வழி
 கிட்டாமையால், என்மகள் பெண்கள் மடலேறக்கூடாது என்ற பொது
 விதியை நெகிழ்த்து மடலேற ஆயத்தம் செய்துவிட்டான்.

கு-வி: உழிஞை அமர், முற்றுகை இட்டுச் செய்யும் போர்.
 தாளாளன் - வீரன். திகை - திசை. தொகை - எண்: அவை, நூறு,
 ஆயிரம், நூறாயிரம், கோடி முதலியவாம். நாமம் - பெயர்.

77. தொடங்கினள் மடல் என் றணிமுடித் தொங்கற்
 புறஇத ழாகிலும் அருளான்
 இடங்கொளக் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன்
 மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன்
 திடங்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத்
 தறுமுகத் தமுதினை மருண்டே.

9

திருவடிக்கு-திருவடியை அடைதற்பொருட்டு; என்றது 'தன்னைப் பணிகொள்ள ஏற்றுக் கொள்ளுதற்பொருட்டு' என்றவாறு. துடி இடை - உடுக்கை போலும் இடையை உடையாள். 'கடலன்ன காமம் உழப்பினும் பெண்டிர் மடல் ஏறுதல் இல்லை' (குறள்-1137.) ஆயினும், அவளது பெருந்துயரைப் புலப்படுத்த, 'மடல் ஏறத் தொடங்கினள்' என்றாள். 'மயல் தொடங்கினள்' என்பதும் பாடம்.

9. ௮௮-௯: வேதநெறியில் உறுதியாக இருக்கும் நன்மக்கள் வாழும் திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நிழற்கீழ் நின்ற சிங்கம் போல்பவனாய், அடியார்திறத்து அருள்புரிய விழிக்கும் பன்னிரு கண்களையும் ஆறுமுகங்களையும் உடைய அமுதம் போல்வானாய் உள்ள பெருமானைக் கண்டு காமத்தால் மயங்கி, அவனை அடைய வேறு வழி இல்லாத நிலையில் என்மகள் மடல் எடுக்கத் தொடங்கி விட்டாளாக அதனைக் கண்டு தன்முடியில் அணிந்துள்ள மாலையின் வெளி இதழ்களைக் கூட அவள் ஆறுதல் பெறுமாறு அப்பெருமான் வழங்குகிறான் அல்லன். தன் அருகிலேயே இடம் பெற்றுள்ள அக் குறமகளாகிய வள்ளியம்மையார் கொள்ளக் கூடிய வெகுளியை விட மிகுதியாக அப்பெருமான் இவள் திறத்துத் தன் வெகுளியைப் புலப்படுத்தும் செயல்களும் சொற்களும் உடையவனாக இருக்கிறான்.

௧௦-௧௧: தொங்கல் - மாலை. புறஇதழ் சிறப்பில்லாததாகலின், 'அதனையேனும் கொடுத்திலன்' என்றாள். இடங்கொள் அக்குறத்தி திறத்திலும் - தன்பால் இடங்கொண்டு இருக்கும் வள்ளியது தன்மையைக் காட்டிலும், மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன் - பகைத்தொழிலையுடைய சொற்களையும் இவள் (தலைவி) கூற்றில் உடையனாகின்றான். தன் கணவனை மற்றொருத்தி காதலித்தலை அறியின் அவளிடத்தில் வள்ளியம்மைக்குப் பகையுண்டாதல் இயல்பாதலின், 'அவளினும் பகைவார்த்தையை உடையன்' என்றாள்.

78. மருண்டுறை கோயில் மல்குநன் குன்றப்
 பொழில்வளர் மகிழ்திருப் பிடவூர்
 வெருண்டமான் விழியார்க் கருள்செயா விடுமே
 விடலையே எவர்க்குமெய் யன்பர்
 தெருண்டவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 குருண்டபூங் குஞ்சிப் பிறைச்சடை முடிமுக்
 கண்ணுடைக் கோமளக் கொழுந்தே. 10

'மாலை கொடாமையேயன்றி' என்னும் பொருள் தருதலின், "வார்த்தையும்" என்ற உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சம். மடங்கல் - சிங்கம். "அமுதத்தினை" என்றதன் பின்னர், 'கண்டு' என ஒருசொல் வருவிக்க.

10. பா-வி: முருகப்பெருமானுக்கு உண்மையான அன்பர் களாகிய, வேதநெறியைத் தெளிவாக உணர்ந்து பின்பற்றும் சான்றோர் கள் வாழும் திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நிழற்கீழ் நின்ற, பூக்களைச் சூடிய சுருண்ட மயிரினையும் பிறையைச் சூடிய சடைமுடியையும் முக்கண்களையும் உடைய சிவபெருமானுடைய மென்மையான கொழுந்துபோன்ற மகனாகிய முருகன் விரும்பி உறைகின்ற திருக் கோயிலையும், வளம்நிறைந்த சிறந்த குன்றுகளிடத்தே வளர்கின்ற சோலைகளையும் உடையதாய், எல்லோரும் மகிழும்படியான திருப்பிடவூரில் உள்ள, மருண்ட மானின் விழிபோன்று மருண்ட விழிகளைஉடைய இப்பெண்களுக்கு அருள்செய்யாமல் அவர்களைப் புறக்கணித்துவிடுவானோ?

பு-வி: "எவர்க்கும் மெய்யன்பர்" என்பது முதலாகத் தொடங்கியுரைக்க. 'மருள்' என்பது, "மருண்டு" எனத் திரிந்தது. மல்கு - வளங்கள் நிறைந்த. 'கோயிலையும், குன்றத்தையும் உடைய, சோலைகள் வளர்கின்ற திருப்பிடவூர்' என்க. இஃது ஒரு வைப்புத் தலம். திருக்கயிலையில் அரங்கேறிய சேரமான் பெருமானது ஞான வுலாவை மாசாத்தனார் வெளிப்படுத்திய ஊர். ஒருதலப்பதிகத்தில் மற்றொரு தலத்தை நினைவுகூரும் முறைபற்றி இத்தலத்தை இங்கு எடுத்தோதினார். 'திருப்பிடவூரில் அருள்செயாவிடுமே' என்க. அருள் செயாவிடுமே - அருள்செய்யா தொழிவானோ. விடலை - காளை. இதனை, "கொழுந்து" என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. குருண்ட - சுருண்ட. கோமளக் கொழுந்து - அழகின் குருத்து; என்றது

79. கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழி யாகத்
 தூமொழி அமரர்கோ மகனைச்
 செழுந்திரட் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன்
 வாய்ந்தசொல் லிவைசுவா மியையே
 செழுந்தடம் பொழில்கூழ் திருவிடைக் கழியில்
 திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
 எழுங்கதி ரொளியை ஏத்துவார் கேட்பார்
 இடர்கெடும் மாலுலா மனமே.

11

திருச்சிறம்பலம்

முருகனை. இதனுள், முருகனுக்கு, பிறைச்சடை முடியும், முக்கண்ணும் கூறப் பட்டமை நோக்கற்பாலது. இனி, கோமளம் என்றதனை சிவபிரானுக்கு ஆக்கியுரைப்பினும் ஆம்.

11. பொ-ற: அறியாமையாகிய மயக்கம் நிலவப்பெற்ற மனமே! தூய்மையான சொற்களையே பேசும் தேவர்களின் தலைவனும் செழுமையாகத் திரண்ட சோதி வடிவினனும் ஆகிய சுவாமி எனப்படும் முருகனைப்பற்றிச் செப்புறை என்ற ஊரினைச் சார்ந்த சேந்தன் ஆகிய அடியேன் வளமையாகத் திரண்ட வாயினை உடைய தலைவியின் தாய்மார் கூறும் சொற்களாகச் சொல்லிய இச்சொற்களால் செழுந்தடம் பொழில் சூழ் திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற உதிக்கின்ற ஞாயிறு போன்ற ஒளியை உடைய முருகப் பெருமானைப் புகழ்பவர்கள், அங்ஙனம் புகழக் கேட்பவர்கள் ஆகியவர்களுடைய எல்லாத்துன்பங்களும் கெட்டுஓடும்.

ரு-ற: கொழுந்திரள் வாய் ஆர் தாய் - செழுமையாய்த் திரண்ட வாயினையுடைய செவிலி. வழிபடுவோர்க்கு வரங் கொடுத்தல் பற்றி அமரரை, "தூமொழி அமரர்" என்றார், 'செப்புறைச் சொல்' என இயைத்து, 'செப்பென்னும் உறை போல்வதாகிய சொல்' என உரைக்க. முருகனாகிய அருமணியைத் தன்னுட் கொண்டிருத்தல் பற்றி இங்ஙனம் கூறினார். 'செப்புறை' எனவும், 'செப்புதல்' எனவும் பாடம் ஒதுப. செப்புறை ஊருமாம். வாய்ந்த - பொருந்திய: இதனை, "கோமகனை" என்றதனோடு கூட்டுக. 'இவை' என்றதில் 'இவற்றால்' என உருபு விரிக்க. சுவாமி - முருகன் "சுவாமியையே" என்ற ஏகாரம் அசைநிலை 'கேட்பார்க்கு' என்னும் நான்காவது, தொகுத்தலாயிற்று. 'மனம் இடர்கெடும்' என, இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. "மாலுலா மனம்" என்பது, முதல் திருப்பாட்டிற் சென்று மண்டலித்தல் அறிக.

கருவூர்த் தேவர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா

8. கோயில்

இத் திருப்பதிகம், 'சிவபெருமானுக்குச் சிறந்த கோயிலாய் விளங்குவது தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலமே' என அதன் பெருமையைக் கூறுகின்றது.

மாண்புமிகு

பதிக எண்: 8

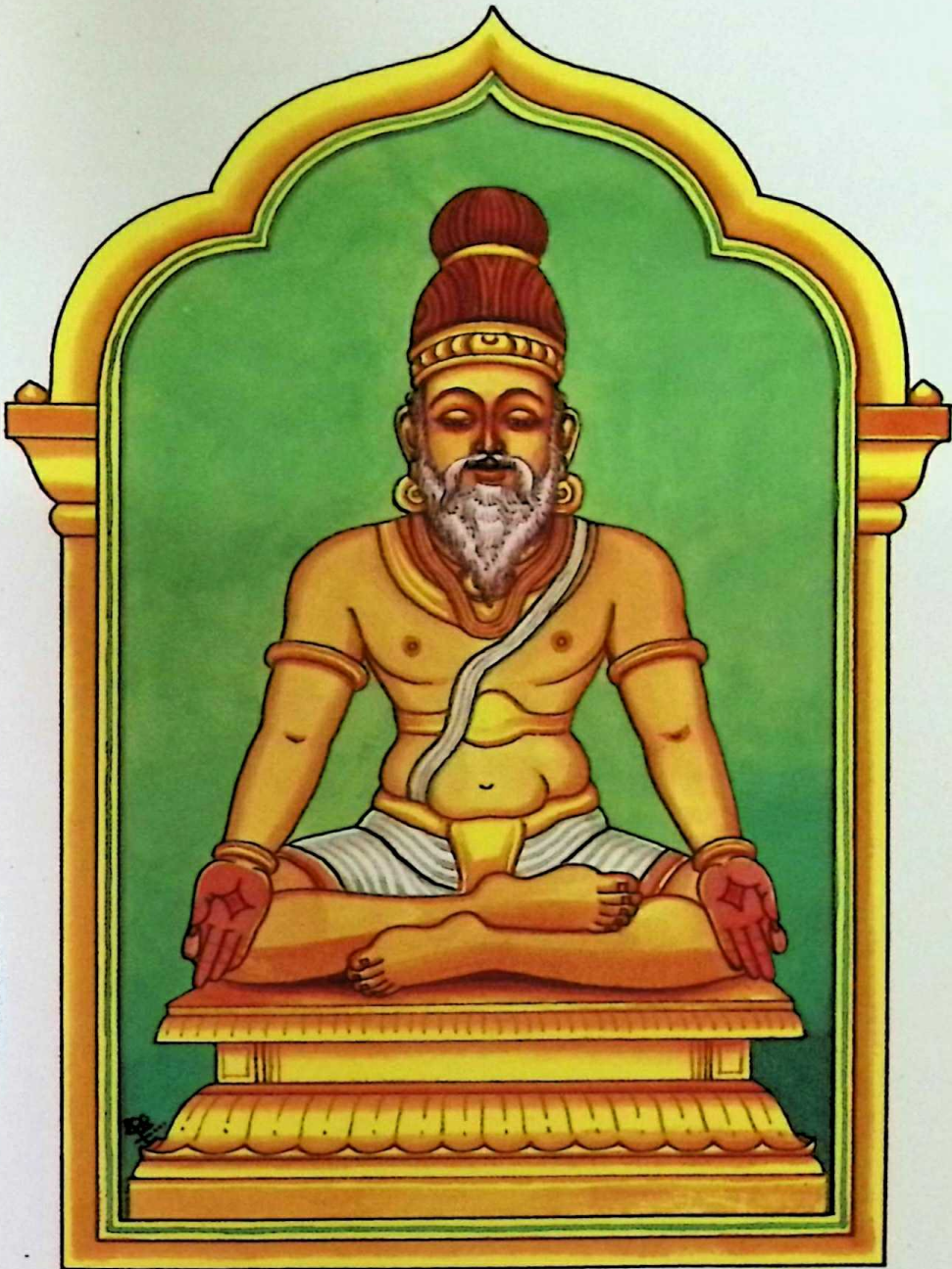
திருச்சிற்றம்பலம்

80. கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக்
கறையணற் கட்செவிப் பகுவாய்
பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்வெள் ளெயிற்றுப்
பாம்பணி பரமர்தங் கோயில்
மணம்விரி தருதே மாம்பொழில் மொழுப்பின்
மழைதவழ் வளரிளங் கமுகந்
திணர்நிரை அரும்பும் பெரும் பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே.

1

1. பொ-ரை: கூட்டமாக விரிந்த தலைகளையும் அத்தலைகளின் கண் சிவந்த இரத்தினங்களையும் பிளவுபட்ட நாக்குக்களையும் விடக்கறை பொருந்திய வாயினையும், கண்ணொடு பொருந்தி நிற்கும் காதினையும், பிளந்த வாய்களையும் படத்தின்கண் பொருந்திய புள்ளிகளையும், வெள்ளிய பற்களையும் உடைய பாம்புகளை அணிகலன்களாக அணிந்த மேம்பட்ட சிவபெருமானுடைய கோயில், நறுமணம் கமழும் ஒட்டுமாமரச் சோலைகளையும், தம் உச்சியில் மேகங்கள் தவழுமாறு உயர்ந்த பாக்கு மரங்களின் உச்சியில் வரிசையாகத் தோன்றும் பூங்கொத்துக்களையும் உடைய பெரும்பற்றப் புலியூர் என்ற திருப்பதிக்கண் அமைந்த திருச்சிற்றம்பலமாகும்.

பு-ரை: கணம் - கூட்டம். 'கூட்டமாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. 'குடுமியில் உள்ள செம்மணிகளையுடைய' என்க. பல தலைகளையுடமை பற்றி, "கணம்விரி குடுமி" என்றார், கவைநா - பிளவு பட்ட நாக்கு. கறை - நஞ்சு. தாடியைக் குறிப்பதாகிய, 'அணல்' என்பது இங்கு, ஆகுபெயராய், வாயைக் குறித்தது. 'அணல்' எனவும் பாடம்

கருவூர்த் தேவர்

81. இவ்வரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்தும்
 ஏழையேற் கென்னுடன் பிறந்த
 ஐவரும் பகையே யார்துணையென்றால்
 அஞ்சலென்றருள் செய்வான் கோயில்
 கைவரும் பழனம் குழைத்தசெஞ் சாலிக்
 கடைசியர் களைதரு நீலம்
 செய்வரம் பரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

2

ஓதுவர், கண் செவி - கண்ணொடு பொருந்தி நிற்கும் காது. பருவாய் - பிளந்த வாய். பணம் விரி துத்திப் பொறி - படத்தின்கண் பரந்த, 'துத்தி' என்னும் பெயரை உடைய புள்ளிகள். மொழுப்பு - உச்சி. மழை - மேகம். 'துணர்' என்பது, 'திணர்' எனத் திரிந்து நின்றது. அரும்பு - தோன்றுகின்ற. 'தவழ் பெரும்பற்றப் புலியூர், அரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்' எனத் தனித் தனி முடிக்க. 'புலியூர்த் திருச்சிற்றம்பலம்' என இயையும். திருவளர் - அழகுமிகுகின்ற.

2. பொ-ஐ): இந்தக் கடத்தற்கு அரிய பிறவியாகிய கடலில் கரை காண்பதற்காக நீந்தும் அடியவனாகிய எனக்கு என்னுடன் தோன்றிய ஐம்பொறிகளும் பகையாக உள்ளன. அந்நிலையில் எனக்குத் துணையாவர் என்று வருந்தினனால், 'யானே துணையாவேன். ஆதலின் அஞ்சாதே' என்று அருள் செய்கின்ற சிவபெருமானுடைய கோயில், பக்கங்களில் பொருந்தியுள்ள வயல்களில் தளிர்ந்த செந்நெற்பயிர்களிடையே களையாக வளர்ந்ததனால், உழத்தியர்கள் களையாகப் பிடுங்கிய நீலமலர்க்கொடிகளே வயலின் வரப்புக்களில் காணப்படும் பெரும்பற்றப் புலியூரில் உள்ள இறைவனுடைய அருட்செல்வம் வளர்கின்ற திருச்சிற்றம்பலமே யாகும்.

௩-ஐ): 'இப் பௌவநீர்' என இயைத்து, 'நீந்துதற்கரிய பிறவியாகிய கடல்நீரை நீந்துகின்ற ஏழையேனுக்கு' என உரைக்க. ஐவர் ஐம்பொறிகள். 'உடன்பிறந்தோர் அனைவருமே பகையாய் விட்டமையின் எனக்கு யார் துணை' என்றவாறு. கைவரும் பழனம் - பக்கங்களில் பொருந்தியுள்ள வயல்களில். குழைத்த - தளிர்ந்த. செஞ்சாலி - செந்நெற்பயிர். 'நீலப் பூக்களின் கொடிகளே களைகளாய் உள்ளன' என்றபடி - செய்வரம்பு அரும்பு - வயல்களின் வரப்புக்களில் காணப்படுகின்ற.

82. தாயினே ரிரங்குந் தலைவவோ என்றும்
 தமியனேன் துணைவவோ என்றும்
 நாயினேன் இருந்து புலம்பினால் இரங்கி
 நலம்புரி பரமர்தங் கோயில்
 வாயினே ரரும்பு மணிமுருக் கலர
 வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்செந்
 தீயினே ரரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

3

83. துந்துபி குழல்யாழ் மொந்தைவான் இயம்பத்
 தொடர்ந்திரு டியர்கணம் துதிப்ப
 நந்திகை முழுவம் முகிலென முழங்க
 நடம்புரி பரமர்தங் கோயில்

3. பொ-ந: தாயைப்போல உயிர்களிடம் இரக்கம் கொள்ளும் தலைவனே எனவும், தன்னுணர்வு இல்லாத அடியேனுடைய தலைவனே எனவும், நாய் போன்ற இழிந்தவனாகிய அடியேன் இருந்து அழைத்து வருந்தினால் இரக்கங்கொண்டு அடியேற்கு நன்மையைச் செய்யும் சிவபெருமானுடைய கோயில், பெண்களுடைய வாய்க்கு ஒப்பாகச் செந்நிறத்தோடு அரும்பும் அழகிய முருக்கமலர் மலர், இளமரங்கள் வளர்கின்ற சோலையில் மாந்தளர்கள் சிவந்ததீயைப் போலத் தோன்றுகின்ற பெரும்பற்றப்புலியூரில் உள்ள அருட்செல்வம் வளர்கின்ற சிற்றம்பலமேயாகும்.

த-ந: “தாயின்” என்றதில் இன், சாரியை. இனி இதனை உருபாக்கி, ‘நேர் நின்று இரங்கும்’ என உரைத்தலும் ஆம். “தலைவ, துணைவ” என்ற விளிகட்குப் பின்னர் நின்ற ஓகாரங்கள் முறையீடு குறித்து நின்றன. வாயின்ஏர் அரும்பு - மகளிரது வாய்போல எழுச்சி விளங்குகின்ற. மணி முருக்கு - அழகிய முருக்க மலர். நேர் தீயின் அரும்பு - அதன் எதிராக நெருப்புப் போலத் தோன்றுகின்ற.

4. பொ-ந: துந்துபி, வேயங்குழல், யாழ், மொந்தை என்ற தோற்கருவி இவற்றின் ஒலி வானளவும் சென்று ஒலிக்க, முனிவர் குழாம் தொடர்ந்து துதிக்க, நந்திதேவர் தம் கைகளால் முழங்கும் முழுவம் மேகத்தைப் போல முழங்கக் கூத்து நிகழ்த்தும் சிவ பெருமானுடைய கோயில், அந்திக் காலத்தில் சொல்லப்படுகின்ற

அந்தியின் மறைநான் காரணம் பொதிந்த
அரும்பெறல் மறைப்பொருள் மறையோர்
சிந்தையில் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

4

84. கண்பனி யரும்பக் கைகள் மொட்டித்தென்
களைகணே ஓலமென் றோலிட்
டென்பெலா முருகும் அன்பர்தங் கூட்டத்
தென்னையும் புணர்ப்பவன் கோயில்
பண்பல தெளிதேன் பாடிநின் றாடப்
பனிமலர்ச் சோலைகூழ் மொழுப்பிற்
செண்பகம் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

5

மந்திரங்களை உடைய நான்கு வேதங்களினும் உள் அமைந்த இரகசியப் பொருள்கள் வேதியருடைய உள்ளத்தில் புலனாகின்ற பெரும்பற்றப்புலியூரிலுள்ள திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே ஆகும்.

கு-ஐ: துந்துபி முதலியன வாத்தியங்கள். அவை அவற்றது ஒலியைக் குறித்தன. வான் இயம்ப - வானளவும் சென்று ஒலிக்க. முழுவம் -, மத்தளம். அந்தியின் மறை - அந்திக் காலத்திற் சொல்லப் படுகின்ற மந்திரங்களையுடைய (நான்கு வேதங்கள் என்க). மறைப் பொருள் - இரகசியப் பொருள்கள். 'மறைப் பொருள் அரும்பும்' என இயையும்.

5. யோ-ஐ: கண்கள் கண்ணீர் துளிக்க, கைகள் குவித்து, 'எனக்குப் பற்றுக் கோடு ஆனவனே! ஓலம்' என்று கதறி எலும்புக ளெல்லாம் அன்பினால் உருகும் அடியார்களுடைய கூட்டத்தில் அடியேனையும் இணைத்துக் கொள்ளும் சிவபெருமானுடைய கோயில், தேன் உண்டு என்பதனைத் தெளிந்த வண்டுகள் பலபல பண்களைப் பாடிக் கொண்டு ஆடக் குளிர்ந்த மலர்களைப் பரப்பிய மேலிடத்தில் அரும்பும் சண்பகம் நிறைந்த சோலைகளை உடைய பெரும்பற்றப் புலியூரில் உள்ள திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே யாகும்.

கு-ஐ: மொட்டித்து - குவித்து. களைகணே - பற்றுக் கோடான வனே. தெளிதேன் - தேன் உண்மையைத் தெளிந்த வண்டுகள். ஆட -

85. நெஞ்சிட ரகல அகம்புகுந் தொடுங்கு
நிலைமையோ டிருள்கிழித் தெழுந்த
வெஞ்சுடர் சுடர்வ போன்றொளி துளும்பும்
விரிசடையடிகள்தங் கோயில்
அஞ்சுடர்ப் புரிசை ஆழிசூழ் வட்டத்
தகம்படி மணிநிரை பரந்த
செஞ்சுடர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 6
86. பூத்திரள் உருவம் செங்கதிர் விரியாப்
புந்தியில் வந்தமால் விடையோன்
தூத்திரட் பளிங்கிற் றோன்றிய தோற்றந்
தோன்றநின் றவன்வளர் கோயில்

பறந்து திரிய. 'சோலையது சூழ் மொழுப்பில்' என்க. சூழ் மொழுப்பு - பரவிய மேலிடம்.

6. பொ-று: அடியேங்களுடைய உள்ளங்களில் உள்ள துயரங்கள் தீர, எங்கள் உள்ளங்களில் புகுந்து தங்கியிருக்கும் நிலையோடு இருளைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளிப்பட்ட சூரியன் ஒளி வீசுவது போன்று ஒளியை வெளிப்படுத்தும் விரிந்த சடையை உடைய சிவ பெருமானுடைய கோயில், அழகிய ஒளியை உடைய மதிலும் அகழியும் சூழ்ந்த உள்ளிடத்தில் மணிகளின் வரிசைகளிலிருந்து பரவிய சிவந்த ஒளி விரியும் பெரும் பற்றப்புலியூரிலுள்ள திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமே ஆகும்.

ஞ-று: அகம், அந்நெஞ்சின் அகம். 'நிலைமையோடு கூடி' என ஒருசொல் வருவிக்க. முதற்றொட்டு, 'எழுந்த' என்பதுகாறும் உள்ளவை, வெஞ்சுடருக்கு அடையாய், இல்பொருள் உவமையாக் கின. வெஞ்சுடர் - பகலவனது வெப்பமான கதிர்கள். சுடர்வ போன்று - வீசுவன போன்று. துளும்பும் - விரிகின்ற. புரிசை - மதில். 'புரிசையும், அகழியும் சூழ்ந்த வட்டத்து அகம்படி' என்க. அகம்படி - உள்ளிடத்தில். மணி நிரை பரந்த செஞ்சுடர் - மாணிக்கங்கள் பரந்து கிடத்தலால் உண்டாகின்ற செம்மையான ஒளி. அரும்பும் - தோன்றுகின்ற.

7. பொ-று: செம்பூக் குவியல்களின் உருவம்போலச் சிவந்த ஒளியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு, அடியேனுடைய மனத்தில் வந்து

நாத்திரள் மறையோர்ந் தோமகுண் டத்து
 நறுநெயால் மறையவர் வளர்த்த
 தீத்திரள் அரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

7

87. சீர்த்ததிண் புவனம் முழுவதும் ஏனைத்
 திசைகளோ டண்டங்க ளனைத்தும்
 போர்த்ததம் பெருமை சிறுமைபுக் கொடுங்கும்
 புணர்ப்புடை அடிகள்தங் கோயில்
 ஆர்த்துவந் தமரித் தமரரும் பிறரும்
 அலைகடல் இடுதிரைப் புனிதத்
 தீர்த்தநீர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

8

எழுந்தருளிய, திருமாலாகிய காளையை உடையவனாய், தூய பளிங்கின் குவியலினின்றும் தோன்றிய காட்சி காணப்படுமாறு போல வெண்ணீற்றொளியோடு நிலை பெற்றிருப்பவன் கோயில், நாவினால் கூட்டமாக ஒதப்படுகின்ற வேதமந்திரங்களை உணர்ந்து ஒமகுண்டங் களிலே நறிய நெய்யை ஆகுதியாக அளித்து வேதியர்கள் வளர்த்த தீயின் குவியல் ஒளிவீசுகின்ற பெரும்பற்றப்புலியூரில் உள்ள திருவளர் சிற்றம்பலமே ஆகும்.

கு-ரை: 'தீத்திரளின் உருவம்போல' என, உவம உருபு விரிக்க. புந்தியில் - எமது மனத்தில். 'மால்விடையோன்' என்றது ஒரு பெயராய், 'வந்த' என்றதற்கு முடிபாயிற்று. தூத்திரட் பளிங்கில் தோன்றிய தோற்றம் - தூய பளிங்கின் திரளினின்றும் தோன்றிய காட்சி. தோன்ற - காணப்படுமாறு. நா - நாவினால். 'சிவபெருமானது திருமேனி பளிங்குபோல்வது, திருநீற்றினால்' என்பது முன்னும் கூறப் பட்டது. 'நா ஓர்ந்து' என, ஓர்தல், இங்கு, 'ஒதி' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது.

8. யொ-ரை: சிறப்புப் பெற்ற வலிய நில உலகம் முழுவதும் ஏனைய திசைகளும் மற்ற அண்டங்கள் அனைத்தும் பெற்றுள்ள அவற்றின் பெருமைகள் யாவும் தனது ஆற்றலுள்ளே மிகச் சிறியன வாய் ஒடுங்கத்தக்க ஆற்றலை உடைய சிவபெருமானுடைய கோயில், இறைவன் பெருமைகளை ஒலித்துக் கொண்டே ஒருவருக்குமுன்

88. பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பும்
 பெரியதங் கருணையுங் காட்டி
 அன்னைதேன் கலந்தின் னமுதுகந் தளித்தாங்
 கருள்புரி பரமர்தங் கோயில்
 புன்னைதேன் சொரியும் பொழிலகங் குடைந்து
 பொறிவரி வண்டினம் பாடும்
 தென்னதேன் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

9

ஒருவராய் முற்பட்டு வந்து தேவர்களும் மற்றவர்களும் நீர் அலைக்
 கின்ற கடலைப் போல அலைவீசுகின்ற, அபிடேகம் செய்யும் தூய்மை
 யான நீர் நிறைந்து காணப்படும் பெரும்பற்றப் புலியூரிலுள்ள திருவளர்
 திருச்சிற்றம்பலமேயாகும்.

கு-ஐ: சீர்த்த - சிறப்புப் பெற்ற. திண்புவனம், மண்ணுலகம்.
 "திசை" என்றது. பூமியைச் சூழ்ந்து நிற்கின்ற இந்திரன் முதலியோரது
 உலகங்களை. போர்த்த - பெற்றுள்ள. தம் பெருமை - அவற்றது
 பெருமைகள் பலவும். 'சிறுமையாய்ப் புக்கு ஒடுங்கும் புணர்ப்பு' என்க.
 'புணர்ப்பு' என்றது, ஆற்றலை. 'எல்லா உலகங்களின் பெருமைகளும்
 தனது ஆற்றலுள்ளே மிகச் சிறியனவாய் ஒடுங்கத் தக்க பெரியோன்'
 என்றவாறு. அமரித்து - போரிட்டு; 'நான் முன்னே, நான் முன்னே
 என்று ஒருவருக்கு முன்னே ஒருவராய் முற்பட்டு வந்து' என்பதாம்.
 'கடல்போல இடுகின்ற தீர்த்த நீர்' என்க. திரை - அலைவீசுகின்ற,
 'அமரரும், பிறரும் தூய நீரால் திருச்சிற்றம்பலத்தில் இறைவனை
 வழிபடுகின்றனர்' என்றபடி. "பிறர் என்றதும், வானுலகத்தவரை.

9. டொ-ஐ: ஒன்றோடொன்று கூடிய சிவந்த சடையும், பிறைச்
 சந்திரன் தவழ்கின்ற முடியும், பெரிய தம்முடைய கருணையும் ஆகிய
 இவற்றைக் காட்டி, தாய் தன் குழந்தைக்குத் தேனைக் கலந்து இனிய
 உணவை விரும்பி அளித்தாற் போல அருள் புரியும் சிவபெரு
 மானுடைய கோயில், புன்னை மலர்கள் தேனைச் சொரிகின்ற சோலை
 களினுள்ளே பூக்களைக் கிளறிப் புள்ளிகளையும் கோடுகளையும்
 உடைய வண்டுகளின் கூட்டங்கள் பாடும் 'தென்ன' என்ற இசையாகிய
 தேன் பரவிய பெரும்பற்றப்புலியூரில் உள்ள திருவளர் திருச்சிற்றம்
 பலமாகும்.

89. உம்பர்நா டும்பர் விளங்கியாங் கெங்கும்
 ஒளிவளர் திருமணிச் சுடர்கான்
 நெம்பிரான் நடஞ்செய் சூழலங் கெல்லாம்
 இருட்பிழம் பறஎறி கோயில்
 வம்புலாங் கோயில் கோபுரம் கூடம்
 வளர்நிலை மாடமா ளிகைகள்
 செம்பொனால் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

10

கு-ற: மொழுப்பு - முடி, 'அன்னை அளித்தாங்கு' என இயையும், பொழில் அகம் குடைந்து - சோலைகளின் உள்ளே மலர்களில் மகரந்தத்தைக் கிண்டி.

தென்ன தேன் - 'தென்ன' என்கின்ற இசையாகிய தேன். 'தென்ன புலியூர்' என்று இயைத்து, 'அழகினை யுடைய புலியூர்' என்றும் உரைப்ப.

10. பொ-ற: தேவர் உலகமே இவ்வுலகில் காணப்பட்டமை போன்று ஒளியை வெளிப்படுத்துகையினாலே எம்பெருமான் திருக்கூத்து நிகழ்த்தும் இடங்களிலெல்லாம் இருட்டின் வடிவம் நீங்குமாறு அதனை விரட்டும் கோயில், புதுமை வாய்ந்த தலைமை பொருந்திய இல்லங்கள், கோபுரங்கள், கூடங்கள், உயர்ந்த பல நிலைகளை உடைய மாடமாஸிகைகள் யாவும் சிவந்த பொன்னால் இயன்று தோன்றுகின்ற பெரும்பற்றப்புலியூரிலுள்ள திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமேயாகும்.

கு-ற: உம்பர்நாடு - தேவர் உலகம். இம்பர் விளங்கியாங்கு - இவ்வுலகத்தில் வந்து விளங்கினாற்போல. எங்கும் ஒளி வளர் - எவ்விடத்திலும் ஒளி பரத்தற்கு ஏதுவான. திருமணிச் சுடர் - அழகிய இரத்தினங்களின் ஒளி. கான்று - உமிழ்ந்து. சூழல் - இடம். 'சூழல் எறி' என இயையும். 'சூழலாய்' என ஆக்கம் வருவிக்க.

அங்கெல்லாம் - தன் இடமெல்லாம். வம்பு உலாம் கோயில் - புதுமை பொருந்திய தலைமை வாய்ந்த இல்லங்களும், வளர் நிலை - உயர்ந்த பல நிலைகளையுடைய. செம்பொனால் அரும்பு - சிவந்த பொன்னால் இயன்று தோன்றுகின்ற.

90. இருந்திரைத் தரளப் பரவைகுழகலத்
 தெண்ணிலங் கண்ணில்புன் மாக்கள்
 திருந்துயிர்ப் பருவத் தறிவுறு கருவூர்த்
 துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை
 பொருந்தருங் கருணைப் பரமர்தங் கோயில்
 பொழிலகங் குடைந்துவண் டுறங்கச்
 செருந்திநின் றரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
 திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. ௧௦௮-௧௦௯: பெரிய அலைகளால் மோதப்படும் முத்துக்களை உடைய கடல் சூழ்ந்த அகன்ற பூமியில் உள்ள எண்ணற்ற, அழகிய கண்ணாகிய அறிவு இல்லாத இழிநிலையிலுள்ள மக்கள், திருந்துகின்ற உயிரின் பரிபாக நிலையில் ஞானம் பெறுதற்கு ஏதுவான கருவூர்த் தேவருடைய புறப்பொருள் துறையாகிய கடவுள் வாழ்த்தாகிய இனிய தமிழ் மாலையை உளங்கொண்டு ஏற்றருளும் மேம்பட்ட கருணையை உடைய சிவபெருமானுடைய கோயில், சோலைகளிலே மலர்களைக் குடைந்து வண்டுகள் உறங்கவும் செருந்தி நிலையாக அரும்புகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற பெரும்பற்றப்புலியூர் என்ற தலத்திலுள்ள திருவளர் திருச்சிற்றம்பலமேயாகும்.

௧௦-௧௦௯: பரவை சூழ் அகலம் - கடல் சூழ்ந்த அகன்ற பூமி. அம் கண் - 'அழகிய கண்' எனப்படும் அறிவு. 'எண்ணில், புன்மாக்கள்' எனவும், 'புன்மாக்கள் அறிவுறு தமிழ்மாலை' எனவும் இயைக்க. திருந்து உயிர்ப் பருவத்து அறிவு உறு - திருந்துகின்ற உயிரின் பரிபாக நிலையில் ஞானம் பெறுதற்கு ஏதுவான (தமிழ் மாலை என்க). கருவூர்த் தேவரை. "கருவூர்" என்றது உபசாரம். துறை - புறப்பொருள் துறை; கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி. 'தமிழ் மாலையைப் பொருந்துகின்ற அரிய கருணையை யுடைய பரமர்' என்க. பொருந்துதல் - உளங் கொண்டு ஏற்றல். செருந்தி, ஒருவகை மரம்.

9. திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம்

இத்திருப்பதிகமும் முன்னையதுபோல, 'சிவபிரானுக்கு இடமாய் விளங்குவது, திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரமே' என்கின்றது.

மண்புரிமை

பதிக எண்: 9

திருச்சிற்றம்பலம்

91. கலைகடம் பொருளும் அறிவுமாய் என்னைக்
கற்பினிற் பெற்றெடுத்தெனக்கே
முலைகடந்தருளுந்தாயினும் நல்ல
முக்கணான் உறைவிடம் போலும்
மலைகுடைந்தனைய நெடுநிலை மாட
மருங்கெலாம் மறையவர் முறையோத்
தலைகடல் முழங்கும் அந்தணநீர்க் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச்சரமே.

1

1. பொ-ரை: கலைகளுடைய பொருள்களும், அக்கலைகளை இயல்பாகவே அறிந்த அறிவுமாய், கற்புக்கடம் பூண்ட நெறியானே என்னைப் பெற்று எனக்கே முலைப்பால் தந்து உதவுகின்ற தாயை விடத் தையுடையவனாகிய முக்கண்களை உடைய சிவபெருமான் உகந்தருளியிருக்கும் இடம், மலைகளைக் குடைந்து அமைத்தாற் போன்ற பலமாடிகளை உடைய மாட வீடுகளிலெல்லாம் வேதியர்கள் முறையாக ஒதும் வேதத்து ஒலி நீரை அலைக்கும் கடல் ஒலிபோல ஒலிக்கும் அழகிய குளிர்ந்த நீர் வளம் உடைய களத்தூரிலுள்ள அழகு விளங்கும் திருக்கோயிலாகிய ஆதித்தேச்சரமே.

கு-ரை: "அறிவு" என்றது. அக் கலைகளின் பொருள்களை அறிந்த அறிவை, "அறிவுமாய்" என்ற எச்சம், "நல்ல" என்னும் பெயரெச்சக் குறிப்போடு முடியும். 'என்னைப் பெற்று, எனக்கே முலைகள் தந்தருளும் தாய்' என்க. கற்பினில் பெற்றி - கற்புக் கடம் பூண்ட நெறியானே பெற்று. எடுத்து - கையில் ஏந்தி. "எனக்கே" என்ற ஏகாரம் தேற்றம். "நல்ல" என்றதில் நன்மை. அருள், போலும், அசை நிலை. மருங்கு, ஏழனுருபு, முறை ஒத்து - ஒலி ஒழுங்கினையுடைய வேதம், 'கடல்போல முழங்கும்' என உவம உருபு விரிக்க. களத்தூர்" என்பது, 'களந்தை' என மருஉ வாக்கப்பட்டது. 'ஆதித்தேச்சரம்' என்பது அங்குள்ள திருக்கோயிலின் பெயர்.

92. சந்தன களபம் துதைந்தநன் மேனித்
 தவளவெண் பொடிமுழு தாடும்
 செந்தழ லுருவிற் பொலிந்துநோக் குடைய
 திருநுத லவர்க்கிடம் போலும்
 இந்தன விலங்கல் எறிபுனந் தீப்பட்
 டெரிவதொத் தெழுநிலை மாடம்
 அந்தணர் அழலோம் பலைபுனற் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

2

93. கரியரே இடந்தான் செய்யரே யொருபால்
 கழுத்தில்ஓர் தனிவடம் சேர்த்தி
 முரிவரே முனிவர் தம்மொடால் நிழற்கீழ்
 முறைதெரிந் தோருடம் பினராம்

2. பொ-ஐ: சந்தனச் சாந்து செறிந்த அழகிய திருவுடம்பிலே மிக வெள்ளியதாகிய திருநீற்றை முழுதுமாகப் பூசிக் கொண்டு கூத்து நிகழ்த்தும் சிவந்த தழல் போன்ற உருவத்தோடு விளங்கும் நெற்றிக் கண்ணுடைய சிவபெருமானுக்கு உறைவிடம், விறகுகளுக்குப் பயன்படும் மரங்கள் வளரும் மலையில் வெட்டப் பட்ட காடு தீப்பிடித்து எரிவதனைப் போல, ஏழுநிலைகளை உடைய மாடவீடுகளில் அந்தணர்கள் அக்கினியை வளர்ப்பதும், அலையும் நீர் வளம் உடையதும் ஆகிய களத்தூரிலுள்ள அழகு விளங்கும் திருக்கோயிலாகிய ஆதித்தேச்சரம் ஆகும்.

3. பொ-ஐ: களபம் - குழம்பு. துதைந்த - செறிந்த, 'மேனி முழு தினும் வெண்பொடி ஆடும் உரு' என்க. தவள வெண் பொடி, ஒரு பொருட் பன்மொழி; 'மிகவும் வெள்ளியதாகிய பொடி' என்க. தழல் உரு - நெருப்புப்போலும் வடிவம். நெருப்பு, வண்ணம் பற்றி வந்த உவமை. உருவிற் பொலிந்து - வடிவத்தோடு விளங்கி. இந்தன விலங்கல் - விறகு மலை. 'விலங்கலாய்' என ஆக்கம் வருவித்து, அதனை, 'எறி' என்பதனோடு முடிக்க. எறி புனம் - வெட்டப்பட்ட காடு. 'ஒத்து' என்றதனை 'ஒப்ப' எனத் திரிக்க. ஒப்ப - ஒத்து விளங்கு மாறு. மாடத்துக்கண் என உருபு விரிக்க.

3. பொ-ஐ: இடப்பகுதி கருநிறத்தவர். மற்றபகுதி செந்நிறத்தவர். கழுத்தில் ஒப்பற்ற எலும்புமாலையைச்சூடிக் கூத்து நிகழ்த்துபவர். சனகர் முதலிய முனிவர்களோடு கல்லால மரநிழலிலிருந்து நூலை

இருவரே முக்கண் நாற்பெருந் தடந்தோள்
இறைவரே மறைகளுந் தேட
அரியரே ஆகில் அவரிடம் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

3

94. பழையராந் தொண்டர்க் கெளியரே மிண்டர்க்
கரியரே பாவியேன் செய்யும்
பிழையெலாம் பொறுத்தென் பிணிபொறுத் தருளப்
பிச்சரே நச்சரா மிளிருங்

ஆராய்பவர். ஒரே உடம்பில் ஆணும் பெண்ணுமாகிய இருவராய் இருக்கின்றவர். மூன்று கண்களையும் நான்கு தோள்களையும் உடைய இறைவர். வேதங்களும் தேடி அவரை உள்ளவாறு அறிய இயலாதவர். இவை எல்லாம் உண்மையாதல் போல அவர் உறைவிடம் களத்தாரிலுள்ள அணிதிகழ் ஆதித்தேச்சரம் என்பதும் உண்மையாகும்.

கு-ரை: "ஒரு பால்" என்றதனை. 'மற்றொரு பால்' எனக் கொண்டு, 'இடம் கரியரே; மற்றொருபால் செய்யரே' என உரைக்க. 'வடம்' என்றதனை, எலும்பின் வடமாகக் கொள்க. இதனால் சிவ பிரான் கழுத்திலும் இவ்வடம் உண்மை பெறப்படும். முரிவர் - வளைவார்; ஆடுவார் - 'விளங்குவார்' எனவும் உரைப்பர். முறை தெரிந்து - நூலை ஆராய்ந்து; இவ்வெச்சம் "ஆம்" என்பதனோடு முடியும். முன்பு, "கரியர், செய்யர்" என்றது, நிறங்கள் மாத்திரையின் வியந்தது. இங்கு, "ஒருடம்பினராம் இருவர்" என்றது. ஆண்மையும், பெண்மையுமாய் நின்றலைவியந்தது. "ஆகில்" என்றது, 'இவையெல்லாம் உண்மையாயின்' எனப் பொருள் தந்து, 'இவையெல்லாம் உண்மையாதல்போல, அவருக்கு இடமாவது ஆதித்தேச்சரமாதலும் உண்மையாம்' என உவமப் பொருள் தோற்றிநின்றது, "நீின்றமையா துலகெனின்" (குறள்-20.) என்பதிற்போல. ஈற்றில் நின்றதொழிய, ஏனைய ஏகாரங்கள், தேற்றம்.

4. பொ-ரை: நெடுங்காலமாகத் தொண்டுசெய்துவரும் அடியவர் களுக்கு எளிமையாக அருள் செய்பவர். வன்கண்மை உடையவர்கள் அறிய அரியர். தீவினையை உடைய அடியேன் செய்யும் பிழைகளை எல்லாம் பொறுத்து அவற்றால் அடியேனுக்குத் தீவினை உண்டாகாத வாறு தடுத்தல் செய்யாத பித்தர், விடமுடைய பாம்பினை ஒளிவீசும்

குழையராய் வந்தென் குடிமுழு தாளுங்
 குழகரே ஒழுகுநீர்க் கங்கை
 அழகரே ஆகில் அவரிடம் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

4

95. பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய்
 பவளமே திருவுடம் பதனில்
 தவளமே களபம் தவளமே புரிநூல்
 தவளமே முறுவல்ஆ டரவந்
 துவளமே கலையும் துகிலுமே யொருபால்
 துடியிடை இடமருங் கொருத்தி
 அவளமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

5

காதணியாக அணிந்து வந்து எம் பரம்பரையை முழுமையாக ஆளும்
 இளையவர். கங்கைநீர் சடைக்கண் தங்கும் அழகர். இவையெல்லாம்
 உண்மையாதல் போல அவர் உறைவிடம் களத்தூர் ஆதித்தேச்சரம்
 என்பதும் உண்மையாம்.

கு-வி: பழையராந் தொண்டர் - நெடுங்காலமாகத் தொண்டு
 செய்துவருபவர். மிண்டர் - வன்கண்மையுடையவர். "பிணி" என்றது
 வினையை, 'எனது குற்றமான செயலைப் பொருட் படுத்தாது நீக்கு
 தலும், அவ்வாற்றால் எனக்கு வினை உண்டாகாமல் தடுத்தலும் செய்
 யாதவர்' என்றபடி. இதனால், இவ்வாசிரியர் தமது வினையால் தமக்கு
 உண்டாகிய துன்பத்தை உணர்ந்திருந்தமை பெறப்பட்டது. குழகர் -
 இளையவர். கங்கை அழகர் - கங்கையை அணிந்த அழகர்.

5. பொ-வி: சிவபெருமானுடைய சடையும் திருவாயும் திரு
 வுடம்பும் பவளம் போலச் செய்யன. உடம்பில் பூசிய திருநீறும்
 அணிந்த புரிநூலும் பற்களும் வெண்ணிறத்தன. பாம்புகள் அவர் உடம்
 பில் நெளிகின்றன. ஒரு புறம் புலித்தோல் ஆடை; மறுபக்கம் நல்ல
 ஆடை. இடப்பகுதியாகத் துடிபோன்றஇடையை உடைய ஒப்பற்ற
 வளாகியபார்வதியும் இருப்பாள். இவையாவும் உண்மையாவது போல
 அவர் உறைவிடம் களத்தூர் ஆதித்தேச்சரம் ஆதலும் உண்மையாம்.

கு-வி: 'முடியும். வாயும். மேனியும் செந்திற முடையன; திரு

96. நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய்
 நித்திலம் நிரைத்திலங் கினவே
 போலுமே முறுவல் நிறையஆ னந்தம்
 பொழியுமே திருமுகம் ஒருவர்
 கோலமே அச்சோ அழகிதே யென்று
 குழைவரே கண்டவர் உண்ட
 தாலமே ஆகில் அவரிடம் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

6

மேனிமேற் பூச்சம், முப்புரிநூலும், புன்னகையும் வெண்ணிற முடையன' என்றவாறு. தவளம் - வெண்மை. களபம் - பூசம் சாந்து; சிவ பெருமான் பூசிக்கொள்ளும் சாந்து திருநீறே. துவளும் - நெளியும். "கலை" எனப் பொதுப்படக் கூறியது 'தோலாடை' என்றற்கு.

துகில் - நல்லாடை. "ஒருபால்" என்றாராயினும். 'ஒரொரு பால்' என்பது கருத்தென்க. ஒருத்தி - ஒப்பற்றவள். இடமருங்கில் துடி போலும் இடையை உடைய ஒப்பற்றவளாகிய அவளும் இருப்பாள்' என உரைக்க.

6. பொ-ரை: 'கழுத்து நீலநிறத்ததாய் உள்ளது. திருவாய் பவளம் போலச் செய்யது. பற்கள் முத்துப் போல வரிசையாக விளங்குகின்றன. முகம் மிகுதியாக மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறது. அத்தகைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானுடைய அழகு, 'ஐயோ! பேரழகாய் உள்ளதே' என்று கூறித் தரிசித்த அடியார்கள் மனம்உருகுவார்கள். அவர் உட்கொண்டது விடமே. இவையாவும் உண்மையாக இருத்தல் போலவே அவர் உறைவிடம் களத்தூர் ஆதித்தேச்சரம் என்பதும் உண்மையாம்.

கு-ரை: நீலம் - நீலரத்தினம். நித்திலம் - முத்து. நிரைத்து - வரிசைப்பட வைக்கப்பட்டு.

முறுவல் - நகைப்பு. "திருமுகம்" என்றதன்பின், "இவ்வாறாகலின்" என்னும் சொல்லெச்சம் வருவிக்க, "கோலமே. அழகிதே" என்ற ஏகாரங்களில் முன்னது அசைநிலை; பின்னது தேற்றம். அச்சோ, வியப்பிடைச் சொல். குழைவர் - மனம் உருகுவார்கள்.

97. திக்கடா நினைந்து நெஞ்சிடிந் துருகுந்
 திறத்தவர் புறத்திருந் தலச
 மைக்கடா அனைய என்னையாள் விரும்பி
 மற்றொரு பிறவியிற் பிறந்து
 பொய்க்கடா வண்ணங் காத்தெனக் கருளே
 புரியவும் வல்லரே எல்லே
 அக்கடா வாகில் அவரிடம் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

7

7. பொ-வி: பல திசைகளையும் அடுத்து இறைவனை எங்கும் தேடி அலைந்து மனம் நொறுங்கி உருகும் அடியவர்கள் உன்னால் ஆட்கொள்ளப் படாமல் இருந்து உடலும் மனமும் மெலிய, கரிய எருமைக் கடாவைப்போல உணர்வற்று இருக்கும் அடியேனை அடிமையாகக் கொள்ள விழைந்து, வேறொரு பிறவியில் பிறந்து பொய்யான உலகியல் பொருள்களில் பொருந்தாதபடி காத்து அடியேனுக்கு அருள்புரியவும் வல்லவர். இறைவர் கருணைதான் என்னே! அடியேனுக்கு மனஅமைதி உண்டாயிற்று என்றால் அதனை அருளியவர் உறைவிடம் களத்தூரில் உள்ள அணிதிகழ் ஆதித்தேச்சரமே யாகும்.

௫-வி: திக்கு அடா நினைந்து - பல திசைகளிலும் அடுத்து நினைந்து; என்றது, (இறைவனை) 'எங்கும் தேடி அலைந்து' என்றபடி. இடிந்து - துயருற்று. புறத்து இருந்து - ஆட்கொள்ளப் படாமல் இருந்து, அலச - மெலிய, மைக்கடா - கரிய நிறம் பொருந்திய கடா; எருமைக் கடா; இஃது உணர்வினமை பற்றி வந்த உவமை. ஆள் - அடிமை. "ஆளாக" என ஆக்கம் வருவிக்க. பொய் - நிலையாமை, "பொய்க்கு" என்ற நான்கனுருபை, இரண்டனுருபாகத் திரிக்க. அடாவண்ணம் - பொருந்தாதபடி. "புரியவும்" என்ற உம்மை, சிறப்பு. கல்லில் நார் உரித்தது போன்ற செயலாதல் பற்றி, 'வல்லரே' என்றார். "எல்லே" என்பது 'என்னே' என்பது போன்ற தோர் இடைச்சொல்; இஃது இங்கு இறைவரது கருணையை வியந்த வியப்பின்கண் வந்தது. 'அக்கடா' என்பது அமைதிக் குறிப்புத் தருவ தோர் இடைச்சொல்லாய் வழங்கும், கவலையின்றி இருப்பவனை, 'அக்கடா என்று இருந்தான்' என்பர். "அக்கடாவாகில்" என்றதற்கு, 'எனக்கு அமைதி உண்டாயிற்றாயின்' எனவும், "அவர்" என்றதற்கு அதற்கு ஏதுவாய் அவர்' எனவும் உரைக்க.

98. மெய்யரே மெய்யர்க் கிடுதிரு வான
 விளக்கரே எழுதுகோல் வளையாள்
 மையரே வையம் பலிதிரிந் துறையும்
 மயானரே உளங்கலந் திருந்தும்
 பொய்யரே பொய்யர்க் கடுத்தவான் பளிங்கின்
 பொருள்வழி இருள்கிழித் தெழுந்த
 ஐயரே யாகில் அவரிடம் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச்சரமே.

8

8. பொ-ரை: உண்மையடியவர்களுக்கு மெய்ப்பொருளாக இருந்து ஏற்றப்பட்ட விளக்குப் போல அறியாமையை நீக்கி அறிவொளியைத் தருபவர். எழுதப்பட்டன போன்ற வரிகளை உடைய திரண்ட அழகான வளையல்களை அணிந்த உமாதேவியாரை ஒரு பாகமாக உடையவர். ஆதலின் அவ் விடப்பாகம் அவளுடைய கரிய நிறத்தை உடையவர். உலகம் முழுவதும் பிச்சைக்காகத் திரிந்து சுடுகாட்டில் உறைபவர். எல்லார் உள்ளத்தும் அந்தர்யாமியாகக் கலந்து இருந்தபோதிலும் பொய்யர்களுக்குத் தோன்றாதவர். வந்து அடைந்த பளிங்கு போன்ற சீவன் முக்தர்களின் சொல்லாலும் செயலாலும் பக்குவமுடையவர்களுக்கு மெய்யுணர்வை உண்டாக்கும் தலைவர். இவையாவும் உண்மையாதல் போல அவர் உறைவிடம் களத்தார் ஆதித்தேச்சரம் என்பதும் உண்மையாகும்.

கு-ரை: மெய்யர்க்கு - மெய்ந்நெறியில் நிற்பவர்கட்கு, 'இடு விளக்கர்' என இயையும்; 'ஏற்றப்பட்ட விளக்குப் போல்பவர்' என்பது பொருள்; அஃதாவது, 'இருளை (அறியாமையை) நீக்கி, ஒளியை (அறிவை) த் தருபவர்' என்பதாம். திருவான - அழகான. எழுது கோல் வளையாள் - எழுதப்பட்டது போலும் வரிகளையுடைய திரண்ட வளைகளை யணிந்த உமாதேவி. மையர் - அவளது கரிய நிறத்தை ஒரு பால் உடையவர். "கோல் வளையை ஆண்மையர் (ஆளுந் தன்மையை உடையவர்) என்றும், 'மையலர்' என்றது இடைக்குறைந்து நின்றது' என்றும் உரைப்ப. 'பொய்யர்க்குப் பொய்யரே' எனக் கூட்டுக; 'எல்லார் உள்ளதிலும் இருந்தும், பொய்யருக்குத் தோன்றாதவர்' என்றபடி. 'பளிங்கின் பொருள்' என்ற இன் அல்வழிக்கண் வந்த சாரியை "பளிங்குபோலும் பொருள்" என்ற வாறு. பளிங்கு போலும் பொருள் - மாகதீர்ந்த உயிர்கள் (முத்தான்மாக்கள்) அவற்றின் வழி இருள் கிழித்தெழுதலாவது, சீவன் முத்தர்களது சொல்லாலும், செயலாலும் பக்குவர்களுக்கு மெய்யுணர்வை உண்டாக்குதல். ஐயர் - தலைவர்.

99. குமுதமே திருவாய் குவளையே களமும்
 குழையதே யிருசெவி ஒருபால்
 விமலமே கலையும் உடையரே சடைமேல்
 மிளிருமே பொறிவரி நாகம்
 கமலமே வதனம் கமலமே நயனம்
 கனகமே திருவடி நிலைநீர்
 அமலமே யாகில் அவரிடம் களந்தை
 அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

9

100. நீரணங் கசும்பு கழனிசூழ் களந்தை
 நிறைபுகழ் ஆதித்தேச் சரத்து
 நாரணன் பரவுந் திருவடி நிலைமேல்
 நலமலி கலைபயில் கருவூர்

9. பொ-வி: குமுத மலர் போன்ற செய்யவாயினர். கருங் குவளைபோலக் கரிய கழுத்தினர். இருகாதுகளில் வலக்காதிற் குழையை அணிந்தவர். இடப்பகுதியில் களங்கமற்ற மேகலையை உடையவர். சடையின் மேல் புள்ளிகளையும் கோடுகளையும் உடைய பாம்பு நெளிகின்றது. அவருடைய முகமும் கண்ணும் தாமரை போன்று உள்ளன. அவருடைய பாதுகை பொன்மயமானது. அவருடைய நீர்மை களங்கமற்றது. அவர் உறைவிடம் களத்தூர் ஆதித்தேச்சர மாசூழ்.

9-வி: குமுதம், இங்குச் செவ்வாம்பல் மலரைக் குறித்தது. குவளை - நீலோற்பல மலர். களம் - கழுத்து, 'குழையது' என்பதில் அது, பகுதிப் பொருள் விசுதி. வேண்டும் சொற்கள் வருவித்து, 'இருசெவிக்கண்ணும்' என ஈற்றில் தொக்கு நின்ற உருபும், உம்மையும் விரித்து, 'ஒரு குழையே இருசெவிக் கண்ணும் உள்ளது' எனப் பொருள் உரைத்து, 'இரு செவிகளுள் ஒன்றிலே குழையுள்ளது' என்பது அதனாற் போந்த பொருளாக உரைக்க. குழை உள்ளது வலச் செவியில்; இடச் செவியில் தோடு உளது. விமலம் - தூய்மை. பொறி - புள்ளி. வரி - கீற்று. திருவடிநிலை - பாதுகை; பின்னரும் பாதுகை கூறுவர். நீர் - நீர்மை.

10. பொ-வி: நீரினது அழகிய ஊறுதலையுடைய ஆதித்தேச்சரம் என்ற கோயிலே, பற்றிய, திருமால் பரவும் பாதுகைகளை உடைய சிவபெருமான் மீது பல சிறப்புக்களும் பொருந்திய கலைகளில்

ஆரணம் மொழிந்த பவளவாய் சுரந்த
 அமுதம்ஊ நியதமிழ் மாலை
 ஏரணங் கிருநான் கிரண்டிவை வல்லோர்
 இருள்கிழித் தெழுந்த சிந்தையரே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

10

பயின்ற கருவூர்த்தேவர் வேதங்களை ஓதிய தம் பவளம் போன்ற வாயிலிருந்து வெளிப்படுத்திய அமுதம் போன்ற சுவையை உடைய தமிழ் மாலையாகிய அழகு பொருந்திய இப்பத்துப் பாடல்களையும் வல்லவர் அறியாமையைக் கிழித்து அப்புறப்படுத்திய உள்ளத்தினராவர்.

கு-ரை: நீர் அணங்கு அசும்பு - நீரினது அழகிய ஊறுதலை யுடைய. "ஆதித்தேச்சரத்துத் திருவடி நிலை" என இயையும் 'திருவடிக்கும் ஆகாது திருவடிநிலைக்கே ஆகும்' என்பார், "திருவடி நிலைமேல் மொழிந்த" என்றார். ஆரணம் மொழிந்தவாய் - வேதம் ஓதியவாய்; இவர் தம்மை வேதம் ஓதியவராகப் பின்னரும் குறிக்கின்றார். அமுதம் ஊறிய - அமுதம் சுரந்தது போல இனிமை வாய்ந்த. 'தமிழ் மாலைக்கண் உள்ள இருநான்கு இரண்டு' என்க. ஏர் அணங்கு - எழுச்சி பொருந்திய அழகினை யுடைய. இருநான்கு இரண்டு - பத்து; பத்துப் பாடல்கள். இருள் - அறியாமை. சிந்தையர் - உள்ளத்தையுடையவராவர்.

கோயிற் புராணம்

திருஞான சம்பந்தர் செய்ய திருவடி போற்றி
 யருணாவுக் கரசர்பிரா னலர்கமல பதம்போற்றி
 கருமாள் வெமையாளும் கண்ணுதலோன் வலிந்தாண்ட
 பெருமாள்பூங்கழல்போற்றி பிறங்கியவன் பர்கள் போற்றி. 8

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
 டாசிலெழி றடித்தயர வஞ்செழத்தா லதிர்த்தெழுந்து
 தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோக மிகவிளைவான்
 வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி. 9

10. திருக்கீழ்க்கோட்டுர் மணியம்பலம்

இத்திருப்பதிகம், இறைவரைக் காதலித்தாள் ஒருத்தியது கூற்றாய் அமைந்தது.

மண்பூரம்

பதிக எண்: 10

திருச்சிறம்பலம்

101. தளிரொளி மணிப்பூம் பதம்சிலம் பலம்பச்
சடைவிரித்தலையெறி கங்கைத்
தெளிரொளி மணிநீர்த் திவலைமுத் தரும்பித்
திருமுகம் மலர்ந்துசொட்டட்டக்
கிளரொளி மணிவண் டறைபொழிற் பழனங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டுர்
வளரொளி மணியம் பலத்துள்ளிந் றாடும்
மைந்தன்என் மனங்கலந் தானே.

1

1. பொ-ரை: தளிர்போன்ற ஒளியைஉடைய அழகிய மலர் போலும் திருவடியில் சிலம்பு ஒலிக்கவும் விரித்த சடையிலே அலைகள் மோதும் கங்கையின் தெளிவான ஒளியை உடைய அழகிய நீர்த் துளிகள் முத்துப்போலத் தோன்றுமாறு அழகிய முகத்தில் பொருந்திச் சொட்டுச் சொட்டாக விழவும், மேம்பட்ட ஒளியை வீசும் நீலமணி போன்ற வண்டுகள் ஒலிக்கும் சோலைகளிலும் வயல்களிலும் ஆரவாரம் மிகவும் கீழ்க்கோட்டுரில் ஒளி மிகுகின்ற மணிஅம்பலத்தின் கண் நின்று கூத்து நிகழ்த்தும் வலிமையை உடைய பெருமான் என் மனத்தில் கலந்து ஒன்றுபட்டு விட்டான். இஃது என்ன வியப்போ!

ரு-னு: தளிர் ஒளி - தளிர்போன்ற ஒளியையுடைய. மணிப்பூம் பதம் - அழகிய மலர்போலும் திருவடியில். அலம்ப - ஒலிக்க. தெளிர் ஒளி மணி நீர்த்திவலை - தெளிவான ஒளியையுடைய அழகிய நீர்த் துளிகள். முத்து அரும்பி - முத்துப்போலத் தோன்ற. அரும்ப என்பது, "அரும்பி" எனத் திரிந்தது. சொட்டு அட்ட - துளிகளைச் சிந்த. துளி, வியர்வைத் துளி. 'சொட்டட்ட ஆடும்' என இயையும். பழனம் - வயல். 'பொழிலும் பழனமும் கம்பலை செய்யும் கீழ்க்கோட்டுர்' என்க. கெழுவு - பொருந்திய. கம்பலை - ஆரவாரம். 'கம்பலம்' என்பது பாடம் அன்று. பொழிலிலும், பழனத்திலும் உள்ளவை செய்கின்ற ஆரவாரத்தை அவையே செய்வனவாகக் கூறினார். மணி அம்பலம் - மாணிக்கச்சபை. மைந்தன் - வலிமை (தளராமை) உடையவன். ஈற்றில்,

102. துண்டவெண் பிறையும் படர்ச்சடை மொழுப்பும்
 சுழியமும் சூலமும் நீல
 கண்டமும் குழையும் பவளவாய் இதழும்
 கண்ணுதல் திலகமும் காட்டிக்
 கெண்டையும் கயலும் உகளுநீர்ப் பழனங்
 கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
 வண்டறை மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
 மைந்தன்னன் மனங்கலந் தானே.

2

103. திருநுதல் விழியும் பவளவாய் இதழும்
 திலகமும் உடையவன் சடைமேற்
 புரிதரு மலரின் தாதுநின் றூதப்
 போய்வருந் தும்பிகாள் இங்கே

'இஃதென்ன வியப்பு' என்னும் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

2. பொ-ரை: ஒரு கலையாகிய வெள்ளைப் பிறையையும், படர்ந்த சடைமுடியையும், உச்சிக்கொண்டையையும், சூலத்தையும், நீலகண்டத்தையும், காதணியையும், பவளம் போன்ற வாயின் உதடுகளையும், நெற்றிக் கண்ணின்மேல் இடப்பட்ட திலகத்தையும் யான் காணச் செய்து, கெண்டையும் கயலும் தாவிக்குதிக்கின்ற நீர் வளம் பொருந்திய வயல்களின் மள்ளர்களால் ஒலிக்கப்படும் ஆரவார முடைய கீழ்க்கோட்டூரில் வண்டுகள் ஒலிக்கும் மணியம்பலத்துள் நின்று ஆடும் வலிமையை உடைய பெருமான் என் உள்ளத்தில் கலந்து ஒன்றுபட்டுவிட்டான்.

கு-ரை: மொழுப்பு - முடி. 'சுழியம்' என்பது குறுகி, "சுழியம்" என வந்தது. சூழியம் - உச்சிக் கொண்டை. இஃது, இங்குச் சடை முடியைச் சுற்றியுள்ள பாம்பைக் குறித்தது. 'பவளஇதழ்' என இயையும். 'கண்ணையுடைய நெற்றியிலே உள்ள திலகம்' என்க. 'காட்டிக் கலந்தான்' என முடியும். 'கெண்டை, கயல்' - மீன் வகைகள். உகளும் - துள்ளுகின்ற.

3. பொ-ரை: அழகிய நெற்றியில் உள்ள கண்ணும் பவளம் போன்ற வாயின் உதடுகளும் திலகமும் உடைய சிவபெருமானுடைய சடைமீது உள்ள விருப்பம் தரும் மலர்களின் மகரந்தத்தை அவற்றில் படிந்து நுகர்தற்குப் பல காலும் சென்றுமீள்கின்ற தும்பி என்றயர் குல

கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வருதிறல் மணியம் பலவனைக் கண்டென்
மனத்தையும் கொண்டுபோ துமினே.

3

104. தெள்ளுநீ றவன்நீ றென்னுடல் விரும்பும்
செவிஅவன் அறிவுநூல் கேட்கும்
மெள்ளவே அவன்பேர் விளம்பும்வாய் கண்கள்
விமானமே நோக்கிவெவ் வுயிர்க்கும்

வண்டுகளே! மலைகளின் மீது தவழ்கின்ற மேகங்களின் கீழ் விளங்கு
கின்ற உயர்ந்த பேரில்லங்களில் ஆரவாரம் மிகுகின்ற கீழ்க்கோட்டூரில்
காணப்படுகின்ற ஆற்றலை உடைய மணியம்பலத்தில் ஆடுபவ
னாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்து அடியேனுடைய மனத்தை அவ
னிடமிருந்து மீட்டுவாருங்கள்.

௫-ஊ: நுதல் விழி - நெற்றியில் உள்ள கண். 'உடையவனது
சடை' என்க. புரி - புரிவு; விருப்பம்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தாது
நின்று ஊத - மகரந்தத்தில் பொருந்தி ஊதுதற்பொருட்டு. போய்
வரும் - பலகாலும் சென்று மீள்கின்ற. "இங்கே" என்றதனை,
"கொண்டு" என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. இவ்வாறன்றி, நின்றாங்கு
நிறுத்தி, 'வருங்கால்' என ஒருசொல் வருவித்துரைப்பினுமாம். "கீழ்த்
தவழ்" என்றதில் தவழ்தல் - விளங்குதல். "கிரி தவழ் முகிலின்கீழ்"
என்றது, 'மலை களின் சிகரத்தில் தவழும் இயல்புடைய மேகங்களின்
கீழ் விளங்கு கின்ற மாடங்கள்' எனக் கூறுமுகத்தான், மாடங்கள் மலை
போல உயர்ந்திருத்தலைக் கூறியவாறு. மாடங்களில் எழுகின்ற ஆர
வாரங்களை அவைகளே செய்வனவாகக் குறித்தார். 'வருகின்ற
அம்பலவன்' என இயைத்து, 'காணப்படுகின்ற அம்பலவன்' என
உரைக்க. "கொண்டு" என்றது, 'இரந்து பெற்று' என்றபடி.

4. ௫A-ஊ: தெளிவாகிய திருநீற்றை அணிந்த சிவபெருமான்
அணியும் நீற்றினையே என் உடல் விரும்புகிறது. என் செவிகள்
அவனை அறியும் அறிவைத்தரும் நூல்களையே கேட்கின்றன. என்
வாய் அவனுடைய திருநாமத்தை மெதுவாக ஒலிக்கிறது. என்கண்கள்
அவனுடைய விமானத்தை நோக்கியதால் என்னை வெப்பமாக மூச்சு
விடச்செய்கின்றன. கிளிகள் பூஞ்சோலையிலே இனிமையாகப் பேசி
மாம்பொழிலைநோக்கி ஆரவாரம் செய்யும் கீழ்க் கோட்டூரில்

கிள்ளைபூம் பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்கே
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வள்ளலே மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
மைந்தனே என்னும்என் மனனே.

4

105. தோழி யாம்செய்த தொழில்என் எம்பெருமான்
துணைமலர்ச் சேவடி காண்பான்
ஊழிதோ றூழி உணர்ந்துளங் கசிந்து
நெக்குறைந் துளங்கரைந் துருக்கும்

உறையும் வள்ளலே! மணியம்பலத்தில் நின்று கூத்துநிகழ்த்தும்
வலிமையுடையவனே! என்று என்மனம் அவனை அழைக்கும்.

கு-ஐ: தெள்ளு - தெளிவாகிய; வெண்மையான. 'நீற்றவன்'
என வருதலேயன்றி, 'நீறவன்' என வருதலும் இலக்கணமேயாம்,
இரண்டாவதன் தொகையோடொப்பதாதலின். "கானக நாடனை
நீயோ பெரும" (புறம் - 5.) "நாடன் என்கோ ஊரன் என்கோ"
(புறம்-49.) என்றாற்போல்வன பலவற்றுள்ளும் 'நாடனை நாடன்'
முதலாக வருவன பலவுங் காண்க. 'நீறவன்' என்பது, 'சிவன்' என்னும்
அளவாய் நின்றது. "என்" என்பது, "செவி" முதலிய பலவற்றோடும்
சென்று இயையும். அவன் அறிவு நூல் - அவனை அறியும் அறிவைத்
தரும் நூல். மெள்ள விளம்புதல் - செபித்தல். விமானம் - மூலத்தான
மாளிகை. வெவ்வுயிர்க்கும் - வெப்பமாக மூச்செறியும். சோர்
வுறுதலை இனிது விளக்க, முக்கின் தொழிலாகிய உயிர்த்தலைக்
கண்களுக்கு ஏற்றிக் கூறினார். 'பொழிற்கண்' என்பது, "பொழிற்கு"
என உருபு மயக்கமாய் வந்தது. என்னும் - என்று நினைக்கும்.

5. பொ-ஐ: தோழி! இணையாகிய மலர்களைப் போன்ற, எம்
பெருமானுடைய திருவடிகளைக் காண்பதற்காகப் பல ஊழிக் காலங்க
ளாக நினைத்து மனம் இளகி நெகிழ்ந்து நைந்து உள்ளம் கரைந்து உரு
கும். பன்றியும் அன்னப்பறவையுமாகி நின்று திருமாலும் பிரமனும்
எம்பெருமானை ஆரவாரத்தோடு துதித்தலைச்செய்யும் கீழ்க்கோட்
டூரில், நாம் மணியம்பலத்திலுள்ள அப்பெருமானைக் காண, மயக்கம்
கொண்டு அக்கலக்கம் தெளியாது இருக்கின்றோம். அவன்பால் காதல்
மயக்கம் உறுவதனைத் தவிர நாம் செய்த பணிதான் யாது?

கு-ஐ: 'தோழி. மணியம்பலவனைக் காண்பான் இருவர்

கேழலும் புள்ளு மாகிநின் நிருவர்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வாழிய மணியம் பலவனைக் காண்பான்
மயங்கவும் மாலொழி யோமே.

5

106. என்செய்கோம் தோழி தோழிநீ துணையா
இரவுபோம் பகல்வரு மாகில்
அஞ்சலோ என்னான் ஆழியும் திரையும்
அலமரு மாறுகண் டயர்வன்

கேழலும் புள்ளுமாகி நின்று மயங்கவும், யாம் மால் ஒழியோம்; எம் உள்ளம் ஊழிதோறுழி அவனை உணர்ந்தமையால் அஃது இப் பிறப்பில் கசிந்து நெக்கு நைந்து கரைந்து உருகாநின்றது; ஆயினும். யாம் அவனது துணைமலர்ச் சேவடி காண்பான் செய்த தொழில் என்' எனக் கூட்டி உரைக்க. "தொழில்" என்றது, பணியை. "என்" என்றது, யாதும் இன்மையைக் குறித்து நின்றது. மனம் உருகினும் பணியின்றி அவனைக் காண்டல் கூடாமையின், 'எம் பெருமான் துணைமலர்ச் சேவடி காண்பான் யாம் செய்த தொழில் என்' என்றான். 'உணர்தலால்' என்பது, "உணர்ந்து" என திரிந்து நின்றது. சிவபிரானைப் பல பிறப்புக்களில் நினைந்ததன் பயனே ஒரு பிறப்பில் அவன்பால் விளையும் அன்பாகும் ஆதலின், 'உளம் ஊழிதோறுழி உணர்ந்து கசிந்து உருகும்' என்றான். பின்னர் வந்த "உள்ளம்", சுட்டுப் பெயரளவாய் நின்றது. இங்குக் கம்பலை செய்வது கீழ்க்கோட்டூரே என்க. "வாழிய" என்றது அசைநிலை.

6. பொ-ஈ: தோழீ! நாம் யாது செய்வோம்? உன்னையே துணையாகக் கொள்வதால் இரவுப் பொழுது கழிந்து போகிறது. பகற் பொழுது வருமாயின் எம்பெருமான் வந்து அஞ்சாதே என்று கூறுகின் றான் அல்லன். கடலும் அதன் அலைகளும் சுழலுமாற்றைக் கண்டு சோர்வு அடைகின்றேன். முள் முருங்கைப் பூவினைப் போன்ற அழகிய சிவந்த வாயினை உடைய மகளிர், தெருவில் ஆரவாரம் செய்யும் 'கீழ்க்கோட்டூரில், மேக மண்டலம் வரை உயர்ந்த மணியம்பலப் பெருமானே' என்று கூவி, யான், மாலைப் பொழுது கண்டால் மயக்கம் உறுவேன்.

9-ஈ: "தோழி" இரண்டனுள் முன்னது விளி: பின்னது, 'தோழியாகிய நீ' என இருபெயரொட்டின்கண் வந்தது. 'தோழி, இரவு

கிஞ்சக மணிவாய் அரிவையர் தெருவிற்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மஞ்சணி மணியம் பலவவோ என்று
மயங்குவன் மாலையம் பொழுதே.

6

107. தழைதவழ் மொழுப்பும் தவளநீர் றொளியும்
சங்கமும் சகடையின் முழக்கும்
குழைதவழ் செவியும் குளிர்சடைத் தெண்டும்
குண்டையும் குழாங்கொடு தோன்றும்

நீ துணையாய் நிற்கப் போம்; அதனால், மாலையம் பொழுதில் ஆழியும், திரையும் அலமருமாறு கண்டு அயர்வன்; மணியம்பலவவோ என்று மயங்குவன்; இதற்கு என் செய்கோம்' எனக் கூட்டி யுரைக்க.

முன்னர்த் தனது நிலையைக் கூறிப் பின், இருவரையும் சுட்டி, 'என் செய்கோம்' என்றாளாதலின், பால்வழுவினமை அறிக. 'இன்று இரவு தனிமையிற் கழிந்ததாயினும், நாளைக்காலை வந்து 'அஞ்சேல்' என்று அளிப்பான்' என்று ஒவ்வோர் இரவிலும் கருதுகின்றவள், ஒரு நாளும் அவன் அங்ஙனம் வரக்காணாமையால், 'பகல் வருமாகில் அஞ்சலோ என்னான்' என்றாள். அஞ்சலோ என்னான் என்றது, 'அஞ்சல் என்று சொல்வதோ செய்யான்' எனப் பொருள்தந்து நின்றது. அன்றி, ஓகாரம் அசையெனினும் ஆம். 'அஞ்சலோம்பு' என்பதே பாடம்போலும்! ஆழி - கடல். திரை - அலை. அலமருதல் - அலைதல். அலமருவது திரையன்றி ஆழியன்றாயினும், அஃது அதனைத் தாங்கி உடன் நின்றல்பற்றி அதனையும் அலமருவதாகக் கூறினாள். தனக்குத் துயர் செய்பவை தாமும் துயர்ப்படுவதைக் கண்டு மகிழ்கின்றாளாதலின், 'அலமருமாறு கண்டு' என்றாள், இதனால், கண் துயிலாமை விளங்கிற்று. அவை துயர்ப்படினும் தன் துயர் நீங்காமை பற்றி, 'அயர்வன்' என்றாள். கிஞ்சகம் - முள்முருக்கம் பூ. மஞ்ச அணி அம்பலம் - மேகங்களை மேலே கொண்ட மேற்கட்டியை யுடைய அம்பலம். ஓகாரம், முறையீடு குறித்தது.

7. பொ-ஈ: வில்வம் வன்னி முதலிய தழைகள் பொருந்திய முடியும், வெள்ளிய திருநீற்றின் ஒளியும், சங்கு வளைகள், உடுக்கை இவற்றின் ஒளியும், காதணியை அணிந்த செவியும், குளிர்ந்த சடையின் திரட்சியும், எருதும், திரள்திரளாகத் தோன்றுகின்ற ஒளி வீசும் பொற்பொடிகளைத் தோற்றுவிக்கின்ற நீர் வளம் மிக்க வயல்

கிழைதவழ் கனகம் பொழியுநீர்ப் பழனங்
 கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டுர்
 மழைதவழ் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
 மைந்தர்தம் வாழ்வுபோன் றதுவே.

7

108. தன்னக மழலைச் சிலம்பொடு சதங்கை
 தமருகம் திருவடி திருநீ
 றின்னகை மழலை கங்கைகொங் கிதழி
 இளம்பிறை குழைவளர் இளமான்
 கின்னரம் முழவம் மழலையாழ் வீணை
 கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டுர்
 மன்னவன் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
 மைந்தன்என் மனத்துள்வைத் தனனே.

8

களிலே ஆரவாரம் மிக்கிருக்கும் கீழ்க்கோட்டுரில் உள்ள, மேகங்கள் தன் மீது தவமுமாறு உயர்ந்த உயரத்தை உடைய மணிஅம்பலத்தில் நின்று ஆடும் வலிமைமிக்க சிவபெருமானுடைய செல்வங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

கு-வி: தழை - வில்வம், வன்னி முதலியவற்றின் இலை. மொழுப்பு - முடி. சங்கம் - சங்க வளையல்; இஃது அம்மைபாகத்தில் உள்ளது. "சகடை" என்றது, உடுக்கையை. தெண்டு - திரட்சி. குண்டை - எருது. 'தழைதவழ் மொழுப்பு முதலாகக் குண்டையீறாக உள்ளனவே அவரது வாழ்வு போன்றன' என்க. 'குழாங்கொடு தோன்றும் கனகம்' என்க. 'மிக்க பொன்' என்றவாறு.

கிழை - ஒளி. 'கனகத்தைச் சொரியும் நீரையுடைய பழனங்கள் கம்பலை செய்கின்ற கீழ்க் கோட்டுர்' என்க. மழை - மேகம். "போன்றன" என்றதில் 'போறல்' ஆக்கப் பொருட்டாய் நின்றது. 'அவரை என்மனம் காதலிக்கின்றது வியப்பாகின்றது' என்பது குறிப்பெச்சம்.

8. பா-வி: தன்னகத்துள்ள இனிய ஒலியை எழுப்பும் சிலம்பு, சதங்கை, உடுக்கை, பாதுகை, திருநீறு, இனிய சிரிப்பினையும் மழலை மொழிகளையும் உடைய கங்கை, தேன்பொருந்திய கொன்றைமலர், இளம்பிறை, தளிர்களைத்தின்று வளரும் இளையமான், கின்னரம்

109. யாதுநீ நினைவ தெவரையா முடைய
 தெவர்களும் யாவையும் தானாய்ப்
 பாதுகை மழலைச் சிலம்பொடு புகுந்தென்
 பனிமலர்க் கண்ணுள்நின் றகலான்
 கேதகை நிழலைக் குருகென மருவிக்
 கெண்டைகள் வெருவுகீழ்க் கோட்டூர்
 மாதவன் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
 மைந்தன்என் மனம்புகுந் தானே.

9

என்ற நரம்புக்கருவி, மத்தளம், மழலை போன்ற இனிய ஒலிஎழுப்பும் யாழ், வீணை இவற்றால் ஆரவாரம் மிகுகின்ற கீழ்க்கோட்டூர் மன்னவனாய் மணியம்பலத்துள் நின்று ஆடுகின்ற பெருமான் என் மனத்துள் புகுந்து விட்டான்.

கு-நி: 'தன்னகத்துள்ள சிலம்பு முதலாக மான் ஈறாயின வற்றை என் மனத்து வைத்தான்' என்க. அகம், ஏழன் உருபு. மழலைச் சிலம்பு - மெல்லிய ஓசையையுடைய சிலம்பு. இன்னகையும் இறைவனுடையதே; இதனைக் கங்கைக்கு ஆக்குவாரும் உளர். மழலைக் கங்கை-இனிய ஓசையையுடைய கங்கை. கொங்கு இதழி - தேனையுடைய கொன்றை மாலை. 'கோங்கிதழி' என்பது பாடம் அன்று. வளர் இளமான் - வளர்தற்குரிய இளைய மான்; 'மான் கன்று' என்றபடி. கின்னரம், ஓர் நரம்புக் கருவி. முழவம் - மத்தளம்.

9. பொ-நி: தாழைப்பூவின் நிழலை மீன்கொத்திப்பறவை என்று தவறாக மனத்துக் கொண்டு கெண்டைமீன்கள் அஞ்சுகின்ற கீழ்க் கோட்டூரிலே மேம்பட்ட தவத்தை உடையவனாய் மணியம்பலத்துள் நின்று ஆடும் வலியவன், எல்லா உயர்திணைப் பொருள்களும் எல்லா அஃறிணைப் பொருள்களும் தானேயாகிப் பாதுகையுடனும் இனிய ஓசையை எழுப்பும் சிலம்பினொடும் புகுந்து என்னுடைய குளிர்ந்த மலர்போன்ற கண்களில் நின்று நீங்கானாய் என் மனத்துள் புகுந்து விட்டான். அவனையன்றிவேறு எவரையாம் உறவாக உடையோம்? வேற்று வரைவு பற்றி நீ யாது கருதுகின்றனை?

கு-நி: 'யாது நீ நினைவது எவரையாம் உடையது' என்பதை இறுதியிற் கூட்டியுரைக்க. 'நீ' என்றது, தோழியை, 'நினைவது, உடையது' என்பன தொழிற்பெயரும் பண்புப் பெயருமாய் நின்றன. உடையது - தலைவனாகப் பெற்றுடையது. நொதுமலர் வரைவு பற்றித் தோழி

110. அந்திபோல் உருவும் அந்தியிற் பிறைசேர்
 அழகிய சடையும் வெண்ணீறும்
 சிந்தையால் நினையிற் சிந்தையுங் காணேன்
 செய்வதென் தெளிபுனல் அலங்கற்
 கெந்தியா உகளுங் கெண்டைபுண் டரீகங்
 கிழிக்குந்தண் பணைசெய்கீழ்க் கோட்டுர்
 வந்தநாள் மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
 மைந்தனே அறியுமென் மனமே.

10

கூறக்கேட்ட தலைவி, இவ்வாறு கூறினாள் என்க. உயர்திணையைக் குறிக்க. "எவர்களை" என்றும், அஃறிணையைக் குறிக்க, "யாவையும்" என்றும் கூறினாள். 'அகலான்' என்றது முற்றெச்சமாய், 'புகுந்தான்' என்பதனோடு முடியும். கேதகை - தாழை; அதன் பூவைக் குறித்தது ஆகு பெயர். குருகு - கொக்கு; 'குருகென' என்பதனை 'வெருவு' என்பதன் முன்னர்க் கூட்டுக. மாதவன் - பெரிய தவக்கோலத்தை யுடையவன்.

10. பொ-ஐ: மாலைவானம் போன்ற செந்நிற வடிவமும், மாலையில் தோன்றும் பிறை சேர்ந்த அழகிய சடையும், வெண்ணீறும் மனத்தால் நினைப்போம் என்றால் மனமும் என்வசத்தில் இல்லை. யான் யாது செய்வேன்? தெளிந்தநீரில் அசைவின்கண், தாமரை மலரைக் கிழிக்கும் கெண்டை மீன்கள் தாமரையின் தொடர்பால் மணம் வீசிக் கொண்டு தாவித்திரியும் குளிர்ந்த மருதநிலத்து வயல்களை உடைய கீழ்க்கோட்டுரில் அடியேன் அவனைத் தரிசிக்க வந்த நாளில் வேறு பட்ட என் மனநிலையை வலியவனாகிய அப்பெருமானே அறிவான்.

கு-ஐ: அந்தியில் பிறை - மாலைக் காலத்தில் தோன்றுகின்ற சந்திரன். சிந்தை என்னை விட்டு அவனிடத்தே அடங்குதலால், சிந்தை காணப்படாதாயிற்று. 'ஏனைய கருவிகளையேயன்றி, எனப்பொருள் தருதலின், "சிந்தையும்" என்னும் உம்மை, இறந்தது தழுவிய எச்சம். அலங்கல் - அசைவின்கண். கெந்தியா (கந்தியா) - மணம் வீசி. புண்டரிகம் - தாமரை மலர். "கெந்தியா உகளும் கெண்டை புண்டரிகம் கிழிக்கும்" என்றாராயினும், 'புண்டரிகம் கிழிக்கும் கெண்டை கெந்தியா உகளும்' என்பது கருத்தென்க. கெந்தித்தல். புண்டரிகத்தைக் கிழித்தலால் உண்டாயிற்று. வந்தநாள் - சென்று நான் அவனைக் கண்ட நாளில் வேறுபட்ட என் மனநிலையை அவன் ஒருவனே அறிவான் என்க.

111. கித்திநின் றாடும் அரிவையர் தெருவிற்
 கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
 மத்தனை மணியம் பலத்துள் நின்றாடும்
 மைந்தனை ஆரணம் பிதற்றும்
 பித்தனேன் மொழிந்த மணிநெடு மாலை
 பெரியவர்க் ககலிரு விசம்பின்
 முத்தியா மென்றே உலகர்ஏத் துவரேல்
 முகமலர்ந் தெதிர்கொளுந் திருவே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. பொ-ஐ: கித்தி என்னும் விளையாட்டை நிகழ்த்துகின்ற பெண்கள் தெருவில் ஆரவாரம் செய்யும் கீழ்க்கோட்டூரில் ஊமத்த மலரைச் சூடியவனாய், மணியம்பலத்துள் நின்று ஆடும் வலிய வனாகிய சிவபெருமானைப் பற்றி, வேதங்களை ஓதும் இறைப் பித்துடைய அடியேன் பாடிய மணிகள் போன்ற நெடிய பாமாலை பெரியோர்களுக்கு அகன்ற பெரிய சிவலோகத்தில் முத்தியை வழங்கும் என்று உலகத்தவர் இதனை உயர்த்திக் கூறுவாராயின் திருமகள் அவர்களை முகம் மலர்ந்து எதிர்கொள்வாள்.

கு-ஐ: கித்தி - விளையாட்டு. 'அரிவையர் கம்பலை செய்' என இயையும். மத்தன் - உன்மத்தன்; 'ஊமத்தை மலரைச் சூடியவன்' எனலுமாம். பெரியவர்க்கு - பக்குவம் மிக்கோர்க்கு. 'அகல் இரு விசம்பு' என்றது சிவலோகத்தை. 'விசம்பின் கண்ணதாகிய முத்தி' என்க. முத்தி தருவதனை, 'முத்தி' என்றார். 'திருவும்' என்னும் இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. திரு - திருமகள். அவள், துறக்கம் முதலிய செல்வத்தைத் தருபவள் எனவே, 'இம்மை மறுமைப் பயன்களையும் பெறுவர்' என்றதாம்.

கோயிற் புராணம்

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரெனுந்
 தேவர்கடே வனசெல்வச் செல்வர்களாய்த் திகழ்வேள்வி
 பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேன்மையரா
 முவுலகுந் தொழுமுவா யிரமுனிவரடி போற்றி. 10

11. திருமுகத்தலை

இத்திருப்பதிகத்தில் ஆசிரியர் இறைவன் தமக்கு அருள் செய்த வகையைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

மண்பூசம்

பதிக எண்: 11

திருச்சிற்றம்பலம்

112. புவனநாயகனே அகவுயிர்க்கமுதே
பூரணா ஆரணம் பொழியும்
பவளவாய் மணியே பணிசெய்வார்க்கிரங்கும்
பசுபதீ பன்னகா பரணா
அவனிஞா யிறுபோன் றருள்புரிந் தடியேன்
அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமைநீங் குதற்கே.

1

1. பொ-ஊ: எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவனே! உன்னை அடைந்த முத்தான்மாக்களுக்கு அமுதம் போன்ற இனியனே! எல்லாப் பண்பு நலன்களாலும் நிறைந்தவனே! வேதத்தை ஒதிக்கொண்டிருக்கும் பவளம் போன்ற சிவந்த வாயினை உடைய மாணிக்கமே! உன்தொண்டுகளைச் செய்யும் அடியவர்பால் இரக்கம் காட்டிஅருளும் உயிர்களுக்குத் தலைவனே! பாம்புகளை அணிகளாக உடையவனே! இவ்வுலகிலே சூரியனைப் போன்று ஞானஒளி பரப்பி அருள்புரிந்து, தன்னுணர்வில்லாத அடியேனுடைய துணைஇல்லாத நிலை நீங்குதற்கு அடியேன் உள்ளத்திலும் திருமுகத்தலை என்ற திருப்பதியில் உள்ள வெண்மையான ஒளியை உடைய மணிகள் பதிக்கப்பட்ட அழகிய கோயிலிலும் விரும்பி உறைகின்றவனே! உன் திருவருள்வாழ்க.

கு-ஊ: புவனம் - உலகம்; இவ்வஃறினை இயற்பெயர் பன்மைப் பொருட்டாய், 'எல்லா உலகங்கட்கும்'. எனப்பொருள் தந்தது. இவ்வாறு வருவதனை, 'சாதியொருமை' என்ப. அகம் - இடம்; அக உயிர் - உன்னை அடைந்த உயிர்கள்; முத்தான்மாக்கள். 'அவனிக்கு' என உருபுவிரித்து, உலகிற்கு இருளை நீக்கி ஒளியைத் தரும் ஞாயிறுபோன்று மருளை நீக்கி அருளை வழங்கி, என உரைக்க. பசுபதி - உயிர்கட்குத் தலைவன். பன்னக ஆபரணன் - பாம்பாகிய

113. புழுங்குதீ வினையேன் வினைகெடப் புகுந்து
 புணர்பொரு ளுணர்வுநூல் வகையால்
 வழங்குதேன் பொழியும் பவளவாய் முக்கண்
 வளரொளி மணிநெடுங் குன்றே
 முழுங்குதீம் புனல்பாய்ந்திளவரால் உகரும்
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
 விழுங்குதீங் கனியாய் இனியஆ னந்த
 வெள்ளமாய் உள்ளமாயினையே.

2

அணிகளை யுடையவன்; தனியனேன் - துணை இல்லாதேன். தனிமை நீங்குதற்கு - அந்நிலை நீங்குமாறு; என்றது, 'யான் துணை பெற்று உய்யும்படி' என்றவாறு.

2. பொ-ற: தீவினையால் மனம் வருந்தும் அடியேனுடைய தீவினைகள் நீங்குமாறு எதிர்வந்து அடையத்தக்க மெய்ப்பொருளை உணரும் உணர்வைத் தருகின்ற நூல் முறைவாயிலாக நீ வழங்குகின்ற திருவருளாகிய தேனைப்பொழிகின்ற பவளம் போன்ற வாயினையும், முக்கண்களையும் உடைய ஒளிவளருகின்ற நெடிய மாணிக்கமலை போன்றவனே! ஒலிக்கின்ற இனிய நீரில் பாய்ந்து இளைய வரால் மீன்கள் தாவித்திரியும் திருமுகத்தலை என்ற திருத்தலத்தினும் அடியேனுடைய உள்ளத்தினும் அமர்ந்து அடியேன் நுகரும் இனிய கனியாகவும் இனிய ஆனந்த வெள்ளமாகவும் அதன்கண் பொருந்தினாய். இதற்கு அடியேன் செய்யத்தக்க கைம்மாறு யாது?

கு-ற: புழுங்குதல் - வேதல். "புழுங்கு" என்றது, "வினையேன்" என்பதன் இறுதிநிலையோடு முடியும். "புழுங்குதீவினையேன்" என்றது, 'தீவினையால் புழுங்குவேன்' என்றவாறாம். புகுந்து - எதிர் வந்து. புணர் பொருள் உணர்வு நூல் வகையால் - அடையத்தக்க மெய்ப்பொருளை உணரும் உணர்வைத் தருகின்ற நூன்முறை வாயிலாக. வழங்கு தேன் - உன் அடியார்க்கு நீ வழங்குகின்ற திருவருளாகிய தேனை. "பொழியும்" என்றது இறந்தகாலத்தில் நிகழ்காலம். இதனால். இவர்க்கு இறைவன் ஆசிரியனாய் வந்து அருள் புரிந்தமை பெறப்படும். (ஒளிக் குன்று) என இயையும். மணிக் குன்று - மாணிக்க மலை. 'உள்ளமும்' என உம்மை விரித்து, 'முகத்தலை அமர்ந்து, எனது உள்ளத்தும் ஆயினை' என உரைக்க. ஆயினை - பொருந்தினாய். 'இதற்கு யான் செய்யும் கைம்மாறு என்' எனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

114. கன்னகா உள்ளக் கள்வனேன் நின்கண்
 கசிவிலேன் கண்ணின்நீர் சொரியேன்
 முன்னகா வொழியேன் ஆயினும் செழுநீர்
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் துறையும்
 பன்னகா பரணா பவளவாய் மணியே
 பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்த
 தென்னகா ரணம்நீ ஏழைநா யடியேற்
 கெளிமையோ பெருமையா வதுவே.

3

3. பொ-ஈ: கருங்கல் பார்த்துச் சிரிக்குமாறு அழுத்தமான உள்ளத்தை உடையவனாய், என்னுடையது அல்லாத உள்ளத்தை என்னுடையது என்று கருதும் கள்ளத்தை உடைய அடியேன் உன் திறத்து மனம் நெகிழமாட்டேன். கண்களிலிருந்து உள்ளம் உருகிய கண்ணீரைச் சொரியேன். உன் முன் மகிழ்ந்து நின்று பாடுதல் அமுதல் முதலியவற்றைச் செய்யேன். அவ்வாறாயினும், மேம்பட்ட நீர்வளம் உடைய திருமுகத்தலை என்றனில் உகந்தருளியிருக்கும், பாம்பை அணிகலனாக அணிந்தவனே! பவளம் போன்ற சிவந்த வாயினை உடைய மாணிக்கமே! நீ தீவினைகளைச் செய்த அடியேனுடைய உயிரின் உணர்வின் உள்ளிடத்தில் வந்துசேர்ந்தது யாது காரணம் பற்றி? அறிவற்றவனாய் நாய்போல் இழிந்த அடியேன் திறத்து எளிமையாக உதவுவதே உனக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

கு-ஈ: 'கல் உள்ளம்' என இயையும். நகுதல் - மகிழ்தல்; அஃது இங்கு அன்பு செய்தலைக் குறித்தது. இது பொதுவாக உள்ளத்தின் இயற்கையைக் கூறியது. 'நெகா உள்ளம்' எனவும் பாடம் ஒதுப. "கசிவு" என்றது அன்பினை. "நின்கட்கசிவிலேன்" என்றது. சிறப்பாக இறைவனிடத்து அன்பு செய்யாமையைக் கூறியது "ஒழி" என்றது, துணிவுப் பொருண்மை யுணர்த்த. "நகாவொழியேன்" என்றது ஒரு சொல்தன்மைப்பட்டு நின்று, 'நகமாட்டேன்' எனப் பொருள் தந்தது. நகமாட்டாமையாவது, மகிழ்ந்து நின்று பாடுதல், ஆடுதல் முதலியவற்றைச் செய்யாமை. "ஆவி" என்றது, உயிரின் உணர்வை.

உள் - உள்ளிடத்தில். ஏழை - அறிவில்லாதவன். நாயடியேன் - நாய்போலும் அடியேன். ஓகார ஏகாரங்களை மாற்றி, 'அடியேற்கு எளிமையே உனக்குப் பெருமையாவதோ' என உரைக்க. ஏகாரம் தேற்றம்; ஓகாரம் சிறப்பு.

115. கேடிலா மெய்ந்நூல் கெழுமியுஞ் செழுநீர்க்
 கிடையனா ருடையஎன் னெஞ்சிற்
 பாடிலா மணியே மணியுமிழ்ந் தொளிரும்
 பரமனே பன்னகா பரணா
 மேடெலாஞ் செந்நெற் பசங்கதிர் விளைந்து
 மிகத்திகழ் முகத்தலை மூதூர்
 நீடினா யெனினும் உள்புகுந் தடியேன்
 நெஞ்செலாம் நிறைந்துநின் றாயே.

4

4. யோ-ரை: குற்றமற்ற மெய்ப்பொருளை விளக்கிச்சூறும் நூல்களோடு பழகியும், செழுமையான நீரில் வளர்கின்ற நெட்டி நீரை உள்ளே ஏற்காதவாறுபோல அந்நூற்பொருளை மனத்துக் கொள்ளாதவருடைய நெஞ்சைப்போன்ற என்நெஞ்சினை விடுத்து நீங்குதல் இல்லாத மாணிக்கமே! தலையிலுள்ள மணியை வெளிப்படுத்தி ஒளி வீசும் பாம்பினை அணிகலனாக உடைய மேம்பட்ட இறைவனே! மேட்டுநிலங்களிலும் நீர் ஏறிப்பாயும் நீர்வளம் உடைமையால் மேடுகளிலும் செந்நெல் ஆகிய பயிர்கள் செழிப்பாக விளைதலால் மிகவும் பொலிவுற்றிருக்கும் திருமுகத்தலை என்னும் பழைய ஊரில் பலகாலமாகத் தங்குகின்றாய் என்றாலும் உள்ளே நுழைந்து அடியேனுடைய நெஞ்சம் முழுதும் நிறைந்து நிற்கின்றாயே! இது வியப்பாகும்.

ரு-ரை: நூல் கெழுமியும் - நூல்களோடு பழகியும். நீர்க்கிடை அன்னார் உடைய என் நெஞ்சு - நீரிற்கிடக்கும் சடைப்பூண்டு போல் பவரது உள்ளங்கள் போலும் எனது உள்ளம். கிடை - சடைப் பூண்டு; இதனை, 'தக்கை' என்றும், 'நெட்டி' என்றும் வழங்குவர். இது நீரிலே நீங்காது கிடந்தும் நீரை உள்ளே ஏற்பதில்லை. அதனால், இது நூலொடு பழகியும் அதன் பொருளை ஏலாது நிற்பவரது உள்ளங்கட்கு உவமையாயிற்று. "உடைய" என்றது, குறிப்பு வினைப் பெயர். "நெஞ்சு" எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், வாளா, "உடைய" என்றார். கிடைய நெஞ்சு, உவமத்தொகை. பாடுஇலா - அழிதல் இல்லாத. "ஒளிரும்" என்ற பெய ரெச்சம், "பரமன்" என்னும் இடப்பெயர் கொண்டது. "பன்னகா பரணன்" எனப் பின்னர்க் கூறுகின்றமை 'மணிகளை உமிழ்வன அவையே' என்பது விளக்கிற்று. "உமிழ்ந்து" என்றதனை, 'உமிழ்' எனத் திரிக்க. இவ்வாறன்றி, "பரமனே" என்பதனை, 'மணி உமிழ்ந்து' என்ற தற்கு முன்னே கூட்டுதலும் ஆம். மேடெலாம் செந்நெல் விளைதல், மிக்க நீரினாலாம். "உள் புகுந்து" என்றதற்கு, 'என் உயிரின் உள்ளிடத்

116. அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்
 தைவரோ டென்னொடும் விளைந்த
 இக்கலாம் முழுதும் ஒழியவந் துள்புக்
 கென்னையாள் ஆண்ட நாயகனே
 முக்கணா யகனே முழுதுல கிறைஞ்ச
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
 பக்கலா னந்தம் இடையறா வண்ணம்
 பண்ணினாய் பவளவாய் மொழிந்தே. 5

117. புனல்பட உருகி மண்டழல் வெதும்பிப்
 பூம்புனல் பொதிந்துயிர் அளிக்கும்
 வினைபடு நிறைபோல் நிறைந்தவே தகத்தென்
 மனம்நெக மகிழ்ந்தபே ரொளியே

திற்புகுந்து' என உரைக்க. "இது வியப்பு" என்பது, குறிப்பெச்சம்.

5. பொ-ஐ: விரைவில் மறையும் கனவுபோன்ற செல்வத்தைத் திரட்டுதலையே பலகாலும் நினைத்து ஐம்பொறிகளோடு சீவான் மாவாகிய அடியேனுக்கு ஏற்பட்ட இந்தப் பூசல்முழுதும் நீங்குமாறு வந்து என் உள்ளத்திலிருந்து என்னை ஆட்கொண்ட தலைவனே! முன்று கண்களை உடைய மேம்பட்டவனே! உலகம் முழுதும் உன்னை வழிபடும்படி திருமுகத்தலை என்ற திருத்தலத்தில் உறைந்து அடியேன் உள்ளத்தும் உறைந்து, உன் பவளம்போன்ற வாயினால் மெய்ப் பொருளை உபதேசித்து அடியேனிடத்தும் ஆனந்தம் தொடர்ந்து நிகழுமாறு செய்தாய். இஃது ஒரு வியப்பே.

௫-ஐ: இதன் முதலடி, சேந்தனாரது திருவீழிமிழலைத் திருவிசைப்பாவிலும் வந்தமை காண்க. 'ஐவரோடும்' என்ற எண்ணும்மை விரிக்க. 'என்னிடை விளைந்த' எனப் பாடம் ஒதுதல் சிறக்கும். கலாம் - பூசல்; இதனை இக்காலத்தார். 'கலகம்' என்பர். ஆள் ஆண்ட - ஆளாக ஆண்ட. பக்கல், ஏழன் உருபு, 'வாயால் மொழிந்து' என உருபு விரிக்க. மொழிந்து - மெய்ப் பொருளைக் கூறி; உபதேசித்து. இறைவன் ஆசிரியனாய் வந்து அருள்செய்த குறிப்பு இதனுள்ளும் காணப்படுதல் காண்க.

6. பொ-ஐ: பச்சைமண்ணாய் இருந்த காலத்தில் தன்மீது

முனைபடு மதில்முன் றெரித்த நாயகனே
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தடியேன்
 வினைபடும் உடல்நீ புகுந்துநின் றமையால்
 விழுமிய விமானமா யினதே.

6

தண்ணீர்பட்டாலும் கரைந்து பின் மிக்குத்தோன்றும் தீயில் சுட்டபின் சுட்ட சால் ஆகிச் சிறந்த தண்ணீரைத் தன்னுள் அடக்கி உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் குயவனுடைய குயத்தொழிலால் வனையப்பட்ட சுட்ட சால்போல மேம்பட்ட இரசவாத வித்தையால் அடியேன் உள்ளம் உன் திறத்து உருகுமாறு மகிழ்வுடன் செய்த பெரிய ஒளிவடிவினனே! போர் முனையில் அகப்பட்ட மும்மதில்களையும் தீக்கு இரையாக்கிய தலைவனே! திருமுகத்தலை என்ற திருத்தலத்தில் உறைந்து அடியேனுடைய வினை உண்டாவதற்கு ஏதுவாகிய உடம்பிலுள்ள மனத்தில் புகுந்து நீ நிலையாக அதன்கண் உறைகின்ற காரணத்தால் அடியேனுடைய மனம் மேம்பட்ட திருக்கோயில் கருவறைமானிகை ஆயிற்று. இதுவியத்தற்குரியது.

கு-ஐ: மண்டு அழல் வெதும்பி - மிக்க தீயால் வெந்தபின்பு. வினைபடு - தொழில் பொருந்திய. "நிறை" என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய். நிறைதற் கருவியை உணர்த்திற்று. நிறைதற்கருவி, நீர் நிறைந்து நிறற்றகு ஏதுவாகிய சால். 'மண்டு அழல்வெதும்பிய பின்னர்ப் பூம்புனல் பொழிந்து நிற்பது' என்றதனால், புனல் பட உருகுதல், அங்ஙனம் வெதும்புதற்கு முன்னராயிற்று. 'அழலில் வெதும்புதற்கு முன்னே புனல் சிறிதுபடினும் குழைந்து போவதாகிய நீர்ச் சால், அழலில் வெதும்பிய பின்னர்ப் புனலை நிறையக் கொண்டும் நிலைத்து நின்று உயிர்களைக் காப்பாற்றுவது போல, நீ என் மனத்தில் வேதகத்தைப் போல வருதற்குமுன்பு இவ்வுலகத்தைச் சிறிது பற்றினும் என் மனம் அதனுள் அகப்பட்டு மீள மாட்டாது மயங்கி உன்னை நினைத்தற்கு உதவவில்லை. நீ வந்தபின் அதனை நிரம்பப் பற்றினும் அதனுள் அகப்படாது நின்று உன்னை நான் எப்பொழுதும் நினைத்தற்குத் துணையாய் நிற்கின்றது' என்னும் பொருள் உவமையாற் குறிக்கப்பட்டது. '179ஆம் பாடலைக் காண்க. (தி.9 திருவிடைமருதூர்-7) 'போல' என, தொகுக்கப்பட்ட அகரத்தை விரித்து. 'போல ஆகும்படி' என உரைக்க. 'போல மகிழ்ந்த' என இயையும். நிறைந்த - நிரம்பிய. வேதகம் - இரச குளிகை. இது செம்பு முதலிய உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும். பல வகை மருந்துகளால் செவ்வனே ஆக்கப்பட்ட குளிகையே பிற உலோகங்களைப்

118. விரியும்நீ ராலக் கருமையின் சாந்தின்
 வெண்மையும் செந்நிறத் தொளியும்
 கரியும்நீ றாடுங் கனலும்ஓத் தொளிர்நங்
 கழுத்தில்ஓர் தனிவடங் கட்டி
 முரியுமா நெல்லாம் முரிந்தழ கியையாய்
 முகத்தலை யகத்தமர்ந்தாயைப்
 பிரியுமா றுளதே பேய்களோம் செய்த
 பிழைபொறுத் தாண்டபே ரொளியே.

7

பொன்னாக மாற்றும்ன்றி, அவ்வாறு ஆக்கப்படாது குறையுடைய குளிகை மாற்றாமையின், "நிறைந்த வேதகம்" என்றார். வேதகத்து - வேதகம்போல (மகிழ்ந்த என்க). மனத்தைத் திருத்தியதற்கு வினைமுதலாயினமை தோன்ற. இறைவனை முன்பு அழலோடு ஒப்பித்தவர் பின்பு வியப்புத் தோன்ற வேதகத்தோடு ஒப்பித்தார். நெகுதல், இறைவனிடத்து அன்பு காரணமாகவும், உயிர்களிடத்து அருள்காரணமாகவுமாம். "மகிழ்ந்த" என்றது, 'எழுந்தருளி மகிழ்ந்த' என முன்னிகழ்ச்சியையும் குறித்துநின்றது. வினை படும் உடல் - வினை உண்டாதற்கு ஏதுவாய் உடம்பு. "உடல்" என்றது, அதனகத்துள்ள மனத்தை. "எந்தையே ஈசா உடல்இடங் கொண்டாய் யான் இதற்கிலனொர்கைம் மாறே" (தி.8. கோயில்-10) "நிலாவாத புலா லுடம்பே புகுந்துநின்ற கற்பகமே யான் உன்னை விடுவேனல்லேன்" (தி.6 ப.95 பா.4) என்றாற் போல வந்தன காண்க. விழுமிய - சிறந்த. விமானம் - திருக்கோயிற் கருவறை மாளிகை.

7. பொ-ஐ: கடலிலே தோன்றிய விடத்தை நுகர்ந்த கருமையோடு, சந்தனம் போலப்பூசிய திருநீற்றினுடைய வெண்மையும், திருமேனியின் செந்நிற ஒளியும் கரியும் நீறுபூத்த நெருப்பும் போல ஒளிவீசும் அத்தன்மையை உடையையாய்க் கழுத்தில் எலும்பு மாலையை ஒப்பற்ற மாலையாகப்பூண்டு வளைந்து கூத்தாட வேண்டிய கூத்துக்களை எல்லாம் நிகழ்த்தி அழகினை உடையை யாய்த் திருமுகத்தலை என்ற திருத்தலத்தில் உகந்திருந்தாய், பேய்களைப் போன்ற அடியேங்கள் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு அடியோங்களை ஆட்கொண்ட பெரிய ஞானஒளி வடிவின னாகிய உன்னை இனிப்பிரிந்து வாழ்தல் அடியோங்களுக்கு இயலுமோ?

119. என்னைஉன் பாத பங்கயம் பணிவித்
 தென்பெலாம் உருகநீ எளிவந்
 துன்னைஎன் பால்வைத் தெங்கும்எஞ் ஞான்றும்
 ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே
 முன்னைஎன் பாசம் முழுவதும் அகல
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
 கன்னலும் பாலும் தேனும்ஆ ரமுதும்
 கனியுமாய் இனியைஆ யினையே.

8

கு-ற: விரியும் நீர் - கடல். 'அதன்கண் பிறந்த ஆலம்' என்க. ஆலக் கருமை - விடத்தால் உண்டாகிய கருநிறம். சாந்து - சந்தனமாகப் பூசிய திருநீறு. "வெண்மையும்" எனவேறு எண்ணினா ராயினும், உவமைக்கு ஏற்ப, 'வெண்மையொடு கூடிய செந்நிறத் தொளியும்' என ஒன்றாக உரைத்தல் கருத்து என்க. "ஒளிரும்" என்ற பெயரெச்சம், "கழுத்து" என்னும் இடப்பெயர் கொண்டது. "கழுத்தில் ஓர் தனிவடம் கட்டி" என்றதனையும், முரிதலையும் திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரப் பதிகத்துள்ளும் காண்க. பேய்களோம் - பேய் போன்றவர்களாகிய யாங்கள். தம்போல்வாரையும் உளப்படுத்து இவ்வாறு அருளிச்செய்தார்.

8. பொ-ற: அடியேனை உன் திருவடித்தாமரைகளைப் பணியச்செய்து என் எலும்பெல்லாம் அன்பால் உருகுமாறு நீ எளியையாய் உன்னை அடியேனிடத்தில் வைத்து எல்லா இடத்தும் எல்லாக் காலத்தும் நீக்கமற நிறைந்த சிறந்த ஒளியை உடைய சுடர்வடிவினனே! அடியேனுடைய முற்பட்ட வினைகள் எல்லாம் நீங்கத் திருமுகத்தலையிலே உகந்தருளியிருந்து என் திறத்தில் கரும்பும், பாலும் தேனும் அரிய அமுதமும் பழமும் போல இனிய னாய் உள்ளாயே. இதற்கு அடியேன் செயற்பால கைம்மாறு யாது?

கு-ற: "எங்கும் எஞ்ஞான்றும் ஒழிவற நிறைந்த ஒண்சுடரே" என்றது, 'அந்நிலை எனக்குப் புலனாம்படி நின்ற ஞானவடிவினனே' என்றபடி.

எனவே, இது, தம் அநுபூதிநிலையை எடுத்தோதியதாயிற்று. "பாசம்" என்றது, வினையைக் குறித்தது. 'அகலப் பணி வித்து' என முன்னே கூட்டுக. "கனியும் ஆய்" என்றதில் 'ஆய்' என்பதற்கு

120. அம்பரா அனலா அனிலமே புவிநீ
 அம்புவே இந்துவே இரவி
 உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணா அணுவாய்
 ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே
 மொய்ம்பராய் நலஞ்சொல் மூதறி வாள்
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தெனக்கே
 எம்பிரா னாகி ஆண்டநீ மீண்டே
 எந்தையும் தாயும் ஆ யினையே.

9

'போன்று' என உரைக்க. 'இதற்கு யான் செய்யும் கைம்மாறு என்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

9. பொ-ஐ: வானமாகவும் தீயாகவும் காற்றாகவும் நிலமாகவும் நீராகவும் சந்திரனாகவும் சூரியனாகவும் இருக்கின்றவனே! தேவர்களாலும் அறிய முடியாத நுண்ணிய பொருளாய் எல்லாவற்றுள்ளும் நீக்கமற நிறைந்த மேம்பட்ட ஒளிஉருவனே! மனஉறுதியை உடையவராய் மற்றவருக்கும் உறுதிப்பொருளையே உரைக்கின்ற மேம்பட்ட அறிவாளிகள் நிறைந்த திருமுகத்தலையில் உறைந்து எனக்கே என் தலைவனாகி என்னை ஆட்கொண்ட நீ மற்றும் எனக்கு நிலையான தந்தையும் தாயும் ஆயினாய். உன் அருள்தான் என்னே!

௧-ஐ: அம்பரன் - ஆகாயமாய் இருப்பவன். அனலன் - நெருப்பாய் இருப்பவன். அனிலம் முதலியன இங்ஙனம் அன்பெற்று வாராமையின், அவை ஆகுபெயர்களாம்.

அனிலம் - காற்று. ஏனையபோல; புவியே' என்பதே பாடமாதல் வேண்டும். புவி - நிலம். அம்பு - நீர். இந்து - சந்திரன். 'இரவீ' என்பதே பாடம்போலும். இறைவனது அட்ட மூர்த்தங்களுள் இயமானன் ஒழித்து ஒழிந்த உருவங்களை எடுத்தோதி விளித்தார். "அணுவாய்" என்றது, "நுண்ணிய பொருளாய்" என்றவாறு.

மொய்ம்பு - வலிமை; இங்கு, மன உறுதியை யுணர்த்திற்று. நலம் சொல் - உறுதியை உரைக்கின்ற. "மூதறிவாளர் முகத்தலை" என்றதில் தொக்குநின்ற ஆறாவது, 'யானையது காடு' என்பதுபோல, வாழ்ச்சிக் கிழமைக்கண் வந்தது. "எம்பிரான்" என்றது, 'இறைவன்'

121. மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய்
 முகத்தலை யகத்தமர்ந் தினிய
 பாலுமாய் அமுதாம் பன்னகா பரணன்
 பனிமலர்த் திருவடி யிணைமேல்
 ஆலைஅம் பாகின் அனையசொற் கருவூர்
 அமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாலை
 சீலமாப் பாடும் அடியவர் எல்லாம்
 சிவபதம் குறுகிநின் றாரே.
 திருச்சிறம்பலம்

10

என்னும் அளவாய் நின்றது. "மீண்டும்" என்றது, 'மற்றும்' என்னும் பொருள் படவந்தது.

10. பொ-ற: எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஆதியாய் அந்தமாய், தனக்கு முடிவு என்பதே இல்லாத முதற்பொருளாய்த் திருமுகத்தலை என்ற தலத்தில் அமர்ந்து, இனிய பாலும் அமுதமும் போன்ற இனியனாய், பாம்பை அணிகலன்களாக உடையவனுடைய குளிர்ந்த தாமரைப் பூப்போன்ற திருவடிகள் இரண்டனையும் பற்றிக் கரும் பாலையில் காய்ச்சப்படும் பாகுபோன்ற சொற்களால் கருவூர்த்தேவர் பாடிய அமுதத்தை ஒத்த இனிய தமிழ்மாலையைக் கடமையாகக் கொண்டு பாடும் அடியவர் யாவரும் சிவலோக பதவியை மறுபிறப்பில் அணுகிநிற்பார்.

ரு-ற: மூலம் - முதல். இறைவன் மூலமும், முடிவுமாதல் உலகிற்கு. அவற்றைத் தனக்கு இலனாதலின், "முடிவிலாமுதலாய்" என்றார். இங்கு. "முதல்" என்றது, 'பொருள்' என்னும் பொருட்டு. ஆலையம் பாகு - கரும்பு ஆலையிடத்து உள்ள பாகு. அம், சாரியை. 'சொல்லையுடைய கருவூர்' என்க. 'கருவூரது மாலை' என இயையும். சீலமா - ஒழுக்கமாக (கடமையாக)க் கொண்டு. 'நிற்பார்' என்பது, துணிவு பற்றி, "நின்றார்" என இறந்த காலமாகச் சொல்லப் பட்டது.

12. திரைலோக்கிய சுந்தரம்

இத்திருப்பதிகம் திரைலோக்கிய சுந்தரத்துப் பெருமானைக் காதலித்த தலைவியது கூற்றாயும், அவள் செவிலித்தாயது கூற்றாயும் அமைந்தது.

மலர்ந்தாரம்

பதிக எண்: 12

திருச்சிறம்பலம்

122. நீரோங்கி வளர்கமலம்

நீர்பொருந்தாத் தன்மையன்றே
ஆரோங்கிமுகம் மலர்ந்தாங்
கருவினையேன் திறம்மறந்தின்
றூரோங்கும் பழிபாரா
துன்பாலே விழுந்தொழிந்தேன்
சீரோங்கும் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

1

1. பொ-வி: நிரம்ப மகிழ்ச்சி மிகுந்து முகமலர்ச்சி கொண்டு, மிக்க தீவினையை உடைய அடியேன் என் பெண்தன்மைக்கு உரிய நான்முதலிய பண்புகளைப் போற்றும் செயலைமறந்து, ஊரார் தூற்றும் அலரையும் பொருட்படுத்தாது, சிறப்புக்கள் ஒங்கும் கோடை என்ற தலத்தில் உள்ள திரைலோக்கிய சுந்தரம் என்ற திருக்கோயிலில் உறையும் பெருமானே! உன்பால் முழுமையாக ஈடுபட்டுவிட்டேன். அவ்வாறாகியும் உனது தலையளியை அடியேன் பெறாதிருத்தல் நீரால் ஒங்கி வளர்த்தருகிய தாமரைக்கொடி அந்நீரைப் பெறாது வாடி உலர்ந்து அழிந்துபோவதனைப் போல்வதாம்.

கு-வி: முதலடியை ஈற்றிலும், ஈற்றடியை முதலிலும்கொண்டு உரைக்க. 'ஆர ஒங்கி' என்பது தொகுத்தல் பெற்று 'ஆரோங்கி' என நின்றது. ஆர - நிரம்ப. ஒங்கி - மகிழ்ச்சி மிகுந்து. 'முகம் மலர்ந்து விழுந்தொழிந்தேன்' என இயையும். 'என் திறம் மறந்து' என வேறு எடுத்துக்கொண்டு உரைக்க. திறம் - பெண் தன்மைகள்; அவை நாண் முதலியன; இஃது உண்மைப் பொருளில் உலகியலை உணர்த்தும். பழி - அலர். 'விழுந்தொழிந்தேன்' என்பது ஒருசொல் தன்மைத்து. சீர் - அழகு. 'கோடை' என்பது ஊரின் பெயரும், 'திரைலோக்கிய சுந்தரம்' என்பது திருக்கோயிலின் பெயருமாம். 'அருவினையேன்' என்திறம் மறந்து, ஊர் ஒங்கும் பழியையும் பாராது, ஒங்கி, முகம் மலர்ந்து உன் பாலே விழுந்தொழிந்தேன்; அவ்வாறாகியும், உனது

123. நையாத மனத்தினனை
 நைவிப்பான் இத்தெருவே
 ஐயாநீ உலாப்போந்த
 அன்றுமுதல் இன்றுவரை
 கையாரத் தொழுதருவி
 கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
 செய்யாயோ அருள் கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

2

124. அம்பளிங்கு பகலோன்பால்
 அடைபற்றாய் இவள்மனத்தின்
 முன்பளிந்த காதலும்நின்
 முகந்தோன்ற விளங்கிற்றால்

தலையளியை நான் பெறாதிருத்தல், நீர் ஓங்கி வளர் கமலம் நீரைப் பொருந்தாத தன்மையன்றே' என்க.

நீர் ஓங்கி வளர் கமலம் - நீரால் ஓங்கி வளர்தற்குரிய தாமரை. நீர் பொருந்தாத தன்மை - அந்நீரைப் பெறாத தன்மை. அஃதாவது, வாடி, உலர்ந்து அழிந்துபோதல். முதல் அடிக்கு, 'நீரில் உள்ள தாமரையில் நீர் ஓட்டாதிருக்கின்ற தன்மை' என உரைப்பாரும் உளர். இத் திருப்பாட்டு, தலைவி கூற்று.

2.பொ-ரை: உருகாத மனத்தினை உடைய அடியேனை மனம் உருகச்செய்வதற்காக, கோடை நகரத்துத் திரைலோக்கிய சுந்தரம் என்ற திருக்கோயிலில் உள்ள தலைவனே! நீ எம் தெருவழியே திருவுலாப் போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரையில் கைகள் நிறைவுறுமாறு தொழுது, அருவிபோலக் கண்ணீரை முழுமையாகப் பெருக்கினாலும் அடியேனுக்கு அருள்செய்ய மாட்டாயா?

கு-ரை: நையாத மனத்தினை - வருந்தாது மகிழ்வுடன் இருந்த மனத்தையுடைய என்னை. நைவிப்பான் - வருத்துதற் பொருட்டு. இவ்வாறு கூறினாளாயினும், 'ஒருவர் குறிப்பும் இன்றித் தன்னியல்பில் உண்டாயிற்று' என்பதே கருத்தாம். 'நையாத, நைவிப்பான்' என்றவற்றில், 'நைதல்' என்பது, காதற்பொருளில் இவ்வாறு, 'வருந்துதல்' குறித்ததாயினும், உண்மைப் பொருளில், 'உருகுதல்' என்னும் பொருளையே குறிக்கும். 'அருள் செய்யாயோ' என மாற்றிக்கொள்க. இத் திருப்பாடலும் தலைவி கூற்று.

3.பொ-ரை: புதுமையாகப் பழுத்த பழம் போல்பவனே! என் அமுதமே! மேம்பட்ட ஒளிவளர்கின்ற முக்கன்களை உடைய செந்

வம்பளிந்த கணியேஎன்
 மருந்தேநல் வளர்முக்கட்
 செம்பளிங்கே பொழிற்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

3

125. மைஞ்ஞின்ற குழலாள்தன்
 மனம்தரவும் வளைதாரா
 திஞ்ஞின்ற கோவணவன்
 இவன்செய்த தியார்செய்தார்

நிறத்த பளிங்கு போல்பவனே! பளிங்குக் கல்லினது இயற்கை ஒளியும் அடுத்ததனைக் காட்டும் தன்மையும் கதிரவன் தோன்றிய பொழுது அவன்முன்னே விளங்குவபோல இவன் மனத்தில் முன்பு பழுத்திருந்த காதலும் உன் முகத்தைக் கண்ட அளவில் அதன்முன்பே வெளிப்பட்டது. ஆதலின் இவனுக்கு நீ அருளவேண்டும் - என்பது செவிலி கூற்று.

௫-வி: இது முதலாக வரும் திருப்பாடல்கள் செவிலி கூற்றாம். அம் பளிங்கு பகலோன்பால் அடை பற்றாய் - அழகிய பளிங்குக்கல் கதிரவனிடம் அடைந்த நிலையைப்போல; அஃதாவது, 'பளிங்குக் கல்லினது இயற்கை யொளியும், அடுத்தது காட்டுந்தன்மையும் கதிரவன் தோன்றியபொழுது அவன் முன்பே விளங்குதல்போல' என்றதாம். இவன் மனத்தில் முன்பு அளிந்த காதலும் நின் முகந்தோன்ற விளங்கிற்று - இவள் உள்ளத்தில் இயற்கையாகவே முன்பு மிகுந்திருந்த விருப்பம் (உன்னையே மிக விரும்பும் இவளது இயற்கை) உன்னுடைய முகம் தோன்றிய காலத்தில் அதன் முன்பே வெளிப்பட்டது. இறைவனை அடைதலே உயிர்கட்கு இயற்கையாதலும், அவ்வியற்கை ஆணவத்தின் செயலால் திரிக்கப்படுதலாலே அவை உலகை நோக்கிச் செல்லும் செயற்கையை உடையவாதலும், ஆணவத்தின் சத்தி மெலிந்தொழிந்தபொழுது உயிர்களின் இயற்கைத் தன்மை வெளிப்படுதலும் ஆகிய உண்மைகள் இங்குக் குறிக்கப்பட்டன என்க. வம்பு அளிந்த - புதிதாய்ப் பழுத்த; ஆணவ நீக்கத்தில் விளங்குதலால் இறையின்பம் புதிதாய்த் தோன்றல்பற்றி இவ்வாறு கூறப்பட்டது. மருந்தாதல், 'பிறவிப் பிணிக்கு' என்க. 'நல்பளிங்கு' என இயையும். வளர் - ஒளி மிக்க. மூன்று கண்களையும் செம்மையையும் உடைய பளிங்கு. சிவபெருமானுக்கு இல்பொருள் உவமையாய்வந்தது. பின் இரண்டு அடிகளை முதலில் வைத்து, இறுதியில் 'இவட்கு அருள வேண்டும்' என்னும் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

4. ௮-வி: கருமைநிலைபெற்ற கூந்தலை உடைய தலைவி தன்

மெய்ஞ்ஞின்ற தமார்க்கெல்லாம்
மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பினுறு
செய்ஞ்ஞன்றி யிலன்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

4

126. நீவாரா தொழிந்தாலும்
நின்பாலே விழுந்தேழை
கோவாத மணிமுத்தும்
குவளைமலர் சொரிந்தனவால்

உயிர் போன்ற மனத்தினைக் கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தர னுக்கு வழங்கவும், அவள் காணநிற்கின்ற கோவணமாக உடுத்த உடையை உடைய அப்பெருமான் அவளிடமிருந்து கவர்ந்த வளையல்களைக் கூடத் திரும்பத் தருகின்றான் அல்லன். இவன் செய்த செயல் போன்ற செயலை இதற்குமுன் செய்தார் யாவர் உள்? அதனால் இவன் மெய்ம்மை பொருந்திய அன்பர் ஆயினார்க்குத் தானும் மெய்ம்மையான அருளில் பொருந்தவேண்டிய நன்றியறியும் பண்பு இல்லாதவன் ஆகின்றான் என்று செவிலி இறைவனுடைய பண்பினைப் பழித்துக் கூறியவாறு.

கு-ஐ: இத் திருப்பாட்டில், நகாரங்கட்கெல்லாம், ஞகாரங்கள் போலியாய் வந்தன. இவ்வாறு வருதலை, “செஞ்ஞின்ற நீலம்” (தி.4 ப.80 பா.5) என்னும் அப்பர் திருமொழியிற் காண்க. மை நின்ற - கருமை நிறம் பொருந்திய; இனி ‘மேகம் நின்றது போன்ற’ என்றும் ஆம். ‘திரைலோக்கிய சுந்தரன், தனக்குத் தன் உயிர்போன்ற மனத்தைக் கொடுத்தவட்கு, அவளது வளையையும் திரும்பத் தருகின்றிலன்; இதுபோலும் நன்றியில்லாத செயலை இதற்குமுன் யார் செய்தார்; ஒருவரும் செய்திலர். அதனால், இவன் மெய்ம்மை பொருந்திய அன்பராயினார்க்குத் தானும் மெய்ம்மையான அருளில் பொருந்த வேண்டிய நன்றியறியும் பண்பு இல்லாதவன் ஆகின்றான்’ எனப் பழித்தவாறு. காதல் மிகுதியாற் கூறினமையின், இப் பழிப்பு அமைவதாயிற்று. இந் நின்ற - இங்கு நிற்கின்ற. கோவணவன் - கோவணமாக உடுத்த உடையை யுடையவன்.

5. பௌ-ஐ: தேவர் கூட்டங்கள் தொழுது போற்றும் தேவனே! அழகிய சோலைகளை உடைய கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே! நீ இவள் விரும்பியபடி வாராவிட்டாலும் எளியளாகிய இவள் உன் பக்கலிலே விருப்பம்பெண்டதனால் இவளுடைய குவளைமலர் போன்ற கண்கள் நூலில் கோக்கப்படாத முத்துமணி போன்ற கண்ணீரைச் சொரிகின்றன. இவள் திறத்து ஐயோ! என்று இரக்கம் கொண்டு அருள்புரிவாயாக.

ஆவாஎன்றருள்புரியாய்

அமரர்கணம் தொழுதேத்தும்

தேவாதென் பொழிற்கோடைத்

திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

5

127. முழுவதும்நீ யாயினும்இம்

மொய்குழலாள் மெய்ம்முழுதும்

பழுதெனவே நினைந்தோராள்

பயில்வதும்நின் னொருநாமம்

அழுவதும்நின் திறம்நினைந்தே

அதுவன்றோ பெறும்பேறு

செழுமதில்குழ் பொழிற்கோடைத்

திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

6

கு-வி: நீ வாராதொழிந்தாலும் - நீ இவள்பால் வாராவிடினும். 'ஏழை நிற்பாலே விழுந்து' என மாற்றி. "விழுந்து" என்றதனைத் திரித்து, 'எளியளாகிய இவள் நின்னிடத்தே வந்துவிழ' என உரைக்க. 'சுவளை மலரும் கோவாத மணிமுத்துச் சொரிந்தன' என உம்மையை மாற்றி உரைக்க. சுவளைமலர் - கண்; உருவகம். 'கோவாத மணியாகிய முத்து' என்றது, கண்ணீரைக் குறித்தல் வெளிப்படை. ஆவா, இரக்கக் குறிப்பு. தென் - அழகு.

6. பொ-வி: சிறந்த மதில்களைச் சூழ்ந்த சோலைகளை உடைய கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே! எல்லாப்பொருள்களும் நீயே யாயினும், நீ அங்ஙனம் எங்குமாய இன்பத்தை இவ்வுடம்பு கொண்டு இவள் பெறாமையால், இச்செறிந்த கூந்தலை உடைய என்மகள் தன் உடல் உறுப்புக்கள் பலவும் குற்றம் உடையன என்று கருதி அவற்றிற் காக உண்ணுதல் நீராடுதல் ஒப்பனை செய்தல் முதலியவற்றை மதிக்கின்றாள். அவள் பலகாலும் கூறிக்கொண்டிருப்பதும் உன் திருநாமமே. அவள் கண்ணீர் வடிப்பதும் உன் செயல்களை நினைத்தே யாகும். இவ்வுடம்பு கொண்டுபெறும் பேறு அதுவன்றோ? - என்று தாய் தன்மகள் மனப்பக்குவம் கண்டு மகிழ்ந்து கூறியது.

கு-வி: மெய் முழுதும் - தனது உடல் உறுப்புக்கள் பலவும். பழுது - குற்றம் உடையன. ஓராள் - அவற்றை மதிக்கின்றிலள்; எனவே, 'உண்ணாமை, நீராடாமை, ஒப்பனை செய்யாமை முதலிய வற்றால் அவைகளை வருத்துகின்றாள்' என்பதாம். 'எல்லாப் பொருளும் நீயேயாயினும், நீ அங்ஙனம் எங்குமாய இன்பத்தை இவ்வுடம்புகொண்டு இவள் பெறாமையால், இதனை வெறுக்கின்றாள்' என்பது பொருள். இதனால், சீவன் முத்திநிலையில் நிற்பார்க்கும் பரமுத்தி நிலைக்கண் உளதாகும் வேட்கை மிகுதி குறிக்கப்பட்டமை

128. தன்சோதி எழுமேனித்
 தபனியப்பூச்சாய்க்காட்டாய்
 உன்சோதி எழில்காண்பான்
 ஓலிடவும் உருக்காட்டாய்
 துஞ்சாக்கண் ணிவளுடைய
 துயர்தீரும் ஆறுரையாய்
 செஞ்சாலி வயற்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

7

129. அரும்பேதைக் கருள்புரியா
 தொழிந்தாய்நின் அவிர்சடைமேல்
 நிரம்பாத பிறைதூவும்
 நெருப்பொடுநின் கையிலியாழ்

காண்க. "அதுவன்றோ பெறும் பேறு" என்றது, "இவள் பெற்றது அவ் வளவே" என்னும் பொருட்டாய் அவலம் குறித்ததாயினும், உண்மைப் பொருளில், 'இவ்வுடம்புகொண்டு பெறும்பேறு அதுவே யன்றோ' என்பது குறித்துநிற்கும்.

7. பொ-ரை: செந்நெற்பயிர்கள் வளரும் வயல்களை உடைய கோடைத்திரைலோக்கிய சுந்தரனே! தன்அழகு மேன்மேலும் வளருகின்ற உடம்பில் தோன்றிய பொற்பூப்போன்ற பசலை நிறமே தன்வருத்தத்திற்குச் சான்றாக நிற்க, உன் ஒளிமயமான அழகினைக் காண்பதற்கு இவள் வருந்தி அழைப்பவும் நீ உன் ஒளிவடிவத்தை இவளுக்குக் காட்டுகின்றாய் அல்லை. உறங்காத கண்களை உடைய இப்பெண்ணின் மனத்துயரம் நீங்குமாறு நீ அருள் செய்வாயாக - செவிலிகூற்று.

ரு-ரை: 'தன்மேனி' என இயையும். "தன்" என்றது, தலைவியை. சோதி, இங்கு அழகு. மேனி - உடம்பு. உடம்பின் கண் தோன்றிய. தபனியப் பூச்சாய் காட்டாய் - பொற்பூப்போலும் நிறமே (பசலையே) தனது வருத்தத்திற்குச் சான்றாய் நிற்க. "ஆய்" என்ற தனை, 'ஆக' எனத் திரிக்க. 'காட்டா' என்றே பாடம் ஒதுதலும் ஆம். இவ்வடிக்கும், "உருக்காட்டாய்" எனப் பின்வருகின்ற அதன் பொருளே பொருளாக இறைவற்கு ஏற்றி உரைப்பாரும் உளர். 'பூஞ்சாய்க் காட்டாய்' என ஒதுவார் பாடம் பாடம் அன்று. 'சோதி யாகிய எழில்' என்க. என்றது, அதனையுடைய, உருவத்தைக் குறித்தது. "இவளுடைய" என்பது. "கண்" என்றதனோடும் இயையும். செஞ்சாலி - செந்நெற் பயிர்.

8. பொ-ரை: அகழிநீரால் குளிர்ச்சி பொருந்திய மதில்களை அடுத்த குளிர்ந்த சோலைகளில் பாதிரிமரங்கள் பூக்களைச் சொரியும்

நரம்பாலும் உயிரீர்தாய்
நளிர் புரிசைக் குளிர்வனம்பா
திரம்போது சொரிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

8

130. ஆறாத பேரன்பி

னவர் உள்ளம் குடிகொண்டு
வேறாகப் பலர்குழ
வீற்றிருத்தி அதுகொண்டு
வீறாடி இவள் உன்னைப்
பொதுநீப்பான் விரைந்தின்னம்
தேறாள் தென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

9

கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே! இப்பெறுதற்கரிய பெண்ணுக்கு நீ அருள் புரியாது விட்டுவிட்டாய். உன்னுடைய விளங்குகின்ற சடையின்மேல் உள்ள பிறை சொரிகின்ற நெருப்பினாலும், உன்கையில் உள்ளயாழ் நரம்பின் ஒலியாலும் இப்பெண்ணினுடைய உயிரை உடம்பிலிருந்து பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். இஃது உனக்கு அழகோ - செவிலிகூற்று.

கு-ஐ): "நளிர் புரிசை" என்பது முதலாகத் தொடங்கி, "அரும் பேதைக்கு அருள் புரியாதொழிந்தாய்" என்றதனை இறுதிக்கண் வைத்து, 'இஃது உனக்கு அழகோ' என்னும் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

"பேதை" என்பது, 'பெண்' என்னும் அளவாய் நின்றது. 'இவ்வரும் பேதை' எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. அருமை, பெறுதற்கருமை. "நரம்பு" என்றது, அதனினின்று எழும் இசையை. சிவபெருமான் வீணை வாசித்தலை, "வேயுறு தோளி பங்கன், விடமுண்டகண்டன், மிகநல்ல வீணை தடவி" (தி.2 ப.85 பா.1) என்பதனானும் அறிக. உயிரை ஈர்தலாவது உடம்பினின்றும் பிரித்தல். "உயிர் ஈரும்வாளது" (குறள்-334) என்புழியும், ஈர்தல் இப்பொருட்டாதல் அறிந்துகொள்க. நளிர் - குளிர்ச்சி; இஃது அகழி நீரால் ஆவது. வனம், நந்தவனம். புரிசை வனம் - புரிசையாற் சூழப்பட்ட வனம். 'பாதிரியம் போது' என்பது, தொகுத்தல் பெற்று, 'பாதிரம் போது' என நின்றது.

9. பா-ஐ): அழகிய சோலைகளை உடைய கோடைத்திரைலோக்கிய சுந்தரனே! தணியாதபெருங்காதலை உடைய மெய்யடியார் களின் உள்ளத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டு, பேரன்பர் அல்லது உன்

131. சரிந்ததுகில் தளர்ந்தஇடை

அவிழ்ந்தகுழல் இளந்தெரிவை

இருந்தபரி சொருநாள்கண்

டிரங்காய்எம் பெருமானே

முரிந்தநடை மடந்தையார்தம்

முழங்கொலியும் வழங்கொலியும்

திருந்துவிழ வணிகோடைத்

திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

10

மாட்டுச் சிறிதன்புடையவர் பலரும் உன்னைச் சூழமாறு நீ கவலையின்றி இருக்கிறாய். அச்செய்தியை மனத்துள்ளகொண்டு அவர்களனை வரினும் பெருமை பெற்றவளாய் உன்னைத் தன் ஒருத்திக்கே உரிய வனாகச் செய்து கொள்வதற்கு விரைதலைப் பொருந்தி இன்னும் அம்மயக்கம் தெளியப் பெற்றிலாள். இவள் காதல் மிகுதிக்கு ஏற்ப அருள் செய்வாயாக - செவிலி கூற்று.

௧-ஐ: ஆறாத - தணியாத. அன்பு காதலாய் முறுகிய ஞான்ற கனல்போல் உள்ளத்தைக் கவற்றுதலின், "ஆறாத அன்பு" என்றாள். "அன்பினவர்" என்றதில், இன்னும், அகரமும் ஆகிய இருசாரியைகள் வந்தன. வேறாக - பேரன்பர் அல்லாத பிறராக. இவர் சிறிதன்பு உடையவர். வீராடி - அவர் அனைவரினும் பெருமை பெற்றவளாய். உன்னைப் பொது நீப்பான் - உன்னைத் தன் ஒருத்திக்கே உரியனாகச் செய்து கொள்ளுதற்கு. விரைந்து - விரைதலைக் கொண்டு. இன்னும் தேறாள் - இன்னும் அம்மயக்கம் தெளியப்பெற்றிலாள். 'இறைவனை ஒருத்தி தனக்கே உரியனாகச் செய்துகொள்ளுதல் இயலாத தொன்றாதலின், அவ்வெண்ணத்தை மயக்கம்' என்றாள். 'காதல் மிகுதியால் இன்னதோர் எண்ணம் இவட்குத் தோன்றிற்று' என்பதாம்.

10. ௮-ஐ: எம் பெருமானே! அசைந்த நடையினை உடைய பெண்கள் ஒலிக்கும் ஒலியும், மத்தளம் முதலிய இசைக்கருவிகள் தருகின்ற ஒசையும் திருத்தமாய் உள்ள விழாக்கள் அழகு செய்கின்ற கோடைத்திரைலோக்கிய சுந்தரனே! இவ்விளம் பெண் தன் ஆடை நெகிழ்ந்து, இடைதளர்ந்து, குழல் அவிழ்ந்து இருக்கும் தன்மையை ஒருநாளாவது உன் திருக்கண்களால் கண்டு இவள்திறத்து இரக்கம் காட்டுவாயாக - செவிலி கூற்று.

௧-ஐ: 'துகிலையும், இடையையும், குழலையும் உடைய தெரிவை' என்க. இவ்வாறு ஒதினாரேனும், 'தெரிவை துகில் தளர்ந்து, இடை தளர்ந்து, குழல் அவிழ்ந்து இருந்த பரிசு கண்டு இரங்காய்'

132. ஆரணத்தேன் பருகிஅருந்
 தமிழ்மாலை கமழவரும்
 காரணத்தின் நிலைபெற்ற
 கருவூரன் தமிழ்மாலை
 பூரணத்தார் ஈரைந்தும்
 போற்றிசைப்பார் காந்தாரம்
 சீரணைத்த பொழிற்கோடைத்
 திரைலோக்கிய சுந்தரனே. 11
 திருச்சிற்றம்பலம்

என்றலே கருத்தாதல் உணர்க. முரிந்த நடை - அசைந்த நடை. வழங்கு ஒலி - மத்தளம் முதலிய வாச்சியங்கள் தருகின்ற ஓசை. திருந்து விழவு - திருத்தமாய் உள்ள விழாக்கள். அணி - அழகு செய்கின்ற.

11. 10A-11: சிறப்புப் பொருந்திய சோலைகளை உடைய கோடைத்திரைலோக்கிய சுந்தரனே! வேதமாகியதேனை உட்கொண்டு, அரியதமிழாகிய மாலைகள் நறுமணம் வீசுமாறு நான் இவ்வாறு, இருக்கின்ற நிலைபெற்ற காரணத்தால், கருவூர்த் தேவனாகிய அடியேன் பாடிய நிலை பெற்ற இத்தமிழ் மாலையிலுள்ள பாடல்கள் பத்தினையும் மனப்பாடம் செய்து காந்தாரப்பண்ணில் பாடுகின்றவர்கள் நிறைவுடையவர்கள் ஆவார்கள்.

11-11: தேனைப் பருகி, மாலை சூடிவரும் செல்வரது இயல்பு பற்றித் தமது திருவருட் செல்வப் பேற்றை இவ்வாறு விளக்கினார். 'யான் இவ்வாறிருக்கின்ற காரணத்தால், எனது இத் தமிழ்மாலையும் நிலைபெற்ற தமிழ்மாலையாயிற்று' என்பதாம். இனி, இவ்வாசிரியர் காயகற்பம் பெற்றுப் பன்னாள் வாழ்ந்தார் எனச் சொல்லப்படுதலால், அதனையே குறித்து, "நிலைபெற்ற கருவூரன்" என்றார் என, இதனை, அவருக்கே அடையாக்கி உரைத்ததும் ஆம். இப்பொருட்டு, முதலடியிற் சொல்லப்பட்ட காரணம், இவர் நிலைபெற்றமைக்கு உரிய காரணமேயாம். 'தமிழ்மாலை பகரவரும்' என்பதும் பாடம். 'இத் தமிழ் மாலையின் பாடல்பத்தினையும் காந்தாரப் பண்ணினால் பாடி இறைவனைப் போற்றுவோர் பூரணத்தாராவர்' என்க. 'பூரணத்தால்' என்பது பாடம் அன்று. சீர் அணைத்த - அழகைத் தன்னிடத்தே கொண்ட.

13. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம்

இத்திருப்பதிகம் இறைவர், தமக்கு எளிவந்து அருள் செய்த கருணையைப் புகழ்தலை முதன்மையாகக் கொண்டு, பிறவற்றையும் கூறுவதாய் அமைந்தது.

மண்பஞ்சாம்

பதிக எண்: 13

திருச்சிற்றம்பலம்

133. அன்னமாய் விசம்பு பறந்தயன் தேட

அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய

என்னைஆள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த

எளிமையை யென்றும்நான் மறக்கேன்

முன்னம்மால் அறியா ஒருவனாம் இருவா

முக்கணா நாற்பெருந்தடந்தோட்

கன்னலே தேனே அமுதமே கங்கை

கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே.

1

1. பொ-ரை: முன்னொரு காலத்தில் திருமால் கூட அறிய முடியாத ஒருவனாய் சத்தி, சிவம் ஆகிய இருபொருள்களாய் இருக்கின்றவனே! முக்கண்ணனே! நான்கு பெரிய நீண்ட தோள்களை உடைய கரும்பே! தேனே! அமுதமே! கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம் என்ற திருக்கோயிலில் உகந்தருளியிருப்பவனே! அன்ன வடிவு எடுத்துப் பிரமன் வானத்தில் பறந்து உன் உச்சியைத் தேடுமாறு அவ்வளவு பெரியவனாகிய நீ சிறியனாகிய அடியேனை அடிமை கொள்ள விரும்பி அடியேனுடைய உள்ளத்தில் புகுந்த எளிவந்த தன்மையை அடியேன் ஒருநாளும் மறக்கமாட்டேன்.

கு-ரை: தேட - தேடுமாறு. அங்ஙனே - அவ்விடத்தே; என்றது, 'மாலும் அயனும் பொருதவிடத்தே' என்றதாம். "பெரிய" என்றது, 'பெரியோனாய் நின்ற' என ஆக்கவினைக் குறிப்புப் பெயர். ஆள்விரும்பி - ஆளாக விரும்பி. "மறக்கேன்" என்றதில் எதிர்காலங் காட்டும் ககர வொற்று வந்ததன்று; குகரச் சாரியை வந்தது. எனவே, 'மறவேன்' என்பது பொருளாயிற்று. இவ்வாறு வருதல் பிற்கால வழக்கு. இருவன் - இரு பொருளாய் இருப்பவன். இரு பொருள் - சத்தி, சிவம்; பெண்மை, ஆண்மை. கன்னல் - கரும்பு.

134. உண்ணெகிழ்ந் துடலம் நெக்குமுக் கண்ணா
 ஓலம்என் றோலமிட் டொருநாள்
 மண்ணின்நின் றலறேன் வழிமொழி மாலை
 மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற்
 பண்ணிநின் றுருகேன் பணிசெயேன் எனினும்
 பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்தென்
 கண்ணின்நின் றகலான் என்கொலோ கங்கை
 கொண்டசோ னேச்சரத் தானே.

2

135. அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே
 அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
 சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளம்அள் னாறும்
 தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்

2. பொ-னு: மனம் நெகிழ்ந்து உடல் உருகி 'முக்கண்ணனே! அடியேன் உன் அபயம்' என்று உரத்துக் கூறிக்கொண்டு ஒருநாள் கூடத் தரையில் நின்றவாறு உன்னை அழைக்கமாட்டேன். வணக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்ற தமிழ்ப்பாடற்கோவையை, இனிய ஓசையை உண்டாக்குகின்ற சிலம்பினை அணிந்த உன் திருவடிகளை அடியேன் முடிமீது சூடிக்கொண்டு நின்று பாடி உருகமாட்டேன். உனக்கு ஒரு திறத்தாலும் திருத்தொண்டு செய்யாதேன் எனினும், நல்வினை செய்யாத பாவியாகிய அடியேன் உயிரினுள் புகுந்து, கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானே! நீ அடியேன் கண்களின் நின்று நீங்கா திருத்தலுக்குக் காரணம் உன் கருணையே அன்றிப் பிறிதில்லை.

3-னு: நெக்கு - குழைந்து. 'ஒருநாளும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. வழி மொழி மாலை - வணக்கம் கூறுகின்ற தமிழ்ப் பாடற்கோவை. 'மாலை பண்ணி நின்று' என இயையும். மழலையஞ் சிலம்பு - இனிய ஓசையை உண்டாக்குகின்ற சிலம்பு. 'முடிமேலாக' என ஆக்கம் வருவிக்க. 'ஆவி, உயிருணர்வு' என்பது மேலும் விளக்கப்பட்டது. என்னோ - காரணம் யாதோ; 'கருணையே காரணம்; பிறிதில்லை' என்பது கருத்து. கொல், அசைநிலை.

3. பொ-னு: அன்போடு இறைவனாகிய தன்னை திருவைந் தெழுத்தின் சொற்களாகிய நிலையில் வைத்து உள்ளம் உருகுகின்ற உன் அடியார்களுக்கு எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள மலைகள் போன்ற

பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவாயவர்பணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

3

136. ஐயபொட் டிட்ட அழகுவா ணுதலும்,
அழகிய விழியும் வெண் ணீறும்
சைவம்விட் டிட்ட சடைகளும் சடைமேல்
தரங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பும்

பொன் குவியலும், அழகிய பொன்மயமான பேரில்லங்களும், பவளம் போன்ற சிவந்த வாயினையுடைய மகளிரின் பருத்த தனங்களும், கற்பகச் சோலையும் ஆகிய எல்லா நுகர் பொருள் இன்பங்களும் தானே வழங்கும் கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத் தானைத் தவிர மேம்பட்ட தெய்வம் வேறு உளதோ?

ரு-ஐ: “அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற்றுண்டே” என்பதனை இறுதிக்கண் வைத்து உரைக்க. “அஞ்செழுத்தின்” என்ற இன், தவிர் வழி வந்த சாரியை. சொல்பதம் - சொல்லாகிய நிலை. அள் ஊறும் - மிக உருகுகின்ற; என்றதனை, ‘உருகி நினைக்கின்ற’ என்க. ‘எண் திசைக் கண்ணும் ஆம்’ என இயைக்க. “கனகம்” என்பது, “பற்பதக் குவை” என்பதில் தொக்கு நின்ற ‘போலும்’ என்பதனோடு முடியும். ‘பர்வதம்’ என்னும் ஆரியச் சொல் ‘பற்பதம்’ என வந்தது. இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாரும் உளர். “பொழிலும்” என்பதன்பின் ‘ஆகிய’ என்பது எஞ்சி நின்றது. ‘ஆம்’ என்றது, ‘ஆவான்’ என்ற முற்று. ‘ஆவான்’ என்றது, ‘அவை அனைத்தினாலும் வரும் இன்பத்தைத் தான் ஒருவனே தருவான்’ என்றதாம். ‘அதனால், அற்புதத் தெய்வம் இதனின் மற்று உண்டோ’ என்க. இதனின் - இதுபோல். “உண்டே” என்ற வினா, இல்லாமையை விளக்கி நின்றது. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத் தானைத் தெய்வங்களோடு பொருளிக் கூறலின், “இதனின்” என்றார். இதற்குப் பிறவாறு உரைத்தல் பொருந்தாமை அறிக.

4. பொ-ஐ: கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானே! அழகிய பொட்டு இடப்பட்ட வனப்புடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றியும், அழகிய கண்களும், திருநீறும், சிவவேடத்திற்குச் சிறப்பான அடையாளமாகிய சடைகளும், சடையின்மேல் கங்கை அலைகளும், சதங்கையும், சிலம்பும் ஆகிய இவற்றைச் சூழ்தலைக்கொண்ட எட்டுத்

மொய்கொள்ளண் திக்கும் கண்டநின் தொண்டர்
 முகம்மலர்ந் திருகண்ணீர் அரும்பக்
 கைகள்மொட் டிக்கும் என்கொலோ கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

4

137. சுருதிவா னவனாம் திருநெடு மாலாம்
 சுந்தர விசும்பின் இந்திரனாம்
 பருதிவா னவனாம் படர்சடை முக்கட்
 பகவனாம் அகஉயிர்க் கமுதாம்
 எருதுவா கனனாம் எயில்கள்மூன் றெரித்த
 ஏறுசே வகனுமாம் பின்னும்
 கருதுவார் கருதும் உருவமாம் கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

5

திக்குகளிலும் உருவெளியாகக் கண்ட உன் அடியார்கள் முகம்மலர
 இரு கண்களிலும் கண்ணீர் அரும்பக் கைகள் குவிய இருப்பதன்
 காரணம் யாதோ? முன்னைத் தவத்தின் பயனாகக்கிட்ய அன்பே
 காரணம்.

கு-வி: ஐய பொட்டு - அழகிய திலகம். 'அளக வாள்நுதல்'
 என்பது பாடம் அன்று. சைவம் - சிவ வேடம். சிவபெருமானுக்கு
 உரிய சிறப்பு அடையாளங்களுள் சடை சிறந்ததொன்றாதலின்,
 "சைவம் விட்டிட்ட சடைகள்" என்றார். நடனம் செய்பவர் காலில்
 சதங்கை அணிதல் இயல்பு என்க. மொய் கொள் - சூழ்தலைக்
 கொண்ட. "எண் திக்கின் கண்ணும்" என உருபு விரிக்க. 'மலர்ந்து'
 'மொட்டிக்கும்' எனச் சினை வினை முதல்மேல் நின்றன. இவ்வா
 றன்றி, "தொண்டர்" என்றதில் ஆறாவது விரித்து, "மலர்ந்து" என்பது,
 'மலர' என்பதன் திரிபு என்றலும் ஆம். என்னோ - காரணம் யாதோ.
 'முன்னைத் தவத்தின் பயனாகக் கிடைத்த அன்பே காரணம்' என்ப
 தாம். கொல், அசைநிலை.

5. பொ-வி: கங்கைகொண்டசோளேச்சரத்தானே வேதங்களை
 ஒதும் பிரமனாகவும் மேம்பட்ட நீண்டவடிவு எடுத்த திருமாலாகவும்,
 அழகிய தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனாகவும், சூரிய தேவனாக
 வும், பரவிய சடைமுடியையும் மூன்று கண்களையும் உடைய சிவ
 பெருமானாகவும், உயிரகத்து அதனைத் தளிர்ப்பிக்கும் அமுதமாக
 வும், காளை வாகனனாகவும், மும்மதில்களையும் அழித்த, மேம்பட்ட

138. அண்டம்ஓர் அணுவாம் பெருமைகொண் டணுஓர்
 அண்டமாம் சிறுமைகொண் டடியேன்
 உண்டவூண் உனக்காம் வகையென துள்ளம்
 உள்கலந் தெழுபரஞ் சோதி
 கொண்டநாண் பாம்பாப் பெருவரை வில்லிற்
 குறுகலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
 கண்டனே நீல கண்டனே கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே.

6

வீரனாகவும், இவற்றைத் தவிர வேண்டுவார் வேண்டும் உருவத்தில் தோற்றம் வழங்குபவனாகவும் உள்ளான்.

கு-ற: 'கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானே' என்பதை முதலிற்கொள்க. ஏகாரம், தேற்றம். அவன் ஒருவனே பல உருவுமாவன் என்க. சுருதி வானவன் - வேதத்தை ஒதுகின்ற தேவன்; பிரமன். 'விசும்பு' என்றது சுவர்க்கலோகத்தை; 'அகல்விசும்பு ளார்கோமான் - இந்திரனே' (குறள் - 25) என்றது காண்க. பரிதி வானவன் - சூரிய தேவன். படர் சடை முக்கண் பகவன், உருத்திரன் என்றது சீகண்டரை. அக உயிர் - தன்னை அடைந்த உயிர்; அவைகட்கு அமுதம்போல அழியா இன்பந்தருவன் என்க. இதனை இறுதியிற் கூட்டி உரைக்க. எருது வாகனன் - இடபாருட மூர்த்தி. எயில்கள் மூன்று எரித்த சேவகன், திரிபுராந்தக மூர்த்தி. இவையும் சீகண்டர் கொண்ட வடிவங்கள். 'அவரவரும் அன்பினாற்கொண்ட மூர்த்திகள் பலரும் தானாய் இருந்து அவரவர் சுருதிய பயனைத் தருபவன் பரமசிவன் ஒருவனே' என்றவாறு. தனது உண்மை நிலையை உணரும் ஞானியரை, 'அகவுயிர்' என்றும், அவர்க்குப் பரமுத்தி யளித்தலை, 'அமுதாம்' என்றும் குறித்தனர் என்க. 'ஆருருவ உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்' (தி.6 ப.18 பா.11) என்று திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்தமை காண்க. ஏறுசேவகன் - மிக்க வீரத்தையுடையவன்.

6. பொ-ற: அண்டங்கள் எல்லாம் தன்னோடு ஒப்பிடுங்கால் ஓர் அணு அளவின என்று கூறுமாறு மிகப்பெரிய வடிவினனாகவும், தன்னோடு ஒப்பிடுங்கால் ஓர் அணுவே ஓர் அண்டத்தை ஒத்த பேருருவினது என்று சொல்லுமாறு சிறுமையிற் சிறிய வடிவினனாகவும் உள்ள தன்மையைக் கொண்டு, அடியேன் நுகரும் பிராரத்தவினை உன்னைச் சேர்ந்ததாக ஆகுமாறு அடியேனுடைய உள்ளத்தினுள்

139. மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த
முழுமணித் திரளமு தாங்கே
தாய்தலைப் பட்டங் குருகிஒன் றாய
தன்மையில் என்னைமுன் ஈன்ற

கலந்து விளங்கும் மேம்பட்ட ஒளி வடிவினனே! வாசகி என்ற பாம்பினையே நாணாகக் கொண்டு பெரிய மேருமலை ஆகிய வில்லாலே பகைவர்களின் மும்மதில்களையும் எரித்த வீரனே! நீல கண்டனே! கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானே!

கு-வி: "கொண்டு" என வந்தவை இரண்டும் வினைச் செவ்வெண். இம் முதலடியின் பொருளை, "அண்டங்க ளெல்லாம் அனுவாக அனுக்க ளெல்லாம் - அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச் சிறிதாயினானும்" எனப் பின் வந்தோர் கூறியவாறு அறிக. (பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற்புராணம் - கடவுள் வாழ்த்து) உண்ட ஊண்நுகர்ந்த - பிரார்த்த வினை. 'அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி ஏகனாகி இறை பணி நிற' (சிவஞான போதம் - கு. 10) பார்க்கு வரும் பிரார்த்த வினை அவருக்கு ஆகாதவாறு, 'இவனுக்குச் செய்தது எனக்குச் செய்தது என்று உடனாய் நின்று ஏற்றுக் கொள்ளுதல்' (சிவஞான சித்தி - கு. 10-1) பற்றி, "அடியேன் உண்ட ஊண் உனக்காம் வகை எனது உள்ளம் உள்கலந்து" என்றார். இறைபணியில் நிற்பவர் தமக்கு வருவன பலவற்றையும் 'சிவார்ப்பணம்' எனக்கொள்ளுதல், பிரார்த்தம் தாக்காமைப் பொருட்டேயாம்.

உண்ணும் உணவையும் சிவனுக்குச் செய்யும் ஆகுதியாக நினைத்துச் செய்தலும் மரபாதலின், இத் தொடர், அதனையும் குறித்தல் பொருந்துவதாகும். "பரஞ்சோதி" என்றதன் பின்னர், 'நீயே' என்னும் பயனிலை வருவிக்க. இதனால், சிவ பெருமானது முழுமுதற்றன்மை கூறியவாறாம். 'பாம்பாம்' எனப் பாடம் ஒதுதலால் ஒரு சிறப்பின்மை அறிக. கண்டன் - வீரன்.

7. பொ-வி: திரிபுரத்தை அழித்த காலத்திலே அசுரருள் மூவரை அன்பினால் சேர்ந்த கருணையை உடையவனே! கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானே! ஒன்றொடொன்று மோதுகிற அலைகளோடு கூடிய கடல் வயிற்றிலிருந்து தோன்றிய குற்றமற்ற முத்துத் திரள்களைப் போன்ற அமுதம் அங்கேயே கடலிலே சேர்ந்த அப்பொழுதே உருகிக் கடலோடு ஒன்றாகும் தன்மைபோல என்னை முன் படைத்த நீ அடியேனுக்குக் காணக்கிட்டினால் அடியேனும் உருகி

நீதலைப் பட்டால் யானும்அவ் வகையே
 நிசிசரர் இருவரோடொருவர்
 காதலிற் பட்ட கருணையாய் கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே.

7

140. தத்தையங் கனையார் தங்கள்மேல் வைத்த
 தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்
 டத்திலங் கொருகூ றுன்கண்வைத் தவருக்
 கமருல களிக்கும்நின் பெருமை

உன்னோடு ஒன் றாகிவிடுவேன்.

கு-வி: அலைப்பட்ட - அலையோடு கூடிய. 'உதித்த அமுது' என இலையும். முழுமணி - குற்றமற்ற முத்து. 'மணித்திரள் போலும் அமுது' என்க. இது, நிறம்பற்றி வந்த உவமை. ஆங்கே - அவ்விடத்தே. "தாய்" என்றது, அக்கடலை. 'தலைப்பட்ட வழி' என்பது, 'தலைப்பட்டு' எனத் திரிந்து நின்றது. தலைப்படுதல் - சேர்தல். அங்கு - அப்பொழுது. தன்மையில் - தன்மைபோல. இறைவனே உயிர்கட்கு அம்மையும் அப்பனும் ஆதலின், 'என்னை முன் ஈன்ற நீ' என்றார். "முன் ஈன்ற" என்றது, பான்மைச் சொல். 'வகையினேன்' என்பதனை, "வகை" என்றார். 'ஆவேன்' என்னும் ஆக்கம் தொக்கு நின்றது. 'உருகி ஒன்றாய் விடுவேன்' என்றார். இஃது இறைவனை மீளவும் எதிர்வர வேண்டிய வாறு. வாதவூரடிகளும் இவ்வாறு வேண்டினமை வெளிப்படை. நிசிசரர் - அசுரர். இருவரோடு ஒருவர் - மூவர். இவர் திரிபுரம் அழித்த காலத்துத் தமது சிவபத்தியால் அழியாது நின்று சிவபிரானை அடைந்தவர். அவர்களது பத்தி காரணமாகச் சிவபிரான் அவர்களைத் தப்புவித்தமை பற்றி, "அவர்தம் காதலிற் பட்ட கருணையாய்" என்றார். பட்ட - அகப் பட்ட. "பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க" (தி.8 திருவாசகம் - திருவண் - 42) என்று அருளியது காண்க.

8. பொ-வி: கிளிபோன்ற மகளிர் மீது வைத்த அன்பினை நூறாயிரம் கூறுகளாகச் செய்து அவற்றுள் ஒரு கூறு அளவினதாகிய அன்பை உன்பால் வைத்த அடியார்களுக்கு உன் பெருந்தன்மையால் சிவலோகத்தையே வழங்கும். உன்னை ஒரு சமயம் பித்தன் என்று கூறுவாராயினும் அடியார்கள் செய்த தவறுகளைப் பொறுத்து அவர்களுக்கு அருள் செய்யும் அபயகரத்தை அடியேனுடைய தலை மீது வைத்த கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தானே! என்று சிவ பெருமான் இவ்வாசிரியருக்கு ஆசிரியனாய் வந்து அருளிய

பித்தனென் றொருகாற் பேசுவ ரேனும்
 பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யுங்
 கைத்தலம் அடியேன் சென்னிமேல் வைத்த கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 8

141. பண்ணிய தழல்காய் பாலளாம் நீர்போற்
 பாவமுன் பறைந்துபா லனைய
 புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறியப்
 புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து
 நுண்ணியை யெனினும் நம்பநின் பெருமை
 நுன்னிடை யொடுங்கநீ வந்தென்
 கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 9

வாற்றைக் குறிப்பிட்டவாறு.

கு-வி: தத்தை - கிளி. அங்கனையார் - மாதர். 'தத்தை போலும் அங்கனையார்' என்க. தயா - இரக்கம்; என்றது அன்பை. 'அதில்' என்பது, "அத்தில்" என விரித்தல் பெற்றது. 'அங்ஙனம் கூறிடப்பட்ட அன்பில்' என்பது பொருள். அங்கு, அசைநிலை. ஒருகூறு - ஒருகூறாய் அன்பினை. 'பெருமையை' என, இரண்டாவது விரிக்க. பிழைத்தவை - அவர்கள் பிழைபடச் செய்த செயல்களை; இது 'பித்தன்' எனக் கூறியதைக் குறியாது பிறவற்றையே குறித்தல், "பிழைத்தவை" என்ற பன்மை யானும் பெறப்படும். "செய்யும்" என்ற பெயரெச்சம் "கைத்தலம்" என்ற கருவிப்பெயர் கொண்டது. இக்கைத்தலம், அபயகரம். "கைத் தலம் அடியேன் சென்னிமேல் வைத்த" என்ற இதனானும் இறைவன் இவ்வாசிரியர்க்கு ஆசிரியனாய் வந்து அருளினைமை அறியப்படும்.

9. பொ-வி: கங்கைகொண்ட சோளேச்சரத்தானே! மூட்டிய நெருப்பினால் வெப்பமுறுத்தப்படும் காய்ந்த பாலோடு கலந்த நீர் ஆவியாகிப் போய்விடுவதுபோலப் பாவங்கள் விரைவில் நீங்கப் புண்ணியம் பின்சென்று அறிவினால் அறியும் வகையாக அடியேனுன்னோடிருத்தலாகிய ஒரு யோக மார்க்கத்தில் விளங்கி நீ நுண்ணியையாய் உள்ளாய் எனினும் உன் பெருமை உன்னிடத்தில் மறைந்து நிற்க அடியேனால் விரும்பப்படும் நீ வந்து கண்ணினுள் மணி கலந்து நிற்பதுபோல அடியேனோடு ஒன்று கலந்து நின்றனை. இதற்கு அடியேன் செயற்பால கைம்மாறு யாது?

142. அங்கைகொண்டமரர் மலர்மழை பொழிய
அடிச்சிலம் பலம்பவந் தொருநாள்
உங்கைகொண்டடியேன் சென்னிவைத் தென்னை
உய்யக்கொண்டருளினை மருங்கிற்

கு-ரை: பண்ணிய - முட்டிய. தழல் காய் - நெருப்புச் சுடுகின்ற (நெருப்பாற் சுடப்படுகின்ற). "காய் பால்" என்பது செயப்படு பொருட் கண் வந்த வினைத்தொகை. அளாம் - முன்பு கலக்கப்பட்ட. "பறைந்து" எனப் பின்னர் வருகின்றமையின் வாளா, "நீர்போல்" என்றார். 'நீர் பறைவது போலப் பறைந்து' என்பது பொருளாயிற்று. 'நெருப்பு முட்டிக் காய்ச்சப்பட்ட பாலில், முன்பு கலந்திருந்த நீர் ஆவியாய் விரைவில் நீங்கிவிடப் பின்பு நிலைத்து நின்று பயன் செய்யும் பால்போலும் புண்ணியம்' என்பது, இங்குக் கூறப்பட்ட பொருள். பொருட்கண், பாவம் பறைதல் ஒன்றே கூறினாராயினும், 'நீ எனக்குச் செய்த திருவருளால் தூய்மையாக்கப்பட்ட எனது உயிரின்கண் முன்பு கலந்து நின்ற பாவம் பறைய' என்பது உவமையாற் கொள்ளுதல் கருத் தென்க. முன் - விரைவில். பறைந்து - நீங்கி. இதனை, 'பறைய' எனத் திரிக்க. "சென்று" என்றது, 'நிகழ்ந்து' என்னும் பொருளது. 'சென்று புகுந்தது' என இயையும். 'அறிவினுக்கு அறிய' என்றதில் நான்காவது, கருவிப் பொருட்கண் வந்தது. 'கண்ணிற்குக் காணலாம்' என்பது போல. அறிதற்குச் செயப்படு பொருளாகிய 'உன்னை' என்பது வருவித்துக்கொள்க. "புகுந்தது" என்னும் வினையாலனையும் பெயர் வினைமுதல் உணர்த்தாது. 'புகுந்ததனால் விளைந்தது' எனச் செயப்படு பொருளை உணர்த்திற்று. 'புகுந்ததாகிய ஓர் யோகு' என்க. யோகு - யோகம்; சிவயோகம். "நுண்ணியை" என்பதில் நுண்ணியையாய் என்னும் ஆக்கம் விரிக்க. 'அப் பெருமை' எனச் சுட்டி உரைக்க. ஒடுங்க - மறைந்து நிற்க; என்றது, 'என் திறத்தில் அதனைக் கொள்ளாது விடுத்து' என்றவாறு. 'இதற்கு யான் செய்யும் கைம்மாறு என்' என்னும் குறிப்பெச்சம், இறுதியில் வருவித்து முடிக்க.

10. பொ-ரை: இடப்பாகமாக உள்ள, கொங்கைகளின் பாரத்தைத் தாங்கி மெலிகின்ற கொடி போன்ற இடையினை உடைய பார்வதி கண்டால் வெகுளுவாள் என்று விளங்குகின்ற சடை முடியின் கண் கங்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் இறைவனே! கங்கை கொண்ட சோளேச்சரத்தானே! தம் கைகளில் வைத்துக் கொண்டு தேவர்கள் பூமாரி பொழிய, உன் திருவடிகளில் குடிய சிலம்பு ஒலிக்க வந்து ஒருநாள் உன் திருக்கரத்தை அடியேன் தலையில் வைத்து ஆட்கொண்டு அருளினாய். நின் கருணைதான் என்னே!

கொங்கைகொண்டனாங்குங் கொடியிடை காணிற்
 கொடியுள்ளன் றவிர்சடைமுடிமேற்
 கங்கைகொண்டிருந்த கடவுளே கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே.

10

143. மங்கையோ டிருந்தே யோகுசெய் வானை
 வளர்இளந் திங்களை முடிமேற்
 கங்கையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை
 கொண்டசோ ளேச்சரத்தானே

கு-வி: "அங்கை கொண்டு" என்றதில், "கொண்டு" மூன்றா வதன் சொல்லுருபு. அலம்ப - ஒலிக்க. "உம் கை" என்றதில் "உம்" ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். 'உன் கை' என்பாடம் ஒதிலும் இழுக் காது. "உம் கை கொண்டு" என்றதில், 'கொண்டு' என்றது, 'எடுத்து' என்றவாறு. 'மருங்கிற் கொடியிடை' என இயையும். 'பக்கத்தில் இருக்கும் உமாதேவி' என்பது பொருளாம். "கொங்கை கொண்டு", "கங்கை கொண்டு" என்றவற்றில் "கொண்டு" என்றவை, 'தாங்கி' என்னும் பொருளன. அனுகும் - மெலிகின்ற (இடை என்க). "கொடி யன்" என்றதில், 'ஆவன்' என்னும் ஆக்கம் விரிக்க. 'கொடியளாவன்' என்றது, 'வெகுள்வான்' என்றவாறு. உமாதேவி காணின் வெகுள்வான் என்று கருதியே சிவபிரான் கங்கையைச் சடையில் மறைத்து வைத்துள்ளான் என்றது, தற்குறிப் பேற்ற அணி.

11. பொ-வி: பார்வதியோடு கூடி இருந்தே யோகம் செய்ப வனாய், ஒற்றைப் பிறைச்சந்திரனை முடியின் மீது கங்கையோடு அணிந்து கொண்டுள்ள தெய்வமாய் உள்ள கங்கைகொண்ட சோளேச் சரத்தானைப்பற்றி அழகிய கையில் பிச்சை எடுக்கும் ஓட்டினை ஏந்தி உணவுக்காகத் திரியும் கருவூர்த்தேவர் பாடியுள்ள சொல்மாலை யாகிய இப்பதிகத்தைப் பாடி வழிபடுபவர்கள் ஆணைச்சக்கரம் ஏந்திய கையோடு இவ்வுலகில் அரசர்களைப் போலச் சிறப்பாக வாழ்ந்து மறுமையில் சிவபெருமானுடைய திருவருளாகிய கடலில் மூழ்கித் தினைப்பார்கள்.

கு-வி: யோகு - யோகம். "மங்கையோடு இருந்தே யோகம் செய்வான்" என்றது, "ஒன்றிலும் தோய்வினாய், ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நிற்பான்" (சிவஞான சித்தி- கு. 1.51) என்றதாம். "நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்கள் ஐந்தும் வென்றானை" என்ற அப்பர் திருமொழியைக் காண்க. (தி.6

அங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூர்
அறைந்தசொல் மாலையால் ஆழிச்
செங்கையோ டுலகில் அரசவீற்றிருந்து
திளைப்பதும் சிவனருட் கடலே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

ப.50 பா.3) இவ்வாசிரியர், தம்மை, அங்கை ஒரு ஏந்திப் பலி திரிபவராகக் கூறினமையின், நிறைந்த துறவர் என்பது விளங்கும். ஆழி - ஆணைச் சக்கரம். 'திளைப்பதும் சிவன் அருட்கடல்' என்றாராயினும், 'சிவனது அருட்கடலிலும் திளைப்பர்' என்றல் கருத் தென்க. 'அரசு வீற்றிருத்தல் இப்பிறப்பிலும், சிவனது அருட்கடலில் திளைத்தல் இப்பிறப்பு நீங்கிய பின்னரும்' என்பது ஆற்றலாற் கொள்ளக்கிடந்தது.

கோயிற் புராணம்

தந்தையெனா திகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசர் விறறகுமெய்ச்
சிந்தையரா யெல்லையிலாத்திருவேடத்தினராகி
யெந்தைபிரா னருள்வளர்க்கு மியல்பினராய் முயறவங்க
னந்தமிலா வடியவர்க டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி. 11

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத்
துன்றுபுகழ்த்திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி
மன்றினடந் தொழுதெல்லை வளர்கனக மயமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி. 12

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பல்கிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராய்க்
கல்விகளின் மிகுமெல்லைக் கருத்தினராய் நிருத்தனருட்
செல்வமலி யகம்படிமைத் திறலினர்தம் பதம்போற்றி. 13

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா
யெண்ணிலுட லோவியமுய லிருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப்
புண்ணியமன் றினிலாடும் போதுசெய்யா நடங்காண
நண்ணுமுட லிதுவன்றோ நமக்குடலாய் நயந்தவுடல். 14

14. திருப்பூவணம்

இத்திருப்பதிகம், பல பொருளும் பற்றி வருவது.

மஃபுணம்

பதிக எண்: 14

திருச்சிற்றம் பலம்

144. திருவருள் புரிந்தாள் ஆண்டுகொண்டிங்ஙன்
 சிறியனுக்கினியது காட்டிப்
 பெரிதருள் புரிந்தா னந்தமே தரும்நின்
 பெருமையிற் பெரியதொன்றுளதே
 மருதர சிருங்கோங் ககில்மரம் சாடி
 வரைவளங் கவர்ந்திழி வையைப்
 பொருதிரை மருங்கோங் காவண வீதிப்
 பூவணம் கோயில்கொண்டாயே.

1

1. பொ-ரை: மருது, அரசு, பெரிய கோங்கு, அகில் என்னும் மரங்களை முரித்துக்கொண்டு மலையில் தோன்றும் பொருள்களை அடித்துக்கொண்டு மலையிலிருந்து இறங்கி ஓடிவருகின்ற வையை நதியின் ஒன்றோடொன்று மோதும் அலைகள் தம் பக்கத்தில் ஓங்கக்கொண்ட, கடைவீதிகளையுடைய திருப்பூவணம் என்ற தலத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய பெருமானே! திருவருள் புரிந்து அடியேனை அடிமையாக இவ்வுலகில் ஆட்கொண்டு இன்பம் தரும் பொருள் இது என்று அறிவித்து மிகுதியாக அருள்புரிந்து ஆனந்தத்தை வழங்குகின்ற உன் பெருமையைவிட மேம்பட்ட பொருள் ஒன்று உளதோ?

ரு-வி: இதனுள் இறுதி ஒன்றொழித்து ஏனைய பாடல்களில் மூன்றாம் அடி முதலாகத் தொடங்கி உரைக்க. 'ஆளாக ஆண்டு கொண்டு' என்க. இங்ஙன் - இவ்வுலகில். இனியது காட்டி - இன்பத் தரும் பொருள் இது என்று அறிவித்து. பெரிது அருள் புரிந்தமை யாவது, ஆனந்தத்தைத்தர நினைந்தமை. "வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகை" (குறள் - 221) ஆதலின், அதனைச் செய்வோரது பெருமையையே உலகத்தார் உரையாலும், பாட்டாலும் சிறந்தெடுத்துப் போற்றுதல்போல. (குறள் - 232) மெய்ந்நெறி வகையில் மிகச் சிறியேனாகிய எனக்கு அருள்புரிந்த உனது பெருமையினும்

145. பாம்பணைத் துயின்றோன் அயன்முதல் தேவர்
 பன்னெடுங் காலம்நிற் காண்பான்
 ஏம்பலித் திருக்க என்னுளம் புகுந்த
 எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்
 தேம்புனற் பொய்கை வாளைவாய் மடுப்பத்
 தெளிதரு தேறல்பாய்ந் தொழுகும்
 பூம்பணைச்சோலை ஆவண வீதிப்
 புவணம் கோயில்கொண் டாயே.

2

சிறந்த பெருமை வேறொன்று இல்லை என்பார். 'நின் பெருமையிற் பெரியதொன்றுளதே' என்றார். 'மருது, அரசு, கோங்கு, அகில் என்னும் மரங்களைச் சாடி' என்க.

இரு - பெரிய. சாடி - முரித்து. வரைவளம் - மலைபடு பொருள்கள்: அவை கத்தூரி, குங்குமம் முதலியன. 'திரைமருங்கு' என்றது, 'கரைக்கண்' என்றவாறு. 'திரைகளைத் தன்மருங்கில் ஓங்கக் கொண்ட வீதி' என்பாரும் உளர். ஆவண வீதி - கடைத்தெரு. பூவணம் கோயில் கொண்டாயே - திருப்புவணத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டவனே.

2. பொ-ரை: தேனோடு கூடிய தண்ணீரை உடைய, மானிடர் ஆக்காத நீர்நிலையில் உள்ள வானைமீன்கள் தம் வாயில் கொள்ளும் வண்ணம் தெளிந்த தேன் பாய்ந்து ஒழுகும் பூக்களையுடைய வயல்கள், சோலைகள் இவற்றை அடுத்த, கடைத்தெருக்களையுடைய திருப்புவணத்தில் கோயில் கொண்டவனே! பாம்புப்படுக்கையில் துயின்ற திருமால், பிரமன் முதலிய தேவர்கள் மிகநெடுங்காலமாக உன்னைக் கண்களால் காண முயன்று வருந்தியிருக்கவும் அடியேனுடைய உள்ளத்தில் பரம்பொருளாகிய நீ வந்து சேர்ந்த எளிவந்த தன்மையை எக்காலத்தும் அடியேன் மறக்கமாட்டேன்.

ரு-ரை: "முத றேவர்" என்பதல்லது, 'முதற் றேவர்' என்பது பாடமாகாது. ஏம்பலித்து - வருந்தி. தேம்புனற் பொய்கை - தேனோடு கூடிய நீரையுடைய பொய்கையின் நீரை. பொய்கை, ஆகுபெயர். தேறல் - தேன். "ஒழுகும்" என்றது, 'பணை' 'சோலை' என்னும் இரண்டனையும் சிறப்பித்தது. பணை - வயல். 'பணைவீதி, சோலைவீதி' எனத் தனித்தனி முடிக்க.

146. கரைகடல் ஒலியின் தமருகத் தரையிற்
கையினிற் கட்டிய கயிற்றால்
இருதலை ஒருநா இயங்கவந் தொருநாள்
இருந்திடாய் எங்கள்கண் முகப்பே
விரிதிகழ் விழுவின் பின்செல்வோர் பாடல்
வேட்கையின் வீழ்ந்தபோ தவிழ்ந்த
புரிசடை துகுக்கும் ஆவண வீதிப்
பூவணம் கோயில்கொண் டாயே.

3

3. ௩௦-௩௧: விரிவாக நிகழ்த்தப்படுகின்ற திருவிழாவிலே தன் பின்னே வருகின்ற அடியார்களுடைய பாடல்களைக் கேட்கும் விருப்பத்தால் எம் பெருமான் தன் திருமுடியை அசைக்கவே தன் முடியிலிருந்து விழுந்த பூக்கள் மிகுதியாக அமைந்து தூர்க்கின்ற கடைத்தெருக்களையுடைய திருப்பூவணத்தில் கோயில் கொண்டு இருக்கும் பொருளே! ஒலிக்கின்ற கடல் ஒலிபோல உடுக்கையின் அரைக்கும் உன் கைக்குமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள கயிற்றினால் அதன் இருபக்கமும் ஒருநாவே சென்று தாக்கி ஒலியை எழுப்ப வந்து ஒருநாள் எங்கள் கண்களின் முன்னே காட்சி வழங்குவாயாக.

௩-௩௧: கரை - ஒலிக்கின்ற. கடல் ஒலியின் - கடல் ஒலி போன்ற ஒலியினையுடைய. 'தமருகத்து அரையின்' என்பது முதல், 'இயங்க' என்பதுகாறும் உள்ள பகுதியால் இறைவன் தனது தமருகத்தினின்றும் ஒலியை எழுப்பும் முறை விளக்கப்பட்டது. தமருகம் - உடுக்கை. 'அதன் அரைக்கும் உனது கைக்குமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள கயிற்றினால் அதன் இருபக்கத்தும் ஒருநாவே சென்று தாக்கி ஒலியை எழுப்ப, அந்நிலையோடே எங்கள் கண்களின் முன்னே ஒருநாள் வந்து இருந்தருள்' என்றவாறு. விரி - விரிவு; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். 'விழவு' என்றது, அதிற்கூடும் மக்கட் கூட்டத்தினை. பாடல் பாடுவோர் மக்கட் கூட்டத்தின் நெருக்கத்திடையே செல்லாது பின்பு செல்லுதலின், 'விழுவின் பின்செல்வோர் பாடல்' என்றார், விழுவிற் பின் செல்வோர் பாடல் எனப் பாடம் ஒதி, விழாவில் 'நின்பின் செல்வோரது பாடல்' என்று உரைத்தலும் ஆம். பாடல் வேட்கையின் - பாடல்மேல் எழுந்த வேட்கையினால். 'வீழ்ந்த புரிசடை, போது அவிழ்ந்த புரிசடை' என்க. 'நின்புரிசடை' என உரைக்க. வீழ்ந்த - அவிழ்ந்த. அடியாரது பாடலை இறைவன் இனிதாகக் கேட்டுத் தலையை அசைத்தலால், கட்டியுள்ள அவனது சடை அவிழ்ந்து வீழ்ந்தது. துகுக்கும் - தூர்க்கின்ற; நிரம்பச் சொரிகின்ற. 'போது

147. கண்ணியல் மணியின் சூழல்புக் கங்கே
 கலந்துபுக் கொடுங்கினேற் கங்ஙன்
 நுண்ணியை யெனினும் நம்ப நின் பெருமை
 நுண்ணிமை யிறந்தமை அறிவன்
 மண்ணியல் மரபின் தங்கிருள் மொழுப்பின்
 வண்டினம் பாடநின் றாடும்
 புண்ணிய மகளிர் ஆவண வீதிப்
 புவணம் கோயில்கொண் டாயே.

4

அவிழ்ந்த புரிசடை'' என்றதனால், சொரியப்படுவன அப்போதுகளே ஆயின. போது - பேரரும்பு; அவை, கொன்றை, ஆத்தி முதலியவற் றின் அரும்புகளாம். அவிழ்ந்த - மலர்ந்த. 'விழாக்காலங்களில் இறை வனது சடைக்கண் உள்ள மலர்களே வீழ்ந்து நிரம்பும் பெருமையை உடையன, திருப்புவணத்தின் கடைவீதிகள்' என்றவாறு.

4. பொ-ரை: ஒளி இல்லாத இடத்தில் இருள் நிறைந்திருக்கும் என்ற மண்ணுலக முறைப்படி இருள் தங்கியிருக்கும் சோலையின் உயர்ந்த பகுதியில் வண்டினங்கள் பாட, அவற்றின் பாடலுக்கு ஏற்ப ஆடும் செல்வ மகளிரை உடைய, கடைத்தெருக்கள் அமைந்த திருப் புவணத் திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டருளிய பெருமானே! கண் மணி இருக்கும் இடத்தில் நீ புகுதலால் அங்குத்தானே உன்னைக்கூடி உன்னுள் ஒடுங்கிய அடியேனுக்கு அவ்வாறு நீ சிறியையாய் இருந்தாய் எனினும் எம்மால் விரும்பப்படும் பெருமானே! உன் பெருமை சிறுமையைக் கடந்தது என்பதனை அடியேன் அறிவேன்.

கு-ரை: கண் இயல் மணியின் சூழல், கண்மணி இருக்கும் இடம். 'அவ்விடத்தில் நீ புகுதலால் அங்குத்தானே உன்னைக் கலந்து, உன்னுள் ஒடுங்கின எனக்கு' என்க. இஃது இறைவனைக் கண்ணார் கண்டமையால் அவனுடன் கலந்தமை கூறியவாறு. இக்கருத்துப் பற்றியே, கண்மணியே தாம் இறைவனோடு கலந்த இடமாகக் கூறினார். "சூழல் புக்கு" என்றதில், "புகுதலால்" என்பது, 'புக்கு' எனத்திரிந்து நின்றது. "நுண்ணியை" என்பது, 'சிறியை' எனப் பொருள் தந்தது. "அங்ஙன் நுண்ணியை" என்றது, 'என் கண்மணி யளவாய் நிற்கும் சிறுமை யுடையை' என்றதாம். நுண்ணிமை - நுட்பம்; அஃது இங்கு, வியாபகத்தைக் குறித்தது. இறந்தமை - கடந்தமை. 'வியாபகப்பொருள் பலவற்றையும் கடந்து வியாபகமாய் நிற்பது நின் பெருமை' என்றதாம். மண் இயல் மரபின் - 'ஒளி இல்லாத

148. கடுவினைப் பாசக் கடல்கடந் தைவர்
 கள்ளரை மெள்ளவே துரந்துன்
 அடியிணை இரண்டும் அடையுமா றடைந்தேன்
 அருள்செய்வாய் அருள்செயா தொழிவாய்
 நெடுநிலை மாடத் திரவிருள் கிழிக்க
 நிலைவிளக் கலகில்சா லேகப்
 புடைகிடந் திலங்கும் ஆவண வீதிப்
 பூவணம் கோயில்கொண் டாயே.

5

இடத்தில் இருள் நிறைந்திருப்பது' என்ற மண்ணுலக முறைப்படி. இந்நிலை தேவருலகில் இன்மையால், "மண்ணியல் மரபின்" என்றார். மொழுப்பு - உயர்ந்து தோன்றுதல். அஃது அதனையுடைய சோலையைக் குறித்தது. புண்ணிய மகளிர் - செல்வ மகளிர். "தேவ மகளிர்" என்றும் உரைப்ப. 'மகளிரையுடைய வீதி' என்க.

5. பி-ஐ: உயரமான அடுக்குக்களை உடைய மாட வீடுகளில் இரா நேரத்தில் இருளைப்போக்குவதற்கு அணையாது உள்ள விளக்குக்கள் சாளரங்களுக்கு வெளியே ஒளியை வீசுகின்ற, கடைத்தெருக்களையுடைய திருப்பூவணம் என்ற திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே! கொடிய வினையாகிய பாசக்கடலைக் கடந்து ஐம்பொறிகளாகிய திருடர்களை மெதுவாக விரட்டி உன் திருவடிகள் இரண்டனையும் நூல்களில் சொல்லப்பட்ட நெறிக்கண் நிற்கும் முறையானே அடைந்துவிட்டேன். அடியேனுக்கு அருள் செய்வதோ, அருள் செய்யாது விடுப்பதோ உன் திருவுள்ளம்.

௫-ஐ: வினையைக் கடலாக உருவாக்கின்றவர், அதுதான் பாசங்களுள் ஒன்றாதலை விளக்குதற்கு, "வினைப் பாசக் கடல்" என்றார். ஐவர் கள்ளர் - ஐம்பொறிகள். "மெள்ள" என்றது, 'இனிமையாகவே' என்றவாறு. அவர் சென்றவழியே சென்று நீக்கினமை பற்றி இவ்வாறு கூறினார். இனி, 'சிறிது சிறிதாக நீக்கி' என்றும் ஆம். துரந்து - ஓட்டி. அடையுமாறு அடைதலாவது, நூலிற் சொல்லப்பட்ட நெறிக்கண் நிற்கும் முறையானே அடைதல். இதனை, 'விதி மார்க்கம்' என்பர். 'இனி நீ எனக்கு அருள் செய்; அல்லது அருள் செய்யாதொழி; அஃது உனது உள்ளத்தின்வழியது; யான் செயற் பாலதனைச் செய்துவிட்டேன்; இந்நிலையினின்றும் வேறுபடேன்' என்பதாம். 'நெடுநிலை மாடத்து நிலைவிளக்குச் சாலேகப்புடை

149. செம்மனக் கிழவோர் அன்பு தாஎன்றுன்
 சேவடி பார்த்திருந்தலச
 எம்மனம் குடிகொண்டிருப்பதற் கியான்ஆர்
 என்னுடை அடிமைதான் யாதே
 அம்மனங் குளிர்நாட் பலிக்கெழுந்தருள
 அரிவையர் அவிழ்குழற் சுரும்பு
 பொம்மென முரலும் ஆவண வீதிப்
 பூவணம் கோயில்கொண்டாயே.

6

இலங்கும் வீதி' என்க. இரவு - இரவின்கண். கிழிக்க - போக்குதற் பொருட்டு. நிலை விளக்கு - அணையாது உள்ள விளக்கு. சாலேகப் புடை - சாளரங்கட்கு வெளியே. இலங்கும் - ஒளியை வீசுகின்ற.

6. பொ-ரை: அடியவர்களுடைய மனம் மகிழ்வதற்கு அமைந்த நாள்களில் ஒருநாள் சிவபெருமான் ஆகிய நீ பிச்சைக்கு எழுந்தருள், உன்னைக் காதலித்த மையலால் மகளிருடைய அவிழ்ந்த கூந்தலில் வண்டுகள் பொம் என்ற ஒலியோடு இசைக்கும், கடைத்தெருக்களையுடைய திருப்புவண நகரில் கோயில் கொண்டருளும் பெருமானே! செம்மையான மனத்தை உடைய அடியவர்கள் உன்னுடைய திருவருளை வேண்டி உன் திருவடிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து வருந்தவும், அடியேனுடைய மனத்தில் நீ இருப்பிடம் கொண்டு இருப்பதற்கு அடியேன் யாது தகுதி உடையேன்? அடியேனுடைய அடிமைதான் எத்தன்மையது? உன் செயலுக்கு உன் அளவற்ற கருணையே காரணம் என்பதாம்.

ரு-ரை: கிழவோர் - உரியவர்; அடியார். 'கிழவோர் அலச' என இயையும். "அன்பு" என்றது இறைவனது அருளை. பார்த்திருந்து - தோன்றுதலை எதிர்நோக்கியிருந்து. அலச - வருந்த. 'அவர்களிடம் செல்லாமல் என்பால் வந்து என் மனத்தில் நீ குடிகொண்ட இந் நிலைக்கு நான் என்ன தகுதியுடையேன்! எனது தொண்டுதான் என்ன தகுதியுடையது' என்றபடி. அம் மனம் - அழகிய மனம்; அடியவர் மனம். குளிர்நாள் - மகிழ்வதற்கு அமைந்த நாளில். சிவபெருமானது விழாக்களில் அவன் பலிக்கு (பிச்சைக்கு) எழுந்தருளும் விழாவும் ஒன்றாதல் அறிக. அரிவையரது குழல் அவிழ்தல். இறைவனைக் காதலித்தமையாலாம். குழல் சுரும்பு - கூந்தலில் உள்ள வண்டுகள் "பொம்மென" என்றது ஒலிக்குறிப்பு.

150. சொன்னவில் முறைநான் காரணம் உணராச்
 சூழல்புக் கொளித்தநீ யின்று
 கன்னவில் மனத்தென் கண்வலைப் படும்இக்
 கருணையிற் பெரியதொன்றுளதே
 மின்னவில் கனக மாளிகை வாய்தல்
 விளங்கிளம் பிறைதவழ் மாடம்
 பொன்னவில் புரிசை ஆவண வீதிப்
 பூவணம் கோயில்கொண்டாயே.

7

* * * * *

8, 9

7. பொ-ஐ: ஒளி மிகுந்த பொன்மயமான மாளிகைகளின் கோபுரம், விளங்குகின்ற இளைய பிறைச் சந்திரன் தவழும்படியான உயர்ந்த மாடி வீடுகள், பொன் மிகுந்த மதில். கடைத்தெருக்கள் இவற்றை உடைய திருப்பூவணத் திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டருளிய பெருமானே! சொற்களை ஒலிக்கும் முறைப்படி சொல்கின்ற காரணத்தை அடியேன் எட்டலாகாத இடத்தில் புகுந்து மறைந்த நீ இன்று கல்லையொத்த உருகாத மனத்தை யுடைய அடியேனுடைய கண்களாகிய வலையில் உன்னை அகப்படுத்திக் கொண்ட கருணையைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட செயல் வேறு உளதோ?

கு-ஐ: 'சொல் முறை நவில்' என மாற்றி, 'சொற்களை, ஒலிக்கும் முறைப்படி சொல்கின்ற' என உரைக்க. உணராச்சூழல் - எட்டலாகாத இடம். "கல் நவில்" என்றதில் நவில் உவமஉருபு. கண்ணில் அகப்பட்டமை பற்றி, அதனை வலையாக உருவகித்தார். பெரியது - பெரியதொரு கருணை. உளதே - உண்டோ. ஆரணத்துள் அகப்படாமை அவை சொல்வடிவாதலாலும், கண்வலைப்பட்டமை அதனைச் செலுத்துகின்ற உணர்வின் தூய்மையாலும் என்க. மின் நவில் - ஒளி மிகுந்த. வாய்தல் - வாயில் மாடம், கோபுரம். பொன் நவில் - பொன் மிகுந்த. புரிசை - மதில். 'வாய்தல்' மாடம், புரிசை இவைகளையுடைய வீதி என்க.

8, 9. * * * * *

151. புவணம் கோயில் கொண்டெனை ஆண்ட
 புனிதனை வனிதை பாகனை வெண்
 கோவணங் கொண்டு வெண்டலை ஏந்தும்
 குழகனை அழகெலாம் நிறைந்த
 தீவணன் றன்னைச் செழுமறை தெரியுந்
 திகழ்கரு ளூரனேன் உரைத்த
 பாவணத் தமிழ்கள் பத்தும்வல் லார்கள்
 பரமன துருவமா குவரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

10. பொ-ரை: திருப்புவணத் திருத்தலத்தில் கோயில்கொண்டு அடியேனைத் தன் அடியவனாகக்கொண்ட புனிதனாய், பார்வதி பாகனாய், வெள்ளிய கோவண ஆடையை உடுத்து வெள்ளிய மண்டையோட்டினை ஏந்தும் இளையனாய், எல்லா அழகுகளும் முழுமையாக நிறைந்த தீ நிறத்தவனாகிய சிவபெருமானுடைய செய்திகளாகச் சிறந்த வேதங்களை ஆராயும் விளக்கமுடைய கருவூர்த் தேவனாகிய அடியேன் சொல்லிய பாக்களின் தன்மை பொருந்திய தமிழ்ப் பாடல்கள் பத்தினையும் பொருளோடு ஒதி நினைவிற்கொண்டு பாட வல்லவர்கள் சிவபெருமானுடைய சாரூப்பியத்தை அடைவார்கள்.

கு-ரை: “வெண்டலை” என்றது, பிரம கபாலத்தை. இது சிவபிரானுக்குப் பிச்சைப் பாத்திரமாவது. குழகன் - இளையோன். தாருகாவன முனிவர் பன்னியர்பால் பிச்சைக்குச் சென்றபொழுது சிவபிரான் இளைஞனாய்ச் சென்றமை அறிக. “தெரியும்” என்பது, “கருவூரன்” என்றதன் இறுதிநிலையோடு முடியும். ‘பாவாகிய வண்ணத் தமிழ்கள்’ என்க. வண்ணம் - அழகு. “பத்தும்” என்றதனால், இதன்கண் இருதிருப்பாடல்கள் கிடையாவாயின என்க.

கோயிற் புராணம்

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் நகல்பவர்போற்
 சிறந்தார நடமாடுந் திருவாளன் றிருவடிகண்
 டிறந்தார்கள் பிறவாத விதிலென்ன பயன்வந்து
 பிறந்தாலும் இறவாத பேரீன்பம் பெறலாமால்.

15

15. திருச்சாட்டியக்குடி

இத்திருப்பதிகம் இறைவரது பெருமையையே விரிப்பது, மற்றும், இத்தலத்து அந்தணர்க்கு அருளுதலையும் சிறந்தெடுத்துக் குறிப்பது.

மண்பஞ்சாம்

பதிக எண்: 15

திருச்சிற்றம்பலம்

152. பெரியவா கருணை இளநிலா வெறிக்கும்
பிறைதவழ் சடைமொழுப் பவிழ்ந்து
சரியுமா சுழியம் குழைமிளிர்ந் திருபால்
தாழ்ந்தவா காதுகள் கண்டம்
கரியவா தாமும் செய்யவாய் முறுவல்
காட்டுமா சாட்டியக்குடியார்
இருகைகூம் பினகண் டலர்ந்தவா முகம்ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தா சனுக்கே.

1

1. பொ-ரை: சாட்டியக்குடியின்கண் ஏழுநிலைகள் அமைந்த விமானத்தை உடைய கருவறையில் உறையும், நம்மை அடக்கியாளும் பெருமானுக்குக் கருணை மேம்பட்டது. இளையநிலா ஒளிவீசும் பிறைச்சந்திரன் தங்கி இயங்கும் சடைமுடி அவிழ்ந்து தொங்குதல் தன்மை, காதுகளில் இருபாலும் வளைந்த அழகிய குண்டலங்கள் ஒளிவீசிக்கொண்டு தொங்குகின்றவாறு, கரியகழுத்து, அவர் வெளிப் படுத்தும் சிவந்த வாயின் வெள்ளிய பற்கள், அடியார்களுடைய குவிந்த இருகைகளையும் கண்டு மலர்கின்ற முகம் ஆகிய இவை அழகியன.

கு-ரை: "பெரியவா" முதலியன, 'பெரியவாறு' முதலியவை கடைக்குறைந்து வந்தன. அவையெல்லாம் செவ்வெண்ணாய் நின்றமையின், இறுதியில், 'இவை அழகிய' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து முடிக்க. 'கருணை பெரியவா' என மாற்றுக. கருணை ஒன்றேயாயினும் அதனால் விளையும் பயன்கள் பலவாதல்பற்றி, "பெரிய" எனப் பன்மையாகக் கூறப்பட்டது. இள நிலா - சிற்றொளி. மொழுப்பு - முடி. சுழி அம் குழை - வளைந்த அழகிய குண்டலம். தாழ்ந்தவா - தொங்கினவாறு. 'காதுகளில்' என ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்கது. எனவே, அதனை, "சுழி" என்றதற்கு முன்னே கூட்டுக.

153. பாந்தள்பூ ணாரம் பரிகலங் கபாலம்
 பட்டவர்த் தனம்எரு தன்பர்
 வார்ந்தகண் ணருவி மஞ்சன சாலை
 மலைமகள் மகிழ்பெருந் தேவி
 சாந்தமும் திருநீ றருமறை கீதம்
 சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்
 ஏந்தெழில் இதயங் கோயில் மாளிகைஏழ்
 இருக்கையுள் இருந்தா ஈனுக்கே.

2

“தாமும்” என்ற உம்மை, ‘தமது உறுப்புக்கள் இயற்கையில் இவ்வாறு விளங்குதலேயன்றி’ என, இறந்தது தழுவிய எச்சம். “முறுவல்” என்றது, ‘வெள்ளிய முறுவல்’ என்றவாறு. சாட்டியக்குடியார் - திருச் சாட்டியக்குடியில் உள்ள அந்தணர்கள். ‘முகம் அலர்ந்தவா’ என மாற்றிக்கொள்க. ‘தாமும் முறுவல் காட்டுமா’ என்றதை இதன்பின்னர்க் கூட்டுக. அந்தணர்கள் கைகுவித்துத் தொழுதலைக் கண்டு இறைவற்கு உவகையால் முகம் மலர்ந்தது என்க. ஏழ் இருக்கை - ஏழு நிலைகள் அமைந்த விமானத்தையுடைய மாளிகை. இது திருச்சாட்டியக்குடிக் கோயிலின் அமைப்பு. ‘ஏழ் இருக்கையில் இருந்த ஈனனுக்குப் பெரியவா’ என்று முன்னே சென்று இயையும்; இஃது, ஏனைய திருப் பாடல்கட்கும் ஒக்கும்.

2. பொ-ற: சாட்டியக்குடி அடியாருடைய அன்பின் மிக்க எழுச்சியை உடைய இதயமே ஈசன் கோயில். அக்கோயிற்கண் அமைந்த எழுநிலை விமானத்தை உடைய கருவறையில் இருக்கும் அப்பெருமானுக்குப் பாம்புகளே அணியும் மாலைகள். உண்ணும் பாத்திரம் மண்டையோடு. அவர் செலுத்தும் எருதே பெருமையை உடைய யானை வாகனம். அடியார்களின் இடையறாது ஒழுகும் கண்ணீரை உடைய கண்களே அவர் குளிக்கும் இடம். பார்வதியே அவர் மகிழ்கின்ற பெரிய தேவி. திருநீறே அவர் அணியும் சந்தனம். அவர்பாடும் பாடல் சிறந்த வேதங்களே. சடையே அவர் கிரீடம்.

கு-ற: பாந்தள் - பாம்பு. பூண் ஆரம் - அணிகின்ற இரத்தின வடம். “பரிகலம் கபாலம்; பட்டவர்த்தனம் எருது; சாந்தம் திருநீறு” என்றாற்போல, ஏனையவற்றையும், ‘பூண் ஆரம் பாந்தள்; மஞ்சன சாலை கண்; பெருந்தேவி மலைமகள்; கீதம் அருமறை; முடி சடை; கோயில் மாளிகை இதயம்’ என மாற்றிக் கொள்க. ‘இவை யெல்லாம் உலகிற் காணப்படாத அதிசயங்கள்’ என்றபடி. பரிகலம் - உண்கலம்.

154. தொழுதுபின் செல்வ தயன்முதற் கூட்டம்
 தொடர்வன மறைகள்நான் கெனினும்
 கழுதுறு கரிகா டுறைவிடம் போர்வை
 கவந்திகை கரியுரி திரிந்தூண்
 தழலுமிழ் அரவம் கோவணம் பளிங்கு
 சபவடம் சாட்டியக் குடியார்
 இழுதுநெய் சொரிந்தோம் பழல்ஒளி விளக்கேழ்
 இருக்கையில் இருந்தா சனுக்கே.

3

கபாலம் - பிரமனது தலைஓடு. பட்டவர்த்தனம் - அரசு விருது; பெருமையுடைத்தாகிய யானையையே பட்டவர்த்தனமாகக் கொள்ளுதல் உலக இயல்பு. வார்ந்த - இடையறாதொழுகிய. "வார்ந்த கண்ணருவி" என்றாராயினும், 'வார்ந்த அருவிக் கண்' என்பதே கருத்து. இடத்தைச் சுட்டலே கருத்தாகலின். மஞ்சன சாலை - குளிக்கும் இடம். பெருந்தேவி - அரசமாதேவி. சாந்தம் - உடற்பூச்சு. கீதம் - தான் பாடும் பாட்டு. 'சாட்டியக் குடியாரது இதயம்' என்க. ஏந்து எழில் இதயம் - மிக்க எழுச்சியையுடைய நெஞ்சு. "எழுச்சி" என்றது அன்பினை. நெஞ்சிற்கு அழகு தருவது அன்பேயாகலின், அதனை மாளிகைக்கு அமைந்த அழகாக விசேடித்தார். கோயில் மாளிகை - கோயிற்கண் உள்ள கருவறை.

3. பொ-ஊ: எழுநிலை விமானத்தை உடைய கருவறையில் இருக்கும் சாட்டியக்குடி ஈசனுக்கு அவனைத் தொழுதுகொண்டு பின் செல்வது பிரமன் முதலிய தேவர்களின் கூட்டம். அவனைத் தொடர்ந்து செல்வன நால்வேதங்கள். இத்தகைய சிறப்புக்கள் இருந்தாலும் அவன் உறைவிடம் பேய்கள் பொருந்திய சுடுகாடு. அவனுடைய போர்வை யானைத்தோல். அவன் உணவு, திரிந்து எடுக்கும் பிச்சை. அவன் கோவணம் விடத்தைக் கக்குகின்ற பாம்பு. அவன் ஐயம் செய்யக்கொண்ட மாலை பளிங்கு. உறையும் நெய்யைச் சொரிந்து பாதுகாக்கப்படும் ஒளி பொருந்திய விளக்கு அக்கினியே.

டு-ஊ: 'நான்கும்' என்னும் முற்றும்மை தொகுத்தலாயிற்று. கழுது - பேய். கரிகாடு - கரிகின்ற காடு; சுடுகாடு. கவந்திகை - உணவு. 'போர்வை கரிஉரி, கவந்திகை திரிந்தூண்' என நிரல் நிறையாகக் கொள்க. திரிந்து ஊண் - அலைந்து ஏற்கும் உண்டி. தழல் உமிழ் - கண்ணால் நெருப்பைச் சிந்துகின்ற; என்றது 'சீற்றத்தையுடைய' என்றபடி. பளிங்கு - படிமணி. 'சாட்டியக்குடியார் ஓம்பு அழல்' விளக்கு என்க.

155. பதிகம்நான் மறைதும் புருவும்நா ரதரும்
 பரிவொடு பாடுகாந் தர்ப்பர்
 கதியெலாம் அரங்கம் பிணையல்மு வுலகில்
 கடியிருள் திருநடம் புரியும்
 சதியிலார் கலியில் ஒலிசெயும் கையில்
 தமருகம் சாட்டியக் குடியார்
 இதயமாம் கமலம் கமலவர்த் தனைஏழ்
 இருக்கையில் இருந்தா சனுக்கே.

4

இழுது நெய் - வெண்ணெயை அப்பொழுது உருக்கிக்கொண்ட நெய். 'பணி கேட்டுச் சூழ்பவர் அயன் முதலிய தேவர்களும், அறிய மாட்டாது ஆய்ந்து தொடரும் நூல்கள் வேதங்களும் ஆகிய பெருமை கள் காணப்பட்டனும், அவன் உறைவிடம் சுடுகாடு முதலியவையாய் உள்ளன; இஃது அறிதற்கரிதாய் இருந்தது' என்றவாறு. இங்கும், 'உறைவிடம் கரிகாடு; கோவணம் அரவம்; சபவடம் பளிங்கு; விளக்கு அழல்' என மாற்றுக. "பளிங்கு" என்றது, மாணிக்கம் முதலிய பிற இரத்தினங்களல்லாமையை உட்கொண்டது.

4. பொ-ற: சாட்டியக்குடியில் எழுநிலை விமானத்தின் கீழ்க் கருவறையில் இருக்கும் பெருமானுக்குத் தாம் பாடும் பாடல் தொகுதி வேதங்களே. விருப்போடு பாடும் கந்தருவர்கள் தும்புருவும் நாரத ரும், அவர்கள் சேரும் இடம் ஆவன எல்லாம் அரங்கம். மாலைபோல அமைந்த மூவுலகங்களிலும் அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்கத் திருநடம் புரிய அடிபெயர்த்தலின் கையில் உள்ள உடுக்கை கடலைப் போல ஒலிசெய்யும். உள்ளத்தில் உள்ள அன்பையே தாம் விரும்பும் பொருளாகக் கொள்ளுதலின் அடியவர் இதயமே அவருக்குப் பதுமநிதி.

ரு-ற: பதிகம் - (தாம் பாடிய) பாடற் றொகுதி. காந்தர்ப்பர் - கந்தருவர்; இசை பாடுவோர். கதியெலாம் அரங்கம் - அவர் சேரும் இடமாவன எல்லாம் அம்பலம். பிணையல் மூவுலகு - மாலைபோல் அமைந்த மூன்றுலகங்கள். 'மூவுலகிலும்' என உம்மை விரித்து, 'மூவுலகிலும் ஒலிசெய்யும்' என முடிக்க. சதியில் - அடிபெயர்த்தலில். ஆர்கலியில் - கடலைப்போல. 'ஆர்கதியில்' என்பது பாடம் ஆகாமை யறிக. கமல வர்த்தனை - பதுமநிதி. உள்ளத்தில் உள்ள அன்பையே தாம் விரும்பும் பொருளாகக் கொள்ளுதலின், சாட்டியக்குடியாரது இதயங்களை இவ்வாறு கூறினார். 'வர்த்தனை ஆசனம்' எனவும்

156. திருமகன் முருகன் தேவியேல் உமையாள்
 திருமகள் மருமகன் தாயாம்
 மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான்
 மலையுடை யரையர்தம் பாவை
 தருமனை வளனாம் சிவபுரன் தோழன்
 தனபதி சாட்டியக் குடியார்
 இருமுகம் கழல்மூன் றேமுகைத் தலம்ஏழ்
 இருக்கையில் இருந்தாஃ சனுக்கே.

5

உரைப்பார்.

5. பொ-ற: எழுநிலை விமானத்தின் கீழ்க் கருவறையில் உறையும் சாட்டியக்குடி ஈசனுக்குத் திருமகன் முருகன். தேவி உமையாள். மருமகன் காமன். மருமகனுடைய தாய் திருமகள். மாமன் இமவான். மலையரசனாகிய இமவானுடைய மகள் இன்பத்தைத் தருகின்ற மனைவி. செல்வம் சிவபுரம். நண்பன் குபேரன். சாட்டியக் குடியாருக்கு முகங்கள் இரண்டு. திருவடிகள் மூன்று. கைத்தலங்கள் ஏழே.

கு-ற: "மருமகன் தாய்" என்றது, 'தங்கை' என்றபடி. உமாதேவியை, 'திருமால் தங்கை' என்பதுபோலத் திருமகளை, 'சிவபெருமான் தங்கை' என்றலும் வழக்கு. "அரையர்" என்றது உயர்வுப் பன்மை. தரு மனை - இன்பத்தைத் தருகின்ற மனைவி. 'தருமலி' என்பது பாடம் அன்று. 'வளன், புரன்' என்பன 'வளம், புரம்' என்பவற்றது போலி. வளன் சிவபுரன் - செல்வமாவது சிவபுரம். "சாட்டியக்குடியார்" என்றதனை, 'கைத்தலம்' என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. "இரு முகம்" என்றது, 'முகம் இரண்டு' என்னும் பொருட்டு. "முகம் இரண்டு; கழல் (பாதம்) மூன்று; கைத்தலம் ஏழு" என்றது, மாதொரு கூறாகிய (அர்த்தநாரீசுர) வடிவத்தை ஒரு நயம்படக் கூறியவாறு. இறைவன் இறைவியர் முகங்கள் இரண்டும் ஒன்றாய் இயைந்தனவாயினும் அவை ஆண்முகமும், பெண் முகமுமாய் வேறுபட்டு விளங்குதலின், "இருமுகம்" என்றார். இறைவனது இடத்திருவடியும், இறைவியது வலத்திருவடியும் ஒன்றாய் விடுதலால் கழல்கள் மூன்றாயின. இறைவனுடைய இடக்கை இரண்டில் ஒன்றும், இறைவியுடைய வலக்கை இரண்டில் ஒன்றும் ஒன்றாய்விடுதலால் கைத்தலங்கள் ஏழாயின.

157. அனலமே புனலே அனிலமே புவனி
 அம்பரா அம்பரத் தளிக்கும்
 கனகமே வெள்ளிக் குன்றமே என்றன்
 களைகணே களைகண்மற் றில்லாத்
 தனியனேன் உள்ளம் கோயில்கொண் டருளும்
 சைவனே சாட்டியக் குடியார்க்
 கினியதீங் கனியாய் ஒழிவற நிறைந்தேழ்
 இருக்கையில் இருந்தவா றியம்பே.

6

“தோலுந் துகிலும் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
 பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
 சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத்தொன்மைக்
 கோலம்”

- (தி.8 திருக்கோத்தும்பி 18)

“உருவிரண்டும் ஒன்றொடொன் றொவ்வா அடி” (தி.6 ப.6 பா.6)
 என்றாற்போல முன்னையாசிரியர் வியந்தருளிச் செய்ததனை,
 இவ்வாசிரியர் இவ்வாறாக வியந்தருளிச் செய்தார் என்க.

6. பொ-ரை: சாட்டியக்குடியில் உள்ள மக்களுக்கு மிக இனிய
 பழமாய் நீக்கமற நிறைந்து எழுநிலை விமானத்தின்கீழ்க் கருவறையில்
 உள்ள பெருமானே! பஞ்சபூத வடிவானவனே! விண்ணில் கொடுக்கப்
 படுகின்ற பொன்னுலகமே! வெள்ளி மலையே! அடியேன் பற்றுக்
 கோடே! உன்னைத்தவிர வேறு பற்றுக்கோடில்லாத அடியேனுடைய
 உள்ளத்தையே இருப்பிடமாகக்கொண்டு அருளும் மங்கலமான
 வடிவினனே! அத்தகைய நீ சாட்டியக்குடியில் வந்து உறையும்
 காரணத்தைக் கூறுவாயாக.

கு-ரை: ‘அனல்’ என்பது ஈற்றில் அம்முப் பெற்று நின்றது.
 அனிலம் - காற்று. ஏனையவற்றோடொப்ப, “புவனி” என்பதிலும்
 விளியுருபாகிய ஏகாரம் விரிக்க. புவனி - பூமி. அம்பரா - ஆகாயமாய்
 உள்ளவனே; இங்கு இவ்வாறு உயர்திணையாக விளித்தமையால்,
 ‘அனலம்’ முதலியவற்றையும் ஆகுபெயராகக் கொள்க. அம்பரத்து
 அளிக்கும் கனகமே - (நல்வினை செய்தோர்க்கு) விண்ணில்
 கொடுக்கப்படுகின்ற பொன்னுலகமே. வெள்ளிக் குன்றமே -
 சிவனடியார்கட்கு அளிக்கப்படுகின்ற கயிலை மலையே. களைகண் -

158. செம்பொனே பவளக் குன்றமே நின்ற
 திசைமுகன் மால்முதற் கூட்டத்
 தன்பரா னவர்கள் பருகும்ஆ ரமுதே
 அத்தனே பித்தனே னுடைய
 சம்புவே அணுவே தாணுவே சிவனே
 சங்கரா சாட்டியக் குடியார்க்
 கின்பனே எங்கும் ஒழிவற நிறைந்தேழ்
 இருக்கையில் இருந்தவா றியம்பே.

7

159. செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
 சிவபுர நகருள்வீர் றிருந்த
 அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி
 அமரர்கள் தலைவனே போற்றி

துணை. சைவன் - சிவம் (மங்கலம்) உடையவன். 'சைவன்' என்றது சிவபெருமானைக் குறிக்குமிடத்து. 'சிவம்' என்னும் சொல் பண்பினை உணர்த்தி நிற்கும். அவன் அடியார்களைக் குறிக்குமிடத்து அச்சொல் அப்பண்பினையுடைய முதற் பொருளைக் குறித்துநிற்கும்.

7. பொ-வி: செம்பொன்னே! பவளமலையே! பிரமன், திருமால் முதலியோர் கூட்டத்தில் உள்ள அன்பர்கள் உண்ணும் அரிய அமுதமே! தலைவனே! பித்தனாகிய அடியேனை ஆட்கொண்ட இன்பத்தைத் தோற்றுவிப்பவனே! அணுவே! அசைவு இல்லாதவனே! இன்பத்தைச் செய்பவனே! நன்மையைச் செய்பவனே! சாட்டியக் குடியில் உள்ளவர்களுக்கு இனியனே! அத்தகைய நீ எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்தும் சாட்டியக்குடி எழுநிலை விமானத்தின் கீழ்க் கருவறையில் உறையும் காரணத்தைக் கூறுவாயாக.

து-வி: 'பித்தனேனை' என்னும் இரண்டனுருபு தொகுத்தலாயிற்று. சம்பு - இன்பத்தைத் தோற்றுவிப்பவன். தாணு - அசைவில்லாதவன். சங்கரன் - இன்பத்தைச் செய்பவன்.

8. பொ-வி: திருமாலே! நான்முகனே! சிவபுரத்தில் வீற்று இருக்கும் அழகிய கண்களையுடைய சிவனே! தேவர்கள் கூட்டத்தினனே! இந்திரனே! தங்களுக்கே உரியதான வேதம் முதலிய நூல்கள் யாவற்றையும் கற்ற சான்றோர்கள் வாழும் சாட்டியக்குடியில் இருந்து

தங்கணான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
சாட்டியக் குடியிருந்தருளும்
எங்கணா யகனே போற்றி ஏழிருக்கை
யிறைவனே போற்றியே போற்றி

8

160. சித்தனே அருளாய் செங்கணா அருளாய்
சிவபுர நகருள்வீர் நிருந்த
அத்தனே அருளாய் அமரனே அருளாய்
அமரர்கள் அதிபனே அருளாய்
தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழல்
சாட்டியக் குடியுள் ஏழிருக்கை
முத்தனே அருளாய் முதல்வனே அருளாய்
முன்னவா துயர்கெடுத் தெனக்கே.

9

அருள்செய்கின்ற எங்கள் தலைவனே! எழுநிலை விமானத்தின் கீழ் இருக்கும் இறைவனே! உனக்கு வணக்கங்கள் பல.

ரு-ஐ: செங்கணா - திருமாலே. போற்றி - வணக்கம். திசை முகா - பிரமதேவனே. சிவபுர நகருள் வீற்றிருந்த அங்கணா - சிவனே. அமரனே - தேவசுட்டத்தினனே. அமரர்கள் தலைவனே - இந்திரனே. சிவபெருமான் ஒருவனே இவர் யாவருமாய் நின்று அருள் செய்தல் பற்றி இவ்வாறு கூறினார். "தங்கள் நான்மறை நூல்" என்றதனால், திருச்சாட்டியக்குடியில் உள்ளோர் அந்தணர் என்பது பெறப்படும்.

9. டொ-ஐ: எல்லாம் வல்லவனே! நெருப்புக் கண்களை உடையவனே! சிவபுர நகரில் வீற்றிருந்த தலைவனே! தெய்வ வடிவினனே! தேவர்கள் தலைவனே! நீர் மோதுகின்ற குளங்களையும் சோலையையும் உடைய சூழலை உடைய சாட்டியக்குடியில் எழுநிலை விமானத்தின் கீழ்க் கருவறையில் உறையும் முத்தி அருள வல்லவனே! முதல்வனே! எல்லோருக்கும் முற்பட்டவனே! அடியேனுடைய துயரங்களைப்போக்கி அருளுவாயாக என்று முறையிட்டவாறு.

ரு-ஐ: சித்தன் - எல்லாம் வல்லவன். செங்கணன் - நெருப்புக் கண்ணையுடையவன். அமரன் - தெய்வ வடிவினன். அமரர்கள் அதிபன் - தேவர்கள் தலைவன். படுகர் - குளம். தண்டலை - சோலை.

161. தாட்டரும் பழனப் பைம்பொழிற் படுகர்த்

தண்டலைச் சாட்டியக் குடியார்

ஈட்டிய பொருளாய் இருக்கும் ஏழிருக்கை

இருந்தவன் திருவடி மலர்மேற்

காட்டிய பொருட்கலை பயில்கரு வூரன்

கழறுசொன் மாலைஈ ரைந்தும்

மாட்டிய சிந்தை மைந்தருக் கன்றே

வளரொளி விளங்குவா னுலகே.

10

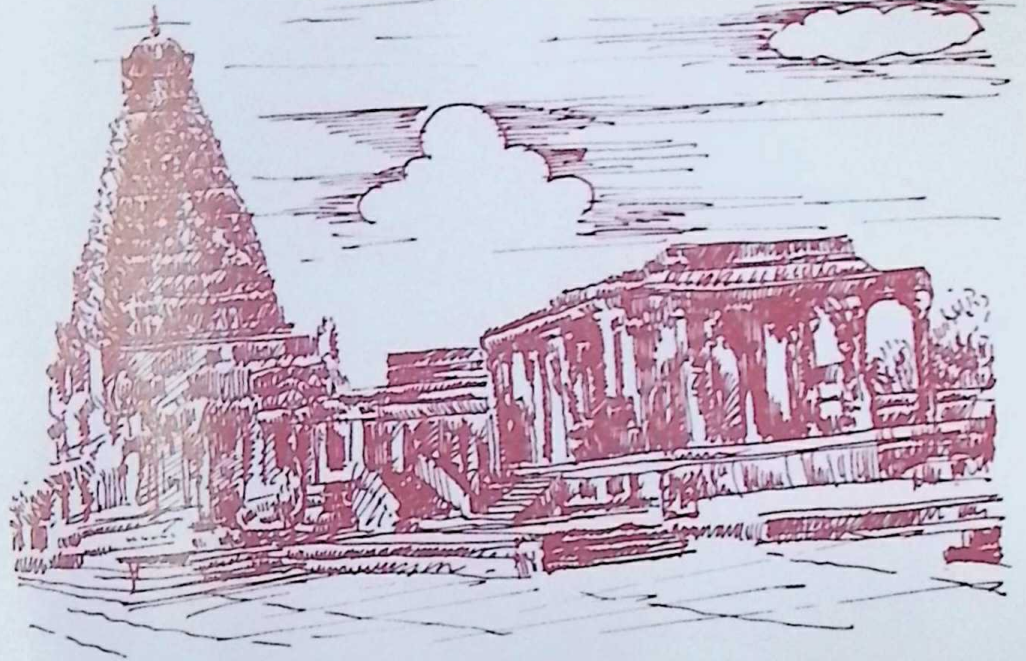
திருச்சிற்றம்பலம்

'படுகரையும், தண்டலையையும் உடைய குழலையுடைய சாட்டியக்குடி' என்க. "முன்னவா" என்றதனை முதலிலும், "துயர்கெடுத்து எனக்கு" என்றதனை, 'சித்தனே' என்றதன் பின்னும் கூட்டுக. இங்ஙனம் கூட்டவே, இஃது ஏனைப் பெயர்களின் பின்னும் வந்து இயைதல் அறிக. 'துயர்கெடுத்து எனக்கு அருளாய்' எனப் பலமுறையும் கூறியது, முறையீடு தோன்ற.

10. பொ-வி: முயற்சியை உளதாக்கும் வயல்களையும், பசிய சோலைகளையும், குளங்களையும், தோட்டங்களையும் உடைய சாட்டியக்குடியிலுள்ளார் ஈட்டிய செல்வமாய் எழுநிலை விமானத்தின் கீழ் இருக்கும் பெருமானுடைய திருவடி மலர்கள் தொடர்பாக மெய்ப்பொருளைக் காட்டும் கலைகளைப் பயின்ற கருவூர்த்தேவர் பாடிய சொல்மாலையாகிய இப்பத்துப்பாடல்களையும் பொருந்திய மனத்தை உடைய சான்றோருக்கு வளர்கின்ற ஒளி விளங்கும் சிவ லோகம் உளதாவதாம்.

கு-வி: தாள் தரும் பழனம் - முயற்சியை (உழவை) உளதாக்கும் வயல்கள். இதில் டகர ஒற்று விரித்தல். 'பழனத்தையும், பொழிலையும், படுகரையும், தண்டலையையும் உடைய சாட்டியக் குடி' என்க. "காட்டிய பொருளையுடைய கலை" என்றது, 'பொருளைக் காட்டிய கலை' என்றபடி. பொருள் - மெய்ப்பொருள். "ஈரைந்தும் மாட்டிய" என்றது, இரண்டாவதன் தொகை. மாட்டிய - பொருத்திய. "வானுலகு" என்றதன்பின், 'உளதாவது' என்பது சொல் லெச்சமாய் நின்றது.

தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

16. தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

இதுவும் முன்னைத் திருப்பதிகத்தோடு ஒத்தது.

• மண்பஞ்சம்

பதிக எண்: 16

திருச்சிற்றம்பலம்

162. உலகெலாம் தொழுவந் தெழுக திர்ப்பரிதி
ஒன்றுநூ றாயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ
அங்ஙனே யழகிதோ அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்கள்
இலைகுலாம் பதணத்திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத்திவர்க்கே.

1

1. பொ-ரை: கோட்டை, பலவாக அழகு பொருந்திய பொருட் கூட்டத்தால் எடுப்பிக்கப்பட்ட நெடுநிலையாகிய எழுநிலை மாடங்கள் ஆகியவை, வெள்ளிய சந்திரன் பெரிய மலைப்பகுதியிலே தவழ்வதுபோல வெள்ளித்தகடுகள் மதிலிலுள்ள மேடைகளில் பதிக்கப்பட்டுக் காட்சி வழங்கும் மதில்களால் சூழப்பட்ட தஞ்சையிலுள்ள இராசராசேச்சரம் என்ற திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு, உலகங்களெல்லாம் தொழுமாறு வந்து தோன்றுகின்ற நூறாயிரகோடி பரிதிகளின் ஒளியினை உடைய சூரியன் உளதாயின் அதன் அளவாகிய ஒளியினை உடைய திருவுடம்பு வியக்கத்தக்கவகையில் பேரழகினதாக உள்ளது.

ரு-ரை: 'எழு பரிதி' என இயையும். பரிதி - சூரியன். 'நூறாயிர கோடி பரிதிகளின் ஒளியினை உடைய பரிதி ஒன்று உளதாயின், அதனது அளவாய் ஒளியினை உடைய திருவுடம்பு' என்க. "திருவுடம்பு" என்றதன்பின்னர், 'உண்டு' என்பது எஞ்சிநின்றது. "அழகிது" என்றதற்கு, 'அஃது' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. ஓகாரம், சிறப்பு. அரணம் - கோட்டை. 'பல மாடம்' என்க. குலாம் படை செய் - அழகுபொருந்திய பொருட் கூட்டத்தால் செய்யப்பட்ட. "பருவரை" என்பதில், 'போல' என்பது விரித்து, 'பெரிய

163. நெற்றியிற் கண்ணென் கண்ணினின் றகலா

நெஞ்சினில் அஞ்சிலம் பலைக்கும்

பொற்றிரு வடிஎன் குடிமுழு தாளப்

புகுந்தன போந்தன வில்லை

மற்றெனக் குறவென் மறிதிரை வடவாற்

றிடுபுனல் மதகில்வாழ் முதலை

எற்றுநீர்க் கிடங்கின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை

இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

2

மலையிடத்துத் தவழ்தல் போல' என உரைக்க. 'வெண்டிங்களாகிய இலை' என்க.

இலை - தகடு. வெள்ளித் தகட்டைக் குறித்தவாறு. பதணம் - மதிலுள் மேடை. இஞ்சி - மதில். 'அரணத்தை, இஞ்சிசூழ் தஞ்சை' என்க. 'இவர்க்கு அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம்பு உண்டு' என முன்னே சென்று முடியும். தஞ்சை, 'தஞ்சாவூர்' என்பதன் மருஉ.

2. பொ-ஈ: உயர்ந்து மடங்குகின்ற அலைகளை உடைய வடவாற்றில் ஓடும் நீரை, அதன்கண் அமைந்த தலைமதகில் வாழும் முதலைகள் வாரி எறிகின்ற நீரால் நிரம்பிய அகழிகளால் சூழப்பட்ட மதில்களை உடைய தஞ்சை இராசராசேச்சரத்து எம்பெருமானுடைய நெற்றிக்கண் என் கண்களினின்று அகலமாட்டாது. என் நெஞ்சினில் அழகிய சிலம்பு ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அழகிய திருவடிகள் அடியேனுடைய குடி முழுதையும் ஆள்வதற்கு அடியேனிடம் புகுந்தன. அடியேனை விடுத்துப் புறத்துச் செல்லவில்லை. இங்ஙன மாதலின் அடியேனுக்கு வேறு யாது உறவு வேண்டும்?

கு-ஈ: 'அகலாது' என்பது, ஈறு குறைந்தது. 'நெஞ்சில் புகுந்தன' என இயையும். பொன் - அழகு. திரு - மேன்மை. போந்தன இல்லை - புறத்துச் செல்லவில்லை. 'இங்ஙனமாகலின் எனக்கு மற்று உறவு என்' என்க. 'வடவாறு' என்பது தஞ்சாவூரின் வடக்குப் புறத்தில் ஓடும் ஓர் ஆறு. இடு - அதன் கண் அமைக்கப்பட்ட. புனல் மதகு - நீரையுடைய வாய்க்கால் தலைமதகு. 'நீர்க்குழ்' என இயையும். கிடங்கில் - அகழிபோல. 'இவர்க்கு' என்பது, முன் உள்ள 'அகலா, புகுந்தன, போந்தன வில்லை' என்பவற்றோடு முடியும். நான்கனுருபு, 'இவற்கு இஃது இயல்பு' என்றல்போலப் பண்புத் தற்கிழமைக்கண் வந்தது.

164. சடைகெழு மகுடம் தண்ணிலா விரிய
 வெண்ணிலா விரிதரு தரளக்
 குடைநிழல் விடைமேற் கொண்டுலாப் போதும்
 குறிப்பெனோ கோங்கிண ரணைய
 குடைகெழு நிருபர் முடியொடு முடிதேய்ந்
 துக்கசெஞ் சுடர்ப்படு குவையோங்
 கிடைகெழு மாடத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
 இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

3

3. பொ-ஐ: கோங்கம் பூங்கொத்துக்களை ஒத்த வெண் குடைகள் பொருந்திய அரசர்களுடைய கிரீடங்கள் நெருக்கம் காரணமாக ஒன்றோடொன்று உராய்வதனால் தெறித்து விழுந்த செம்மையான ஒளியோடு கிடக்கும் இரத்தினக் குவியல்கள் மிக இருக்கும் வீதிகளில் பொருந்திய மாடங்களை மதில்கள் சூழும் தஞ்சை இராசராசேச்சரத்து எம்பெருமான், சடையிலே பொருந்திய கிரீடம் தெளிந்த நிலாப் போன்ற ஒளியைப் பரப்ப, வெள்ளிய ஒளியைப் பரப்பும் விரிக்கப்பட்ட முத்துக்குடை நிழலிலே காளை மீது இவர்ந்து திருவுலாவரும் கருத்துத்தான் யாதோ? என்று எம்பெருமான் வீதி உலாக் காட்சியில் அவனைக்கண்டு காதல் கொண்ட இளமகள் ஒருத்தியின் கூற்று அமைந்தவாறு.

கு-ஐ: 'மகுடத்தின்கண்' என உருபு விரிக்க. 'வெண்ணிலா விரிதரு குடை' என்க. தரளத்தால் வெண்ணிலா விரிவதாயிற்று. தரளம் - முத்து. குறிப்பு - கருத்து. "குறிப்பென்னோ" என்றது, 'மாதர் உள்ளங்களைக் கவர்வதுபோலும்' என்னும் குறிப்புடையது. கோங்கு இணர் - கோங்கம்பூக்கொத்து; இது குடைக்கு வடிவுவமை. துணியால் ஆக்கப்பட்ட குடைக்கு இவ்வுவமை பொருந்துவதாகும்.

தேய்ந்து - தேய்தலால். உக்க - உதிர்ந்த. 'உக்க குவை' என இயையும். "செஞ்சுடர்ப்படு குவை" என்றதனால், 'மாணிக்கக் குவை' என்பது தோன்றிற்று.

படு - உண்டாகின்ற. குவை ஒங்கு இடைகெழு மாடம் - குவியல்கள் மிக்கிருக்கின்ற இடத்திற் பொருந்திய மாடம். இடம், வீதி. 'இடைகழி மாடம்' என்பதும் பாடம். 'மாடத் தஞ்சை' என்க. இப்பாட்டு, காதல் நோய் கொண்டாள் கூற்றாய் அமைந்தது.

165. வாழிஅம் போதத் தருகுபாய் விடயம்
 வரிசையின் விளங்கலின் அடுத்த
 சூழலம் பளிங்கின் பாசல ராதிச்
 சுடர்விடு மண்டலம் பொலியக்
 காழகில் கமழு மானிகை மகளிர்
 கங்குல்வாய் அங்குலி கெழும
 யாமொலி சிலம்பும் இஞ்சிகுழ் தஞ்சை
 இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

4

4. பொ-ரை: வடவாற்று நீரின் அலைகளில் பரவிய பொருள்கள் சார்ந்துள்ள சுற்றிடத்தில் வரிசையாக விளங்கும் தோற்றமாகிய பச்சிலையோடு கூடிய மலர் முதலியவற்றின் உருவத்தைப் பொருந்திய வட்டம் தஞ்சை நகரைச் சுற்றிலும் பச்சிலையும், பூவும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்ட பளிங்குச் சுவர் அமைக்கப்பட்டது போலத் தோற்ற மளிக்கவும், கரிய அகில் புகைமணம் வீசும் மானிகைகளில் உள்ள மகளிர் இராக் காலத்தில் தம்விரல்களால் மீட்டும் யாழ்ஓலி எம் பெருமான் உகப்பிற்காகவே ஒலிக்கின்றது.

கு-வி: வாழி, அசைநிலை. அம்பு ஓதத்து - நீரின் அலைகளில். நீர், வடவாற்றில் உள்ளது. பாய - பரவிய; இதன் இறுதியகரம் தொகுத்தலாயிற்று. விடயம் - பொருள்கள். அடுத்த சூழல் - சார்ந்துள்ள சுற்றிடம். 'பளிங்கின் மண்டலம்' என இயையும். பாசலராதிச் சுடர்விடு மண்டலம் - பச்சிலையோடு கூடிய மலர் முதலியவற்றின் உருவத்தைப் பொருந்திய வட்டம். 'வடவாற்றில் உள்ள நீரின் அலைகள் உயர்ந்தெழும் போது வெள்ளிய அவ் வலைகளில் அருகில் உள்ள சோலையின் தழைகள், பூக்கள் முதலியன தோன்றுதல், தஞ்சை நகரத்தைச் சுற்றிலும் பச்சிலையும், பூவும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்ட பளிங்குச் சுவர் அமைக்கப்பட்டதுபோலத் தோன்றுகின்றது' என்பதாம். 'விளக்கலின்' என்பது பாடமாயின், 'அந்நகரம் விளக்கி நின்றலின்' என உரைக்க.

காழ் - வயிரம். 'மானிகைக்கண்' என ஏழாவது விரிக்க. அங்குலி கெழும - விரல் பொருந்த. சிலம்பும் - ஒலிக்கும். 'இவர்க்கே யாமொலி சிலம்பும்' என முடிக்க. இதனால், 'தஞ்சை நகர மகளிர் இரவும் பகலும் இராசராசேச்சரமுடையாரை யாழிசையால் துதிப்பர்' என்பது கூறப்பட்டது.

166. எவருமா மறைகள் எவையும்வா னவர்கள்
 ஈட்டமும் தாட்டிருக் கமலத்
 தவருமா லவனும் அறிவரும் பெருமை
 அடல்அழல் உமிழ்தழல் பிழம்பர்
 உவரிமா கடலின் ஒலிசெய்மா மறுகில்
 உறுகளிற் றரசின தீட்டம்
 இவருமால் வரைசெய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
 இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

5

5. பொ-ரை: உவர்ப்பை உடைய பெரிய கடல் போலப் பேரொலி கேட்கப்படும் பெருந்தெருக்களில் உலவும் பெரிய அரச உவாக்களின் கூட்டம் ஏறும்படியான மலையைப் போல அமைந்த மதில்களால் சூழப்பட்ட தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தில் உறையும் பெருமானார் மக்கள் யாவரும், சிறந்த வேதங்களாகிய எவையும், தேவர்கள் கூட்டமும், தாமரையில் வாழும் பிரமனும், திருமாலும் அறியமுடியாத பெருமையை உடையவராய்ப் பிறரை வருத்தும் வெப்பமுடைய தழல் வடிவினராய் உள்ளார்.

கு-ரை: ‘‘எவரும்’’ என்றதற்கு, ‘மக்கள் யாவரும்’ என உரைக்க. தாள் திருக் கமலம் - தண்டினயுடைய அழகிய தாமரை மலர். அதன்கண் இருப்பவர், பிரமதேவர். பிரமனைப் பன்மையாற் கூறியது முடிதேடி வந்தபொழுது. ‘அறிந்து வந்தேன்’ எனப் பொய் கூறிய இழிவை உட்கொண்டு.

அறிவரு - அளவறியப்படாத. அளவறியப் படாமையை வெளிப்படுத்தினோர் அயனும், மாலுமாயினும் அறிய மாட்டாமை அனைவர்க்கும் பொதுவாதல் பற்றி, அவ்விருவரோடு, ஏனைய பலரையும் உளப்படுத்துக் கூறினார். பெருமை, அடி பாதலத்தைக் கடந்தும், முடி அண்டங்கள் எல்லாவற்றையும் கடந்தும் நின்றமை. ‘பெருமையையுடைய தழல்’ என்க. அடல் - அடுதல்; வருத்துதல். வருத்துலையையுடைய அழல் என்க. அழல் - வெப்பம். பிழம்பர், ‘பிழம்பு’ என்பதன் போலி. பிழம்பு - வடிவம். உவரி - உவர்ப்புடையதாகிய. ‘‘அரசு’’ என்றது பன்மை குறித்து நின்றது. ‘மா மறுகில் உறு களிற்றினது ஈட்டம் மாகடலின் ஒலிசெய்’ என மாற்றி அதனையும், ‘இஞ்சி சூழ்’ என்பதனையும், ‘தஞ்சை’ என்பதனோடு தனித்தனி முடிக்க. இவரும் - உயர்ந்த. ‘‘மால் வரை செய்’’ என்றதில் உள்ள செய், உவம உருபு. ‘இவர்க்குப் பிழம்பர் தழல்’ என முடிக்க.

167. அருளுமா றருளி ஆளுமா றாள்
 அடிகள்தம் அழகிய விழியும்
 குருளும்வார் காதும் காட்டியான் பெற்ற
 குயிலினை மயல்செய்வ தழகோ
 தரளவான் குன்றில் தண்ணிலா ஒளியும்
 தருகுவால் பெருகுவான் தெருவில்
 இருளெலாங் கிழியும் இஞ்சிகுழ் தஞ்சை
 இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

6

168. தனிப்பெருந் தாமே முழுதுறப் பிறப்பின்
 தளிர்இறப் பிலையுதிர் வென்றால்
 நினைப்பருந் தம்பாற் சேறலின் றேனும்
 நெஞ்சிடிந் துருகுவ தென்னோ

6. ௮௮-௮௮: முத்தினாலாகிய பெரியமலைபோலக் குளிர்ந்த நிலவொளி வீசும் மாடங்களின் திரட்சி மிக்கிருக்கின்ற பெரிய தெருக்களால் இருட்டு எல்லாம் நீக்கப்படுகின்ற, மதில்களால் சூழப்பட்டதஞ்சை இராசராசேச்சரத்து உறையும் எம்பெருமான் அருள வேண்டிய முறைப்படி அருள்செய்து ஆட்கொள்ள வேண்டிய முறைப்படி அடிமைகொள்ளுவதற்குத் தம் அழகிய விழிகளையும், சுருண்ட சடைமுடியையும், நீண்ட காதுகளையும், மற்றவர் காணுமாறு காட்சி வழங்கி, யான் பெற்ற குயில் போன்ற இனிய குரலை உடைய என்மகளைக் காம மயக்கம் அடையுமாறு செய்துள்ள செயல் அவர் அருள் உள்ளத்துக்கு அழகு தருவது ஆகுமா?

௮-௮௮: அடிகள் - (யாவர்க்கும்) தலைவர். 'அடிகளாகிய தம்' என உரைக்க. குருள் - சுருள்; சடைமுடி. 'அழகோ' ஓகாரம் சிறப்பு; எதிர்மறையாயின், 'ஆளா அடிகள்' என்பது பாடமாதல் வேண்டும். தரளவான்குன்றில் - முத்தினாலாகிய பெரிய மலைபோல. "ஒளியும்" என்ற உம்மை சிறப்பு. குவால் - (மாடங்களின்) திரட்சி. 'மாடங்களின்' என்பது ஆற்றலாற் கொள்ளக்கிடந்தது. இருளெலாம் - இருள் முழுதும். 'கிழியும் தஞ்சை' என இயைக்க.

7. ௮௮-௮௮: சுனையைப் போல ஆழமான, மூழ்கும் மகளிருடைய சந்தனச்சேற்றால் கலங்குதலை உடைய பொய்கைகளில் உள்ள கழுநீர்ப்பூக்கள் தம்மைச் சுற்றிலும் உள்ள ஒளிவீசும்

சுனைப்பெருங் கலங்கற் பொய்கையங் கழுநீர்ச்
 சூழல்மா ளிகைசுடர் வீசும்
 எனைப்பெரு மணஞ்செய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
 இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

7

மாளிகைகளில் எத்துணைப் பெரிய நறுமணத்தையும் பரப்பும் படியான, மதில்களால் சூழப்பட்ட தஞ்சையில் உள்ள இராசராசேச்சரத்துப் பெருமானார், தனிப் பெருந்தலைவராய் எல்லாவிடத்தும் வியாபித்து இருக்கவும், பிறப்பாகிய தளிர் இறப்பாகிய இலை உதிர் நிலையை எய்திற்றாயின் அதுபோது நினைத்தற்கும் அரிய இவர்பால் செல்லுதல் இயலாமை அறிந்தும் மனம் கலங்கி இப்பெருமான் திறத்தில் மனம் உருகுவது யாது கருதியோ? தொடக்கம் தொட்டே இறைவனை நினைந்து உருகும் உள்ளத்தோடு செயற்படவேண்டும் என்பது.

ரு-ஐ: "தாம்" என்றது இறைவரை. முழுதுற - எவ்விடத்தும் இருக்க. 'உறவும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. பிறப்பின் தளிர் இறப்பு இலை உதிர்வு என்றால் - உடம்பாகிய தளிர் இறப்பாகிய இலை உதிர்நிலையை அணுகிற்றாயின். நினைப்பருந் தம்பால் சேறல் இன்றேனும் - அதுபோழ்து நினைத்தற்கும் அரிய இவர்பால் செல்லுதல் இயலாமை அறிந்தும்.

நெஞ்சு இடிந்து இவர்க்கு உருகுவது என்னோ - மனங் கலங்கி இவர் திறத்தில் சிலர் உருகுவது யாது கருதியோ. 'நன்றாக வாழ்ந்த காலத்தில் இவரை (இறைவரை) அடையாது இறக்குங் காலத்தில் சிலர் இவரை நினைந்து உருகுவது என்னோ' என்பது இதன் முன்னிரண்டிகளில் சொல்லப்பட்ட பொருள். "முழுதுற" என்றது, முன்னர் எளிதாயிருந்த செயல், பின்னர் இயலாததாய் நிலையைக் குறித்தற்கு. "பிறப்பின்" என்றதில் இன், அவ்வழிக்கண் வந்த சாரியை. 'சுனைப்பொய்கை' என்று இயைத்து, 'சுனைபோல ஆழ்ந்த பொய்கை' என உரைக்க.

கலங்கல் - கலங்கல் நீர். கலங்குதல் மூழ்கும் மகளிரது சந்தனச் சேற்றாலாம். சூழல் - சூழ்ந்துள்ள. 'சுடர் வீசும் மாளிகை' என மொழி மாற்றி, 'மாளிகைக்கண்' என உருபு விரிக்க. எனைப் பெருமணம் செய் - எத்துணைப் பெரிய மணத்தையும் உண்டாக்குகின்ற (தஞ்சை என்க). 'பொய்கைகளில் உள்ள கழுநீர்ப் பூக்கள், சுற்றிலும் உள்ள மாளிகைகளில் தம் மணத்தை உண்டாக்குகின்ற தஞ்சை' என்பது பின்னிரண்டிகளில் அமைந்துள்ள பொருள்.

169. பன்னெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
என்னெடுங் கோயில் நெஞ்சவீற் றிருந்த
எளிமையை யென்றுநான் மறக்கேன்
மின்னெடும் புருவத் திளமயி லனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
இன்னடம் பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

8

170. மங்குல்குழ் போதின் ஒழிவற நிறைந்து
வஞ்சகர் நெஞ்சகத் தொளிப்பார்;
அங்கழற் சுடராம் அவர்க்கிள வேனல்
அலர்கதி ரனையர் வாழியரோ

8. ௮௮-௮: நீண்ட புருவத்தினை உடையராய், மின்னலைப் போன்று உடல் ஒளி வீசுகின்ற, இளமயில் போன்ற தம் இனிய பெண்மையை உடைய மகளிர் மலைபோல நிலைபெற்ற நாடக சாலைக்கண் இனிய கூத்தினைப் பழகும், மதில்களால் சூழப்பட்ட தஞ்சையில் உள்ள இராசராசேச்சரத்து எம்பெருமான் பற்பல ஆண்டுகள் திருத்தொண்டு செய்து பழைய அடியவர்கள் எம்பெருமான் திருவருளை வேண்டி வருந்தியிருக்கவும், அடியேனுடைய உள்ளத்தை எம்பெருமான் தன்னுடைய பெரிய கோயிலாகக்கொண்டு அதன்கண் வீற்றிருக்கும் அவன் எளிவந்த தன்மைபற்றி அடியேன் யாது கூற வல்லேன்?

௯-௮: 'பழையோர் பலர் பன்னெடுங்காலம் பணிசெய்து ஏம்பலித்திருக்க' எனக்கூட்டுக. ஏம்பலித்திருக்க - வருந்தியிருக்க. 'கோயிலாக' என, ஆக்கம் வருவிக்க. "நெஞ்சு" என்றதனை, "என்" என்றதனோடு கூட்டுக. மறக்கேன் - மறவேன்; இவ்வாறு முன்னும் வந்தது. "நெடும்புருவத்து" என்பதனை முன்னே கூட்டி, 'மின்னும் இளமயிலும் அனையார்' என உரைக்க. விலங்கல் - மலை. செய், உவம உருபு. 'நாடக சாலைக்கண்' என உருபு விரிக்க.

9. ௮௮-௮: மதில்களால் சூழப்பட்ட தஞ்சையில் இராசராசேச்சரத்தில் கோயில்கொண்டு அருளும் எம்பெருமான், மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட சூரியனைப்போல, தாம் எங்கும் நிறைந்திருந்தும், வஞ்சனை உடையவர்கள் உள்ளத்தில் மறைந்தே இருப்பார். எரிகின்ற விளக்குப்போல ஒளி உடையராய் இருக்கின்ற அன்பர்களுக்கு

பொங்கெழில் திருநீறழிபொசி வனப்பிற்
 புனல்துளும் பவிர்சடை மொழுப்பர்
 எங்களுக் கினியர் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
 இராசாரா சேச்சரத்திவர்க்கே.

9

171. தனியர்எத் தனைஓ ராயிர வருமாந்
 தன்மையர் என்வயத் தினராங்
 கனியர்அத் தருதீங் கரும்பர்வெண் புரிநூற்
 கட்டியர் அட்டஆ ரமிர்தர்

வேனிற்காலத்து ஒளிக்கதிர்களை விரித்து விளங்குகின்ற சூரியனைப் போலப் பேரொளி வீசி நிற்பார். மேம்பட்ட அழகிய உடம்பில் பூசப்பட்ட திருநீறு அழியும்படியாகக் கசியும் அழகினை உடைய கங்கை நீர் ததும்புகின்ற சடைமுடியை உடைய இவரை வணங்கி வாழ்த்துதற் பொருட்டு அடியேன் வாழ்வேனாக - இது தலைமகள் கூற்று.

கு-ரை: மங்குல் சூழ் போதின் - மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட ஞாயிற்றைப்போல. 'பாலின் நெய்போல' என்ற உவமைபோல, இஃது இறைவன் எங்கும் இருந்தும் விளங்காது நின்றற்குக் கூறப்பட்ட உவமை. "ஒழிவற நிறைந்து" என்பதை முதலிற் கூட்டுக. அங்கு - அவ்விடத்தில்; நெஞ்சில். அழல் சுடராம் அவர்க்கு - எரிகின்ற விளக்குப்போல ஒளியுடையராய் இருக்கின்ற அன்பர்க்கு. வேனல் அலர் கதிர் அனையர் - வேனிற்காலத்து விரிந்து விளங்குகின்ற ஞாயிறு போலப் பேரொளி வீசிநிற்பவர். திருநீறு அழிபொசி வனப்பின் - திருநீறு அழிந்து குழைகின்ற அழகோடு. புனல் துளும்பு சடை மொழுப்பர் - நீர் ததும்புகின்ற சடைமுடியை உடையவர். 'சடையிலுள்ள நீர் தளும்புதலால் திருமேனியிற் பூசியுள்ள நீறு அழிந்து குழைகின்ற அழகையுடையவர்' என்பதனை இவ்வாறு கூறினார். "வாழியர்" என்றதனை வியங்கோளாகவும், ஓகாரத்தைச் சிறப்பாகவும் வைத்து "வாழியரோ" என்றதனை இறுதியிற் கூட்டி, 'ஒளிப் பவரும், அனையவரும், இனியவரும் ஆகிய இவர்பொருட்டு (இவரை வணங்குதற் பொருட்டு) யான் வாழ்வேனாக' எனக் காதலுடையாள் கூற்றாக உரைக்க. இவ்வாறன்றி, 'வாழி, அரோ என்பன அசைநிலைகள் எனக்கொள்ளின், இராசராசேச்சரத்து இவரே' என்பது பாடமாதல் வேண்டும்.

10. பொ-ரை: இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராசராசேச்சரத்து எம் பெருமான் தாம் ஒருவராகவும் இருப்பார். எத்தனையோ ஆயிரப்

புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா மகுடர்
 புண்ணியர் பொய்யிலா மெய்யர்க்
 கினியரெத் தனையும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
 இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

10

172. சரளமந்தார சண்பக வகுள

சந்தன நந்தன வனத்தின்
 இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
 இராசரா சேச்சரத் திவரை

பொருள்களாக நிற்கும் தன்மையையும் உடையார். அடியேனுக்கு உரியவராகிய அப்பெருமான், பழமும், இனிமையைத் தருகின்ற அத்தன்மையை உடைய கரும்பும் போன்றவர். வெள்ளிய பூணூலை அணிந்தவர். மிகக் காய்ச்சிய பால்போல இனியர். தூயர். அழகிய வீரக் கழலை அணிந்தவர். முறுக்கிய சடையை மகுடம்போல அணிந்தவர். புண்ணிய வடிவினர். பொய் என்பது இல்லாத மெய்யன்பர்களுக்கு மிக இனியர். இவரை வணங்கி வாழ்த்துதற் பொருட்டு அடியேன் வாழ்வேனாக - இதுவும் தலைமகள் கூற்று.

௫-ஈ: தனியர் - ஒருவர். எத்தனை ஓராயிரமாம் தன்மையர் - எத்துணையோ ஆயிரப் பொருளாயும் நிற்கும் தன்மையை உடையவர், 'ஏகன் அனேகன் இறைவன்' எனத் திருவாசகத்துள்ளும் (தி.8 சிவபுராணம் - 5) கூறப்பட்டது. என் வயத்தினராம் கனியர் - எனக்கு உரியவர் ஆகிய கனிபோல்பவர். "அத் தரு தீங்கரும்பர்" என்றதனை, 'தீதரு அக்கரும்பர்' என மாற்றி, 'இனிமையைத் தருகின்ற அத் தன்மையை யுடைய கரும்புபோல்பவர்' என உரைக்க. கட்டியர் - அணிந்தவர். அட்ட ஆரமிர்தர் - மிகக் காய்ச்சிய அரிய பால் போன்றவர். மிகக் காய்ச்சிய பால் மிக்க கவையுடைத்தாதல் அறிக. 'பொய் இலா மெய்யர்க்கு எத்தனையும் இனியர்' என்க. "இவர்க்கே" என்றதன்பின் முன்னைத் திருப்பாட்டிற் சொல்லிய "வாழியரோ" என்றதனை இங்கும் வருவித்து முடிக்க. அவ்வாறு வருவியா தொழியின், முன்னர்க் கூறியவாறே இங்கும், 'இவரே' என்பதே பாடமாதல் வேண்டும்.

11. ௮-ஈ: தேவதாரு, மந்தாரம், சண்பகம், மகிழ், சந்தனம் என்ற மரங்கள் அடர்ந்த நந்தனவனத்தின் இருள் அடர்ந்த உச்சியை உடைய மதில்களால் சூழப்பட்ட இராசராசேச்சரத்து எம்பெருமானை,

அருமருந்தருந்தி அல்லல்தீர் கருவூர்
அறைந்தசொன் மாலைஈ ரைந்தின்
பொருள்மருந் துடையோர் சிவபத மென்னும்
பொன்னெடுங் குன்றுடை யோரே.

11

திருச்சிறந்தம் பலம்

அரிய காயகற்பத்தை அருந்தி இறத்தலைப் பலகாலம் நீக்கி வைத்த கருவூர்த்தேவர் பாடிய சொல்மாலையாகிய இப்பத்துப்பாடல்களின் சொற்பொருளாகிய அமுதத்தை நுகர்ந்த அடியார்கள் சிவபதம் என்னும் பொன்மயமான நெடிய மலையைத் தம் உடைமையாகப் பெறுவர்.

கு-ஐ): சரளம் - தேவதாரு. வகுளம் - மகிழ். நந்தனவனத்தின் இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சி - நந்தனவனத்தின் இருள் அடர்ந்த உச்சியை உடைய மதில். அருமருந்து - காயகற்பம். இவ்வாசிரியர் காயகற்பம் அருந்தி நெடுநாள் வாழ்ந்தார் என்ப. அல்லல் - இறப்புத் துன்பம். பொருள் மருந்து - சொற்பொருளாகிய அமிர்தம்.

கோயிற் புராணம்

காதமருங்கொடுங்குழையான் கரத்தமருங்கொடுங்குழையான்
பாதமுற வளைந்திரவும் பகலுமுற வளைந்திரவும்
பேதமுற வுடன்நீரும் பிணிபிறவி யுடன்நீரு
மோதலுறு மருந்தில்லை யொழியவொரு மருந்தில்லை 16

பொன்றிகழ் பங்கயமூழ்கிப் புனிதனபங் கயமூழ்கிச்
சென்றுதொழக்கருத்துடையார் சிலரொழியக்கருத்துடையா
ரொன்றுமுளத்திருக்கூத்தை யுருவொழிக்கும் திருக்கூத்தை
மன்றமரப் பணியீரேல் மருவுமரப் பணியீரே. 17

பொருவிலரு ணெறிவாழ்க புரைநெறிகண் மிகவாழ்க
வரைவிறிருத் தொண்டரணி வளர்கதிருத் தொண்டரணி
யருள்விரவக் கற்றோர்க்கு மடர்புலன்போக் கற்றோர்க்கு
மருவுபுக லம்புலியூர் மாடமலி யம்புலியூர். 18

17. திருவிடைமருதூர்

இத்திருப்பதிகம், இறைவன் திருவிடைமருதூரை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிறப்பை வியந்தருளிச்செய்தது.

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 17

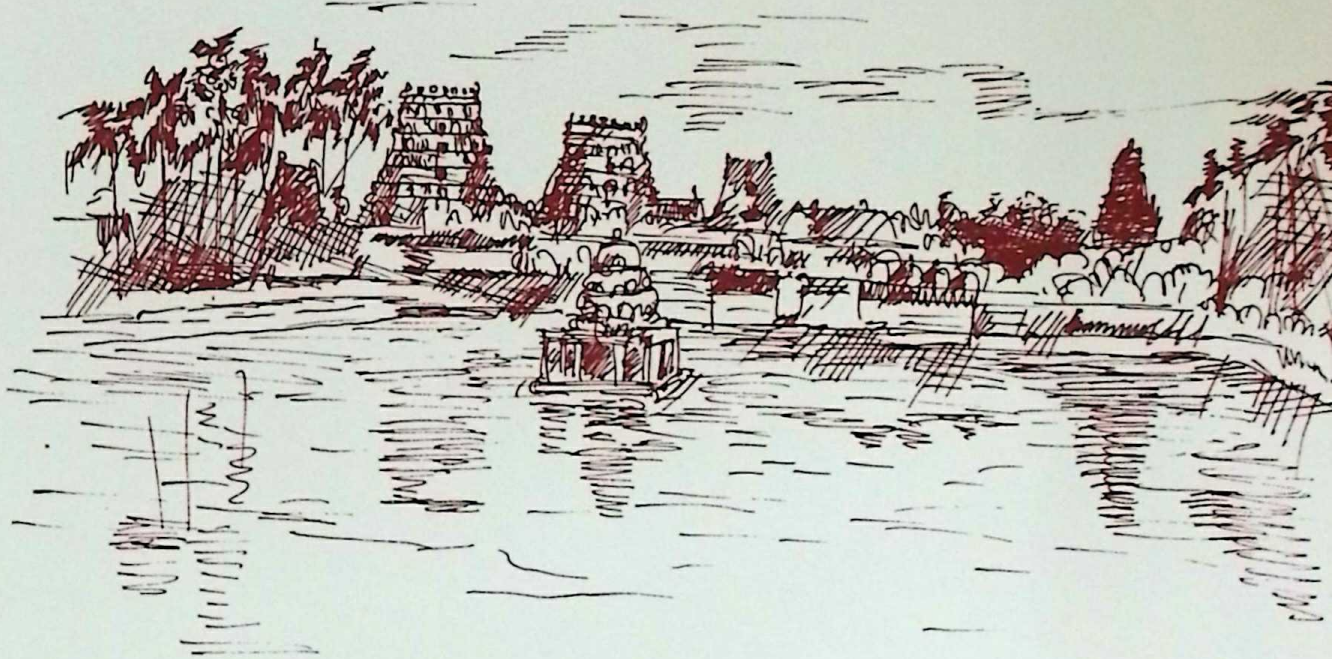
திருச்சிற்றம்பலம்

173. வெய்யசெஞ் சோதி மண்டலம் பொலிய
வீங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
பையசெம் பாந்தள் பருமணி யுமிழ்ந்து
பாவியேன் காதல்செய் காதில்
ஐயசெம் பொன்தோட் டவிர்சடை மொழுப்பின்
அழிவழ கியதிரு நீற்று
மையசெங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

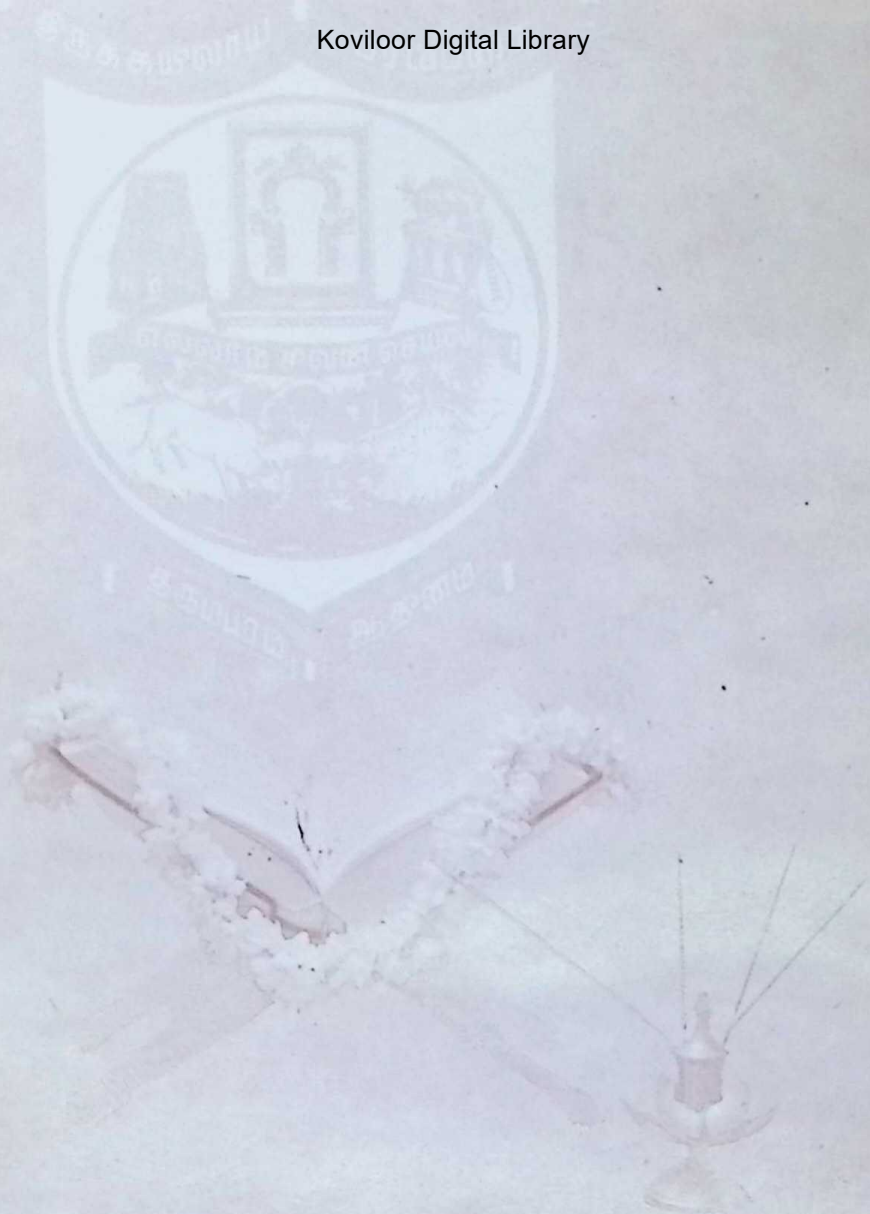
1

1. பொ-ஐ: படமெடுக்கும் சிவந்த பாம்பு ஒன்று செம்மணியை உமிழ்தலால் அடியேன் பெரிதும் விரும்பும் எம்பெருமானுருடைய காதில் அழகிய செம்பொன்மயமான தோடுபோல அவர் அணிந்த பாம்பாகிய குழை விளங்க, விளங்கும் சடைமுடியிலிருந்து கசியும் கங்கைநீரினால் அழிந்த அழகிய திருநீற்றினை உடையவராய், ஞாயிற்று மண்டலம் விளங்க அதனிடையே மிக்க இருளை உடைய நள்ளிரவும் உள்ளதுபோலத் தோன்றுகின்ற கரிய நிறத்தைக்கொண்ட சிவந்த கழுத்தினை உடையவராய் உள்ள, அண்டங்களில் உள்ள தேவர்களுக்கு எல்லாம் தலைவராகிய சிவபெருமான் தங்கியிருக்கும் இடம் திருவிடைமருதூர் என்ற திருத்தலமாகும்.

கு-ஐ: முதலடியை இறுதியடியின் முன் கூட்டுக. 'ஓர் பாந்தள்' என இயையும். பைய - படத்தையுடைய. பாந்தள் - பாம்பு. உமிழ்ந்து - உமிழ்தலால்; இது, "காதல் செய்" என்பதனோடு முடியும். 'சிவபெருமானது திருச்செவியில் செம்பொன் தோடேயன்றிப் பாம்பும் குழைபோல உள்ளது' என்க. ஐய - அழகிய. மொழுப்பு - முடி. 'மொழுப்பினால் அழிகின்ற அழகிய திருநீறு' என்க. திருநீறு அழிதற்குக் காரணம் முன்னே (தி.9 பா.170) கூறப்பட்டது. வெய்ய செஞ்சோதி மண்டலம் - ஞாயிற்று மண்டலம். 'ஞாயிற்று மண்டலம்

திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயில்

174. இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட்
 டிணையடி தொழுதெழத் தாம்போய்
 ஐந்தலை நாக மேகலை யரையா
 அகந்தொறும் பலிதிரி யடிகள்
 தந்திரி வீணை கீதமுன் பாடச்
 சாதிகின் னரங்கலந் தொலிப்ப
 மந்திர கீதம் தீங்குழல் எங்கும்
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

2

விளங்க அதனிடையே மிக்க இருளையுடைய நள்ளிரவும் உள்ளது போலத் தோன்றுகின்ற கரிய நிறத்தை ஒருபுடை கொண்ட சிவந்த கழுத்து' என்க.

மைய - கருநிறத்தை யுடைய. 'செம்பொற் றோட்டையும், அழகிய திருநீற்றையும், செங்கண்டத்தையும் உடைய கோன்' என்க.

2. பொ-ஐ: தேவர் உலகம் முழுவதும் தாம் இட்ட ஏவலைச் செவிமடுத்துத் தம் திருவடிகள் இரண்டனையும் தொழுது செயற்படப் புறப்படவும் தாம் ஐந்தலை நாகத்தைத் தம் புலித்தோல் ஆடைமீது மேகலையாக அணிந்து வீடுதோறும் பிச்சை ஏற்கத் திரியும் பெருமானார், நரம்புகளை உடைய வீணைகள் முதற்கண் பாடல் ஒலியை எழுப்ப, அவற்றோடு கலந்து உயர்ந்த யாழ் ஒலி வெளிப்பட, இனிய வேயங்குழலில் வாசிக்கப்படும் மந்திரப்பாடல்கள் எங்கும் பொருந்திய இடமாகிய திருவிடைமருது என்ற திருத்தலத்தில் உறைகிறார்.

ரு-ஐ: 'தம்மை விண்ணுலகம் முழுவதும் வணங்கிநிற்கத் தாம்போய் அகந்தோறும் பிச்சைக்கு உழல்கின்றார்' என்ப தாம். 'அடிகள்' என்ற உயர்வுச் சொல்லும் இங்கு நகைப் பொருட்டாயே நின்றது.

தந்திரி - வீணை - நரம்புகளையுடைய வீணை. சாதி - உயர்ந்த. கின்னரம் - யாழ்; என்றது அதன் இசையை. வீணை முற் பட்டுப் பாட, யாழிசை அதனோடு ஒன்றி ஒலிக்கின்றது என்பதாம். 'கீதமும் பாட' என்பது பாடம் அன்று. 'வீணை பாட' எனக் கருவி வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.

175. பணிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன
 பல்லவம் வல்லியென் றிங்ஙன்
 வினைபடு கனகம் போலயா வையுமாய்
 வீங்குல கொழிவற நிறைந்து
 துணிபடு கலவி மலைமக ளுடனாய்த்
 தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தென்
 மனனிடை யணுகி நுணுகியுள் கலந்தோன்
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

3

176. அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் கலந்தாங்
 கடியனே னுள்கலந்தடியேன்
 பணிமகிழ்ந் தருளும் அரிவைபா கத்தன்
 படர்சடை விடமிடற் றடிகள்

3. பா-ஐ: குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனின் பிறை போன்ற குருத்து, அதனைப்போன்ற தளிர், கொடி ஆகிய இவைபோன்ற பொருள்கள் வடிவாகச் செய்யப்படுகின்ற பொன்போல எல்லாப் பொருள்களுமாய், பரந்த உலகம் முழுதும் நீக்கமற நிறைந்து, புலவியோடு கூடிய கலவியை நிகழ்த்தும் பார்வதியுடன் கூடியவராய், எல்லோரும் உறங்குகின்ற இருள் செறிந்த நடுஇரவில் வந்து என் மனத்தை அணுகி, யாவரும் அடியேனும் அறியாதவாறு என் உள்ளத்தினுள் கலந்த நுண்மையை உடைய எம்பெருமானார் உறையுமிடம் திருஇடைமருதாராகும்.

௫-ஐ: பணி படு மதி - குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரன்; என்றது பிறையை. கொழுந்து - குருத்து. அன்ன பல்லவம் - அவற்றோடொத்த தளிர். வல்லி - கொடி. என்று இங்ஙன் வினைபடு கனகம்போல யாவையுமாய் - ஆகிய இன்னோரன்ன பொருள் வடிவமாகச் செய்யப்படுகின்ற பொன்போல எல்லாப் பொருள்களுமாய்; என்றது, 'பொன் ஒன்றே பல பொருள்களாய் நிறற்போலத் தான் ஒருவனே எல்லாப் பொருளுமாய் நிற்கின்றான்' என்றவாறு. இது பரிணாமம் கூறியதன்று; கலப்புப் பற்றியே கூறியது. தூங்கு இருள் - மிக்க இருள். "நடுநல்யாமத்து" எனக் களவிற கலக்கப்பட்ட தலைவியது கூற்றுப்போலக் கூறினார். 'யாவரும் அறியாதவாறும், யானும் அறியாதவாறும் என் மனத்திடை அணுகினான்' என்பது உண்மைப் பொருள்.

4. பா-ஐ: அழகை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒளி இரத்தினத்தின் உள்ளே கலந்து நீக்கமற நிறைந்தாற்போல அடியேனுடைய

துணியுமி ழாடை அரையில்ஓர் ஆடை
சுடர்உமிழ் தரஅத னருகே
மணியுமிழ் நாக மணியுமிழ்ந் திமைப்ப
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

4

177. பந்தமும் பிரிவும் தெரிபொருட் பனுவற்
படிவழி சென்றுசென்றேறிச்
சிந்தையுந் தானுங் கலந்ததோர் கலவி
தெரியினுந் தெரிவுறா வண்ணம்

உள்ளத்தில் கலந்து அடியேனுடைய தொண்டினை விரும்பி நிற்கும் பார்வதி பாகராகிய, பரந்த சடையையும், விடக்கறை பொருந்திய கழுத்தையும் உடைய பெருமானார், குறைதலை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்ற மேல் ஆடை, இடுப்பில் ஓர் ஆடை, அதன்மேல் நாகரத்தினத்தை வெளிப்படுத்தும் பாம்பு அழகை வெளிப்படுத்திக் கச்சாக விளங்க, இவற்றை உடுத்து விரும்பித் தங்கியிருக்கும் இடம் திருவிடைமருதூர் ஆகும்.

ரு-ரை: அணி உமிழ் சோதி மணியின் உள் கலந்தாங்கு - அழகை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒளி இரத்தினத்தின் உள்ளே கலந்தாற் போல. இவ்வுவமை, 'இறைவன் அடியாரது உள்ளத்தில் கலந்தான் என்பதெல்லாம், மணியினுள் ஒளி கலந்தது போல்வதுதான்; அஃதாவது இயற்கையாயுள்ள கலப்பேயன்றிச் செயற்கையாய் வரும் கலப்பன்று' என்பதை விளக்கி நின்றது. 'அடிகள் மருவிடம்' என இயையும். 'படர்ந்த சடையையும், விடத்தையுடைய மிடற்றையும் உடைய அடிகள்' என்க. 'அரையில் ஓர் ஆடை துணி உமிழ் ஆடையோடு சுடர் உமிழ்தர' என்க. துணி உமிழ் - குறைதலை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்ற. 'ஆடை' என்பது 'ஆடுதல் உடையது' என்னும் பொருட்டாய் உத்தரீயத்திற்கே பெயராயினும், பொதுமையில் அரையில் உடுக்கப்படுவதாகிய உடையையும் குறித்தல் பற்றி உத்தரீயத்தை, 'துணியுமிழ் ஆடை' என்றார். உத்தரீயம் உடையிற் குறைதல் பற்றி, 'துண்டு' எனவும் வழங்கப்படுதல் அறிக. நாகம், கச்சாக அமைந்தது. 'அணி உமிழ்ந்து' எனப் பிரிக்க.

5. யோ-ரை: உலகியல் கட்டுக்களையும், அவற்றிலிருந்து விடுதலை பெறுதலையும் ஆராய்கின்ற பொருள் பற்றிக் கூறுகின்ற தத்துவ சாத்திரங்களாகிய படிவழியில் பலகாலும் ஈடுபட்டுச்

எந்தையுந் தாயும் யானுமென் நிங்ஙன்
எண்ணில்பல் லூழிக ளுடனாய்
வந்தணு காது நுணுகியுள் கலந்தோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

5

சென்றபின் சிவநெறி எய்தி என் சிந்தையும் தானும் கலந்த கலவி யானது ஆராய்ந்தாலும் விளங்காதபடி என் தந்தையேயாகியும், என் தாயேயாகியும், யானே ஆகியும், இவ்வாறு பல ஊழிக்காலங்கள் உடனாகி, வேறாய் நின்று பின்னர் வந்து ஒன்றாய்க் கலவாது பண்டே சித்துப் பொருளாகிய உயிரினும் நுண்ணியனாய் ஒன்றாய் இருந்து பின்னர் விளங்கித்தோன்றும் இடம் திருஇடைமருதாராகும்.

கு-வி: பந்தம் - கட்டு; பிரிவு - வீடு. தெரி - இவ்விரண்டன் தன்மையையும் ஆராய்கின்ற. 'தெரிபனுவல், பொருட்பனுவல்' எனத் தனித்தனி முடிக்க. பொருட் பனுவல் - பொருட் பெற்றிகளைக் கூறு கின்ற நூல்கள்; 'தத்துவ சாத்திரங்கள்' என்றபடி. 'பனுவலாகிய படி வழியில்' என்க. 'சென்று சென்று' என்ற அடுக்குப் பன்மை பற்றி வந்தது. அதனால், பொருட் பெற்றிகளை வேறுவேறாய்க் கூறுகின்ற சமய நூல்கள் பலவற்றையும் முறையானே, 'இதுவே மெய்நூல்; இதுவே மெய்நூல்' எனத் தெளிந்து அவ்வாற்றானே அறிவு சிறிது சிறிதாக முதிர்ப்பெற்று என்பது பொருளாயிற்று. 'தொன்னூற் பரசமயந் தோறும் அது அதுவே - நன்னூல் எனத் தெரிந்து நாட்டுவித்து' என்றார் குமரகுருபர அடிகளும். (கந்தர்கலி அடி 18) சமயங்கள் பலவும் 'சிவ நெறியாகிய மேல் நிலத்திற்குப் படிகள்' என்பதைச் சிவஞானசித்தி, 'புறச்சமயநெறிநின்றும்' (சிவஞான சித்தி அதி.2 பா.11) என்னும் திருவிருத்தத்தால் இனிதுணர்த்துதல் காண்க. சிவஞானபோத மாபாடியத்திலும், 'சமயங்கள் பலவும் சைவத்திற்குப் படிகள்' என்பதற்கு இப்பகுதியே (கு.8 அதி.1) மேற் கோளாகக் காட்டப்பட்டது. சென்று ஏறி - சென்றபின் சிவநெறியை எய்தி. 'என் சிந்தையும் தானும் கலந்ததோர் கலவி' என்று எடுத்துக் கொண்டு உரைக்க. தெரியினும் தெரிவுறா வண்ணம் - ஆராய்ந்தாலும் விளங்காதபடி. 'தெரிவுறா வண்ணம் உடனாய் உள்கலந்தோன்' என்க. எந்தையும் தாயும் யானும் என்று இங்ஙன் - என் தந்தையேயாகியும், என் தாயேயாகியும், யானேயாகியும் இவ்வாறு; இஃது, 'உடனாய்க் கலந்தோன்' என்பதனோடு முடியும். 'யாய்' என்பதற்குப் பொருள், 'என் தாய்' என்பதே யாதலை, 'யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ' (குறுந்தொகை - 40) என்பதனான் அறிக. 'தாய்' என்பது பாடம் அன்று. இறைவன் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்து

178. எரிதரு கரிகாட் டிடுபிண நிணமுண்
 டேப்பமிட் டிலங்கெயிற் றழல்வாய்த்
 துருகழல் நெடும்பேய்க் கணமெழுந் தாடுந்
 தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தே
 அருள்புரி முறுவல் முகிழ்நிலா எறிப்ப
 அந்திபோன் றொளிர்ந்திரு மேனி
 வரியர வாட ஆடும்எம் பெருமான்
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

6

நிற்றலை இனிது விளக்குவார், "எந்தையும் யாயும் யானும்என்
 றிங்ஙன்" என்றார். "வந்து அணுகாது கலந்தோன்" என்றது, 'வேறாய்
 நின்று, பின்னர் வந்து ஒன்றாய்க் கலவாது, பண்டே ஒன்றாயிருந்து,
 பின்னர் விளங்கித் தோன்றினான்' என்றதாம். ஆகவே, முன்னர்,
 "கலந்ததோர் கலவி தெரியினும் தெரிவுறாவண்ணம்" என்றதும்
 இதுபற்றியேயாயிற்று. சித்துப் பொருளாகிய உயிரினும்
 நுண்ணியனாதல் பற்றி, "நுணுகி" என்றார்.

6. பொ-ற: பிணங்கள் எரியும் சுடுகாட்டில், புதைப்பதற்காக
 இடப்பட்ட பிணங்களின் கொழுப்பினை உண்டு ஏப்பம் விட்டு
 விளங்குகின்ற பற்களையும், நெருப்பினைக் கக்கும் வாயினையும்,
 பிணத்தைத் தேடி ஒடுகின்ற கால்களையும் உடைய நெடிய பேய்க்
 கூட்டங்கள் குதித்து ஆடும் இருள் செறிந்த பெரிய நடுஇரவில்,
 அருளை வெளிப்படுத்தும் புன்முறுவல் நிலவினை வெளிப்படுத்த,
 அந்திவானம் போலச் செவ்வொளி விளங்கும் திருமேனியில் கோடு
 களை உடைய பாம்புகள் அசையக் கூத்து நிகழ்த்தும் எம்பெருமான்
 விரும்பி உறைகின்ற இடம் திருவிடைமருதூர் ஆகும்.

கு-ற: எரி தரு - நெருப்பைத் தருகின்ற; என்றது, 'நெருப்பை
 யுடைய' என்றபடி. கரிகாடு - சுடுகாடு. இடுபிண நிணம் - ஒரு பக்கத்
 தில் இடப்பட்ட பிணத்தினது நிணத்தை. துரு கழல் - பிணத்தைத் தேடி
 ஒடுகின்ற கால். 'யாமத்தே ஆடும்' என இயையும்.

அருள்புரி முறுவல் - அருள் வழங்குதலைக் குறிக்கின்ற
 நகைப்பு. புன்னகையாதலின், "முகிழ்நிலா" என்றார். முகிழ்த்தல் -
 அரும்புதல். 'புன்முறுவலாகிய இளநிலாவோடு தோன்றுதலின், செம்
 மேனி அந்திபோன்றொளிரும்' என்க. 'திருமேனிக்கண்' என உருபு
 விரிக்க. வரி - கீற்று.

179. எழிலையாழ் செய்கைப் பசங்கலன் விசும்பின்
 இன்துளி படநனைந் துருகி
 அழலையாழ் புருவம் புனலொடுங் கிடந்தாங்
 காதனேன் மாதரார் கலவித்
 தொழிலை ஆழ்நெஞ்சம் இடர்ப்படா வண்ணம்
 தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
 மழலையாழ் சிலம்ப வந்தகம் புகுந்தோன்
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

7

7. பொ-ஈ: அழகின்கண் ஆழ்த்துகின்ற செயற்பாட்டை உடைய பசியமட்கலம் வானத்தின் மழைத்துளி தன்மீதுபட்ட அளவில் நனைந்து கரையவும், நெருப்பிலிட்டுச் சுட்டபின்பு அம்மட்கலம் தண்ணீரிலேயே கிடந்தாலும் கேடின்றி இருப்பதுபோல அறிவில்லாதேனாகிய அடியேனுடைய உள்ளம் மகளிருடைய கலவியாகிய செயலில் ஆழ்ந்து இடர்ப்படாதவண்ணம் இருள் செறிந்த பெரிய நடு இரவில் ஒப்பற்ற இனிய யாழ் ஒலி ஒலிக்க வந்து என் உள்ளத்துப் புகுந்த பெருமான் உறைவிடம் இடைமருதே.

பு-ஈ: "எழிலை, அழலை, தொழிலை" என்னும் இரண்டனுருபுகளை ஏழனுருபாகத் திரிக்க. எழிலை ஆழ் செய்கைப் பசங்கலன் - அழகின்கண் ஆழ்த்துகின்ற (அழகு மிகுமாறு செய்கின்ற) செயற்பாட்டையுடைய பச்சை மட்கலம். உருகி - கரைவதாய். அழலை ஆழ்பு - நெருப்பில் முழ்கிய பின்பு. உருவம் - தனது வடிவம். புனலொடும் கிடந்தாங்கு - நீரிலே முழுகினாலும் அதனுடன் கேடின்றி இருந்தாற்போல. ஆதனேன் - அறிவிலேனாகிய எனது. 'ஆதனேன் நெஞ்சம்' என இயையும். இடர்ப்படா வண்ணம் - மயக்கத்திற் படாதபடி. "இடர்" என்றது, ஆகுபெயராய், அதற்கு ஏதுவாகிய மயக்கத்தைக் குறித்தது. 'இடர்ப்படாவண்ணம் புகுந்தோன்' என இயையும். இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பின்பு மாதராரது கலவியில் மிக ஆழ்ந்தபோதும் உள்ளம் அதனால், திரிவுபடாமை யாகிய அஃதொன்றையே கூறினாராயினும், மேற்போந்த உவமை யால் முன்பு அவரை எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே உள்ளம் திரிந்து வேறுபட்டமையைக் கூறுதலும் கருத்தென்க. இஃது இறைவன் திருவருளைப் பெறாதவரது நிலைமைக்கும், பெற்றவரது நிலைமைக் கும் உள்ள பெரியதொரு வேற்றுமையை இனிது விளக்கியவாறு. வருகின்ற இருதிருப்பாட்டுக்களில் கூறப்படும் உவமைகளும் இக் கருத்துப்பற்றியனவே என்க. திருவருள் பெற்றார்க்கும் அப்பிறப்பில் நுகர முகந்துகொண்ட பிரார்த்தவினை நின்றலின், அது காரணமாக

180. வையவாம் பெற்றம் பெற்றம் ஏறுடையார்
மாதவர் காதல்வைத் தென்னை
வெய்யவாஞ் செந்தீப் பட்டஇட் டிகைபோல்
விழுமியோன் முன்புபின் பென்கோ

மாதரார் கலவியில் ஆழ்தல் உண்டாயினும் அவர் அதனால் மயங்கி அதனையே மேலும் மேலும் அவாவி அதற்கு ஆவனவற்றின்கண் விருப்புடையராய் அவற்றை ஆக்கவும், அதற்கு ஆகாதனவற்றின் கண் வெறுப்புடையராய் அவற்றை அழிக்கவும் முயலாது இறைவனது திருப்பணியிலே முனைந்து நிற்பராகலான், அவர்க்கு மயக்கம் இன்மை அறிக. இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு, நம்பியாருரரது வரலாறேயாகும். அவர், "பிழைப்பனாகிலும் திருவடிப் பிழையேன்" (தி. 7 ப.54 பா.1) என்றது இந்நிலையையேயாம். 'கண்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை - மொண்டுண்டயர்கினும் வேல்மறவேன்' என்றார் அருணகிரிநாதரும். (அலங்காரம் - 37) இன்னும் மேற்காட்டிய உவமையானே இறைவன் திருவருள் கை கூடப்பெறாதவர் கடிய நோன்பு முதலியவற்றால் உடலை வருத்தி னாராயினும், அவர்க்கும் மயக்கம் நீங்குதல் இல்லை என்பதும் பெறப்படும். சைவ சமய ஆசிரியன்மார் சமண புத்த மதங்களின் ஒழுக்கங்களை இகழ்ந்தமை இதுபற்றியே என்பது உணர்க.

நாடுகளிற் புக்குழன்றும் காடுகளிற் சரித்தும்
நாகமுழை புக்கிருந்துந் தாகமுதல் தவிர்ந்தும்
நீடுபல காலங்கள் நித்தராய் இருந்தும்
நின்மலஞா னத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்;
ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே
எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்தும்இறை ஞானம்
கூடும்அவர் கூடரிய வீடும் கூடிக்
குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே யிருப்பர்.

(சிவஞான சித்தி. கு. 10.5)

என்னும் சாத்திர முறையைக் காண்க. திருவருள் வாய்க்கப் பெறாது உலக மயக்கிடை ஆழ்ந்து கிடப்போர், தமது நிலையைத் திருவருள் பெற்றாரது நிலையாகப் பிறர்பாற் கூறின், அது, குற்றத்தின்மேலும் உய்தியில் குற்றமாய் முடியும் என்க. மழலை யாழ் சிலம்ப - இனிய யாழிசை ஒலிக்க. அகம் - உள்ளம்; 'இல்லம்' என்பது நயம்.

8. யோ-ஹ: வைக்கோலை விரும்புகின்ற காளையை வாகன மாகப் பெற்று அதன்மீது இவர்கின்ற அழகினை உடைய பெருமானார்

நொய்யவா நென்ன வந்துள்வீற் நிருந்த
நூறுநூ றாயிர கோடி
மையவாங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.

8

அடியேனை அழகு மிக்கோராகிய அடியாருடைய அன்பிலே நிற்கச்செய்து, செந்தீயிடை இடப்பட்ட செங்கல் வெந்தபின் உரம் பெற்று நிறற்போல, பாசத்தால் கட்டுண்டு எளியனாய் நின்ற யானும், ஞானத்தால் திண்ணியனாகும்படி செய்து, அடியேனுடைய உள்ளத்தில் எளிமையாக வந்து வீற்றிருக்கின்றார். கருநிறம் பொருந்திய கழுத்தினராய், பலகோடிக்கணக்கான அண்டங்களில் வாழும் தேவர்களுக்குத் தலைவரான அப்பெருமானார் தங்கியிருக்கும் இடம் திருஇடைமருதே. அப்பெருமானார் வந்து என் உள்ளத்து வீற்றிருந்தமை முன்பு என்பேனோ, பின்பு என்பேனோ? அவர் வந்து உள் வீற்றிருந்தது ஒரு காலத்தன்று என்றுமேயாம்.

௧-ஐ: “முன்பு பின்பு என்கோ” என்பதனை முதலில் வைத்து, ‘முன்பென்பேனா பின்பென்பேனா’ எனப் பொருள் கூறி, அதனை, ‘வந்து உள்வீற்றிருந்ததனை’ உட்கொண்டு கூறியவாறாக உரைக்க. ‘வந்து உள்வீற்றிருந்தது ஒருகாலத்தன்று; என்றுமே யாம்’ என்றவாறு. இதன்பின், ‘விழுமியோன் வை அவாம் பெற்றம் பெற்று என்னை, வெய்யவாம் செந்தீப்பட்ட இட்டிகைபோல் அம் ஏறுடையார் மாதவர் காதல் வைத்து’ எனக் கொண்டு கூட்டியுரைக்க. விழுமியோன் - யாவரினும் மேலானவன்; இதுவும் இறைவனையே குறித்தது. வை அவாம் பெற்றம் பெற்று - வைக்கோலை விரும்புகின்ற எருதினை ஊர்தியாகக்கொண்டு. இட்டிகை - செங்கல். ‘மண்ணால் ஆக்கப் படுகின்ற இது, செந்தீயில் வெந்தபின் உரம் பெற்று நிறற்போல, பாசத்தால் கட்டுண்டு எளியனாய் நின்ற யானும் ஞானத்தால் திண்ணியனாகும்படி’ என்றவாறாம். ‘போல ஆகும்படி’ என்னும் பொருட்டாகிய, ‘போல’ என்பதன் ஈற்று அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. அம் ஏறுடையார் மாதவர் காதல் வைத்து - அழகு மிக்கோராகிய அடியாரது அன்பிலே நிற்கச் செய்து. அழகு - அருட்பொலிவு; அடியவர்க்கு ஏவல் செய்து நிற்பின், அஞ்ஞானம் நுழைதற்கு வாயில் இல்லாமை அறிக. நொய்ய ஆறென்ன - எளிய பொருள்போல. “ஆறு” என்றது, அதனாற் கிடைக்கும் பொருளை யுணர்த்தி நின்றது. ‘வீற்றிருந்த கோன்’ என இயையும். மை - மேகம். இங்கு, ‘அவாம்’ என்பது உவம உருபாய் நின்றது. ‘விழைய’ என்பதோர் உவம உருபும்

181. கலங்கலம் பொய்கைப் புனல்தெளி விடத்துக்
 கலந்தமண் ணிடைக்கிடந் தாங்கு
 நலங்கலந்தடியேன் சிந்தையுட் புகுந்த
 நம்பனே வம்பனே னுடைய
 புலங்கலந்தவனே என்றுநின் றுருகிப்
 புலம்புவார் அவம்புகார் அருவி
 மலங்கலங் கண்ணிற் கண்மணி யனையான்
 மருவிடந் திருவிடை மருதே.

9

உளதாதல் அறிக. கருமை மிகுதி உணர்த்தற்கு, 'நூறுநூறாயிர கோடி மேகம் போலும்' என்றார்.

9. பொ-ற: கலங்குதலை உடைய பொய்கையின் நீர் தேற்றாங் கொட்டையால் தெளிவிக்கப்பட்ட இடத்து நீரோடு கலந்த மண் அடியில்பட நீர் தெளிவாக இருப்பதுபோல, அடியேன் சிந்தையுள் புகுந்து கலக்கத்தை நீக்கி நன்மையை அருளும், என்னால் விரும்பப்படும் பெருமானே! புதியவனாகிய அடியேனுடைய அறிவில் கலந்தவனே! என்று நிலையாக உருகிப் புலம்புவாரும், வீண் செயல்களில் செல்லாதவர்களும் ஆகிய அடியார்களுடைய, அருவிபோல் கண்ணீர் பெருகுதலை உடைய கண்களின் கண்மணியை ஒத்த அப் பெருமான் உறையும் இடம் திருவிடைமருதூரே.

கு-ற: 'சேற்றால் கலங்கல் பெற்ற நீர் தேற்றாங்கொட்டை சேர்ந்ததனால் தெளிவுபெற்ற பின்னர் அச்சேற்றோடே இருப்பினும் கலங்கல் இன்றித் தெளிந்தே நின்றல்போல' என்பது முதல் அடியின் பொருள். தெளிவிடத்து - தெளியும்பொழுது. கலங்கல் நீர் தெளிவு பெறுதல் தேற்றாங்கொட்டையால் என்பது நன்கறியப்பட்டதாகலின், அதனைக் கூறாராயினார். நலம் - திருவருள். "கலந்து" என்றதனை, 'கலக்க' எனத் திரிக்க. 'கலந்து, அதனால் உலகியலாற் கலங்கா திருக்குமாறு' எனத் தன் காரியம் தோற்றி நின்றது. புலம், ஐம்புலன்; இஃது அவற்றான் வரும் இன்பத்தைக் குறித்து நின்றது. திருவருள் கைவரப் பெற்றோர்க்கு 'பெற்ற சிற்றின்பமே பேரின்பமாய்' விளைதலின் (தி.8 திருவுந்தியார் - 33) "புலங் கலந்தவனே" என்றார். "வம்பனே னுடைய புலங்கலந்தவனே" என்றது, உருகிப் புலம்புவாரது கூற்றை, கொண்டு கூறியது. எனவே, "வம்பனேன்" என்றது பன்மையொருமை மயக்கமாம். புலம்புவார் - அழுகின்றவர். அவம் புகார் - வீண் செயலிற் செல்லாதவர். 'புலம்புவாரும், அவம் புகாரும் ஆகிய

182. ஒருங்கிரு கண்ணின் எண்ணில்புன் மாக்கள்
 உறங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
 கருங்கண்நின் றிமைக்குஞ் செழுஞ்சுடர் விளக்கங்
 கலந்தெனக் கலந்துணர் கருவூர்

அவரது கண்ணில்' என்க. அருவி மலங்கல் கண் - அருவி போல நீர் மல்குதலையுடைய கண். அம், சாரியை. கண்மணிபோறலாவது, இன்றியமையாப் பொருளாகி நின்றல்.

10. பொ-று: எண்ணற்ற மெய்யுணர்வு இல்லாத மக்கள் இருகண்களும் ஒருசேர முடி உறங்கும் இருள் செறிந்த பெரிய நடுஇரவிலே, விழித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒருவனுடைய கண்களில் மாத்திரம் சிவந்த சுடரின் வெளிச்சம் கலந்தாற்போல, இறைவனுடைய திருவருளில் கலந்து மெய்ம்மையை உணர்ந்த கருவூர்த் தேவர் வழங்கும் கரும்பு போன்ற இனிய தமிழ்மாலையைப் பெரிய சோலைகளில் மருத யாழ் ஒலியோடு பாட, அதனைக் கேட்கவரும் நீலகண்ட னாகிய, பல அண்டங்களிலும் உள்ள தேவர்கள் எல்லோருக்கும் தலைவனான சிவபெருமான், உகந்தருளியுள்ள இடம் திருஇடை மருதூரே ஆகும்.

கு-று: ஒருங்கு - ஒற்றுமைப்படுத்துகின்ற. இருகண்ணும் ஒற்றுமைப்படுதலாவது, ஒன்றனையே நோக்குதல். இதனை எடுத்தோதியது, உறங்குங்காலும் அவை ஒருங்கே உறங்கும் என்றற்கு. 'இருங்கண்ணின்' எனப் பாடம் ஒதுதல் சிறவாது. கண்ணின் - கண்ணினையுடைய. "புன்மாக்கள்" என்றது, மெய்யுணர்வில்லாத மக்களையும் உளப்படுத்து. கருமை இன அடையாதலின், 'ஓர் கருங்கண்' என்றதனை, 'ஒருகண்' என்றே கொள்க. 'ஒருகண்' என்பதில் 'ஒன்று' என்றது, 'முதல்வகையான் ஒன்று' என்றவாறு. அஃதாவது, 'எண்ணில் புன்மாக்களுடைய இருகண்களும் உறங்குகின்ற நடுநல் யாமத்தில், தமது ஒருகண் மாத்திரம் செழுஞ்சுடர் விளக்கங் கலந்து பொருள்களைக் கண்டாற்போல' என்றதாம். நின்று இமைக்கும் செழுஞ்சுடர் - நிலைபெற்று ஒளிரும் செழுமையான விளக்கு. விளக்கம் - ஒளி. கலந்து உணர் - இறைவனது திருவருளிற் கலந்து மெய்ம்மையை உணர்ந்த. கருவூர் - கருவூர்த் தேவரது. இறைவன் நடுநல் யாமத்து வந்ததாக இவர் பலவிடத்துக் கூறலின், இவர்க்கு அவன் அருள்புரிந்த நேரம் இடையாமமாதல் கூடும். இனி, அஞ் ஞானத்தின் மிகுதியை இவ்வாறு உருவகமாகக் கூறினார்

தருங்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை
தடம்பொழில் மருதயாழ் உதிப்ப
வருங்கருங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடந் திருவிடை மருதே.
திருச்சிற்றம்பலம்

10

எனினுமாம். மருதம் - மருதநிலம். அதன்கண் உள்ள யாழில் பாடப்படுவது செவ்வழிப்பண் எனினும், பஞ்சமும் பாடப்படுவதன்றாகாது என்க. மருதூராகலின் ஆங்கு உள்ளது மருதயாழேயாம். 'மருதயாழோடு' என ஒடுவுருபு விரிக்க. "உதிப்ப வரும்" என்றது, 'உதித்தலால் அதனைக்கேட்டு வருகின்ற' என்பதாம். அஃதாவது, இத்திருப்பதிகத்தை யாவர் மருதயாழோடு பாடினும் இடைமருதுறை இறைவன் அவர்பால் வருவான் என்றவாறு. இதனால், இத்திருப்பாட்டுத் திருக்கடைக்காப்பாயிற்று. முன்னரும் (தி.9 பா.179) "மழலையாழ் சிலம்ப வந்தகம் புகுந்தோன்" என்றமையால், இறைவன் இவர்பால் இசைவிருப்பினன்போல வந்து அருள்செய்தான் எனக் கொள்ளல் தகும.

கோயிற் புராணம்

இரும்பொத்துச் சிறிதிடமு மின்றெனக்கின் றருளாலே
சுரும்புற்ற நறையிதழித் தொடைமுடியோ னமரர்தொழக்
கரும்புற்ற ரவாடக் காரிகையி னுடனாடும்
பெரும்பற்றப் புலியூரா யிருந்ததுளம் பெரிதாயே. 19

தேசமலி பொதுஞானச் செவ்வொளியுந் திகழ்பதியா
மீசனது நடத்தொழிலு மிலங்குபல ஷயிர்த்தொகையும்
பாசமுமங் கதுகழியப் பண்ணுதிரு வெண்ணீறு
மாசிறிரு வெழுத்தஞ்சு மநாதியிவை யாறாக. 20

கற்பங்கடொறுநடஞ்செய் கழலடைந்தோர்கணிப்பிலர்தஞ்
சிற்பங்கடரும்புகழுஞ் சென்றனவிச் செல்காலத்
தற்பங்கொடு திக்குமிறை யருடருமென் றனரென்றார்
சொற்பந்த முறுமனமே துணையாகத் தொடங்குதலும். 21

பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி

அருளிச்செய்த

திருவிசைப்பா

18. திருவாரூர்

இத்திருப்பதிகத்தில் இரண்டு திருப்பாட்டுக்களே காணப் படுகின்றன. இவை இரண்டும் திருவாரூர்ப் பெருமானது திருவுருவச் சிறப்பையே வியந்து கூறுகின்றன.

பண்: பஞ்சமம்

பதிக எண்: 18

திருச்சிற்றம்பலம்

183. கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து
கழுத்தில்ஓர் தனிவடங் கட்டி
முக்கண்ணாயகராய்ப் பவனிபோந்திங்ஙன்
முரிவதோர் முரிவுமை யளவும்
தக்கசீர்க் கங்கை யளவும்அன்றென்னோ
தம்மொருப் பாடுல கதன்மேல்
மிக்கசீர் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடங்குலா வினரே.

1

1. பொ-ஐ: கைகளில் வெள்ளிய முத்துக்களால் ஆகிய தோள் வளைகளை அணிந்து, கழுத்தில் ஒப்பற்ற தனிமாலையைச்சூடி, மூன்று கண்களை உடைய தலைவராய், இவ்வுலகிலே மிக்க சிறப்பையுடைய திருவாரூரில் முதல்வராய், வீதிகளில் திருவுலாப்போகும் அழகராய் அசபாநடனம் என்று போற்றப்படும் கூத்தினைச் சிறப்பாகப் புரிந்து வருகிறார். திருவீதி உலாமேற்கொண்டு, இங்ஙனம் உடம்பை வளைத்து எம்பெருமான் ஆடும் ஆட்டத்தின் விளக்கம் உமாதேவி அளவிலும், கங்காதேவி அளவிலும் அடங்காது மேம்பட்டுள்ளது. எம்பெருமானுடைய கொள்கைதான் யாதோ?

கு-ஐ: வால்முத்தின் - வெண்மையான முத்துக்களையுடைய. சரி - தோள்வளை. வளை - கைவளை. முரிவது ஓர் முரிவு - விளங்கு வதாகிய ஒரு விளக்கம். 'உமாதேவியின் அளவிலும், கங்காதேவியின்

184. பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள் இவர்தம்
திருவுரு இருந்தவா பாரீர்

அளவிலும் அடங்குவதன்று; மேற்பட்டது' என்றவாறு. உம்மைகள், எண்ணோடு சிறப்பு. "என்னோ தம் ஒருப்பாடு" என்றதை, 'தம் ஒருப் பாடு என்னோ' என மாற்றி இறுதியிற் கூட்டி உரைக்க. ஒருப்பாடு - கொள்கை. 'வான் பழித்து இம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொள்ளு தல்போலும்' என்பதாம். இவர் முசுருந்தச் சக்கரவர்த்தியால் இந்திரலோகத்திலிருந்து கொணர்ந்து திருவாரூரில் எழுந்தருளு விக்கப்பட்டவராதல் அறிக.

ஆதி - முதல்வன்; இது பன்மையொருமை மயக்கம். வீதி விடங்கர் - தெருவில் உலா வரும் அழகர். இது தியாகராசருக்குப் பெயர். திருவாரூரில் புற்றிடம் கொண்டார் திருமூலட் டானத்தேயிருக்க, இவர் வீதியில் எழுந்தருளிவந்து காட்சி வழங்கு பவராதலின், இப்பெயர் உடையராயினார். இவர் வீதியில் எழுந் தருளுங்கால் நடனம் புரிந்து வருதலும், அந்த நடனம், "அசபா நடனம்" என்று போற்றப்படுதலும், அந்நடனத்தை இவர் முதற்கண் திருமாலின் இதயத்தில் இருந்து புரிந்தவராதலும் அறிந்து கொள்க.

2. பொ-ரை: தேவர்களே! சிவபெருமானிடத்துப் பத்தியோடு தியானிப்பவர்கள் அவனுடைய அருளைப்பருக, அவர்கள் பருகுந் தோறும் அமுதம்போல அவர்களிடத்தில் அவ்வருள் இனிமை வழங்கும். இவருடைய அழகிய உருவம் ஒளிவீசிக் கொண்டிருப் பதைக் காணுங்கள். எம்பெருமானார் அருட்சத்தியாகியும், மங்கல மாகிய சிவமாகியும், உலகுகளை எல்லாம் படைத்த ஒப்பற்ற முழு முதற்பொருளாகியும், உலகங்கள் தோன்றுவதற்கு வித்தாகியும் விளங்கித் திருவாரூர் முதல்வராய் வீதிகளில் உலாவரும் அழகராய் அசபா நடனம் என்னும் கூத்து நிகழ்த்துகிறார்.

கு-ரை: "தேவர்காள்" என்பதனை முதலிற் கொண்டு, அதன் பின்னர்ப் பின்னிரண்டடிகளைக் கூட்டியுரைக்க. 'உணர்வோர் பருகுதோறு' என இயையும். 'வாய்மடுத்துப் பருகுதல்' என்பது பான்மை வழக்கு. "அவர்க்கே" என்ற பிரிநிலை ஏகாரம், பிறர்க்குத் தித்தியாமை குறித்து நின்றது. தித்தியா - தித்தித்து. இருந்தவா -

சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த

தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்

வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி

விடங்கராய் நடங்குலா வினரே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

இருந்தவாற்றை. தேவர்களை நோக்கிக் கூறினார், 'யாம் திவ்விய தேகமும் (ஒளியுடம்பு) உடையோம்; அதனால் தேவராய் நிற்கின் றோம் எனச் செருக்குகின்ற உங்கள் உருவத்தின் ஒளி இவரது திருவுரு வத்தின் ஒளிக்கு எட்டுணையேனும் போதாமையைக் கண்டு அடங்கு மின்கள்' என்றற்கு. இனி வருவன அத்திருவுருவத்தின் பெருமைகள். சத்தியாய் - அம்மையாய். சிவமாய் - அப்பனாய். தனிமுழு முதலாய் - அவ்வாறு நின்றலானே உலகிற்கு ஓர் ஒப்பற்ற தலைவனாய். அதற்கு ஓர் வித்துமாய் - தம்மால் படைக்கப்பட்ட அவ்வுலகத்தின் தோற்றத் திற்கும், ஒடுக்கத்திற்கும் நிலைக்களமாய்.

கோயிற் புராணம்

ஆராத மனமினிய வானந்த நடத்தளவுஞ்

சாராத தன்மையினாற் றகுமொழிக்குச் சொற்படுத்த

வராதென் றறிந்தாலு மற்றதுகட் புலப்படலா

லோராத பேராசை யொருக்காலு முலவாதாதல்.

22

காதரமார் தருமனமே கமலமல ரயனல்லை

சீதரமா யனும்லை சிவனுமனற் றிளலல்ல

னீதரமா வருளுடைய நிலைகலங்கே லினிமன்றி

லாதரமா துடனாடு மண்டனடங் கண்டனையால்.

23

நாதனருள் பிரியாத நந்திதரச் சனற்குமரன்

வேதவியா தனுக்களிக்க மேன்மையெலா மவன்விளங்கிச்

சூதமுனி தனக்குதவச் சோபான வகைதொகுத்த

மூதறிவா லவன்மொழிந்த புராணமவை மூவாறில்.

24

நலமலியுந் திருத்தில்லை நடராசன் புகழ்நவிலும்

பலகதியில் யானறிந்த படிபடியிற் பயிறாரிச்

செலவினர்போ லெவ்வழியுஞ் செவ்வழியாச் சிறிதியங்கித்

தொலைவில்பெரும்பதியணையத்துணிந்தருளேதுணையாக.

25

19. கோயில்

இத் திருப்பதிகம், இறைவன் தில்லையை இடமாகக் கொண்ட சிறப்பினை வியந்தருளிச் செய்தது. இதற்கு உரித்தாகச் சொல்லப்பட்ட 'சாளரபாணி' என்னும் பண் பிற திருமுறைப் பாட்டுக்களில் காணப்படாதது.

மண:சாளரபாணி

பதிக எண்: 19

திருச்சிற்றம்பலம்

185. முத்து வயிரமணி மாணிக்க
மாலைகண்மேற்
றொத்து மிளிர்வனபோற் றூண்டு
விளக்கேய்ப்ப
எத்திசையும் வானவர்கள் ஏத்தும்
எழில்தில்லை
அத்தனுக்கும் அம்பலமே யாடரங்க
மாயிற்றே.

1

1. பொ-ற: முத்து, வயிரம், மாணிக்கம் என்ற மணிகளால் செய்யப்பட்ட மாலையின்மேல் பூங்கொத்துக்கள் ஒளிவீசுவது போன்றும், தூண்டப்பட்ட விளக்கின் ஒளி போன்றும், எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள தேவர்கள் போற்றிப்புகழும் தில்லைத் திருத்தலத் திலுள்ள, ஒளிவீசும் பொன்னம்பலம் எம்பெருமானுக்கும் திருக்கூத்து நிகழ்த்தும் அரங்கமாக ஆயிற்று.

கு-ற: "எத்திசையும்" என்பதை முதலிற் கொள்க. வயிரமணி, இருபெயரொட்டு.

தொத்து - பூங்கொத்து. இது தூண்டு விளக்குக்களுக்கு உவமை. ஏய்ப்ப - பொருந்த வைக்க; ஏற்றி வைக்க. 'ஏய்ப்ப ஏத்தும்' என இயையும். "அத்தனுக்கும்" என்ற உம்மை சிறப்பு.

'அவ்வம்பலமே' சுட்டு வருவிக்க. "அம்பலமே" என்ற ஏகாரம், 'பிறிதிடம் இல்லை' என்னும் பொருட்டாய், அம்பலத்தது சிறப்புணர்த்தி நின்றது.

186. கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்பர்
 என்றுன்
 அடியார் அமர் உலகம் ஆளநீ
 ஆளாதே
 முடியாமுத் தீவேள்வி மூவா
 யிரவரொடும்
 குடிவாழ்க்கை கொண்டுநீ குலாவிக்கூத்
 தாடினையே.

2

187. அல்லியம் பூம்பழனத் தாமர்நா
 வுக்கரசைச்
 செல்லநெறி வகுத்த சேவகனே
 தென்றில்லைக்

2. பொ-நா: சிறப்புமிக்க கணம்புல்ல நாயனார், கண்ணப்ப நாயனார் என்ற பெயருடைய உன் அடியவர்கள் சிவலோகமாகிய வீடுபேற்றுலகத்தை ஆளவும், நீ அதன்கண் ஆட்சி செய்வதனை விடுத்து, என்றும் அழிதல் இல்லாத முத்தீக்களால் வேள்விகளை நிகழ்த்தும் தில்லை மூவாயிரவர் அந்தணரோடு உடன் உறையும் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு மகிழ்ந்து ஆனந்தக் கூத்து ஆடுகின்றாய்.

கு-நா: கடி ஆர் - விளக்கம் (புகழ்) பொருந்திய. 'உன்றன்' என்னாது, 'உன்' என்றே ஒதுதல் பாடம் ஆகாது என்க. 'அமரர் உலகம்' என்பது குறைந்து நின்றது. 'அமருலகம்' என்பதனை முதலிற் கூட்டுக. "அடியார் ஆள நீ ஆளாது" என்றது, 'அதன்கண் விருப்பம் இன்மையால் விடுத்தாய்' என்னும் குறிப்பினது. இன்னும், அடியார் பலரையும் அமருலகம் ஏற்றுதல் தில்லையிலிருந்தேயாம் என்பதும் கருத்து. பின்னர் நாவுக்கரசர் முதலிய மூவர் முதலிகளுக்கு அருள்புரிந்தமையை எடுத்தோதுவதும் இக்கருத்துப் பற்றியே என்க. முடியா - என்றும் வளர்கின்ற. "குடிவாழ்க்கை கொண்டு" என்றது, "அவருள் ஒருவனாய்" என்றபடி. குலாவி - மகிழ்ந்து.

3. பொ-நா: அக இழ்களோடு கூடிய அழகிய பூக்கள் பொருந்திய வயல்களை உடைய திருவாமூரில் அவதரித்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வீடுபேற்றை அடையும் வழியைக் காட்டிய வீரனே! அழகிய தில்லைநகரில் முல்லை நிலத்தில் மேயும் காளையை ஒத்த காளையை இவ்நந்தவனே! நீ கூத்தாடுதலை நிகழ்த்தும் அரங்கமாகச் செல்வம் மிகுந்த சிற்றம்பலத்தை அடைந்துள்ளாயே.

கொல்லை விடையேறி கூத்தா

டரங்காகச்

செல்வ நிறைந்தசிற் றம்பலமே

சேர்ந்தனையே.

3

188. எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்

டெமையாளும்

சம்பந்தன் காழியர்கோன் றன்னையும்ஆட்

கொண்டருளி

அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும்அணி

தில்லைச்

செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை

யாயிற்றே.

4

கு-ரை: அல்லி - அகஇதழ். பழனம் - வயல். ஆழார் - திருவாழார். இது திருநாவுக்கரசர் திருவவதாரம் செய்த தலம். "நாவுக்கரசை" என்றதனை, 'நாவுக்கரசுக்கு' எனத் திரிக்க. "கொல் விடை" என்பது ஐகாரம் பெற்று நின்றது. கொல்விடை போலும் விடை என்றபடி. கொல்விடை, விடலையர் தழுவுதற் பொருட்டு ஆயர் இனத்தில் வளர்க்கப்படுவன. விடை ஏறீ - இட பத்தை ஊர்பவனே.

4. பொ-ரை: எம்மைப் பிணித்திருக்கும் கொடிய வினையாகிய நோயினை அறவே அழித்து, எம்மை அடியவராகக் கொண்ட சீகாழி மன்னனாகிய திருஞானசம்பந்த நாயனாரையும் அடிமையாகக் கொண்டருளிய பெருமானுக்கு, அம்பு போன்ற கண்களை உடைய உமாதேவியும் தாமுமாக அழகிய தில்லைத் திருத்தலத்திலுள்ள பொன்னம்பலமே எழுந்தருளியிருப்பதற்குரிய இடமாக ஆகிவிட்டது.

கு-ரை: 'எம் வினைநோய்' என இயையும். 'பந்த வினை, வல்வினை' எனத் தனித்தனி இயைக்க. பந்தம் - கட்டு. திருப்பதிகங் களை வினைதீர்தற்கு வழியாகத் திருக்கடைக்காப்பு அருளிச்செய்து சென்றமையின், 'எம் பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டு எமை ஆளும் சம்பந்தன்' என்றார். அம்பு உந்து - அம்புபோலப் பாய்கின்ற. "தானும்" எனப் படர்க்கையாகக் கூறினார். "தான்" என்றது, கூத்தப் பெருமானை. 'கண்ணாளும் தானும் சேர்ந்து இருக்கை தில்லை அம்பலமே ஆயிற்று' என மாறிக் கூட்டுக. 'செம்பொன்னால்' என உருபு விரிக்க. இருக்கை - இருக்கும் இடம்.

189. களையா உடலோடு சேரமான்

ஆரூரன்

விளையா மதம்மாறா வெள்ளானை

மேல்கொள்ள

முளையா மதிசூடி மூவா

யிரவரொடும்

அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின்

ஆடரங்கே.

5

190. அகலோக மெல்லாம் அடியவர்கள்

தற்குழப்

புகலோகம் உண்டென்று புகுமிடம்நீ

தேடாதே

5. பொ-ற: தம் உயிர் இவ்வுடம்பைவிடுத்து நீங்காமல் இந்த உடலோடும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரோடும் ஆரூரன் ஆகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மதத்தைப் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்தல் நீங்காத வெள்ளை யானையைக் கயிலை மலையை அடைவதற்கு இவர்து செல்லவும், இளம்பிறையைச் சூடிய பெருமானே! நீ தில்லை மூவாயிரவரோடும் கலந்து விளையாடுகின்ற திருச்சிறற்பலமே உனக்குக் கூத்தாட்டு நிகழ்த்தும் அரங்கமாக உள்ளது. சேரமான் குதிரையில் கயிலை சென்றார் என்க. மதிமுடி - எனவும் பாடம் ஒதுப.

கு-ற: 'சேரமானோடு' என உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வரும் ஒடுவுருபு விரிக்க. 'மதம் விளையா' என மாற்றுக. விளையா - விளைந்து; பெருகி. மாறா - நீங்காத. மேற்கொள்ள - ஏறிச்செல்லும் படி. முளையாம் - இளைதாகிய. அளையா - கலந்து. 'மேற்கொள்ள விளையாடும்' என இயையும். 'மேல் கொள்ள விளையாடும் அம்பலம் நின் ஆடரங்கே' என்றாராயினும், 'மேல்கொள்ள விளையாடி ஆடு அரங்கு அம்பலமே' என்பது கருத்தென்க.

6. பொ-ற: நீ புகுவதற்கு வேறு உலகம் உண்டு என்று நீ கருதாதபடி, மேல் உலகங்களை அடைவதற்கு உரிய நெறியானே எய்திய புண்ணியங்களால், இந்நிலவுலகம் முழுதிலுமுள்ள அடியவர்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து நிற்க, அதனால் பொருந்திய சிறப்பிணையுடைய சிவலோகமாகவே தில்லைத் திருப்பதியின் சிறற்பலம் அமைந்துவிட்டது.

புவலோக நெறிபடைத்த புண்ணியங்கள்
நண்ணியசீர்ச்
சிவலோக மாவதுவும் தில்லைச்சிற்
றம்பலமே.

6

191. களகமணி மாடம் குளிகைகுழ்
மாளிகைமேல்
அளகமதி நுதலார் ஆயிழையார்
போற்றிசைப்ப
ஒளிகொண்ட மாமணிகள் ஓங்கிருளை
ஆங்ககற்றும்
தெளிகொண்ட தில்லைச்சிற் றம்பலமே
சேர்ந்தனையே.

7

கு-ற: “நீ” என்பதொழிய, ‘புகலோகம்’ என்பது முதல், ‘புண்ணியங்கள்’ என்பது காரும் உள்ள அனைத்தையும் முதலிற் கூட்டுக. புக - புகுவதற்கு. லோகம் உண்டு என்று - வேறு உலகம் உண்டு என்று நினைத்து. ‘புவலோகம்’ என்றது, ‘மேலுலகம்’ என்னும் அளவாய் நின்றது. புவலோக நெறி படைத்த - மேலுலகத்தை அடைவிக்கும் நெறியானே எய்திய. ‘புண்ணியங்களால்’ என உருபு விரித்து, அதனை, “குழ” என்பதனோடு முடிக்க. புண்ணியங்களை எய்தினோர் அடியவர்கள். அகலோகம் - இவ்வுலகம். இத்திருப் பாட்டில் உயிரெதுகை வந்தது.

7. பொ-ற: வெண்சாந்து பூசப்பட்ட அழகிய மேல்மாடமும், மேல்மாடத்தின் முகப்பும் சூழ்ந்துள்ள பேரில்லங்களின் மேல் நிலத்தில், கூந்தல் வந்து படிந்திருக்கும் பிறை போன்ற நெற்றியை உடைய வராகிய, ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்த மகளிர் உன்னைப் போற்றிப் பாட, நல்ல பிரகாசமுடைய இரத்தினங்கள் அவ்விடத்தில் கவியும் இருளைப்போக்கும் தெளிந்த ஒளியை உடைய, தில்லைப் பதிக்கண் உள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தையே நீ வந்து சேர்ந்துள்ளாய்.

கு-ற: களக மணி - நீல மணி. மாடம் - மேல்நிலம். குளிகை - மேல்மாடத்தின் முகப்பு ‘மாடத்தைச் குளிகை சூழ்ந்த மாளிகை’ என்க.

192. பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும்
 பேர்ந்தொலிப்பச்
 சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத்
 தொல்லுலகில்
 நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர்
 நாடோறும்
 ஆடகத்தான் மேய்ந்தமைந்த அம்பலம்நின்
 ஆடரங்கே.

8

193. உருவத் தெரியுருவாய் ஊழிதோ
 நெத்தனையும்
 பரவிக் கிடந்தயனும் மாலும்
 பணிந்தேத்த

அளக நுதல் - கூந்தலை உடைய நெற்றி. "மதி" என்றது, பிறையை. 'மதிநுதலாராகிய ஆயிழையார்' என்க. போற்றிசைப்ப (உன்னைத்) துதிக்க. தெளி - விளக்கம்.

8. பொ-ஐ: பாடகம், பாத கிண்கிணி, சிலம்பு என்று தம் கால் களில் அணிந்த அணிகலன்கள் அசைந்து ஒலிக்க நாள்தோறும் கதை தழுவிவரும் கூத்தினை நிகழ்த்துபவராய் வளையல்களை அணிந்த கைகளை உடைய அம்மகளிர் உன்னை வழிபட்டுப் புகழ், இப்பழைய உலகில் பொன்னால் மேற்கூரை வேயப்பட்டு அமைந்துள்ள பொன்னம்பலம் உனக்கு நடன சபையாக அமைந்துள்ளது.

கு-ஐ: 'பாடகமும் நூபுரமும் பல் சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்ப, நாள்தோறும் நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றும் அவராகிய சூடகக்கை நல்லார் தொழுது ஏத்தத் தொல்லுலகில் ஆடு நின் அரங்கு ஆடகத்தால் அமைந்த அம்பலம்' எனக்கொண்டு கூட்டி உரைக்க. 'பாடகம், நூபுரம், சிலம்பு' என்பன, மகளிரது காலில் அணியும் அணிவகைகள். பேர்ந்து - அசைந்து. சூடகம் - கைவளை. நாடகம் - கதை தழுவின கூத்து. 'அது போலும் கூத்து' என்க. அஃதாவது, கதைப் பொருளைக் கைகாட்டி ஆடும் கூத்து. இன் கூத்து - இனிய கூத்து. நவிற்றுதல் - செய்தல். மேய்ந்து - வேயப்பட்டு.

9. பொ-ஐ: பல ஊழிக்காலங்கள் உன் புகழைப்போற்றி வழிபட்டுப் பிரமனும், திருமாலும் உன்னை வணங்கிப் புகழ், சூரியனை ஒப்ப ஒளிமிக்கு விளங்குகின்ற மாளிகைகளால்

இரவிக்கு நேராகி ஏய்ந்திலங்கு
 மாளிகைகுழ்ந்
 தரவிக்கும் அம்பலமே ஆடரங்க
 மாயிற்றே.

9

194. சேடர் உறைதில்லைச் சிற்றம்
 பலத்தான்றன்
 ஆடல் அதிசயத்தை ஆங்கறிந்து
 பூந்துருத்திக்
 காடன் தமிழ்மாலை பத்துங்
 கருத்தறிந்து
 பாடும் இவைவல்லார் பற்றுநிலை
 பற்றுவரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

சூழப்பட்டு, ஒலியை உண்டாக்குகின்ற சிற்றம்பலமே அழகிய தீப்பிழம்பு போன்ற வடிவுடன் நீ கூத்து நிகழ்த்தும் அரங்கமாக அமைந்துவிட்டது.

கு-ஐ: உருவத்து - அழகையுடைய. 'எரியுருவாய் ஆடு அரங்கம்' எனவும், 'ஏத்த ஆடு அரங்கம்' எனவும் இயையும். 'அரங்கம் மாளிகை குழ்ந்து அரவிக்கும் அம்பலமே ஆயிற்று' என்க. இரவி - சூரியன். அரவிக்கும் - ஒலியை உண்டாக்குகின்ற.

10. பொ-ஐ: சான்றோர்கள் வசிக்கின்ற தில்லைத் திருத்தலத் திலுள்ள சிற்றம்பலத்தை உடையவனாகிய கூத்தப்பிரானுடைய ஆனந்தக்கூத்தின் சிறப்பினை அறிந்து பூந்துருத்திக்காட நம்பி இயற்றிய தமிழ்மாலையில் உள்ள பாடல் இவை பத்தினையும் அவற்றின் கருத்தை அறிந்து பாடும் தொழிலில் வல்லவர்கள் அடையத்தக்க இடமாகிய வீடுபேற்றினை அடைவர்.

கு-ஐ: சேடர் - தொண்டர். 'பூந்துருத்திக் காடன் சிற்றம்பலத் தான்றன் ஆடல் அதிசயத்தை அறிந்து கருத்து அறிந்து பாடும் தமிழ் மாலையாகி இவை பத்தும் வல்லார், பற்றும் நிலை பற்றுவர்' எனக் கொண்டு கூட்டுக. கருத்து - பாடக் கொள்ளும் பொருள். பற்றும் நிலை - அடையத்தக்க நிலை; வீடு. பற்றுவர் - அடைவர்.

கண்டராதித்தர் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா

20. கோயில்

இத்திருப்பதிகம், தில்லைப் பெருமானைக் காணும் வேட்கை மிகுதியை எடுத்தோதி யருளியது.

மண்பஞ்ரம்

பதிக எண்: 20

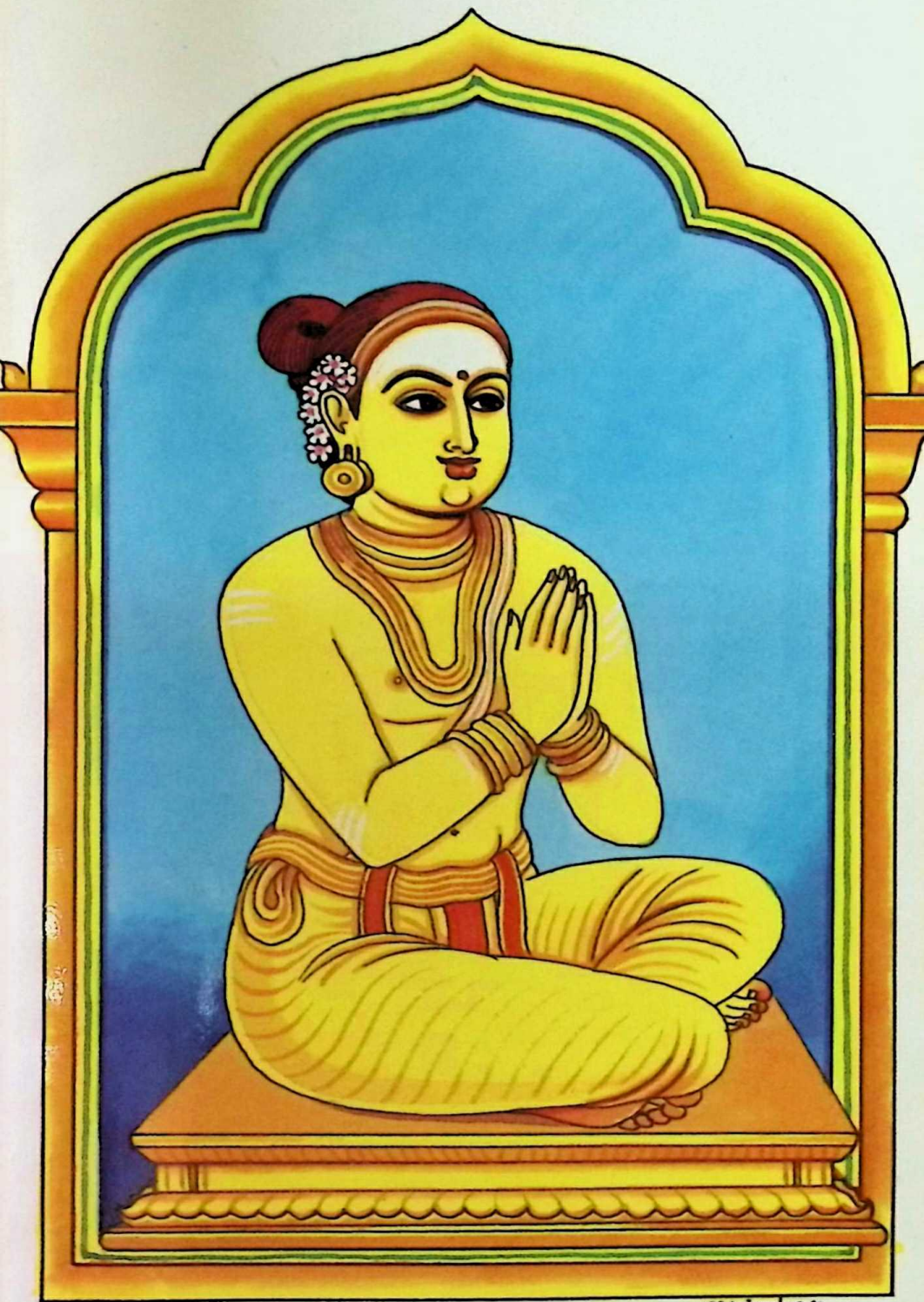
திருச்சிற்றம்பலம்

195. மின்னார் உருவம் மேல்வி ளங்க
வெண்கொடி மாளிகைகுழப்
பொன்னார் குன்றம் ஒன்று வந்து
நின்றது போலும்என்னாத்
தென்னா என்று வண்டு பாடும்
தென்றில்லையம்பலத்துள்
என்னா ரமுதை எங்கள் கோவை
எண்கொல் எய்துவதே.

1

1. பொ-ஈ: மின்னலைப் போல ஒளிவீசும் மகளிருடைய வடிவங்கள் மாடங்களின் மேல்நிலையில் விளங்கவும், வெண்கொடிகள் அம்மாளிகைகளைச் சுற்றிலும் பறக்கவும் அமைந்த அழகான தில்லை என்ற திருத்தலத்தில், பொன்னாலாகிய மலை ஒன்று வந்து அவ்வூரில் தங்கிவிட்டது போலும் என்று கருதுமாறு, தென்னா என்று இசைஒலியை எழுப்பி வண்டுகள் பாடும் அவ்வூரின் பொன்னம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும், என் கிட்டிதற்கரிய அமுதமாகிய எங்கள் தலைவனை அடியேன் என்று கிட்டப்பெறுவேன்?

கு-ஈ: மின்னார் - பெண்கள். மேல் - மாடங்களின் மேல் நிலையில். 'விளங்க' என்பது, "குழ" என்பதனோடு முடிய, "குழ" என்பது, "நின்றது" என்பதனோடு முடியும். பொன்னார் குன்றம், பொன்னம்பலத்திற்கு உவமை. "என்னா" என்பதற்கு, 'மருளும்' என்று ஒருசொல் வருவித்து முடித்து, அதனை, 'மருளும் அம்பலம்' என இயைத்து முடிக்க. "தென்னா" என்பது ஒலிக்குறிப்பு.

கண்டராதித்தர்

சுப்பிரமணியம்...

196. ஓவா முத்தீ அஞ்ச வேள்வி
 ஆறங்க நான்மறையோர்
 ஆவே படுப்பார் அந்த ணாளர்
 ஆகுதி வேட்டுயர்வார்
 மூவா யிரவர் தங்க ளோடு
 முன்னரங் கேறிநின்ற
 கோவே உன்றன் கூத்துக் காணக்
 கூடுவ தென்றுகொலோ.

2

197. முத்தீ யாளர் நான்மறையர்
 மூவா யிரவர்நின்னோ
 டொத்தே வாழுந் தன்மை யாளர்
 ஒதிய நான்மறையைத்

2. பொ-ற: என்றும் அணையாத முத்தீக்களையும், ஐவகை வேள்விகளையும், ஆறு அங்கங்களையும், நான்கு வேதங்களையும் முறையே வளர்த்து, நிகழ்த்தி, கற்று, ஓதும் அந்தணாளராய், பசுக்களின் நெய், பால், தயிர் இவற்றை ஆகுதிகளாகச் சொரிந்து வேள்விகளை நிகழ்த்தி மேம்பட்ட மூவாயிரவர் வேதியரோடு, முன் ஒரு காலத்துப் பதஞ்சலி முனிவர் உன் கூத்தினைக்காண நாட்டிய அரங்காகிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளிய பெருமானே! உன் திருக்கூத்தினைக் காணும் வாய்ப்பு அடியேனுக்கு என்று கிட்டுமோ?

கு-ற: ஓவா - ஒழியாத. முத்தீ, 'ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தக்கிணாக்கினி' என்பன. அஞ்ச வேள்வி 'பிரமயாகம், தேவயாகம், பிதிர்யாகம், மானுடயாகம், பூதயாகம்' என்பன. ஆறங்கம் 'சிட்சை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சந்தோவிசிதி, சோதிடம்' என்பன. இவை வேதத்தின் பொருளையும், ஒழுக்கத்தையும் அறிதற்குக் கருவியாகும். ஆவேபடுப்பார் - பசுக்களின் நெய், பால், தயிர்களை மிகுதியாகச் சொரிவர். அரங்கு - அம்பலம்.

3. பொ-ற: முத்தீ ஒம்பி நான்மறை ஓதும் மூவாயிரவராய் உன் திருவுள்ளக் குறிப்பிற்கு ஏற்ப வாழும் தன்மை உடையவர்கள் ஒதிய நான்கு வேதங்களையும் தெத்தே என்று இசை எழுப்பி வண்டுகள் பாடும் அழகிய தில்லையின் சிற்றம்பலத்தில் உள்ள தலைவனே! உன்னுடைய ஞான ஆனந்தத் திருக்கூத்தினைத் தரிசிக்க அடியேன் உன்னிடம் வந்து சேருவது எந்த நாளோ!

தெத்தே யென்று வண்டு பாடுந்
தென்றில்லையம்பலத்துள்
அத்தாவுன்றன் ஆடல் காண
அணைவதும் என்கொலோ

3

198. மாணைப் புரையும் மடமென் னோக்கி
மாமலையாளோடும்
ஆனஞ் சாடுஞ் சென்னி மேல்ஓர்
அம்புலி குடும்அரன்
றேனைப் பாலைத் தில்லை மல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கோனை ஞானக் கொழுந்து தன்னைக்
கூடுவ தென்கொலோ.

4

கு-வி: 'இரணிய வன்மன்' என்னும் அரசன், வியாக்கிரபாத முனிவருடைய கட்டளையின்படியே, 'கங்கை, யமுனை' என்னும் இருநதிகளின் இடையேயிருந்த முனிவர் மூவாயிரவரைத் தில்லைக்கு அழைத்து வந்து எண்ணிக்காட்டிய பொழுது, ஒருவர் குறைய அவன் திகைத்து வருந்துதலும், தில்லைக் கூத்தப் பெருமான், 'இவர்கள் எம்மையொப்பார்கள்; நாமும் அவர்களை யொப்போம்; நாம் அவர்களில் ஒருவரானோம்; வருந்தற்க' என்று அருளிச்செய்தார் என்பது தில்லை மூவாயிரவரைப் பற்றிய வரலாறு ஆதலின், அவரை, 'நின் னோடு ஒத்தே வாழும் தன்மையாளர்' என்றார். இவ்வரலாற்றைக் கோயிற் புராணத்தால் அறிக. 'தில்லைவாழந்தனர் ஒதுகின்ற நான்கு வேதங்களை வண்டுகள் பாடும்' என்றவாறு.

4. பொ-வி: மானின் பார்வையை ஒத்த பார்வையை உடைய ளாய் மடம் என்ற பண்பினை உடைய பார்வதியோடு, பஞ்சகவ்விய அபிடேகம் செய்யப்படும் தலையின் மீது ஒரு பிறையைச் சூடும் சிவபெருமானாய்த் தேன் போலவும், பால் போலவும் இனியனாய்த் தில்லைத் திருத்தலத்தில் விளங்குகின்ற செம்பொன்மயமான அம்பலத் தில் உள்ள தலைவனாய், ஞானக்கொழுந்தாய் உள்ள எம்பெருமானை அடியேன் கூடும் நாள் எந்நாளோ?

கு-வி: ஆன் அஞ்சு - பஞ்ச கௌவியம். "ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்" என்ற அப்பர் திருமொழியைக் காண்க. 'ஆனைஞ்சு' எனவும் பாடம் ஒதுவர். அம்புலி - சந்திரன்.

199. களிவான் உலகிற் கங்கை நங்கை
காதலனே அருளென்
றொளிமால் முன்னே வரங்கி டக்க
உன்னடி யார்க்கருளும்
தெளிவா ரமுதே தில்லை மல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துள்
ஒளிவான் சுடரே உன்னை நாயேன்
உறுவதும் என்றுகொலோ.
200. பாரோர் முழுதும் வந்தி றைஞ்சப்
பதஞ்சலிக் காட்டுகந்தான்
வாரார் முலையாள் மங்கை பங்கன்
மாமறையோர்வணங்கச்

5

5. பொ-ற: 'களித்து வாழ்தற்குரிய வானுலகிற்கு உரிய கங்கை என்ற பெண்ணின் கணவனே! எனக்கு அருள் செய்வாயாக!' என்று அழகை உடைய திருமால் உன் முன்னே வரம் வேண்டிப் படுத்துக் கிடக்கவும் அவனுக்கு அருளாது உன் அடியவர்களுக்கே அருள் செய்யும் தெளிவு பொருந்திய அமுதமே! தில்லைத் திருப்பதியில் விளங்குகின்ற செம்பொன்மயமான அம்பலத்துள் ஒளிவீசும் மேம்பட்ட ஒளியே! உன்னை நாய்போன்ற கடையேனாகிய நான் என்று வந்து அடைவேன்?

ரு-ற: களி வான் உலகு - களித்து வாழ்தற்குரிய வானுலகம். 'அங்குள்ள கங்கை' என்க. 'பகீரதன் பொருட்டு வானுலகத்திலிருந்து வந்த கங்கையைச் சிவபெருமான் சடையில் தாங்கினார்' என்பது வரலாறு. ஒளிமால் - அழகை யுடைய திருமால். முன்னே - உனது திருமுன்பில். வரம் கிடக்க - வரம்வேண்டிப் பாடு கிடக்க. 'அவனுக்கு அருளாமல் அடியார்க்கு அருளுகின்றாய்' என்றபடி. தில்லைக் கூத்தப்பெருமான் திருமுன்பில் திருமால் கிடந்த கோலத்தில் இருத்தல் காண்க. "வரங்கிடந் தான்தில்லை யம்பல முன்றிலம் மாயவனே" என்றார் திருக்கோவையாரினும் (தி.8 கோவை பா.86). தெளிவுஆர் - தெளிவு பொருந்திய. உறுவது - அடைவது.

6. பொ-ற: உலகிலுள்ள மக்களெல்லாம் தன்னை வந்து வணங்கவும், பதஞ்சலி முனிவருக்காகத் திருக்கூத்து ஆடுதலை விரும்பி மேற்கொண்டவனாய், கச்சணிந்த முலையை உடைய

சீரால் மல்கு தில்லைச் செம்பொன்
அம்பலத் தாடுகின்ற
காரார் மிடற்றெம் கண்ட னாரைக்
காண்பதும் என்கொலோ.

6

201. இலையார் கதிர்வேல் இலங்கை வேந்தன்
இருபது தோளும்இற
மலைதான்எடுத்த மற்றவற்கு
வாளொடு நாள்கொடுத்தான்
சிலையால் புரமுன் றெய்த வில்லி
செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கலையார் மறிபொற் கையி னானைக்
காண்பதும் என்கொலோ.

7

பார்வதி பாகனாய், மேம்பட்ட வேதியர் வணங்கச் சிறப்பால் மேம்பட்ட தில்லையம்பதியின் செம்பொன் அரங்கில் திருக்கூத்து நிகழ்த்துகின்ற நீலகண்டனாகிய எம் தலைவனை எந்நாள் காண்பேனோ?

கு-வி: "முழுதும்" என்பது, 'எல்லாரும்' எனப்பொருள் தந்துநின்றது. பதஞ்சலிக்கு - பதஞ்சலி முனிவர் பொருட்டாக. ஆட்டு உகந்தான் - ஆடுதலை விரும்பினான். 'இறைவனது திருநடனத்தைத் தில்லைக்கண்ணே காண முதற்கண் தவம் செய்திருந்தவர் வியாக்கிரபாத முனிவர்' என்பதும், பின்பு பதஞ்சலி முனிவர் அவருடன் வந்து சேர்ந்தபின்பே இருவருக்குமாக இறைவன் தில்லையில் திருநடனம் காட்டினான் என்பதும் கோயிற்புராண வரலாறு. "பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநாடக" என்று அருளிச்செய்தார் திருவாசகத்தும் (தி.8 கீர்த்தி-138) கண்டன் - தலைவன். 'கண்டு அன்னாரை' எனப் பிரித்து உரைத்தலுமாம்; இஃது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்.

7. பொ-வி: இலைவடிவமாக அமைந்த ஒளி பொருந்திய வேலை ஏந்திய இலங்கை மன்னனுடைய இருபது தோள்களும் நொறுங்குமாறு செய்து, கயிலைமலையை எடுத்த அவனுக்குச் சந்திரகாசம் என்னும் வாளோடு முக்கோடி வாழ்நாளும் கொடுத்தவனாய், வில்லினால் முப்புரங்களையும் எய்த வில்லாளனாய், செம்பொன்மயமான சிற்றம்பலத்தில் மான்கன்றை ஏந்திய கையனாய் உள்ள பெருமானை அடியேன் எந்நாள் காண்பேன்?

202. வெங்கோல் வேந்தன் தென்னன் நாடும்
 ஈழமுங் கொண்டதிறற்
 செங்கோற் சோழன் கோழி வேந்தன்
 செம்பியன் பொன்னணிந்த

கு-வி: “மலைதான் எடுத்த” என்பதை முதலிற் கூட்டுக. இற - முரிய. ‘இறச் செய்து’ என ஒருசொல் வருவிக்க. மறக்கருணையின்பின் அறக்கருணை செய்தமையைக்குறித்தலின், மற்றும், வினைமாற்றின் கண் வந்தது. நாள் - நீண்ட வாழ்நாள். சிவபெருமான் இராவணனுக்கு வாளொடு நாள்கொடுத்தமையை,

“எறியு மாகடல் இலங்கையர் கோனைத்
 துலங்க மால்வரைக் கீழடர்த் திட்டுக்
 குறிகொள் பாடலின் இன்னிசை கேட்டுக்
 கோல வாளொடு நாளது கொடுத்த
 செறிவு கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
 செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே”

என்னும் சுந்தரர் திருமொழியானும் (தி.7 ப.55 பா.9) அறிக. கலையார் மறிபொற் கையினான் என்பது, ஒருபெயர்த் தன்மைத்தாய் நின்று ‘அம்பலத்து’ என்பதற்கு முடிபாயிற்று. கலை - ஆண்மான்; மறி - கன்று (குட்டி) ‘கலை மறி ஆர் கையினான்’ என மாற்றிப் பொருள் கொள்க. பொன் - அழகு.

8. யா-வி: கொடுங்கோலினை உடைய அரசனான பாண்டியனுடைய நாட்டினையும், இலங்கையையும் கைப்பற்றிய ஆற்றலை உடைய செங்கோலை உடைய சோழ மரபினனாய், உறையூரைக் கோநகராகக்கொண்டு சிபி மரபினனாய் ஆண்ட பராந்தகச்சோழன் பொன்வேய்ந்த, அழகிய திரண்ட வளையல்களை உடைய மகளிர் பாடியும், ஆடியும் நற்பணி செய்யும் அழகிய தில்லை அம்பலத்துள் எம்தலைவனாய், எம்மை அடக்கி ஆள்பவனாய் உள்ள எம் இறைவனை என்று அடையப்போகிறேனோ?

கு-வி: தென்னன் - பாண்டியன். ‘இவரால் குறிக்கப்படும் சோழன் காலத்தில் இருந்த பாண்டியன் கொடுங்கோலனாய் இருந்தான்’ என்பதை, ‘வெங்கோல் வேந்தன்’ என்றதனால் அறிகின்றோம். ஈழம் - ஈழநாடு; இலங்கை. கோழி - உறையூர். செம்பியன் - சோழன். அணிந்த - வேய்ந்த. ‘அணிந்த அம்பலம்’ என

அங்கோல் வளையார் பாடி ஆடும்
 அணிதில்லையம்பலத்துள்
 எங்கோன் ஈசன் எம்மி றையை
 என்றுகொல் எய்துவதே.

8

203. நெடியானோடு நான்மு கன்னும்
 வானவரும் நெருங்கி
 முடியால் முடிகள் மோதி உக்க
 முழுமணி யின்திரளை

இயையும். 'தூயசெம் பொன்னினால் - எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலம்' என அப்பர் அருளிச்செய்தமையால் (தி.5 ப.2 பா.8) அவர் காலத்திற்கு முன்பே தில்லைச் சிற்றம்பலம் பொன் வேயப்பட்டுப் பொன்னம்பலமாய் விளங்கினமை நன்கறியப்படும். இவ்வாறு இதனைப் பொன்வேய்ந்தவன் 'இரணியவன்மச்சக்கரவர்த்தி' எனவும், 'இவன் சூரியன் மகனாகிய மனுவின் மகன்' எனவும் கோயிற் புராணம் கூறும். 'சோழ மன்னர் மனுவின் வழியினரே' என்பது மரபு. இம்மரபு பற்றியே பிற்காலங்களிலும் சோழர் குலத்தில் தோன்றிய மன்னர் சிலர் சிற்றம்பலத்தையும், பேரம்பலத்தையும் பொன்வேயும் திருப்பணியை மேற்கொண்டனர். இங்கு இவ்வாசிரியரால் குறிக்கப்பட்ட சோழமன்னன் 'முதற் பராந்தகன்' எனக் கருதுவர் ஆராய்ச்சியாளர்.

இரணியவன்மன் கௌட தேசத்து அரசன் மகனாயினும் உடற் குற்றத்தால் அரசனாகத் தகுதியற்றவனாய் யாத்திரை செய்து வந்த பொழுது தில்லைப் பெருமானது திருவருளால் அவ்விடத்திலே உடற் குற்றம் நீங்கப் பெற்ற காரணத்தால் வியாக்கிரபாத முனிவர், 'இவனே இந்நாட்டிற்கு அரசனாவான்; கௌட தேசத்தை அவன் தம்பியர் ஆள்க' என்று சொல்லித் தில்லைப் பதியிலே தில்லை மூவாயிரவரும் பிறரும் குழு அவனுக்கு முடிகுட்டி, புலியூர் அரசனாகிய இவனுக்குப் புலிக்கொடியே உரியது என்று கொடுத்தார் என்பதும் அப்புராண வரலாறு. இதனால் பிற்காலச்சோழர்கள் தில்லையில் தில்லை வாழ்ந்தனர் முடிகுட்டப்பெறும் வழக்கத்தையும் உடையராய் இருந்தனர். இவ்வாசிரியரும் அம்மன்னருள் ஒருவராதல் இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

9. ௮-ஐ: ஓங்கி உலகளந்த திருமாலோடு பிரமனும், தேவர்களும் சந்நிதியில் நெருங்கி நின்றலான், அவர்கள் முடிகள்

அடியார் அலகி னால் திரட்டும்
அணிதில்லை யம்பலத்துக்
கடியார் கொன்றை மாலை யானைக்
காண்பதும் என்றுகொலோ.

9

204. சீரால்மல்கு தில்லைச் செம்பொன்
அம்பலத் தாடிதன்னைக்
காரார் சோலைக் கோழி வேந்தன்
தஞ்சையர் கோன்கலந்த

ஒன்றோடொன்று மோதுதலான், சிதறிய பெரிய மணிகளின் குவியலை அடியவர்கள் திருவலகைக்கொண்டு திரட்டி வைக்கும் அழகிய தில்லை அம்பலத்துள்ள நறுமணம் கமழும் கொன்றைப் பூமாலையானாகிய சிவபெருமானை அடியேன் எந்நாள் காண்பேனோ?

கு-ரை: நெடியான் - திருமால். முடியால் - ஒருவர் மகுடத்தோடு. முடிகள் மோதி - மற்றவர் மகுடங்கள் தாக்குதலால். உக்க - சிந்திய. முழுமணி - குற்றமற்ற இரத்தினம். கடி - நறுமணம். இத்திருப்பாடற் பொருளோடு,

வந்திறை யடியில் தாழும் வானவர் மகுட கோடிப்
பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையால் தாக்கி
அந்தியும் பகலும் தொண்டர் அலகிடும் குப்பை யாக்கும்
நந்தியெய் பெருமான் பாத நகைமலர் முடிமேல் வைப்பாம்.

என்னும் திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுளை (18) ஒப்புநோக்கிக் காண்க.

10. பொ-ரை: சிறப்பான் மேம்பட்ட தில்லைநகரில் உள்ள செம்பொன் அம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்தும் சிவபெருமானைப்பற்றி மேகங்கள் பொருந்திய சோலைகளை உடைய உறையூர் மன்னனும், தஞ்சைமாநகரில் உள்ள அரசனும் ஆகிய கண்டராதித்தன் திருவருளோடு கலந்து தெவிட்டாத இனிய சொற்களால் பாடிய அரிய தமிழ்ப் பாமாலையைப் பொருளுணர்ந்து கற்றுப் பாட வல்லவர்கள், ஒருமுறை சென்றால் மீண்டும் அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பி நில உலகிற்குப் பிறப்பெடுக்க வாராத வீட்டுலகில் பெருமையோடு

ஆராதின்சொற் கண்டரா தித்தன்
அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
பேரா உலகில் பெருமையோடும்
பேரின்பம் எய்துவரே.

10

திருச்சிறம்பலம்

பேரானந்தத்தை அடைவார்கள்.

கு-ஊ: சீரால் மல்கு - புகழால் உலகெங்கும் நிறைந்த, "தஞ்சையர் கோன்" என்றதனால், இவர் தஞ்சாவூரைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்தமை பெறப்படும். "கோழிவேந்தன்" என்றது மரபு குறித்ததாய், 'சோழ மன்னன்' என்னும் அளவாய் நின்றது. 'கோழி வேந்தன், தஞ்சையர் கோன் கண்டராதித்தன் அம்பலத்தாடி தன்னைக் கலந்த அருந்தமிழ் மாலை' என்க. ஆரா இன்சொல் - தெவிட்டாத இனிமையை யுடைய சொல்லையுடைய. பேரா உலகு - சென்றடைந்தோர் நீங்காது நிலைபெறும் உலகம்; வீட்டுலகம்.

கோயிற் புராணம்

மங்கலமார் திருமன்றின் மன்னனடம் வளர்புலிக்காற்
பங்கமில்சீ ரருண்முனிக்கும் பதஞ்சலிக்கும் பணித்தருளிச்
சிங்கவரு மன்றனக்குந் தெரிவித்துத் திருவருளா
லங்கவரைப் பணிகொண்ட வடைவறிந்த படிபுகல்வாம். 26

சொல்லோடும் பொருளோடுந்துணிவுடையோர் சொற்றனரென்
றெல்லோருங் கொளவெட்டு மிரண்டுமறி யாதோமும்
வல்லோர்போ லொருபனுவன் மதித்தோமா னவைபொறுக்க
நல்லோரை யிரந்தோமா னகையாமென் றுரையாமால். 27

என்றுமருந் தவமுயல லினிவேண்டா மியாவார்க்கும்
பொன்றுமுடல் கன்றுமுனிப் பொற்கோயிற் புகழ்மாலை
சென்றுசெவிப் புலன்புகுமேற் றீவினைக ளவைதீர்க்கு
மன்றினருள் புரிவிக்குந் தெரிவிக்கு மலர்ப்பாதம். 28

வேணாட்டடிகள் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா

21. கோயில்

இத்திருப்பதிகம் தில்லைப்பெருமானை நேர்படக் காணும் வேட்கை மீதூர்வால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

மண்:முறிமை

பதிக எண்: 21

திருச்சிற்றம்பலம்

205. துச்சான செய்திடினும் பொறுப்பரன்றே

ஆள் உகப்பார்

கைச்சாலும் சிறுகதலி இலைவேம்புங்

கறிகொள்வார்

எச்சார்வும் இல்லாமை நீ அறிந்தும்

எனதுபணி

நச்சாய்காண் திருத்தில்லை நடம்பயிலும்

நம்பானே.

1

1. பொ-ரை: தில்லையில் திருக்கூத்து நிகழ்த்தும் எம் பெருமானே! அடிமைகளை விரும்புவார்கள், அவ்வடிமைகள் இழிவான செயல்களைச் செய்தாலும் அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்வர். கசப்புச் சுவையை உடையவாயிருப்பினும் வாழைக்கச்சல் களையும், வேப்பங்கொழுந்தினையும் கறி சமைத்தற்குப் பயன்படுத்து வார்கள். அடியேனுக்கு உன்னைத் தவிர வேறு எந்தப்பற்றுக்கோடும் இல்லை என்பதனை நீ அறிந்தும் என்னுடைய தொண்டினை விரும்பா திருப்பதன் காரணம் புலப்படவில்லை.

கு-ரை: துச்சான - இழிவான செயல்களை. ஆள் உகப்பார் - தமக்கு அடிமையாய் உள்ளவரை விரும்புகின்ற தலைவர். 'கைத்தாலும்' என்பது, 'கைச்சாலும்' எனப் போலியாயிற்று. கைத்தல் - கசத்தல். கதலி - வாழை; இஃது ஆகுபெயராய் அதன் காயைக் குறித்தது. "இலை வேம்பு" என்றதனை, 'வேம்பு இலை' என மாற்றுக. 'வாழையின் பிஞ்சுக் காயும், வேப்பிலையும் கசப்பனவாயினும் அவற்றையும் கறியாகக் கொள்வர் மக்கள்' என்னும் இவ்வுவமையை முன்னர்

206. தம்பாணை சாய்ப்பற்றார் என்னும்
 முதுசொல்லும்
 எம்போல்வார்க் கில்லாமை என்னளவே
 அறிந்தொழிந்தேன்
 வம்பானார் பணிஉகத்தி வழிஅடியேன்
 தொழில்இறையும்
 நம்பாய்காண் திருத்தில்லை நடம்பயிலும்
 நம்பானே.

2

வைத்து உரைக்க. எச்சார்வும் - யாதொரு துணையும். 'எனக்கு இல்லாமை' என உரைக்க. நச்சாய் - நீ விரும்பவில்லை. 'இது பொருந்தவதோ' என்னும் குறிப்பெச்சம் வருவித்து முடிக்க. காண், முன்னிலையசை.

2. பொ-ஐ: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பானே! ஒருவரும் தம்முடைய பானையைச் சாய்த்து நீரைப் பிடிக்க மாட்டார்கள் என்னும் பழமொழியும் அடியேனைப் போன்றவர்களுக்குப் பொருந்தாதிருத்தலை என்னைப்பொறுத்த வரையில் தெரிந்து கொண்டுவிட்டேன். புதியராக வந்த அடியவர்களின் தொண்டினை விரும்பும் நீ வழிவழியாக வந்த அடியேனுடைய தொண்டினைச் சிறிதும் விரும்பாதிருக்கிறாயே.

கு-ஐ: 'சாய' என்பதன் இறுதி அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. தம்பாணை சாய்ப்பற்றார் - ஒருவரும் தங்கள் பானையைக் கீழே விழுமாறு பிடிக்கமாட்டார்கள்; அஃதாவது 'கருத்தின்றிப் புறக்கணிப்பாகக் கையாளார்' என்பதாம்.

முதுசொல் - பழமொழி. 'இறைவன் தம்மைப் புறக்கணித்து விட்டான்' என்னும் கருத்தினால் 'அம்முதுசொல் எம் போல்வார்க்கு இல்லாமை என்னளவிலே அறிந்தொழிந்தேன்' என்றார். "சொல்லும்" என்னும் உம்மை, சிறப்பு. "அறிந்தொழிந்தேன்" என்பது ஒருசொல் நீர்மைத்து.

வம்பு ஆனார் பணி உகத்தி - புதியராய் வந்து அடியராயினாரது தொண்டினையும் விரும்புகின்ற நீ 'பணியும்' என்னும் உம்மை தொகுத்தலாயிற்று. வழி அடியேன் தொழில் இறையும் நம்பாய் - வழியடியேனாகிய எனது தொண்டினைச் சிறிதும் விரும்பவில்லை.

207. பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு நிறைகுளம்என்
 நதுபோலத்
 திசைநோக்கிப் பேழ்கணித்துச் சிவபெருமான்
 ஓனினும்
 இசையானால் என் திறத்தும் எனையுடையாள்
 உரையாடாள்
 நசையானேன் நிருத்தில்லை நடம்பயிலும்
 நம்பானே.

3

3. பொ-ற: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பான், நீர் நிறைந்த குளத்தின் அருகிலே பள்ளத்தில் உள்ள சிறுமரத்துக்கு அக்குளத்தின் நீர் கசிந்து பாயாதோ என்று சொல்லப்படும் பழ மொழிக்கு இணங்க அவன் வரும் திசைகளைப் பார்த்து மனம் வருந்திச் 'சிவபெருமானே! அடியேனுக்கு அருள் செய்ய வாரா திருத்தல் முறையோ!' என்று முறையிட்டாலும், அந்த எம்பெருமான் என்பக்கம் வர உள்ளம் கொள்வானல்லன். அடியேனை அடிமையாக உடைய உமாதேவியும் எம்பெருமானை அடியேன் கண்முன் வருமாறு பரிந்துரை கூறுகின்றாள் அல்லள். அவனைக்காண ஆசைப்படும் அடியேன் யாது செய்வேன்?

கு-ற: 'நிறைகுளம் கீழ்க்கொம்பு பொசியாதோ' என மாற்றி, 'கொம்பிற்கு' என உருபு விரிக்க. 'ஏரி நிரம்பினால் அடைகரை பொசியும்' என்பது பழமொழி. பொசிதல் - கசிந்து ஊறுதல். 'ஏரி நிறைந்தபொழுது மதகின் பாய்ச்சலால் வளரும் பயிர்களே யன்றி, அடை கரையில் முளைத்துள்ள செடிகளும் ஊற்றுப் பெற்று வளரும்' என்பது இப்பழமொழியின் பொருள். 'போல' என்றதன்பின், 'என் திறத்தும், நசையானேன்' என்பவற்றை முறையே கூட்டுக. 'என் திறத்தும் நசையானேன்' என்றது, என்னளவிலும் நினைந்து சிவ பெருமான் அருள் வழங்குவான் என்று கருதி, அவனிடத்து விருப்ப முடையவனாயினேன். இதன்பின், 'ஆயினும்' என்பது வருவிக்க. திசைநோக்கி - அவன் வரும் திசையைப் பார்த்து. பேழ்கணித்து - மனம் வருந்தி; 'ஆகாயத்தை நோக்கி' என்றவாறு. சிவபெருமான் ஓ எனினும் - சிவபெருமானே முறையோ என்று முறையிட்டாலும். இசையான் - (என்னை ஆளாக உடையானாகிய அவன்) வர இணங்கவில்லை. 'எனை உடையாளும்' என உம்மை விரித்து, 'என்னை ஆளாக உடையாளாகிய உமையம்மையும் எனக்கு முன்வந்தருளுமாறு அவனுக்குச் சொல்லவில்லை' என உரைக்க. 'இனி யான்

208. ஆயாத சமயங்கள் அவரவர்கண்
முன்பென்னை
நோயோடு பிணிநலிய இருக்கின்ற
அதனாலே
பேயாஇத் தொழும்பனைத்தம் பிரான்இகழும்
என்பித்தாய்
நாயேனைத் திருத்தில்லை நடம்பயிலும்
நம்பானே.

4

என்செய்வேன்' என்பது குறிப்பெச்சம். "நம்பானே" என்றதில் ஏகாரம் ஈற்றசை.

4. பொ-ஈ: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பானே! ஆராய்ச்சியில்லாத புறச்சமயங்களைப் பின்பற்றும் மக்களுக்கு முன்னே அடியேனை மனக்கவலையும் உடற்பிணியும் வருத்துமாறு அடியேன் இருக்கின்ற காரணத்தால், 'இந்த அடியவனைப் பேய் என்று கருதி இவனுடைய ஆண்டானும் இகழ்ந்து புறக்கணித்து விட்டான்' என்று நாய் போன்ற அடியேனை அவர்கள் எள்ளி உரைக்குமாறு செய்துவிட்டாய்.

கு-ஈ: 'என்னை நோயோடு பிணி நலிய, (நான் ஏதும் செயலின்றி) இருக்கின்ற அதனாலே, நாயேனை ஆயாத சமயங்கள் அவரவர் முன்பு என்பித்தாய்' என, கூட்டியுரைக்க. ஆயாத சமயங்கள் - உண்மையை ஓர்ந்துணரமாட்டாது மயங்கி உரைக்கின்ற சமயங்கள். "ஆயாதன சமயம்பல" எனத் திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்தமை காண்க. (தி.1 ப.11 பா.5) 'சமயங்களை யுடைய அவரவர்' என்க. நோய் - மனக்கவலை. பிணி - உடற்பிணி. நலிய - வருத்த. 'பேயாக' என்பது ஈறு குறைந்தது. 'பேய்போல அலையும்படி' என்பது பொருள். தொழும்பன் - அடியவன். தம்பிரான் - தமக்குத் தலைவன். "தாம்" என்றது, இவர்போலும் அடியவர் பிறரையும் உளப்படுத்தது. 'தம் பிரான் இகழும்' என்றல், 'இல்லாதவனை உளனாகக் கருதியும், தன்னைக் காக்கமாட்டாதவனை மாட்டுவான் எனக் கருதியும் அல்லல் உறுகின்றான்' என்னும் இருவகைக் கருத்தையும் தோற்றுவிப்பது. 'என்போலிகள் உம்மை இனித் தெளியார் அடியார் படுவது இதுவே யாகில்' என்று அருளினார் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் (தி.4 ப.1 பா.9). "என்பித்தாய்" என்பது, 'என்று பொது மக்களால் இகழ்வித்தாய்' எனப் பொருள்தந்து, 'நாயேனை' என்னும்

209. நின்றுநினைந் திருந்துகிடந் தெழுந்துதொழும்
 தொழும்பனேன்
 ஒன்றிஒரு கால்நினையா திருந்தாலும்
 இருக்கவொட்டாய்
 கன்றுபிரி கற்றாப்போல் கதறுவித்தி
 வரவுநில்லாய்
 நன்றிதுவோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும்
 நம்பானே.

5

இரண்டாவதற்கும், "முன்பு" என்பதற்கும் முடிபாயிற்று. 'ஏத மேபல பேச நீஎனை ஏதிலார்முனம் என்செய்தாய்' என்றார் திருவாசகத்தும். (தி.8 திருக்கமுக. 6)

5. பொ-ரை: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பானே! நின்ற இடத்தும் அமர்ந்த இடத்தும் கிடந்த இடத்தும் நினைந்து, எழுந்த விடத்துத் தொழுகின்ற அடியவனாகிய நான், மனம் பொருந்தி ஒரு நேரத்தில் உன்னை விருப்புற்று நினைக்காமல் இருந்தாலும் நீ அவ்வாறு இருக்கவிடாமல் கன்றைப் பிரிந்த தாய்ப்பசுவைப் போலக் கதறச் செய்கின்றாயே ஒழிய நீ என் எதிரில் வந்து நிற்கின்றாய் அல்லை. இவ்வாறு நீ செய்யும் இச்செயல் உனக்கு ஏற்புடைய நல்ல செயல் ஆகுமா?

கு-ரை: "நின்று தொழும்பனேன்" என்றதற்கு, 'நின்ற விடத்தும், இருந்தவிடத்தும், கிடந்தவிடத்தும் நினைந்து, எழுந்த விடத்துத் தொழுகின்ற தொழும்பனேன்' என உரைக்க. நின்றல் முதலிய மூன்றும் செயலற்றிருக்கும் நிலையாதலின், அக்காலங்களில் நினைதலும், எழுதல் கிளர்ந்தெழுந்து செயற்படும் நிலையாகலின், அக்காலத்தில் தொழுதலும் கூடுவவாயின. 'இரு நிலையிலும் உன்னை மறவா திருக்கின்ற யான், ஒரோவொருகால் எக்காரணத்தாலேனும் மறந்திருப் பினும் இருக்கவொட்டாய்' என்க.

இதன்பின், 'ஆயினும்' என்பது வருவிக்க. ஒன்றி - உன்னைப் பொருந்தி; என்றது, பிறவற்றை மறந்து என்றவாறு. இது, 'நினையாது' என்பதில், 'நினைதல்' வினையோடு முடிந்தது. "வரவு" என்றதில், ஒடு உருபு விரித்து, 'வரவொடு தில்லாயாய்; ஆப்போல் கதறுவித்தி' என மாற்றி உரைக்க. கன்று பிரி - கன்றினால் பிரியப்பட்ட. "கற்றா" என்றது, வாளா பெயராய் நின்றது.

210. படுமதமும் இடவயிறும் உடையகளி
 றுடையபிரான்
 அடிஅறிய உணர்த்துவதும் அகத்தியனுக்
 கோத்தன்றே
 இடுவதுபுல் ஓர்எருதுக் கொன்றினுக்கு
 வையிடுதல்
 நடுவிதுவோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும்
 நம்பானே.

6

211. மண்ணோடு விண்ணளவும் மனிதரோடு
 வானவர்க்கும்
 கண்ணாவாய் கண்ணாகா தொழிதலும்நான்
 மிக்கலங்கி

6. பொ-ஈ: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பானே! ஒழுகு
 கின்ற மத நீரையும் பாணை போன்ற வயிற்றினையும் உடைய யானை
 முகனாகிய விநாயகனை மகனாக உடைய தலைவனே! உன் திரு
 வருளை உணர்த்தற்பொருட்டு அகத்திய முனிவருக்கு ஆகமத்தை
 உபதேசித்தாய். அகத்தியருக்கு மேம்பட்ட நிலையை அருளி, அடியே
 னுக்கு உலகியலை அருளிய இச்செயல் இரண்டு எருதுகள் உள்ள
 இடத்திலே ஓர் எருதுக்குப் புல்லை வழங்கி மற்றொன்றினுக்கு வைக்
 கோலை வழங்குவதனை ஒக்கும் செயலாகும். இஃது உனக்கு எல்லோ
 ரிடமும் நடுவு நிலையோடு நடந்துகொள்ளும் பண்பு ஆகுமா?

டு-ஈ: படுமதம் - மிக்க மதம். இடவயிறு - இடம் பெரிதாய்
 வயிறு. இவற்றை யுடைய களிறு, மூத்த பிள்ளையார். 'அயிராவணம்'
 என்பாரும் உளர். 'பிரான்' என்றது, 'பிரானாகிய நீ' என,
 முன்னிலைக்கண் படர்க்கை வந்த வழுவமைதி. அடி அறிய - உனது
 திருவருளை உணர்த்தற்பொருட்டு. 'அடிஅறிய ஒத்து உணர்த்துவது
 அகத்தியனுக்கு அன்றே' எனவும், 'இது நடுவோ' எனவும் மாற்றுக.
 ஒத்து - ஆகமப் பொருள். சிவபெருமான் அகத்திய முனிவருக்கு
 ஆகமத்தை உபதேசித்தார் என்பதும் வரலாறு. 'அகத்தியனுக்கு அந்
 நிலையை அருளி, அடியேனுக்கு உலகியலை அருளினாய்; இது,
 இரண்டெருதுகளை உடைய ஒருவன். ஒன்றற்குப் புல் இட்டு,
 மற்றொன்றற்கு வைக்கோல் இடுதல் போல்வது' என்பதாம்.

7. பொ-ஈ: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பானே!
 மண்ணுலகிலிருந்து விண்ணுலகம் வரையிலும் மனிதர்களோடு

அண்ணாவோ என்றண்ணாந் தலமந்து
விளித்தாலும்
நண்ணாயால் திருத்தில்லை நடம்பயிலும்
நம்பானே.

7

212. வாடாவாய் நாப்பிதற்றி உனைநினைந்து
நெஞ்சருகி
வீடாம்செய் குற்றேவல் எற்றேமற்
றிதுபொய்யிற்
கூடாமே கைவந்து குறுகுமா
றியானுன்னை
நாடாயால் திருத்தில்லை நடம்பயிலும்
நம்பானே.

8

தேவர்கள் வரையிலும் எல்லோருக்கும் நீ பற்றுக்கோடு ஆவாய். அவ்வாறாகவும் அடியேனுக்கு மாத்திரம் பற்றுக்கோடு ஆகாமல் அடியேனைப் புறக்கணித்தலால் அடியேன் மிகவும் கலங்கி, 'பெருமை பொருந்திய தலைவனே' என்று மேல்நோக்கி மனம் சுழன்று அழைத்தாலும் நீ அடியேனை நெருங்கி நிற்கின்றாய் அல்லை; இதன் காரணம் தான் யாதோ?

கு-ரை: ஒடுக்கள், எண்ணிடைச்சொல். 'மண்ணின்கண் அளவும் (பொருந்திய) மனிதர்க்கும், விண்ணின்கண் அளவும் வான வார்க்கும்' என நிரல்நிரை வந்தது. கண் - களைகண், பற்றுக்கோடு. 'எனக்கு அவ்வாறு ஆகாதொழிந்தமையால்' என்க. 'அண்ணல்' என்பது ணகர ஈராய்த் திரிந்து விளியேற்பது பிற்கால வழக்கு. அண்ணல் - பெருமை யுடையவன்; தலைவன். அண்ணாந்து - ஆகாயத்தை நோக்கி நின்று. அலமந்து - வருந்தி.

8. பொ-ரை: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பானே! வாட்ட முற்று, வாயின்கண் உள்ள நாவினால் அடைவுகேடாகப் பல கூறி, உன்னை விருப்புற்று நினைத்து, மனம் உருகும் இதனைத் தவிர, வீடு பேறு அடைதலுக்கு ஏதுவாகிய சிறுபணிவிடை வேறுயாது உளது? இக்குற்றேவல் பொய்யின்கண் பொருந்திப் பழுதாகாவாறு யான் உன்பக்கம் வந்து உன்னைக் கூடுமாறு நீ திருவுள்ளம் பற்றுவாயாக.

213. வாளாமால் அயன்வீழ்ந்து காண்பரிய
 மாண்பிதனைத்
 தோளாரக் கையாரத் துணையாரத்
 தொழுதாலும்
 ஆளோநீ உடையதுவும் அடியேன்உன்
 தாள்சேரும்
 நாளேதோ திருத்தில்லை நடம்பயிலும்
 நம்பானே.

9

கு-ற: "வாடா" என்பது, 'செய்யா' என்னும் வினையெச்சம். 'வாடி, பிதற்றி, நினைந்து, உருகிச் செய் குற்றேவல்' என்க. வாய் நா - வாயின்கண் உள் நாவால் 'செய் வீடாம் குற்றேவல்' என மாறுக. வீட்டிற்கு ஏதுவாவதனை, "வீடாம்" என்றார். குற்றேவல் - சிறு பணி விடை. என்று - என்ன பயனை உடையது. 'உன்னை அடைவதையே பயனாக உடையது' என்பது குறிப்பு. இதனால், இவர் உலகப் பயன் கருதி இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்யாமை பெறப்பட்டது. இது பொய்யிற் கூடாமே - இக் குற்றேவல் பொய்யின்கண் பொருந்தாத வாறு; 'பழுதாகாதபடி' என்றவாறு. 'கூடாமே நாடாய்' என இயையும். "கைவந்து" என்றதில், கை இடைச்சொல். 'யான் வந்து உன்னைக் குறுகுமாறு நாடாய்' என மாற்றிக் கூட்டுக. நாடாய் - நினைந்தருள்.

9. பொ-ற: திருத்தில்லையில் நடம்பயிலும் நம்பானே! வழிபடுதலைச் செய்யாது திருமாலும் பிரமனும் விரும்பிக் காண்பதற்கு அரிய உன் திருமேனியைக் கைகளை உச்சிமேல் குவித்துச் சேர்த்துத் திருவடித்துணைக்கண் நிறைவு பெறும்படி தொழுதாலும் நீ அடியேனை அடிமையாக உடைய செயலும் உடையையோ? அடியேன் உன் திருவடிகளைச் சேரும் நாள் என்று வருமோ?

கு-ற: "வாளா" என்றது, 'வழிபடுதலைச் செய்யாது' என்னும் பொருட்டு. "புக்க ணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்" என்பது முதலாக இலிங்கபுராணத் திருக்குறந்தொகையுள் (தி.5 ப.95) திருநாவுக்கரசர் அருளிச் செய்தல் அறிக. மாலுக்குரிய, "வீழ்ந்து" என்பதன்பின், அயனுக்குரிய, 'பறந்து' என்பது வருவிக்க. "மாண்பு" என்றது அதனையுடைய திருமேனியை உணர்த்திற்று. கூத்தப் பெருமான் திருமேனியும் மாலயன் பொருட்டுத் தோன்றிய வடிவின் வேறன்றாகலின் 'மால் அயன் காண்பரிய மாண்பினதாகிய இதனை' என்றார். தோளாரத் தொழுதல், கைகளை உச்சிமேற் சேர்த்தித்

214. பாவார்ந்த தமிழ்மாலை பத்தரடித்
 தொண்டன்எடுத்
 தோவாதே அழைக்கின்றான் என்றருளின்
 நன்றுமிகத்
 தேவே தென் திருத்தில்லைக் கூத்தாட
 நாயடியேன்
 சாவாயும் நினைக்காண்டல் இனியுனக்குத்
 தடுப்பரிதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

தொழுதலாம். துணை - திருவடித்துணை. 'தோளாரவும், கையாரவும் துணையை ஆரத்தொழுதாலும்' என்க. ஆள் - அடிமை. "நீ" என்றதன்பின், 'என்னை' என்பது வருவித்து, 'நீ என்னை உடையதுவும் ஆளோ' என மாற்றி உரைக்க. 'உடையதுவும் ஆளோ' என்றது, ஆளாக உடையையோ என்றவாறு. 'உடையை அல்லையாயின், அடியேன் உன் தாள்சேரும் நாளும் ஒன்று உண்டாகுமோ' என்க. எனவே, "ஆளோ" என்ற ஓகாரம் ஐயப்பொருளிலும், 'ஏதோ' என்னும் ஓகாரம் இரக்கப் பொருளிலும் வந்தனவாம். இனிப் பின்னிற்ற ஓகாரத்தை அசைநிலை யாகவும் ஆக்கி, 'உடையாயின், அடியேன் உன் தாள் சேரும் நாள் ஏது (யாது)' என வினாப்பொருட்டாகவும் உரைக்க.

10. பொ-ற: என் தேவனே! அழகிய புனிதத் தலமாகிய தில்லையில் திருக்கூத்து நிகழ்த்துபவனே! அடியார்களுடைய திருவடித் தொண்டன் பாட்டு வடிவமாக அமைந்த தமிழ்மாலையை எடுத்துக் கூறி விடாமல் அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதனைத் திருவுளம்பற்றி இப்பொழுதே அருள்செய்தால் மிக நல்லது. நாய் போன்ற இழிந்த அடியவனாகிய நான் சாகின்ற நேரத்திலாவது உன்னைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டுவதனை இனி உன்னாலும் தடுத்தல் இயலாது.

ரு-ற: மூன்றாவது அடிமுதலாகத் தொடங்கி, "தடுப்பரிது" என்பதன்பின், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்து உரைக்க. பா ஆர்ந்த - பாட்டாய்ப் பொருந்திய. 'பா ஆர்ந்த மாலை' எனவும், 'மாலை எடுத்து அழைக்கின்றான்' எனவும் இயையும். அருளின் - இப்பொழுதே அருள்செய்தால்; என்றது 'காட்சி கொடுத்தருளினால்'

என்பதாம். 'மிக நன்று' என்க. 'நாயடியேன் நினைக் காண்டலைச் சாவாயும் தடுப்பு உனக்கு இனி அரிது' என மாற்றிக் கூட்டுக. 'இனி' என்றது, 'யான் ஓவாதே அழைப்பதான பின்பு' என்றபடி. 'இறைவன் தன்னைப் பன்னாள் அழைப்பவர்க்கு என்றாயினும் எதிர்ப்படுதல் கடன்' (தி. 4 ப.112 பா.9) ஆதலாலும், இறக்கும்பொழுதும் எதிர்ப்பு படாதொழியின் கூற்றுவன் வந்து எதிர்ப்படுவானாகலின், அவன் வாராதவாறு அப்பொழுது ஒருதலையாக எதிர்ப்படுதல் வேண்டுமாகலானும் இவ்வாறு கூறினார். இதனால், இறைவனது காட்சியைக் காண இவருக்கிருந்த வேட்கை மிகுதி புலனாகும்.

கோயிற் புராணம்

வியாக்கிரபாதச் சருக்கம்

மன்னுமருந் தபோதனரின் மருவியமத் தியந்தினனா
முன்னரிய திருமுனிபா லோங்குலகந் துயர்நீங்கப்
பன்னரிய சிவஞானம் பத்திதரும் பான்மைதகத்
தன்னகரி றிருவருளா லவதரித்தா னொருதனயன். 1

தனிப்புதல்வன் றனையணைத்துத் தகவுச்சி மோந்துசடங்
கனைத்துமடை வினிலியற்றி டருமறைநூ லவைகொடுத்து
மனத்துணையாந் திருநாம மருவுநெறி யுபதேசித்
தினிச்செயவேண் டுவதென்கொ லெனமொழிந்தா னெழின்முதல்வன்.

இந்தவகை சிவனருளா லிரவியெதிர் மணியுமிழ்
வந்தவன லெனவிளங்கு மழமுனிவ னடிவணங்கி
தந்திரமுன் புகலுமருந் தவத்தொகையிற் றலையான
வந்தமின்மா தவமடியேற் கருளுகென வுரைசெய்தான். 3

தவமெவையு முணர்ந்தமுனி தனயன்முக மிகநோக்கிப்
புவனமலி போகங்கள் பொருந்துமருந் தவம்புரிந்தாற்
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்ச்சனமார்ச் சனமாகிற்
பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகர்ந்தான். 4

திருவாலியமுதனார் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா

22. கோயில்

இதுவும், 'உயர்கொடி ஆடை' என்ற திருப்பதிகம் (தி.9 ப.2) போல இறைவனது திருவுருவைப் பாதாதி கேசமாகப் புகழ்வது. இதன் திருப்பாடல்கள் இரண்டாவதும் நான்காவதுமாய் அடிகள் சீர் குறைந்து இடையே கூன் பெற்று வருவன.

மண்புஞ்சம்

பதிக எண்: 22

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாழ்

215. மையல் மாதொரு கூறன் மால்விடை
 யேறி மான்மறி யேந்தி யதடங்
 கையன் கார்புரையுங்கறைக்
 கண்டன் கனன் மழுவான்
 ஐயன் ஆரழல் ஆடு வான்அணி
 நீர்வயல் தில்லையம்பலத்தான்
 செய்யபாதம் வந்தென் சிந்தை
 யுள் ளிடங் கொண் டனவே.

1

1. பொ-ற: அழகிய நீர்வளம் உடைய வயல்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்திருப்பதியின் பொன்னம்பலத்தில் உள்ளவனாய், தன் மாட்டுக் காமமயக்கம் கொண்ட பார்வதி பாகனாய், திருமாலாகிய காளையை இவர்பவனாய், மான்குட்டியை ஏந்திய நீண்ட கையனாய், கார்மேகத்தை ஒத்த விடக்கறை பொருந்திய கழுத்தினனாய், கனலையும் மழுவையும் ஏந்துகின்றவனாய், நிறைந்த தீயிடைக் கூத்தாடு பவனாய் உள்ள தலைவனுடைய சிவந்தபாதங்கள் என் மனத்தின்கண் வந்துபொருந்தி அதனைத் தம் இருப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளன.

கு-ற: மையல் மாது - காதலை உடைய பெண்டு; உமை. 'காதலுக்கு இடமாய் பெண்டு' என்றும் ஆம். கார் புரையும் - மேகம் போலும். கறை - கறுப்பு. இதனுள், "கறை, சிந்தை" என்பவை கூன்.

கிண்கிணி

216. சலம்பொற் றாமரை தாழ்ந்தெ முந்ததட
முந்ததம்புனல் வாய்மலர் தழீஇ
அலம்பி வண்டறையும் அணி
யார்தில்லை யம்பலவன்
புலம்பி வானவர் தான வர்புகழ்ந்
தேத்த ஆடுபொற் கூத்தனார்கழற்
சிலம்பு கிங்கிணிஎன் சிந்தை
யுள்ளிடங் கொண்டனவே.

2

திருந்தட

217. குருண்ட வார்குழற் கோதை மார்குயில்
போல்மி ழற்றிய கோல மாளிகை
திரண்ட தில்லைதன்னுள் திரு
மல்குசிற் றம்பலவன்

2. பொ-வி: நீரின்கண் பொலிவை உடைய தாமரைக் கொடிகள் ஆழமாக வேர்ஊன்றி வளர்ந்த குளங்களை உடையதாய், அந்த மிக்க நீரின்கண் உள்ள பூக்களைச் சேர்ந்து அவற்றைக் கிண்டி வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெறுவதாய், அழகுநிறைந்த தில்லைப்பதியிலுள்ள பொன்னம்பலத்தில் உள்ளவனாய், முறையிட்டுத் தேவரும் அசுரரும் தன்னைப் புகழ்ந்து துதிக்கக் கூத்து நிகழ்த்தும் பொன்போலச் சிறந்த கூத்தப்பிரானுடைய திருவடிகளில் ஒலிக்கின்ற கண்கிணிகள் அடியே னுடைய சிந்தையுள் தம் இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டன.

கு-வி: சலம் - நீரின்கண். பொன் - அழகு. தாழ்ந்து எழுந்த - ஆழ வேருன்றி வளர்ந்த. தடம் - குளத்தின்கண். 'தடமும்' என்பது பாடம் அன்று. தடம் புனல்வாய் - மிக்க நீரின்கண் உள்ள. 'அத்தடம் புனல்வாய்' எனச்சுட்டு வருவிக்க. அலம்பி - கிண்டி. புலம்பி - முறையிட்டு. தானவர் - அசுரர். பொற் கூத்து - பொன்போலச் சிறந்த நடனம், சிலம்பு - ஒலிக்கின்ற. இதனுள்ளும், "அணி, சிந்தை" என்பன கூன்.

3. பொ-வி: சுருண்ட நீண்ட கூந்தலை உடைய மகளிர் குயில் போல இனிமையாக மழலைபேசும் அழகிய பேரில்லங்கள் மிகுதியாக உள்ள தில்லைத்திருப்பதியில் செல்வம் நிறைந்த சிற்றம்பலத்தில்

மருண்டு மாமலை யான்மகள்தொழ
ஆடுங் கூத்தன் மணிபு ரைதரு
திரண்ட வான்குறங்கென் சிந்தை
யுள்ளிடங் கொண்டனவே.

3

நூறுந், ௧௫௫

218. போழ்ந்தி யானை தன்னைப் பொருப்பன்
மகள்உமை யச்சங் கண்டவன்
தாழ்ந்த தண்புனல்குழ் தட
மல்குசிற் றம்பலவன்
குழ்ந்த பாய்புலித் தோல்மிசைத் தொடுத்து
வீக்கும் பொன்னூல் தன்னினொடு
தாழ்ந்த கச்சதன்றே தமிழ்
யேனைத் தளர்வித்ததே.

4

உள்ளவனாய், திகைத்து நின்று இமவான் மகள் தொழுமாறு ஆடும்
கூத்தப்பிரானுடைய செம்மணியை ஒத்த திரண்ட சிறந்த துடைகள்
அடியேன் சிந்தையுள் தம் இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டன.

கு-ரை: குருண்ட - சுருண்ட. "மிழற்றிய" என்னும் இறந்த காலம்,
'அத்தன்மையைப் பெற்ற' என்னும் பொருட்டு. திரண்ட - நெருங்கிய.
திருமல்கு - அழகு நிறைந்த; இது சிற்றம்பலத்தைச் சிறப் பித்தது.
மருண்டு - வியந்து. மணி - மாணிக்கம். வான் குறங்கு - சிறந்த துடை.

4. பொ-ரை: யானையின் தோலை உரித்துத் தன்னுடைய அச்
செயலினால் உமாதேவிக்கு ஏற்பட்ட அச்சத்தைப் பின்னர்க் கண்ட
வனாய், ஆழ்ந்த குளிர்த் நீரால் நிறைந்த குளங்கள் மிகுந்த தில்லைச்
சிற்றம்பலத்திலுள்ள பெருமான் அணிந்த அழகிய பூணூலோடு,
பரவிய புலித்தோல் மீது வளைத்துக்கட்டிய இடைக்குப் பொருத்த
மான கச்ச தன்னுணர்வு இல்லாத அடியேன் உள்ளத்தைத் தளரச்
செய்தது.

கு-ரை: போழ்ந்து - உரித்து, 'உமையது அச்சத்தைப் பின்னர்க்
கண்டவன்' என்க. இனி, "கண்டவன்" என்றதற்கு, 'உண்டாக்
கினவன்' எனப் பொருள்கொண்டு, 'உமைக்கு என நான்காவது
விரித்தலும் ஆம். தாழ்ந்த புனல் - ஆழ்ந்த நீர். தொடுத்து வீக்கும் -

திருவிசை, வாரியம், உத்தி

219. பந்த பாச மெலாம் அறப்பசு
பாச நீக்கிய பன்முனிவரோ
டந்தணர் வணங்கும் அணி
யார்தில்லையம்பலவன்
செந்த ழல்புரை மேனியுந் திகழுந்
திருவயிறும் வயிற்றினுள்
உந்தி வாண்சுழிஎன் உள்ளத்
துள்ளிடங் கொண்டனவே.

5

அணிவர்

220. குதிரை மாவொடு தேர்ப் பலகுவிந்
தீண்டுதில்லையுட் கொம்ப னாரொடு
மதுர வாய்மொழி யார்மகிழ்ந்
தேத்துசிற் றம்பலவன்

வளைத்துக் கட்டிய, பொன் நூல் - அழகிய பூணூல். "பொன்னூல் தன்னினொடு" என்பதைச் "சிற்பம்பலவன்" என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. தாழ்ந்த கச்சு - பொருந்திய கச்சு. இப்பாடலில் சீர்கள் சிறிது வேறுபட்டு வந்தன.

5. பா-வி: செயற்கையாகிய மாயை, கன்மம் என்பனவற்றையும், இயற்கையாகிய ஆணவமலத்தையும் போக்கிய பல முனிவர் களோடு அந்தணர்கள் வணங்கும் அழகுநிறைந்த தில்லைத்திருநகரில் அமைந்த பொன்னம்பலத்திலுள்ள பெருமானுடைய சிவந்த நெருப்பை ஒத்த திருமேனியும், விளங்கும் திருவயிறும் அத்திரு வயிற்றிலுள்ள கொப்பூழின் அழகிய சுழியும் அடியேனுடைய உள்ளத்துள் தம் இருப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டன.

கு-வி: "பந்த பாசம்" என்றது, செயற்கையாகிய மாயை கன்மங்களையும், "பசு பாசம்" என்றது இயற்கையாகிய ஆணவத்தையும் குறித்தன. அற - அறுமாறு. "பசு பாசம்" என்னும் ஆறாவதன் தொகை வடநூல் முடிபு. "சுழி" என்பதில் எண்ணும்மை தொகுக்கப் பட்டது. இதனுள், "அணி. உள்ளத்து" என்பன கூன்.

6. பா-வி: குதிரைகள் யானைகள் என்ற இவற்றோடு தேர்கள் பல சேர்ந்து நெருங்குகின்ற தில்லையம் பதியிலே பூங்கொம்புபோன்ற

அதிர வார்கழல் வீசி நின்றழ
காநடம் பயில் கூத்தன் மேல்திகழ்
உதர பந்தனம்என் னுள்ளத்
துள்ளிடங் கொண்டனவே.

6

திருநாவுக்கரசர்

221. படங்கொள் பாம்பணையானொடுபிர
மன்ப ரம்பர மாவரு ளென்று
தடங்கை யால்தொழ வுந்தழல்
ஆடுசிற் றம்பலவன்
தடங்கை நான்கும் அத் தோள்க ளுந்தட
மார்பினிற் பூண்கள் மேற்றிசை
விடங்கொள் கண்டமன்றே ஷினை
யேனை மெலிவித்தவே.

7

ஆடல் மகளிரோடு இனிய இசைப் பாட்டைப் பாடுகின்றவர்கள் மகிழ்ந்து போற்றும் சிற்றம்பலத்தில் உள்ளவனாய், நீண்ட கழல் ஒலிக்கக் கால்களை வீசி அழகாகக் கூத்து நிகழ்த்துகின்ற கூத்தப்பிரான் திருமேனியின்மேல் விளங்கும் வயிற்றின் மேல் கட்டப்படும் ஆபரணத்தின் பல சுற்றுக்கள் என் உள்ளத்தினுள் தமக்கு இருப் பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டன.

கு-நா: மா - யானை. ஈண்டு - நெருங்குகின்ற. கொம்பு அன்னார் - பூங்கொம்புபோலும் ஆடல் மகளிர். மதுர வாய்மொழியார் - இனிய இசைப்பாட்டைப் பாடுகின்றவர். அதிர - ஒலிக்க. 'வார்கழல் அதிர' என மாற்றி, வீசுதலுக்கு, 'கால்' என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்க. "கூத்தன்" என்றது அவனது திருமேனியைக் குறித்த ஆகுபெயர். கச்சு, மேற்கூறப் பட்டமையின், உதரபந்தனம் அதனின் வேறென்க. உதர பந்தனம் - வயிற்றின்மேல் உள்ள கட்டு. கச்சு, அரையில் கட்டப்படுவது. "கொண்டன" என்ற பன்மையால் இது பல சுற்றுக்களை உடையதாதலும் பெறப்படும். இதனுள், "அழ, உள்ளத்து" என்பன கூன்.

7. பொ-நா: படம் எடுக்கின்ற திரு அனந்தாழ்வானைப் பாயலாகக் கொண்ட திருமாலொடு பிரமன், 'மேலோருக்கும் மேலாயவனே! எங்களுக்கு அருள்புரிவாயாக' என்று நீண்ட கைகளால் தொழக்

மல், கருமுதலியன

222. செய்ய கோடுடன் கமல மலர்குழ்தரு
 தில்லை மாமறை யோர்கள் தாந்தொழ
 வையம் உய்ய நின்று மகிழ்ந்
 தாடுசிற் றம்பலவன்
 செய்ய வாயின் முறுவலும் திகழுந்திருக்
 காதும் காதினின் மாத்தி ரைகளோ
 டைய தோடுமன்றே அடி
 யேனை ஆட் கொண்டனவே.

8

கையில் அனல்ஏந்தி ஆடும் சிற்றம்பலப் பெருமானுடைய நீண்டகைகள் நான்கும் நான்கு திருத்தோள்களும், பரந்த மார்பில் அணிந்த அணிகலன்களும், அவற்றின் மேலதாய்ப் பொருந்திய விடமுண்ட கண்டமும் ஆகிய இவைகள் இவற்றைத் தரிசிக்கும் நல் வினையை உடைய அடியேனை உள்ளத்தை உருக்கி மெலிவித்தன.

௫-வி: பரம் பரமா - மேலானவற்றுக்கும் மேலானவனே; உனக்குமேல் ஒன்று இல்லாதவனே. "தொழவும் ஆடுசிற்றம்பலவன்" என்றது, 'ஆடுவார் தொழுவாராயும், காண்பார் தொழப்படுவாராயும் இருத்தல் இயல்பாக. காண்பார் தொழுவாராக, ஆடுவான் தொழப் படுபவனாய் இருக்கின்றான்' என்றவாறு. எனவே. "தொழவும்" என்ற உம்மை உயர்வு சிறப்பாயிற்று. "பூண்கள், கண்டம்" என்பவற்றிலும் எண்ணும்மை விரிக்க. பூண்கள் - அணிகலங்கள். மேற்று இசை - மேலதாய்ப் பொருந்திய. 'மேல்திசை' எனப் பிரித்து, 'மேலிடத்துள்ள' என்றலுமாம். 'மெலிவித்ததே' என்பது பாடம் அன்று. இதனுள், 'வினை' என்ற ஒன்றுமே கூன்.

8. ௮-வி: சிறந்த சங்குகளோடு தாமரை மலர்கள் ஊரைச்சுற்றிக் காணப்படும் தில்லைத்திருப்பதியில் மேம்பட்ட வேதியர்கள் தொழவும், உலகம் தீமைநீங்கி நன்மைபெறவும் நிலையாக மகிழ்ந்து கூத்து நிகழ்த்தும் சிற்றம்பலப் பெருமானுடைய சிவந்த வாயிலுள்ள பற்களும், விளங்கும் அழகிய காதுகளும், காதுகளில் அணிந்த குழைகளும் தோடும் தம் பேரழகால் அடியேனை அடிமையாகக் கொண்டன.

திருமுறம்புரலியன்

223. செற்று வன்புரந்தீயெழச்சிலை
கோலி ஆரமூல் ஊட்டினான் அவன்
எற்றி மாமணிகள் எறி
நீர்த்தில்லையம்பலவன்
மற்றை நாட்ட மிரண்டொடுமல
ருந்திரு முகமும் முகத்தினுள்
நெற்றி நாட்டமன்றே நெஞ்சு
ளேதினைக் கின்றனவே.

9

திருமுறை

224. தொறுக்கள் வான்கமலம்மலருழக்
கக்கரும்புநற்சாறுபாய்தர
மறுக்கமாய்க்கயல்கள்மடை
பாய்தில்லையம்பலவன்

கு-ரை: செய்ய கோடுடன் - நல்ல சங்குகளுடன். மாத்திரைகள் - சிறந்த சுருள்கள்; என்றது, குழையை. ஐய - அழகிய. இதனுள், 'மகிழ்ந்து, அடி' என்பன கூன்.

9. பொ-ரை: சினங்கொண்டு கொடியோருடைய மும்மதில்களும் தீ எழுமாறு வில்லை வளைத்து அவற்றை அரிய நெருப்புக்கு உணவாக்கினவனாய், சிறந்தமணிகளை மோதிக் கரைசேர்க்கும் நீர்வளம் மிக்க தில்லை அம்பலத்தில் உள்ள பெருமானுடைய மற்ற இருகண்களோடு விளங்கும் திருமுகமும், முகத்தில் நெற்றி யிலுள்ள கண்ணும் அல்லவோ அடியேனுடைய நெஞ்சினுள்ளே பதிந்துள்ளன.

கு-ரை: செற்று - சினந்து. சிலை - வில். கோலி - வளைத்து. "அவன்" என்பது பகுதிப்பொருள் விசுதி. நாட்டம் - கண். "நெற்றி நாட்டம்" என்பதில் எண்ணும்மை தொகுக்கப்பட்டது. தினைக் கின்றன - உலாவுகின்றன.

10. பொ-ரை: பசுக்கூட்டங்கள் வயல்களில் களையாக முளைத்த தாமரைக் கொடிகளின் பூக்களை மேயவும் அவற்றின் கால்களில் மிதிபட்டுக் கருப்பஞ்சாறு வயல்களில் பாயவும், தாக்குண்ட கயல்

முறுக்கு வார்சிகை தன்னொடு முகிழ்த்த
அவ்வ கத்துமொட் டோடு மத்தமும்
பிறைக்கொள் சென்னியன்றே பிரியா
தென்னுள் நின்றனவே.

10

225. தூவி நீரொடு பூவ வைதொழு
தேத்து கையின ராகி மிக்கதோர்
ஆவி யுள்நிறுத்தி யமர்ந்
தூறிய அன்பினராய்த்

மீன்கள் வருந்தி நீர்மடையை நோக்கிப் பாயும் தில்லையம் பதியிலுள்ள அம்பலப்பெருமானுடைய முறுக்கிய நீண்ட சடையும், அச்சடையில் சிறிது மலர்ந்த மொட்டோடு கூடிய ஊமத்தம் பூக்களும் பிறைச் சந்திரனும் உடைய திருமுடிகள் என்றும் நீங்காது அடியேனுடைய உள்ளத்தில் நிலை பெற்றுள்ளன. சிவபெருமான் ஐந்தலை உயரிய அணங்குடை அருந்திறல் மைந்துடை ஒருவன் ஆவான்.

கு-வி: தொறுக்கள் - பசுக்கூட்டங்கள். கமல மலர், வயலில் உள்ளவை. உழக்க - மேய. பாய்தர - மேல்நின்று விழ. முறுக்கம் - வருத்தம். 'பசுக்களின் கால்களால் மிதிபட்டும். கருப்பஞ்சாற்றின் வீழ்ச்சியால் தாக்குண்டும் கயல் மீன்கள் வருந்துவவாயின' என்பதாம். 'மடைக்கண் பாய்' என உருபு விரித்துரைக்க. வார் சிகை - நீண்ட சடை. "முகிழ்த்த" என்றதன்பின்னர் நின்ற வகரமெய் விரித்தல். வாசிகை எனவும். 'அகத்தி' எனவும் ஒதுவன பாடம் அல்ல. "பிறைக் கொள்" என்றதில் உம்மை தொகுத்து, ககர ஒற்று விரிக்கப்பட்டது. இதனுள், 'மடை, பிரி' என்பன கூன்.

11. பா-வி: நீரினால் திருமுழுக்காட்டி மலர்களைத் தூவித் தொழுது கும்பிடும் கைகளை உடையவர்களாய் மேம்பட்ட பிராண வாயுவை உள்ளே அடக்கி விரும்பச் சுரந்த அன்புடையவர்களாய்த் தேவர்கள் தாம் வணங்குமாறு திருக்கூத்து நிகழ்த்திய தில்லைக் கூத்தப்பிரானைத் திருஆலி அமுதன் சொல்லிய சொற்களை விரும்பிப் பாட வல்லவர்கள் காளை வாகன இறைவனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை மறுமையில் அடைவார்கள்.

கு-வி: 'நீரொடு பூஅவை தூவி' என மாற்றுக. ஆவி - பிராண

தேவர்தாந் தொழ ஆடிய தில்லைக்
 கூத்த னைத்திரு வாலி சொல்லிவை
 மேவ வல்லவர்கள் விடை
 யான் அடி மேவுவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

வாயு. அமர்ந்து - விரும்பி. ஊறிய அன்பு - சுரந்த அன்பு. 'சுரக்கின்ற' என்னும் நிகழ்காலம் இறந்த காலமாகச் சொல்லப்பட்டது. மேவ - விரும்பு; என்றது. 'விரும்பிப் பாட' என்றவாறு. மேவுவர் - சேர்வர். இதனுள், 'அமர்ந்து, விடை' என்பன கூன்.

கோயிற் புராணம்

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன்றோன்றிமகிழ்ந்துளதானம்
 பன்னுகென மழமுனிக்குப் பார்முமுதும் பரப்பிரம
 சன்னிதியன் நெனக்காண்ட நவக்குறைகா னென்றாலு
 மன்னடமாய் நிகழுமிட முளதென்றான் மாமுனிவன். 5

பாருயிர்கட் குபகரித்துப் பரப்பினடுப் படுவதொரு
 மேருகிரி யும்புடைசூழ் வெற்புமவற் றிடைநாடு
 மாருயிர்கள் பயனருந்து மமருலகா மெனக்கழித்தான்
 சீருலவு நாறுவளர் செறுவெனலாஞ் செறிமையுற. 6

எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமா
 வைத்தபடி யிடம்போதா வகைநெருங்கு மன்னுயிர்கண்
 முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினா
 லத்தனுமித் தலநண்ணி யலகிலிடங் கைக்கொண்டான். 7

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றான முளவவற்றி
 னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
 மூலத்தா னத்தொளியாய் முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்
 கோலத்தா னின்பூசை கொள்வானென் றுரைசெய்து. 8

திருநீறு நுதல்சேர்த்தித் திகழுச்சி தனைமோந்தெங்
 கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைத்துவிழி
 தருநீர்மத் தியந்தினனாந் தந்தையைவந் தனைசெய்து
 வெருநீர்மைவன்னையுமடிபணிந்து விடைகொண்டான். 9

23. கோயில்

பதிக வரலாறு

'இது தில்லைப் பெருமானைக் காதலித்தாள் ஒருத்தியது கூற்றாக அருளிச்செய்தது' என்பதை ஆசிரியரே திருக்கடைக் காப்பில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதன்கண் உள்ள பாடல்கள் அறுசீரடி யாலாயவையெனினும் முதற்பாட்டின் இரண்டடிகளில் எழுசீர்கள் வந்தன. இது முழுதும் அந்தாதியாய் அமைந்தது.

மாண்புமிகு

பதிக எண்: 23

திருச்சிற்றம்பலம்

226. பவளமால் வரையைப் பணிபடர்ந்தனையதோர்
படரொளி தருதிருநீறும்
குவளை மாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழற்றிருச்சடையுந்
திவள மானிகை சூழ்தரு தில்லையுட்
டிருநடம் புரிகின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும் என்மனம்
தழல்மெழு கொக்கின்றதே.

1

1. பொ-ற: பவளத்தால் ஆகிய பெரிய மலையைப்பணிபரவி முடினாற்போல வெண்ணொளி வீசும் திருநீற்றினைப்பூசி, பெரிய குவளைமலர்களாலாகிய முடிமாலையும் கொன்றைப் பூவும் பொருந்திய பொன்னிறமுடைய சுருண்ட அழகிய சடையை உடைய வனாய், ஒளிவீசும் மானிகைகள் சூழ்ந்த தில்லைநகரிலே திருக்கூத்து நிகழ்த்துகின்ற வெண்ணிறம் பொருந்திய சிவபெருமானை நினைக்குந் தோறும் அடியேனுடைய உள்ளம் நெருப்பின் அருகிலிருக்கும் மெழுகுபோல உருகுகின்றது.

கு-ற: படர்தல் - மூடுதல். 'வரையில்' எனப் பாடம் ஒதுதல் சிறக்கும். பவளமலை சிவபெருமானுக்கும், அதனைமுடிய பணி அப் பெருமான் பூசியுள்ள திருநீற்றுக்கும் உவமை. கண்ணி - முடியில் அணியும் மாலை. "கொன்றை" என்றதும் அதனாலாகிய கண்ணியையே. துன்று - பொருந்திய. பொன் - பொன்போலும். குழல் - சுருண்ட. திவள - விளங்க. 'திருநீறும், சடையும் திவள நடம்புரிகின்ற' என்க. தவள வண்ணன் - வெண்மை நிறத்தை உடையவன்.

227. ஓக்க ஓட்டந்த அந்தியும் மதியமும்
 அலைகடல் ஒலியோடு
 நெக்கு வீழ்தரு நெஞ்சினைப் பாய்தலும்
 நிறையழிந் திருப்பேனைச்
 செக்கர் மானிகை சூழ்தரு தில்லையுள்
 திருநடம் வகையாலே
 பக்கம் ஓட்டந்த மன்மதன் மலர்க்கணை
 படுந்தொறும் அலந்தேனே.

2

228. அலந்து போயினேன் அம்பலக் கூத்தனே
 அணிதில்லை நகராளீ
 சிலந்தி யைஅர சாள்களன் றருள்செய்த
 தேவதே வீசனே

2. பொ-ற: செந்நிற ஒளியை உடைய மானிகைகள் சூழ்ந்த தில்லை நகரில் எம்பெருமான் திருக்கூத்தைத் தரிசித்த காரணத்தால், ஒருசேர ஓடிவந்த மாலைநேரமும், சந்திரனும் தண்ணீர் அலைகின்ற கடலின் ஒலியோடு சேர்ந்து உருகி ஓடுகின்ற அடியேனுடைய நெஞ்சினைத் தாக்கிய அளவில் அடக்கம் என்ற பண்பு அழிய இருக்கும் அடியேன் பக்கல் ஓடிவந்த மன்மதனுடைய பூக்களாகிய அம்புகள் அடியேன் மேல் படுந்தொறும் அடியேன் வருந்தினேன்.

ரு-ற: ஓக்க ஓட்டந்த - ஒருசேர ஓடிவந்த. அந்தி - மாலைக் காலம். 'மாலைக் காலமும், சந்திரனும் ஒருசேர ஓடிவந்தன' என்றாள். பின்பு, 'அவை இரண்டும் கடல் ஒலியோடு சேர்ந்து நெஞ்சைப் பிளந்தன' என்றாள். நெக்கு வீழ்தரு நெஞ்சு - முன்பே உடைந்து அழிந்த மனம். "பாய்தல்" என்றது, 'போழ்தல்' என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. நிறை - நெஞ்சினைத் தன்வழி நிறுத்துந்தன்மை. "இருப்பேனை" என்றதை, 'இருப்பேன்மேல்' எனத் திரித்து, அதனை, "படுந்தொறும்" என்பதனோடு முடிக்க. இவ்வாறு திரியாமலே, "பக்கம் ஓட்டந்த" என்பதனை, 'அணுகிய' என்னும் பொருட்டாக்கி, அதனோடு முடித்தலும் ஆம். மூன்றாம் அடியை முதலடியின் பின்னர்க் கூட்டி உரைக்க. பக்கம் ஓட்டந்த - அருகில் ஓட்டந்த - அருகில் ஓடிவந்த. அலந்தேன் - வருந்தினேன்.

3. பொ-ற: சபையில் நடனமாடும் பெருமானே! அழகிய தில்லைநகரை ஆள்பவனே! திருத்தொண்டுசெய்த சிலந்தியை

உலர்ந்த மார்க்கண்டிக் காகிஅக் காலனை
உயிர்செக உதைகொண்ட
மலர்ந்த பாதங்கள் வனமுலை மேல்ஒற்ற
வந்தருள் செய்யாயே.

3

229. அருள்செய் தாடுநல் லம்பலக் கூத்தனே
அணிதில்லை நகராளி
மருள்செய் தென்றனை வனமுலை பொன்பயப்
பிப்பது வழக்காமோ?

அதன்மறுபிறப்பில் அரச குடும்பத்தில் தோன்றி நாட்டை ஆளுமாறு அருள்செய்த, பெருந்தேவர்களையும் அடக்கி ஆள்பவனே! பொலிவு இழந்த மார்க்கண்டேயன் பொருட்டு அவன் உயிரைப்பறிக்க வந்த அந்தக் காலனை உயிர்நீங்குமாறு உதைத்த உன் திருவடிகள், வருந்திக் கிடக்கும் அடியேனுடைய வருத்தம் நீங்குமாறு அடியேனுடைய அழகிய முலைகளின் மீது அழுந்தப் படியுமாறு அருள்செய்வாயாக.

டு-ஐ): சிவபெருமான், சிலந்தியை அரசாளச் செய்தமையைக் கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் புராணத்துக் காண்க. 'தேவ தேவாகிய ஈசனே' என்க. தேவ தே - தேவர்க்குத் தேவன். 'தேவ தேவீசனே' என்ற இருசீர்களும் வேறுபட வந்தன. 'உலந்த' என்பதற்கு, 'வாழ்நாள் உலந்த' என உரைக்க: உலத்தல் - முடிதல். 'மார்க்கண்டி' என்பது, 'மிருகண்டு முனிவர் மகன்' என்னும் பொருளது. ஆகி - துணையாகி. 'அக் காலனை' என்னும் சுட்டு, 'அந்நாளில் வந்த காலனை, எனப் பொருள் தந்தது. செக - அழிக்கக்கருதி. உதை கொண்ட - உதைத்தற் றொழிலை மேற்கொண்ட. 'உதைகொண்ட பாதங்கள், மலர்ந்த பாதங்கள்' எனத் தனித்தனி முடியும். 'பாதங்களால் வந்து' என மூன்றாவது விரித்து முடிக்க. வனம் - அழகு. ஒற்ற - பொருந்த; தழுவுதற்பொருட்டு. 'என் வனமுலைமேல் ஒற்ற' என்று எடுத்துக்கொண்டு. 'ஈசனே' என்றதன்பின் கூட்டி உரைக்க.

4. பொ-ஐ): அடியவர்கள் திறத்து அருள் செய்து மேம்பட்ட பொன்னம்பலத்தில் கூத்துநிகழ்த்தும் கூத்தப்பிரானே! அழகிய தில்லை நகரை ஆள்பவனே! அடியேனுக்குக் காமமயக்கத்தை உண்டாக்கி அடியேனுடைய அழகிய முலைகளைப் பசலைநிறம் பாயச் செய்வது நீதியான செயலாகுமா? நீர் திரண்டு ஓடிவரும், நீண்ட மணிகளை அடித்துவரும் கங்கையைத் திருச்சடையில் வைத்துக்கொண்டு அச்

திரளும் நீண்மணிக் கங்கையைத் திருச்சடை
சேர்த்திஅச் செய்யாளுக்
குருவம் பாகமும் ஈந்துநல் அந்தியை
ஒண்ணுதல் வைத்தோனே.

4

230. வைத்த பாதங்கள் மாலவன் காண்கிலன்
மலரவன் முடிதேடி
எய்த்து வந்திழிந் தின்னமுந் துதிக்கின்றார்
எழில்மறை யவற்றாலே
செய்த்த லைக்கம லம்மலர்ந் தோங்கிய
தில்லையம் பலத்தானைப்
பத்தியாற் சென்று கண்டிட என்மனம்
பதைபதைப் பொழியாதே.

5

செயலைப் பொறுத்துக்கொண்ட பெருங்கற்பினளாகிய பார்வதிக்கு உன்உடம்பில் ஒருபாகத்தை வழங்கி, பெரிய அழகிய தீயினை நெற்றியில் வைத்த பெருமானே! நின் செயலை நினைத்துப் பார்.

கு-வி: அருள் செய்து - உயிர்கள்மேல் அருள்பண்ணி; இரண்டாமடியை இறுதிக்கண் கூட்டியுரைக்க. மருள் - மயக்கம்; மையல். 'என்றனை மருள்செய்து' என மாற்றுக. பொன் பயப்பிப்பது - பொன்போலப் பசக்கச் செய்வது. வழக்காமோ - முறையாகுமோ. நீள் மணி - மிக்க இரத்தினம். செய்யாள் - சிறந்தவள்; உமையம்மை. உருவம் பாகமும் தந்து - உருவத்தைப் பங்காகவும் கொடுத்து. 'தீயை' என்பது, 'தியை' எனக் குறுகி நின்றது. 'தீயை நெற்றிக் கண்ணில் வைத்தோன்'. என்றது, 'காமனை எரித்தோன்' என்னும் குறிப்பினது. 'கங்கையையும், உமையையும் கலந்தாற்போல என்னைக் கலத்தலாவது செய்தல் வேண்டும்; அல்லது என்னை வருத்துகின்ற காமனையாவது எரித்தல் வேண்டும்; இவற்றுள் ஒன்றேனும் செய்யாது என்னைப் பசப்பிப்பது முறையோ' என்பாள், 'கங்கையைச் சடைச் சேர்த்திச் செய்யாளுக்குப் பாகமும் தந்து தீயை நுதல் வைத்தோனே' என்றாள்.

5. பொ-வி: சிவபெருமான் ஏழுலகங்களுக்கும் கீழே ஊடுருவு மாறு வைத்த திருவடிகளைத் திருமால் காணஇயலாதவனாயினான். பிரமன் மேல் ஏழுலகங்களையும் கடந்து ஊடுருவிய திருமுடியைக்

231. தேய்ந்து மெய்வெளுத்தகம்வளைந்தரவினை
 அஞ்சித்தான் இருந்தேயும்
 காய்ந்து வந்துவந் தென்றனை வலிசெய்து
 கதிர்நிலா எரிதூவும்
 ஆய்ந்த நான்மறை அந்தணர் தில்லையுள்
 அம்பலத் தரன் ஆடல்
 வாய்ந்த மாமலர்ப் பாதங்கள் காண்பதோர்
 மனத்தினை யுடையேற்கே.

6

காணியுலாமல் மனம் இளைக்க, இருவரும் நிலஉலகிற்குவந்து அழகிய வேத வாக்கியங்களால் இப்பொழுதும் உன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வயல்களிலே தாமரைகள் களைகளாக வளர்ந்து ஒங்கும் தில்லையிலே அம்பலத்தில் கூத்து நிகழ்த்தும் உன்னைப் பத்தி செலுத்தி அடைந்து காண்பதற்கு, திருமால் பிரமன் என்பவர்களோடு ஒப்பிடிந் மிகத்தாழ்ந்த அடியேனுடைய உள்ளம் விரைதலை நீங்காது உள்ளது. இஃது என்ன வியப்போ!

கு-வி: வைத்த - ஒளித்து வைத்த. "துதிக்கின்றார்" என்ற தன்பின் 'அவ்வாறாக' என்பது வருவிக்க. 'துதிக்கின்றான்' என்பது பாடம் அன்று. செய்த்தலை - வயலிடத்து. பத்தி - ஆசை. 'பத்தியால் ஒழியாது' என இயையும். பதைபதைத்தல் - மிக விரைதல். 'பதை பதைத்தலை ஒழியாது' என்க. 'இது கூடுவதோ' என்பது குறிப்பெச்சம்.

6. ஸா-வி: நான்கு வேதங்களையும் ஆராய்ந்த சிறந்த அந்தணர்கள் வாழும் தில்லைநகரில் உள்ள பொன்மன்றத்தில் எம் பெருமானுடைய கூத்துநிகழ்த்தும் மேம்பட்ட மலர்களைப் போன்ற திருவடிகளைக் காணும் எண்ணமுடைய அடியேன் மீது, உடல் தேய்ந்து அச்சத்தால் வெளுத்து உட்புறம் வளைந்து, பாம்பினை அஞ்சித் தான் உன்சடையிலே இருக்கும் நிலையிலும், அடியேனை வெகுண்டு பலகாலும் என்னை அணுகி என்னைத்துன்புறுத்தி ஒளிக் கதிர்களை உடைய நிலா அடியேன்மீது நெருப்பைத் தூவுகிறது.

கு-வி: "மெய்" என்றது தாப்பிசையாய், 'தேய்ந்து' என்பத னோடும் இயையும். அகம் வளைந்து - உள்வளைந்து. இது சிலேடையாய், 'மனம் மடிந்து' எனப் பொருள் தந்தது; சிவபெருமானது முடியில் உள்ள நிலவின் இயல்புகளை, அங்குள்ள அரவிற்கு அஞ்சிய அச்சத்தால் விளைந்தனவாகக் கூறியது தற்குறிப்பேற்றம். காய்ந்து -

232. உடையும் பாய்புலித் தோலும்நல் லரவமும்
 உண்பதும் பலிதோந்து
 விடைய தூர்வதும் மேவிடங் கொடுவரை
 ஆகிலும் என்னெஞ்சம்
 மடைகொள் வாளைகள் குதிகொளும் வயற்றில்லை
 யம்பலத் தனலாடும்
 உடைய கோவினை யன்றிமற் றாரையும்
 உள்ளுவ தறியேனே.

7

சினந்து. வலிசெய்து - வலிதில் தொடர்ந்து. கதிர் நிலா - ஒளியை யுடைய சந்திரன். "கதிர்நிலா" என்றது, 'தனது கதிரால் எரிதாவும்' என்றற்கு. 'அரன் பாதங்கள்' என இயையும். உடையேற்கு என்றதை, 'உடையேன்மேல்' எனத்திரிக்க. 'கதிர் நிலாத் தான் அரவினை அஞ்சி மெய் தேய்ந்து வெருத்து அகம் வளைந்து இருந்தேயும் காய்ந்து வலிசெய்து உடையேன் மேல் எரிதாவும்' என மாறிக் கூட்டுக.

7. பொ-ரை: நீர் மடைகளிலே வந்துசேர்ந்த வாளை மீன்கள் குதித்து அடையும் வயல்களை உடைய தில்லைநகரின் பொன்னம் பலத்தில் தீயைக் கையில் ஏந்திக் கூத்துநிகழ்த்தும், அடியேனை அடிமையாக உடைய எம்பெருமான் உடையாகக்கொள்ளுவன பாய் கின்ற புலியின் தோலும் பெரிய பாம்புமே ஆகும். உண்பதும் பிச்சை எடுத்துக் கொள்ளும் உணவே. ஏறிச் செலுத்துவதும் காளையே. தங்கும் இடமும் கொடிய கயிலாயமலையே. இவ்வளவு குறைபாடுகள் அப்பெருமானிடத்தில் இருந்தாலும் அவனையன்றி வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் பரம்பொருளாக அடியேன் நினைத்து அறியேன்.

கு-ரை: "உடையும், உண்பதும்" என்ற உம்மைகள் எச்சப் பொருள். நஞ்சின்றியிருத்தலைக் குறிக்க, "நல்அரவம்" என்றார். அரவம் (பாம்பு) கச்சாக நின்று உடையைக் காத்தலின் அதனையும், 'உடை' என்று சார்த்திக் கூறினார். பலி - பிச்சை. "விடையது" என்றதில் அது, பகுதிப் பொருள் விசுதி. மேவு இடம் - இருக்கும் இடம். "இடம்" என்றதிலும், எச்ச உம்மை விரிக்க. வரை - மலை; கயிலை காடு அடர்ந்து. புலியும், அரிமாவும் போல்வன வாழ்தலின், 'கொடிது' எனப்பட்டது. மடை கொள்வாளை - மடையை வாழும் இடமாகக் கொண்ட வாளை மீன்கள். "மடை" என்றது, அதனால் தடுக்கப்படும் நீரை. 'அனலோடு ஆடும்' என மூன்றாவது விரித் துரைக்க. உடைய கோ - எல்லாரையும், எல்லாவற்றையும்

233. அறிவும் மிக்கநன் னாணமும் நிறைமையும்
 ஆசையும் இங்குள்ள
 உறவும் பெற்றநற் றாயொடு தந்தையும்
 உடன்பிறந் தவரோடும்
 பிரிய விட்டுனை யடைந்தனன் ஏன்றுகொள்
 பெரும்பற்றப் புலியூரின்
 மறைகள் நான்குங்கொண் டந்தணர் ஏத்தநன்
 மாநட மகிழ்வானே.

8

ஆளாகவும், உடைமையாகவும் உடைய தலைவன். 'யாரையும்' என்பது, 'ஆரையும்' என மருவிற்று. 'தில்லையம்பலத்தாடும்' கோவிற்கு உடையும் தோலும், அரவமுமே. உண்பதும் பலி தேர்ந்தே; ஊர்வதும் விடையே; மேவிடமும் கொடுவரையே. ஆகிலும் என் நெஞ்சம் அவனையன்றி மற்று ஆரையும் உள்ளுவதை நான் காண வில்லை' என்க. விரிக்கப்படும் ஏகாரங்கள் பிரிநிலை.

8. பொ-ஈ: பெரும்பற்றப்புலியூரில் நான்கு வேதங்களின் வாக்கியங்களையும் கொண்டு அந்தணர்கள் புகழ் மேம்பட்ட சிறந்த கூத்தினை மகிழ்ந்து ஆடும் பெருமானே! அறிவும், மிக மேம்பட்ட நாணமும் அடக்கமும், உலகப்பொருளிடத்துள்ள ஆசையும், இவ்வுலகில் உள்ள உறவினர்களும் பெற்றதாயும், தந்தையும், உடன் பிறந்தவர்களும் என்னைப்பிரியுமாறு அப்பண்புகளையும் அவர்களையும் விடுத்து உன்னைப் பற்றுக்கோடாக அடைந்துள்ள அடியேனை ஏற்றுக் கொள்வாயாக.

௮-ஈ: அறிவும் - உன்னால் ஏற்கப்படும் தகுதியின்மையை அறியும் அறிவும். நாணமும் - காதல் கரையிறந்தவழியும் கன்னியர் தாமே ஆடவர் இருக்குமிடத்திற் செல்லக் கூசும் வெட்கமும். நிறைமையும் - மனத்தை அஃது ஓடும்வழி ஓடாது நிறுத்தும் தன்மையும். ஆசையும் - இருமுது குரவர் ஏவல்வழி நிற்பின் இதனைப் பெறலாம், அதனைப் பெறலாம் என்னும் அவாவும், உறவும் - செவிலியும், தோழியும் முதலாய கிளைஞரும். "உடன் பிறந்தவரோடும்" என்ற உம்மை சிறப்பு. 'அறிவு முதலாகத் தந்தை ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட அஃறிணையும். உயர் திணையுமாகிய யாவும், யாவரும் உடன்பிறந்தவரோடும் தம்மிடத்தே பிரிந்து நிற்குமாறு அவர்களை விட்டு உன்னை அடைந்தேன்' என்க. உடன்பிறந்தவர் பின்றொடர்ந்து வந்தும் மீட்டுச் செல்லற்கு உரியராதலின், அவரைத் தனியே பிரித்து ஓடுவும், உம்மை

234. வான நாடுடை மைந்தனே யோஎன்பன்
வந்தருளாய் என்பன்
பானெய் ஐந்துடன் ஆடிய படர்சடைப்
பால்வண்ண னேஎன்பன்
தேன மர்பொழில் சூழ்தரு தில்லையுள்
திருநடம் புரிகின்ற
ஏன மாமணிப் பூண் அணி மார்பனே
எனக்கருள் புரியாயே.

9

235. புரியும் பொன்மதில் சூழ்தரு தில்லையுள்
பூசுரர் பலர்போற்ற
எரிய தாடும்எம் ஈசனைக் காதலித்
தினைபவள் மொழியாக

யும் கொடுத்துக் கூறினாள். இது, பெருந்திணையுள், 'மிக்க காமத்து மிடல்' என்னும் பகுதியுள் 'கணவன் உள்வழி இரவுத் தலைச்சேறல்' என்னும் துறை. உண்மைப் பொருளில் இஃது உலகியலை முற்றத் துறந்து இறைவனையே புகலாக அடைந்தமையைக் குறிக்கும்.

9. பொ-ரை: வண்டுகள் விரும்பித்தங்கியிருக்கின்ற சோலைகளால் சூழப்பட்ட தில்லைநகரில் திருநடம் புரிகின்றவனாய்ப் பன்றிக் கொம்பாகிய அழகிய அணிகலனை அணிந்த மார்பை உடைய பெருமானே! மேல்உலகாகிய சிவலோகம் உடையவனே! வந்து அருள் செய்வாயாக என்று முறையிடுகின்றேன். பால், நெய் முதலிய பஞ்சகவ்வியத்தை அபிடேகம் செய்து கொண்ட பரந்த சடையினை உடைய பால் போன்ற வெள்ளிய நிறத்தினனே! ஓ என்று முறையிடுகின்றேன். அடியேனுக்கு அருள்புரிவாயாக.

கு-ரை: வான நாடு - சிவலோகம். மைந்தன் - பேராற்ற லுடையவன். 'வானநா டுடையவனாயினும் என் பொருட்டு இங்கு வந்து அருள்' என்றவாறு. 'பால், நெய் முதலிய ஐந்தையும் ஒருங்கு ஆடிய' என்க. ஏன மா - பன்றியாகிய விலங்கு; இருபெயரொட்டு. அதனது மருப்பே இறைவன் மார்பில் அணியாய் நின்றலின், 'ஏனமாப் பூண்' என்றார். மணி - அழகு. இது தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்.

10. பொ-ரை: எல்லோராலும் விரும்பப்படும் அழகிய மதில்களால் சூழப்பட்ட தில்லைநகரிலே, நிலத்தேவர் எனப்படும்

வரைசெய் மாமதில் மயிலையர் மன்னவன்

மறைவல திருவாலி

பரவல் பத்திவை வல்லவர் பரமன

தடியிணை பணிவாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தணர்கள் பலரும் துதிக்குமாறு, எரியைக் கையில் சுமந்து கூத்து நிகழ்த்தும் எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டு அவன் அருள் முழுமையாகக் கிட்டாமையால் வருந்தும் தலைவிகூறும் மொழிகளாக, மலையைப் போன்ற பெரிய மதில்களை உடைய திருமயிலாடுதுறை என்ற ஊருக்குத் தலைவனான வேதங்களில் வல்ல திரு ஆலி அமுதன் முன்னின்று போற்றிய இப்பத்துப்பாடல்களையும் கற்றுவல்லவர் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளின் கீழ்ச் சிவலோகத்தில் அவனைப் பணிந்து கொண்டு வாழ்வார்கள்.

கு-ணி: புரியும் - நன்கு செய்யப்பட்ட. இங்கும், 'எரியோடு ஆடும் ஈசன்' என்க. இளைபவன் - வருந்துபவன். 'இளையவன், இளையவன்' என்பன பாடம் அல்ல. வரைசெய் - மலை போலும். மயிலை - மயிலாடுதுறை; மாயூரம். இஃதே இவரது அவதாரத்தலம் என்பது இதனால் அறியப்படும். 'ஆலி' என்பது ஆலிநாட்டின் தலைநகராதலாலும், அந்தகரில் உள்ள 'அமுதன்' என்னும் திருமால் பெயரே இவருக்குப் பிள்ளைப் பருவத்தில் இடப்பட்டமையாலும், ஆலிநாடு மாயூரத்திற்கு அணிய இடமேயோதலாலும். 'மயிலை' என்பதனைப் பிற ஊர்களாக உரைத்தல் கூடாமை அறிக. "மறைவல திருவாலி" என்றதனால், இவர் அந்தணர் குலத்தினராதல் அறியப்படும். பரவல் பத்து இவை - துதித்தலைச் செய்த பத்துப் பாடல்களாகிய இவைகளை. வல்லவர் - அன்புடன் பாட வல்லவர்கள். வாளா "பணிவார்" என்றாராயினும், 'சிவலோகத்திற் சென்று பணிவார்' என்பதே கருத்து என்க.

கோயிற் புராணம்

மண்டா னிடர்தீர் வகையா லருளால் வருவா னிருளார் மகராலயநீர்
தண்டா ரகைபோற் றரளம் புரளத் தன்னுந் தடமா டுயர்தில் லைவனத்
தண்டா திபனா மமதே துணையா வரியுங் கரியுந் திரியுஞ் சரியுங்
கண்டா னுழையா டுயர்கா னமுமுன் காணா தனகண் டுதடந் தனனனே.

24. கோயில்

பதிக வரலாறு

இத்திருப்பதிகம், தில்லைக் கூத்தப் பெருமான் அங்கு அம்பலத்தின்கண் ஆடும் சிறப்பைப் புகழ்ந்து பாடுவது.

மணிர்தாம்

பதிக எண்: 24

திருச்சிற்றம்பலம்

236. அல்லாய்ப் பகலாய் அருவாய் உருவாய்

ஆரா அமுதமாய்க்

கல்லால் நிழலாய் கயிலை மலையாய்

காண அருள் என்று

1. பொ-ரை: இரவாகவும், பகலாகவும், உருவம் அற்ற பொருளாகவும், உருவம் உடைய பொருளாகவும், மனநிறைவைத் தாராத அமுதமாகவும், கல்லாலமரத்தின் நிழலில் உள்ளவனாகவும், அமையும் கயிலைமலைத் தலைவனே! 'உன் திருவுருவைக் காணும் பேற்றை எங்களுக்கு அருளுவாயாக' என்று பதஞ்சலி முனிவர் போன்ற பல்லாயிரவர் சான்றோர்கள் முன் நின்று வேண்ட, அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி வெளிப்பட்டு மேகமண்டலம் வரை உயர்ந்த மதில்களை உடைய தில்லைக்கண் உள்ள அடியார்களுக்கு அருள் செய்து எம்பெருமான் கூத்துநிகழ்த்துகிறான்.

ரு-ரை: முதலடியில் உள்ள, 'ஆய்' என்பன பலவும் வினையெச்சங்கள். 'இரவு முதலிய பல பொருள்களாகி' என்பது அவற்றின் பொருள். இவ்வெச்சங்கள் பலவும் அடுக்கிநின்று, 'நிழலாய்' என்ற விளியேற்ற குறிப்புவினைப் பெயரைக் கொண்டு முடிந்தன. அல் - இரவு. "அரு, உரு" என்றவை, அவற்றையுடைய பொருளைக் குறித்தன. "அமுதம்" என்றதும், தேவர் அமுதத்தையே குறித்தது. கல்லால் நிழலாய் - கல்லால மரநிழலில் எழுந்தருளியிருப்பவனே. "கயிலை மலையாய்" என்றதும் விளிப்பெயரே. காண-(உனது நடனத்தை) யாங்கள் காணுமாறு. "பதஞ்சலிகள்" என்றது, 'பதஞ்சலி முனிவர்போன்ற முனிவர்கள்' என்றவாறு. பரவ - துதிக்க. பதஞ்சலியார் முதலிய முனிவர் பலரது துதிகளுக்கு இரங்கியே இறைவன் தில்லையில் வெளிப்பட்டு நின்று தனது நடனத்தைக் காட்டியருளினான்' என்பது தில்லைக் கூத்தப்

பல்லா யிரம்பேர் பதஞ்ச லிகள்
 பரவ வெளிப்பட்டுச்
 செல்வாய் மதிலின் நில்லைக் கருளித்
 தேவன் ஆடுமே.

1

237. அன்ன நடையார் அமுத மொழியார்
 அவர்கள் பயில்தில்லைத்
 தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த
 சிற்றம் பலந்தன்னுட்
 பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப்
 புலித்தோல் பியற்கிட்டு
 மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண
 விகிர்தன் ஆடுமே.

2

பெருமானைப் பற்றிய வரலாறு. செல் வாய் - மேகங்கள் பொருந்திய. சாரியையின்றி' மதிற் நில்லை' என ஒதப்படுவது பாடம் அன்று.

2. 601-611: அன்னப்பறவை போன்ற நடையினையும் அமுதம் போன்ற இனிய சொற்களையும் உடைய இளமகளிர் வாழும் தில்லைப் பதியில், பாண்டியன் வளர்த்த தமிழும் இசையும் கலந்து முழங்கும் சிற்றம்பலத்தில், பொன்னும் மணிகளும் பரந்து பொருந்திய இடத்திலே புலித்தோலைத் தோளில் அணிந்து, மின்னலைப் போன்ற இடையை உடைய உமாதேவிகாண மற்றவரினும் வேறுபட்ட வனாகிய சிவபெருமான் கூத்து நிகழ்த்துகிறான்.

3-611: அன்ன நடையார் அமுத மொழியார் அவர்கள் - அன்னம் போலும் நடையை உடையவரும், அமுதம்போலும் மொழியை உடையவரும் ஆகிய அவர்கள்; மகளிர். மகளிர் அழகும், பிற நலங்களும் உடையராய் இருத்தல் இல்லத்திற்கேயன்றி, ஊர்க்கும், நாட்டிற்கும் சிறப்பைத் தருவது என்க. தென்னன் - பாண்டியன். இவ்வொருமைப் பெயர் பாண்டியரது குடியின்மேல் நின்று அவர் அனைவரையும் குறிப்பதாயிற்று. தமிழ் நாட்டு மூவேந்தருள் சங்கம் நிறுவித் தமிழை வளர்த்தவர் பாண்டியராதலின், தமிழை அவர்க் குரியதாகக் கூறினார். "உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண்தீந் தமிழ்" (கலவை 20) என்றார். இனி, 'நற்றமிழ்' என வருதல் லவது, 'நன்றமிழ்' என வருதல் வழக்கின்கண் இன்மையின், 'தென் நன் தமிழ்' எனல் ஆகாமை அறிக. "இசை" எனப் பின்னர் வருகின்ற மையும், "தமிழ்"

238. இளமென் முலையார் எழில்மைந்தரொடும்
 ஏரார் அமளிமேல்
 திளையும் மாடத் திருவார் தில்லைச்
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்
 வளர்பொன் மலையுள் வயிர மலைபோல்
 வலக்கை கவித்துநின்
 றளவில் பெருமை அமரர் போற்ற
 அழகன் ஆடுமே.

3

239. சந்தும் அகிலும் தழைப்பீ லிகளும்
 சாதி பலவுங்கொண்
 டந்தி யிழியும் நிவவின் கரைமேல்
 உயர்ந்த மதித்தில்லைச்

என்றது, இசைத் தமிழையாயிற்று. இயற்றமிழையும் இசைத் தமிழையும் கூறவே இனம் பற்றி நாடகத் தமிழும் கொள்ளப் படுவதாம். ஆகவே, 'முத்தமிழும் கலந்த சிற்றம் பலம்' என்றதாயிற்று. கலந்த - பொருந்திய. நிரந்த தலம் - ப்ரந்து பொருந்திய நிலம். பியற்கு - தோளில் 'தலத்து, இட்டு, காண விகிர்தன் ஆடும்' என்க.

3. பொ-ரை: மென்மையான நகில்களை உடைய இளைய மகளிர் அழகிய ஆடவரோடு அழகுநிறைந்த படுக்கையில் இன்பத்தில் மூழ்கும் மேல்மாடிகளை உடைய செல்வம் நிறைந்த தில்லைநகரத்துச் சிற்றம்பலத்திலே உயர்ந்த பொன்மலையினுள்ளே அமைந்த வயிர மலை போல வலக்கையை வளைத்துக்கொண்டு நின்று, எல்லையற்ற பெருமையை உடைய தேவர்களும் வழிபடுமாறு எம்பெருமான் கூத்து நிகழ்த்துகிறான்.

ரு-ரை: 'திளைக்கும்' என்பது, 'திளையும்' எனச் சாரியை தொகுக்கப்பட்டு நின்றது. திளைத்தல் - இன்பத்தில் மூழ்கல். பொன்மலை சிற்றம்பலத்தின் வடிவிற்கும், வயிர மலை இறைவனுக்கும் உவமை. திருநீற்றுப் பூச்சினால் இறைவன் திருமேனி வயிரமலை போல் காணப்படுவதாயிற்று. 'கவித்தல்' என்றது, அபயமாகக் காட்டு தலை.

4. பொ-ரை: சந்தனமரம், அகில்மரம், சாதிக்காய்மரம், தழை போன்ற மயில்தோகை என்ற பலவற்றையும் அகப்படக்கொண்டு

சிந்திப் பரிய தெய்வப் பதியுள்
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்
 நந்தி முழுவம் கொட்ட நட்டம்
 நாதன் ஆடுமே.

4

240. ஓமப் புகையும் அகிலின் புகையும்
 உயர்ந்து முகில்தோயத்
 தீமெய்த் தொழிலார் மறையோர் மல்கு
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்
 வாமத் தெழிலார் எடுத்த பாதம்
 மழலைச் சிலம்பார்க்கத்
 தீமெய்ச் சடைமேல் திங்கள் சூடித்
 தேவன் ஆடுமே.

5

தள்ளி ஓடுகின்ற நிவா என்ற ஆற்றின் கரையில் அமைந்த உயர்ந்த மதில்களை உடைய தில்லை என்ற பெயருடைய, நினைக்கவும் அரிய தெய்வத் திருத்தலத்துச் சிற்றம்பலத்தில் திருநந்திதேவர் முழவு ஒலிக்கச் சிவபெருமான் திருக்கூத்து நிகழ்த்துகிறான்.

௫-ஈ: தழைப் பீலி - தழைபோன்ற மயில் தோகை. சாதி - ஒருவகை மரம்; இதன் காய் சிறந்ததொன்றாகக் கொள்ளப்படுதல் அறிக. கொண்டு - அகப்படக் கொண்டு. உந்தி இழியும் - தள்ளி ஓடுகின்ற. நிவா, ஓர் ஆறு. 'கரைமேல் விளங்கும் தில்லை' என உரைக்க. 'தில்லையாகிய தெய்வப்பதி' என்றவாறு. "சிந்திப்பரிய" என்றது, 'சிந்தனையுள் அடங்காத பெருமையை உடைய' என்றபடி.

5. ௮-ஈ: வேள்விப்புுகையும், அகிலின்புகையும் மேல் நோக்கிச் சென்று மேகத்தோடு பொருந்துமாறு தீஓம்பும் தொழிலை உடைய அந்தணர்கள் மிக்கிருக்கும் சிற்றம்பலத்தில், தூக்கிய அழகிய இடத்திருவடியில் இனிய ஓசையை உடைய சிலம்பு ஒலிக்கத் தீயைப் போன்ற சிவந்த நிறத்தை உடைய சடையின் மேல் பிறையைச் சூடி எம்பெருமான் கூத்துநிகழ்த்துகிறான்.

௫-ஈ: "தீ மெய்த் தொழில்" என்றதை. 'மெய்த் தீத்தொழில்' என மாற்றி, 'மெய்த் தொழில், தீத்தொழில்' எனத் தனித் தனி முடிக்க. மெய்ம்மை - என்றும் ஒழியாமை. தீத் தொழில் - தீயை ஓம்பும்

241. குரவம் கோங்கம் குளிர்முன்னை கைதை
 குவிந்த கரைகள் மேல்
 திரைவந் துலவும் தில்லை மல்கு
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்
 வரைபோல் மலிந்த மணிமண் டபத்து
 மறையோர் மகிழ்ந்தேத்த
 அரவம் ஆட அனல்கை யேந்தி
 அழகன் ஆடுமே.

6

242. சித்தர் தேவர் இயக்கர் முனிவர்
 தேனார் பொழில் தில்லை
 அத்தா அருளாய் அணிஅம் பலவா
 என்றென் றவர் ஏத்த

தொழில்; வேள்வி வேட்டல். வாமம் - இடப்பக்கம். 'எடுத்த எழில் ஆர் வாமபாதம்' என மாற்றிக்கொள்க. இறைவன், வலத் திருவடியை ஊன்றியும், இடத் திருவடியைத் தூக்கியும் நடனம் செய்தல் அறிக. 'பாதத்தின் கண்' என உருபு விரிக்க. மழலை - இனிய ஓசையை உடைய. தீ மெய் - நெருப்புப்போலும் நிறத்தையுடைய.

6. பொ-ரை: குரவம், கோங்கம், குளிர்ந்த முன்னை என்ற மரங்களும், தாழைப் புதரும் திரண்டுள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளின் மேல் அலைகள்வந்து உலவும் தில்லைநகரில் விளங்கும் சிற்றம்பலமாகிய, மலையைப் போன்ற நிறைந்த இரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் அந்தணர்கள் மகிழ்ந்து துதிக்கவும் பாம்பு ஆடவும், தீயைக் கையிலேந்தி அழகனாகிய கூத்தப்பிரான் திருக்கூத்து நிகழ்த்துகிறான்.

டு-ரை: கைதை - தாழை. குவிந்த - திரண்டுள்ள. கரை, கடற்கரை. அதன் இடப்பகுதிகள் பற்றி, 'கரைகள்' எனப்பலவாகக் கூறினார். திரை - அலை. 'தில்லைச் சிற்றம்பலம்' என இயையும். சிற்றம்பலம், இங்குக் கோயிலைக் குறித்தது. மல்கு - அழகு நிறைந்த. வரை - மலை. மலிந்த மணி - நிறைந்த இரத்தினங்களால் ஆகிய. 'மண்டபத்து ஆடும்' என இயையும்.

7. பொ-ரை: 'வண்டுகள் நிறைந்த சோலைகளை உடைய தில்லைநகர்த் தலைவனே! அழகிய சிற்றம்பலத்தில் உள்ளவனே!

முத்தும் மணியும் நிரந்த தலத்துள்
முளைவெண் மதிசூடிக்
கொத்தார் சடைகள் தாழநட்டம்
குழகன் ஆடுமே.

7

243. அதிர்த்த அரக்கன் நெரிய விரலால்
அடர்த்தாய் அருளென்று
துதித்து மறையோர் வணங்குந் தில்லைச்
சிற்பம் பலந்தன்னுள்
உதித்த போழ்தில் இரவிக் கதிர்போல்
ஒளிர்மா மணியெங்கும்
பதித்த தலத்துப் பவள மேனிப்
பரமன் ஆடுமே.

8

அருளுவாயாக.' என்று சித்தர்களும் தேவர்களும் இயக்கர்களும் முனிவர்களும் போற்றி வேண்ட, முத்தும் மணியும் வரிசையாக அமைந்த அந்த அம்பலத்தில் பிறைச்சந்திரனைச் சூடி, கொத்துக் கொத்தாக அமைந்த சடைகள் தொங்குமாறு அழகனாகிய சிவபெருமான் திருக்கூத்து நிகழ்த்துகிறான்.

கு-வி: "அவர்" என்பதனை, "முனிவர்" என்றதன்பின்னும், "அணி அம்பலவர்" என்பதை, "அத்தா" என்றதன்பின்னும் கூட்டுக. "நிரந்த தலம்" என்பது முன்னும் வந்தது (தி.9 பா.237). 'முளை மதி' என இயைத்து, 'புதுவதாய்த் தோன்றும் சந்திரன்' என உரைக்க. கொத்து ஆர் - கொத்தாகப் பொருந்திய. கொத்து, பூங்கொத்துமாம். குழகன் - அழகன்.

8. பொ-வி: 'ஆரவாரம் செய்த அரக்கனாகிய இராவணன் உடல் நொறுங்குமாறு அவனைக் கால்விரலால் துன்புறுத்தியவனே! எங்களுக்கு அருளுவாயாக' என்று போற்றி வேதியர்கள் வழிபடும் தில்லையம்பதியிலுள்ள சிற்பம்பலமாகிய உதயநிலைச் சூரியனின் கிரணங்கள் போல ஒளி வீசுகின்ற மேம்பட்ட மணிகள் எல்லா இடத்தும் பதிக்கப்பட்ட அரங்கத்தில் பவளம் போன்ற சிவந்த திருமேனியை யுடைய மேலோன் ஆகிய சிவபெருமான் கூத்து நிகழ்த்துகிறான்.

கு-வி: அதிர்த்த - ஆரவாரம் செய்த; (உமையை) 'அஞ்சப்

244. மாலோ டயனும் அமரர் பதியும்
 வந்து வணங்கிநின்
 றால கண்டா அரனே யருளாய்
 என்றென் றவரேத்தச்
 சேலா டும்வயல் தில்லை மல்கு
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்
 பாலா டும்முடிச் சடைகள் தாழ்ப்
 பரமன் ஆடுமே.

9

245. நெடிய சமணும் மறைசாக் கியரும்
 நிரம்பாப் பல்கோடிச்
 செடியுந் தவத்தோர் அடையாத் தில்லைச்
 சிற்றம் பலந்தன்னுள்

பண்ணிய' என்றுமாம். அரக்கன் - இராவணன். அடர்த்தாய் - துன்புறுத்தினவனே. 'உதித்த போழ்தில் விளங்கும் இரவி' என ஒரு சொல் வருவிக்க. 'மணி, மாணிக்கம்' என்பது வெளிப்படை. தலம் - நிலம்.

9. பொ-ரை: திருமாலோடு பிரமனும் தேவர்தலைவனாகிய இந்திரனும் வந்து வணங்கிநின்று 'விடக்கறை தங்கிய நீலகண்டனே! தீயோரை அழிப்பவனே! அருளுவாயாக' என்று போற்றிப் புகழுமாறு சேல்மீன்கள் உலாவும் வயல்களை உடைய தில்லைநகரின் மேம்பட்ட சிற்றம்பலத்தில் சுற்றிலும் சுழன்று ஆடுகின்ற முடியிலுள்ள சடைகள் நீண்டு விளங்கப் பரமன் ஆடுகின்றான்.

கு-ரை: அமரர் பதி - தேவர்கள் தலைவன்; இந்திரன். ஆலம் - நஞ்சு. 'ஆலா கண்டா' எனப் பாடம் ஒதி, 'ஆலால்' என்பது குறைந்து நின்றதாக உரைப்பினும் இழுக்கில்லை. "அவர்" என மீட்டும் கூறியது, அவரது பெருமை குறித்து. "மல்கு சிற்றம்பலம்" என்பது முன்னும் வந்தது (தி.9 பா.231). பால் ஆடும் - சுற்றிலும் சுழன்றாடுகின்ற. 'பாலாடும் சடை' என இயையும். 'பாலாடும் முடி' என்று இயைத்து, 'பாலில் மூழ்குகின்ற சென்னி' எனவும் உரைப்பர். தாழ் - நீண்டு விளங்க.

10. பொ-ரை: உடலை மறைக்காத நீண்ட உடம்பை உடைய

அடிக ளவரை ஆரூர் நம்பி
யவர்கள் இசை பாடக்
கொடியும் விடையும் உடையகோலக்
குழகன் ஆடுமே.

10

246. வானோர் பணிய மண்ணோர் ஏத்த
மன்னி நடமாடும்
தேனார் பொழில்சூழ் தில்லை மல்கு
சிறறம் பலத்தானைத்

சமணரும், உடம்பை ஆடைகளான் மறைத்துக் கொள்ளும்
பெளத்தரும், உணர்வு நிரம்பப் பெறாத பலகோடிகளான பாவங்
களால் செலுத்தப்படுகின்ற வீண்செயல் உடையவர்களாய் எய்தப்
பெறாத தில்லைநகரில் உள்ள சிறறம்பலத்தில் இருக்கும் பெருமானைத்
திருவாரூர் நம்பியாகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் இசைப்பாடல்களால்
போற்றிவழிபட, விடைக்கொடியும் விடைவாகனமும் உடைய
அத்தகைய அழகன் சிறறம்பலத்துள் கூத்துநிகழ்த்துகிறான்.

கு-வி: உடையின்மையால் மரம்போல் நிற்றலின், “நெடிய”
என்றார்; இஃது இடக்கரடக்கு. பின்னர், ‘சாக்கியர்’ என்றலின்,
“சமண்” என்றதனையும் ‘சமணர்’ என்பது ஈறு தொகுக்கப்பட்டதாக
உரைக்க. மறை - உடலை மூடுகின்ற. ‘சமணரும், சாக்கியரும் ஆகிய
அவத்தோர்’ என்க. நிரம்பா - உணர்வு நிரம்பப் பெறாத. செடி உந்து -
பாவத்தால் செலுத்தப்படுகின்ற. அவத்தோர் - வீண் செயல் உடைய
வர். அடிகள் - தலைவர். “அவரை” என்றது, ‘தம்மை’ என்றபடி.
‘அடிகளாகிய தம்மை’ என்க. ஆரூர் நம்பி, சுந்தரர். இக்காலத்தில்
பெருவழக்காய் உள்ள ‘அவர்கள்’ என்னும் உயர்வுச் சொல், இங்கு
அருகி வந்துள்ளது. ஆரூர் பாடியதனை இங்கு எடுத்துக்கூறியது.
‘அவரது பாடலைக் கேட்டிருந்தமையால் தாழ்த்தோம்’ என்று
இறைவன் சேரமான் பெருமாள் நாயனாருக்கு அருளிச்செய்ததனை
உட்கொண்டதாம். இது முன்பு நிகழ்ந்ததைக் குறித்து ‘அத்தன்மையன்’
என்றவாறாம். “கொடியும் விடையும்” என்றது, ‘விடைக் கொடியும்,
விடை ஊர்தியும்’ என்றதாம். “கோலக் குழகன்” என்றது ஒரு பொருட்
பன்மொழி.

11. ஸா-வி: தேவர்கள் வணங்கவும் மனிதர்கள் துதிக்கவும்,
பொருந்திக் கூத்துநிகழ்த்தும், வண்டுகள் நிறைந்த சோலைகளால்

தூநான் மறையான் அமுத வாலி
 சொன்ன தமிழ்மாலைப்
 பாணேர் பாடல் பத்தும் பாடப்
 பாவம் நாசமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

சூழப்பட்ட தில்லையில் விளங்கும் சிற்றம்பலப் பெருமானைப் பற்றித்
 தூய்மையான நான்கு வேதங்களையும் ஒதுபவனான திரு ஆலி
 அமுதன் பாடிய தமிழ்மாலையாகிய பால் போன்ற இனிய பாடல்கள்
 பத்தினையும் பாடுதலால் தீவினைகள் அழிந்து ஒழியும்.

கு-ற: மன்னி - என்றும் நின்று. பால் நேர் - பால்போலும்
 இனிமையுடைய. 'நாசம் ஆம்' என்னும் ஆக்கச்சொல் தொக்கது. "தூ
 நான் மறையான்" என்றதனால், இவர் மறையவர் குலத்தினராதல்
 விளங்கும். இது, முன்னைப் பதிகத்திலும் கூறப்பட்டது.

கோயிற் புராணம்

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் றிலதா
 முன்னாள் மறையோ தழுழங் கியகான்
 வழியும் வழியும் மதுவார் புதுவீ
 வாசந் தகவீ சியவார் குவளைக்
 கழியுங் கழியும் படிவந் தலர்பொற்
 கமலங் கண்மலங் களையுங் கயநீர்
 பொழியும் விழியும் மனமும் குளிரப்
 புதுமா முனிகண் டுபுகழ்ந் தனனே.

11

சீரார் தருபொய் கைவணங் கியதன்
 றென்பான் மிகுமன் பொடுசேர் சரியே
 பேரா வகைசொல் லவொரா லநிழற்
 பரியா தபிரா னெதிர்நெந் படமுந்
 பாபா ரவிமுந் துமெழுந் தும்விழிப்
 பயின்மா ரி பொரிந் துமழிந் துமொழிந்
 தாரா வமுதே யெனையா ளுடையா
 யறிவே யெனவோ தினனா ரணமே.

12

25. கோயில்

இத்திருப்பதிகம், தில்லைப் பெருமான்மேல் காதல் கொண்டு அவனைக் காண விரையும் ஒருத்தி கூற்றாக அருளிச்செய்யப்பட்டது. முழுவதும் அந்தாதியாக அமைந்தது. பாடலின் ஒவ்வோர் அடியும் இடையில் கூன்பெற்று வந்து நாற்சீரான் ஆயது.

மண்பஞ்சம்

பதிக எண்: 25

திருச்சிற்றம்பலம்

247. கோல மலர்நெடுங்கட் கொவ்வை
வாய்க்கொடியேரிடையீர்
பாலினை யின்னமுதைப் பர
மாய பரஞ்சுடரைச்
சேலுக ளும்வயல்குழ்தில்லை
மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தேலுடை எம்மிறையை
என்றுகொல் காண்பதுவே.

1

1. மொ-ஊ: அழகிய பூப்போன்ற பெரிய கண்களையும், கொவ்வைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயினையும் கொடிபோன்ற மெல்லிய இடையினையும் உடைய தோழிமீர்! பால்போன்று இனிய னாய், இனிய அமுதம் போன்று புத்துயிர் அளிப்பவனாய், ஏல்லா ரினும் மேம்பட்டவனாகிய மேம்பட்ட ஒளிவடிவினனாய், சேல் மீன்கள் துள்ளுகின்ற வயல்களால் சூழப்பட்ட தில்லையாகிய பெரிய நகரிலே சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருக்க இசைந்த எம் தலைவ னாகிய சிவபெருமானை அடியேன் எக்காலத்துப் புறக்கண்களால் காணப்போகிறேனோ?

கு-ஊ: கோலம் - அழகு. 'கோலக் கண்' என இயையும். 'கொடி ஏர் இடையீர்' என்றதில், ஏர் உவம உருபு. "இடையீர்" என்றது பாங்கியரை.

பரம் ஆய - எப்பொருட்கும் முன்னதாகிய. பரஞ் சுடர் - மேலான ஒளி. சேல் உகளும் - கயல்மீன்கள் துள்ளுகின்ற. ஏல் - ஏற்றல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஏற்றல் - எழுந்தருளியிருக்க இசைதல். 'ஏலஉடை' என்பது பாடம் அன்று. "இறை" என்றது,

248. காண்பதி யானென்றுகொல் கதிர்
 மாமணியைக்கனலை
 ஆண்பெண் அருவுருவென் றறி
 தற்கரி தாயவனைச்
 சேண்பணை மாளிகைகூழ் தில்லை
 மாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
 மாண்புடை மாநடஞ்செய் மறை
 யோன்மலர்ப் பாதங்களே.

2

249. கள்ளவிற்தாமரைமேற் கண்
 டயனோடு மால்பணிய
 ஒள்ளொரி யின்னடுவே உரு
 வாய்ப்பரந்தோங்கியசீர்த்

சொல்லால் அஃறிணையாதலின், “பரம், சுடர்” என்றவற்றோடு இயைந்து நின்றது. கொல், ஐயத்துக்கண் வந்தது.

2. பொ-ரை: ஒளிவீசும் மேம்பட்ட மணி போல்பவனாய்க் கனல் போன்ற செம்மேனியனாய், ஆண் என்றோ பெண் என்றோ வடிவு அற்றவன் என்றோ அறிவதற்கு இயலாதவனாக உள்ளவனாய், வானத்தை அளாவிய பெரும்பரப்புடைய மாளிகைகளால் சூழப்பட்ட தில்லை என்ற பேரூரின் சிற்றம்பலத்திலே மாட்சிமை பொருந்திய மேம்பட்ட திருக்கூத்தினை நிகழ்த்தும், வேதம் ஒதும் சிவபெரு மானுடைய தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை அடியேன் புறக்கண் களால் காணும் நாள் எந்நாளோ?

ரு-ரை: “மணி, கனல்” என்றவை உவமை ஆகுபெயர்கள். “ஆண், பெண், அரு, உரு” என்ற நான்கும், “என்று” என்பதனோடு தனித்தனி இயைந்தன. அரிது - அரிய பொருள். “சேண் பணை மாளிகை” என்றதை, ‘சேணிற் பணைத்த மாளிகை’ எனப் பிரிக்க. ‘வானத்தை’ அளாவிப் பரந்த மாளிகை என்பது பொருள். ‘சிற்றம்பலத்துக்கண்’ என உருபு விரிக்க. ‘நடம்செய் பாதங்கள்’ என இயையும். ‘பாதங்கள்’ என்புழியும் தொகுக்கப்பட்ட இரண்டனுருபை விரித்து, ‘யான் காண்பது என்றுகொல்’ என்பதனைக் கொண்டு கூட்டி, ‘இறைவனையும், அவன் பாதங்களையும் யான் காண்பது என்றோ’ என உரைக்க. பாதங்களை வேறாக எடுத்துக் கூறியது, அவற்றது சிறப்புப்பற்றி. “நின்னிற் சிறந்த நின்தாள் இணை” (பரிபாடல் - 4) எனச் சான்றோரும் கூறுவர்.

3. பொ-ரை: உலகத்தைப் படைத்தவனாகிய, தேன் வெளிப் படும்

தெள்ளிய தண்பொழில்சூழ் தில்லை
மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
துள்ளெரி யாடுகின்ற ஒரு
வனையு ணர்வரிதே.

3

250. அரிவையோர் கூறுகந்தான் அழ
கன்ளழில் மால்கரியின்
உரிவைநல் லுத்தரியம் உகந்
தான்உம்ப ரார்தம்பிரான்
புரிபவர்க் கின்னருள்செய் புலி
யூர்த்திருச் சிற்றம்பலத்
தெரிமகிழ்ந் தாடுகின்றஎம்
பிரான்என் இறையவனே.

4

தாமரைமலர்மேல் இருக்கும் பிரமனும், திருமாலும் வணங்குமாறு அவ்விருவருக்கும் நடுவே ஒளிவீசும் தீப்பிழம்பின் உருவத்தனாய்ப் பரவி உயர்ந்த சிறப்பை உடையவனாய், மேலோர் தமக்குப் புகலிடமாகத் தெளிந்த, குளிர்ந்த சோலைகளால் சூழப்பட்ட தில்லை யாகிய பெரிய நகரத்தில் உள்ள சிற்றம்பலத்துள் தீயினைக் கையில் ஏந்தி ஆடுகின்ற ஒப்பற்ற சிவபெருமானை உள்ளவாறு அறிதல் இயலாத செயலாகும்.

3-11: கள் அவிழ் - தேனோடு மலர்கின்ற. 'தாமரைமேல் அயன்' என இயையும். 'கண்ட' என்பதன் ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. கண்ட - உலகத்தைப் படைத்த. "முழுவதுங் கண்டவனை" (தி.8 திருச் சதகம் - 7) என்ற திருவாசகத்தைக் காண்க. பணிய - செருக்கொழிந்து வணங்குமாறு. 'நடுவே எரியின் உருவாய்' என மாற்றுக. நடுவே - அவ்விருவருக்கும் நடுவிலே. 'ஒங்கிய ஒருவன்' எனவும், 'சீர்த் தில்லை, தெள்ளிய தில்லை' எனவும் இயையும். தெள்ளிய - மேலோர், தமக்குப் புகலிடமாகத் தெளிந்த. 'உணர்தல் எனக்கு' அரிதாகியே விடுமோ' என்பது பொருள். உணர்தல், இங்குத்தலைப்பட்டுணர்தல். 'ஒருவன்னை' என ஒற்று விரித்து ஒதுவதே பாடம் போலும்!

4. 101-11: பார்வதியைத் தன் உடம்பின் ஒருபகுதியாகக் கொண்டு மேம்பட்டவனாய், அழகனாய், அழகிய மத மயக்கம் பொருந்திய யானையின் தோலைச் சிறந்த மேலாடையாகக் கொண்டு மேம்பட்டவனாய், தேவர்களுக்குத் தலைவனாய், தன்னை விரும்பு பவர்களுக்கு இனிய கருணைசெய்யும், புலியூரில் உள்ள திருச்சிற்றம் பலத்திலே எரியைக் கையிலேந்தி மகிழ்ச்சியோடு ஆடுகின்ற எங்கள் பெருமானே என் தெய்வம் ஆவான்.

251. இறைவனை என்கதியை என்னு

ளேயுயிர்ப் பாகிநின்ற

மறைவனை மண்ணும்விண்ணும் மலி

வான்சுட ராய்மலிந்த

சிறையணி வண்டறையுந் தில்லை

மாநகர்ச் சிற்றம்பலம்

நிறையணி யாம்இறையை நினைத்

தேன்இனிப் போக்குவனே.

5

252. நினைத்தேன் இனிப்போக்குவனோ நிம

லத்திரளை நினைப்பார்

மனத்தினு ளேயிருந்த மணி

யைமணி மாணிக்கத்தைக்

கு-ரை: மால் கரி - பெரிய யானை. உத்தரியம் - மேலாடை. புரிபவர் - விரும்புபவர். 'இன்னருள்செய் எம்பிரான்' என இயையும். இறைவன் - தலைவன். 'இறையவனே' என்னும் ஏகாரத்தைப் பிரித்து, 'எம்பிரான்' என்றதனோடு கூட்டுக.

5. பொ-ரை: தலைவனாய், எனக்குப் பற்றுக்கோடாய், எனக்குள்ளே மூச்சுக்காற்றாய் மறைந்து நிற்பவனாய், நிலவுலகமும் வானுலகமும் மகிழ்தற்கு ஏதுவான மேம்பட்ட ஒளியாய், நிறைந்த சிறகுகளைக் கொண்டுள்ள அழகிய வண்டுகள் ஒலிக்கும் தில்லைமாநகரிலே சிற்றம்பலத்துக்கு மிக்க அணியாக இருக்கும் தெய்வமாகிய சிவபெருமானை விருப்புற்று நினைத்த யான் அவனை இனி, என் உள்ளத்தினின்றும் போக்கி விடுவேனோ?

கு-ரை: கதி - புகலிடம். 'என்னுள்ளே உயிர்ப்பாய் நிற்கும்' என்ற அப்பர் திருமொழி இங்கு நோக்கத்தக்கது. (தி.5 ப.21 பா.1) மறை - மறைந்து நிற்கும் பொருள். 'துறைவன்' என்பதுபோல, 'இறைவன், மறைவன்' என்றவற்றில் வகரம் பெயர் இடைநிலை. 'இறையனை, மறையனை' எனப் பாடம் ஒதுதல் சிறக்கும். மலி - மகிழ்தற்கு ஏதுவான. 'சுடராய் அணியாம் இறை' எனவும், 'மலிந்த வண்டு' எனவும் இயையும். மலிந்த - நிறைந்த. சிறைஅணி - சிறகைக் கொண்டுள்ள. 'சிற்றம்பலத்துக்கு' எனத் தொகுக்கப்பட்ட உருபை விரிக்க. நிறை அணி - மிக்க அழகு. போக்குவனே - என் உள்ளத்தினின்றும் போக்கி விடுவேனோ; 'மறப்பேனோ' என்றபடி.

6. பொ-ரை: தூய்மையின் மிகுதியனாய், தன்னை விருப்புற்று

கனைத்திழி யுங்கழனிக் கன
கங்கதிர் ஒண்பவளம்
சினத்தொடு வந்தெறியுந் தில்லை
மாநகர்க் கூத்தனையே.

6

253. கூத்தனை வானவர்தங் கொழுந்
தைக்கொழுந் தாய்எழுந்த
மூத்தனை மூவுருவின் முத
லைமுத லாகிநின்ற

நினைப்பவர் உள்ளத்திலே தங்கியிருக்கும் அழகிய மாணிக்கம் போல் வானாய், ஒலித்துக்கொண்டு வயல்களிலே வந்து பாயும் மிக்க நீர், ஒளி வீசுகின்ற பவளத்தைக் கோபம் கொள்பவரைப்போலக் கரையில் ஒதுக்கித்தள்ளும் தில்லை மாநகரில் உள்ள கூத்தப்பிரானை விருப்புற்று நினைத்த அடியேன் இனி என் உள்ளத்தினின்றும் போக விடுவேனோ?

கு-வி: 'நிமலத்திரளை' என்பது முதலாகத் தொடங்கிப் பூட்டு வில்லாக முடிக்க. நிமலத் திரள் - தூய்மையின் மிகுதி. "மனத்தினுளே இருந்த மணி" என்றது அற்புத உருவகம். பின்னர் வந்த மணி, அழகு. "மணியை" எனவும், "மாணிக்கத்தை" எனவும் வேறு வேறாகக் கூறினாராயினும், 'மாணிக்க மணியை' என்பதே கருத்தென்க. கனைத்து - ஒலித்து. கன கம் - மிக்கநீர். "கழனி" என்பதன்றி, 'கனநீர்' என்பதே பாடம் போலும்! கனம் - மேகம். "சினத்தொடு வந்து" என்றது, தற்குறிப்பேற்றம்.

7. பொ-வி: கூத்தாடுபவனாய், தேவர் கூட்டத்துக்குத் தலைவனாய், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடிப்படையாய்த் தோன்றிய மூத்தவனாய், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூன்று செயல்களுக்கும் மூன்று வடிவங்களை எடுத்த முதல்வனாய், எல்லாச் செயல்களுக்கும் காரணமாய் இருப்பவனாய், பசுவின் பால், தயிர், நெய் முதலியவற்றை ஆகுதி செய்யும் அந்தணர்கள் வாழும் தில்லை அம்பலத்துள் பலரும் துதிக்குமாறு நிலையாகக் கூத்து நிகழ்த்துகின்ற எம் தலைவனுடைய திருவடிகளை அடியேன் சேர்வேன் கொல்லோ!

கு-வி: வானவர்தம் கொழுந்து - தேவ கூட்டத்திற்குத் தலை யாயவன். பின்னர், "கொழுந்தாய்" என்றது, 'எல்லாப் பொருட்கும் கொழுந்தாய்' என்றவாறு. எழுந்த - தோன்றிய; என்றது, படைப்புக் காலத்தில் முதற்கண் உருவும், பெயரும், தொழிலும் கொண்டு நின்றமையை, "முளைத்தானை எல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி"

ஆத்தனைத் தான்படுக்கும் அந்
தணர்தில்லையம்பலத்துள்
ஏத்தநின் றாடுகின்ற எம்
பிரான்அடி சேர்வன்கொலோ.

7

254. சேர்வன்கொலோஅன்னைமீர் திக
மும்மலர்ப் பாதங்களை
ஆர்வங் கொளத்தழுவி அணி
நீறென் முலைக்கணியச்
சீர்வங்கம் வந்தணவுந் தில்லை
மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
தேர்வங்கை மான்மறியன் எம்
பிரான்போல் நேசனையே.

8

என்றார் நாவுக்கரசர். (தி.6 ப.19 பா.1) 'மூத்தவனை' என்பதில் அகரம் தொகுத்தலாயிற்று. மூத்தவன் - முன்னோன். நிலையை, 'உரு' என்றார். முந்நிலையாவன, 'படைக்கும் நிலை, காக்கும் நிலை, அழிக்கும் நிலை' என்பன. பின்னர், 'முதலாகி நின்ற' என்றது, 'எல்லாச் செயல் கட்டும் முதலாகி நின்ற' என்றவாறு. 'நின்ற எம்பிரான்' என இயையும். "ஆத்தனைப் படுக்கும் அந்தணர்" என்றதற்கு, முன், 'ஆவே படுப்பார் அந்தணாளர்' என்றதற்கு (தி.9 பா.196) உரைத்தவாறே உரைக்க. தான், அசைநிலை. "தில்லையம்பலத்துள்" என்றதனை, "நின்ற" என்றதன்பின்னர்க்கூட்டுக. கொல், ஐய இடைச்சொல். ஓகாரம், இரக்கப்பொருட்டு.

8. பொ-ஐ: என் அன்னையர்களே! சிறந்த மரக்கலங்கள் வந்து அணுகும் தில்லைமாநகரில் உள்ள சிற்றம்பலத்தில் உள்ளவனாய், கையில் எழுச்சியை உடைய மான்குட்டியை ஏந்தியவனாய், எம் தலைவனாய், எம்மால் விரும்பப்படும் பெருமானுடைய விளங்கும் தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை விருப்பத்தோடு தழுவி, அவன் அணிந்திருக்கும் திருநீறு என் நகில்களில் படியுமாறு அவனைத் தழுவும் வாய்ப்பினைப் பெறுவேனோ?

ரு-ஐ: 'அன்னைமீர், என் நேசனை, அவன் அணி நீற்றை என் முலைக்கு அணியுமாறு, அவன் மலர்ப் பாதங்களைத் தழுவிச் சேர்வன்கொலோ' எனக்கொண்டு கூட்டுக. "அன்னைமீர்" என்றது, கைத் தாயரை. அணி - அழகு. பிறராயின் சந்தன களபங்களைப் பூசிச் சேர்வர். இவன் திருநீற்றையே பூசிச் சேர்வான். ஆதலின், "அணிநீறு அணிய" என்றாள். வங்கம் - மரக்கலம். ஏர்வு - எழுச்சி. போல், அசை

255. நேசமுடையவர்கள் நெஞ்சு
 னேயிடங் கொண்டிருந்த
 காய்சின மால்விடையூர் கண்
 ணுதலைக் காமருசீர்த்
 தேச மிகுபுகழோர் தில்லை
 மாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
 தீசனை எவ்வுயிர்க்கும் எம்
 இறைவன்என் றேத்துவனே.

9

256. இறைவனை ஏத்துகின்ற இளை
 யாள்மொழி யின்தமிழால்
 மறைவல நாவலர்கள் மகிழ்ந்
 தேத்துசிற் றம்பலத்தை

நிலை. 'புவனேசன்' என்பது 'போனேசன்' என மருவிற்று என்பாரும், பிற உரைப்பாரும் உள்.

9. பொ-ற: தன்னிடம் விருப்பமுடைய அடியவர்களின் உள்ளத்துள்ளே தன் இருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்டு தங்குபவனாய், பகைவர்களைத் துன்புறுத்தும் வெகுளியை உடைய பெரிய காளையை வாகனமாக இவர்கின்ற, நெற்றிக் கண்ணுடையவனாய், விரும்பத்தக்க சிறப்பினை உடைய உலகத்தில் மிகுகின்ற புகழை உடையவர்கள் வாழும் தில்லைமாநகரில் சிற்றம்பலத்தில் வீற்றிருக்கும், மற்றவரை அடக்கியாளும் பெருமானை எல்லா உயிர்களுக்கும் தெய்வமாவான் என்று புகழ்ந்து கூறும்நான் அவன் அருள்பெறுவது என்றோ?

கு-ற: காய் சினம், இன அடை. மால் விடை - பெரிய இடபம் 'திருமாலாகிய இடபம்' எனலும் ஆம். காமரு - விரும்பத்தக்க. சீர் - அழகு. 'சீர்த் தில்லை' என இயையும். தேசம் மிகு புகழ் - நில முழுதும் பரவிய புகழ். "புகழோர்" என்றது, தில்லைவாழ் அந்தணரை. 'எவ்வுயிர்க்கும் இறைவன் என்று ஏத்துவன்' என்றது, 'அவனது பெருமையறிந்து காதலித்தேன்' என்றவாறு. 'இனி அவனைத் தலைப்படுதல் என்றோ' என்பது குறிப்பெச்சம். இறைவன் - தலைவன்.

10. பொ-ற: சிவபெருமானைத் துதிக்கின்ற இளம்பருவத் தலைவியின் கூற்றாக இனிய தமிழால், நான்மறைகளின் பொருளுணர்ந்து ஒலி பிறழாது அவற்றை ஒதுதலில் வல்லவர்கள் மகிழ்ந்து

அறைசெந்நெல் வான்கரும்பின் அணி
ஆலைகள் சூழ்மயிலை
மறைவல வாலிசொல்லை மகிழ்ந்
தேத்துக வான்எளிதே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

துதிக்கின்ற சிற்றம்பலம் தொடர்பாக வரப்பால் வரையறுக்கப்பட்ட வயல்கள் செந்நெற்பயிர்களோடும் மேம்பட்ட கரும்புகளின் வரிசையான ஆலைகளோடும் சூழ்ந்திருக்கும் திருமயிலாடு துறையைச் சேர்ந்த, வேதங்களில் வல்ல திருஆலிஅமுதன் பாடிய பாடல்களை விருப்பத்தோடு பாராயணம் செய்க. சிவலோகம் உங்களுக்கு மறுமையில் எளிதாகக் கிட்டும்.

கு-வி: "ஏத்துகின்ற" என்றது, 'காதலித்துத் துதிக்கின்ற' என்னும் பொருட்டு. 'இளையாள் மொழியாகிய (கூற்றாகிய) இனிய தமிழால்' என உரைக்க. "மறைவல" என்றது பொருளுணர்தல் வன்மையையும், "நாவலர்கள்" என்றது, ஒலி பிறழாது ஒதுதல் வன்மையையும் குறித்து நின்றன. அறை - வரம்பால் வரையறுக்கப்பட்ட வயல்கள். 'வயல்கள் செந்நெற்பயிர்களோடும், கரும்பின் ஆலைகளோடும் சூழும் மயிலை' என்க. அணி - வரிசை. மயிலை - மயிலாடு துறை. (மாயூரம்).

கோயிற் புராணம்

முன்னாள் பதியா யினுமே தகுசீர்
மூலப் பதியா ளுடைமுகக் கணனே
பொன்னார் தருபொய் கையுடைப் புனிதா
பொடிசேர் வடிவே முடியே யடியே
னென்னா தரவார் தருபூ சைகொள்வா
யினியாய் முனியா தெனவோ திமடுப்
பன்னாண் மலர்கொய் ததின்மூழ் கியருட்
பாதங் களனைந் துபணிந் தனனே.

13

புருடோத்தம நம்பி அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா

26. கோயில்

பதிக வரலாறு

இத்திருப்பதிகம் தில்லைப் பெருமானைக் காதலித்த தலைவியும், அவளை வளர்த்த செவிலித்தாயும் அப்பெருமானை நினைந்து அரற்றியவாறாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. இதுவும் அந்தாதியாக அமைந்தது.

மாண்புமம்

பதிக எண்: 26

திருச்சிற்றம்பலம்

257. வாரணி நறுமலர் வண்டு கெண்டு

பஞ்சமம் செண்பக மாலை மாலை

வாரணி வனமுலை மெலியும் வண்ணம்

வந்துவந்திவைநம்மை மயக்கு மாலோ

1. பொ-ரை: தேன் ஒழுகுகின்ற நறுமலர்களைக் கிளறுகின்ற வண்டுகள் பாடுகின்ற பஞ்சமப் பண், சண்பகப் பூமாலை, மாலைக் காலம் என்ற இவை கச்சணிந்த அழகிய முலைகள் மெலியுமாறு தொடர்ந்து வந்து நம்மை மயக்குகின்றன. அம்மயக்கத்தைப் போக்க அழகினைக் கொண்ட மணிகள் விளங்குகின்ற மாடங்கள் உயர்ந்த தில்லையம்பலத்திலுள்ள எங்கள் செல்வனாகிய சிவபெருமான் நமக்குக் காட்சி நல்கவில்லை. என்திறத்து அருள் செய்து என்னை அஞ்சாதே என்று சொல்லக்கூடியவர் யாவர் உளர்? என் விருப்பம் என் உயிரால் தாங்கப்படும் அளவினதாக இல்லை.

ரு-ரை: வார் - தேன் ஒழுகுகின்ற. அணி - அழகிய. 'நறுமலரை வண்டு கெண்டி (கிளறிப்) பாடுகின்ற பஞ்சமப் பண்' என்க. "மாலை" இரண்டனுள் பின்னது மாலைக் காலம், 'பஞ்சமமும், செண்பக மாலையும், மாலைக் காலமும் ஆகிய இவை நம் வனமுலைகள் மெலியுமாறு வந்து வந்து நம்மை மயக்கும்' என்க. ஆல், ஒ அசை நிலைகள். சீர் அணி - அழகைக்கொண்ட. "ஆர் எனை அருள்புரிந்து அஞ்சல் என்பார்" என்றதை இறுதியிற் கூட்டுக. "எனை" என்றது, "அஞ்சல் என்பார்" என்பதனோடு முடியும். என் ஆதரவு ஆவியின்

சீரணி மணிதிகழ் மாட மோங்கு
தில்லையம் பலத்தெங்கள் செல்வன் வாரான்
ஆரெனை அருள்புரிந் தஞ்சல் என்பார்
ஆவியின் பரமமென்றன் ஆதரவே. 1

258. ஆவியின் பரமன்றன் ஆதரவும்
அருவினை யேனைவிட் டம்ம அம்ம
பாவிவன் மனம்இது பைய வேபோய்ப்
பணிமதிச் சடையரன் பால தாலோ

பரம் அன்று. எனது காதல் என் உயிரின் அளவினதன்று; மிக்கது. "சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள் - உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே" (குறுந்தொகை-18) என்னும் பகுதியை நோக்குக. ஆதரவு - விருப்பம்; காதல். 'அஃது என்னால் தாங்கும் அளவினதாய் இல்லை' என்றபடி.

2. பொ-ரை: என் விருப்பம் என் உயிர் தாங்கும் எல்லையைக் கடந்து மிக்குள்ளது. தீ வினையினேன் ஆகிய அடியேனை விடுத்துப் பாவியாகிய வலிய மனம் யான் அறியாதவாறு மெதுவாகச் சென்று குளிர்ந்த பிறையைச் சடைக்கண் அணிந்த சிவபெருமான்பால் சேர்ந்து விட்டது. நெஞ்சம் எனக்குப் பற்றுக்கோடாக இல்லாமையாலே மேகலையின் நெகிழ்ச்சியும் நிறை அழிவும் ஏற்பட, அவற்றால் என் உயிர்படும் வருத்தத்தை யாவர் அறிவார்?. அம்பலத்தில் அரிய கூத்தாடும் பெருமானே அறிவான்.

ரு-ரை: இரக்கத்தின்கண் வந்த 'அம்ம' என்பது அடுக்கி நின்றது. பாவி மனம் - கொடுஞ் செயலை உடையதாகிய மனம். 'இதுவும்' என்ற எச்ச உம்மை விரிக்க. ஆல், ஓ அசை நிலைகள். நீவி - நீக்கம்; தனிமை; மேகலை என்று கொண்டு, 'நீவியின் நெகிழ்ச்சியும்' என்பது பாடம் என்பாரும் உளர். நெகிழ்ச்சி - தளர்ச்சி; மெலிவு. "நெஞ்சமும் தஞ்சம் இலாமையாலே" என்றதனை "அரன் பாலதாலோ" என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக. 'நீவி முதலியனவாகிய இவ் ஆவியின் வருத்தம்' எனச் சுட்டு வருவித்து உரைக்க. 'நடமாடுவானே அறியும்' என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. அல்லாக்கால் "அரன்" என்றதனோடு இயையுமாறில்லை. "போய்" என்பது முன்னிலைக்கண் செல்லாதாக லின், 'சடைய நிற்பால தாலோ' எனப் பாடம் ஓதலும் ஆகாது. இத்திருப்பாட்டிலும், வருந்திருப்பாட்டிலும், 'அருள்நடம்' எனப் பாடம் ஒதுவாரும் உளர்.

நீவியும் நெகிழ்ச்சியும் நிறையழிவும்
 நெஞ்சமும் தஞ்சமி லாமை யாலே
 ஆவியின் வருத்தமி தார்அறிவார்
 அம்பலத் தருநடம்ஆடு வானே.

2

259. அம்பலத் தருநட மாடவேயும்
 யாதுகொல் விளைவதென் றஞ்சி நெஞ்சம்
 உம்பர்கள் வன்பழி யாளர் முன்னே
 ஊட்டினர் நஞ்சைஎன் றேயும் உய்யேன்
 வன்பல படையுடைப் பூதஞ் சூழ
 வானவர் கணங்களை மாற்றி யாங்கே
 என்பெரும் பயலைமை தீரும் வண்ணம்
 எழுந்தரு ளாய்எங்கள் வீதி யூடே.

3

3. பொ-ரை: நீ பொன்னம்பலத்திலே அரிய கூத்தினை ஆடிக் கொண்டிருந்தாலும், கொடிய பழிச்செயல்களைச் செய்யும் தேவர்கள் முன்னொரு காலத்தில் உன்னை நஞ்சினை உண்பித்தார்களே. அதனால் உனக்கு என்றாவது என்ன தீங்கு நேரக்கூடுமோ என்று அஞ்சி நெஞ்சில் நிம்மதியில்லாமல் இருக்கின்றேன். தேவர்கள் கூட்டங்களை நீக்கி வலிமையுடையனவாய்ப் பலவாய் உள்ள படை யாம் தன்மையை உடைய பூதங்கள் உன்னைச்சூழ எங்கள் வீதி வழியாக என்னுடைய மிக்க பசலை நோய்தீரும் வண்ணம் எழுந்தருளுவாயாக.

கு-ரை: ‘ஆடவேயும்’ என்றாரேனும், ‘ஆடுகின்றாய்’ என்றும், ஊட்டினர் என்றும் கேட்டு ‘யாது விளைவதுகொல் என்று நெஞ்சம் அஞ்சி உய்யேனாயினேன்’ என உரைத்தல் கருத்து என்க. ஏகாரங்கள் இசைநிறை. ‘வன்பழியாளராகிய உம்பர்’ என்க. ‘உனக்கு ஊட்டினர்’ எனச் சொல்லெச்சம் வருவிக்க. ‘‘உய்யேன்’’ என்றது ‘இறந்துபடும் நிலையில் உள்ளேன்’ என்றபடி. வன்பழியாளராகிய கொடுமை மிகுதிபற்றி ‘வானவர் கணங் களை மாற்றுதல்’ ஒன்றையே எடுத்துக் கூறினாளாயினும், ‘ஆடுதலை விட்டு எழுந்தருளாய்’ என்றலும் கருத்தாம். என்னை? ‘ஒழியாது ஆடு தலால் இறைவற்குத் திருமேனி நோம் என்பது கருதியும் வருந்தினாளா தலின்’. பயலைமை - பசலைத் தன்மை. ‘எழுந்தருளின் இதுவும் தீரும்’ என்றவாறு.

260. எழுந்தருளாய் எங்கள் வீதி யூடே
 ஏதமில் முனிவரோ டெழுந்த ஞானக்
 கொழுந்தது வாகிய கூத்த னேநின்
 குழையணி காதினின் மாத்தி ரையும்
 செழுந்தட மலர்புரை கண்கள் மூன்றும்
 செங்கனி வாயும்என் சிந்தை வெளவ
 அழுந்தும்என் ஆருயிர்க் கென்செய் கேனோ
 அரும்புனல் அலமரும் சடையினானே.

4

261. அரும்புனல் அலமரும் சடையினானை
 அமரர்கள் அடிபணிந் தரற்ற அந்நாள்
 பெரும்புரம் எரிசெய்த சிலையின் வார்த்தை
 பேசவும் நையும்என் பேதை நெஞ்சம்

4. பொ-ரை: குற்றமற்ற பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் முதலிய முனிவர்களோடு வெளிப்பட்ட ஞானக்கொழுந்தாகிய கூத்தப் பிரானே! உன் குழையை அணிந்த காதுகளில் உள்ள காதணிகளும் செழித்த பெரிய மலர்களை ஒத்த முக்கண்களும், சிவந்த கனி போன்ற வாயும் என் உள்ளத்தைக் கவருவதனால் துன்பத்தில் ஆழ்ந்த என் உயிர் நிலைத்திருப்பதற்கு யான் யாது செய்வேன்? அரிய கங்கை நீர் சுழலும் சடையினானே! நீ எங்கள் வீதி வழியே அடியேன் காணுமாறு எழுந்தருளுவாயாக. எழுந்தருளினால் அடியேன் உயிர்நிற்கும்.

கு-ரை: 'எழுந்தருளாய் எங்கள் வீதியூடே' என்பதனை இறுதியிற் கூட்டுக. ஏதம் - குற்றம். முனிவர், பதஞ்சலி, வியாக்கிர பாதர் முதலியோர். 'தில்லைவாழ்ந்தணர்' எனலும் ஆம். 'கொழுந்தது' என்பதில் அது, பகுதிப்பொருள் விசுதி. கொழுந்து, முடிநிலை. 'மாத்திரை' என்பதும் ஓர் காதணியே. வெளவ - வெளவினமையால். அழுந்தும் - துன்பத்தில் ஆழ்கின்ற. உயிர்க்கு - உயிர் நின்றற்கு. அலமரும் - அலைகின்ற. 'நீ எங்கள் வீதியூடே எழுந்தருளினால் என் உயிர் நிற்கும்' என்றவாறு.

5. பொ-ரை: கரிய பெரிய மலரை ஒத்த கழுத்தை உடையவனே! தில்லை அம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும், தெய்வங்களுக்குள் மேம்பட்ட எங்கள் தேவனே! கங்கை சுழலும் சடையை உடைய உன்னைத் தேவர்கள் அடிகளில் விழுந்து வணங்கிப் பலவாறு தங்கள்

கருந்தட மலர்புரை கண்ட வண்டார்
காரிகை யார்முன்பென் பெண்மை தோற்றேன்
திருந்திய மலரடி நசையி னாலே
தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவ தேவே. 5

262. தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவ தேவைத்
தேறிய அந்தணர் சிந்தை செய்யும்
எல்லைய தாகிய எழில்கொள் சோதி
என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்த எந்தாய்
பல்லையார் பசுந்தலையோடிடறிப்
பாதமென் மலரடி நோவ நீபோய்
அல்லினில் அருநட மாடில் எங்கள்
ஆருயிர் காவல்திங் கரிது தானே. 6

முறையீடுகளை விண்ணப்பிக்க, அக்காலத்துப் பெரிய திரிபுரங்களைத் தீக்கிரையாக்கிய உன் வில்லாண்மையின் புகழை எடுத்துக்கூறும் அளவில், அடியேனுடைய அறியாமையை உடைய உள்ளம் உருகுகிறது. வளப்பமான மாலையை அணிந்த மகளிர் முன்னே என் பெண்மை உன் அழகான மலர்போன்ற திருவடிகளை அணைய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தினாலே தோற்று நிற்கிறேன்.

௫-வி: 'சடையினானை' என்றது, 'சடையை உடைய வனாகிய நின்னை' என, முன்னிலைக்கண் படர்க்கை வந்த வழுவமைதி. சிலை - வில். வார்த்தை - (வீரச்) செய்தி. 'பேசவும்' என்ற உம்மை, 'பேசுதல் ஒன்றையே பிறர் செய்யவும்' எனப் பொருள் தந்து நின்றது. நையும் - (அதனைக் கேட்ட அளவிலே) நெகிழ்ந்துருகும். கருந் தடமலர் - கரிய நீர்ப் பூ; நீலோற்பலம். கண்ட - கண்டத்தை உடையவனே. வண் தார் - வளப்பமான மாலையை அணிந்த. 'தார்' என்பது இங்குப் பொதுமையில் நின்றது. காரிகையார் - பெண்கள். 'அவர்கள் முன்பு' என்றது, 'அவர்கள் நகைக்கும்படி' என்றதாம். பெண்மை - பெண் தன்மை; நாணம். நசை - விருப்பம். 'நசையினாலே தோற்றேன்' என முன்னர்க் கூட்டுக.

6. ௮-வி: தில்லை அம்பலத்தில் எங்கள் தேவதேவனாய், மனந்தெளிந்த அந்தணர் தியானிக்கும் இடமாகிய சிற்றம்பலத்தில் உள்ள அழகுமிக்க ஒளி வடிவினனாய், அடியேனுடைய உயிரைப்

263. ஆருயிர் காவல்இங் கருமையாலே

அந்தணர் மதலைநின் னடிபணியக்
கூர்நுனை வேற்படைக் கூற்றஞ்சாயக்
குரைகழல் பணிகொள மலைந்ததென்றால்
ஆரினி அமரர்கள் குறைவி லாதார்
அவரவர் படுதுயர் களைய நின்ற
சீருயி ரே எங்கள் தில்லை வாணா
சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிதே.

7

பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்த என் தந்தையே! பல்லோடு கூடிய பிரம கபாலமாகிய மண்டையோட்டைக் கையில் ஏந்தி இருட்டில் கால்கள் இடற, உன் திருவடிகளாகிய மெல்லிய மலர்கள் அடியிடுதலால் நோவ, நீ சென்று இருளில் அரிய கூத்தாடினால், உன் செயல்பற்றிக் கவலைப்படும் அடியேங்களுடைய அரிய உயிரை நீங்காமல் பாது காப்பது அரிய செயலாகும். ஆதலின் இருளில் நடம்புரிதலை நீக்கு வாயாக.

கு-ரை: “தேவதேவை” என்றதும், முன் திருப்பாட்டில், ‘சடையினானை’ என்றதுபோன்ற வழுவமைதி. தேறிய அந்தணர் - தெளிந்த அந்தணர்கள்; என்றது, ‘ஞானத்திற் சிறந்த அந்தணர்’ என்றவாறு. எல்லை - இடம்; என்றது சிற்றம்பலத்தை. “எல்லையது” என்றதில் உள்ள அது, பகுதிப்பொருள் விசுதி. ‘எல்லையதன்கண்’ என ஏழனுருபு விரிக்க. ஆகிய - பொருந்திய. காவல் கொண்டு - காத்து. பல்லைப் பொருந்திய பசுந்தலை, இடுகாட்டுள் நரி முதலிய வற்றால் இழுக்கப்பட்டுக் கிடப்பன பத்தோன்றக் கிடத்தலை, “பல்லை ஆர்” என்றார். ‘பாதம் அவற்றோடு இடறுதலால் அம்மலரடி நோவ’ என்க. அல்லினில் - இருளில். ஆடில் - ஆடினால். ஆருயிர் காவல் - ஆருயிரை யாங்கள் காத்தல். அரிது - இயலாது. ‘ஆதலின், இனி அதனை ஒழிக’ என்பது குறிப்பெச்சம்.

7. பொ-ரை: இவ்வுலகில் தன்னுடைய அரிய உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இயலாமையாலே அந்தணர் மகனாகிய மார்க்கண்டேயன் உன் திருவடிக்கண் வணங்க, கூரிய முனையினை உடைய வேலாகிய படைக்கலனை ஏந்திய கூற்றுவன் அழியுமாறு உன் கழல் ஒலிக்கும் திருவடி ஒன்றினைச் செயற்படுத்த நீ போரிட்டனை என்றால் தேவர்களில், குறைவில்லாதவர்கள் யாவர்? அவரவர் நுகரும் துயரங்களைப் போக்குதற்கு ஒருப்பட்டு நிற்கின்ற சிறந்த

264. சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிது

திருச்சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வனேநீ
தாயினும் மிகநல்லை யென்ற டைந்தேன்
தனிமையை நினைகிலை சங்க ராஉன்
பாயிரும் புலியத ளின்னு டையும்
பையமே லெடுத்தபொற் பாத முங்கண்
டேயிவள் இழந்தது சங்கம் ஆவா
எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ.

8

உயிர்போல்பவனே! எங்கள் தில்லையம்பதியில் வாழ்கின்றவனே! நீ
காவாதொழியின் சேயிழையார் ஆகிய மகளிருக்கு இனி உயிர்
வாழ்தல் அரிது.

கு-வி): இங்கு ஆருயிர் காவல் அருமையால் - இவ்வுலகில்
தனது அரிய உயிரைக் காத்துக்கொள்ளுதல் இயலாமையால்.
அந்தணர் மதலை, மார்க்கண்டேயர். 'சாய மலைந்தது' என இயையும்.
குரை கழல் - ஒலிக்கின்ற கழல் அணிந்த பாதம். பணிகொள - செயல்
கொள்ளும்படி. மலைந்தது, தொழிற் பெயர். 'மலைந்தது குரைகழல்
பணிகொள என்றால்' என மாற்றுக. 'கூற்றுவனைச் சாய்த்தது திருவடி
ஒன்றினாலே என்றால்' என. இறைவனது பெருமையை வியந்தவாறு.
'குறைவு' என்றது, 'அடங்குதல்' என்னும் பொருட்டாய், 'குறைவு
இலாதார்' என்றது, 'உனக்கு அடங்குதல் இல்லாதவர்' எனப் பொருள்
தந்தது. சீர் உயிரே - சிறந்த உயிர்போல்பவனே. 'ஏனைத் தேவர்
ஒருவருக்கும் இல்லாத உனது இப்பெருமையை உணருந்தோறும்
சேயிழையார்க்கு இனி வாழ்வு அரிது' என இயைபு படுத்தி உரைக்க.

8. பொ-வி): திருச்சிற்றம்பலத்து எங்கள் செல்வனே! எங்களை
அடிமைகொள்ளும் ஈசனே! நீ தாயை விட மிக நல்லவனாய் உள்ளாய்
என்று உன்னைச் சரண்யனாக அடைந்தேன். எல்லோருக்கும்
நன்மையைச் செய்கின்றவனே! நீ இப்பெண்ணுடைய தனிமைத்
துயரை நினைத்துக்கூடப் பார்க்காதவனாக உள்ளாய். உன்னுடைய
பரவிய புலித்தோல் ஆடையையும் மெதுவாக மேலே தூக்கிய அழகிய
திருவடியையும் கண்டே இப்பெண் தன் சங்கு வளையல்களை
இழந்தாள். நீ அருளாவிடின் இனி மகளிருக்கு உயிர்வாழ்தல்
அரிதாகும்.

கு-வி): 'தாயினும் மிக நல்லையாகிய நீ இவளது தனிமைத்

265. எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ

இளமுலை முகம்நெக முயங்கி நிற்பொற்

பங்கயம் புரைமுக நோக்கி நோக்கிப்

பணிமதி நிலவதென் மேற்படரச்

செங்கயல் புரைகண்ணி மார்கள் முன்னே

திருச்சிற்றம் பலமுட னேபு குந்து

அங்குன பணிபல செய்து நாளும்

அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்க லாமே. 9

துயரை நினைகின்றாய் இல்லை' என்றபடி. "பால்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து" (தி.8 பிடித்த-9) என்னும் திருவாசகத்தை நோக்குக. 'சங்கரா' என்றதும், நீ சுகத்தைச் செய்பவன் அல்லையோ என்னும் குறிப்புடையது. 'உன் உடை' என இயையும். 'பாய் புலி, இரும் புலி' என்க. இரு - பெரிய. அதள் - தோல். "அதளின்" என்பதில் இன், அல்வழிக்கண் வந்த சாரியை. "அதளின்னுடை" என்றதில் னகர ஒற்று விரித்தல். 'இவள் சங்கம் இழந்தது, உனது உடையையும், பாதத்தையும் கண்டே' என்க. ஆவா, இரக்கக் குறிப்பு, ஓகாரமும் அன்னது. இத்திருப்பாட்டு ஒன்றும் செவிலி கூற்று. ஏனைய தலைவி கூற்று.

9. பொ-ரை: எங்களை அடிமையாகக் கொண்ட ஈசனே! இள முலையின் முகடு நகங்குமாறு உன்னைத்தழுவி உன்னுடைய அழகிய பங்கயம் போன்ற முகத்தை நோக்கி நீ அணிந்திருக்கும் குளிர்ந்த பிறையின் நிலவொளி என்மேல் பரவ, சிவந்த கயல் மீன்களை ஒத்த கண்களை உடைய இளைய பெண்கள் காணுமாறு, அவர்கள் கண் எதிரே திருச்சிற்றம்பலத்தில் உன்னோடு புகுந்து, அங்கு உனக்குக் குற்றேவல்கள் பல நாள்தோறும் செய்து உன் அருளைப் பெறும் வாய்ப்பு உண்டாயின் இவ்வுலகில் பலகாலம் இருக்கலாம். உன் அருள் கிட்டாவிடின் அஃது இயலாது.

ரு-ரை: நெக - குழைய. முயங்கி - தழுவி. பொற் பங்கயம், இல் பொருள் உவமை. நிலவு - மதியினது ஒளி. அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி. "செங்கயல் புரை கண்ணிமார்கள் முன்னே" என்றது, 'ஏனைய மகளிரினும் முற்பட்டு' என்றவாறு. 'முன்னே புகுந்து' என இயையும். உடனே - விரைவாக. 'நாளும் செய்து' என முன்னே சென்று இயையும். அகலிடம், பூமி. இருக்கலாம் - உயிர்வாழ்தல் கூடும். 'ஈசனேயோ, முன்னே' உடனே புகுந்து, முயங்கி, நோக்கி நோக்கி

266. அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்க லாமென்
 நமரர்கள் தலைவனும் அயனும் மாலும்
 இருவரும் அறிவுடை யாரின் மிக்கார்
 ஏத்துகின் றார்இன்னம் எங்கள் கூத்தை
 மருள்படு மழலைமென் மொழியு மையாள்
 கணவனை வல்வினை யாட்டி யேன்நான்
 அருள்பெற அலமரும் நெஞ்சம் ஆவா
 ஆசையை அளவறுத்தார்இங் காறே. 10

நாளும் பணி பல செய்து அருள்பெறின் இருக்கலாம்; அல்லது கூடாது' எனத் தனது ஆற்றாமை மிகுதி கூறினாள். இதனால் இவ்வாசிரியரது பேரன்பு அறியப்படும். "நிலவு என்மேல் படரப் பணி பல செய்து" என்றதனால், 'அணுக்கத் தொண்டுகள் பல செய்து' என்றதாயிற்று.

10. பொ-ற: சிவபெருமானுடைய அருள் கிட்டினால் பரந்த உலகில் பலகாலம் இருக்கலாம் என்று இந்திரனும், பிரமனும் திருமாலும் ஆகிய அறிவுடையவரின் மேம்பட்டார் இருவரும், இன்றும் எங்கள் கூத்தப்பிரானைத் துதிக்கிறார்கள். இறைவனுக்கு மையல் ஏற்படுவதற்குக் காரணமான மழலை போன்ற மென்மையான சொற்களை உடைய பார்வதியின் கணவனாகிய சிவபெருமானை அடைவதற்குத் தீவினையை உடைய அடியேனுடைய நெஞ்சம் சுழல்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஆசை இவ்வளவுதான் இருத்தல் வேண்டும் என்று ஆசையை அளவுபடுத்தி ஆசைகொள்பவர் இவ்வுலகில் யாவர் உளர்?

கு-ற: "மிக்கார்" என்றது, 'மிக்காராய்' என முற்றெச்சம். ஏத்துதலால், அறிவுடையாரின் மிக்காராயினர். "மிக்கார்" என்ற தனைப் பெயராக்கி, அமரர்தம் தலைவன் முதலியோருக்கு ஆக்கி உரைப்பாரும் உளர். 'கூத்து' என்றது, 'கூத்தனை' என ஆகுபெயராய் நின்றது. மருள்படு - இறைவற்கு மையல் உண்டாதற்கு ஏதுவான. வினையாட்டியேன் - வினையை உடையளாகியேன். 'நான் அருள் பெறுதலைக்கருதி என் நெஞ்சம் அலமரும்' என்க. "ஆசையை அளவறுத்தார் இங்கு ஆர்" என்றது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு. 'எங்கள் கூத்தனை, உமையாள் கணவனை அமரர்கள் தலைவன் முதலாயினோர் (அவன் அருள் பெறமாட்டாது) ஏத்துகின்றாராக, வல் வினையாட்டியேனாகிய நான் பெற நெஞ்சம் அலமரும்; ஆதலின், ஆசையை அளவறுத்தார் இங்கு ஆர்' எனக் கூட்டி முடிக்க. ஆவா, வியப்புக் குறிப்பு.

267. ஆசையை அளவறுத் தார்இங் காரே

அம்பலத் தருநடம் ஆடு வானை

வாசநன் மலரணி குழல்மடவார்

வைகலும் கலந்தெழு மாலைப் பூசல்

மாசிலா மறைபல ஓது நாவன்

வண்புரு டோத்தமன் கண்டு ரைத்த

வாசக மலர்க்கொண் டேத்த வல்லார்

மலைமகள் கணவனை யணைவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

11. பொ-ரை: உலகிலே ஆசையை அளவுபடுத்தி ஆசை வைப்பார் யாவர் உளர்? பொன்னம்பலத்தில் அரிய கூத்து நிகழ்த்தும் சிவ பெருமானை நறுமணம் கமழும் மலர்களை அணிந்த கூந்தலை உடைய மகளிர் நாள்தோறும் மனத்தால் கூடியதனால் அவனுடைய மாலையைப் பெறுவதற்காக ஏற்பட்ட பூசலைப்பற்றிக் குற்றமற்ற வேத வாக்கியங்கள் பலவற்றை ஓதும் நாவினனாகிய வண்மையை உடைய புருடோத்தமன் படைத்துக்கூறிய பாடல்களாகிய மலர்களைக் கொண்டு, பார்வதி கணவனாகிய சிவபெருமானைத் துதிக்க வல்லவர்கள் அவனை மறுமையில் சென்று அடைவார்கள்.

ரு-ரை: "ஆசையை அளவறுத்தார் இங்கு ஆரே" என்பதன் பின், 'ஆதலின்' என்னும் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க. 'ஆசையை அளவறுத்தல் இயலாதாகலின் மடவார் பலரும் கலந்தெழுவாராயினர்' என்றவாறு. 'நடம் ஆடுவானைக் கலந்து எழும்' என இயையும். கலந்து-மனத்தாற் கூடி. இனி, "கலந்து" என்றதனை, 'கலக்க' எனத் திரித்தலும் ஆம். வைகலும் - நாள்தோறும். மாலைப் பூசல் - மாலையைப் பெற. 'நான் நான்' என்று செய்யும் பூசல். 'பூசலை உரைத்த வாசகம்' என்க. 'கண்டு' என்றது, 'படைத்து' என்றவாறு. வாசக மலர்கள் - சொற்களாகிய பூக்கள்.

27. கோயில்

பதிக வரலாறு

இத்திருப்பதிகமும் செவிலிகூற்று. ஒன்றொழித்து முன்னைத் திருப்பதிகமே போல்வது.

மண்பஞ்சாநம்

பதிக எண்: 27

திருச்சிற்றம்பலம்

268. வானவர்கள் வேண்ட

வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்

ஊனமிலா என்கை

ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ

தேனல்வரி வண்டறையுந்

தில்லைச்சிற்றம்பலவர்

நானமரோ என்னாதே

நாடகமே யாடுவரே.

1

1. பொ-ரை: தேவர்கள் வேண்டியதனால் பெருகி வந்த விடத்தை உண்ட பெருமானார் அவர்களைக் காப்பாற்றினார். ஆனால் அடியவள் ஆதற்கு எந்தக் குறைபாடும் இல்லாத அடியேனுடைய கைகளில் இருந்த ஒளிவீசும் வளைகளைக் கைப்பற்றி எனக்கு இறந்து பாட்டை நல்கலாமா? தேனிலே பெரிய கோடுகளை உடைய வண்டுகள் ஒலிக்கும் தில்லைப்பதியிலுள்ள சிற்றம்பலத்தில் கூத்தாடும் பெருமான், நான் அவரை நம்முடைய உறவினர் என்று சொல்ல முடியாதபடி என்னுன்பத்தைப் போக்காது நாடகத்தை நடக்கின்றார்.

கு-ரை: 'தேவர்கள் இறந்தொழியாதவாறு நஞ்சினை உண்டு அன்று அவர்களைக் காத்த பேரருளாளர், இன்று என் வளைகளைக் கவர்ந்து எனக்கு இறந்துபாடு உறுவிக்கின்றாரோ! இது வியப்பா கின்றது' என்பது, முதல் இரண்டடிகளின் பொருள். ஓகாரம், இழிவு சிறப்பு. 'தேன் வண்டு' என இயையும். நமர் - நம் உறவினர். என்னாது - என்று சொல்லாதபடி; என்றது, 'என் துன்பத்தைத் தவிர்க்காது நின்று' என்றதாம். "நாடகம்" என்றது சிலேடை; இறைவனது அருட் கூத்தோடு, போலி வேடங்கொண்டு நடத்தலையும் குறித்தலின்.

269. ஆடிவரும் காரரவும்
 ஐம்மதியும் பைங்கொன்றை
 சூடிவரு மாகண்டேன்
 தோள்வளைகள் தோற்றாலும்
 தேடிஇமை யோர்பரவும்
 தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
 ஆடிவரும் போதருகே
 நிற்கவுமே ஒட்டாரே.

2

270. ஒட்டா வகைஅவுணர்
 முப்புரங்கள் ஓர்அம்பால்
 பட்டாங் கழல்விழுங்க
 எய்துகந்த பண்பினார்

தனக்கு அருளாமை பற்றி, அனைத்துயிர்க்கும் அருள்புரியும் கூத்தினை, 'நாடகம்' என்றாள் என்க.

2. பொ-ரை: ஆடிக்கொண்டுவரும் கரிய பாம்பினையும் அழகிய பிறையையும் பசியகொன்றைப்பூமாலையையும் எம்பெருமான் சூடிவருதலைக்கண்ட நான் அவரிடத்து மையலால் உடல்மெலிய என் தோள்வளைகள் நெகிழ அவற்றை இழந்தாலும், தேவர்கள் தேடிக்கொண்டுவந்து முன்நின்று துதிக்கும் அச்சிற்றம்பலத்துப் பெருமானார் தாம் கூத்தாடிக் கொண்டு வரும் பொழுது அவர் அருகே நின்று அவர் கூத்தினை அடியேன் காணும் வாய்ப்புப்பெறாதபடி விரட்டுகிறார்.

ரு-ரை: காரரவு - கரும் பாம்பு. ஐம்மதி - அழகிய சந்திரன். "கண்டேன்" என்றதைப் பெயராக்கி, அதனை, "தோற்றாலும்" என்பதனோடு முடிக்க. ஆடிவருதல், வீதியின்கண் என்க. 'நான் வளைகளைத் தோற்கும் அளவிற்குக் காதல் கரைகடந்து நிற்கவும், இவர் என்னை அருகணையவும் ஒட்டாது ஒட்டுகின்றார்; இவர் தம்மைக் காதலித்தார்க்கு அருளுந்திறம் இதுதான் போலும்' என்றபடி.

3. பொ-ரை: பொருந்தாத பகைமை பாராட்டிய அசுரர்களின் மும்மதில்களையும் தீப்பட்டு அவற்றை விழுங்குமாறு அம்பு எய்து மகிழ்ந்த பண்பாளராம், உயர்வு பொருந்திய வேதஒலி நீங்காத தில்லைச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானார் மத்தளம் முதலியவை முழங்கப் பொருத்தமாகக் கூத்து ஆடுதலால் அதன்கண் ஈடுபட்ட அடி

சிட்டார் மறைஓவாத்
தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
கொட்டா நடமாடக்
கோல்வளைகள் கொள்வாரே.

3

271. ஆரே இவைபடுவார்
ஐயம் கொளவந்து
போரேடி என்று
புருவம் இடுகின்றார்
தேரார் விழுவோவாத்
தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
தீரானோய் செய்வாரை
ஒக்கின்றார் காணீரே.

4

யேனுடைய திரண்ட வளையல்களைக் கைப்பற்றுவார் ஆயினார்.

கு-வி): ஓட்டா வகை அவுணர் - பொருந்தாத வகைமையை (பகைமைக் குணத்தை) உடைய அசுரர். 'ஓர் அம்பால் எய்து' என இயையும். 'அழல் பட்டு விழுங்க' என மாற்றுக. ஆங்கு, அசைநிலை. உகந்த - தேவர்களை விரும்புகின்ற. 'சிட்டம்' என்பதன் ஈற்றில் அம் முக்குறைந்து நின்றது. சிட்டம் - உயர்வு; கொட்டு ஆம் நடம் - மத்தளம் முதலியவற்றின் முழக்கம் பொருந்திய நடனம். ஆட - ஆடுதலால். 'ஆடி' எனப் பாடம் ஒதுதல் சிறக்கும். 'கொடியோரை அழித்து நல்லோரை விரும்பிக்காக்கும் பண்புடையார், என் கோல் வளை களைக் கொள்வார்; இது தக்கதோ' என்றபடி.

4. பொ-வி): நற்குணங்கள் உடையார் எவர்தாம் இக்குணங்கள் தோன்ற நிற்பவர் ஆவர்? பிச்சை பெறவந்து ஏ! என்று என்னை அழைத்துப் புருவத்தால் போரிடுகின்றார். அஃதாவது புருவங்களை நெரித்துக் காதல் குறிப்பை உணர்த்துகின்றார். தேர்கள் நிறைந்ததாய்த் திருவிழாக்கள் இடையறாது நிகழ்த்தப்படும் தில்லைநகரிலுள்ள சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானார் நோய் மாத்திரமே செய்து அந்நோய் தீரும் பரிகாரத்தைச் செய்யாமையின் நீங்காத நோயைச் செய்யு மவரை ஒத்துள்ளார். அவரை நீங்களும் வந்து காணுங்கள்.

கு-வி): ஆரே - நற்பண்புடையார் எவர்தாம். இவை படுவார் -

272. காணீரே என்னுடைய

கைவளைகள் கொண்டார்தாம்

சேணார் மணிமாடத்

தில்லைச்சிற் றம்பலவர்

பூணார் வனமுலைமேற்

பூவம்பாற் காமவேள்

ஆணாடு கின்றவா

கண்டும் அருளாரே.

5

இக்குணங்கள் தோன்ற நிற்பார். செய்யுளாதலின் சுட்டுப் பெயர் முன்வந்தது. எனவே, "இவை" என்றது, பிச்சையேற்பார்போல வந்து பெண்டிரை மயங்கச்செய்வனவாய பின்வருங் குணங்களையாயிற்று. ஐயம் - பிச்சை. "போர்" என்றதை. "புருவம்" என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. ஏடி - பெண்பால் விளிப்பெயர். 'புருவத்தால்' என உருபு விரிக்க. புருவத்தால் போரிடுதலாவது. புருவத்தை நெறித்துக் காதற் குறிப்புணர்த்துதல். இதனை, "போர்" என்றான்; நோய் மாத்திரமே செய்துபோதலின். தீரானோய் செய்வார் - கெடுத்தொழியும் இயல்பினர். ஒக்கின்றார் - அவரோடு ஒரு தன்மையராய்க் காணப் படுகின்றார். "ஒக்கின்றார்" என்றதனால் 'இவரது இயல்பு அதுவன்று' என்பது பெறப்பட்டது.

5. பொ-ரை: என்னுடைய கைவளையல்களைக் கவர்ந்து கொண்ட பெருமானார், வானளாவிய அழகிய மாடங்களை உடைய தில்லைநகரின் சிற்றம்பலத்தில் நடனமாடுபவர், அணிகலன் களை அணிந்த அழகிய முலைகளின்மேல் பூக்களாகிய அம்புகளை எய்து மன்மதன் தன் ஆண்மையைக் காட்டி நின்றலைக் கண்டும் எனக்கு அருள் செய்கிறார் அல்லர். அவருடைய இந்த அருளற்ற செயலை என் தோழிகளாகிய நீங்களும் காணுங்கள்.

கு-ரை: காணீர் - காணுங்கள். ஏகாரம், அசைநிலை. சேண் ஆர் - வானத்தைப் பொருந்திய. பூண் ஆர் - ஆபரணம் நிறைந்த. வனம் - அழகு. ஆண் ஆடுதல் - தமது ஆண்மையை (வீரத்தை)க் காட்டிநிற்றல்.

சிற்றம்பலவர் என்னுடைய கைவளைகள் கொண்டார்; (ஆயினும்) காமவேள் ஆண் ஆடுகின்றவா கண்டும் தாம் அருளார் 'இது காணீரே' எனக்கூட்டுக.

273. ஏயிவரே வானவர்க்கும்
 வானவரே என்பாரால்
 தாயிவரே எல்லார்க்கும்
 தந்தையுமாம் என்பாரால்
 தேய்மதியஞ் சூடிய
 தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
 வாயின கேட்டறிவார்
 வையகத்தா ராவாரே.

6

274. ஆவாஇவர்தம் திருவடி
 கொண் டந்தகன்றன்
 மூவா உடல்அவியக்
 கொன்றுகந்த முக்கண்ணர்

6. பொ-ற: பிறையைச்சூடிய தில்லைச்சிற்றம்பலவர் ஆகிய பெருமானாரே தேவர்களுக்கும் மேம்பட்டவர் என்கின்றனர். இவரே எல்லோருக்கும் தாயும் தந்தையும் ஆவார் என்கின்றனர். இவர் வாயிலிருந்து வரும் சொற்களைக் கேட்டு அவற்றை மெய்ய்மொழியாக மனங்கொள்பவர் இவ்வுலகத்தில் பலகாலம் இருப்பதனை விடுத்து இறந்துபாடுற்று விரைவில் வானகத்தார் ஆவர்.

டு-ற: 'ஏ' என்றது, இகழ்ச்சி குறித்தது. "தேய்மதியஞ்சூடிய" என்பதும் அன்னது. "இவர்" என்றது சிற்றம்பலவர் சொல்லைத் தலைவி தன் கூற்றிற் கூறியது. வானவர்க்கும் வானவர் - தேவர்க்கும் தேவர். ஏகாரம், தேற்றம். "தில்லைச் சிற்றம்பலவர்" எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், வாளா, "என்பர்" என்றாள். வாயின - வாயினின்றும் வரும் சொற்கள். 'சொல் என்னாது வாயின என்றாள். 'மெய்யல்லது கூறாதவாய்' என அதனது சிறப்புக் கூறுவாள் போன்று பொய்கூறும் வாயாதலை உணர்த்தற்கு. 'ஒருத்திக்கு நலம்செய்யாத இவர் அனைத்துயிர்க்கும் நலம் செய்வாராகத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளுதல் எங்ஙனம் பொருந்தும்' என்பது கருத்து. "ஆவாரே" என்றதில் உள்ள ஏகாரம், எதிர்மறைப்பொருட்டாய் நிின்றது. 'வையகத்தார் ஆகார்' என்றது, 'வானகத்தார் ஆவர்' என்னும் பொருட்டாய், 'இவர் வாய் மொழியைத் தெளிந்தோர்க்கு உளதாவது இறந்துபாடேயாம்' என்னும் குறிப்பினைத் தந்து நிின்றது.

7. பொ-ற: தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதஒலி பலகாலும்

தேவாம் மறைபயிலும்
தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
கோவாய் இனவனைகள்
கொள்வாரோ என்னையே.

7

275. என்னை வலிவார்ஆர்
என்ற இலங்கையர்கோன்
மன்னு முடிகள்
நெரித்த மணவாளர்

கேட்கப்படுகின்ற தில்லைச்சிற்றம்பலத்துக் கூத்தனார் ஆகிய இவர், ஐயோ! என்று கேட்டார் இரக்கப்படுமாறு தம்திருவடிகளால் காலனுடைய மூப்படையாத உடல் அழியுமாறு அவனைக்கொன்று மகிழ்ந்த முக்கண்களை உடைய மூர்த்தியாவார். அடியவன் ஒருவனைக் காத்த அப்பெருமானார் எனக்குத் தலைவராய் வந்து யான் அணிந்த இனமான வளையல்களை என்னிடமிருந்து கைப்பற்றி அவர் அடிய வளாகிய என்னைத் துன்புறுத்துவாரோ?

கு-றா: ஆவா, இரக்கக் குறிப்பு. "இவர்" என்றது எழுவாய். அந்தகன் - கூற்றுவன். மூவா உடல் - அழியாத உடல்; அமர தேகம். அவிய - அழியும்படி. உகந்த - தம் அடியவனை விரும்பிக் காத்த "முக்கண்ணர்" என்றது, 'இறைவர்' என்றபடி. இதன்பின், 'அவ்வாறாக' என்பது வருவிக்க. தே ஆம் - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய. 'சிற்றம்பலவராகிய இவர்' என முன்னே கூட்டுக. செய்யு ளாதலின் சுட்டுப்பெயர் முன் வந்தது. "கோவாய்" என்றதன்பின் 'வந்து' என ஒருசொல் வருவிக்க. 'கோவா வளை' என்பது பாடம் அன்று. "கொள்வாரோ" என்ற ஓகாரம் சிறப்பு. 'இது தக்கதன்று' என்பது குறிப்பெச்சம். 'என்னை வளைகள் கொள்வார்' என முன்னே கூட்டுக. 'வளைகள் கொள்ளுதல்' என்பது 'மெலிவித்தல்' எனப் பொருள்தந்து, 'என்னை' என்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று.

8. பொ-றா: என்னைத் தம்வலிமையால் அடக்கவல்லவர் யாவர் என்று கயிலையைப் பெயர்க்க முற்பட்ட இராவணனுடைய நிலை பெற்ற முடிகளை நசுக்கிப் பார்வதியின் அச்சத்தைப் போக்கிய மணவாளர் செந்நெல் விளையும் வயல்களால் சூழப்பட்ட தில்லைச் சிற்றம்பலவர் ஆவர். இயல்பாகவே பாசங்கள் இல்லாத இப்பெருமான் முன்பு தம்மை விரும்பியவர்களுடைய அச்சத்தைப்

செந்நெல் விளைகழனித்
தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
முன்னந்தான் கண்டறிவார்
ஒவ்வார்இம் முத்தரே.

8

276. முத்தர் முதுபகலே
வந்தென்றன் இல்புகுந்து
பத்தர் பலியிடுக
என்றெங்கும் பார்க்கின்றார்
சித்தர் கணம்பயிலும்
தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கைத்தலங்கள் வீசிநின்
றாடுங்கால் நோக்காரே.

9

போக்குபவராக இருந்தமைபோல இக்காலத்தில் இருப்பவராகத் தோன்றவில்லை.

கு-வி: வலிவார் - வலிசெய்வார்; நலிகின்றவர். "வந்து முழுகியும் தாரான் வலிசெய்கின்றான்" (தி.12 பெ.பு.திருநீலகண்ட - 32.) என்றது காண்க. மணவாளர் - அழகர். "மணவாளர்" என்றான், உமையது அச்சத்தைத் தவிர்த்தமை கருதி. அதனால், இவளது காதல் மீக்கூர்தல் பெறப்படும். 'மணவாளர் இச்சிற்றம்பலவர்' எனச் சுட்டும், 'ஆயினும்' என்னும் சொல்லெச்சமும் வருவிக்க. தான், அசைநிலை. கண்டறிவார் - சிலரால் கண்டறியப்பட்டவர்; என்றது, 'சிலர் தலைப்பட்டுணர்ந்து, "அற்றவர்க்கு அற்ற சிவன்" (தி.3 ப.120 பா.2.) என்றாற்போலக் கூறப்பட்டவர்' என்றபடி. அவ்வியல்பு தன்னளவில் இவர்மாட்டுக் காணப்படாமையின், "முன்னம் கண்டறிவார் ஒவ்வார்" என்றான். "அறிவார்" என்றது காலமயக்கு.

9. பொ-வி: இயல்பாகவே பாசங்கள் இல்லாத எம்பெருமான் நண்பகல் நேரத்தில் வந்து அடியேனுடைய வீட்டில் புகுந்து 'அன்பராய் உள்ளார் பிச்சை வழங்கட்டும்' என்று வாயால் யாதும் பேசாமல் என் உருவம் முழுதும் பார்த்தவர், அத்தகைய, சான்றோர்கள் குழாம் நெருங்கிய சிற்றம்பலப் பெருமான் தம் கைகளை வீசி ஆடுங்கால் பண்டுபார்த்து அடையாளம் கண்ட அடியேனை நோக்குகின்றார் அல்லர்.

277. நோக்காத தன்மையால்
 நோக்கிலோம் யாம்என்று
 மாற்காழி ஈந்து
 மலரோனை நிந்தித்துச்
 சேக்கா தலித்தேறுந்
 தில்லைச்சிற்றம்பலவர்
 ஊர்க்கேவந் தென்வளைகள்
 கொள்வாரோ ஒண்ணுதலீர்.

10

கு-ஊ: முத்தர் - இயல்பாகவே பாசங்கள் இல்லாதவர். முதுபகல் - முற்றிய பகல்; நண்பகல். பத்தர் பலி இடுக - அன்பராய் உள்ளார் பிச்சை இடுவார்களாக. எங்கும் - எனது உருவம் முழுதும். 'இல்லில் வந்து என்னை முழுதும் நோக்குதல் பற்றி இவர் நமக்கு அருளுவார் என்று கருதி யான் இவர் தம் மன்றிற்குச் சென்றால், என்னைச் சிறிதும் கடைக்கணிக்கின்றிலர்' என்பாள், "இல்புகுந்து பார்க்கின்றார்; ஆடுங்கால் நோக்கார்" என்றாள். 'இஃது இவர் வஞ்சகச் செயல்போலும்' என்றவாறு. இறைவனது திருவருளைப்பெற விரைவார் இறைவனை இங்ஙனம் கூறுதல் இயல்பு என்க.

10. பொ-ஊ: ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடைய என் தோழிமீர்! காளைவாகனத்தை விரும்பி இவரும் தில்லைச்சிற்றம் பலவர் தம்மை முழுமுதற்கடவுளாக மதித்த திருமாலுக்குச் சக்கராயுதம் வழங்கி, அவ்வாறு மதிக்காத தன்மையால் நாம் உனக்கு அருள் செய்யக்கருதேம் என்று பிரமனைப் பழித்து அவன் நடுத்தலையைக் கைந்நகத்தால் கிள்ளி எடுத்தவராவார். அப்பெருமான் என் ஊர்க்கண் வந்து தன்னையே பரம் பொருளாக வழிபடும் என்னுடைய வளை களைக் கவர்ந்து என்னை வருத்துவாரோ?

கு-ஊ: "மாற்கு ஆழி ஈந்து" என்பதை, "நிந்தித்து" என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. நோக்காத தன்மையால் - நீ எம்மை முதற்கடவுள் என்று மதித்தலைச் செய்யாத காரணத்தால். யாம் நோக்கிலோம் என்று-நாம் உன்னை நம் அடியவருள் ஒருவனாகக் கருதி இரங்கி லோம் என்று சொல்லி. மலரோன் - பிரமன். அவனை நிந்தித்தமை. அவனது நடுத்தலையை உகிரால் அறுத்தமை. 'திருமாலுக்கு ஆழி (சக்கரம்) ஈந்ததும், அறக் கடவுளை ஊர்தியாகக் கொண்டதும் அவர் களது வழிபாட்டினால்' என்பது பிரமனுக்குக் கூறிய குறிப்புப்பற்றி வருவித்துகொள்ளப்படும். ஊர்க்கே வந்து - ஊரினுள் தாமே வந்து.

278. ஒண்ணுதலி காரணமா
 உம்பர் தொழுதேத்தும்
 கண்ணுதலான் றன்னைப்
 புருடோத் தமன்சொன்ன
 பண்ணுதலைப் பத்தும்
 பயின்றாடிப் பாடினார்
 எண்ணுதலைப் பட்டங்
 கினிதா இருப்பாரே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

11

'வழிபடுபவர்க்கு அளியும், வழிபாடாதோர்க்குத் தெறலும் செய்கின்ற இவர் வழிபாடுடைய என்மாட்டுத் தெறலைச் செய்கின்றது என்னோ' என்பதாம்.

11. பொ-ரை: தேவர்கள் தொழுது புகழும் நெற்றிக்கண்ணாகிய சிவபெருமானைப் பற்றித் தலைவி கூற்றாகப் புருடோத்தமன் பாடிய, யாழை எழுவிப்பாடுதற்கு உற்ற தலையாய இப்பத்துப் பாடல்களையும் நன்கு உணர்ந்து ஆடிக் கொண்டு பாடுபவர், இவ்வுலகில் எல்லோராலும் மதிக்கப்படுதலைப் பொருந்தி மறுமையில் சிவலோகத்தில் மகிழ்வாக இருப்பார்கள்.

கு-ரை: ஒண்ணுதலி, இதனுள்கூற்று நிகழ்த்திய தலைவி. 'காரணமாச் சொன்ன' என இயையும். 'பண்ணு பத்து' என இயைத்து வினைத்தொகையாக்குக. பண்ணுதல் - யாழைப் பண்ணுக்கு ஏற்ப அமைத்தல். 'அங்ஙனம் அமைத்துப் பாடுதற் குரிய பத்துப் பாடல்கள்' என்றவாறு. தலைப் பத்து - தலையாய பத்துப் பாடல்கள். பயின்று - கூற்று. எண்ணுதலைப் பட்டு - யாவராலும் மதிக்கப் படுதலைப் பொருந்தி. அங்கு - சிவலோகத்தில்.

சேதிராயர் அருளிச் செய்த திருவிசைப்பா

28. கோயில்

பதிக வரலாறு

இத்திருப்பதிகம் தில்லைப் பெருமான்மீது கொண்ட காதலால் மெலிகின்றாள் ஒருத்தியது ஆற்றாமையைச் செவிலி அப் பெருமான்முன் சென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டவாறாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. இதுவும் அந்தாதியாய் அமைந்தது. இதன்கண் உள்ள திருப்பாடல்கள் இறுதியடி ஒருசீர் குறைந்து வருகின்றன. இவ்வாறு வருதல் இசைப்பாட்டிற்கு இயல்பு.

மண்பஞ்சம்

பதிக எண்: 28

திருச்சிற்றம்பலம்

279. சேலு லாம்வயல் தில்லையு ளீர்உமைச்
சாலநாள் அயற் சார்வதி னால்இவள்
வேலை யார்விட முண்டுகந் தீரென்று
மாலதாசுமென் வாணுதலே.

1

1. பொ-ரை: சேல்மீன்கள் உலாவும் வயல்களை உடைய தில்லையம்பதியில் உள்ள பெருமானே! என்னுடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடைய மகளாகிய இத்தலைவி பல நாள்கள் உம் அருகிலேயே பொருந்தியிருப்பதனால், 'கடலில் தோன்றிய விடத்தை உண்டு தேவர்களைக் காத்த மகிழ்ச்சியை உடையீர் நீர்' என்று உம் திறத்துக் காம மயக்கம் கொண்டுள்ளாள்.

ரு-ரை: அயல் சார்வது - பக்கத்தில் அணுகி நின்றல். இது நாள் தோறுமாம். வேலை ஆர் - கடலில் நிறைந்து தோன்றிய. உகந்தீர் - அதனையே அமுதமாகக் கொண்டீர். என்று - என்று இடையறாது கூறி. மால் ஆகும் - பித்துடையவள் ஆகின்றாள். 'அவளுக்கு அருளல் வேண்டும்' என்பது குறிப்பெச்சம். அது, பகுதிப்பொருள் விசுதி. வாள் நுதல் - ஒளியையுடைய நெற்றி; இஃது ஆகுபெயராய், 'ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடைய என்மகள்' எனப் பொருள்தந்தது. "அயற் சார்வதினால் மாலதாசும்" என்றதனால், இறைவரது வசீகரம்

280. வாணுதற் கொடி மாலது வாய்மிக
நாண மற்றனள் நான்அறி யேன்இனிச்
சேணுதற் பொலி தில்லையு ளீர்உமைக்
காணில் எய்ப்பிலள் காரிகையே. 2

281. காரி கைக்கரு ளீர்கரு மால்கரி
ஈரு ரித்தெழு போர்வையி னீர்மிகு
சீரியல் தில்லை யாய்சிவ னேஎன்று
வேரி நற்குழ லாள்இவள் விம்முமே. 3

விளங்கும். "விடம் உண்டு உகந்தீர்" என்றதனால், 'அதனினும் நான் கொடியனோ' என்பது குறித்தாள்.

2. பொ-வி: என் அழகியமகளாகிய ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடைய இக்கொடி போல்வாள் மிகவும் காம மயக்கம் கொண்டு நாணமற்றவளாய் உள்ளாள். இவளைப்பழைய நிலையில் கொண்டுவரும் வழியை நான் அறியேன். மாளிகைகளின் மேற்பகுதி ஆகாயம் வரையில் உயர்ந்த மாளிகைகளை உடைய தில்லையம் பதியில் உள்ள பெருமானே! உம்மைக் கண்டால் இவள் மெலிவு இல்லாதவள் ஆவாள். ஆதலின் இவளுக்கு நீர் காட்சியையாவது வழங்குதல் வேண்டும்.

3-வி: கொடி - கொடிபோன்றவள். மிக அற்றனள் - முழுதும் நீங்கினாள். "இனி" என்றதன்பின் 'விளைவது' என்பது வருவிக்க. 'இனித் தெருவில் வந்து உம்மைத் தூற்றுவாள்' என்பது குறிப்பு. நுதல் - மாளிகைகளின் நெற்றி. 'நுதல் சேணிற்பொலி தில்லை' என்க. சேண் - ஆகாயம். எய்ப்பு - மெலிவு. இலள் - இல்லாதவள் ஆவள். 'ஆதலின், உமது காட்சியையேனும் அவளுக்கு வழங்குதல் வேண்டும்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

3. பொ-வி: கரிய பெரிய யானையின் தோலைக் கிழித்து உரித்து அதனை மேற்போர்வையாக அணிந்தவரே! 'மேம்பட்ட சிறப்பினை உடைய தில்லை நகரில் உள்ளவனே! சிவபெருமானே!' என்று தேன் பொருந்திய நல்ல கூந்தலைஉடைய இவள் நாக்குழறிப்பேசுகிறாள். இப்பெண்ணுக்கு நீர் அருள் செய்வீராக.

3-வி: "காரிகைக்கு அருளீர்" என்றதை இறுதிக்கண் கூட்டி,

282. விம்மி விம்மியே வெய்துயிர்த் தாளெனா
உம்மையே நினைந் தேத்தும் ஒன்றாகிலள்
செம்ம லோர்பயில் தில்லையு ளீர்எங்கள்
அம்மல் ஓதி அயர்வுறுமே.

4

283. அயர்வுற் றஞ்சலி கூப்பி அந்தோளனை
உயஉன் கொன்றையந் தார்அரு ளாய்எனும்
செயலுற் றார்மதில் தில்லையு ளீர்இவண்
மயலுற் றாள்என்றன் மதிவளே.

5

“காரிகைக்கு” என்றது, ‘இவட்கு’ எனச் சுட்டளவாய் நின்றதாகலின், “இவள்” என்றதற்கு, ‘காரிகை’ என உரைக்க. ‘கருங்கரி, மால் கரி’ எனத் தனித்தனி இயைக்க. மால் - பெரிய. ‘ஈர் உரித்து’ என்றது, ‘ஈர்ந்து உரித்து’ எனப் பொருள் தந்தது, ‘வரிப்புனை பந்து’ (முருகு - 68) என்றாற் போல. சீர் இயல் - தன் புகழ் எங்கும் பரவிய. வேரி - தேன். ‘குழலாளாகிய இவள்’ என்க. ‘சீரியல் தில்லையாய்’ என்றது தலைவி கூற்றாய் வேறு முடிதலின், பால் வழுவாகாமை உணர்க.

4. யொ-ற: பெரிதும் தேம்பிப் பெருமூச்சுவிட்டு அடியேனை ஆண்டுகொள்வாயாக என்று உம்மையே விருப்புற்று நினைத்துப் புகழ்கிறாள். இவள் ஒருதிறத்தும் ஆற்றுவிக்க இயலாதவளாக உள்ளாள். சான்றோர்கள் வாழும் தில்லை நகரில் உள்ள பெருமானே! எங்களுடைய அழகிய கரிய மயிர்முடியை உடைய பெண் பெரிதும் மயங்குகிறாள்.

கு-ற: வெய்து உயிர்த்து - மூச்சு வெப்பமாக விட்டு. ஆள் - என்னை ஆண்டுகொள். ஏத்தும் - துதிப்பாள். ஒன்று ஆகிலள் - ஒரு திறத்தும் ஆகாள்; ‘ஆற்றுகின்றிலள்’ என்றபடி. இதனை முற்றெச்ச மாக்கி, “அயர்வுறும்” என்பதனோடு முடிக்க. செம்மலோர் - தலைமை உடையோர்; அந்தணர். பயில் - வாழ்கின்ற. அம் அல் ஓதி - அழகிய இருள்போலும் கூந்தலை உடைய மகள். இதனை முதற்கண் கூட்டுக. அயர்வுறும் - சோர்வாள்.

5. யொ-ற: என் மகளாகிய இப்பெண் சோர்ந்து கைகளைக் கூப்பி ‘ஐயோ! என்னை வாழச்செய்ய உன் கொன்றைப் பூமாலையை அருளுவாயாக’ என்று உம்மை வேண்டுகிறாள். வேலைப்பாடுகள் அமைத்து நிறைந்த மதில்களை உடைய தில்லைநகரில் உள்ள

284. மாதொர் கூறன்வண் டார்கொன்றை மார்பனென்
 றோதில் உய்வன் ஒண் பைங்கிளி யேஎனும்
 சேதித் தீர்சிரம் நான்முகனைத்தில்லை
 வாதித் தீர்என்ம டக்கொடியையே. 6

285. கொடியைக் கோமளச் சாதியைச் கொம்பிளம்
 பிடியை என்செய்திட் டர்பகைத் தார்புரம்
 இடியச் செஞ்சிலை கால்வளைத் தீர்என்று
 முடியும் நீர்செய்த மூச்சறவே. 7

பெருமாளீரே! நீர் இப்பெண்ணுக்கு அருள் செய்யுங்கள்!

கு-வி: பின்னிரண்டடிகளை முதலில் வைத்து, “உற்றான்” என்றதை முற்றெச்சமாகக் கொண்டு உரைக்க. உய - உய்ய. இதன்பின், ‘கொள்ள’ என ஒரு சொல் வருவிக்க. செயல் உற்று ஆர் - வேலைப் பாடு அமைந்து நிறைந்த. இவண் - இப்பொழுது. மயல் - பித்து. ‘இவட்கு அருள்’ என்னும் குறிப்பெச்சம் இறுதியில் வருவித்து முடிக்க.

6. பொ-வி: ‘ஒளிபொருந்திய பச்சைக்கிளியே! பார்வதிபாகன், வளமான கொன்றைப்பூவினை அணிந்த மார்பினன் என்று நீ கூறினால் நான் பிழைப்பேன்’ என்று என் இளைய கொடிபோல்வாள் ஆகிய மகள் கூறுகிறாள். பிரமனுடைய தலையைப் போக்கிவைவரே! தில்லைக் கண்நின்று இவளை வருந்தப் பண்ணினீர்; இது தகுமோ?

கு-வி: ‘ஒண் பைங்கிளியே, மாதொர் கூறன், கொன்றை மார்பன் என்றாற்போலத் தில்லையானைப் பற்றிய பேச்சினை நீ பேசினால் நான் உய்வேன்; (இல்லாவிடில் உய்யமாட்டேன்) என்று கிளியிடம் சென்று வேண்டுவாள்’ என்க. வண்டு ஆர் - வண்டுகள் ஆர்க்கின்ற (ஒலிக்கின்ற); ‘நிறைந்த’ என்றலுமாம். ‘நான் முகனைச் சிரம் சேதித்தீர்’ என மாற்றுக. சேதித்தீர் - அறுத்தவரே. ‘சிரம் சேதித்தீர்’ என்றது, ‘ஒறுத்தீர்’ என்னும் பொருட்டாய், ‘நான்முகனை’ என்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று. ‘தில்லைக்கண் நின்றுவாதித்தீர்’ என்க. வாதித்தீர் - வருந்தப் பண்ணினீர். ‘இது தகுமோ’ என்பது குறிப்பெச்சம். இத்திருப்பாட்டின் ஈற்றடி இறுதிச்சீர் வேறுபட்டு வந்தது.

7. பொ-வி: ‘பகைவருடைய மும்மதில்களும் அழியுமாறு செந் நிறமுடைய மேருமலையை இருகால்களும் அணுகவருமாறு வளைத்

286. அறவ னேஅன்று பன்றிப் பின்ஏகிய
மறவ னேஎனை வாதைசெய் யேல்எனும்
சிறைவண் டார்பொழில் தில்லையு ளீர்எனும்
பிறைகு லாம்நுதற் பெய்வளையே.

8

தவரே!' என்று பூங்கொடி, அழகிய சண்பகப்பூ, பூங்கொம்பு, இளைய பெண்யானை இவற்றைப் போன்ற என்மகள் வருந்தி நிற்கின்றாள். நீர் செய்துள்ள இந்த இறந்து படும்நிலை இவளுக்கு எந்நாள் நீங்கும்? நீர் என்னகாரியம் செய்துவிட்டீர்?

கு-ற: 'பகைத்தார் புரம்.....கால்வளைத்தீர்' என்பதை முதலிற்கொள்க. கொடி - பூங்கொடிபோன்றவள். கோமளச்சாதி - அழகிய செண்பகப் பூப்போன்றவள். கொம்பு - பூங்கொம்பு போன்றவள். 'கொம்பினை' என இங்கும் இரண்டாவது விரிக்க. இளம் பிடி - இளமையான பெண்யானை போன்றவள். இவையெல்லாம் தலைவியையே குறித்து வந்த பல பெயர்கள்.

இடிய - அழியும்படி. செஞ்சிலை - நிமிர்ந்து நின்ற வில்லை. கால் வளைத்தீர் - இரண்டு காலும் அணுக வருமாறு வளைத்தவரே. 'பகைத்தார் புரம்இடியச் செய்தது பொருந்தும்; காதலித்தாளை இடியச் செய்தல் பொருந்துமோ' என்பது குறிப்பு. 'நீர் செய்த மூச்சறவு என்று முடியும்' என மாற்றுக. மூச்சறவு - இறந்துபாடு; இஃது அதற்கு ஏதுவாய் வருத்தத்தைக் குறித்து நின்றது. என்று முடியும் - எந்நாள் நீங்கும். 'நீங்குதல் இன்றி. இறந்து பாட்டினைச் செய்தேவிடும் போலும்' என்பது குறிப்பெச்சம்.

8. யா-ற: 'அறவடிவினனே! முன்னொருகால் பன்றியின் பின்னே அதனைவேட்டையாடச் சென்றவேடனே! என்னைத் துன்புறுத்தாதே' என்கிறாள். பிறைபோன்ற நெற்றியை உடைய வளாய் வளையல்களை அணிந்த என் மகள் 'சிறகுகளை உடைய வண்டுகள் பொருந்திய சோலைகளைஉடைய தில்லைநகரில் இருப்பவரே!' என்று உம்மை அழைக்கிறாள்.

கு-ற: அறவன் - அற வடிவினன். மறவன் - வேடன். 'அறவன், மறவன்' என்பன, 'தன்னை அடைந்தாரை இடுக்கண் நீக்கிக் காப்பவன்' என்னும் குறிப்புணர்த்தி நின்றன. வாதை - துன்பம். பிறை குலாம் நுதல் - பிறை விளங்குவது போலும் நெற்றியையுடைய.

287. அன்ற ருக்கனைப் பல்லிறுத் தானையைக்
கொன்று காலனைக் கோள் இழைத் தீர்எனும்
தென்ற லார்பொழில் தில்லையு ளீர்இவள்
ஒன்று மாகிலள் உம்பொருட்டே.

9

288. ஏயு மாநெழிற் சேதிபர் கோன்தில்லை
நாய னாரை நயந்துரை செய்தன
தூய வாறுரைப் பார்துறக் கத்திடை
ஆய இன்பம் எய்தி யிருப்பரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா முற்றிற்று.

பெய் வளை - இடப்பட்ட வளையினை உடையவள். 'இவள் எப் பொழுதும் உம்மையே நினைந்து முறையிடுகின்றாள்; இவளது வருத்தத்தைப் போக்கீர்' என்பது கருத்து.

9.பா-ஐ: தென்றல் காற்று வீசும் சோலைகளை உடைய தில்லைநகரில் உள்ளவரே! என்மகள் 'ஒருகாலத்தில் சூரியனுடைய பற்களைத்தகர்த்து, யானையைக் கொன்று, இயமனைக் கொலை செய்தவர் நீங்கள்' என்று கூறிக்கொண்டே இருக்கிறாள். என்மகள் உம்மை அடைய வேண்டி ஒன்றும் ஆகாமல் நாளும் அழிந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

௧௦-ஐ: அருக்கன் - சூரியன். சூரியனைப் பல் இறுத்தது தக்கன் வேள்வியில். "இறுத்து, கொன்று" என்ற எச்சங்கள் எண்ணின்கண் வந்தன. கோள் - உயிரைக் கொள்ளுதல்; கொலை. இழைத்தீர் - செய்தவரே. எனும் - என்று சொல்லுவாள். 'இவள் உம்பொருட்டு ஒன்றும் ஆகிலள்' என்க. உம் பொருட்டு - உம்மை அடையவேண்டி, ஒன்றும் ஆகிலள் - ஒருபொருளும் ஆகாது அழிந்தொழிகின்றாள். 'இவளைக் கடைக்கணித்தல் வேண்டும்' என்பது குறிப்பெச்சம். இதனுள் முன்னைத் திருப்பாட்டில் 'அன்று பன்றிப்பின் ஏகிய' என்னும் பொருளைத் தொடர்ந்து, 'அன்று அருக்கனைப் பல் இறுத்து, என்று வந்த பொருள் அளவே அந்தாதிபோலும்!

10. பா-ஐ: பொருந்தும் வகையில் தில்லை நாயனாராகிய சிவபெருமானைப் பற்றி அழகிய சேதி நாட்டு மன்னன் விரும்பி உரைத்த இப்பாடல்களை, எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை தோன்றாத

வாறு தூய்மையாகப் பாடுபவர்கள் சிவலோகத்தில் உள்ள இன்பத்தை மறுமையில் பொருந்தி என்றும் மகிழ்வாக இருப்பர்.

கு-வி: ஏயுமாறு - பொருந்தும் வகையில் 'சேதிபர்கோன் தில்லை நாயனாரை 'ஏயுமாறு உரைசெய்தன' எனக் கூட்டுக. சேதிபர் - சேதிநாட்டவர். சேதியர்' எனப் பாடங்கொள்ளுதல் சிறக்கும். கோன் - அரசன். "சேதிபர் கோன்" என்றதனால், 'சேதிராயர்' என்னும் பெயர்க் காரணம் விளங்கும். நயந்து - விரும்பி. உரைசெய்தன - பாடிய பாடல்கள். தூயவாறு - எழுத்துப்பிழை முதலியன இல்லாதவாறு. "துறக்கம்" என்றது இங்கு, 'உடலைத் துரத்து சென்று அடையப்படுவது' எனக் காரணப் பெயராய்ச் சிவலோகத்தைக் குறித்தது. ஆய இன்பம் - அடையத் தக்கதாய இன்பம்; சிவானந்தம். ஏனை இன்பங்கள் அன்னதாகாமை அறிக. இத்திருப்பாடலின் ஈற்றடி ஈற்றயற்சீர் வேறுபட்டு வந்தது.

திருவிசைப்பா உரை முற்றிற்று.

**திருவிசைப்பா அருளிச்செய்த
ஒன்பது நாயன்மார் திருப்பெயரும்
திருப்பதிக வகையும் பண்ணின் வகையும்**

செம்பொன்மணி யம்பலத்து நிருத்தனார்க்குத்
திருவிசைப்பா உரைத்தவர் தந்திருப்பேர் சொல்லில்
பம்புபுகழ் செறிதிருமா னிகைமெய்த் தேவர்
பரிவுடைய சேந்தனார் கருவூர்த் தேவர்
நம்பிகா டவர்கோன்நற் கண்டரா தித்தர்
நன்குயர்வே ணாட்டடிகள் திருவாலி யமுதர்
அம்புவிபேயர் புகழ்புகுடோத் தமர்சேதி ராயர்
ஆகவிவ ரொன் பதின்மர் தாமுறைகண் டடைவே. 1

அடைவுறுமா னிகைத்தேவர் நான்கு சேந்தர்
அன்புறுபல் லாண்டொன்றோ டிசைப்பா முன்று
திடமுடைய கருவூரர் பத்து வீற்றிற்
சிறந்தகா டவரி ரண்டு கண்டர் வேணாடர்
படிபுகழொவ் வொன்றுதிரு வாலி நான்கு
பன்னுபுகு டோத்தமனா ரிரண்டுசே திராய
ருடையதிருக் கடைக்காப்பொன் றாகவிரு பத்தொன்
பானோது செய்யுள் முந்நூற் றறுபதினோ டைந்தே. 2

ஐந்துடன்நால் வருமுரைத்த திருக்கடைக்காப் பிற்பண்
அறையின்மா னிகைத்தேவர் நான்கிலொன்று காந்தார
முந்துகரு வூர்ப்பதி னிரண்டுபுற நீர்மை
மொழிந்திடுகாந் தாரமொன்று காடவர்கோ னிரண்டன்
நந்தலிச்சா ளரபாணி யொன்றுவேணாட் டடிகள்
நவின்றதொன்று புறநீர்மை திருவாலி யமுதர்
பந்தமறச் சொன்னானகி னொன்றுநட்ட ராகம்
பகர்ந்திடினொன் றிந்தளமற் றெவையும்பஞ் சமமே. 3

-பிற்காலச் சான்றோர் ஒருவர்

சேந்தனார்

அருளிச் செய்த

திருப்பல்லாண்டு

29. கோயில்

பதிக வரலாறு

‘பல்லாண்டு வாழ்க’ என வாழ்த்தும் வாழ்த்தினைப் ‘பல்லாண்டு’ என முதற்குறிப்புப் பெயராக வழங்குவர். அஃது இங்குக் காரியவாகுபெயராய் அவ்வாழ்த்தினைக் கூறுவதாய் பதிகத்தைக் குறித்துநின்றது. எனவே இறைவனை ‘பல்லாண்டு வாழ்க’ என வாழ்த்துவது இத் திருப்பதிகம்’ என்பது பெறப்பட்டது.

இறைவன் என்றும் உள்ளவனாதலின் வாழ்த்துவார் வாழ்த்தும் வாழ்த்தினானாதல் வைவார் வையும் வைவினானாதல் அவனுக்கு வருவதொன்றில்லையாயினும் வெகுளியுற்றார்க்கு அவ் வெகுளி காரணமாக அவனை வைதல் இயல்பாதல்போல அன்புற் றார்க்கும் அவ்வன்பு காரணமாக அவனை வாழ்த்தலும் இயல் பாதலின் அடைக்கும் தாழ் இல்லாத அவ்வன்பின் செயல் அவர் மாட்டு இயல்பானே வெளிப்படுவதாம். இதனை இதன் நான்காந் திருப்பாட்டிற் கூறுமாற்றானும் உணர்க. அது நிற்க கதிரவன் முன்னர்த் தாமரை மலர்தலும் ஆம்பல் குவிதலும் அதனதன் இயல்பானே ஆய வாறுபோல வாழ்த்தலும் வைதலும் செய்வார் அதுவதற்கேற்ற பயனைத் தம்மியல்பால் தாம் பெறுவார் என அறிக.

இத்திருப்பதிகம் அறுசீரடிகளாலாய பாட்டுக்களால் இயன்றது எனினும் சீர்நிலைமை வரையறையின்றியும் சில அடி சீர்மிக்கும் குறைந்தும் வரப்பெற்றுள்ளது. இது பதின்மூன்று திருப் பாட்டுக்களை உடையதாய் இருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

மலர்முடி

பதிக எண்: 29

திருச்சிற்றம்பலம்

289. மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல் லாம்விளங்க
 அன்ன நடைமட வாள்உமை கோன்அடி
 யோழுக்கருள்புரிந்து
 பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

1

1. பொ-ரை: தில்லைத்திருநகரம் என்றும் நிலைபெறுக; நம் அடியார்கள் பல்லாண்டு வாழ்க; அடிமை செய்ய ஒருப்படாதவர்கள் இல்லாதொழிய, பொன்மயமான மண்டபத்திலே நுழைந்து உலக மெல்லாம் நிலைபெறுமாறு நின்று, அன்னம் போன்ற நடையினை உடைய இளையள் ஆகிய உமாதேவியின் தலைவன், அடியவர்களாகிய நமக்கு அருள் பாலித்து மேல்வரும் பிறவியை நாம் அறுத்துக் கொள்ளும்படி அடியேழுக்குத் தன் திருக்கூத்தாகிய அருளைப் பொழிந்து திருவடி ஞானத்தை அருளியுள்ளான். அந்தப்பித்தனை நாம் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

ரு-ரை: இத் திருப்பாட்டின் முதல் அடியின் இருதொடர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பொருட்கு மங்கல வாழ்த்தாய் நின்றன. மன்னுக - என்றும் நின்றுநிலவுக. "நம் பத்தர்கள்" என்றது, 'நமக்கு உறவாய் பத்தர்கள்' என உயர்திணை முறைக்கிழமைப்பொருட்டு. பத்தர்கள் - அடியார்கள். வஞ்சகர் - அடிமை செய்ய ஒருப்படாதவர்கள். "போய் அகல" என்றது ஒருபொருட் பன்மொழியாய், 'இல்லாதொழிய' எனப் பொருள்தந்தது. 'அகலப் புகுந்து' என இயையும். எனவே, வஞ்சகர்க்குத் திருமன்றத்தைச் சேர்தல் வாயாமை பெறப்பட்டது. 'பொன்னின் மண்டபம், செய்மண்டபம்' எனத் தனித் தனி இயைக்க. பொன்னின் மண்டபம் - பொன்னால் இயன்ற மண்டபம்; என்றது கூத்தப் பெருமானது திருச்சபையை. இன், சாரியை. செய் மண்டபம் - சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட மண்டபம். புவனி - புவனம்; உலகம். விளங்க - நிலைபெறுமாறு. 'விளங்க நின்று' என ஒருசொல் வருவிக்க. அடியோழுக்கு - அடியேங்கட்கு; என்றது, அடியவர் அனைவரையும் உள்படுத்தி. 'அடியோழுக்கு அருள்புரிந்து' என்றது, 'திருக்கூத்தி

290. மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
 மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டும் கொடுத்தும் குடிசுடி யீசற்காட்
 செய்மின் குழாம்புகுந்
 தண்டங்கடந்த பொருள் அள வில்லதோர்
 ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

2

யற்றி' என்றவாறு. பின்னைப் பிறவி - மேல்வரும் பிறவி. அறுக்க - நாங்கள் அறுத்துக் கொள்ளும்படி. நெறி - அதற்குரிய வழி; என்றது. திருவடி ஞானத்தை, "தந்த பித்தற்கு" எனச் சுருங்க ஒதினாராயினும், தந்தான்; அப்பித்தற்கு' என இருதொடராக உரைத்தல் கருத்தென்க. பல்லாண்டு - பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்தும் வாழ்த்தினை. 'உமைகோன், மண்டபத்துள்ளே புகுந்து விளங்க நின்று அருள்புரிந்து நெறிதந்தான்; அவனைப் பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்துவோமாக' என்பது இதன் திரண்ட பொருள். இதன் ஈற்றடி ஒருசீர் மிக்கு வந்தது.

2. 60A-ஐ: எம் பெருமான் திறத்து உருகாத மனமுடையவர்கள் எங்களை விடுத்து நீங்குங்கள். உண்மை அடியவர்கள் விரைந்து வாருங்கள். நம்மை அடக்கியாரும் இறைவன்பால் அவனுடைய திருவருளைக் கொண்டும் நம் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் அவனுக்கு வழங்கியும் எல்லாக்குடிகளில் உள்ளவர்களும் அடிமை செய்யுங்கள். கூட்டமாகத் திருவம்பலத்துக்குச் சென்று, 'உலகங்களைக் கடந்தபொருள், எல்லையற்ற ஆனந்தப் பெருக்காகிய பொருள், பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள காலம் கடந்தபொருள்' ஆகிய நம் பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

9-ஐ: மிண்டு மனம் - திணிந்த மனம்; உருகாத மனம். 'மனத்தவராயினார், அடியார்களாயினார்' என இரண்டிடத்தும் ஆக்கச் சொல் வருவிக்க. "போமின்கள்" என்றது, அவர் இசையார் என்பது பற்றி. "ஈசற்கு" எனப் பின்னர் வருகின்றமையின், வாளா, "கொண்டும் கொடுத்தும்" என்றார். ஈசன் பால் கொள்ளுதல் அவனது திருவருளையும், அவனுக்குக் கொடுத்தல் நமது உடல் பொருள், ஆவி அனைத்தையும் ஆம். "குடி குடி" என்றது. 'குடிதோறும்' என்னும் பொருட்டாய். 'எல்லாக்குடியிலும்' எனப் பொருள் தந்தது. மெய்யடியாராய் உள்ளார் செய்யத்தக்கது இதுவே என்றபடி.

291. நிட்டையி லாஉடல் நீத்தென்னை ஆண்ட
 நிகரிலா வண்ணங்களும்
 சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீராட்டுந்
 திறங்களு மேசிந்தித்
 தட்டமூர்த் திக்கென் அகம்நெக ஊறும்
 அமிர்தினுக் காலநிழற்
 பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

3

குழாம் புகுந்து - கூட்டமாகத் திருவம்பலத்திற் சென்று. 'புகுந்து கூறுதும்' என முடிக்க. என்று - என்று புகழ்ந்து சொல்லி. 'அவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதும்' எனச் சுட்டுப்பெயர் வருவிக்க. "ஆட்செய்மின்" என முன்னிலையாக வேறுபடுத்துக் கூறியது. 'எம்மொடு குழாம் புகுந்து பல்லாண்டு கூறுதல் நுமக்குங் கடப்பாடாதலின்' எனக் காரணங்கூறி வலியுறுத்தற் பொருட்டு. இதன் முதலடியும், ஈற்றடியும் ஒரோவொருசீர் மிக்கு வந்தன.

3. பொ-ரை: இறைவனிடத்து அசையாது ஈடுபட்டு நின்றல் இல்லாத அடியேனுடைய உடலை நிட்டைக்குத் துணைசெய்வதாக மாற்றி அடியேனை ஆட்கொண்ட நிகரில்லாச் செயல்களையும், மேம் பட்டவன் ஆகிய சிவபெருமான் தன் அடியவர்களைப் பெருமைப் படுத்தும் செயல்களையுமே மனத்துக்கொண்டு அட்டமூர்த்தியாய், என் மனம் நெகிழுமாறு ஊறும் அமுதமாய், ஆலமரத்தின் நிழலில் அமர்ந்த குருமூர்த்தியாய், அடியேனைத்தன் அடிமையாக ஆட்கொண்ட நம்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

கு-ரை: நிட்டை - உறைத்து நின்றல்; அசையாது நின்றல். இஃது இறைவனிடத்து நின்றலேயாம். நிற்பது உயிரேயாயினும், அதற்குத் துணையாவது உடலாகலின், அதனை உடன் மேல் ஏற்றி, துணைசெய்யாத உடலை, "நிட்டை இலா உடல்" என்றார். "நீத்து" என்றது, 'மாற்றி' என்றபடி. அஃதாவது, 'நிட்டைக்குத் துணை செய்வதாக ஆக்கி' என்றதாம். "என்னை ஆண்ட" எனத் தமக்கு அருள்செய்ததையே கூறினார், 'தம்கீழ்மை காரணமாகத் தமக்கு அருள்புரிந்ததே பெரும் புகழாவது' என்பது பற்றி.

'சிட்டனாகிய சிவன்' என உரைத்து, 'தன்னடியாரை' எனச் சொல்லெச்சம் வருவிக்க. "திறங்களுமே" என்ற ஏகாரம் உலகியலைச்

292. சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
 தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
 சில்லாண் டிற்சிதை யும்சில தேவர்
 சிறுநெறி சேராமே
 வில்லாண்டகன கத்திரள் மேரு
 விடங்கன் விடைப்பாகன்
 பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

4

சிந்தித்தலை விலக்கிற்று. "அட்டமூர்த்திக்கு" முதலிய நான்கும், 'அவனுக்கு' என்னும் சுட்டுப்பெயரளவாய் நின்றன. அகம் நெக - மனம் உருகும்படி. ஊறும் - சுரக்கின்ற. பட்டன் - ஆசிரியன்.

4. ௮௮-௮௮: மெய்ம்மொழிகளால் நிறைந்த வேதப்பொருள் களை ஆராய்ந்து துணிந்த தூயமனத்தைஉடைய அடியீர்களே! சில ஆண்டுகளில் மறைந்து அழியும் சிலதேவர்களைப் பரம்பொருளாகக் கருதும் சிறிய வழியில் ஈடுபடாமல், பொன்மலையாகிய மேரு மலையை வில்லாகப் பணிகொண்டஅழகனாய், காளையை வாகனமாக உடையவனாய், பல ஆண்டுகள் என்ற காலத்தைக் கடந்தவனாய் உள்ள சிவபெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

௮-௮: "சொல்" என்றது, தலைமை பற்றி மெய்ம்மொழிமேல் நின்றது. "ஆண்ட" என்றது, 'நிறைந்த' என்னும் பொருளது. சோதித்த - ஆராய்ந்து துணிந்த. 'தூ மனம்' என்றலேயன்றி, 'தூய் மனம்' என்றலும் வழக்கே. 'தொண்டராய் உள்ளீர்' என ஆக்கச்சொல் வருவிக்க. தேவர் நெறி - தேவரைப்பற்றி நிற்கும் நெறி. அந்நெறிகளின் முதல்வர் யாவரும் சில்லாண்டிற் சிதைந்தொழிபவராகலின், அவரால் தரப்படும் பயனும் அன்னதேயாம். அதனால் அவை சேர்த்தகாத சிறுநெறிகளாயின. இவ்வுண்மை, சுருதியை நன்காராய்ந்தார்க்கல்லது புலனாகாதென்பது பற்றியே முன்னர், "சுருதிப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்" என்றார். வில் ஆண்ட மேரு விடங்கன் - வில்லாகப் பணிகொண்ட மேருமலையை உடைய அழகன். 'மேருவை வில்லாக ஆண்ட அழகன்' எனற்பாலதனை இவ்வாறு ஒதினார் என்க. விடைப்பாகன் - இடபத்தை ஊர்பவன். "பல்லாண்டு என்னும் பதம் கடந்தான்" என்றது, 'காலத்தைக் கடந்தவன்' என்றவாறு. பதம் - நிலை; என்றது பொருளை. 'காலத்தைக் கடந்து நிற்பவனைக் காலத்தின் வழிப்பட்டு வாழ்க என வாழ்த்துதல்

293. புரந்தரன் மால் அயன் பூசலிட் டோலமிட்
 டின்னம் புகலரிதாய்
 இரந்திரத் தழைப்பன் உயிர்ஆண்ட கோவினுக்
 கென்செய வல்லம்என்றும்
 கரந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக்
 கரையில் கருணைக்கடல்
 பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5

பேதைமைப்பாலது' என்பதையும், 'அன்னதாயினும் நமது ஆர்வத் தின் வழிப்பட்ட நாம் அங்ஙனம் வாழ்த்துவோம்' என்பதையும் இங்கு இவர் உணர்த்தி நிறைவு அறிக. இத்திருப்பாட்டின் முதலடியும், மூன்றாம் அடியும் ஐஞ்சீராகி வந்தன.

5. 60A-ஐ: இந்திரன், திருமால், பிரமன் முதலியோர் செருக்குத் தோன்ற முதன்மை பாராட்டி ஆரவாரம் செய்து, பின் இன்று வரை எம்பெருமானைச் சரண் என்று அடைய இயலாதவராய், பல காலும் கெஞ்சிக்கெஞ்சி அழைக்கவும், அடியேமுடைய உயிரை ஆட் கொண்ட தலைவனுக்கு என்ன கைம்மாறு அடியேம் செய்யும் ஆற்றலுடையே? எக்காலத்தும் கண்ணுக்குப் புலனாகாமல் இருந்தும் வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு நல்கும் கற்பக மரம் போல் பவனாய், எல்லையற்ற கருணைக் கடலாய் எல்லா இடங்களிலும் விரிந்தும் இடையீடின்றி நிறைந்தும் எல்லைகடந்து நிற்கும் அடிகள் ஆகிய நம்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோம்.

கு-ஐ: புரந்தரன் - இந்திரன். பூசலிட்டு - போர் செய்து. ஓலமிட்டு - ஆரவாரம் செய்து. "இன்னம்" என்பது, 'இது காறும்' எனப் பொருள் தரும் 'இன்னும்' என்பதன் மருஉ. இதனை, "இரந்திரந்து" என்பதற்குமுன் கூட்டுக. 'முதற்கண் செருக்குற்று அறியமாட்டாராய்ப் பின்னர் வழிபட்டு நிற்பாராயினர்' என்றவாறு. 'அவரை ஆளாது, என் உயிரை ஆண்டான்' என்று அருளினார். தாமும், தம் உயிரும் வேறல்லர் ஆயினும், 'உயிரை' என வேறுபோலக் கூறினார், ஆண்டது உடல்நலமாகாது உயிர்நலமாய் நின்ற சிறப் புணர்த்தற்பொருட்டு. "என் உயிர்" எனத் தமது உயிரையே எடுத்துக் கூறியதற்கு, மேல், "என்னை ஆண்ட" (தி.9 பா.291) என்றதற்கு உரைத்த வாறு உரைக்க. என் - என்ன கைம்மாறு. என்றும் - என்று சொல்லியும். உம்மை, எதிரது தழுவிய எச்சம். கரந்தும் - கண்ணிற்குப்

294. சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன் செங்கண்மால்

எங்குந் திசைதிசையன

கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா

மாய்நின்று கூத்தாடும்

ஆவிக் கமுதைஎன் ஆர்வத் தனத்தினை

அப்பனை ஒப்பமரர்

பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே

பல்லாண்டு கூறுதுமே.

6

புலனாகாது நின்று. கரவாத கற்பகனாகி - வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு மறையாது வழங்கும் கற்பகத்தருப்போல்பவனாகி. "ஆகி" என்றது, "வரம்பிலர்" என்பதில் "இல்லா" என்பதனோடு முடியும். 'கருணைக் கடலாய்' என ஆக்கம் விரித்து, 'ஆக்கம், உவமை குறித்து நிற்ப, கருணைக் கடல் என்பது இல்பொருளுவமையாய் நின்றது' என உரைக்க. கருணைக் கடல் - கருணையை உடைய கடல். பரந்தும் - விரிந்தும். நிரந்தும் - இடையீடின்றி நிறைந்தும். இவையும், "இல்லா" என்பதனோடு முடியும். 'அழகு' எனப் பொருள் தரும் "பாங்கு" என்பது இங்கு, 'மேலான தன்மை' எனப் பொருள் தந்து நின்றது.

6. ௧௦-௩: வழிபடவந்த பிரமன், இந்திரன், சிவந்த கண்களை உடைய திருமால் எங்கும் பல திசைகளாகிய இடங்களில் அழைத்து, வழிபாட்டுப் பொருள்களைக் கைக்கொண்டு நெருங்கிக் கூட்டம் கூட்டமாய் நிற்க, திருக்கூத்தினை நிகழ்த்தும், என் உயிருக்கு அமுதம் போல்பவனாய், என் அவாவிற்கு உரிய செல்வமாய், எங்கள் தலைவனாய், பிறப்புவகையால் ஒரு நிகரான தேவர்கள் நினையும் நினைவுக்கு அகப்படாமல் அவர்கள் நினைவையும் கடந்து நிற்கும் நம்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

௬-௩: சேவிக்க - வணங்குதற்கு. "வந்து" என்றதை. "மால்" என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. 'திசைதிசையன எங்கும்' என மாற்றுக. "திசை திசை" என்னும் அடுக்குப் பன்மை குறித்து நின்றது. "திசையன" என்றதற்கு, திசைகளாகிய இடங்களில்' என உரைக்க. கூவி - அழைத்து. "கவர்ந்து" என்றதற்கு, 'வழிபாட்டுப் பொருள்களைக் கைக்கொண்டு' என உரைக்க. "ஆடும் அமுது" என்றதில் உள்ள "அமுது" என்பது, 'அரசன் ஆ கொடுக்கும் பார்ப்பான்' என்பதில் 'பார்ப்பான்' என்பதுபோலக் கோடற்பொருட் பெயராய் நின்றது. உடல்நலம் ஒன்றே பயக்கும் தேவரமுதினும் வேறாதலை

295. சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் றேன்பெற்ற
 தார்பெறு வார்உலகில்
 ஊரும் உலகும் கழற உழறி
 உமைமண வாளுக்காட்
 பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

7

விளக்க “ஆவிக்கு அமுது” என்றார். இதுவும், இல்பொருள் உவமை. அமுது - அமிர்தம் போல்பவன். என் ஆர்வத் தனம் - எனது அவாவிற்குரிய பொருள் (செல்வம்). ஒப்பு அமரர் - பிறப்புவகையால் ஒரு நிகராய தேவர். அஃதாவது ‘வானவர்’ என்றபடி. பாவிக்கும் பாவகம் - நினையும் நினைவு. அவர் தம் நினைவிற்கு அகப்படாமையின், “அப்புறத் தான்” என்றார்.

7. பொ-ரை: சிவநெறி ஒழுக்கமும் அவன் திருவருளும் அடியேனிடத்து நிலைபெற்று விளங்கும்படி, அச்சிவலோக நாயக னான பெருமானுடைய திருவடிகளின் கீழ் மற்ற யாவரும் பெறாததான ‘யாவரையும் யாவற்றையும் உடையவன் சிவபெருமானே’ என்று அறியும் அறிவினைப் பெற்றேன். அவ்வறிவால் அடியேன் பெற்ற பேற்றினை வேறுயாவர் பெறக்கூடும்? இவ்வுலகில் நாட்டில் உள்ளாரும் ஊரில் உள்ளாரும் எடுத்துக் கூறும்படி, அவன்புகழைப் பிதற்றி உமாதேவியின் கணவனாகிய எம்பெருமானுக்கு நாம் அடிமையாகிய திறத்தை இந்நிலவுலகத்தாரும் தேவர் உலகத்தாரும் அறியும் வகையில் அப்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

கு-ரை: சீர் - செம்மை; சிவநெறி ஒழுக்கம். திரு - திருவருள். பொலிய - என்னிடத்து நிலைபெற்று விளங்கும்படி. ‘சேவடிக்கீழ் நின்று’ என ஒருசொல் வருவிக்க. நின்றல் - பணிசெய்தல். “பெறாத” என்றது, ‘பெறுதற்கரிய’ என்றவாறு. பெறுதற்கரிய அறிவாவது, ‘யாவரையும், யாவற்றையும் உடையவன் சிவபெருமானே’ என அறியும் அறிவு. ‘அவ்வறிவாற்பெற்றது’ எனக் காரணம் வருவித்து, “பெற்றது” என்றதற்கு, ‘பெற்றபயன்’ என உரைக்க. அங்ஙனம் உரையாவிடில், “ஆரும் பெறாத அறிவு” என்றதன் பொருளே பொருளாய்ச் சிறப்பின்றாம். பயன், சிவானந்தம். ஆர் - அவ்வறிவைப் பெறாத எவர். ‘அத்தகைய பயனை நீவிரும் பெற்றீராதலின், நாம்

296. சேலும் கயலும் திளைக்குங்கண் ணார்இளங்
கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங் கும்மென்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியா நெறிதந்து
வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

8

அனைவரும் கூடிப் பல்லாண்டு கூறுவோம்' என இயைபுபடுத்த
துரைக்க.

ஊர் - வாழும் ஊர். கழற - எடுத்துச் சொல்லும்படி; இதற்கும்
செயப்படுபொருள் இனி வருகின்ற "ஆள்" என்பதே. அதனால்,
"உமை மணவாளனுக்கு ஆள்" என்பதை, "உலகில்" என்றதன்
பின்னே வைத்து உரைக்க. உழறி - அவன் புகழைப் பிதற்றி. 'பிதற்றி'
என்றார், முற்ற அறியாது அறிந்தவாறே கூறலின். இதனை, "நாம்"
என்பதன் பின்னர்க் கூட்டுக. ஆள் - நாம் ஆளான தன்மையை.
"கழற" எனவும், "அறியும் பரிசு" எனவும் வேறு வேறு முடிபு
கொள்ளுதலால், "பாரும்" என்றது, கூறியது கூறல் ஆகாமை அறிக.
பரிசு - தன்மை. 'பரிசினால்' என மூன்றாவது விரிக்க.

8. பொ-ஊ: 'சேல் மீனையும் கயல் மீனையும் உவமை கூறும்
படியான கண்களையுடைய இளமகளிரின் கொங்கைகளில் பூசப்படும்
குங்குமத்தைப் போல எம்பெருமான் திருமார்பில் திருநீறு விளங்கு
கிறது' என்று அடியவர்கள் புகழ்ந்து கூற, திருமாலும் பிரமனும் அறிய
முடியாத வழியைக்காட்டி அடியேனுடைய உள்ளத்தினுள் பாலும்
அமுதும் ஒத்து இனிமையானவனாகியும், புத்துயிர் அளிப்பவனாகி
யும், நிலை பெற்றிருக்கும் எம்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று
வாழ்த்து வோமாக.

9-ஊ: சேல், கயல் என்பன மீன்வகை. 'சேலும் கயலும் போல'
என உவம உருபு விரிக்க. திளைக்கும் - பிறழ்கின்ற. "குங்குமம்"
என்றது, குங்குமங் கூடிய சாந்தினை. 'குங்குமம் போலும் பொடி
மார்பின்கண் இலங்கும்' என்க.

அணி - அழகு. சொற்கிடக்கை முறை இவ்வாறாயினும்,

297. பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

9

'மார்பிற்பொடி, கொங்கையிற் குங்குமம்போல இலங்கும்' என்றல் கருத்தென்க. இதனால் இறைவன் மார்பில் உள்ள திருநீறு, மங்கையர் கொங்கையில் உள்ள குங்குமம் காமுகரை வசீகரித்தல் போலப் புண்ணியரை வசீகரித்தல் கூறப்பட்டது. புண்ணியர் - சிவபுண்ணியத் தின் பயனாகிய சிவஞானத்தைப் பெற்றவர். நெறி - சிவஞானம், வந்து - அழகிய கோலத்துடன் வந்து. இதனை, "போற்றிசைப்ப" என்றதன் பின்னர்க் கூட்டுக.

9. பொ-ரை: பாலை உண்பதற்கு வியாக்கிர பாதமுனிவர் புதல் வனாகிய உபமன்யு என்ற சிறுவன் விரும்பிப் பால்பெறாது அழுது, வருந்த அவனுக்குப் பாற்கடலையே அழைத்து வழங்கிய பெருமானாய், ஒருகாலத்தில் திருமாலுக்குச் சக்கராயுதத்தை அருள் செய்தவனாய், நிலைபெற்ற தில்லைத்திருப்பதியிலே வேதம் ஒதும் அந்தணர்கள் வாழ்தற்கு முதலாய் நிற்கின்ற சிற்றம்பலத்தையே இடமாக்கொண்டு, அருளைவழங்கி நாட்டியத்தை நிகழ்த்தும் எம் பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

கு-ரை: பாலுக்கு - பாலை உண்பதற்கு. "பாலகன்" என்றது, உபமன்னிய முனிவரை. வேண்டி - விரும்பி. வியாக்கிரபாத முனிவர் மகனாராகிய உபமன்னிய முனிவர் பிள்ளைமைப் பருவத்தில் பால் பெறாது அழுது வருந்த, அவரை வியாக்கிரபாத முனிவர் கூத்தப் பெருமான் திருமுன்பிற் கிடத்துதலும், கூத்தப்பெருமான் அவருக்குப் பாற்கடலை அழைத்து அளித்த வரலாற்றைக் கோயிற் புராணத்துட் காண்க. சிவபெருமான் திருமால் செய்த வழிபாட்டிற்கு இரங்கிச் சக்கரம் அளித்த வரலாறு வெளிப்படை. ஆலிக்கும் - வேதத்தை ஒது கின்ற. ஆலித்தல் - ஒலித்தல்; "அஞ்செவி நிறைய ஆலின" (முல்லைப் பாட்டு - 89.) என்றது காண்க. வாழ்கின்ற - வாழ்தற்கு முதலாய் நிற்கின்ற. "சிற்றம்பலமே" என்ற ஏகாரம் பிரிநிலை. பாலித்து - அருளை வழங்கி. இது, 'பாலியாநின்று' என நிகழ்காலம் பற்றிநின்றது.

298. தாதையைத் தாள் அற வீசிய சண்டிக்கவ்
 வண்டத் தொடுமுடனே
 பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும்
 போனக மும் அருளிச்
 சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமும்
 தொண்டர்க்கு நாயகமும்
 பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10

10. பொ-ரை: தம் தந்தையின் கால்கள் நீங்கும்படி மழு வாயுதத்தை வீசிய சண்டேசுர நாயனாருக்கு அந்தவானுலகத் தோடு நிலஉலகத்தவரும் ஒருசேர வணங்குமாறு அழகிய இருப்பிடமும் தனக்கு நிவேதித்த உணவும் வழங்கி, ஒளி பொருந்திய அழகிய முடியில் அணிந்த தன் மாலையும் சண்டன் என்ற சிறப்புப் பெயரும், அடியவர்களுக்குத் தலைமையும், தாம் செய்த பாதகச் செயலுக்குப் பரிசாக வழங்கிய எம்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்து வோமாக.

கு-ரை: 'தாதையை வீசிய' என இயையும். சண்டி - சண்டேசுர நாயனார். இவர், தந்தைதன் காலை வெட்டிப் பேறுபெற்ற வரலாறு (தி.12) பெரியபுராணத்துட் பரக்கக் காணப்படுவது. அண்டம் - வானுலகம். என்றது, அதன்கண் உள்ளாரை. "அவ்வண்டம்" என்ற பண்டறி சுட்டு, வானுலகத்தின் பெருமையுணர நின்றது. 'இவ்வண்டம்' என்பது பாடம் அன்று. ஒடு, எண்ணாடு. உம்மை, சிறப்பு. 'அண்டத்தொடும் பூதலத்தோரும் உடன் வணங்க' என மாறிக்கூட்டுக. "உடனே என்ற ஏகாரம் அசைநிலை.

பொன் - அழகு. போனகம் - தான் உண்டு எஞ்சிய உணவு. சோதி மணி முடி - ஒளியை உடைய அழகிய சடைமுடி. தாமம் - கொன்றை மாலை. நாமம் - 'சண்டன்' என்னும் சிறப்புப் பெயர். இஃது அப்பதவி பற்றி வருவது. எனவே, "நாமம்" என்றது, 'அப்பதவியை' என்றதாயிற்று. நாயகம் - தலைமை. "தொண்டர்க்கு நாயகமும்" என்றது. அப்பதவியது இயல்பு விளக்கிய வாறு. 'சிவபிரானை வழிபடும் அடியவர்க்கு அவர்தம் வழிபாட்டின் பயனை வழங்கும் பதவியே சண்டேசுர பதவி என்பதும், 'அப்பதவியையே அப் பெருமான் விசாரசருமருக்கு அளித்தான்' என்பதும் அறிக. 'பரிசாக வைத்தான்' என ஆக்கம் வருவிக்க. "பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தான்" என்றது, 'இன்னதொரு பொருந்தாச் செயலைச் செய்தான்' எனப்

299. குழல் ஒலி யாழ்ஒலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்கும் குழாம்பெருகி
விழ்வொலி விண்ணள வுஞ்சென்று விம்மி
மிகுதிரு வாருரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழவடி யாரொடுங் கூடிஎம் மாணுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

11

பழிப்பதுபோல நின்று, 'திருத்தொண்டில் உறைத்து நின்றாற்கு அவ்வுறைப்பினை அறிந்து அதற்குத் தக்க சிறப்பினை அளித்தான்' என்னும் புகழ் புலப்படுத்தி நின்றது. "பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்" என்ற திருவாசகத்தோடு (தி.8 திருத்தோணோக்கம் - 7) இதனை ஒப்புநோக்குக.

11. பொ-ரை: வேயங்குழல்இசை, யாழின்இசை, கூத்தாடுதலின் ஒசை, துதித்தலின் ஒசை என்பன கூட்டமாகப்பெருகித் திருவிழா நாளில் நிகழ்த்தப்படும் ஒசையோடுகூடி வானத்தளவும் சென்று பெருகி மிகுகின்ற திருவாருரில் இளைய காளையை வாகனமாக உடைய சிவபெருமானுக்குப் பரம்பரை பரம்பரையாக அடிமையாய் அத்தகைய குடும்பங்களுக்குள்ளேயே திருமணம் செய்துகொள்கின்ற அடியவர் குடும்பங்களில் பிறந்த பழ அடியாரோடும் கூடி எம் பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

ரு-ரை: ஏத்து ஒலி - துதித்தலின் ஒசை. 'குழாமாகப் பெருகி' என ஆக்கம் விரிக்க. பெருகி - பெருகுதலால். விழவு ஒலி - இறைவனது சிறப்பு நாளிற்கு உரிய ஒசைகள். விம்மி மிகு - நிறைந்து மிகுகின்ற. இது திருவாருரின் சிறப்பேயாம். 'திருவாருரிற் பிறந்த பழ அடியார்' என்க.

சைவ அந்தணர்க்கன்றிப் பிறர்க்குத் தில்லை இடமாகாதிருந்தது போலத் திருவாருர் சைவர்கட்கன்றி இடமாகாதிருந்தது. அதனால், அங்குப் பிறந்தோர் யாவரும் சிவபெருமானுக்கு வழிவழித் தொண்டராய் பழவடியாராதலின், அவரோடு கூடிப் பல்லாண்டு கூறுதலைச் சிறப்புடையதாக அருளிச்செய்தார். இவ்வாற்றால் தில்லை வாழ்ந்தணர் போலத் திருவாருர்ப் பிறந்தாரும் இயல்பாற் சிறந்த வராதல் பற்றியே ஆளுடைய நம்பிகள், "தில்லைவாழ்ந்தணர்தம்

300. ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
 அணியுடை ஆதிரைநாள்
 நாராயணனொடு நான்முகன் அங்கி
 இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
 திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

12

அடியார்க்கும் அடியேன்'' என்றாற்போல, ''திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்'' என்று அருளிச்செய்தார். மழவிடையாற்கு வழிவழி ஆளாய் மணம்செய் குடி - மரபு இரண்டும் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையராய் (தி.12 பெ.பு.ஞானசம்-17) உள்ளவரே தம்முள் மணம் செய்துகொள்ளும் குடிகள். 'அவற்றிற் பிறந்த பழவடியார்' என்க.

12. பொ-ரை: அழகினை உடைய ஆதிரைத்திருநாளில் தேவர் கூட்டத்தில் யாவர்யாவர் தரிசிக்கவந்தனர் எனின், திருமால், நான் முகன், அக்கினி, சூரியன், இந்திரன் முதலியோர் வந்தனர். தேர்ஓடும் வீதியில் தேவர் கூட்டங்கள் நாற்றிசையும் நிறைய, நிலவுலகெங்கும் நிறைந்த சிவபெருமானுடைய பழமையான புகழைப்பாடியும், அதற்கு ஏற்ப ஆடியும், அந்த ஆதிரைநாளை உடைய அப்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

டு-ரை: 'யார் யார்' என்பது, ''ஆர் ஆர்'' என மருவிநின்றது. திருவாதிரை நாள் தில்லைப் பெருமானுக்குத் தனிப்பெருந்திருநாளாதலின், அதனையே எடுத்துக்கூறினார். இத் திருப்பதிகம் அந்நாளில் இவரது அன்பினை வெளிப்படுத்துதற் பொருட்டு, ஓடாது நின்ற தேரினை இத்திருப்பதிகம் பாடி ஓடச் செய்தார் என்பது மரபு. தில்லைத் தேர்த் திருவிழா இஞ்ஞான்று திருவாதிரைக்கு முன்னாளில் செய்யப் படுகின்றது. அணி - அழகு. 'ஆதிரை நாளில் அமரர் குழாத்தில் ஆரார் வந்தார்' என்க. ''வந்தார்'' என்றதன்பின், 'எனின்' என்னும் சொல் லெச்சம் வருவிக்க. இனி அவ்வாறு வருவியாது, கூற்றும், மாற்றமுமாக நின்றாங்கு நிற்ப உரைப்பினும் ஆம். ''இந்திரனும்'' என்றதன்பின் 'வந்தார்' என்னும் பயனிலை எஞ்சி நின்றது. 'அரசன் வந்தான்' என்றவழி, அமைச்சர் முதலாயினார் வந்தமை தானே பெறப் படுதல் போல, 'நாராயணன் முதலியோர் வந்தார்' எனவே, ஏனைத் தேவர்

301. எந்தைஎந் தாய்சுற்றம் முற்றும் எமக்கமு
தாம்மெம் பிரான்என் றென்று
சிந்தை செய்யும் சிவன் சீரடியார்
அடிநாய் செப்புரை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன் எனைப்புகுந்
தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவ னேஎன்று
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

13

திருச்சிற்றம்பலம்

பலரும் வந்தமை சொல்லாமே அமைந்தது. பெரியோனது தனிப் பெருவிழாவாகலின், அமரர் அனைவரும் எஞ்சாது வருவாராயினர். "தேரார்வீதியில்" என்பதன்முன், 'இவ்வாறு' என்னும் இயைபு படுத்தும் சொல் வருவிக்க. "தேரார் வீதி" என்றதனால், ஆதிரை நாளில் வீதியில் தேரோடிய குறிப்பு அறியப்படும். "நிறைந்து" என்ற தனை, 'நிறைய' எனத் திரிக்க. நிறைய - நிறைந்து நிற்க. பார் ஆர் - நிலவுலகெங்கும் நிறைந்த. தொல் புகழ் - பழமையான புகழ்; இது சிவபிரானுடையது. ஆடியும் - அப்பாடலுக்கு ஏற்ப ஆடுதலைச் செய்தும். "ஆதிரைநாள்" என்றமையின், 'அந்நாளைய யுடையானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதும்' என்க.

13. பொ-ரை: எம்தந்தை, எம்தாய், எம்சுற்றம் முதலிய எல்லாப் பொருள்களும் எமக்கு அமுதம் போன்று இனிக்கும் சிவபெருமானே என்று தியானம் செய்யும், சிவபெருமானுடைய சிறப்புடைய அடியவர்களின் திருவடிகளை வழிபடும் நாய்போல இழிந்தவனாகிய சேந்தன், 'அழிவில்லாத ஆனந்தத்தை வழங்கும் சிறந்த தேன் போலவந்து அடிமையாகக் கொண்டு அரிய உயிரின்மேல் நிற்கும் கட்டு நீங்குமாறு அருள் செய்தபெருமானே' என்று வாழ்த்தும் அப்பெருமான் பல்லாண்டு வாழ்க என்று வாழ்த்துவோமாக.

கு-ரை: 'எம்தந்தை, எம்தாய், (எம்) சுற்றம், (மற்றும்) எல்லாப் பொருளும் எமக்குச் சிவபிரானே என்றென்று சிந்தை செய்யும் சீரடியார்' என உரைக்க. அமுதாம் எம்பிரான் - அமுதம்போல இனிக் கின்ற எங்கள் பெருமான்; 'சிவபிரான்' என்றபடி. முதலடியின் இறுதிச் சீரின் ஈற்றை நேர்ப்பு. நேர்ப்பை நிரைபை கொள்ளாதார் இச்சீரினை, 'நாலசைச்சீர்' என்ப. 'என்றுமே' என ஒதி, எழுசீராகவும் ஆக்குப. இத்

திருப்பாட்டின் இரண்டாவதும், மூன்றாவதும் ஆகிய அடிகளில் உள்ள பாடங்கள் உண்மைப் பாடங்களாகத் தோன்றவில்லை. பாடபேதங்களும் பலவாகப் சொல்லப்படுகின்றன. எனவே, இரண்டாம் அடியில், "நாய்" என்றதன்பின் 'சேந்தன்' என்னும் சொல் அமைய ஒதுதல் பாடமாகக் கொண்டு, மூன்றாமடியில், 'அந்தமில் ஆனந்தச் செந்தேன் எனப்புகுந்து' எனக் காட்டப்படும் பாடத்தை உண்மைப் பாடமாகக் கொள்ளுதல் பொருந்துவதாம். ஆயினும், இது பொழுது ஒதப்பட்டுவரும் பாடமே இங்குக் கொள்ளப்படுகின்றது. சீரடியார் அடி நாய் - சிறப்புடைய அடியவரது அடிக்கீழ் நிற்கும் நாய் போன்றவன் என்றது தம்மைப் பிறர் போலக் கூறியதாம். 'செப்புரையால் கூறுதும்' என மூன்றாவது விரித்து முடிக்க. ஆனந்தச் சேந்தன் - ஆனந்தத்தைப் பெற்ற சேந்தன். இஃது, ஆளப்பட்ட பின்னர் அடைந்த நிலைமையைக் கூறியது. ஆருயிர்மேற் பந்தம் - அரிய உயிரின்மேல் நிற்கும் கட்டு. பிரிய - நீங்குமாறு. பரிந்தவன் - அருள் செய்தவன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாம் திருமுறை

மூலமும் உரையும் - நிறைவுற்றது.

	பதிகங்கள்	பாடல்கள்
ஒன்பதாம் திருமுறை	29	301

ஒன்பதாம் திருமுறை

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்	பாடல்எண்
அ		ஆ	
அகலோகமெல்லாம்	190	ஆசையையளவ	267
அக்கனா-...என்னொடும்	116	ஆடரவாடவாடும்	40
அக்கனா-...அழுந்தி	51	ஆடிவருங்	269
அங்கைகொண்ட	142	ஆயாதசமயங்கள்	208
அணியுமிழ்சோதி	176	ஆயிரங்கமலம்	53
அண்டமோரணு	138	ஆரணத்தேன்	132
அதிர்த்தவரக்கன்	243	ஆரார்வந்தார்	300
அதுமதியிதுவென்	17	ஆருயிர்காவல்	263
அந்திபோலுருவும்	110	ஆரேயிவைபடுவார்	271
அம்பராவனலா	120	ஆவாஇவர்	274
அம்பலத்தருநடம்	259	ஆவியின்பரமன்று	258
அம்பளிங்குபகலோன்	124	ஆறாதபேரன்பின்	130
அயர்வுற்றஞ்சலி	283	இ	
அரிவையோர்கூறு	250	இடர்கெடுத்து	2
அருட்டிரட்செம்	37	இணங்கிலாவீசன்	35
அரும்புனல் அலமரும்	261	இத்தெய்வநெறி	50
அரும்பேதைக்கு	129	இந்திரலோகம்	174
அருளுமாறருளி	167	இருந்திரைத்தரள	90
அருள்செய்தாடு	229	இலையார்கதிர்வேல்	201
அருள்பெறின்	266	இவளைவாரிளமென்	70
அலந்துபோயினேன்	228	இவ்வரும்பிறவி	81
அல்லாய்ப்பகலாய்	236	இளமென்முலையார்	238
அல்லியம்பூம்பழன	187	இறைவனையென்	251
அறவனே	286	இறைவனையேத்து	256
அறிவுமிக்கநன்	233	உ	
அற்புத்தெய்வம்	135	உடையும்பாய் புலி	232
அனலமேபுனலே	157	உண்ணுகிழந்து	134
அன்றருக்கனை	287	உம்பர்நாடிம்பர்	89
அன்னநடையார்	237		
அன்னமாய்	133		

பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்	பாடல்எண்
உயர்கொடியாடை	12	ஒளிவளர்	1
உருக்கிஎன்உள்ளத்து	41		
உருவத்தெரி	193	ஓ	
உலகெலாந்	162	ஓம்புகையும்	240
உளங்கொளமதுர	56	ஓவாமுத்தீயஞ்சு	196
உறவாகிய யோகமு	23		
உற்றாயென்னும்	33	க	
		கங்கைநீர் அரிசிற	52
எ		கடியார்கணம் புல்லர்	186
எங்களை ஆளுடை	265	கடுப்பாய்ப்பறை	29
எச்சனைத்தலை	43	கடுவினைப்பாசக்	148
எட்டுருவிரவி	36	கணம்விரிகுடுமி	80
எண்ணில்பல் கோடி	54	கணியெரிவிசிறு	19
எந்தையெந்தாய்	301	கண்ணியல் மணி	147
எம்பந்தவல் வினை	188	கண்பனியரும்ப	84
எரிதருகரிகாட்	178	கரியரேயிடந்	93
எவருமாமறைகள்	166	கருவளர்மேகத்	13
எழிலையாழ்	179	கரைகடலொலி	146
எழுந்தருளாய்	260	கலங்கலம்பொய்கை	181
என்செய்கோந்	106	கலைகடம்பொருளும்	91
என்னையுன்பாத	119	களகமணி மாடம்	191
என்னைவலிவார்	275	களிவானுலகிற்	199
		களையாவுடலோடு	189
ஏ		களள்விழ்தாமரை	249
ஏகநாயகனை	46	கற்றவர்விழுங்கு	47
ஏயிவரே	273	கன்னகாவுள்ள	114
ஏயுமாறெழிற்	288		
ஏர்கொள்கற்பக	21	கா	
		காடாடுபல்கணம்	24
ஐ		காணீரே	272
ஐயபொட்டிட்ட	136	காண்பதியான்	248
		காமனக்காலன்	22
ஓ		காரிகைக்கு	281
ஓக்கவோட்டந்த	227	கானேவரு	25
ஓட்டாவகை	270		
ஓண்ணுதலி	278	கி	
ஓருங்கிரு	182	கித்திநின்றாடும்	111
ஓழிவொன்றிலா	65	கிளையிளஞ்சேய	74

திருமுறை)	பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி		473
பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்	பாடல்எண்
கிற்போமெனத்	64	சித்தனேயருளாய்	160
		சிறப்புடையடியார்	45
கு			
குணமணிக்குருளை	73	சீ	
குதிரை மாவொடு	220	சீரால்மல்கு	204
குமுதமே	99	சீருந்திருவும்	295
குரவங்கோங்கம்	241	சீர்த்த திண்புவனம்	87
குருண்டவார்குழல்	217		
குழலொலி	299	சு	
குன்றேந்தி	67	சுருதிவானவனாம்	137
சு		செ	
சுத்தனை	253	செக்கரொத்திரவி	42
		செங்கணா	159
கே		செம்பொனே	158
கேடிலாமெய்	115	செம்மனக்கிழவோர்	149
		செய்யகோடுடன்	222
கை		செழுந்தென்றல்	27
கைக்குவான் முத்தின்	183	செற்றுவன்புரம்	223
கொ		சே	
கொடியை	285	சேடர் உறைதில்லை	194
கொழுந்திரள்	79	சேயிழையார்க்கு	264
		சேர்வன்கொலோ	254
கோ		சேலுங்கயலும்	296
கோலமலர்	247	சேலுலாம்வயல்	279
கோலமே	5	சேவிக்கவந்த	294
கோவினைப்	71	சேவேந்துவெல்	30
ச		சொ	
சடைகெழுமகுடம்	164	சொல்லாண்ட	292
சந்தனகளபந்	92	சொன்னவில்	150
சந்துமகிலுந்	239		
சரளமந்தார	172	த	
சரிந்ததுகில் தளர்ந்த	131	தக்கன்நற்றலையு	9
சலம்பொற்றாமரை	216	தக்கன்வெங்கதிரோன்	55
		தத்தையங்கனையார்	140
சி		தம்பானைசாய்ப்	206
சித்தர் தேவர்	242	தரவார்புனஞ்	31

474

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

(ஒன்பதாம்

பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்	பாடல்எண்
தருணேந்துசேகரனே	61	தெ	
தழைதவழ்	107	தெள்ளு நீறவன்	104
தளிரொளிமணி	101		
தற்பரம்பொருளே	3	தே	
தனதன்றோழா	7	தேய்ந்துமெய்	231
தனிப்பெருந்தாமே	168	தேர்மலி	15
தனியரெத்தனை	171	தொ	
தன்சோதியெழு	128	தொறுக்கள்	224
தன்னகமழலை	108	தொடங்கினள்	77
தன்னடிநிழற்கீழ்	49	தொழுதுபின்	154
தா		தோ	
தாட்டரும்பழன	161	தோழியாஞ் செய்த	105
தாதையைத்தா	298		
தாயினேரிரங்கு	82	நி	
தானமர்பொருது	72	நிட்டையிலாஉடல்	291
		நிறை தழை	16
தி		நினைக்கு நிரந்தரனே	60
திக்கடாநினைந்து	97	நினைத்தேன்	252
திசைக்குமிக்குல	39	நின்று நினைந்து	209
திருநீறிடாஉரு	32		
திருநுதல்விழியு	103	நீ	
திருநெடுமால்	20	நீர் அணங்கு	100
திருமகன்முருகன்	156	நீர் ஓங்கி	122
திருவருள்புரிந்து	144	நீலமேகண்டம்	96
திலகநுதலுமை	62	நீவாராது	126
தில்லையம்பலத்து	262	நீறணிபவள	6
திறம்பிய பிறவி	8	நெ	
து		நெஞ்சிடர் அகல	85
துச்சானசெய்திடினும்	205	நெடியசமணும்	245
துணுக்கென	38	நெடியானோடு	203
துண்டவெண்	102	நெற்றியிறக்கண்	163
துந்துபிகுழல்	83	நே	
தூ		நேசமுடையவர்	255
தூவி நீரொடு	225	நை	
		நையாதமனத்தினனை	123

திருமுறை)	பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	475
பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்எண்
நோ		
நோக்காததன்மை	277	புனல்படவுருகி 117
ப		பு
படங்கொள்	221	பூத்திரளுருவம் 86
படுமதமும்	210	பூவணங்கோயில் 151
பண்ணியதழல்	141	
பதிகம்நான்மறை	155	பெ
பத்தியாய்உணர்வோர்	184	
பந்தபாசம்	219	பெரியவாகருணை 152
பந்தமும்பிரிவும்	177	பெருமையிற் 4
பரிந்தசெஞ்சுடர்	75	
பவளமால்வரை	226	பொ
பவளமேமகுடம்	95	
பழையராம்	94	பொசியாதோ 207
பனிபடுமதியம்	175	பொய்யாதவேதியர் 58
பன்னெடுங்காலம்	169	பொருவரைப் 18
பா		போ
பாடகமும்நூபுரமும்	192	
பாடலங்காரப்	57	போழ்ந்தியானை 218
பாந்தள்பூணாரம்	153	
பாம்பணைத்துயின்றோன்	145	ம
பாரோர்முழுதும்	200	
பாலுக்குப்பாலகன்	297	மங்குல்குழ் 170
பாலுமமுதமும்	68	மங்கையோடிருந்தே 143
பாவார்ந்த	214	மடங்கலாய் 10
		மண்டலத்தொளி 48
பி		மண்ணோடு 211
		மருண்டுறை 78
பின்னுசெஞ்சடை	88	மறைகளுமமரர் 11
		மன்னுகதில்லை 28
பு		மா
புரந்தரன்மால்	293	மாதிமணங்கமழும் 59
புரியும்பொன்	235	மாதொர்கூறன் 284
புவனநாயகனே	112	மாலுலாமனந்தந்து 69
புழுங்குதீவினை	113	மாலோடயனும் 244

476

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

(ஒன்பதாம்

பாடல்	பாடல்எண்	பாடல்	பாடல்எண்
மானேர்கலைவனை	66	வண்டார்குழல்	28
மானைப்புரையும்	198	வரம்பிரிவானை	14
மி		வா	
மிண்டுமனத்தவர்	290	வாடாவாய்	212
மின்னாருருவம்	195	வாணுதற்கொடி	280
மு		வாரணி நறுமலர்	257
முத்தர்முதுபகலே	276	வாழியம் போதத்து	165
முத்தியாளர்	197	வாளாமால் அயன்	213
முத்துவயிரமணி	185	வானநாடுடை	234
முழுவதுநீயாயினும்	127	வானவர்கள்	268
மு		வானோர் பணிய	246
மூ		வி	
மூலமாய் முடிவாய்	121	விண்ணிவர்	44
மெ		விம்மிவிம்மி	282
மெய்யரேமெய்யர்க்கு	98	விரியுநீர் ஆலக்	118
மை		வெ	
மைஞ்சுளின்ற	125	வெங்கோல்வேந்தன்	202
மோ		வெய்யசெஞ் சோதி	173
மோதலைப்பட்ட	139	வெறியேறு	26
ய		வே	
யாதுநீநினைவது	109	வேந்தன்வளைத்தது	63
வ		வேறாகவுள்ளது	34
வகைமிகுமசுரர்	76	வை	
		வைத்தபாதங்கள்	230
		வையவாம்பெற்றம்	180

ஒன்பதாம் திருமுறை
அருஞ் சொல்லகராதி
 எண்களுள்
 முன்னது பதிகத்தையும்
 பின்னது பாடலையும்
 குறிக்கும்.

அ		அங்குகலந்து	14-4
		அங்குலிகெழும	16-4
அக்கரை	5-6,11-5	அங்கைகொண்டு	13-10
அக்கடா ஆகில்	9-7	அங்கையோடு	13-11
அகையிர்க்கு	11-1,13-5	அங்ஙன்	13-1,14-4,16-11
அகடுதோய்	2-2	அச்சம்கொண்டு	4-9
அகத்தியனுக்கு	21-6	அச்சோ	9-6,16-1
அகத்திலும்	11-1	அசிக்க	4-5
அகத்து அமர்ந்தாய்		அசுரர்மாள்	7-8
	1-7,9-70,11-2	அசும்பு	9-10
அகம்	17-7	அஞ்சல்	8-2
அகம் தொறும்	17-2	அஞ்சல்என்பார்	26-1
அகம்படி	8-6	அஞ்சலோஎன்னான்	10-6
அகம் புகுந்து	8-6	அஞ்சலி	28-5
அகம் நெகஊறும்	29-3	அஞ்சி	23-6
அகம் வளைந்து	23-6	அஞ்சவேள்வி	20-2
அகல்	10-11	அஞ்செழுத்து	6-5,13-3
அகல் இடத்து	26-9,10	அட்டஆரமிர்தர்	16-10
அகலம்	2-7,8-11	அட்டமூர்த்திக்கு	29-3
அகலாது	16-2	அடங்க	1-10
அகலான்	10-9	அடங்கிற்று	2-8
அகலோகம்	19-6	அடர்த்த	1-10
அகற்றும்	19-1	அடர்த்தாய்	24-8
அகில்	14-1,2-1,24-4,5	அடல்	1-2
அகில்கமழும்	16-4	அடி	21-6
அகுநாய்	29-13	அடிக்கீழ்து	2-2
அங்கணன்	15-8	அடிகள்	17-4,24-10
அங்கனையார்		அடிகள்தம்	8-8,16-6
	13-8,16-9,27-11	அடிச்சிலம்பு	13-10
அங்கு	8-10,26-9	அடிபணிந்து	26-5

அடிமுடிமேல்	13-2	அணிமுடி	7-9
அடிமேவுவர்	22-11	அணிய	25-8
அடிதான்	14-6	அணியார்தில்லை	22-5
அடிமைபுக்கு	5-4	அணியுடை	29-12
அடிமை பூண்டேன்	5-6,10	அணியும் கடவுள்	13-4
அடியவர்க்கு	6-5	அணியும் வெண்ணீறு	6-5
அடியவர்	11-10,19-6	அணு	13-6
அடியனேன்	17-4	அணு ஆவாய்	11-9
அடியார்	3-12,4-4,11,20-9	அணுக்கருக்கு	4-4
அடியார்க்கு	5-3,20-5	அணுகாது	17-4
அடியினை	23-10	அணுகி	17-3
அடியேன்	5-11, 11-1, 2,4,6, 13-6, 8-10, 17-4, 9.21-2,9	அணைவது	20-3
அடியேன்பக்கல்	11-5	அத்தன்	15-7, 19-1
அடியேனை	22-8	அத்தா	20-3
அடியோமுக்கு	29-1	அத்திலங்கு	13-8
அடுத்த	9-8	அத்தெய்வநெறியில்	5-5
அடுத்தகுழல்	16-4	அத்தேவர்கள்	6-7
அடைந்தது	2-4	அத்தோள்களும்	37
அடைந்தேன்	14-5	அதன்	17-4
அடைந்தனன்	23-8	அதனில்	9-5
அடைப்ப	2-7	அதனால்	21-4
அடையா	24-10	அதற்கு	18-2
அடையும்ஆறு	14-5	அதிசயம்	19-10
அண்டங்கள்	8-8	அதிர்த்த	24-8
அண்டம்	17-8	அதுவன்றோபெறும்பேறு	12-6
அண்டவாணன்	1-3	அதுகொண்டு	12-9
அண்ணல்	4-10	அதுவாய	28-2
அண்ணாந்து	21-7	அந்தகன்	27-7
அண்ணாவோ	21-7	அந்தணர்	22-5, 23-6, 3-2, 5-9,9-2, 23-8, 25-7, 29-9
அணி	22-2	அந்தணாளர்	20-2
அணிஅம்பலவன்	24-7	அந்தமில்	29-13
அணிகோடை	12-10	அந்தரப்புக்கு	3-5
அணிசடை	1-6	அந்திபோல்	17-6
அணிதிகழ்	9-9	அந்தியர்	10-10
அணிதில்லை	20-9	அந்தியின்மறை	8-4
அணிநீர்வயல்	22-1	அந்தியும்	23-2
அணிநீறு	25-8	அந்தியை	23-4
அணிமறையோர்	7-5	அந்திவேல்	10-10

அந்தோ	28-5	அமரர்	2-1, 3-5, 6-2,
அந்நாள்	26-5		8-8,13-10,24-2,29-12.
அப்பன்	1-4	அமரர் ஓட	4-9
அப்பாலாய்	5-9	அமரர் கணம்	12-5
அப்புறத்தான்	29-6	அமரர் கூட்டமும்	1-11
அம்கழுநீர்	16-7	அமரர்கள்	24-5
அம்சொல்	7-7	அமரர்கள் தலைவன்	15-8,26-10
அம்சிலம்பு	16-2	அமரர்கோமகன்	7-11
அம்கடர்	8-6	அமரர்சேகரன்	1-7
அம்தேறல்	4-3	அமரர்பதி	24-9
அம்பரத்து	15-6	அமரன்	15-8,9
அம்பரம்	11-9	அமரித்து	8-8
அம்பலக்கூத்தன்	3-1, 2, 3,	அமலம்	2-9
4, 5, 7,8,9,10,11,12,1-2,23-3		அமலம் ஆகில்	9-9
அம்பலத்தான்	21-6,22-1	அமளிமேல்	24-2
அம்பலத்தானை	23-5	அமிழ்தினுக்கு	29-3
அம்பலத்து	1-9, 10, 11-3,	அமுக்கரை	4-3
20-9,23-7,26-2,		அமுதம்	6-11, 9-10,
அம்பலத்துள்	1-11,20-1, 3,5		13-1, 5,18-2,29-8
அம்பலம்	1-5, 11,	அமுதவாலி	24-11
19-8,20-4, 6,10,		அமுதினை	7-9
அம்பலமே	10-1,19-9	அமுது	1-4, 5,2-8,
அம்பலவர்	4-8		3-12,5-1,
அம்பலவன்	1-8,4-10, 22-2,		6-9,11-1,10,13-7,20-5
5,9,10,		அமுதுறழ்	11-10
அம்பலவனுக்கு	4-11	அமுந்தா	3-5
அம்பளிங்கு	12-3,16-4	அயர்வன்	10-6
அம்மல்ஓதி	28-4	அயர்வுற்று	29-5
அம்மனம்	14-6	அயர்வுறும்	28-4
அம்மானிகை	7-2	அயல்சார்வதினால்	28-1
அம்மான்	6-4	அயன்	1-11, 2-9, 3-6,9,
அம்புஓத்தது	16-4		14-2,21-9,26-10
அம்புலி	20-4	அயனும்	4-4, 18-9, 29-8,
அம்புழை	15-1	அயனொடு	1-2,25-3
அமர்	6-4	அயன்தேட	12-1
அமருலகம்	19-2	அயன்முதல்	15-3
அமருலகு	13-8	அரக்கர்	24-8
அமர்ந்தாய்	11-1	அரங்கம்	15-4
அமர்பொருது	7-4	அரங்காக	19-3

அரங்கு	1-1,20-2	அரும்பெருமை	16-5
அரசாய்	1-8	அரும்பெறல்	8-4
அரசாங்க	23-3	அரும்பேதை	12-8
அரசினதூட்டம்	16-5	அருமறை	2-6,15-2
அரசு	7-7,14-1	அருமருந்து	5-7
அரசுக்கு	3-5	அருமை	1-4
அரசுவீற்றிருந்து	13-11	அருவம்	25-2
அரசே	1-6,10	அருவாய்	24-1
அரட்டரை	4-3	அருவி	3-1, 3-10, 12-2,
அரட்டுப்பேசும்	4-3		15-2, 17-9
அரணம்	16-1	அருவினையேன்	12-1,26-2
அரவம்	15-3,24-6	அருள்	12-2, 15-9,
அரவிக்கும்	19-9		20-5, 24-7,9
அரவினை	23-6	அருள்கடல்	13-11
அரவு	6-6	அருள்செய்த	3-4,23-3
அரற்ற	26-5	அருள்செய்வான்	8-2
அரற்றும்	1-4	அருள்செயா	7-10
அரன்	1-11,20-4,9	அருள்செயாது	14-5
அரன் மதலை	7-6	அருள்சேர்	5-4
அரிசில்கரை	5-7	அருள்திரள்	4-3
அரிதாயவன்	26-2	அருள்நேர்ந்து	6-4
அரிது	21-10,25-3,26-6	அருள்புரி	8-9
அரிதுமாய்	5-3	அருள்புரிந்து	11-1, 14-1,
அரியர்	9-3,4		26-1,29-1
அரியாயை	11-9	அருள்புரியாது	12-8
அரிவை	6-11,17-4,25-4	அருள்புரியாய்	11-5
அரிவையர்	10-6,11,14-6	அருள்பெற	26-10
அருக்கர்	4-3	அருள்பெறின்	26-9,10
அருக்கனை	28-9	அருளாது	6-1
அருகுபாய்	16-4	அருளாப்பிச்சர்	9-4
அருகே	17-4,27-2	அருளாய்	28-5,26-3
அருந்தமிழ்	20-10	அருளி	5-1,19-4,29-10
அருந்தவற்கு	1-8	அருளிய	1-9
அருநடம்	26-2,3,4	அருளின்	21-10
அரும்ப	8-5	அருளினை	13-10
அரும்பி	10-1	அருளீர்	28-3
அரும்பு	8-2	அருளும்	9-1,17-4
அரும்பும்	8-4,5,6,7,10,	அருளுமாறு	16-6
அரும்புனல்	26-4,5	அரையர்	15-5

அரையில்	14-3,17-4	அவர்இடம்	9-3,4,6,7,8,9
அல்லல்தீர்	16-11	அவர் உள்ளம்	12-9
அல்லல்	6-10	அவர் ஏத்த	24-9
அல்லாய்	24-1	அவர்கள்	24-9
அல்லி	19-3	அவரவர்	24-2
அல்லினில்	26-6	அவருக்கு	13-8
அல்லை	1-3	அவரை	24-10
அலகில்	14-5	அவற்றாலே	23-5
அலகினால்	20-9	அவன்நீறு	10-4
அலகுளலாம்	10-1	அவனி ஞாயிறு	11-1
அலங்கல்	4-2,10-10	அவாம்	17-8
அலங்காரம்	5-12	அவிர்சடை	17-1, 13-10, 16-9
அலச	9-7	அவிர்சடைமேல்	12-8
அலந்து	2-6; 23-3	அவிய	1-10,27-7
அலந்தேன்	23-2	அவியா	4-7
அலம்ப	10-1	அவிழ்குழல்	14-6
அலம்ப வந்து	13-10	அவிழ்ந்து	15-1
அலம்பி	22-2	அவுணர்	27-3
அலம்பும்	2-2,6-9,10	அவைபொறுத்து	13-8
அலமந்து	21-7	அழகராகில்	9-4
அலமருமாறு	10-6	அழகன்	25-5
அலமரும்	26-4,5,10	அழகனாடும்	24-2,6
அலர்அயன்	5-3	அழகிய	17-1
அலர்	16-9	அழகியசடை	10-10
அலர	8-3	அழகியவிழி	16-6,13-4
அலறேன்	13-2	அழகு	7-5,9-6,13-4,14-10
அலால்	6-5	அழகிதோ	16-1
அலைஎறி	10-1	அழகோ	16-6
அலைகடல்	8-8,9-1,23-2	அழலுமிழ்	16-5
அலைக்கும்	16-2	அழலோம்பும்	9-2
அலைநூல்	2-6	அழல்சுடர்	16-9
அலைப்பட்ட	13-7	அழல்வாய்	16-6
அலைபுனல்	9-2	அழல்விழுங்க	27-3
அவ்வகத்து	22-10	அழல்வெதும்பி	11-6
அவ்வகை	13-7	அழலை	17-7
அவத்தோர்	24-10	அழிவு	6-8,17-1
அவம்	5-6	அழிபொசிவனப்பு	16-9
அவம்புகார்	17-9	அழுந்தி	5-6
அவமும்	5-5	அழைக்கின்றாள்	6-10

அழைத்தால்	5-11	அறிவுடையார்	26-10
அழைத்தக்கால்	6-1	அறிவுடையோர்	5-5
அழைப்ப	29-5	அறிவும்	23-6,29-7
அழைப்பு	2-6	அறிவுமாய்	9-1
அள்ளுறும்	13-3	அறிவுநூல்	10-6
அள்ளல்	4-7	அறிவொணர்	11-9
அளகம்	19-7	அறுக்க	29-1
அளவில்லதோர்	29-2	அறுத்த	1-4
அளவிலா	1-3	அறுமுகம்	7-9
அளவறுத்தார்	26-10,26-11	அறைகழல்	1-11
அளவும்	18-1	அறைசெந்நெல்	25-10
அளாம்	13-9	அறைந்த	16-11,13-11
அளிக்கும்	13-8	அறையும்	27-1,22-2
அளிக்கும்கனகம்	15-6	அன்பர்	6-9,15-2
அளித்து	8-9	அன்பர் ஆனவர்கள்	15-7
அளிவளர்	1-11	அன்பர்தம்	8-5
அளையா	19-5	அன்பினராய்	22-11
அற்பன்	1-3	அன்பு	14-6
அற்புதக்கூத்தன்	1-6	அன்பொடு	13-3
அற்புதத் தெய்வம்	13-3	அன்றருள்	29-9
அற்றனள்	28-2	அன்றில்	3-5
அறஎறிந்து	1-2	அன்றுமுதல்	12-2
அறம்	1-8	அன்றே	6-10, 21-1,
அறம்வளர	1-4		22-9,22-10
அறிகிலன்	6-2	அன்னநடை	29-1
அறிகின்றிலேன்	6-5	அன்னநடையள்	24-2
அறிதற்கு	25-2	அன்னமாய்	13-1
அறிந்து	2-6,19-10,21-2	அன்னை	8-9
அறிந்தும்	21-1	அன்னைமீர்	25-8
அறிந்தோம்	6-11	அனகன்	1-7
அறியப்புகுந்தது	13-9	அனலன்	7-8
அறியா	5-2,29-8	அனலாடும்	23-7
அறியாநெறி	6-10	அனல்	7-8,24-6
அறியாமை	1-2	அனிலம்	11-9,15-6
அறியும்	10-10	அனுங்கும்	13-10
அறியேனே	23-7	அனைய	9-1,7, 11-5
அறிவரோ	5-5	அனையசெல்வம்	5-6
அறிவார்	27-8	அனையசொல்	11-10
அறிவினுக்கு	13-9	அனையதோர்	23-1

அனையார்	16-8	ஆதியாய்	18-1,2
அனைத்தும்	8-8	ஆதிரைநாள்	29-12
அனைவர்தாம்	36-11	ஆழர்	19-3
ஆ		ஆய்ந்த	23-6
ஆசை	4-10,23-8	ஆய இன்பம்	28-10
ஆசையை	26-10,11	ஆயாதசமயம்	21-4
ஆட்கொண்டனவே	22-1	ஆயிரம்	2-10,5-8,16-1
ஆட்கொண்டு	19-4	ஆயிரம் பூசுரர்	6-1
ஆட்செய்மின்	29-2	ஆயிழையார்	19-7
ஆட்டுகந்தான்	20-6	ஆயிற்றே	19-4
ஆடரங்கம்	19-1,9	ஆயினை	11-8,9
ஆடரங்கு	19-5,8	ஆரமுதம்	11-8
ஆடரவம்	9-5	ஆர்த்துவந்து	8-8
ஆடரவு	4-6	ஆர்வம்கொள	25-8
ஆவல்	19-10,20-3	ஆரணம்	9-10, 10-11, 11-1, 12-11, 14-7
ஆடல்வாய்ந்த	23-6	ஆரமுது	20-1
ஆடவல்லான்	1-5	ஆரழல்	22-1,9
ஆடினாள்	6-8,10	ஆரார் வந்தார்	29-12
ஆடு	1-1	ஆராவமுதமாய்	24-1
ஆடுகின்ற	4-3,7, 20-6, 25-3,	ஆரியங்கள் ஒதும்	4-5
ஆடுங்கால்	27-9	ஆருயிர்	6-11,26-7
ஆடுசிற்றம்பலவன்	22-7	ஆருயிர்மேல்	29-13
ஆடும்	1-9, 4-5, 17-7, 20-4,5, 24-1,2,4,5	ஆரூர்	18-1,2,24-10
ஆடுவான்	22-1, 26-2, 11	ஆரூரன்	19-5
ஆடை	1-9,17-4	ஆல் நிழற்கீழ்	9-3
ஆண்	25-2,27-5	ஆலக்கருமை	11-7
ஆண்ட	2-11, 6-8, 11-5, 7,9, 29-3,5	ஆலகண்டா	24-9
ஆண்டவன்	4-2	ஆலம்	1-5,9-6
ஆண்டுகொண்ட	6-5	ஆலிக்கும்	29-9
ஆண்டுகொண்டு	29-13	ஆலைகள்	25-10
ஆண்டகை	3-5,6-4	ஆவடுதுறை	6-2,8,9,10
ஆதரை	4-5	ஆவணவீதி	14-1-9
ஆதனேன்	17-7	ஆவிக்கமுதை	29-6
ஆதி	6-2	ஆவியின்பரம்	26-1,2
ஆதித்தேச்சரம்	9-1-10	ஆவியின் வருத்தம்	26-2
		ஆவியுள்	3-2,11-3
		ஆவேபடுப்பார்	20-2
		ஆழ்நெஞ்சம்	17-7

ஆழி	10-6,13-11	இடமாக	29-9
ஆழிஈந்து	27-10	இடர்	1-2,8-6,17-7
ஆழிகுழ்	8-6	இடவயிறு	21-6
ஆள்	4-11,16-6,29-1,9	இடறி	26-6
ஆள	3-12,19-2	இடிந்து	9-7,16-7
ஆளாதே	19-2	இடு	9-8
ஆளுடை ஈசன்	26-8,9	இடுகின்றார்	27-4
ஆளுடையார்	5-9	இடுதிரை	8-8
ஆளும்	9-4	இடுபிணம்	17-6
ஆளுமாறு	16-6	இடுவது	21-6
ஆறங்கம்	20-2	இடையறாவண்ணம்	11-5
ஆறார்சிகரம்	3-12	இடைகெழுமாடம்	16-3
ஆறு	1-4,6	இடையாள்	24-2
ஆன்	6-9	இணங்கிலா ஈசன்	4-1
ஆனஞ்சு	20-4	இணைமேல்	11-10
ஆனந்தவெள்ளம்	11-2,29-2	இணையடி	17-2
ஆனந்தச்சேந்தன்	29-13	இத்திங்கள்	3-5
ஆனந்தம்	6-11, 9-6, 11-5	இத்தாமொழி	6-7
ஆனந்தம் தரும்	14-2	இத்தெய்வநெறி	5-5
		இத்தெருவே	12-2
இ		இத்தையலை	6-6
		இதழ்	10-2
இங்ஙன்	14-1,17-3,4,18-1	இந்தனம்	9-2
இச்சிவலோகன்	3-12	இந்திரசாலம்	5-5
இசைப்ப	19-7	இந்திரலோகம்	17-2
இசைப்பார்	12-11	இந்திரன்	2-9, 3-9, 5-10,
இசைபாட	24-10		13-5,29-6
இசையான்	21-3	இந்திரனும்	29-12
இசையும்	1-6; 24-2	இந்து	11-9
இஞ்சிகுழ்	16-1-11	இப்பால்	4-4
இஞ்ஞின்ற	12-4	இம்பர்	8-10
இட்ட	13-4	இம்முத்தர்	27-8
இட்டிகை	17-8	இம்மொய் குழலாள்	12-6
இட்டு	1-4,24-2	இமவான்	1-4,15-5
இடப்பெற்றேன்	3-11	இமைக்கும்	17-10
இடபம் ஏறி	4-9	இமைப்ப	17-4
இடம்	1-10, 17-2, 4, 22-1,	இமையவர்க்கு அரசு	5-1
	2,25-9	இமையோர்	27-2
இடமருங்கு	9-5	இயங்க	14-3

இயம்பு	15-6,7	இருள் கிழிந்து	8-6,9-8,9-10
இயல்பு	2-4,5-9	இருள் திரள்	4-3
இரங்கி	8-3	இருள் பிழம்பு	8-10
இரங்கும்	11-1	இருள் மொழுப்பு	14-4
இரண்டு	14-5,22-9	இருள்விரி மொழுப்பு	16-11
இரந்திரந்து	29-5	இல்புகுந்து	27-9
இரவி	4-8,11-9	இல்லாமை	21-1,2
இரவிக்கு	19-9	இலங்கின	9-6
இரவிகதிர்	24-8	இலங்கு	4-2,17-6
இரவியும்	29-12	இலங்கும்	14-5
இரவு	10-6,14-5	இலங்கை	20-7
இராசராசேச்சரம்	16-1-11	இலங்கையர் கோன்	27-8
இருக்கலாம்	26-9,10	இலாமையால்	26-2
இருக்கவொட்டாய்	21-5	இலை	20-7,21-1
இருக்கின்ற	21-4	இலைஉதிர்வு	16-7
இருகண்	13-4,17-10	இலைகுலாம் பதணம்	16-1
இருகை	15-1	இவண்	28-5
இருசிலைப்புருவம்	2-10	இவரும்	16-5
இருசெவி	9-9	இழந்தது	26-8
இருடியர்கணம்	8-4	இழியும்	16-6,24-4
இருதலை	14-3	இழிவு	6-8
இருந்த	1-8,25-9,26-6	இளநிலா	15-1
இருந்த பரிசு	12-10	இளங் கழுகு	2-5
இருந்த வா	18-2	இளங் களிற்று	7-4,6
இருந்தவாறு	15-6,7	இளங் காளை	7-2
இருந்திடாய்	14-3	இளங் கிளை	7-5
இருந்து	8-3,9-7,13-11,21-5	இளஞ் சேய்	7-6
இருந்த அருளும்	15-8	இளஞ் சோலை	8-3
இருப்பதற்கு	14-6	இளந் திங்கள்	13-11
இருபது	20-7	இளந் தெரிவை	12-10
இருபால்	15-1	இளம் பிறை	7-6, 10-8,
இருபுனல்	16-2		14-7,8,9
இருமருங்கும்	5-7	இளம் பொழில்	7-6
இருமுகம்	15-5	இள மயில்	16-8
இருவர்	9-3,10-5,26-10	இள மான்	6-8,10-8
இருவரோடு	13-7	இள முலை	26-9
இருவா	13-1	இள வல்லி	6-10
இருள்	1-2, 5-5, 16-6, 17-3, 10	இள வரால்	11-2
இருள்கிழிக்க	14-5	இளவேனில்	16-9

இறந்தது	1-5	ஈர்ந்தாய்	12-8
இறந்தமை	14-4		
இறப்பு	1-4,4-11,16-7	உ	
இறுமாக்கும்	6-8		
இறை	21-2,25-5	உக்க	16-3
இறைஞ்ச	20-6	உகந்த பண்பினார்	27-3
இறைவர்	9-3	உகந்தாயை	1-1
இறைவன்	7-9, 15-8,	உகந்தான்	20-6,25-4
	25-5,10	உகந்தீர்	28-1
இன்னமுது	8-9,25-1	உகந்து	4-5,8-9
இன்னருள்	25-4	உகளும்	10-10,11-2
இன்சொல்	20-10	உகு	2-9
இன் தமிழ்	25-10	உங்கைகொண்டு	13-10
இன்துளி	17-7	உடல்	11-6
இன்பவெள்ளம்	6-3	உடலம் நெக்கு	13-2
இன்பம்	6-3,15-7	உடன்	2-7,23-8
இன்வார்த்தை	26-5	உடனாய்	17-4
இன்று	3-5,12-1,14-7,8,9	உடையகோலம்	24-10
இன்றேனும்	16-7	உடையது	1-6,1-7,21-9
இன்னகை	10-8	உடைய பிரான்	21-6
இன்னம்	12-9,26-10,29-5	உடையர்	9-9
இன்னமும்	23-5	உடையவர்கள்	25-9
இன வளைகள்	27-7	உடையவன்	10-3
இனிதாயிருப்பார்	27-1	உடையன்	7-9
இனிதாக	1-7	உடையும்	23-7
இனிய	11-2,10	உடையேற்கே	23-6
இனியதீங்கனி	15-6	உடையோர்	16-11
இனியர்	4-11,16-9,10	உண்மை வண்ணம்	6-8
இனியை	11-8	உணர்	17-16
இளைபவள்	23-10	உணர்கிலேன்	5-1
இளையாள்	25-10	உணர்த்துவதும்	21-6
		உணர்ந்து	2-7,10-5
	ஈ	உணர்வது	25-3
		உணர்வு	1-1,2-7,3-11
ஈசன்	4-1,20-5,25-9	உணர்வோர்	18-2
ஈட்டிய பொருள்	15-10	உணரேன்	3-11
ஈண்டு	4-2	உதரபந்தனம்	22-6
ஈந்தபிரான்	29-9	உதரம்	2-7
ஈர் ஐந்தின்பொருள்	16-11	உந்தி	2-6,24-4

உந்தி வான்குழி	22-5	உருவில்	9-2
உம்பர்	27-11	உருவினார்	4-6
உம்பர்கள்	26-3	உருள	1-9
உம்பர் நாடு	8-10	உரை	1-3,4
உம்பரார்	25-4	உரைக்கும்	1-4
உமாபதி	5-11	உரைத்த	14-10
உமிழ்	17-4	உரைப்பார்	28-10
உமிழ்ந்து	17-1,4	உரையாடாள்	21-3
உமை	22-4,29-7	உலகம்	18-1
உமைகோன்	29-1	உலகர்	10-11
உமைநங்கை	3-6,6-5	உலகில்	13-11,29-7
உமை மணவாளன்	5-8	உலகு	1-3,11-5,20-5
உமையவள்	1-4	உலகெலாம்	16-7,18-2
உமையாள்	15-5	உலப்பிலன்	6-8
உமையாள் கணவன்	26-10	உலப்பு	1-1
உய்யக்கொண்டு	13-10	உலர்ந்த	23-3
உயிர்	8-11,12-8	உலவு கீர்த்தி	4-5
உயிர் ஆளீ	3-1	உலவும்	24-6
உயிர்க்கு	5-1	உலாப் போதும்	16-3
உயிர்செக	23-3	உலாப் போந்த	12-2
உயிர்ப்புஆகி	25-5	உவகை	3-12
உயிர்மேல்	5-11	உவரி	16-5
உரித்து	28-3	உழிஞை	7-8
உரிவை	25-4	உள்கலந்தோன்	17-3,4
உருக்கினன்	4-7	உள்சோதீ	1-2
உருக்கும்	10-5	உள்ளெகிழ்ந்து	13-2
உருக	11-8	உள்புக்கு	11-5
உருக்காட்டாய்	12-7	உள்புகுந்து	11-4
உருகி	11-6,13-7,17-7, 9,	உள்வைத்து	13-3
	21-8	உள்ளத்து	1-1,3,3-12
உருகும்	8-5,9-7	உள்ளத்து இருள்	4-10
உருகேன்	13-2	உள்ளத்துள்ளே	4-7
உருத்திரன்	1-9	உள்ளம்	5-2,11-3,13-3
உருத்தீண்டேன்	3-10	உள்ளிடம்	22-3,5,6
உருவம்	8-7, 10-10,	உள்ளுவது	23-7
	17-7, 20-1,23-4,25-2	உளம்	6-9
உருவளர்	2-2	உளம்கசிந்து	10-5
உருவாய்	24-1,25-3	உளம்கரைந்து	10-5
உருவி நின்றாய்	1-4	உளம் கலந்து	9-8

உற்றாய்	3-11	எட்டு	4-2
உறங்கு	17-10	எடுத்து	6-7,21-10
உறவு	3-1,16-2	எண்திக்கு	5-6,13-4
உறுகளிறு	16-5	எண்திசை	13-3
உறுவதும்	20-5	எத்தர்	4-8
உறை	29-10	எத்தனை	16-10
உறைகோயில்	7-10	எந்தாய்	29-13
உறைப்பு	4-11	எந்தை	11-9,26-6,29-13
உறையும்	9-8,11-3	எந்தையும்	17-4
உறைவிடம்	9-1,15-3	எம்இறை	25-1
உன்பால்	12-1	எம் இறைவன்	25-9
உன்றன்	20-3	எம்ஈசன்	1-6
		எம்சிவன்	5-2
ஊ		எம்பிரான்	8-10, 25-4, 8,29-13
ஊட்டினர்	26-3	எய்த்து	23-5
ஊட்டினான்	22-9	எய்துவது	20,1,8
ஊத்தை	4-4	எய்துவர்	20-10
ஊர்ஆளும்	5-3	எய்ப்பு இலன்	28-2
ஊர்ந்த	5-1	எயில்	17-6
ஊர்வதும்	23-7	எயில்கள் மூன்று	13-5
ஊரும்	7-3;29-7	எரி	2-8,25-4
ஊழிதோறும்	19-9	எரித்த	13-5,6
ஊறல்	4-7	எரித்தநாயகன்	11-6
ஊறிய	9-10,22-11	எரிதரு	17-6
ஊனம்	27-1	எரிதூவும்	23-6
		எரிசெய்த	26-5
எ		எரியதாடும்	23-10
		எரியுரு	19-9
எக்கர்	4-8	எரிவது ஒத்து	9-2
எங்கள்ஆருயிர்	26-6	எருது	13-5,15-2,21-6
எங்கள் கூத்து	26-10	எல்லாம்	8-10, 9-1, 11-7, 10,12-4,19-6
எங்கள் செல்வன்	26-1,8		
எங்கள் தேவதேவன்	26-5	எல்லியது	26-6
எங்கள் நாயகன்	15-8	எல்லே	9-7
எங்கும்	2-2, 3-9, 8-10, 15-7, 17-2,24-8,29-11	எல்லை கடந்தனள்	6-10
எங்கோன்	20-8	எலாம்	14-10,22-5
எச்சன்	1-9,3-6,4-9,5-10	எவ் உயிர்க்கும்	25-9
		எவ்விடத்தேன்	5-12

எவர்க்கும்	1-9,7-10	என்வளைகள்	27-10
எவர்கள்	10-9	என்ன	7-3,7
எழ	17-2	என்ன காரணம்	11-3
எழில்	3-9,7-2,24-2,25-4	என்னளவே	21-2
எழில் காண்பான்	12-7	என்னா	20-1
எழில்கொள்சோதி	26-6	என்னாது	27-1
எழில்மறை	23-5	என்னுடைய	1-3,14-6,27-5
எழில் மிகு	2-2	என்னும்	3-1,2,3,4,5,6,7,8,
எழிலை	17-7	9,3-10,11,12,4-6,8,6-3,7-1,	
எழு	13-6	8-3,10-4,13-1,14-2,16-11,	
எழுதுகோல்	9-8	21-2,29-4	
எழுந்த	1-2,8-6,9-8,10,	என்னுள்	1-2
	25-7,26-4	என்னெஞ்சம்	23-7
எழுந்து	3-5,17-6,21-5,26-3	என்னைஆள்	11-5
எழுநிலை மாடம்	9-2		
எழு போர்வை	28-3	ஏ	
எழும் கதிர்ப்பரிதி	16-1		
எழு மேனி	12-7	ஏகநாயகன்	5-1
எளிமை	14-2,16-8	ஏங்கி	6-10
எளியர்	9-4	ஏத்த	22-2;23-8,25-7
எற்றி	22-9	ஏத்துவர்	10-11
எற்று	16-2,22-9	ஏதம்	26-4
எற்றே	21-8	ஏந்தும்	14-10
எறிக்கும்	15-1	ஏம்பலித்து	14-2
எறிநீர்	2-22	ஏய்ந்து	19-9
எறிபுனம்	9-2	ஏர்வு	25-8
என் அறிவு	2-8	ஏழ்இருக்கை	15-1-8,10
என் ஆதரவு	26-1,2	ஏழுகைத்தலம்	15-5
என் ஆருயிர்க்கு	26-4	ஏழை	12-5
என் உடல்	10-4	ஏழையேற்கு	8-2
என் உயிர்	26-6,29-5	ஏறி	1-5
என் உளம்	14-2	ஏறு	1-6,10,13-5,17-8
என்கண்	5-2,13-2,16-2	ஏனமா	23-3
என்சித்தம்	6-9		
என்பாசம்	11-8	ஐ	
என்மனம்	10-1,2,9,10,		
	11-6,13-1,23-1,5	ஐந்தலை	17-2
என்மெல்லியல்	7-1	ஐம்மதி	27-2
என்மொய்குழல்	7-6	ஐயம்	27-4

ஐயன்	22-1	ஓ	
ஐயா	6-1,12-2	ஒளினினும்	21-3
		ஒங்கிய நீர்	25-3
	ஓ	ஒங்கு	14-1, 19-7
		ஒட்டந்த	23-2
ஒக்க	1-9,23-2	ஒத்து	21-6
ஒக்கின்றதே	23-1	ஒம குண்டம்	8-7
ஒக்கின்றார்	27-4	ஒமம்	2-1, 24-5
ஒட்டார்	27-2	ஒர்தனிவடம்	9-3,11-7
ஒட்டாவகை	27-3	ஒர்வு அரியாய்	1-11
ஒண்கடர்	11-8,11-9	ஒரார்	24-2
ஒண்ணுதல்	23-4	ஒரான்	12-6
ஒத்தவர்க்கு	18-2	ஒலம்	8-5, 13-2, 29-5
ஒத்து	4-8,19-1,20-3,29-8		
ஒத்தொளிரும்	11-7	க	
ஒருகால்	13-8,21-5	கங்குல்	3-5,16-4
ஒருகூறு	13-8	கங்கை	13-5,10, 20-5
ஒருங்கு	17-18	கங்கைதன்சிறுவன்	2-5
ஒருத்தி	9-5	கச்சநூல்	2-5
ஒருநாமம்	12-6	கசிவிலேன்	11-3
ஒருப்பாடு	18-1	கடல்	13-7
ஒருபால்	9-3,5,9	கடியார்	20-9
ஒருமையின்	1-4	கடுப்பாய்	3-7
ஒருவர்	9-6,13-7	கடுவெம்சிலை	3-7
ஒழித்தாய்	12-8	கண்கள்	1-7,8
ஒழிந்தாலும்	12-5	கண்டம்	9-6
ஒழிவாய்	14-5	கண்டு	12-10,26-4
ஒழிவிலா	2-6	கண்ணாகாது	21-7
ஒழிவு	6-8, 11-8, 9, 17-3,15-6,7	கண்ணாவாய்	21-7
		கண்பனி	8-5
ஒழுகும்	14-2	கண்முகப்பு	14-3
ஒள்ளரி	25-3	கண்வலை	14-7,8,9
ஒள் நுதலி	27-11	கண்பதியர்	9-6
ஒள் நுதலீர்	27-10	கணம்	17-6
ஒளி துளும்பும்	8-6	கதிர்	20-7
ஒளிமணிகள்	4-10	கம்பலை	10-11
ஒளிவளைகள்	27-1	கமலம்	5-6
ஒளிப்பார்	16-9	கமலவர்த்தனை	15-4
ஒன்றி	21-5	கயற்கணாய்	1-4

கரந்த	5-8	காலகாலன்	1-5
கருங்கண்	17-10	காவல்	7-3,26-7
கருடன்	5-10	கான்	3-2
கருணாநிலையம்	1-11	கான்று	8-10
கருணை	15-1		
கருவூர்	8-1,16-11	கி	
கருவூரன்	12-11		
கல்லா	4-9	கிடங்கு	2-5
கல்லாச் சிணுக்கரை	4-4	கிழவோர்	14-6
கலந்த	17-9	கிளை	7-6
கலவி	17-7	கிற்போம்	6-7
கலைபயில்	15-10		
கவணும்	6-9	கீ	
கவர்ந்தான்	7-2		
கவரி	3-6,5-7	கீதம்	15-2,17-2
கவளம்	7-2	கீண்டான்	1-10
கழலிணை	1-7	கீர்த்தி	5-12
கழனி	9-10	கீழ்க்கோட்டூர்	10-1
களந்தை	9-1,2,3,6		
களைகண்	1-4,15-6	கு	
கற்கும்	4-9		
கற்பம்	1-3,2-10,5-11,12	குணக்குன்று	3-7
கற்றவர்	5-2	குணம்	1-5
கன்னல்	11-8,13-1	குருமணி	5-3
கனகம்	10-7,13-3	குலகம்	6-5
கனகன்	1-10	குவளை	7-2
	கா	குழகர்	9-4
காசருளி	5-2	குழல் ஒலி	2-7
காட்டாய்	12-7	குழையராய்	9-4
காட்டும்	15-1	குளிர்சடை	10-7
காண்பது	20-6	குளிர்நாள்	14-6
காண	20-2	குறத்தி	7-9
காத்து	5-6	குன்றம்	6-9
காதல்	17-8	கூ	
காது	8-9,17-1	கூத்தன்	25-6
காப்பவன்	7-3	கூத்து	14-2,20-2
காமநாசன்	1-5	கூட்டத்து	8-5
காமன்	2-1	கூறிட்டு	13-8

கெ		கோறைவாய்		4-1
		ச		
கெடுத்தி	1-2			
கெண்டைகள்	10-7	சக்கரம்		29-9
கெழுமியும்	11-4	சகடை		10-7
கெழுவு	10-5,11	சகலமும்		15-8
கே		சங்கம்	7-1,10-7,26-8	
		சங்கரன்	1-7,15-7,26-8	
கேட்பார்	7-11	சடாமகுடர்		16-10
கேடில்	7-6	சடைகள்		13-4,24-7
கேழல்	10-5	சடைகெழுமகுடம்		16-3
கை		சடைமுடி	7-10,15-2	
		சண்பகம்		16-11
கைக்கு	18-1	சதங்கை		10-8,13-4
கைகள்	8-5	சந்தனம்		9-2,16-11
கைகள்மொட்டிக்கும்	13-4	சந்திரன்		5-10
கைத்தலம்	13-8	சபவடம்		15-3
கைவளைந்தாய்	3-6	சம்பந்தன்		19-4
கொ		சம்பு		15-7
		சமண்		1-8
கொடி	1-6	சமயங்கள்		21-4
கொடியாடை	2-1	சலந்தரன்		5-10
கொடியிடை	13-10	சனகன்		1-7
கொடியன்	13-10	சா		
கொண்டு	1-5,14-10	சாட்டியக்குடி		15-8
கொழுந்து	1-7,17-3	சாந்தம்		15-2
கொற்றச்சிலை	3-1	சாந்தை		6-2,6
கொற்றவன்	5-2	சாரதி		6-6
கொன்றை	28-6	சாரல்		3-4
கோ		சி		
கோடி	4-10	சிட்டன்		29-3
கோடை	12-1	சித்தம்		6-4
கோபுரம்	8-10	சித்தர்		24-7
கோயில்	8-4,8	சிந்தாமணி		5-5
கோலம்	1-5	சிந்துரம்		7-7
கோவினை	7-3	சிந்தை		
கோழிவெல்கொடியோன்	7-3		22-1,2,26-6,29-13	

சிலந்தி	23-3	சுந்தர விசம்பு	13-5
சிலம்பு	10-1,13-4,22-2	சுப்பிரமண்ணியன்	7-3
சிலம்பொலி	2-2	சுரந்த	9-10
சிலை	20-7,26-5	சுரிகை	3-7
சிலைகொண்டு	3-1	சுருதி	4-8
சிலைகோலி	22-9	சுருதிப்பொருள்	29-4
சிவபதம்	11-10,16-11	சுருதிவானவன்	13-5
சிவபுரம்	15-5	சுரும்பு	14-6
சிவபெருமான்	21-3	சுற்றம்	29-13
சிவலோகம்	6-9,19-6	சுனை	3-9,16-7
சிவன் 1-7, 3-8, 13-11, 15-7,	29-13		
சிற்றம்பலக்கூத்தன்	2-1-11	சூ	
சிற்றம்பலத்தான்	19-6	சூடகம்	19-8
சிற்றம்பலம்	24-2,4,5,8	சூலபாணி	1-7
	25-2,3,5,8,10	சூலம்	10-2
சிற்றம்பலவன்	22-3,4,6,8	சூழ்பொழில்	5-8
சிறியன்	14-1	சூழல்	8-10,15-9
சிறுகதலி	21-1	சூழல் புக்கு	14-4,7,8,9
சிறுநெறி	29-4	சூளிகை	19-7
சிறுமை	1-4		
சினத்தொடு	25-6	செ	
		செக்கர்	4-8
சீ		செகுத்தோன்	5-10
சீத்தை	4-4	செங்கண்மால்	6-6,29-6
சீர்	1-11, 2-4, 4-1,2 6-1,	செங்கணன்	15-8,9
	28-3	செங்கதிர்	8-7
சீர்த்த	8-8	செங்கமலம்	2-9
சீரடியார்	29-13	செங்கயல்	26-9
சீராட்டும்	29-3	செங்கழுநீர்	2-3
		செங்கை	2-8
சு		செங்கோல்	20-8
		செஞ்சடை	2-10, 6-3,
சுடர்	1-2,3-9,17-4		7-6,8-9
சுடர்விடும்	16-4	செஞ்சாலி	8-2,12-7
சுடர் வீசும்	16-7	செஞ்சிலை	28-7
சுடராய்	4-4	செஞ்சுடர்	7-7,8-6
சுந்தரத்து	7-7	செண்பகமாலை	26-1

செந்தமிழ்	5-12	சேமத்துணை	3-8
செந்தழல்	9-2,22-5	சேமம்	2-11
செந்தீ	17-8	சேர்ந்திருக்கை	19-4
செந்நெல்	2-3,11-4,27-8	சேரமான்	19-5
செம்பளிங்கு	12-3	சேல்	6-11
செம்பாந்தள்	17-1	சேல் உகனும்	25-1
செம்பியன்	20-8	சேல் உலாம்	7-1,28-1
செம்பொன்	1-5, 2-5, 4-4, 11, 15-7, 19-4, 20-4, 5, 6,7,10	சேவகனே	19-3
		சேவடி	4-11
		சேவின்மணி	3-5
செய்ஞ்ஞன்றியிலன்	12-4		
செய்தவன்	29-9	சை	
செய்தன	28-10		
செய்ய	2-8	சைவம்	13-4
செய்யபாதம்	22-1		
செய்யார்	9-3	சொ	
செய்யவாய்	15-1		
செருந்தி	8-11	சொக்கன்	1-9
செல்வம்	6-4, 8, 11-5, 19-3	சொல்	14-7,8,9
செல்வர்	3-2	சொல்மாலை	15-10,16-11
செல்வாய்	24-1	சொல்லாண்ட	29-4
செவி	10-4,7	சொல்லிவை	22-11
செழுங்கோயில்	5-15	சொல்லும்	6-7
செழுஞ்சுடர்	5-4,17-10	சொன்ன	24-11, 27-11
செழுஞ்சோதி	3-2		
செழுந்தென்றல்	3-5	சோ	
செற்ற	3-1,5-2		
செற்றவர்	5-2	சோதி	6-2,17-4,29-10
சென்று	3-4,17-4-23-5, 29-11	சோலை	14-2,20-10
சென்னி	2-10,20-4	சோலைகுழ்	8-5
		சோழன்	20-8
		சோளேச்சரத்தான்	
சே			13-1,2,3,4,5,6,8,9,10,11
சேஏந்து	3-8	சொ	
சேடர்	4-6,19-10		
சேடன்	3-2	சொங்கர்	16-1
சேதிபர்கோன்	28-10	சொயிறு ஆயிரம்	5-8
சேந்தன்	5-11,7-11,29-13	சொலம்	1-5

ஞானக்கொழுந்து	26-4	தரளவான்குன்று	16-6
		தருணேந்து சேகரன்	6-3,4
த		தலை	1-9,3-6,4-9
தக்கன்	2-6,3-11,5-10,6-7	தலைக்கமலம்	23-5
தங்கள்	13-8,15-8	தலைப்பட்டால்	13-7
தங்கி	14-4	தலைப்பட்டு	13-7
தஞ்சமிலாமையால்	26-2	தலைவ	8-3
தஞ்சை	16-1,2,4,5,6,7,8	தவழ்மாடம்	14-7,8,9
தஞ்சையர்கோன்	20-10	தவளம்	9-2,5,11
தடக்கை	7-1,4	தழல்	13-9,22-7
தடங்கை	22-7	தழல்பிழம்பு	16-5
தடங்கையன்	22-1	தழல்மெழுகு	23-1
தடம்	3-9,6-4,17-10,22-2	தழுவிய	5-7
தடங்கண்	2-10,6-1	தழைப்பீலிகளும்	24-4
தடந்தோள்	9-3,13-1	தளிர்ஒளி	10-8
தடம்பொழில்	7-4	தனதன்	1-7
தடிந்தோன்	7-4	தனபதி	15-5
தடுப்பு	21-10	தனிக்கொழுந்து	3-5
தண்டலை	15-9,10	தனிப்பெருந்தார்	16-7
தண்துறை	6-3	தனிமை	11-1
தண்நிலா	16-3,6	தனியர்	16-10
தண்பணைசெய்	10-10	தனியனேன்	11-1,15-6
தண்பொழில்குழ்	25-3	தனிவடம்	2-7,18-1
தத்தும்	15-9	தா	
தத்தை	13-8		
தந்திரி	17-2	தா	14-6
தந்து	6-11,7-1	தாது	10-3
தந்தையும்	23-8,27-6	தாமமும்	29-10
தபனியம்	12-7	தாமரை	1-9,25-3
தம்பிரான்	21-4,25-4	தாய்	11-9,13-7,27-6
தமார்க்கு	12-4	தாளாளன்	7-8
தமருகம்	10-8,14-3	தானவர்	22-2
தமியேன்	1-5, 22-4	தானவர்சேனை	7-4
தமிழ்மாலை	9-10, 12-11, 19-10, 21-10,24-11	தாணு	1-7,15-7
தயா	13-8	தி	
தரங்கம்	13-4	திக்கு	5-10,9-7
தரளம்	8-11,16-3	திகழ்ந்த	2-4

திகழும்	22-8,25-8	திருவயிறு	22-5
திகைக்கின்றேன்	1-8	திருவளர்	2-2,3-3,
திங்கள்	5-7,24-5		8-1 மு.10,9-5,6,9
திசை	2-7,21-3,29-6	திருவாவடுதுறை	6-1,4,5,11
திசைமுகன்	15-8	திருவாவடுதுறையான்	6-6
திட்டை	4-10	திருவாலி	22-11
திண்தோள்	5-9,6-2	திருவிடைக்கழி	7-1மு.11
திண்புவனம்	8-8	திருவிடைமருது	17-1மு.10
திணி	2-8	திருவீழி	5-7
தித்திக்கும்	1-1	திருவீழிமிழலை	5-1,2,3,12
திரிந்து	15-3	திருவும்	29-7
திரியும்	3-10	திரை	10-6
திருவருள்	14-1	திரைலோக்கிய சுந்தரன்	
திருஉரு	5-9		12-1-11
திருக்குரா	1-1மு.10	தில்லை	4-11,19-1,6,7,20-5,
திருக்குறிப்பு	4-7		6,10,21-2,3,9,10,22-1,3,9,
திருக்கடைக்காவல்	2-9		10,22-1,2,3,8,10,23-5,24-1,
திருச்சடை	23-14		2,6,7,8,28-6,29-1,9
திருச்சிற்றம்பலம்		தில்லைக்கூத்து	4-5
	8-1மு.11,26-8	தில்லைச்சிற்றம்பலவர்	
திருத்தில்லை	2-4,5,6,7,8		27-1மு.10
திருந்திய	26-5	தில்லைச்செல்வன்	4-7
திருந்த	8-11	தில்லை மாநகர்	25-1மு.9
திருநடத்து	15-4,23-2,9	தில்லைவாணன்	4-1,26-7
திருநடம்	2-4,23-1	தில்லைவேந்தன்	4-2
திருநீறு	3-10,10-8,	திலகம்	6-4,5,10-2,3
	15-2,16-9,17-1,23-1	திவலை	10-1
திருநுதலவர்க்கு	9-2		
திருநெடுமால்	13-5	தீ	
திருப்பணி	6-1	தீ	2-9
திருப்பிடலூர்	7-10	தீங்குழல்	3-5
திருமகன்	15-5	தீத்திரள்	8-7
திருமருவு	2-7	தீந்தமிழ்	8-11,17-10
திருமாலொடு	1-1	தீம் குழல்	17-2
திருமுகம்	9-6,10-1	தீம்புனல்	11-2
திருமேனி	17-6	தீராநோய்	27-4
திருவடி		தீரும்வண்ணம்	26-3
	5-6,10,10-8,11-10	தீவினையேன்	11-2
திருவடிநிலை	9-9		

து		தென்கரை	6-4
துகில்	9-5	தென்தில்லை	19-3,20-1,3
துச்சான	21-1	தென்பொழில்	12-5,9
துட்டரை	4-2	தென்றலார்	28-9
துடி	2-8,9-5	தென்னன்	20-8,24-2
துதிக்கின்றார்	23-5	தென்னா	20-1
துதிப்ப	8-4		
துதித்து	24-8	தே	
துதைந்த	9-2	தேசம்	25-9
துந்துபி	8-4	தேடாது	9-6
தும்பிகள்	10-3	தேடி	27-2
தும்புரு	15-4	தேமாம்பொழில்	8-1
துயர்	15-9	தேய்ந்து	23-6
துயர்தீரும்	12-7	தேய்மதியம்	27-6
		தேர்	6-6
தூ		தேர்மலி	2-4
		தேரர்	2-6
தூமம்	2-1	தேரார்	29-12
தூமணித்திரள்	7-7	தேவர்	24-7,29-4,12
தூமொழி	7-11	தேவர்காள்	18-2
தூர்த்தவார்த்தை	4-2	தேவர்குலம்	12-5
தூவி	7-3	தேவன்	12-5,24-5
		தேவி	7-3,15-2,5
தெ		தேவே	21-10
		தேறல்பாய்ந்து	14-2
தெய்வக்கூத்து	1-4	தேறாள்	12-9
தெய்வக்கோள்	3-3	தேன்	1-1, 3-3, 6-9, 11,
தெய்வநெறி	1-8		11-8, 13-1,27-1
தெய்வப்பதி	2-2,24-4	தேன்அரும்பும்	8-9
தெய்வம்	5-7	தேன்ஆர்பொழில்	24-7,11
தெரிபொருட்பனுவல்	17-4	தேன்கலந்து	8-9
தெரியினும்	17-4	தேன்சொரியும்	8-9
தெரியும்	14-10	தேன்பருகி	12-11
தெருவில்	10-1,2,4	தேன்பொழியும்	11-2
தெருளர்	4-10		
தெள்ளிய	25-3	தொ	
தெளிவிடம்	10-9		
தெளிவு	20-5	தொங்கல்	7-9
		தொடங்கினள்	7-9

தொடர்ந்து	2-1,8-4	நட்டம்	29-9
தொடர்வு	1-9	நடம்செய்	2-7,8-10
தொடுத்து	22-4	நடுவு	21-6
தொண்டர்க்கு	29-10	நணுகா	4-5
தொண்டருள்ளீர்	29-4	நணுகு	1-5
தொண்டன்	21-10	நம்ப	13-9
தொண்டனேன்	1-1மு.11,2-4	நம்பாய்	21-2
தொல்லுலகு	19-8	நம்பான்	21-3
தொடி	3-8,6-4,22-3	நம்பி	6-2,5
தொழும்பரை	4-2	நம்கோ	7-2
தொழில்	21-2	நம்மை	5-9
தொழிலார்	24-5	நமர்	4-5,27-1
தொழுவந்து	16-1	நயக்கும்	7-2
தொழவும்	22-7	நயனம்	7-9
தோ		நயம்	6-3
		நரம்பு	12-8
தோல்செருப்பு	3-7	நல்ல	9-1
தோழன்	15-5	நல்லழகன்	7-2
தோழி	10-6	நலம்பல	8-3
தோள்	20-7	நலிவது	3-5
தோள்வளைகள்	27-2	நவலோக நாயகன்	6-10
தோற்றம்	8-7	நவில்வான்	1-3
தோற்றாலும்	27-2	நவிற்றுபவர்	19-8
தோற்றேன்	26-5	நற்சாறு	22-10
தோன்ற	12-3	நற்பீலி	7-3
தோன்ற நின்றவன்	8-7	நற்றவத் தாய்	1-5
தோன்றி	5-4	நற்றூண்	1-7
தோன்றிய	8-7	நறுநெய்	8-7
தோன்றும்	10-7	நறுமலர்	26-1
ந		நன்மேனி	9-2
		நன்னுதல்	6-3
		நனைக்கும்	6-3
நங்கை	3-6,6-5	நனைந்து	9-7
நங்கைமீர்	6-3	நா	
நங்கையால்	7-2		
நச்சாய்	21-1	நாகம்	9-9
நச்சரா மிளிரும்	9-4	நாசம்	24-11
நசிக்க	4-5	நாட்டம்	22-9
நசை	26-5	நாடகசாலை	16-8

நாடகத்தின்	19-8	நிலைமை	8-5
நாடகம்	22-1	நிலையம்	1-11
நாடோறும்	19-8	நிலைவிளக்கு	14-5
நாத்திரள்	8-7	நிவா	24-4
நாதாந்த பாதம்	3-7	நிழல்	5-4
நாமம்	5-9	நிழற்கொடு	2-5
நாய்கள்	4-5	நிறம்	1-8
நாயகன்	11-5,6,29-7	நிறுத்தி	22-11
நாயகச் செல்வம்	6-9	நிறைகுலாம்	21-3
நாயகா	1-5	நிறைந்த	1-8,11-6
நாயனார்	28-10	நிறைந்து	5-12
நாயினேன்	8-3	நிறைபுகழ்	9-10
நாயேன்	21-4	நிறையழிந்து	23-2
நாரதர்	15-4	நிறையழிவு	26-2
நாரணன்	9-10	நின்பெருமை	13-9
நாராயணன்	29-12	நின்ற	7-3,6-2
நாவினால்	1-3	நின்றான்	5-12
நாவுக்கரசை	19-3	நின்று	21-4
நாள்	20-7,21-9	நின்றாய்	1-3
நான்	27-1	நினைக்கும்	6-3,6-9
நான்கு	1-5	நினைவது	10-2
நான் மறை	2-2,15-4	நினை	1-11
நான்முகன்	1-9, 20-9, 28-6,29-12	நின்றொழிந்தது	2-3

நீ

நி

நிகரிலாமணி	1-8	நீக்கிய	22-5
நிகழ்ந்த	2-10	நீதியறிகிலன்	6-2
நிசிசரர்	13-7	நீதிவேதாந்த நிலைக்குறி	3-4
நிட்டையிலாஉடல்	29-3	நீத்து	29-3
நிணம்	17-6	நீந்தும்	8-2
நித்திலம்	2-5,9-6	நீப்பான்	12-9
நிதம்பம்	2-5	நீரணங்கு	9-10
நிதியம்	2-2	நீவி	26-2
நிந்தித்து	27-10	நீலம்	8-2
நிருபர்	16-3	நீலகண்டம்	2-8, 10-2, 13-6
நில்லாய்	21-5	நீலமேகண்டம்	9-6
நிலாக்கோலம்	6-3	நீற்றொளி	10-7
		நீறவன்	10-4

500

அருஞ் சொல்லகராதி

(ஒன்பதாம்

நீறணி பவளக் குன்றம்	1-6	நே	
நு		நேசம்	4-1,25-9
		நேர்ந்த	6-4
நுகர்ந்த	5-3	நேராகி	19-8
நுகருமா நுகர்	1-7		
நுண்ணிமை	14-4	நை	
நுணுகி	17-3		
		நைந்து	10-5
நூ		நைவிப்பான்	12-2
நூபுரம்	19-8	நோ	
நூல்கற்று	2-6		
நூறாயிரம்	2-10,13-8	நோக்காத	27-10
நூறாயிரத்திரள்	4-8	நோக்கிலோம்	27-10
		நோய்	21-4
நெ		நோவ	26-6
நெக்கு	10-5	ப	
நெஞ்சில்	3-11		
நெஞ்சிருள்	1-7	பகலாய்	24-1
நெஞ்சொடிந்து	9-7	பகலோன்	3-6,12-3
நெஞ்சு	2-3,8-5,16-8	பகுவாய்	8-1
நெடியான்	20-9	பகைத்தார்	28-7
நெடுங்குடுமி	3-3	பங்கன்	20-6
நெடும்பகல்	3-2	பசங்கண்	3-6
நெடுமாடம்	2-1	பசங்கலன்	17-7
நெடும்பேய்	17-6	பசநூல்	4-9
நெடுமால்	2-9	பசுபதி	11-1
நெடுநிலைமாடம்	9-1	பசுங்கதிர்	11-4
நெடுங்குன்றம்	11-2	பசுந் தலையோடு	26-6
நெருக்கி	2-9	பஞ்சமம்	26-1
நெருப்பு	1-6,12-8	பட்டவர்த்தனம்	15-2
நெற்றிக்கண்	1-6	பட்டாங்கு	27-3
நெற்றி	16-2,22-9	படம்	2-11
நெறியே	3-4	படர்	1-2,17-4
		படர்சடை	5-8,10-2,13-5,23-9
		படலத்தின்	2-1,10-2
		படுத்துயர்	26-7

படுத்தொறும்	23-2	பவளம்	9-5,6
படும் இடர்	7-5	பவளமேனி	24-8
பத்தர்	27-9	பவளவாய்	2-8, 9-10, 10-2,
பத்தியாய்	13-4		11-1மு.5, 13-3
பதஞ்சலி	20-6	பழனம்	2-3,10-1,2,7
பதணம்	2-5	பளிங்கு	1-1,8-7
பதிகம்	15-4	பற்றார்	21-2
பந்தம்	22-5,29-13	பன்னக ஆபரணன்	
பயிலும்	16-8,21-3,4,7		11-1,3,4,10
பயின்று	27-11	பன்னிரு நயனம்	7-9
பரசல்	23-10	பன்னெடுங்காலம்	14-2
பரஞ்சடர்	25-1	பனுவல்	17-4
பரந்த	8-6	பனிநிலா	5-8
பரந்து	1-2,2-4,25-3	பனிபடுமதியம்	17-3
பரப்பு	1-2	பனிமதி	26-2,9
பரம் ஆய	25-1	பண்டு	3-6,5-3
பரஞ் சோதி	13-6	பண்டும்	29-2
பரம் பொருள்	1-3	பணம்விரி	8-1
பரமன்	11-4,24-8	பணி	17-4,21-1
பரமனது	23-10	பணிகேட்டு	17-2
பரவ	24-1	பணிகொள	26-7
பரவி	19-9	பணிசெய்து	16-8
பரவும்	21-2	பணிசெயேன்	13-28
பரவையுழ்	8-11	பணிந்து	19-9
பரிகலம்	15-2	பணைமுலை	13-3
பரிசில்	5-12		
பரிதி	7-7		
பருமணி	17-1		
பல்கணம்	3-2	பாகத்தன்	17-4
பல்கோடி	24-10	பாகம்	24-5
பல்லவம்	17-3	பாசக்கடல்	14-5
பல்லாண்டு	29-1மு.10	பாசம்	22-5
பல்லாழிகள்	17-4	பாடல்வேட்கை	14-3
பலிஇடுக	27-9	பாடி	20-8
பலிக்கு	14-6	பாடிநின்று	8-5
பலிதேர்ந்து	23-7	பாடியும்	29-12
பவளஇதழ்	10-3	பாடு	5-12,11-4
பவளக்குழவி	7-3	பாடும்	8-9, 11-10, 19-10,
பவளக்குன்றம்	1-6,15-7		20-1,3

பாதங்கள்	23-3,6	பிழம்பு	1-2,4-2
பாதப்போது	12-8	பிழை	11-7
பாதுகை	10-9	பிழைக்க	4-6
பாந்தள்	15-2	பிழைத்து	13-8
பாய்ந்து	11-2	பிழைபொறுப்பாய்	3-12
பாய்புலித்தோல்	23-7	பிழையெலாம்	9-4
பார்க்கின்றார்	27-9	பிறப்பு	1-4,4-11,5-5
பார்த்து	14-9	பிறர்	8-8
பாரார்	29-12	பிறவி	1-8
பாரீர்	18-2	பிறை	3-7,7-10
பாரோர்	20-6	பின்பு	17-8
பால்	6-11,11-8,25-1	பின்னும்	8-9,13-5
பால் ஆடும்	24-9	பின்னெடுங்காலம்	16-8
பாலகன்	29-9		
பாலித்து	13-9	பு	
பாலுக்கு	29-9		
பாவகத்து	29-6	புகழ்	5-6,10,6-4
பாவம்	13-9,24-11	புகழ்ஏந்து	3-8
பாவி	26-2	புகழ்ந்தது	22-2
பாவிக்கும்	29-6	புகாவகை	5-5
பாவிகாள்	6-7	புகுந்தன	16-2
பாவித்து	13-9	புகுந்தான்	10-9
பாற்கடல்	29-9	புகுந்து	10-9,11-2,26-9,29-1
		புகைப்படலம்	2-1
பி		புண்டரீகம்	10-10
		புண்ணியங்கள்	19-6
பிச்சர்	4-9	புண்ணியம்	13-9
பிசுக்கர்	4-5	புண்ணிய மகளிர்	14-4
பிணி	21-4	புண்ணியர்	16-10,29-8
பிணிகெட	2-8	புணர்	11-2
பிணிதீர்	3-11	புணர்ப்பவன்	8-5
பித்தாய்	21-4	புத்தர்	1-8,4-8
பித்தன்	10-11,13-8,15-7	புதல்வன்	7-8
பிதற்றி	3-10,11	புதுமதி	2-10
பிதற்றும்	2-10,10-11	புந்தியில்	8-7
பியற்கு	24-12	புழுங்கு	11-2
பிரட்டர்	4-3	புயம்	2-7
பிரமன்	5-10	புரங்கள்	5-2,13-6
பிரிவு	2-8,17-4	புரம்	5-10,7-8

புரிசடை	14-3	பெ	
புரிசை	8-6,7,14-7		
புரிநூல்	9-5	பெண்	25-2
புருவம்	1-9,27-4	பெண்மை	26-5
புரை	26-4	பெய்து	18-1
புரைமுகம்	26-9	பெய் வளையே	28-8
புரையும்	20-4	பெரியது	14-1
புல்	21-9	பெரியவர்	10-11,2-6
புலம்	17-9	பெரியவன்	15-1
புலம்பி	22-2	பெருகிய	2-1
புலித்தோல்	1-9,2-7,22-4,24-2	பெருகும்	16-6
புலியதள்	2-5,26-8	பெருநடத்தில்	2-8
புலியூர்	25-4	பெரும் கலங்கள்	16-7
புவலோகம்	19-6	பெரும்பற்றப்புலியூர்	
புவனநாயகன்	11-1	8-1மு.10, 11, 2-1மு.10, 23-8	
புவனபோகம்	1-6	பெரும்பொருள்	1-3
புவி	11-9	பெருமை	13-9,24-2
புன்மாக்கள்	17-10	பெருவரை	13-6
புன்மொழிகள்	1-11	பெற்றம்	17-8
புன்னை	8-9	பெற்றெடுத்து	9-1
புனல்	15-6,17-9,22-2,4	பெற்றேன்	29-7
புனிதர்	16-10	பெறும்பேறு	12-6
புனிதன்	14-10	பெறுவார்	29-7

பூ

பே

பூங்கோயில்	11-1	பேசாது	6-7
பூசலிட்டு	2-5	பேசும்	4-2
பூண் ஆரம்	15-2	பேய்மனம்	2-11
பூண்கள்	22-7	பேரின்பம்	20-10
பூணநூல்	2-7,1-8	பேழ்கணித்து	21-3
பூத்திரள்	8-7		
பூந்துருத்திக் காடன்	14-10	பை	
பூம்புனல்	11-6		
பூரணன்	1-1	பைங்கொன்றை	27-2
பூவணம்	14-1மு.10	பைம் பொழில்	15-10
		பைம்பொன் மாளிகை	13-3
		பைய	17-1,26-8

பையவே போய்	26-2	போயினேன்	23-3
பொ		போர்த்து	8-8
		போர்வை	15-3
பொங்கு எழில்	16-9	போற்ற	23-10, 24-2
பொய்	21-8	போற்றுவார்	5-8
பொய்கள்	1-8	போனகம்	29-10
பொய்கை	17-9		
பொய்த் தெய்வநெறி	5-5	ம	
பொய்யரே	9-8		
பொய்யாத	6-1	மகிழ்	7-10, 17-4
பொருவரை	1-2	மகிழ்ந்து	3-12, 25-4, 10
பொருள்	2-11, 29-2	மகிழ்வானே	23-8
பொருளும்	9-1	மகுடம்	4-10, 9-5
பொலிந்து	9-2, 13-9	மகுடம்தோய்	2-1
பொலிய	16-4, 17-1, 29-7	மகேந்திரச்சாரல்	3-6
		மகேந்திரநாதன்	3-7
பொழியும்	11-4, 9-6	மகேந்திரமாமலை	3-1,
பொழில்	6-2, 8-9, 10-1, 11, 12-13-6, 11, 17-10, 28-4, 8		4, 7, 9
		மகேந்திர வெற்பன்	3-2
பொழில்வளர்	7-10	மங்கை	5-7, 20-6
பொற்றாமரை	22-2	மஞ்சனசாலை	15-2
பொறி	8-9	மடங்கல்	3-9, 7-9
பொறிவரி நாகம்	9-7	மடந்தை	7-5
பொறுத்து	9-4, 11-7	மடல்	7-9
பொறுப்பர்	2-11	மடவாள்	29-1
பொறுப்பு	21-1	மடு	2-3
பொறை அணி	2-5	மண்	21-7
பொன்னவில்	14-7, 8-9	மண்டபத்துள்ளே	22-10
பொன்மதில்	23-10	மண்டலம்	17-1
பொன்மாலை	7-8	மண்ணிடை	17-9
பொன்னடி	5-6	மண்டலத்து	5-3
பொன்னடிக்கு	5-10	மண்டலம்	16-4
பொன்னி	6-4	மண்டு	11-6
		மணக்கோலம்	7-3
போ		மணம்	7-5
		மணவாளநம்பி	6-3
போமின்கள்	29-2	மணவாளர்	27-8
போய்	17-2	மணவாளனுக்கு	29-7
போய்வரும்	10-3	மணாளன்	7-1

மணி	5-3, 6-2, 10-1, 10-11,	மலங்கல்	17-9
	11-1, 2,3,4, 13-9,	மலர்க்கணை	23-2
	17-4,19-1, 22-3, 24-7,	மலர்ச்சேவடிகள்	2-1
	25-5,6	மலர்ந்த	23-3
மணி அம்பலத்துள்	10-1மு.11	மலர்ந்து	10-1
மணி அம்பலவன்	10-3,5	மலர்மழை	13-10
மணிக்குன்று	1-1	மலர் முகம்	2-9
மணிச்சுடர்	8-10	மலரடி	26-5
மணித்திரள்	13-7	மலரவன்	23-5
மணிநிரை	8-6	மலிந்த	24-6
மணிநீர்	3-1, 10-1	மலை	20-7
மணிமுடி	29-10	மலைமகள்	6-3,7-1,15-2
மணிமுன்றில்	2-9	மலைமகள் கணவன்	26-11
மணிவிளக்கு	1-2	மலையாள்	20-4
மத்தம்	2-10	மவுலி	5-4
மத்தன்	10-11	மழலை	17-7,24-5
மதம்	19-5,21-6	மழலைச்சிலம்பு	10-8,9
மதலை	7-1	மழலையாழ்	10-8
மதனன்	15-5	மழவிடை	5-11
மதில்	28-5	மறத்தொழில்	7-9
மதிவழி	2-6	மறலி	5-10
மது	2-6	மறவன்	3-1
மதுரம்	5-11	மறி	3-4,20-7
மதுர வாய்மொழியார்	22-6	மறிதிரை	16-2
மந்தாரம்	16-11	மறுக்கம்	22-10
மயானர்	9-8	மறை	1-4,7-4
மயிலை	25-10	மறைகள்	23-5
மயிலையர்	23-10	மறையவர்	8-7,9-1
மருங்கு	9-1, 14-1	மறையோர்	24-5, 6,8
மருண்ட	22-3	மறையோன்	25-2
மருண்டு	7-9,10	மன்மதன்	23-2
மருதயாழ்	17-10	மன்னவன்	10-8, 23-10
மன்னி	24-11	மன்னிய	29-9
மருது	14-1	மனக்கருத்து	6-9
மருந்து	3-4,5	மனக்கு	6-3
மருமகன்	15-5	மனத்தவர்	29-2
மருவி	10-9	மனத்து	2-1
மருவு	17-4		
மல்கு	2-10, 6-4, 24-5		

மனம்	7-1, 7-11	மிண்டர்	4-8, 9-4
மா		மிண்டு	29-2
மாகேந்திரத்து	3-5	மிழலை	5-8
மாடம்	5-7, 9-1	மிழற்றிய	22-3
மாடமானிகை	6-2	மிளிர்	2-3
மாட மானிகைகள்	8-14	மிளிர்ந்து	15-1
மாணிக்கம்	19-1		
மாணிக்க மலை	5-2	மு	
மாதரார்	17-7		
மாதவர்	17-8	முக்கண்	7-10, 9-3, 11-2, 5,
மாதவன்	10-9		12-3, 18-1
மாதொருகூறன்	22-1	முக்கண்ணர்	27-7
மாந்தளிர்	8-3	முக்கண்ணா	13-2
மாந்தும்	2-3	முகம்	15-1
மாமணி	11-1, 28-8	முகில்	24-5
மாமணிகள்	19-6, 22-9	முகிழ்நிலா	17-6
மாமதில்	23-10	முட்டை	4-10
மாமயில்	7-3	முடிகள்	5-9, 20-9
மாமலர்	23-1, 6	முடிமேல்	13-10, 11
மாமறைகள்	16-5	முடியால்	20-9
மாமறையோர்	20-6	முடிவு	11-10
மாமறையோர்கள்	22-8	முத்தர்	27-9
மாமன்	15-5	முத்தன்	12-9
மார்பன்	28-6	முத்தீ	2-2, 20-2
மார்பனே	23-9	முத்தீயாளர்	20-3
மார்பிலங்கும்	29-8	முத்து	10-1, 19-1, 24-1
மார்பு	1-10	முதல்தேவர்	14-2
மால்	1-2, 7-1, 6, 10-5,	முதல்வன்	15-9
	20-5, 21-9, 22-1, 26-10,	முதலாய்	11-10
	28-1	முதுசொல்	21-12
மால்வரை	5-3	முதுபகல்	27-9
மாலை	8-11,	முதுமதில்	2-5
	17-10, 19-1, 20-9, 10, 26-1	முப்புரம்	1-10, 2-9, 6-6
		முப்புரங்கள்	27-3
மி		முயங்கி	26-9
		முரண் ஏனம்	3-3
மிகை	5-10	முருகவேள்	7-6
மிடை	2-1	முருகன்	15-5
மிடைந்து	4-10	முழக்கம்	10-7

திருமுறை)

அருஞ் சொல்லகராதி

507

முழங்க	8-4,10-4,24-4	மேனி	22-5
முழுமணி	20-9		
முழுமுதல்	18-2	மை	
முழுவதும்	8-8,12-6, 17-2		
முளை	7-6, 24-7	மை	17-8
முறுவல்	9-5, 6,15-1	மைந்தர்	15-10
முறுவலும்	22-8	மைந்தன்	10-1, 2,4,8மு.11
முறையிட்டு	1-11	மையல்	22-1
முன்னம்	13-1, 27-8		
முன்னவன்	15-9	மொ	
முனிவர்	2-3,24-7		
	மூ	மொட்டித்து	8-5
		மொய்ம்பர் ஆய்	11-9
		மொந்தை	8-4
முதூர்	11-1	மொழி	25-10
முர்க்கனேன்	1-11	மொழிந்த	1-11, 9-10,10-11
முர்த்தி	6-8	மொழிந்து	11-5
மூலம்	11-10	மொழுப்பு	8-1,5,9,10-2,
முவாயிரர்	3-2, 3,8,		7, 15-1, 16-9, 17-1
	19-2,5,20-2,3		
முன்று	1-7	மோ	
	மெ		
		மோதி	2-9
மெய்	3-10,6-1, 7-10		
மெய்ப்பயன்	6-7	யா	
மெய்அடியார்	6-9		
மெய்யர்	16-10	யாது	10-9, 16-6
மெள்ள	10-4	யாதுகொல்விளைவது	26-3
		யாம்	10-5,9,27-10
		யார்	6-6, 8-2, 12-4, 14-6
	மே	யாரோடும்	29-11
மேக நாயகன்	5-1	யாவை	10-9, 17-3
மேகலை	7-3,17-2	யாழ்	8-4, 17-7
மேதிகள்	2-3	யாழ்ஒலி	16-4, 29-11
மேய்ந்து	19-8	யாழ் நரம்பு	12-8
மேரு	1-6,6-6	யானை	20-9,22-4
மேருவிடங்கள்	29-4		
மேவ	22-11	யோ	
மேற்றிசை	22-7	யோகநாயகன்	5-1

508

அருஞ் சொல்லகராதி

(ஒன்பதாம்

யோகமும்	3-1	வல்லவர்	22-11, 23-10
யோகவெள்ளம்	1-6	வல்லார்	14-10, 20-1, 19-10
யோகசெய்வான்	13-11	வல்லான்	29-9
		வல்லி	17-3
வ		வல்வினை	5-3
வகுளம்	16-11	வலக்கை	24-2
வசை	6-8, 7-8, 11-2	வல்வினான்	7-1
வஞ்சகர்	16-9, 29-1	வழக்கு	6-9, 23-4
வட்டம்	2-11, 8-6	வழங்கு	11-2, 12-10
வண்சாந்தையூர்	6-3	வழி	17-4, 21-2, 29-11
வண்டு	20-1, 3, 22-2, 26-1	வள்ளல்	10-4
வண்டுஇனம்	14-4	வள்ளி	7-1
வண்ணம்	9-7, 11-5	வளர்கமலம்	12-1
வண்மைக்குணம்	4-1	வளர்கோயில்	8-7
வணங்க	20-6, 29-10	வளை	7-6
வதனம்	9-9	வளைப்புண்டு	2-6
வந்தருள்	23-3, 9	வந்தலை	1-9
வந்திடாய்	6-7	வன்புரம்	22-9
வந்து	7-8, 9-4, 11-5, 17-4, 8, 20-1, 6, 22-1, 23-6, 27-9	வனமுலை	23-3, 26-1, 27-5
வம்பனேன்	17-9	வனிதைபாகன்	5-6, 24-10
வம்பு	8-10, 12-3, 21-2		
வம்மின்	29-2	வா	
வயல்	6-5, 25-1, 28-1	வாகை	28-8
வயிரம்	19-1	வாடும்	3-5
வரம்	20-5	வாய்	7-11, 10-4, 21-8
வரம்பு	2-3	வாய்தல்	14-7, 8, 9
வரவு	21-5	வாய்ந்த	7-11
வராகம்	3-6, 7	வாய்பேசாத	4-7
வரிசை	16-4	வாய்பேசாது	4-1 மு. 11
வரிந்த	7-7	வாய்மடுத்து	18-2
வரியரவு	17-4	வாய்மடுப்ப	14-2
வரிவண்டு	8-9	வாய்மொழியார்	3-3
வருடிய	2-4	வார்த்தை	7-9
வருதிறல்	10-3	வால்முத்து	18-1
வருந்தி	5-7	வாழி	16-4
வருநீர்	3-6	வாள்	20-7
வரை	1-10, 14-1, 23-10, 24-6	வாள்நுதல்	13-4, 28-1, 3
வயிரமலை	24-2	வாளை	2-3, 4-2

வான்	7-8,8-4,20-5	வீசி	22-6
வான்உலகம்	15-10	வீணை	10-8,17-2
வான்கமலம்	22-10	வீதி	6-2,26-3,4
வான்கரும்பு	25-10	வீதிவிடங்கர்	18-1,2
வான்குடர்	20-5	வீழ்ந்த	14-3
வானநாடு	23-9	வீழிமிழலை	5-5,11
வானவர்	1-5,7-5,	வீறாடி	12-9
	17-10,20-9, 21-7, 22-2		
வானவர்கோன்	17-1,8	வெ	
வானோர்	2-9,24-11		
	வி	வெங்கதிரோன்	5-10
		வெங்கோல்	20-8
விசயற்கு	3-4	வெண்கொடி	20-1
விசிறு கரம்	2-8	வெண்கோவணம்	14-10
விசும்பு	10-11, 13-1,	வெண்டலை	14-14
	17-7, 29-7	வெண்ணீறு	3-11,
			10-10,13-4
விடங்கனே	22-7	வெண்திங்கள்	16-1
விடம்	1-7, 28-1	வெண்ணிலா	16-3
விடமிடறு	17-4	வெண்பளிங்கு	5-4
விடலை	7-3	வெண்பொடி	9-2
விடவாய்	2-8	வெண்மதி	24-7
விடை	16-3,24-10,25-9	வெம்கணை	6-6
விடைப்பாகன்	29-4	வெஞ்சிலை	7-7
விடையான்	22-11	வெஞ்சுடர்	8-6
விடையேறி	19-3,22-1	வெருண்ட	7-10
விழுந்து	12-1	வெள்ளம்	11-2
விண்டு	1-9	வெள்ளானை	19-5
விண்ணவர்	29-11	வெள்ளிக்குன்றம்	15-6
விம்மி	29-11	வெறுமை	1-11
விமலம்	9-9		
விமானம்	10-4,11-6		
விரிசடை	8-6	வே	
விரும்பு	1-10, 5-8, 10-4		
விரைந்து	12-9,29-2	வேங்கை	3-9
	வீ	வேட்டு	20-2
		வேடர்	3-6
		வேதகத்து	11-6
வீக்கும்	22-4	வேந்தன்	5-11,6-5,6,11
விங்கு	17-1		7-11,20-7, 8

510

அருஞ் சொல்லகராதி

(ஒன்பதாம்

வேம்பு	21-1	வைதிகத்தேர்	1-10
வேயிருந்தோளி	5-8	வைதிகர்வாழ்	7-9
வேல்	20-7	வையகத்தார்	7-6
வேள்	5-10	வையம்	7-5,9-8,22-8
வேள்வி	2-6, 6-7, 19-2	வையிடுதல்	21-6

வை

வெள

வைகலும்	26-11	வெளவ	26-4
---------	-------	------	------

உ

தருமை ஆதீனம் இயற்றிவரும் பணிகள்

1. தேவாரப் பாடசாலை நிறுவித் தெய்வத் தமிழ் வளர்ப்பது.
2. வேத சிவாகம பாடசாலை வைத்துத் திருக்கோயில் பூசை முறைகளைப் பயிற்றுவிப்பது.
3. திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், சைவ சமய நூல்கள் பலவற்றைத் தெளிவுற அச்சிட்டு வழங்குவது.
4. தேவாரத் தலங்கள் தோறும் வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி அவ்வத்தலத் தேவாரத்தைப் புராண வரலாறுகளுடன் அச்சிட்டு வழங்குவது.
5. ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் நிகழும் பெருவிழாக்களில் சமய விரிவுரைகள், மாநாடுகள் நிகழ்த்திச் சமய தத்துவங்களை மக்கட்கு உணர்த்துவது.
6. தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, கலைக்கல்லூரி அமைத்து மாணவர்களுக்குக் கல்வி நலம் தருவது.
7. அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி மையம் நிறுவி அதன் வாயிலாகக் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் நம் நாட்டிலும் வாழும் சமயம் சார்ந்த மக்கட்குச் சைவசமயப் பெருமைகளை அறிவுறுத்துவதோடு சென்னை, திருச்சி, நெல்லை ஆகிய இடங்களில் மாலை நேரக் கல்லூரி நடத்தி வருவது.
8. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கலைக்கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை ஊக்கத்தோடு பயிலப் பரிசுகள் வழங்குவது.
9. ஞானசம்பந்தம் என்னும் மாத இதழ் நடத்தி அதன் வாயிலாக மக்கட்குச் சமய உண்மைகளை உணர்த்தி வருவது.
10. ஆதீனத்தின் அருளாட்சியிலுள்ள 27 திருக்கோயில்களையும் தூய்மையாகப் பரிபாலித்து நாள்வழிபாடு சிறப்புவழிபாடுகள் நிகழ்த்திவருவது.

11. ஆதீனக் கோயில்கள் பலவற்றில் நூலகங்கள் அமைத்தும் மாலைநேரத்தில் ஓதுவாமூர்த்திகளைக் கொண்டு குழந்தைகட்குத் திருமுறை வகுப்புக்கள் நடத்தியும் உதவுவது.

12. சமய நூல்களை ஆய்வு நோக்கோடு எழுதி வெளியிட முன்வருவோர்க்கு உதவுவது.

13. ஆதீனத்திருக்கோயில்களில் பழுதடைந்த கட்டிடப் பகுதிகளை இடித்துப் புதுப்பித்தும் 12 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மூர்த்திகட்கு அஷ்டபந்தனம் சாத்தியும் திருக்குட நீராட்டு விழா நடத்துவது.

14. ஆதீனத் திருமடத்தில் பெரியதொரு நூலகம் அமைத்துப் பழைமையான ஓலைச்சுவடிகளையும் நூல்களையும் பேணி வருவது.

15. கல்வி பயிலும் ஏழை மாணவர்கட்குக் கல்விக் கட்டணம் புத்தகங்கள் வழங்கி உதவுவது.

16. மயிலாடுதுறையில் மகப்பேறு மருத்துவ நிலையம் அமைத்து நகராட்சிக்கு உதவியதுபோலச் சிங்கிப்பட்டி காசநோய் மருத்துவ மனை சென்னை அடையாறு கான்சர் இன்ஸ்டிடியூட் போன்ற பொது நிறுவனங்களுக்கும் பெருந்தொகை உதவி வருவது.

17. ஆதீனக் குரு முதல்வர் குரு பூசைவிழாவில் சமய வகுப்புக்கள் கருத்தரங்குகள் திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடு முதலியன நடத்திவருவது.

18. அவ்வப்போது மக்கட்கு எல்லாச் சமய தத்துவங்களையும் மாநாடுகள் மூலம் உணர்த்திப் பொதுவாக அனைத்துச் சமய தத்துவங்களையும் மக்கள் அறியும்படிச் செய்வது.

19. தமிழ்நாட்டின் தலைநகராகிய சென்னையில் சமயப் பிரசார நிலையம் அமைத்துச் சமய வகுப்புக்கள் நடத்தியும், ஆதீனத்திருக் கோயில்களில் நிகழும் சிறப்பு விழாக்களின் பிரசாதங்களை அங்குள்ள மக்கட்கு வழங்கியும் வருவது.

20. திங்கள் தோறும் முதல் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசந்நிதானம் பொதுமக்கட்கு அருளாசி வழங்குவது.

21. திருவாமூரில் அப்பருக்குத் திருக்கோயில் எடுப்பித்துத்

திங்கள்தோறும் திருமுறைமுற்றோதல், விரிவுரை நிகழ்த்தியும் ஆண்டு தோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்தியும் வருவது.

22. பெண்ணாகடத்தில் மெய்கண்டாருக்குக் கோயில் எடுத்து ஆண்டுதோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்துவது.

23. சித்தர் காட்டில் ஸ்ரீ சிற்றம்பல நாடிகள் கோயில் திருப்பணி செய்து கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தி, சமயச்சொற்பொழிவு, ஆண்டு தோறும் குருபூஜை நடத்தி வருவது.

24. சீகாழியில் திருமுலைப்பால் விழாவிலும், திருவாமூரில் சதய விழாவிலும் திருமுறை இசைவாணர்கட்குத் திருமுறைக் கலாநிதி பட்டம் பொறித்த பொற்பதக்கமும் ஆயிரம் ரூபாய் பணமுடிப்பும் வழங்கிவருவது.

25. ஆதீனச் சிறப்பு விழாவாகிய ஆவணி மூல நாளில் பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்த தமிழறிஞர்க்குச் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கி வருவது.

26. சிதம்பரம் திருக்கோயிலில் சமயாசாரியர்களோடு சந்தானாசாரியரைப் பிரதிட்டை செய்வித்து அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தியதுடன் ஆண்டுதோறும் குருபூசை விழாக்களைக் கொண்டாடி வருவது.

27. இல்லங்கள் தோறும் திருமுறை முற்றோதல் செய்விப்பது.

28. சிவராத்திரி கார்த்திகைச் சோமவாரம் போன்ற நாள்களில் அன்பர்கட்குச் சமய விசேடதீட்சைகள் அளிப்பது.

29. மதுரையில் உள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தர் திருமடத்தில் அவ்வப்போது சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தி வருவது.

30. ஆதீன ஆலயங்களுக்கு மட்டும் அன்றிப் பிற ஆலயங்களுக்கும் திருப்பணி நிதி உதவி அளித்தல் - யாகசாலைச் செலவை ஏற்று நடத்துதல் முதலியன செய்து வருவது.

31. திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயில் நம்பி ஆண்டார் நம்பிகள் குருபூஜை விழாவை நடத்துவது.

32. புரீ குருஞானசம்பந்தர் பணி மன்றம் நிறுவி அதன் வாயிலாக மயிலாடுதுறையில் மழலையர்பள்ளி, செகண்டரிப் பள்ளி ஆகியன நடத்துவதோடு பிற ஊர்களிலும் இம்மன்றச் சார்பில் பள்ளிகள் மருத்துவ நிலையங்கள் அமைத்துச் சமூகத் தொண்டுகள் முதலியன செய்து வருவது.

வாழ்த்து

வையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தான்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே. - பெரிய புராணம்.

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க
குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம். - சுந்தரபுராணம்.

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்கள் எங்கும் பரவுக அறங்கள் இன்பம்
நல்குக உயிர்கட் கெல்லாம் நான்மறைச் சைவம் ஓங்கிப்
புல்குக உயிர்கட் கெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.
- திருவிளையாடற் புராணம்.

திருவார் கமலைப் பதிவாழ்க அப்பதி
சேரும்நின்றன்
மருவார் மரபும் திருநீறும் கண்டியும்
வாழ்கஅருட்
குருவாகும் நின்றன் திருக்கூட்டம் வாழ்கநற்
கோநிரைகள்
தெருவாழ் தருமைத் திருஞான சம்பந்த
தேசிகனே. - ஆதின அருள் நூல்.